Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.
GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE
TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,
GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS
omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. BRODAEI, Io. IENSII, LUD. KUSTERI, LAMB. BOSII,
HOR. VITRINGAE, IOAN. DE LA FAYE, ED. LEEDES,
aliisque ineditis, ac praecipue
MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit
IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

AMSTELODAMI,
Sumptibus JACOBI WETSTENII.
CIↃ IↃ CC XLIII.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι.

LUCIANI SAMOSATENSIS

D I A L O G I.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς.

VARIANTES LECTIONES.

a Πόλλιον] Sic *Fl. Ald. B*1. & 2. *H. P.* &c. Πάντιμον *F. V*2. Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *F.* ſola.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ΡΗΤΟΡΩΝ] *Φασὶν ὡς εἷς* * *Πολυδεύκη τὸ ὀνοματολόγον λεπτοσόφιστον Λουκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τέχνῃ μὲν οὖν τινα † λόγῳ ὠφελοῦντα, σωρὸν δὲ λίξιων ἀδιάκριτον ‡ ὑφάντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φίλοις ἰμῖτας ἐπεὶ & συγχρόνων ἄμφω Λουκιανὸς & Πολυδεύκης. ἐπὶ δὲ Μάρκου τοῦ Αὐτοκράτορος. V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſos fluenteſque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *F. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum ſuidam erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ὦ λόγε corrigebat, quod praeferat cui lubet. *F. F. R.*

‡ Ὑφάντα] Συνιστᾶσα, *corradentem* pro ὑείσασα corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet ——ον non damnet. Ego quoque —ον praeferrem. Sed συνιστάντα & ὑφιστάντα ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *F. F. R.*

A D N O T A T I O N E S.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς & Λήδας. &c. Sic infra Dial. Τυφλολέσχ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *F.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, cum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀριδύκας σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο & πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen*: *F. G. G.*

2. Τὸ σεμνότατον τοῦτο & πάνδημον ὄνομα] Haec duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἰῶσθαι ὄντας, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore πάνδεινόν τινα εἰ τοῖς λόγοις ἀγωνιεῖν. *F. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *F.* ac *V*2. recte, nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

δόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φῆς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπιβλέπεσθαι, περισπάσασθαι ἄκουσμα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα, καὶ δὴ τὰς ὅπῃ τοῦτο ἀγούσας ὁδούς, αἵτινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ φθόνος, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῆς ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ᾖσαν, καθάπερ νῦν σύ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοί, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτά, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾷν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδόν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisscere. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer sias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

[a] Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. [b] Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *Al.* [c] Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* [d] Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J.M.G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J.F.R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur, Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστι ἡ συμβουλία. Vid. *Steph.* γνωμ. p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. πάσῃ τούτῳ ἐς ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴ. *Long. Past.* IV. pr. ὁ θεὸς ἱερὸν πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμιώτερον. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γὰρ βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J.F.R.*

16. Ἐπ' ἐμοί] Ἄκος ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckeimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro τοῦτό γε, i. e. *quantum in me.* *J.F.R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 69. quem & alibi eorum auctorem nominat; Οἰχ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco τὴν τάχιστα ταύτην τὴν ῥητορικὴν ὁδὸν, & τάχιστα — τὴν ῥητορικὴν συντέμνεσθαι itidem habemus. *J.F.R.*

33. Ἱδρῶτος μείζω] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F.G.*

35. Ἔστι δ' ὅτε] *L. Bos* de Ellipsi. p. 108. vertit, *aliquando — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes propo-
nitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui
3 conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum
45 anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ἐπομεῖναι ἄξιον. σκόπει γῶν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέσταλοι ἔδοξαν ἀπὸ τῶ λόγων.

Ὅμως δὲ μὴ δέδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέ-
30 γεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσης, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [c] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι κα-
3 μόντα. ἐπεὶ εἰδὲν ἂν διεφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τῶν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται, μαχράν, καὶ ἀνάντη, καὶ καμαληράν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον τῆ συμβελῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδί-
40 στην τε ἅμα καὶ ὀπτομωτάτην, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῆ τῆ ἡσυχίᾳ καὶ τρυφῆ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῆ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῆ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις ὑπὸ κα-
45 μῶν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαικέμβῳ [h] ἐκείνῳ, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῆ ὑπωρείᾳ τὸν ἀνό-
δου.

[c] γε] Abeſt a *Fl.* [f] Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπίπολὺ *J.* [g] Ἀγρεύσεις] Αἰρήσεις L. & marg. *AIW.* [h] Ἐκείνῳ] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκεινος cett. male. Ἔκεινῳ *Mercil.* fruſtra. Ἐκεῖνος etiam marg. *A1.* Sed deletum deinde. *Geſner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Geſnerus* jam ſua ſponte emendavit. *J.F.R.*

40. Ἱππήλατον ἐ κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J.F.R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαικέμβῳ, ἐκείνῳ, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic διδασκαλῶ, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Marcilius* legit καλαικίμβῳ ἵππῳ pro ἐκείνῳ. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλαικέμβῳ ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνῳ, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἡγοῦμαι θεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J.F.*

46. Ἔκεινος] Ἔκεινος ut ἐκεινομῶ, ἐκεῖνῳ, ἐκεῖνο, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μοναυχὶ καθεύδων λαθὼν. Et p. 440. ἀπαντᾷ. *Th. M.*

Ἐκείνῳ] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἵκεινος. *M. du S.*

Ἔκεινος, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄκινος eſt, qui non reſpirat, δύσκινος qui difficulter: ſic ἵκεινος, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἐκείνῳ ἵκεινος & deinde ἐκείνῳ πολλὰς π. τ. λ. *J.M.G.*

δω. ἔτι καὶ διαβάταν ἐν ὀλισθηρῶν τ' κρημνῶν μύλις ἀνέρποιας, ἀποκυλιομένους ὅτι κεφαλὴν ἐνίοτε, καὶ πολλὰ τραύματα λαμβάνοντας τε καὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἔστιν ἀγαθὰ πᾶσι τ ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων λαβών.

adſcenſum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa aſperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim ſupra coronatus, feliciſſimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona ſunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

55

Ἡ μὲν δὴ ὑποσχεσις οὕτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διὸς, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα καὶ ἡδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, καὶ ἤδε θεῶν καὶ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τ ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καταστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τὴν ταχίστην ὁδόν;

4. Promiſſio ſane quam magna; Sed per ego te amicitiae praeſidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, ſi facillima ſimul & ſuaviſſima haec tibi nos oſtenſuros eſſe dicimus. Si enim Heſiodus, paucis ex Helicone ſumtis foliis, poëta ſtatim de paſtore factus eſt, & Deorum genera atque hominum, a Muſis obſeſſus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam eſt, brevi tempore fieri poſſe negabimus, ſi celerrimam quis viam ediſcat?

Ὡς ἔγωγε καὶ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἀπίστιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, καὶ τῷ ἀκουσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τ ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρεῖον καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀφανθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδὸς· ἐκπερίεναι γὰρ

5. Quorſum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit ſucceſſu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Perſis Alexander, poſt devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes diſcurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Perſis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. *A1*. b Διὸς] Non habet *Fl.* c Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W*.

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etſi ſupra *Tim.* c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε neceſſario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl.* omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepſerit: nam & alibi ſolet ſine Jovis mentione *Philium* ſolum dicere, ut *Tox.* c. xi. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti ſolet Ζεύς. *Ariſtoph.* Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiaſt. ibi exponat τὸν φίλιον Δία, facile ex ſimili gloſſa illud Διὸς huc irrepſerit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἡ γὰρ. *An.* F.G. Non plane opus eſſe arbitror, quia ex ſequenti interrogatione ſenſus etiam ſatis ut eſt apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Heſiod.* Theog. 30. *M. du S.*

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἴσως, niſi fortaſſe exciderit reponendum poſt τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inſpiciendi. F.G. Nihil in Codd. ſubſidii reperio; ſed nec adeo deſidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Abſurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophiſtam* petebat, de quo in *Demon.* vita, c. 14. *M. du S.*

70. Ἤδη] Conf. ſupra Ζεύξ. c. ult. verſus fin. *M. du S.* Nihil peculiare hoc habet; hac enim poteſtate τὸ ἤδη ſaepius occurrit, ut *Quom. Hiſt.* c. 1. Ἀνυμάχῳ ἤδη βασιλεύοντι. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλάσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam ſupra *Alex.* c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall.* c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J.* & *V2*. melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter spem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ἧς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ πόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τοσούτους [d] ἀφηγήσαντας. ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι παρασκευᾶν ἀκούων, οὐκ εἶχε ἀφ' ὅτου ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτῶν. τότε [c] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὶν ὅστις· ἢ εἶχεν οὕτω πολλὴν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γὰρ πειρώμενος ὡς οὐδέν σε [f] κωλύσει ῥᾳστα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερβαλόντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γραψάμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐνδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσι) ἧς ἐρᾶν οὐ μετρίως μοι δοκεῖς. ἦ δῆτα, ἢ μὴ ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσῃ, πά-

d Διανύσαντας] Restitutum ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύει *J.* & marg. *AIW.*

in reliquis ἀφηγήσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. *Αὐτίκα μάλα*] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, ἢ εἶχεν οὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Πόδαγρα, Φρύνιχος, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσῃ] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλοῦ, quod statuit esse ἀκρότολιν τῆς εὐδαιμονίας, ista καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ σὺ ἐμαυτὸν, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ἐντεῦθεν γενέσθαι ἐπὶ τὴν ἄκραν, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλοῦ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ τῆ Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις [a] καρποῖς ἐμβρύον· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀναλαχόθεν περιπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι. [b] εἰ πω τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσελθε δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῖς γεγαμηκόσι.

jam in alto ſedeat; pulchra undique; Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum puerulos, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

a Καρποῖς] Omiſit *Fl.* b Εἰ πω] Recte *Fl. Pr. B. H. S.* &c. Ἤπω male *J.* cum *Va.* c Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hae nutricaverunt illum capræ cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Græcis αἲξ ἰράνιος, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii præmium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἰ πω] Ut Συγγρ. c. 23. ἐοικέναι παιδίῳ εἰ πω ἔρρτα &c. *Ven.* utraque πω, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praeferet *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e biſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſolita*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M.du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: noluí tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M.du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία ἐμμελῶς τοῦ σώματος. *F.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16.

at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse possis.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τ' ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, [d] ἀπόξυρον αὐτόθεν ἀπανταχόθεν ἰδεῖν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ὑποπτῆναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη μὲν ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτῷ, ὥστε [c] οὐδὲν ἐμοῦ δέησεται· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, [f] καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ [g] καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

1. Εἶτα] Deinde. 2. ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει] Cum ad montem accedis. 3. ἀπογιγνώσκεις] Desperas. 4. ἄνοδον] Ascensum. 5. πρᾶγμα] Res. 6. Ἄορνος] Aornus. 7. ἐφάνη] Visa. 8. ἀπόξυρον] Praeruptam. 9. ἀπανταχόθεν] Undique. 10. ἀτεχνῶς] Prorsus. 11. ὑποπτῆναι] Transvolandum. 12. Διονύσου] Baccho. 13. Ἡρακλέους] Hercule. 14. καθαιρεθήσεσθαι] Capienda. 15. δεομένην] Indigentem. 16. ταῦτα] Haec. 17. μετ' ὀλίγον] Paullo post. 18. ὁρᾷς] Vides. 19. ἀτραπός] Semita. 20. στενὴ] Angusta. 21. ἀκανθώδης] Spinis obsita. 22. τραχεῖα] Aspera. 23. δίψος] Sitim. 24. ἱδρῶτα] Sudorem. 25. ἔφθη] Occupavit. 26. Ἡσίοδος] Hesiodus. 27. ὑποδείξας] Ostendere. 28. οὐδὲν ἐμοῦ δέησεται] Nihil mea opera indigebit. 29. ἑτέρα] Altera. 30. πλατεῖα] Lata. 31. ἀνθηρὰ] Florida. 32. εὔυδρος] Irrigua. 33. τοιαύτη] Talis. 34. οἵαν] Qualem. 35. μικρῷ πρόσθεν] Paullo ante. 36. εἶπον] Dicebam. 37. ἵνα μὴ] Ne. 38. καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις] Eadem dicendo saepius. 39. ἐπέχω σε] Retineam te. 40. ἤδη] Jam. 41. ῥήτορα εἶναι δυνάμενον] Rhetor esse possis.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

Πλὴν τό γε [h] τοσοῦτο προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

ὥ

[d] Ἀπόξυρον] Ἀπόξηρον *Fl.* male. [e] Οὐδὲν ἐμοῦ δέησει] Οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δέησει *F.* & L. Quod edidimus est in reliquis. [f] Καὶ] Abest a *Fl.* [g] Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. [h] Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδιὰ vocat ξύμμιξιν τῷ ὀνόματι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *F.M.G.*

18. Πρόσει] *Adest.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὁτιτάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. F. S.* alisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φασὶν ὅτι μαγείρων. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλοῦτος χρυσός. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *F.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνος etiam scribitur *Herm.* c. 4. *F.F.R.*

35. Ἡσίοδος] *Hesiod.* l. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagoræ litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ὕδωρ, alibi vidimus. Variatur & in *Diod Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *F.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epist.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τὸ πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον κακὸν; Noster fere ubique. Sic παρὰ τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίου τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*, nisi quis forte & cum *Paris.* γ. addere velit, nihil veritus πλουσιώτατον, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον ὃ δηλονότι enim legitur. Et sic τοσοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοιοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοιοῦτον & τοσοῦτον pro τοιοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *F.F.R.*

49. Τὸν

ὐ πολλὰ ἴχνη τ̃ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· ϗ ἔγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ ὖσα, ϗ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γὰρ ἑώρων νέος ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ̃ ποιητὴν ἐκεῖνον ἀληθεύειν ὠόμην, λέγοντα, ἐκ τ̃ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν ὕτως. ἀπονητὶ γὰρ ὁρῶ τὺς πολλὺς μειζόνων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ τ̃ αἱρέσεως τ̃ τ̃ λόγων ϗ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τ̃ ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, ϗ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς ἂν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπῃ τὸ ἀκρόκαλον ἀναβήσῃ, ϗ εὐδαιμονήσεις, χρὴ γαμήσεις, ϗ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπαλῆθῆναι, ϗ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα ϗ ἀνήροτα φύεσθω πάντα, καθάπερ ὅπῃ τ̃ Κρόνου.

Εὐθὺς ἂν πρόσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ, buiſſe viatorum veſtigia: ſi vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miſer per illam aſcendi, tot ſuſceptis ſine cauſſa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis ſit, conſpecta eſt: non qui ipſe ea iverim, nec enim, juvenis cum eſſem, videbam, quod ſit melius, ſed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus naſci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim ſine labore plerosque majora conſequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utriusque viae* delatus, dubitabis, ſcio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime eſcendas in ſummum, & beatus ſis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim eſt, quod ipſe deceptus laboravi. At tibi ſine ſemine & aratro naſcantur omnia, ut ſub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robuſtus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ ἡ ἴση *Pell.* b Ὡς ἔν] Ὡς ἂν *J.* ſola. Ὃ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Heſiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ δ' ἔν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ δ' ἔν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ δ' ἔν εἰς] Haec corrupta eſſe bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπὶ non habet, quo ſatis commode referatur: ſequitur enim ὡς ἔν. Equidem aut ἔπειτ' ἔν legendum putem, aut dicam, τὸν εἰς eſſe gloſſam τ̃ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expreſſi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ δ' ἔν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. noſtrae; ſed quod *Marcil.* & εἰ ſcribat, pro εἰς, ſi modo ſcripſerit, nihili eſt. Interim cum *Geſnero* malim ἔπειτ' pro ἔπειδὴ. & paullo poſt ἂν receperim, ne illud repetitum ἔν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ἔν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ἔν. *M. du S.*

Ὡς ἔν ποιήσας] *Quamadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; niſi ἔπως quis malit; quod tamen non opus eſſe credo, quia utrumque non ſemel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in ſola marg. *Aldinae Weſſ.* invenio, adſcriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legiſſe videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priſcus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipſum.* Id quod licebat, ſervata etiam vulgata. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα δ' ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* eſt, & ſic apud Noſtrum jam crebro quoque ante adlegatur hic verſus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Paraſit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. ſupra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex diviſione *Hemſterhuſii* jam eſt §. 54. *J. F. R.*

73. Φάσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui ſequens κελεύσει, & iterum ſequens φάσει poſt ἀπαραίτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἄωλα παραδείγματα φέρουσιν τ̃ λόγων, ϗ ῥάδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ̃ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν Ἡγησίου, ϗ τ̃ ἀμφὶ Κράτητα, ϗ Νησιώτου] Vertunt: *Inde te priſcos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetuſtae ſunt conſtructionis, Hegeſii, Cratetis, Neſiotae.* Primum vertendum *Hegeſiae.* Ἡγησίας enim Magneſius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Charifii voluit ſimilis eſſe, ac ſe ita putavit Atticum, ut viros illos prae ſe pene agreſtes putaret. *At*, inquit Cic. *quid eſt tam fractum, tam imminutum, tam in ipſo, quam tamen conſequitur,* con-

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quidam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera, ἀτόσκληρον, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ᾽ ἥλιον ἐπὶ τῷ σώματι δεικνὺς, ἀρρένωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τ᾽ τραχείας ἐκείνης ὁδῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρός σε, ἔπειτ᾽ οἰ ἀκελευόμενον, ἀποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ ὑπερ τὸν νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τῦ χρόνυ, καὶ [d] φήσ᾽ εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τ᾽ ῥητορικὴν, εἰ χτὶ [e] τύτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ἐπὶ τ᾽ κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τ᾽ εὐθείας, ἢ ἐπὶ θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῆ [f] βάσι, ἐκπεσεῖσθαί σε τ᾽ ὀρθῆς ὁδῦ, καὶ ἀγύσης ἐπὶ τ᾽ γάμον. εἶτά σε κελεύσ᾽ ζηλῶν ἐκείνυς τὺς ἀρχαίυς ἄνδρας, ἐκλαβεῖν παραδείγματα παρατιθεὶς τ᾽ λόγων, ἃ ῥάδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ᾽ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίυ, καὶ τ᾽ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτυ, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

[d] Φήσι] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. [e] Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. [f] Βάσι] Ῥοπῇ marg. *Alw.* [g] Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κράτωνα L. Κρίτωνα male in nota *Graevii*.

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρᾷ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τ᾽ τριαίνης ἴχνη τὸ σημεῖον. ὁρᾷ τὸν Ἐλλήσποντον, καὶ τ᾽ ὑπὲρ αὐτῦ γύγεια μύτης. Ἐκεῖσε Λευκόφρυς. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι διελθεῖν κατ᾽ ὀλίγα. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leucorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ᾽ ἀμφὶ Κρίτωνα ἐν Νησιώτυ. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diſſeret de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *huic*, inquit, *aetati ſupparas Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus vigueris, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτυ vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ᾽ ἐξοχὴν τῆς dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἰσσ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτωνα] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτυ] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ὑποτεταμμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φήσει. ἀδύναλον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων ἀφανῦσαι τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρόταλον, ὅτι σοι καὶ τὴν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, καὶ οὐχ ἡμέρας, καὶ οὐ τριακάδας, ἀλλὰ καὶ Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὴν ἀκοὴν, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τῶν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲ ταῦτα φήσει ἁλαζὼν, καὶ δεξαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκρὺς εἰς μίμησιν παλαιὺς [d] προλιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωρυγμένους, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιῷ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστῇ,

85 & accurate intentis quasi lineis descripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, necessaria esse dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non posse, ut viam absque his emetiare. Quod vero omnium est molestissimum, illud est, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praescribet, annos multos, non secundum dies aut menses, sed secundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante succumbat & renunciet labori, & longum valere speratam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poscere ausit talium malorum, neque viae se ducem praestiterit, nisi magnum quiddam ante acceperit.

1 10. Ille quidem ista dicet, insolens homo & obsoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te postulet rationes olim sepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatistae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mss. *Graev.* & marg. *A1W.* Λιπαρῆς Edd. priores. b Ὅλας] Desideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προτιθεὶς] Προτίθησι *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένην λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ. — γραμμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ὑποτεταμμένα] A pictura ducta est metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & squalorem, haec omnia necessaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Mss. λιπαρὲς *assiduitatem*, quod reponendum. superius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mss. Gr. In Impressis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίᾳ λιπαρεῖ adduxi, quod *Gesn.* reddidit, *multo studio.* At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuisse. Jam vero verterem, *adsiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Hesychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ δύσπορον exponit, καὶ τὸ παρίσχολον, διὰ τὴν λίαν παρεῖναι; unde & λιπαρεῖν διῆλθ, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. supra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto scriptum fuisse ὑποτίνει, ut cum reliquis ad discipulum referatur. In Impr. nihil hic subsidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil sani possum exsculpere ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοῦ, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτῶν sensum commodum non fundit, quod & pristinus Interpres sensit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Gesnero*, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοῦ ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Pl. vs. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demosthenem designat, de cujus patre diximus ad Ἔνυπν. c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνην. *F.G.* Idem etiam adscripserat *M.V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æschinem, de cujus patre multa *Demosthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & seqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nesciens quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte assumtum evertat, aut denique ante tempus ut consenescas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, escendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omniscium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ὄντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [e] ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f] ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τ' ῥητορικῆς [g] ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h] μή σε ἐκτραχηλίσῃ που τῶν ἐλαφρῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις ἀδοκήτως. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i] ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k] ἴθι τῷ [l] δασεῖ τούτῳ, καὶ [m] πέραν τῆς μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνῃ, ἀνάγειν, καταλιπὼν [n] ἀθυμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o] Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [p] πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, ἀδιαισταλευμένον τὸ βάδισμα, ὑπεκλασμένον τ' αὐχέ-

[e] Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. [f] Ταχεῖα καὶ ἀπρ.] Βραχεῖα καὶ ἀπράγμονα O. [g] Ὁδός] Ἡ ὁδὸς O. [h] Μή σε] Καί σε O. [i] Ὡς] Non habet O. [k] Ἴθι] Recepi ex O. Ἴσθι Edd. [l] Δασεῖ] Λασεῖ male O. [m] Πέραν] Et sic Fl. [n] Ἀθυμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα καὶ ἰδ. π. συνόντα O. & Fl. [o] Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. Al. [p] Πολλοὺς μὲ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνῆθες τοῦτο καὶ ποιητῇ καὶ λογογράφῳ ἀπαριμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προσκλιτῶν, ὡς καὶ τὸν ὕτον ἀντὶ τοῦ μὴ πείθου, εἶτε πείθεσθε. τοῦτο δὲ οὐκ ἐς ἔντεχνος γίνεται, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπαγορεύσεως ἢ ἔποιτο πρόσωπον, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τὸ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὰ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ γὰρ προσκλιτικοῦ τὸ ἀπαρίμφατον κεῖται. *V.*

[*] Καί] Non aderat in editis. Addidit *M. du S.*

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμος verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. *Philostr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμματείου] Supra *Mund.* c. 4. *M. du S.*

10. Καινοτόμηται] Τὸ καινολογεῖν ἀπὸ τ' σκυτολογικῆς translatum videtur. *F.G. Viam secare*, ab aratoribus potius translatum puto. *J. J. Weiff.*

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equestri arte metaphora. *F.G.*

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mſ. ἴσθι, mendose. Vide etiam Ἀσιαδ. c. 28. *M. du S.*

19. Πέραν τῆς μετρίου] Πέραν sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit Solan. quia sic tum scribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J. F. R.*

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγων. *F.G.* Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi junctí χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J. F. R.*

25. Μὲν] Ex Mſ. O. ante καὶ ἄλλους. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — Διαβ. — ὑπεικλ. &c.] Jam elegánti rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hist.* c. 35. Adde *Asin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Parasit.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγὰς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καὶ. *J. F. R.*

Ibid. Διαστισταλδμένον] Sic supra *de Merced.* c. 33. f. Διαστισταλδμένον τὸ βλέμμα. *J. F. R.*

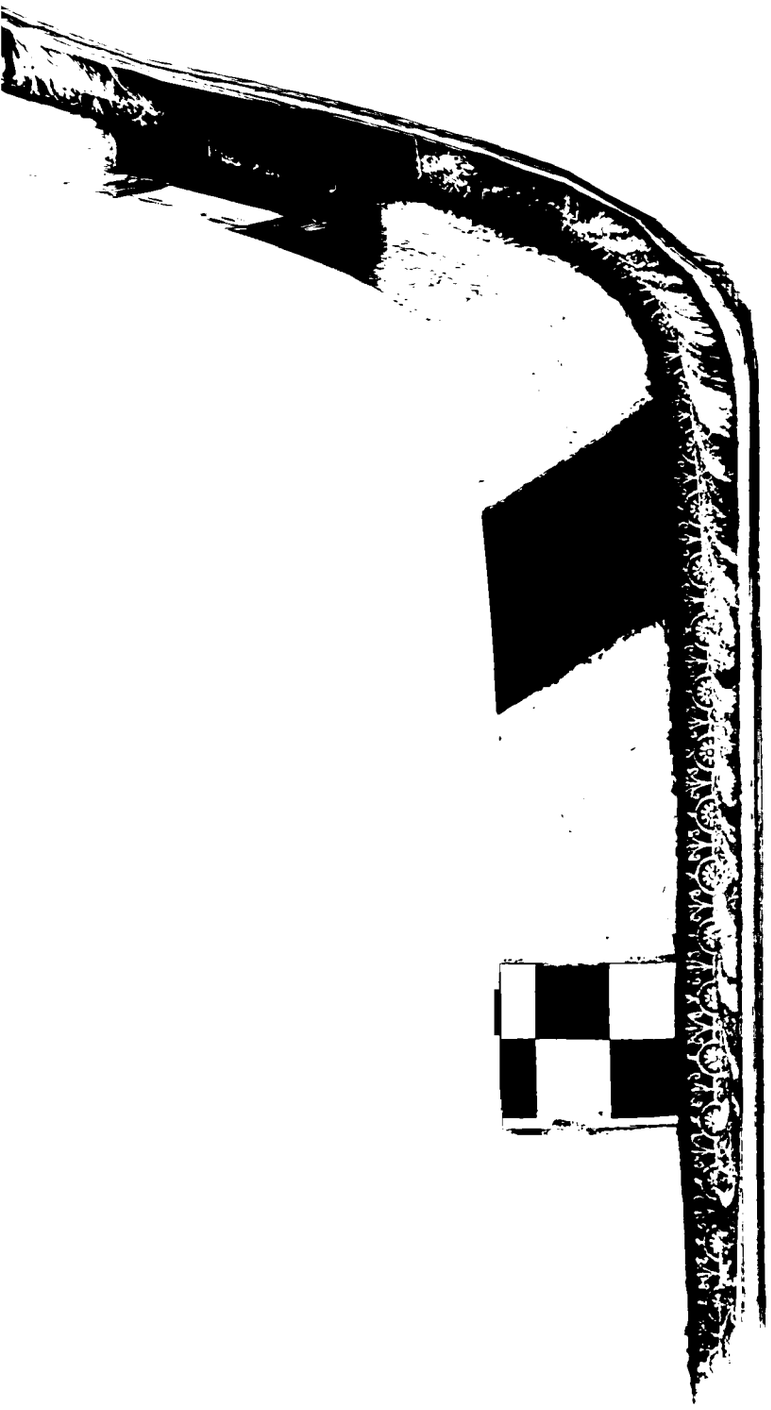

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τ' κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μ' ἔτι, ὕλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, τάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τ' τ' τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ὕπω θεσπέσιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, λελάθοι. καίτοι τί φημι; κἂν εἰ μύοντι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τ' συνήθη φωνὴν ἀφίῃ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τ' καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἳ γεώργης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ καὶ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ ὁμιλῶν [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥητῶς [c] ἔσῃ, καὶ βλεπτός, καὶ, ὡς ὀνομάζῃ αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις. ἀπαγτὶ καλαστήσῃ, τὰ τε-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta ſpirantem, ſummo digito ſcalpentem caput, paucos illos jam quidem, ſed criſpos ferrugineo colore capillos ſtudioſe componentem, delicatiſſimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipſum, venuſtum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoſcas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & conſuetam vocem emittat, ſtatim agnoſcas, non eſſe de noſtro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, ſed peregrinum quoddam monſtrum, rore paſtum vel ambroſia. Ad hunc igitur ſi acceſſeris, huic te ſi tradideris, e veſtigio Rhetor eris, & conſpicuus, &, ut ipſe appellat, rex in dicendo ſine labore conſtitueris, quadrigis orationis invectus: aſſum-

a Τίς] Abeſt ab O. b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. c Ἔσῃ] Non adeſt in O:.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. ſupra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyrae. Item *Suid.* in dict. κατωγυγαίστερα. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famoſum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtae tragici ſplendidi & liberalis meminit *Ariſtoph.* in Theſmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc conſule eruditiſſimi *Bentleji* Diſſertationem de Epiſt. *Eur.* & *Philoſtr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Ariſtoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Ariſt.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Ariſtoph.* Vide & *Voſſium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quia vel ſic ederem, ſi plures addicerent. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. *Aſin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum eſt ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomaſtici auctorem non tangi hoc libello, cum ſatis luculenter oſtenderit V. Cl. *Hemſterhuſius*, non opus eſt ut operam ea in re ponamus: ſed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τεθρίπποις τῷ λόγῳ in Onomaſtico exſtare, ut ſcilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec eſt quod quis dicat, in aliis libris iis verbis uſum: non enim profecto talia omiſiſſet in Onomaſtico. Illius porro ſingulorum librorum praefationes longiſſime abſunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctiſſimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τραγικῶν πρὸς σὲ ἄδειν πῶς ἀσπασάμενος ἐπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jocundum ſubridens.* Ubi eſt in Graeco *tibi*? *Theod. Marcilius* legit ἀποσπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. ſed Mſ. legit ἐπισπασάμενος, hoc eſt capillos promittens, pectendo ſcilicet & comendo, non diſcipuli, ſed ſuos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐπισπᾶσθαι πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Diſcipulus non multum comae amiſerat, ſed magiſter erat calvaſter, ideoque dicit ἐπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης. Mox pro αὐτοῦθάδε Mſ. αὐτὸς θάδε. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψηκάμενος legendum omnino.

ſſumtum enim te prima ſtatim iſta docebit.

12. Potius vero ipſe te alloquatur: ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus ſit* ne lapſus alicubi *perſonam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc ſupereſt comae demulſerit, ac venuſtulum illud atque molle, ut ſolet, ſubriſerit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus: ruſticus enim eſt virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeſte admodum de ſe, *Numquid te, vir optime, Pythius miſit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti ſe interroganti oſtendit, quis eſ-*

θριππα ἐλαύνων τῆ λόγυ. διδάξει γάρ σε ὠδελαβὼν τὰ πρῶτα μὲ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτυ ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τὺς λόγυς, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τ τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ ἁ συντρίψω τυ πώγωνα τ ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη δ' ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ἁδέ πως, ε ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλόν, οἷον εἴωθεν, ζ Αὐτοθαίδα τ κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τῆ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ ὃ πρὸς η ἄρρ ἁ ἐρασμίυ ῥήτορος.

Φήσει δ' ἂν πάνυ μειριάζων ὑπὲρ ἑαυτῦ· μῶν σε, ι ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος κ ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τ ἄριστον προσειπών,

ὅστις λ ὅτε Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d [Ἂν] Deſideratur haec particula in O. e [Ἐπισπασάμενος] Reſtitutum ex L. G. O. & marg. Ar. Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος Fl. etiam recte. f Αὐτοθαίδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. g [Ἄρρ ἁ] Τῆ ἀρρῆ O. h Δ' ἄν] Sic Fl. B1. & 2. H. P. S. Δ' ἔ male J. Ταῦτα O. i [Ὦ ἀγαθὲ] [Ὦ γαθὲ magis Attice O. k [Ἔπεμψε πρὸς μὲ] [Ἔπεμψέ τε ἐμὲ O. l [Ὅστις] [Ὁ O.

no videtur. F.G.

[Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἐσπ—, niſi quod Fl. ἐσπ— mendoſe habet. Confer Z. πρ. c. 16. M. du S.

[Ἀσπασάμενος — τ κόμης] Eſt inter geſtus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione ſunt quaedam non indecentes, ut appellant ſcenici, moras*, caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, ſimulare conatum, ſuſpiratione ſollicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι. & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum ſignificat, quam declarat *Euſtath.* ad Odyſſ. Γ. 35. χερσὶν ἀσπάζεσθαι, ἀντὶ τῦ ἁπτεσθαι ἐ εἶλκον ἀφ' ἑαυτῶν ἐξιόντων εἰς ἑαυτὺς κ. τ. λ. pluſcula enim ſunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. J.M.G.

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. Th.M. At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Geſn.* retinuiſſem vulgatum ἐσπ— ſi ἀσπάζεσθαι κόμῃ aut κόμης dici poſſe, noviſſem; nam cum ablat. χερσὶν alia res eſt. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis aſſumſiſſe id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi ſic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipſum poterit dici natum eſſe ex compendio ſcribendi πε ἐπισπ. Codicum ergo ſcripturam praeferre debui. J.F.R.

57. Αὐτοθαίδα] Conf. ſupra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβοΐνας, aliaque ſimilia compoſita obiter indicantur. No. 86. J.F.R.

62. Δ' ἄν] Mſ. O. ταῦτα. *Ven.* utraque mendoſe δ' ἔ. M. du S.

65. Ὅτι Χαιρεφῶν] *Diog. Laërt.* p. 42. D.E. πρὸς τ Πυθίας ἐμαντεύσθη,

Χαιρεφῶντι ἀνιλέσσης ἐκεῖνο δὴ τὸ ἀκριβέστατον,
Ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen ſpernendum quod ex antiquo Scriptore *Ariſtophanis* Scholiaſtes obſervat ad Nub. τοῦτον τ χρησμὸν ὁμολογῶν ὁ τῆ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὸν Πυθίαν· τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum ſic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiaſtae ad *Diog. Laërt.* p. 56. D. M. du S.

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκόων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπληχότων, αὐτίκα μάλα εἴσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἢ Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τερατῶδες. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νόμους

set eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes audias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque ſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale huic vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te uti*

[a] Αὐτῷ] Abeſt ab O. [b] Ὑποπεπληχότων] Ὑπεπτ. O. [c] Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. [d] Χοροὶ] Χορικοὶ *J.* Vulgato adſentitur O. [e] Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. [f] Κλυτίου] Κλυτίῳ *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ • ὑπὲρ ἐμοὶ πολλὴ φροντὶς ἔσται. *V.*

• Ὑπὲρ ἐμ] Ita ex V. reſtitutum, cum ante ederetur ὑπὲρ ἐμοῦ.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἔκφρασ. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. Ε. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας;] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicanſes.* ἐνδόσιμον *auſpicatus*, ἀρχὴ ᾠδῆς. *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδίδοναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδόσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδίδοναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J.M.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδόσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδίδοναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδίδοναι & ἐνδόσιμον δοῦναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo erant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδόσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾄσματα ἐνδοσιμαῖα (vel ἐνδόσιμον) καὶ κελευστικὰ πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad* „ *ope-*

mi jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa pravia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

15. *Dicam vero prius, quae oporteat ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

μυς, οἷς ἂν ὑπατάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι
g φυλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει,
μηδὲν ὀκνήσας, h μηδὲ φοβηθεὶς, εἰ μὴ προ-
τελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ μα-
ταίοις μετὰ πολλῆς καμάτου ὁδοποιεῖ· οὐδὲν
αὐτῇ i δέησει. ἀλλ' ἀνίπτοις k τοῖς
ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, οὐ μεῖον
ἔξων διὰ τοῦτο, οὐδ' ἂν τὸ κοινόταλον, μη-
δὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ
τι l φασὶ πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

Λέξω δὲ πρῶτον μὲ ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε
οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν,
καὶ ὅπως ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα
διανύσαι δυνηθείης. m ἔπειτα κἀγὼ αὐτὸς, ἅ μὲ
προϊόντι ἐπιδείκνυς τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ
προφαίνων, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ
τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτός εἰμι,
ἀναμ-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. h Μηδὲ πτοηθεὶς] Μὴ δὲ πτοηθῇς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. i Δεήσει] Δεησει O. k Τοῖς] Omittit O. l Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. m Ἔπειτα ἐ] Ἔπειτα δὲ ἐ *Thom. Mag.*

98. ᵃΑ μὲ — ἃ δὲ] ᵃΑ μὲ, ἃ δὲ μὴ εἶπης· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ. εἰ δὲ Λυκιανὸς λέγει ἐνταῦθα σὺν οἷδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. καὶ πάλιν ὁ Τίμων, δῆλος ἀπα-

σι τοῖς δημόσιοις, ᾧ μὲ πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μίαν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἑτέρῳ ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ †Ψευδολογιστῇ αὐτοῦ. *V.*

† Ψευδολογιστῇ] Lege Ψευδισοστῇ, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Ψευδολογιστῇ edidit *Blankh.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi ψευδολογιστῇ, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. ψευδολογιστῇ quoque dedisse, suspicari licet. *F. F. R.*

na opera. Perperam ibi Cornarius, *remissa.* *F. F. R.*

82. Ἕκα μόνον, ὦ Κλυτίου μάλαμα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζῆλα πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλύτιον est *gloriola?* Verte *O Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *F. G. G.*

Ibid. Ὦ κλυτίου] An κλυτίου Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξώου, φόζιου, & simil.? Interpres κλύτιον a κλέος *gloriolam* exponit „ sed qua analogia? *F. G.*

Ibid. Κλυτίου μάλαμα] *M*— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. κἀδύνατ' ἐμοὶ, σύνηνθ' ἐμοὶ. Vid. etiam *Eur.* Ip. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. εἰς ῥόδον ῥόδον ἔαρος μάλαμα. *Pind.* Pyth. X. ἴων τε παλαιοτέροισι Νεμείων τε παρθένοισι μέλημα. Κέλευε μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δεήσει] Hoc praefero; licet & alterum imperfonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *F. F. R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Paroemiogr. *F. B.* Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *F. F. R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Mare.* Mf. Ox. etiam φασὶ, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. ᵃΑ μὲ — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. ᵃΑ μὲ, ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲ — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. οὓς μὲ & οὓς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo οὓς μὲ, οὓς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. ᵃΑ μὲ ἐκφοβήσαιμι, ἃ δὲ καθαπτήσαιμι. Et V. 7. 11. οὓς μὲ ἀπίκτειναν, οὓς δὲ ἐφυγάδευσαν. Item III. 8. 12.

ὧν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. νόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τὴν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος ὑπὲρ [b] τούτους· καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ὀλίγου ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθής, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῶν Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς λιγαίνειν τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυχελὲς· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ὑπερέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συνελεῖν.

controversiam primas & medias & ultimas feram eorum qui audent dicere. Affer igitur 5*maximum quidem insciti am, deinde confidentiam post haec, & praesertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modestiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum* 10*enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, incessumque qualis meus est. Haec vere necessaria omnino, & quae sola interdum sufficiant. Vestis autem sit florida, & candida, de Tarentino textri-* 15*no, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa scissilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pedissequi multi, & semper liber. Et haec ipsum te conferre oportet.*

16. *Re-*

a Ἔχων. νόμιζε] Deest ἴσχων in O. & pro νόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτους καὶ ἄλ. δὲ] Pro his τούτου C tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deest in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινίης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχελὲς] Πολυχελὲς, τὸ νῦν ψῆκτον. ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ ὅλλον ἀφ' ὧν πίλοις αὐτὸν *ἐπιτρίπουσι τοῖς λάκοις † ὅγ' οὖν ἂν ἐπὶ ἄλλα γένοιτ' ἂν ὑποδήματα. V.

* Ἐπιτρίπτει] In Impress. σιμτρίπτει erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιτρίπουσα, unde legendum & hic ἐπιτρίπτει, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπτρίπτειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἡ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲ ἐπιστολὰς προκομίζων — οἷς δὲ δῶρα ἐπαιδίζων πεμφθέντα. Ergo non joci caussa sic scripsit Lucianus; si non prorsus Attice, at κοινῶς, & usitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophistas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτου καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτους. In reliquis τούτους. καὶ ἄλλως δή. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντίνιδιον. Est autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα λεπτὸν ἐκ Ταραντίνων φαινόμενον τοῦτο καλασκάζοντος. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον λεπτὸν ὕφασμα, ὑπομαλάττει δὲ τὰ Ταραντίνων χρίσεως ἕνεκα τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Aristaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philostrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς λιγαίνειν τὸ σῶμα] Dixi de his vestibus ad illud *Petronii*,

Palam prostare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς λιγαίνειν τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὸν
Ὑπὸ πορφύροισι πίπλοις·

Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλεγχον.

Plura similia congessit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omisso hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχελὲς] Vix dubium, idem esse genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχιστὰ πολυτελῆ ὑπόδημα, καὶ θρυπτικὸν τοῦτας δὲ ἔκ λεπτοχιδῶν ὑπόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχελὲς· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur posse fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἢ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condensata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adscribamus verba 7, 171. Οἱ μόνον δὲ οἱ ἐπὶ τῶν κιφωλῶν ἐπιτιθέμενοι πίλοι ὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ οἱ τοῖς ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ut verisimile est ergo, in descriptione hominis μαλθακοῦ, qualis hic noster) λέγων, λάκωνες (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (sub fin. p. m. 335. B.) — ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους τε καὶ ἀφαιρέσεις. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progrediendum vide atque audi. Nimirum leges tibi explico, quibus utentem agnoscet te Rhetorice atque admittet, neque aversabitur & jubebit facessere, tanquam non initiatum & mysteriorum exploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda est, & decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecumque collecta, eaque diligenti meditatione comprehensa, in promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα & κᾶτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶς, & similia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adsperge: reliquorum vero nulla cura sit, si dissimilia his, & ex alia quasi tribu sint, & absona. Purpura mo-*

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊὼν, ὅρα καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τὰς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται, [i] εἰ δὲ ἀποστραφήσεται καὶ σκοραχιεῖ, καθάπερ [k] ἀτελεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου τῆς ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πενταικαίδεκά πως, [n] ἢ καὶ πλείω γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας ποθὲν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἄττα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπασι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ὀπιπάσαι αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀποδά.

[h] Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* [i] Οὐ δή] Quaedam οὐδὲ ut solent. [k] Ἀτέλιστον] Ἀταλίστατον O. [l] Ἀλλὰ] Deest in *Fl.* [m] Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ O. [n] Ἢ καί] Omisit *Fl.* [o] Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. [p] Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. [q] Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* [r] Ἀσύμφυλα] Recte sic *P. S. F.* Ἀσύμφηλα male *Fl. Ald. B1. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. D. *Mercur.* XIV.) *F.B.*

Ἐμβῶς Σκυθικός] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M.du S.*

23. Σκοραχιεῖ] Quasi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ἐς κόρακας. Illustrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *F.M.G.*

Σκοραχιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὸ Λογχίτου ἴμπορον ὡς ἀπεσκοράκισεν; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Gesnerum* eodem jam remisisse. *F.F.R.*

31. Ἄττα] Eundem vocum Atticarum usum affectatum perstringit *Themistius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Cresollio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶς, *Philostr.* p. 497. cum notis. *M.du S.*

Ἄττα] Κᾶττα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abstinet Lucianus, Ἄττα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum usum etiam perstringi a *Themistio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Cresoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philostr.* Sophist. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei sublegit. *F.F.R.*

33. Ἐκτόπιστος] Supra *Revivi.* c. 22. f. ἐπίπαστος ὢν ἐν τοῖς ἱματίοις. *F.F.R.*

35. Ἀσύμφυλα ἐν ἀποδοῖς] Ἀξιοπρεπέστατοι non ἀσύμφυλον legunt, sed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hist. scribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legisse videri potest, *Tusc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum si amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφυλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφηλον magis quam ἀσύφυλον legisse, ex illa interpretatione argui potest. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta est, quas apud Etymologistam legere licet. Oratoria vox est ἀσύμφυλος, & Poëtica, necessitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἐξω τοῦ φύλου αὐτοῦ, ἢ οὐκ ἐν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem suam, sive extraneus genti suae, ut nunc ἀσύμφυλα & ἀποδά, quasi quae extra gentem suam, atque extra chorum. Et vere etiam Luciani loco illo de hist. scribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον & ἀνέρμοστον, quam ut nunc est, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Hesychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἴτω σοὶ ἄκοσμα κακὸν ἔπος, ἠδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, ἠδ' ἀσύφυλον, quasi dicat Helena, verbum erga me quasi extraneam, aut quasi peregrinam, neque gentis ejusdem. Patescet locum ipsum inspectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλόν μ' ἔρεξε, melius ἀσύφυλόν μ' ἔρεξε, *infamem fecit me* nempe quasi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque scriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: sed etiam Saturniae Lemae veteres sunt. *Th.M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me passus sum a viris doctis ad πῶς ἱστορ. c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris esse, idque interpretando secutus sum. *F.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, καὶ σισύρα τὸ ἱμάτιον ἦ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπανιάκις ὑπὸ τῶν [a] πάλαι εἰρημένα, καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτάξευε προχειρι-ζόμενον [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ὑπολήψονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτῶν. εἰ ἀποτλεγγίσασθαι [c] μὲ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, τὸν [d] ἀρράβωνα δὲ [e] προτίμιον, τὸν ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνομαλοδέτει τὸ μὴ ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸν συνετὸν, σοφόνεν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυντία.

do pulchra sit, & florida, licet crassa de pellibus pennula sit ipsum vestimentum.

17. *Postea abstrusa sunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari possis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te respicient, atque admirandum hominem putabant, cujus supra captum suum sit eruditio, si ἀποτλεγγίσασθαι dicas pro destringi & pro sole uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomines προτίμιον, & diluculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipse facies, ac pones rebus, nova & absurda nomina, vocans eum, qui eloquendo valet, εὔλεξιν, & prudentem σοφόνουν, saltatorem vero χειρόσοφον. Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara singula protuleris; unum sit remedium, im-*

a Πάλαι] Et sic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὲν] Omittit O. d Ἀρράβωνα] Recte sic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. Bt. H. P. S.* e Προτίμιον] Προσόμιον G. O. & marg. *A1.* In vulgato consipirant Edd. f Ὀνοματοθέτει] Νομοθέτει O. g Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος scilicet. Haec μεταφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum respicit, & ad praetextam togae purpuram, s. ἐθνικὰ φαντάσματα. Absurdam nempe hujus Praeceptoris orationem sic declarat, ut dicat similem centoni misero, de levidensi panno, filo crasso, vel de pellibus adeo hirsutis, cui attexta vel assuta sit purpura. Nempe σισύρας nomen non satis definitam habet notionem, & ista complecti potest omnia; quod apparet, si quis conferre velit, quae ad *Aristoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mss. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Rusticorum indumentum, sic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένον, penula scortea ex pellibus ovillis consarcinata, de qua *Casaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποτλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, usurpari jam desierat. *M. du S.*

Ἀποτλεγγίσασθαι]. Habet, verum est, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum est, quo nihil contra *Hemsterhusianam* disputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum nisi consultum videretur in ipsa interpretatione signare, quorundam lectorum causa, voces damnatas, possit forte etiam essingendis de Latino fonte verbis ostendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποτλεγγίσασθαι esset *destrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum esse, Foesiana ostendit oeconomia) *solicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὶς *summicrepusculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum* *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρράβωνα δὲ προτίμιον] Mss. τὸν ἀρράβωνα δὲ προόμιον. *pro arrabo dicunt* προόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, est *mulcta*. sed προοιμία ἡ, & προόμιον τὸ est praemonitiva, ut constat ex *Suida*, & *Hesych.* Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum esse pro ἀῤῥαβών, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ sit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium imponere, προτιμᾶν pluris aestimare, non repudiandum duco vulgatorum librorum scripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixisse, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante justum pretium. *J.G.C.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procusa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi consensu. Et sic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφον legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, sive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; sed in compositis usus magis spectandus, qui ab analogia saepe recedit, ut bene monet Cl. *Casaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compositas voces originem saepe dissimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμεροδρόμος ait, dicimus, non ἡμεραδρόμος: sic ἡμερόκοιτος, non ἡμεράκοιτος, δεξίκερως, θαλασσόκοιτος, & similia multa.

Er-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi vitile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· ᾗ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὁντ⊙ τινὸς, ὅτε γενομ⊙ ποτὲ [h] ἢ ποιητῆ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, ᾗ τ' φωνὴν ἐς τὸ ἀκρόταλον [i] ἀπηκριβωμ⊙. ἀλλὰ χρὴ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρ⊙ Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρ⊙ Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τὰς τ' πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, ᾗ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὑπασιλισάμεν⊙ ἐν χερσὶ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] ᾗ δέῃ λέγειν, ᾗ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσί τινας ὑποθέσεις, ᾗ ἀφορμὰς [p] τ' λόγων, ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, ᾗ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς ὑδὲν ὅλως ἀνδρώδες αὐτῶν ἐλομένων.

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi vitile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· ᾗ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὁντ⊙ τινὸς, ὅτε γενομ⊙ ποτὲ [h] ἢ ποιητῆ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, ᾗ τ' φωνὴν ἐς τὸ ἀκρόταλον [i] ἀπηκριβωμ⊙. ἀλλὰ χρὴ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρ⊙ Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρ⊙ Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τὰς τ' πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, ᾗ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὑπασιλισάμεν⊙ ἐν χερσὶ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] ᾗ δέῃ λέγειν, ᾗ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσί τινας ὑποθέσεις, ᾗ ἀφορμὰς [p] τ' λόγων, ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, ᾗ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς ὑδὲν ὅλως ἀνδρώδες αὐτῶν ἐλομένων.

[h] Ἢ] Abeſt ab O. [i] Ἀπηκριβωμ⊙] Ἠκριβωμ⊙ O. & *Fl.* [k] Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. [l] Μηδὲ εἴ] Μηδ' εἴ O. Μὴ δὲ εἴ *F.* & aliae quaedam. [m] Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθ⊙ marg. *A1.* [n] Καὶ] Deeſt in O. [o] Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. [p] Τῶν] Sine articulo *Fl.* [q] Λεγέσθω] An ἐκλογίσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δρυμώνιος ἄγαν ὁ βαμολόχ⊙ ἐ γὰς τῷ λόγῳ καθίκετο τ' θαυμασίων ἀνδρῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τῶν ἐμῶν λοιδορησάμεν⊙ ἀρετήν. τῷ μὲν γὰ τὸ ἐπιμελὲς ἐ ὕπτιον, λῆρον ἐκάλεσε· τῷ δὲ τὸ γοργὸν ἐ πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέσκωψε· τῷ δὲ τὸ ἀφετόν τι ἐ ἐλαθήριον ἐ κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμηλαχείριστον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κορακῖν⊙, non κορακῖν⊙, ut & ἀγγελιαφόρ⊙, non ἀγγελιοφόρ⊙. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβικὴ. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφ⊙ an χειρόσοφ⊙ non habeo dicere. Cetera certe a χείρ compoſita ε praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροδαρῆς, χειρόδοτ⊙ & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρ⊙ & βιβλιοφόρ⊙ poſt dicetur. *J. F. R.*

53. Οὔτε ὅντ⊙ — ὅτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Weiſſ.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe ᾗ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J. F. R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω, ᾗ — αὐτῶν ἐλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅττι κεν ἐπί γε γλῶτταν ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυσχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo εὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖα κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἐλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, ᾗ in δὲ facile abiit. Μελήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui ες in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit ες poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J. M. G.*

69. Ἐλομένων] Ἐλόμ⊙ legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

μθμων· ϗ [a]μὴ μελλήσας, λέγε ὃ τυχὸν. [b]ἐπὶ παντὶ ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμεληθεὶς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἔν τῳ ἐστὶ πρῶτον, ἐρεῖς ἐν χρῷ [c]προσηκόντι, ϗ τὸ δεύτερον μετὰ τοῦτο, ϗ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖνο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λεγέσθω, ϗ ἢν οὕτω τύχῃ, ὡς τῷ μετώπῳ μὲν ἡ κνημὶς, ὡς τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς. πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, ϗ σύνειρε, ϗ μὴ σιώπα μόνον. κἂν ὡς ὑβριστῇ τινι, ἢ μοιχῷ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, ϗ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν, ϗ ὁ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι ἄνευ γένοιτο. ϗ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, ϗ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω, ϗ ὁ ἥλιος [d]τὰ Περσικὰ βελῶν σκεπέσθω, ϗ Ξέρξης φευγέτω, ϗ [c]ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω, ϗ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω, ϗ ἡ Σαλαμὶς, ϗ τὸ Ἀρτεμίσιον, ϗ αἱ [f]Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα ϗ πυκνά, ϗ [g]ἐπίπασα [h]τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνόματα ἐν κεφαλαίῳ.

cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, ſicut nempe primum eſt, ſuo tempore dicas, & ſecundum poſt hoc, & poſt illud tertium: ſed quod ſubierit primum, primum dicatur; ac ſi ita uſu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum inſta, & verba continua, & modo ne tace. Et ſi de ſtupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, ſine quibus nihil fiat: & ſemper navigetur Athos, & pedibus tranſeatur Helleſpontus, tegaturque ſole a ſagittis Perſicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione ſit, & legantur ſanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemiſium, ac Plateaeae. Multa haec ſunto & crebra: tum adſperſa pauca illa nomina in ſummo quaſi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. *A1.* δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπὶ παντὶ] Sine παντὶ *Fl.* c Προσήκοντι] Τῷ προσηκοῦσι O. d Περσικὰ] Μηδικὰ O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A1.* f Πλαταιαὶ] Reſtitutum ex O. Πλατειαὶ Edd. ma e. g Ἐπίπασα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A1.* h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *F. Fl. Va.* Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῳ ἱστόρηται, ἡ δὲ Μαραθὼν τῶν Περσῶν μάχη, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, ὃν ἡ ὁ Κυνέγειρος πολεμῶν, ϗ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς ἱστήκει ὑπὸ τῆς περὶ τὸ πόλεμον προθυμίας, ὑδέτι πάθοι αἰσθόμενος. ἡ Ἑλληςπόντου ὑπὸ Ξέρξῃ γεφύρωσις, ϗ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα ἰσχυῶσα πλοῦτον * ἀπεργάσαιτο τοῖς Ξέρξῃ στόφεσι, ϗ ὅσα ἄλλα. *V.*

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσει. Mutavit *M. du S.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam noſtram ad Ἀστρον. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅσ' ἔπειτ' &c.] Haec verba ex aliquo poëta deſumta videntur. *F. G.*

Ὅσ' ἔπειτ'] Vid. Not. ad Συγγρ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδας] Non male Λεωνίδης marg. *A1.* quia idem eſt, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδαν praepoſitus educando Alexandro ſcribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 797. A. & ubique ſic ap. eumdem, etſi non ubique idem homo delignatur. *J. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. ſupra Ἐπισυν. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί· nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſicut ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἴτερον, & ἑταῖρον, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes *Theocriti* ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γεα, unde γεωλόφον, ἀνώγεων, κατώγεων, &c. E contrario apud *Heſychium* legas Φαινακίζει, Φαι-

na-

natent ; *& florum inſtar praeniteant : perpetuumque ſit illud ἄττα , atque δήπουθεν , licet nusquam illis ſit opus : pulchra enim ſunt , etiam cum dicuntur temere.*

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur , cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas , quod cantari aptum ſit , appellandis , flexa in cantum voce , judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum! frequens eſto , & percutiatur femur , tum modulanti gutture pronuncia , & ſcreatu verba diſtingue , & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent , indignator illis , & maledicito : ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi , ad abeundum parati , aſſidere illos jubeto , atque in univerſum , regnum quoddam exerceto.*

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam , ab Iliacis inde temporibus factoinitio , aut , per Jovem , a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis , ſi videatur , ad illum quà*

95 Ἢν δέ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [1] πάντα ᾀδέσθω, καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τὰς ἄνδρας τὰς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παλαστέον, καὶ λαρύγγιζε, καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν συγήν. καὶ ἢν μή σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδορῶ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν, ὑπὸ δὲ αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὸν λόγων, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀρξάμενος, ἢ καὶ, μὰ Δία, ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῇ, καλαβίαζε τὸν λόγον ὅπου τὰ

ζ Ἐπαυθείτω] Συναυθείτω O. *k* Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. *l* Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σοὶ ᾀδ. O. *m* Ἑστήκωσι] Ἑστήκασιν malè *Fl.*

1. Καὶ μηρὸς παλαστέον] Οὐκ ἔμοιγε ταυτὶ τὸ μιαρὸν ἐπετέτευχεν ἴσως τὸ τὸν μηρὸν πατάσσειν, ἀρχαῖον ὄντως. *V.*

2. Καλάβιζε] Λαρύγγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voſſ.* hoc Scholion planius legitur ſic: Λαρύγγιζε] Λαμυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν ἐ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν φθεγγόμενον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

παικτὰς, *Φαναξισμοὺς* ubi tamen Φαναίζω, &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φαναξοῦ), at in Mſ. *Wittii* extat Φαναίζου.) *J. J.*

Ibid. Πλαταιαὶ] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Jenſius*. Reliqui corrupte Πλαταί. *M. du S.*

Πλαταιαὶ] Πλαταιαὶ hic omnino legendum videtur. *F. G.* Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ἀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ὀνόματα] Supra dicta illa ἄττα, κάτα, πῶν, &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμῶ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit, & recte credo; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖ νε. δοκεῖν conſtruere cum οὐδὲν & μηδὲν. Ut modo c. 14. οὐδὲν ἧττον αὐτῶν δύνῃ. *Tim.* c. 48. οὐδὲν δύνῃ &c. *Icar.* c. 14. οὐδὲν γὰρ —— ἐμοῦ δύνῃ. Infra *Dial. Meretr.* 2. 2. m. οὐδὲν δύνει. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν, οὐδὲν δέον. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam*, ut *Epict.* Man. c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἶπῃς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παλαστέον] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire , quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon , & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν, qui imum paululumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχείῳ quodam augere modulatioremque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσουσιν ὑπὸ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] καὶ χῆμα, καὶ φωνήν, [d] καὶ βάδισμα, καὶ πάλιον, καὶ μέλος, καὶ κρηπῖδα, καὶ τὸ ἅπαξ σου ἐκεῖνο [e] θαυμάσουσι, καὶ τὰ ἱδρῶτα ὁρῶντες, καὶ τὸ ἆσθμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, καὶ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, καὶ θαῦμα παρὰ τοῖς πολλοῖς· ὥσπερ ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, καὶ μισθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἴσθοιντό σε καλαπεσούμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλεσι τῶν ἐπαίνων ἀμελείμμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συνᾴδοντα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, καὶ ἐπὶ οἶκον ἕπηται μέλος ἀμελαμβάνοντα. καὶ ἤν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc est status rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: si quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & inceſſum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἅπαξ admirabuntur, ac viſo ſudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem eſſe. In primis vero etiam illa extemporalitas excuſationem non parvam praeſtat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam ſcribas, aut poſt aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in iſta enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem ſemper plaudant pedibus, & mercedem ſolvant coenarum, ſi quando labare te ſentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occaſionem ſuppeditantes. Nam illud quoque tibi curae ſit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem obſervanda tibi in ipſis orationibus. Poſt ea vero prodeuntem te deducant, ſuo tectum ſatellitio, & de his, quae dixiſti, diſputantem. Et ſi quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & ſupra*

a Οἱ] Καὶ O. b Καὶ] Hic vero abeſt καὶ ab O. c Καὶ χῆμα] Τὸ χῆμα ſine καὶ O. d Καὶ βάδισμα] Utrumque omiſit *Fl.* e Θαυμάσουσι] Τιθῆται O. f Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἴσχουσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. F.* &c. g Σμικρὰν] Μικρὰν O. h Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. i Οἰκεῖον] Omiſit O. k Προϊόντα] Προϊόντα male *Fl.* l Ἀμελαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. m Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. Bl. P.* &c. Περὶ *F.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἕξειν, ille ex Scholiaſte obſervat, μὴ poſt ἀπιστεῖν Atticos abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes aponere. Eumdem vero pleonaſmum poſt ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω obſervare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemiſſa negatione poſt ἀπαρνοῦμαι ſequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abeſt μὴ, ut ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & paſſim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etſi eodem redit, μικρὸν an σμικρὸν legas, hoc tamen ſervo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. conſentit. At infra c. ult. μικρὸν Edd. pariter & Codd. Et Noſter promiſcue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc neſcit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλεσι] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris ſuſtinentur, & memoria illorum aſſuevit certis intervallis quieſcere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀμελείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium diſſimulandi haeſitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod ſolebant interdum oratores ejus notae, quam deſcribit noſter, *reſiſtere ſubito, & laudem ſilentio poſcere*, ut ait *Fabius* l. c. ſ. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari poteſt, cum reprehendit 2, 2, 9. *aſſurgendi* exſultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophiſtarum rationes & fraudes perſequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Creſſolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipſe lauda, ut gravis ei ſis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? *Et*, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? *& id genus alia.*

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praeterniſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut naſcant omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & juſjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

ὑ γελοιοπαίνη, καὶ ἐπαχθὴς γίγνε αὐτῷ· τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; ὑ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; ὑ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλα τὸν λεγόντων, ὑ ἢν μή τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, ὑ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν [n] δοκεῖτε· ἢν δὲ μέτριος [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ὕποπτα. ὑ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕποπτον γάρ· ὑ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπειπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑποτρέφοντα, καὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτίαν ἅπαντας ὑπὶ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, ὑ ὑποφράττεσθαι τὰ ὦτα. [r] ὑπομείσης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, ὑ δῆλος [s] γίγνου μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, ὑ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, ὑ φθόνος πρὸς ἅπαντας, ὑ μῖσος, ὑ βλασφημία, ὑ

π Δοκεῖτε] Δόκει τῶν O. ο Ἐπιχθῇ] Ἐπιχθόντων O. male. ρ Ἐπειπεῖν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα Fl. r Ὑπομείσης] Καὶ ὑπισ. O. s Γίγνου] Γίνου O. in Fl. x Τὸ ψεῦσμα] Ψεῦδος, & ſine artic. O. t Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. v Τὰ ὦτα] Deſunt.

huius libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium parаſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J. M. G.*

35. Διαλαλωδέσοντα] Forſan Λαλήσοντα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Plutonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quaedam Athenienſis fuerit. *G. C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum nescire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper in coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius haec dixit.* *J. P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Bis Accuſ.* c. 33. *J. F. R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Haec interrogative pronuntianda videntur. *F. G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J. F. R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπισροφοῦσα] Ἀποστροφοῦσα legit Interpres. *F. G.*

52. Ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσης — τὴν χεῖρα] Supra Διὰ. c. 28. & Σωθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲν φορητὸν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὴς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J. M. G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G. C.*

70. Ἰσὸ-

καὶ ἀβασολαὶ φθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ περίβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲ τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conſpicuum facient. Atque talia ſunto quae extra ſunt & apparent.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιῇς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι τῶν γυναικῶν δηθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καὶ σοι μελέτω τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' τούτου [f] σὺ καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· καὶ [g] τὸ δεῖ-να δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὀπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης καὶ ταῦτα γενείητης, ἢ καὶ, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔστωσαν οἱ καὶ ὀπὶ τούτῳ συνόντες· ἦν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα παραγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορῆσαι θᾶσσον, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ σιττεῖσθαι χρὴ μάλιστα μὲ

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum ſit, aleatorem eſſe, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etſi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas oſtendere ſcriptas a mulieribus. Etenim pulcher eſſe velle debes, & hoc agere, ut mulieres ſtudioſe videantur te ſectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quaſi ea cauſſa in ipſa quoque gynaeconitide gratioſus ſis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori ſit, etſi a viris alterius rei cauſſa amari videare, idque barbatus cum jam ſis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed ſint, qui etiam hac ipſa cauſſa ſemper tecum ſint. Si vero non ſint, ſervi certe ſufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores ſint mulieres, & abunde maledicant ac ſupra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime ſa-*

a Καὶ περίβλεπτον] Omiſerat O. ſed in marg. additum. b Ἰδίᾳ] Bene ſic *Ald. H. P.* &c. Male fine puncto *J. & Fl.* c Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. d Γε] Hoc repoſuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. e Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. f Σὺ — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* g Τὸ] Τὸν *Fl.* h Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *J. V2.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. i Κἂν] Εἰ καὶ O. k Οἱ] Caret artic. O. l Πάσχοις] Ex O. ſic dedi, cum πάσχεις Edd. m Διοίσεις] Καὶ παλαυτίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. ſi tanti eſt, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. ſimiles phraſes adferentem, quibus probet ὑπό τινος σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπό, ut in *Alciphr.* editum. *J. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ πεπαίνεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία ὁ θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciſcano:

Nec mihi diſpliceat primo muliebria paſſus
Flore avi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *J. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Ciſtell. *Largiloqua exemplo ſumus, plus loquimur quam fas eſt.* *Eurip.* in Phoeniſſ.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σωικρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων·
Πλείους ἐπισφέρουσιν· ἐδὴν δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀκούσας λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταυτίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id ſedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mort.* c. 33. dictum eſt. *M. du S.*

94. Ὑποτελῶν] *Fellare*, obſcoenae ſignificationis. *F. G.*

95. Ἐρῶντας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γοιμωτέρα] Τὸ τὴν γοὴν ἐκμυζᾶν ſcil. *F. G.*

Γε-

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones , tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. ᾗ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , ᾗ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὰς λόγους, ᾗ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ ὁ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀπορχεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ ᾗ νύκτωρ τι ἄλλο ὑπολελεῖν· ᾗ μάλιστα ἢν πρὸς ὅτου πολλὰς τὰς ἑταίρας μὴ [p] ἀφροδίσης, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπιτάττω, ᾗ γονιμωτέρα γιγνέσθω, ᾗ μηδὲν ἀποτρεφέσθω.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur , non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

[r] Ἦν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαρρῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , ᾗ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ πρὸς τῆς Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πάλαι μὲ ἀφανῆς, ᾗ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν ᾗ Θμοῦϊν δεδουλευκότος , μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ [u] ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαρκίσης] Διαρκίσῃ O. & marg. *A*1. q Γε] Τε *Fl.* r Ἦν] Ἐν male O. s Γὰρ] Omiſit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίου O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A*1. u Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γοιμωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus , etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόνιμον eſſe orationis virtutem , quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit , *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram , genuinam*. *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν & Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium ; ſunt enim *Xoïs* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμυΐτης nominabantur. *J.P.a G.*

Ibid. Ξόϊν & Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M.du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur : *Matre vero ſarritrice , in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides , non habentur. Dein ἄμφοδον & ἄμφοδα eſt *Nodus* , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τινός , *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodem errore hæc corrupta eſſe , qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπαυφρατιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quæ quidem fient optima , ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους , licet hi apud poëtas præcipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σωῆν τινι κακοδαίμονι καὶ γλίχρῳ ἱμασθῆναι interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis , & putidum eſt hæc corrigere , quæ nullius , niſi horum interpretum , oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ , ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praibat , & quia tolerabilius erat , quam hic. Eſt quidem , ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lect. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ φιλῷ τῷ τρέφειν συγγίνεσθαι τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην ὁρῶν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ πρόσθεν ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιπὸὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε ἀφ' ἧς πενίαν ὑφίστάμην τὸν ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ σορῦ φιλήματα, ἡδύ μοι ἐποίει

temnenda, primo solorum alimentorum pretio fui cum amatore misero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam esse facillimam, eamque emensus in summo jam essem, (Aderant mihi enim, parce cara Adrastea! praesidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inscitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, sed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus sum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum simulo mulierem septuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipsos. Verumtamen paupertatis causa laborem sustinui, cum frigida illa de capulo oscula suavissima mihi fu-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male *B1.* & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντούτιδος *Th. Mag.* V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπόν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ἐν καυχήμασιν εἰσάγει ὁ μιαρὸς ἑταῖρος διδάσκαλον, ὥσπερ ἐκμισιλιστόμβου τὴν δαίμονα * ἀνδρίμησε νῦν ἅπας αὐτὴν, ἅτοι ἐπεβούσαλο. *V.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐπιτίθεται ἀναντῤῥήτως ἤδη ὡς Πολυδεύκει ἀφσύρει ὁ παρὼν λόγος, εἴγε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ἑταῖρος ὁμώνυμος ὁ ἀφσυρόμβου ῥήτορα διδάσκαλος. *V.*

* Ἀνυρίμησε] Ita, pro vulgato ἀνορίμησε dedit *M. du S.*

admiseris, ad ὥραν pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. *Bis Accus.* c. 2. f. μόνον τοῦ δεσπότης εἶναι δοκεῖν. &c. Accusativum *Paras.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. *Jov. Conf.* c. 7. f. ἃ δὴ ἐπιχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δεῖ αἰχμὴς λαοῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς ὃ γέρων ὀπιφάλια πρὸς τὴν βυλὴν ἐκφέρειν. Nisi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τροφῇ] Non satis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius sit *nudi* vel *solius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *suavi*. Redde, *tenaci, parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem subsannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (sic enim legendum, non πολεινὸν.) Deinde Διόσκορον vel Διοσκορίδην vocatum fuisse. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze.* Sed jam sub init. dictum contra Pollucem haec non scripta. *J. F. R.*

19. Διὸς καὶ Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus designari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατίκα. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *servus*, Philostrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum sit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magister*, ipse etiam *Hesychius*, ac *Suidas*, cum ajunt significare hanc vocem λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἐμπιπλᾶσθαι, κορίττως, χορτάσαι, λαμπρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophisticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc solam significationem antiquorum esse ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percussione: cum nondum, quod sciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἑταιρ. *Dial.* Chelid. & Dros. vers. fin.) testimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum sit; pluscula autem sint apud ipsum parentem Atticismi Aristophanem, ubi ven-

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. *Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carni. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi*

ὁ λιμός. εἶτα ἀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὧν εἰχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωθοῦμαι δὲ ἐπὶ κεφαλήν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, καὶν ταῖς δίκαις ἐξετάζωμαι, παροδεύω τὰ πολλά, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνέομαι. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόαλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὀλίγον ἐμοί γε δο-

g Αὐτῷ] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. h Καὶν] Recte *F. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, κἂν male *Fl. P. Bt.* i Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. k Πρὸς] Πρὸ male O. l Ἔμοί γε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. T. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἱππότῃ χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φησι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. l, 217. *J. M.G.*

Ἐγγαστριζόμενον] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν καταδεδυμένων τούτων; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολλόν, ἀνύμνητα κινδυνεύω τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονήν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸν οὐ λιμοῦ θάνατον διδόντες, τὸν μὴ κοιλίαν πλησμονὴν ἀσπαζόμενον. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J.F.R.*

26. Τὸ ἆθλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F.G.*

34. Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετάζωμαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H.V.*

Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. Ἀ. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. *F.G.* Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *J.F.R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando, ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palmae.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent;
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένῃ, ut ad θύρα referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J.M.G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *J.M.G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J.F.R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι φίλη Ἀφροδίτη, [a] νὴ τὴν παιδη-
μον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας,
καὶ χάριν ἐμαυτῷ δι' μικρὰν ἐπισπασά-
μενος.

Εἶεν· ὁ μὲν [b] γεννάδας εἰπὼν ταῦτα [c] πε-
παύσεται· σὺ δὲ ἦν πειθῆς τοῖς εἰρημένοις,
καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οἷσπερ ἐξαρχῆς ἐπόθεις
ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον [d] τῷ νό-
μῳ ἔνθα τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν
τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἑπέρασθαι εἶναι,
καὶ γαμεῖν δι' γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθ-
άπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ
καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικήν, ὡς τὸ τῆς
Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο πλημμελὲς ἅρμα ἐλαύνοντα
φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν πεῖσαι σεαυ-
τὸν εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ περὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ
(ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκβήσομαι ὑμῖν
τῆς ὁδοῦ, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀπιπολά-
ζων, [h] ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ
ἐμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι.
ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε,
μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
ἡμᾶς κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλ-
λὰ τῷ ῥᾳστώνῃ καὶ πρανῆ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

quidem videtur. *Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.*

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. b Γενάδας] Γενάσθαι male O. c Πεπαύσεται] Πέπαυσθαι male O. d Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. e Κρατεῖν] Κρατεῖν male O. f Ἐκεῖνο] Omissum in O. g Πρέπειν] Et hoc neglexit O. h Ἀσύμβολος] Restitui ex *Vat.* Ἀσυμβόλως cett. & O. i Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὴν παιδημον] Τὴν Ἀφροδίτην φησί. ὄμνυσι δὲ ταύτην τὴν, ἢ ἀφ' ἧς τὴν προηγησαμένην αἰσχρότητα τῶν γραῶν, ἢ ἀφ' ἧς τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ ἐν τούτοις μὴ τῶν ἄλλων κακῶν ἴχνεσιν αἱ πόρναι, ἢ μιμεῖσθαι ἐν αὐτὰς ὑποβάλλουσι ἐν τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφουσιν ἐν χάριν ἢ σμικρὰν ἐπισπάσθαι αὐτοῖς. *V.*

• Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγησαμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὴν παιδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an παιδήμιον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universum suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δή σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐγὼ ἐν καλαπεύσομαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. *Κατάπλ.* *J. M. G.*

51. Οἷπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βέλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάχ. c. 22. Διπ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνοντα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. F. G. Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μέγας ἐν ἁρπαγῇ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκείνου

τῷ

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus causſa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

ΤΥΧ.

ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ ἕτοιμα τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίοις ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, ἐς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τοῦ χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν οὗτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτῶν ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅτι σωτηρίαν τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶν τε αὐτοῦ ψυχὴν ζητούμενον, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τοῦ χρείας τὸ ψεῦδος περὶ πολλοῦ τοῦ ἀληθείας

a Περὶ πολλοῦ τοῦ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὡς † ἠρόμην. *V.*

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. G.

1 † Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito εἰρόμην.

τῶ Πλάτωνος, φήσεθαι ἰλαιόσιλα πτηνὸν ἅρμα. Jam age omittas φήσεθαι, non habebit unde pendeat accusativus ἰλαιόσιλα. *J. F. R.*

62. Παίσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιπολάζ.] Ἐπιπολάζων forsan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *Va.* recte. In reliquis ἀσύμβλος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβλος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam* spectata, (i. e. *cum illa*) *conciliare nequeunt.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλομαι conjicio, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβλος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὑμίτιμα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Oreſt. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν ἡδὺν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. G. C.

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀρνύμενος] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τοῦ ἀληθείας τιθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἐδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ὧν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλανενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστὸς ἔστι πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ὂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀηδῶς μοι ἔχειν, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τἆλλα πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητάς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Pl.*

29. Εἰ γε τὸ χεῖρ.] *Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ κάκιον ἄρα τοῦτον ἐλέγχει. V.*

[•] Κάκιν] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan?* an πρὸ τ. ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τ. ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Fenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vi. 80. Γέρων ἐκεῖνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν πάρα. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior, quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πάρα cum *Euſtath.* accipias pro πρεσβύτερος; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους ὧν ἐθέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιΐας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὸ αἴτιόν ἐστι, τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες. ἢ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἑαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Fenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλούς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Ierem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Fenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop.* Fab. 128. προσκρουσάσης ὑπ' τ. κεφαλῆς — καὶ κλασθείσης. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖται τὸ ψεῦδος, ἐκ παιδὸς ἐν καλλίστοις ἔπεσι μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδὼς ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν ὑρανοῦ τομὴν καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὴν ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις ἐς ὄρνεον ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τερατώδη μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια. τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύουσιν οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ [b] τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ὅτοι τὸν Θησαίων, οἱ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

[b] Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *A1*.

50. Καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη Φιλομήλα καὶ Καλλιστώ. ἢ μὲν εἰς ἄρκτον Πρόκνη δὲ Φιλομήλα εἰς ὄρνεα μεταβληθεῖσαι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον δὲ κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ δὲ τὴν Λάμιαν] Μορμὼ, οὗς ſ. μορμύρων, ὁ larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττω eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τῶ θράκιος ſic eſſe accipienda, ut ἀποφοβιστικὸν μόρμυρον exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, σὺ μὲν, inquit, τὺ τύννος. Μορμὼ, δόμοις ἔπτω. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Laſtant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὄρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ὧν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar proveniſſe.* Vulgo γῆς omittitur, itaque vertit interpres *in Attica.* ἐκ abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

63. Σπαρτούς τινας ἀναβιβασθησόμενοι] *Sativos quosdam* pro-

βεβλαστηκέναι διηγῆνται. ὃς δ' ἂν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πεῖθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ὑπὸ δρακόντων πτηνῶν, ἢ Πάνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπασθῆναι, ἀσεβὴς ἔτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ὅτῳ προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγόταλον ὂν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅτῳ μάλιστα δέον] πρὸς τὰς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἀποφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσοι λιμῷ τοὺς εἰσηγητὰς αὐτῶν ἀφανισθῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τοῖς ξένοις ταληθὲς ἀκούειν

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κορο῏ου τινὸς] Ὁ μὲ Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύ῏ ἄνθρωπος καὶ ἔτως, ὥστε γυναῖκα * ἀγαγόμενον μὴ ἂν ἐλέσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον. καὶ ἔτως ἐχόμενον τοῦτον παρθενεύειν αὐτῷ, μέχρι, ἂν τὸ γυναικὸς † σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ οὕτω ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, ὅτῳ τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὢν αὐτὸς, τὰ κύμαλα μιτρεῖν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενον] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκηψαμένης] Apud Cl. *Gravium* ἐψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem æque ac ab Græcis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J.G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J.F.R.*

69. Κορο῏ου] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ἔτως μωρός τις ἀπομνημονεύ῏ ὥστε γυναῖκα ἀγαγόμενον μὴ ἀνελέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸ πρὸς πενθερὰν αὐτοῦ φόβον, καὶ ἔτως ἐχόμενον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρις ἂν τὸ γυναικὸς ἠψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ οὕτω ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, ὅτῳ τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla est caussa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J.G.G.*

Ibid. Μαργίτου] Conf. supra Ἑρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πάνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Græcis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G.C.*

Πάνα] In Jove Tragœdo. *Long.* lib. 3. *J.B.*

Ibid. Ἢ Πάνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτους τοῦ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione, diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ ὦ Εὐκράτες ἦκω σοι τὸν πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ἢ φέρων τὸ πράγματος ἀφορολύτην, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐρινύες ἐξήλασαν, πολλὰ τεράστια καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστός ὁ Εὐκράτης ἐστὶ, καὶ ἰδεῖς ἂν ὅδε πιστεύσειεν, ὡς ἐκεῖνος, ὅτῳ βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, καὶ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὀμόσαιτο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, παῖδας ἀποθνήσκοντας τοὺς παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέπουσά ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμήνοι, καὶ ἔξω εἴη τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] Διεξιόντα] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διεξιόντες vult *Solanus*: Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντα, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διεξιόντα] Primo intuitu διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐρινύες pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντος abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Κἀγὼ γ' Εὐκράτους σὺν ὀλίγῳ καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ἔστι δὲ εἰς δυσίτηλα κωμῳδούμενος, ὃν δὲ φησιν ἐν δημαγωγοῖς, ὅτι μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο τριχοφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παραστησάμενος τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψευδὴς, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat ὠμνυ παραστησάμενος τὰ παιδία *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιτέλλων, ὅτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἐτέαν, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἤν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam rogo, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν καὶ ἄλλοσε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δεόμενον (ἑταῖρον δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτει ἔρωτος ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενον, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταμενοηκότα τὸν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ πανάρετους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστου

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque causa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum causa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τὴν Ἐτέαν, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἐτέαν εἰς ὄρκον παρέλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πωθωνόμενον, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἰφικίου ἐχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

36. Καὶ πανάριστος; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, αἱδεσίμους ἅπαντας] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἡρῷος προσωπεῖον περιθέμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀνάχ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενον] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*; hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μέλαξ ἰσχίων ἐπήκοος] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήκοος nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Κἀγὼ μάλα περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμένος. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. F.*

49. Περιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμένως, uti περιφερμένως usurpat *Aelianus*

H

rei est ; de unaquaque secta , venerabiles omnes , ac tantum non adspectu ipso terribiles. Insuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi caussa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus : defluxio enim iterum in pedes illi descenderat. Igitur assidere me apud se in lectulo jussit Eucrates , submissa paullum ad infirmitatem significandam voce , cum me vidisset , quamquam clamantem illum , & contenta voce aliquid dicentem , in ipso ingressu audirem. Et ego summa cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem , excusatione illa vulgari prolata , me morbum *ipsius* ignorasse, audito autem , cursim statim venisse, prope illum assedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant , partim adhuc disputabant , insuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas subjiciebant. Nam Cleodemus, *si ergo*, inquit , *sinistra aliquis humi tollat dentem mustelae , ita uti dixi interfectae , & excoriati modo leonis pelle deliget , ac deinde circumponat cruribus ; statim cessat dolor. Non*

ς της προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονυχὶ φοβερὸς τῇ πρόσοψιν. ἔτι γὰρ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, κατ' ἰσχνὸν, οἶμαι, τὴν νόσον ἐπικληθείς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τῶν συνήθων ἦν. τὸ ῥεῦμα γὰρ, ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί τε οὖν με παρ' αὐτὸν ὑπὸ τὴν κλίνην ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἰδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ μεγαλοφωνοῦντος, τί μέλαξυ εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἦλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ὑποβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ χειρὶ τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸν ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

a Περιφυλαγμένως] Περιφυλαγμένος B2. sola. b Ἦλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. *AIW.* c Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* sola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen B2. Editor , fecitque περιφυλαγμένος. *M. du S.*

Περιφυλαγμένως] Non ausus sum hoc mutare ob solam *Basil.* 2. Nam persaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur , ut ἐγρηγόρως (de quo frustra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque similia passim occurrentia , ut περιλελημμένως, περιλελασμένως, περιληφθημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur , ubi adjectivo locus esset , ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὸ πάντα πολλαχόθεν ἐπιγνοὺς. *Omnia miseriarum plena videns. Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγενῆς μοι προκεῖται τοῖς λόγοις. Pro ἀγενὴς, i. e. *Non ignobile mihi* (est , videtur) *incumbere in dicendi studium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλα. Nam ait: εἰ δὲ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet , Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epist.* ad *Philippens.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatissima illa ὁ ἀεὶ χρόνος, ὁ πάνυ τρυφᾷ, non plane huc pertinentia , de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum , ad verba τὴν πρὶν ἀσοχίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiscuum usum , in ὅλος & ὅλως εἰμὶ σὺ πράγματι, de quo Cl. *Jens.* etiam egit ad *Hermot.* sub init. Sed & vicissim adjectivum adhibetur, ubi usitatius adverbio locus est, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δαψιλῶν pro δαψιλῶς, ad quae peritissimus *Wesseling.* plura similia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non satis conveniens est Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελεύταια μονονυχὶ τοὺς παριόντας ἠρέμα & περιφυσμένους κατὰ τὴν ἰμαντίων διάκρισις. nec aliud demonstrat, quam adverbia sic a participio formari solere, dum structura ap. Lucian. est alia. Nec ego , etsi dedi quae propius accedunt , περιφυλαγμένως esse sanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος , licet ad postremum ἐκαθεζόμην referendo stare queat , atque ideo nihil immutarim. *J. F. R.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reines.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M. V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντα, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ὕστερον πιθανώτερον· ἀκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ γένειου αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐπῳδὰς αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τὰ οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἔφη ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ἀκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμεδίδαχέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τοῦ Λίβυος.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γάρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν θερμοῖς, τῷ κακῷ ἔνδον ἰατρεύοντα; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωσόμενοι μου τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπῃσθόμην τὰ προδήλοτατα, καὶ περὶ ὧν ἂν οὐδεὶς φρενῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μὲντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι καθῆσθαι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὲν τὴν τέχνης, οἴνου τε ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, sed cervae virginis & nondum initae: & probabilior sic res est: celere enim cerva & robustum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, si quis cum suo quodque carmine adhibere possit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipse quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem esse, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir sapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, velociores esse leones cervis. Nimirum*, *dicebat*, *capiunt illos etiam persecuti.* Laudabant praesentes Libyn, qui recte dixisset.

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia sedari, aut rebus extra appensis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc sermone meo, ac manifestum erat condemnari ab illis multam meam insciti, quando nescirem, quae essent manifestissima, ac de quibus nemo sanus contradiceret, quasi non ita se haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte sua afferre vellet Eucrati, & vino illum abstinere jubens, & vesci oleribus, & in universum de contentione remittere. Cleodemus ergo subridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλ] Δώσειν marg. *A1.* b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J.* sola fruſtra, cum marg. *A1.*

84. Καθιγμακότες μου] Καθιγμακότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte *ἐς χρῆναι licet uti*, vel *utendum est*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δῶ ἰσχυεῖν occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καθιγμακότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem ruſus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quorſum τόνου hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; interim vult videri Medicolo-

ebiade? *Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos? Mihi vero*, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium multitudines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & praeterea ſimilia, quae ſcilicet ſi dixeris, ſtatim credam.*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τὶ ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μὴ ῥηματίων, ὡς φατέ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τὶ ἴασιν ἐπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, εἰδ' ἦν ἐς τῆ Νεμείᾳ λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδήσῃ τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν ἑαυτὸν τὶ λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, ὃς τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, εἰδὲ τὰ προφανέστατα ἂν ὡδὶ δέξασθαι ταῦτα, τὴν ἐκ τοιόδε πυρετοῦ τὰς ἀποπομπάς, καὶ τὴν ἑρπετοῦ τὰς καταθέλξεις, καὶ βυβώνων ἰάσεις, καὶ τἆλλα ὁπόσα καὶ αἱ γρᾶες ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δὴ ποτε οὐχὶ ταῦτα οἵᾳπερ γίγνεται τὰ τοῦ ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τὴν ἧλον. εἰδὲ γὰρ ἃ φῂς, ταῦτα δῆλα μὴ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τὸν λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τοῦ τε πυρετοῦ, καὶ τοῦ οἰδήματος δεδιότος, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ἅμα τοῦτο ἐκ τοῦ βου-

a Οἷα ἂν] Οἷς ἂν male *J.* οἷσιν cett. Αἷ οἷς ἂν etiam marg. *A1.* d Ἐνδήσῃ] Ἐνδύσῃ *J.* ſola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδήσας pejus marg. *A1.* e Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόκῳ male *J.* & marg. *A1*: *f.* Ὡφελεῖ] Ὠφελεῖ *Fl.* g Τί] Ὅτι marg. *A1.* & *Fl.* male. h Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* i Τοῦ τε] Οὔτω τι τοῦ *J.* cum *V2.* & marg. *A1.*

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τὴν ἧλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀντιμέτροις ἀντιμέτρα πειρωμένων, ὅπερ ἐπὶ τῆς ψευδοῦς εἰρήνης τῷ λίνῳ λίνον συνάπτειν. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *J. F. R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Clariſſ. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *J. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τὴν ἧλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *J. F. R.*

βυβῶνος δραπετεύοντος, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, μήδε θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ἀπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γοῦν μηδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ἀπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἥπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, μὴ λέοντας καὶ μυγάλας θηριάποντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη κεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργατικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γοῦν αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι θηπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ τὸ μέγα δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸ φωλεόν, τὸ

pterea de inguinibus aufugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare, qui*

[a] Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὴν *J.* & *V2.*

37. Ἥπια φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M.du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγορὴν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus omtrent de Beurstijdt. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῳ μέρει τετέλεσαί σοι τὴν ἡμέρας, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σαθεράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem aucto calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. οὐ τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum

„ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipſum in grabato adferri a conſervis , totum tumoribus inflatum , luridum , putreſcentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc ſpirantem. Triſti autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo , inquit , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , ſtatim arceſſo , qui ſanabit homi-nem. Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , reſtituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret inſuper pedi illius lapidem , quem de columella ſepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortaſſis mediocre videatur : quamquam ipſe Midas , ſublato in quo portatus fuerat grabato , diſcedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de ſepulcro.

δὲ οἰμώζειν, ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο, καὶ τ̓ Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ἐπὶ σκίμποδος κεῖσθαι τῶν ὁμοδούλων προσκομιζόμενον, ὅλον ᾠδηκότα, πελιδνόν, μυδῶντα τ̓ ὄψιν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ, τ̓ φίλων τις [b] παρὼν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τ̓ Χαλδαίων, ὥς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς [c] ἰάσεται τ̓ ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μακρίβω λέγων, ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τ̓ Μίδαν, ἐπῳδῇ τινι ἐξελάσας τ̓ ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τ̓ στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲ ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς φέρων τ̓ σκίμποδα, ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο, ὤχετο εἰς τ̓ ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη, καὶ ὁ στηλίτης ἐκεῖνος λίθος.

12. *At ille alia quoque patravit vere divinа. In praedium enim cum abiiſſet , mane , pronunciatis ex veteri libro ſanctis ſeptem nominibus , loco per ſulphur & facem tribus circuitibus luſtrato , quotquot intra fines illos fuerant ſerpentes ejecit. Veniebant igitur vellut tracti ad incantationem angues multi & aſpides , & viperae , ac ceraſtae , & jaculi ,*

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια, ὡς ἀληθῶς. εἰς γὰρ τ̓ ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν, ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ δαδὶ καθαγίσας τ̓ τόπον, περιελθὼν εἰς τρὶς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τ̓ ὅρων. ἦκον δὴ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τ̓ ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ ἀκοντίαι,

b Παρὼν] Παριὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἰάσαιτο *Fl*, Ἰάσητο marg. *AIW.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *A1.* *e*. Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kuſterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Caſaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθούσης ἀγορᾶς captatum exponit , & περὶ ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo deſinerent homines eſſe frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum eſſe in frequentiſſimo populi conſpectu , ut res coram tot teſtibus acta eo minus negari queat. *J. F. R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemſterhuſii* evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apoſtoli c. 28. 4. εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τ̓ χειρὸς αὐτοῦ, aliaque ſimilia adfert. Quae non exſcribam, quia magis nota. *J. F. R.*

66. Αὐτὸς ἀραμβᾶς] Ut paralyticus in Evangelio. *M. V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non poſſum quin adſcribam hic, quae in margine veteris Codicis hic ſunt adnotata ἱερατικὰ. εἶα εἰκὸς τὰ τελεσικὰ φησι Ἰουλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Πραξιάδης ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. *J. G. G.*

73. Θείῳ & δαδὶ καθαγίσας] Vid. *C. Barthii* Adverſ. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum ſulphur ad faſcinationes adhibitum aliquot poëtarum teſtimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum ſulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo ſtupefacti obmuteſcunt, & ſe quocumque abſtrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J. F. R.*

74. Εἰς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Conſultiſſ. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J. F. R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De phyſalo Rubri maris vide *Aelianum* de anim. III. 18. qui *piſcem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συνη-

τίαι, φρῦνοί τε, καὶ φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, παρακούσας τῆς προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειρολονήσας, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ὅτι ὁ δράκοντα, καὶ μὴ μικρὸν ἦκε καθέξειν. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνέφυσησε μὲν [b] αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα καλεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τοῦ φυσήματος, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῄς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γοῦν οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ἔπιστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὀπίπολυ ἀντιάχων. τί γοῦν ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ χολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion,* dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis,* Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dicitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec,* inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem ve-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. *b* Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *A1.* *c* Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτά.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Παθ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐπειδὴ συναλισθῆναι πολλοὶ. Sed quia συνηθροίσθησαν a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συνηυλίσθησαν daretur a συναυλοῦμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. R.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit

ſe

volare; & ſuper aqua incedere? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur: ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodeviginti annorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia: ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tum enim plerumque talia ſacra pera-

ὕδατος βεβηκότα; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε καρβατίναις, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ἐπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀναπαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καθαιρῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτῷ ἐν Γλαυκίᾳ τῷ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, τὰ Δημαινέτου ὑγιαλῶν καὶ τὴν οὐσίαν, ἠράθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπηχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ μναῖς τέσσαρσι μὲν τὸ παραυτίκα. (ἔδει γὰρ προλεέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦ-

[d] Ἀλεξικλείους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀνεξ— habent. [e] Δημαινέτου] Sic Fl. J. Fr. &c. Δημοιν Schol. [f] Ἐπιτοπολὺ] Sic J. P. H. S. &c. Ἐπιτολὺ Fl.

7. Καρβατίνας] Καρβατῖναι τὰ τραχέα & πεπαυμένα ὑποδήματα, ἃ & ἀμβάδας φασίν. V.

18. Δημαινέτου] Γράφ. & Δημάδ. V.

ſe ἐγὼ ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βάθρον ἐρύσασθαι τοῦ αἰθέρος τινὸς τῆς αἰλίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐκάστοτε κάπτουσα τὸν δίφρον & ἀναλθοῦσα verſata eſt cum Glaucia. Itaque τὸν Γλαυκίαν nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum τὸν Ἀμφιλόχου, τὸν Εὐκράτους. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀνεξικλέα; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. J.G.

Τὸν Γλαυκίαν] Sic infra c. 38. τὸν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. J.F.R.

Ibid. Ἀνεξικλείους] Aut ita hic, ut infra Ἀνεξ— legendum; aut illic Ἀλιξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. M. du S.

Ἀλεξικλείους] Solan. in nott. nihil definit. In Junt. vero Ἀλεξ— deleto, Ἀνεξ— reſcripſerat. Ego Ἀλιξικλέα τραγῳδὸν invenio apud Thucyd. VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. J. F. P.

23. Ἀνέλυε] Optimo ſane conſilio ſic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. Diog. Laërt. p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιυργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, περὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίης, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὸν Ἑκάτιον τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαινόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγχαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ἦν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπαλτο, καὶ μετὰ μικρὸν δὲ ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα παρέβαλλε τῇ Γλαυκίᾳ, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἅτε σελήνη ἀνέπαλτο ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν παρὰ αὐτόν που χεδὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι-

guntur, fossa in subdivali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

a Ἀναξίκλεα] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. b Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AIW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενος] *Heliod.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἰφ. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύγος seu λύγη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγὶς, pro λυγόφως, λυγαυγὶς. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est; non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *F. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μυῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίου ἐπήρατον ἐργάζεται)] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.* Me-

derem enim, ea si vidissem. Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute ut vos videre talia possum. Verum enim vero, novi enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob caussam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum si qua tinniat, venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Magum admiror, si cum possit ipse amari a ditissimis mulieribus, & solida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis sordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid sentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed norunt omnes Syrum illum e Palaestina, talium curationum Sophistam: quot ille traditos sibi*

ψεῦον γὰρ ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγχώρημι, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν ἔχω. πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τ' Χρυσίδα ἣν λέγεις, [c] ἐρασμίην γυναῖκα καὶ πρόχειρον· οὐχ ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτῷ τῷ πηλίνῳ πρεσβευτῇ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἰκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτῃ τ' ἐπῳδὴν ἡ γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπονθεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ, ἢ σιδήρου πέφευγε. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε. αὐτὴ δὲ ἂν ἀργύριόν του ψοφῇ, ἔρχεται πρὸς τ' ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ μάγου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπέρασον ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάττουσι τῶν δεινῶν, οὕτω σαφῶς ἐξάδοντες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τ' Σύρον τ' ἐκ τῆς Παλαιστίνης, τ' ὅπλ [f] τούτων σοφιστήν, ὅσους παρελαβὼν καλαπίποντας πρὸς

c Ἐρασμίην] Et sic *Fl.* cum cett. d Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. *Al.* e Πάντες] Abest a *Fl.* f Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glauciam reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia affert, quibus demonstret δαιμονᾶν & κακοδαιμονᾶν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ'] Christianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον —— τ' —— σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palæstina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* prædixerat, subjecta erant dæmonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa ætate ecclesiæ. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui praeest, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τ' θεραπείας αὐτοῦ. Ac sine verbo, ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὰ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ὑγιεῖς, ὀλίγου μισθοῦ μεγάλου ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὀπίσω κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. [b] ὦ μέγα, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ᾧ γε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνον γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cademes ad Lunam; distorquentes oculos, spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus; ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, &, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos quicaecutimus.

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar:*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* sine μὴ. b Οἱ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A*1. c Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A*1. Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνον] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A*1.

c. 29. pr. ὁ ἐπὶ δισμυρίοις *praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὅμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ὑγιεῖς, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam concident, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν. quod facile ex affinitate ultimae in ὑγιεῖς syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ὑγιεῖς, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutaſſis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

bar. Jam vero ob consuetudinem insuſitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro pasibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : niſi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, non credam Eucrati Dinonis F. ſapientiſſimo viro, & libere quae ſibi videntur, & cum auctoritate, domi ſuae dicenti?

18. Illud enim de ſtatua, inquit Eucrates, quod domeſticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adoleſcentibus, & ſenibus, illud igitur non ex me ſolo audias, ſed ex noſtris omnibus. De qua, inquam, ſtatua? Non vidiſti, inquit, ingrediens, in aula ſtans ſignum pulcherrimum, Demetrii opus ſtatuarum humanarum artificis? Num diſcobolon, inquam, dicis, incurvantem ſe ad habitum emittendi jam diſci, reflexo vultu ad eam quae diſcum attulit, paullum ſubmiſſo genu altero, ut in ipſo ſtatim jactu ſurrecturus una videatur? Non, inquit, illud

ἐπὶ τῷ ἔθει, οὐδέν τι ἀλόγιστον ὁρᾶν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα, ἐξ οὗ μοι ὁ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὸ [c] ἐπῳδὴν ἐδίδαξε πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ καὶ μοὶ ἀπιστήσεις, Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ [f] μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα [g] οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας;

Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ὀπὶ τῆς οἰκίας, ὅσαι νύκτες [h] φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο δὲ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσεται ἄν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποῖον, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα πάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθροποποιοῦ; μᾶλλον τὸ δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῂς, τὸ ὀπισθοφοτα καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεστραμμένον εἰς τὸ δισκοφόρον, ὑπερεμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα [k] ξυναναστησομένῳ μὲν τῆς βολῆς· οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὃς,

[c] Ἐπῳδὴν] Ἐπωιδὴν Fl. [f] Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἐλεινὸ. Fl. [g] Οἱ λέγοντι οἶκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐν Χρυσῷ Fl. [h] Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit Soulius. [i] Τὸ] Sic Edd. omnes. Excepta Amſt. quae τ. caſu magis, quam conſilio. [k] Ξυναναστησομένῳ] Συναιτησομένῳ Fl. male.

vero ſuſpicarer eum non bene adſecutum Croxii manum, Clariſſ. virum J. Odé conſului, qui eruditiſſimo libro de Angelis conſcripto, in hac materia eſt verſatiſſimus : isque mihi indicavit, ſine dubio Pſellum reſcribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Pariſ. 1576. & an. 1615. notis illuſtratum a Gilberto Gaulminio, recuſumque Graece ac Latine in forma minore. J. F. R.

98. Οἱ μάγοι] Sic ſupra Δημων. c. 30. f. M. du S.

12. Ἐκ τῶν σταυρῶν] Cave & hoc ad Chriſtianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an ſuperſtitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores iſti nempe faciebant quod hodieque fere a ſtultis hominibus fit, qui ſuſpenſorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Chriſtianiſmi luce hujusmodi etiamnum ſuperſtitiones, ab ipſis deriſas Ethnicis, apud ipſos Reformatos multis in locis conſpici, quas Romanenſibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaeſtui ſunt. M. du S.

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita ſententia poſtulabat, mutavi. M. du S.

Φαινόμενον] Etſi φαινομένου non improbo, nihil tamen ſine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quaſi ſubſtantive, pro adparitione acceptum intelligi poteſt eod. modo, ut Phaenomena philoſophi ponere ſolent; & ſic τὸ φαινόμενον τοῦ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. J. F. R.

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκήθεν oriundus dicitur, infra c. 20. M. du S.

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. Caſaub. ad lib. 1. Athen. J. B.

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu diſcum geſtante & vibratura intellige. De ὀκλάζειν vide Zuſt. c. 4. M. du S.

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur ſtatuae duae, feminae miniſtrantis diſcum, & jaculantis viri. Sed non ſatis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admiſſae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ὁ δισκοφόρος poſſit eſſe via & quaſi linea, ad quam projiciendus eſt diſcus, ut dicatur hic diſcobolus tanquam metas reſpicere & ſuperare conari ſigna aliorum, qui ante ipſum projecere. Putabam ut ὁ λιθοφόρος eſt via, qua commeat ὁ λιθος ſic δισκοφόρον poſſe vocari viam, & lineam ad quam diſcus dirigitur. J. M. G.

Τὸν δισκοφόρον] Ignoſcet Cl. Geſnerus, ſi recte ſenſiſſe

ὃς, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημι, τ̃ ἀναδούμενον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γ̃ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τὰς μ̃ ὅπῃ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τῶν Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα εἶδες πρὸ τοῦ ὕδατος τὸ ἐπιῤῥέον εἰδες προγάστορα, Φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠνεμωμένον τῶν πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ὀλίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορινθίων τραλληγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὅπῃ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον στέρνοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἤδη τρίτης ἤδη τοῦ ἡπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipsum est, discobolus, quem dicis. Neque illud juxta stans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; istud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae sunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Nesiotae opera stant, Tyrannicidae. Tu vero si quam vidisti statuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, seminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, insignes habentem venas, indiscreta hominis similitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum est. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me sanasset, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Est; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo post ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* b Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρησωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γ̃] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος οὗτος ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει θαυμάζω. *V.*

50. Ἡπιάλου] Ἡπιάλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. G.

sisse *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα sensus est facilis. Id autem substantivi saepe intelligi, satis ipse novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoeng.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκεύ.] Hujus ipsius statuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam distortum & elaboratum, quam est ille DISCOBOLOS Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, si *Th. Magistro* fides, scribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ὁ δῆ λέγειν, ἀλλὰ διακευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γ̃ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiasten Mf. notare Polycletum fuisse pictorem, non statuarium, itaque se non intelligere, qui in statuariorum numerum referatur a Luciano, nisi forte sit alius Polycletus. Verba enim sunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται, θαυμάζω ἢ ὡσπερ ἕτερος ἐστὶν ὁ Πολύκλειτος. Verum quis nescit Polycletum Sicyonium Angeladae discipulum, & ejus Canonem, & tot statuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone sive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* constat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου ὃ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus sermo fuit. Ad hunc locum Scholiastes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει θαυμάζω. Insciti[illegible]me quidem hoc, si umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaste scriptum est. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi est ars*, inquit, *in qua praestantes fuerunt Myro, Polycletus, Lysippus.* Idem *Plutarcho* in Sympofio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

tr vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi deceda-tur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνήρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται ὁ ἐμπαὶ γελώμενος ἀνδριὰς, ἢ οὐ νομίζεις τῆς αὐτῆς εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἠπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἥπιος ὅτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο[d] ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ἀδονλί· καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ ἐκ τῆς Μίνω ἢ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, ὁ Κρήτης περίπολος. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκρατες, ἀλλὰ ξύλου ἐπεποίητο, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὑπὸ Δημητρίου ἔργον

[d] Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Ποιοῦντα male *J.* [e] Τῆς] Τῶν Exc. Τοῦ *Fl. J.* &c. & *L.*

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Παλαιολύτε] Vid. *Jonſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Περ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίδαι] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοσυφάκτου ὕμνου] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτοσφάκτας occurrit, i. e. *ferus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; ac cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνδρου, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνδρὸς πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre verum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχὴ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόκακος, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στιφώνες] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περίεισι τὴν ἰνιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους σὺν αὐταῖς σὺν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Ἐξ. c. 23. *M. du S.*

γον εἶναι, ἀλλὰ τ̃ Δαιδάλε τεχνημάτων. 75 *num de Daedali artificiis. Nam, ut ais,*
δραπετεύει γ̃ν, ὡς φ̃ς, ἀπὸ τ̃ [a] βάσεως *fugit de ſua baſi hic quoque.*
χ̣ ὕτ⊙.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μέλα- 20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne di-*
μελήσῃ τ̃ σκώμματ⊙ ὕ̃ερον. οἶδα ἐγὼ, *cti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu ve-*
οἷα ἔπαθεν ὁ τὺς ὀβολὺς ὑφελόμεν⊙, ὃς 80 *nerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingu-*
χτ' τ̃ νεμηνίαν ἑκάσ̃ην τίθεμεν αὐτῷ· πάν- *lis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima qui-*
δεινα ἐχρ̃ν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. *dem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego.*
πῶς ὖν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὔκραλες; ἐθέλω *Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? vo-*
γ̀ ἀκ̃σαι, εἰ χ̣ ὅτι μάλισ̃α ὑτοσὶ Τυχιά- *lo enim audire, etſi fidem vel maxime hic*
δ̃ς ἀπισ̃ήσ̣. πολλοὶ, ἦ δ' ὃς, ἔκειν̃λο ὀ- 85 *Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *obo-*
βολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτ̃, χ̣ ἄλλα *li ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot*
νομίσμαλα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ̃ μηρὸν, *alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati,*
κηρῷ κεκολλημμ́να, χ̣ πέλαλα ἐξ ἀργύ- *& argenti bracteolae, votum cujusdam, aut*
ρυ, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲ τ̃ ἰάσ̣, *ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri*
ὁπόσοι δὲ αὐτὸν ἐπαύσαν̃λο πυρετῷ ἐχόμε- 90 *erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Li-*
νοι. ἦν δὲ ἡμ̃ν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρα- *byа, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt no-*
τ⊙ ἱπποκόμ⊙. ὕτ⊙ ἐπεχείρησε νυκτὸς *ctu ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt,*
ὑφελέ̃ θ πάντα ἐκ̃να, χ̣ ὑφείλελο καλα- *obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua.*
βεβηκότα ἤδη τηρ́σας τ̃ ἀνδριάν̃λα. ἐπεὶ δὲ *Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpolia-*
ἐπανελθὼν τάχισ̃α ἔγνω ξυσεσυλημμ́⊙ 95 *tum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Li-*
ὁ Πέλιχ⊙, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, χ̣ καλε- *byn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in*
φώρασε τ̃ Λίβυν. δ̀ ὅλης γ̀ τ̃ νυκτὸς *aula in orbem circumiit infelix, qui exire non*
πε̃ίνει ἐν κύκλῳ τ̃ αὐλὴν [d] ἄθλι⊙, ἐξελ- *poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum*
θ̃ν μ̣ δυνάμεν⊙, ὥσ̃ε ἐς Λαβύρινθον ἐμ- *die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis.*
πεσὼν, ἄχρι δὴ καλελήφθη ἔχων τὰ φώ- *Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non*
για, γενομ́νης [e] τ̃ ἡμέρας. χ̣ τότε μ̀ *pau-*

[a] Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* [b] Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceterisque. [c] Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.*
[d] Ἄθλι⊙] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* [e] Τ̃ς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τ̃ Δαιδάλε τεχνημάτων] Τοῦτο ὁ μάστιν εἶπεν. ἂ ἐπειδὴ † πρ̃τ⊙ Δαίδαλ⊙ ἄγαλμα εἰργάσα̃ο πεδεσκιλὲς, τ̃ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτ̃ν ‡ συμβεβλη-κότα τὸ ποδὶ λεπτολεύτων, πάρεχε φάρμακον, ὃς § τὰ τ̃ Δαιδάλε ἀγάλματα κινήτως αὐτόματα ¶. *V.*

* Τ̃ν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρ̃τ⊙] Πάντων eſt in V. quo forſan Πανὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβληκότα] Συμβεβηκότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Cler.*

88. Κηρῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσ̃αι uſitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμεν⊙ πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχεσ̃αι *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένου, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀνὴρ νούσῳ συέχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *F. F. R.*
12. Ἀλεπτικῶδες] Ut Τοξ. c. 27. & Ἐτ. Α. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλεπτικὸδες, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλεπτικῶδες] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut ex

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Mixois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo*, inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλύς· ὁ πολὺν δὲ ὕπνον χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, καμὲ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνωα ἡλικιώτην, παραπαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὔκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἔτ' ἂν ὁ χαλκὸς μὴ χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένον ἦ, καὶ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, ὥστε φοβήσομαι τὴν ἀνδριάντα Πέλιχον, ὃν καὶ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καμοὶ, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] θυαλλὶς σβεσθῇ, περίεισι τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν περιστρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ὑποβαλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γὰρ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύεσθαι αὐτῷ, καὶ ἀγανακτεῖ, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τοῦ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκίθιον Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγων maie *Fl. k* Θυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὑφ'.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλαστικὸν quoque ſcribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδιδίειν] Lege ἰδιδίειν ἀν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγαναχτεῖ &c.] Scribe ἀγαναχτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέμνειν. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. οἶκα ἱερεῖα *caro* ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ'. niſi quod *Fl.* habet ὑφ'. *A. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἑστιαθῇ] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur λύειν τι τῶν ὄντων, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἀπὸ, ut λύειν ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἐξ ἀθύτων λύειν ἱερῶν, quando λύειν id ſignificaret, *unde* excipiaſſe; ſed quia λύειν λύειν τινὸς partitivum potius eſt, & ἐφ' hic melius ſatisfacit tempori, totumque ſa-

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίχρατον ὑποσπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat, aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη ἃ ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσούσης τῆς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπήειν, μέλαξιν φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καίγε εἶχον Μνάσωνα τὸν υἱόν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδε δὲ οὐκ εἶχεν ὕστως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμῶ τινι γενομένῳ, καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμιωρίαν ἀφεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἕνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέκειτο, εἱλισσομένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ ὑπὸ τοῖς ὤμων ἑνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξιν διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τοὺς ὑπὸ τῷ πήχει τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus caussa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

a Ὃ] Ὦ male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρικῶδις male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἰλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, κατεῖτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariss. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐσπειρ— sed ἐστειρ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a στείρω *gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis ceteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala annuli , quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine obortа praeceps inciderem. Tum vidi , quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant* , inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

τὸ ῥινὸς , ἠρέμα προσκυνοῦντες ὅτως ἀπίθανον Κολοσσὸν , ἡμισταδιαίαν γυναῖκα , γιγάντειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μέλαξὺ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ὅπῃ σοφίᾳ, καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζονται , μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν· τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος.

Ὁ γοῦν Δεινόμαχος , εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράτες , οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων , ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὸ ἔδαφος, ἐποίησε χάσμα πάμμεγεθες , ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ᾤχετο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος , ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ὅπῃ κεφαλήν· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα , τὸν Πυριφλεγέθοντα , τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον , τοὺς νεκρούς , ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον , ἐν οἷς αὐτὸν καλέσαντες ἐθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον , ὁ Ἴων ἔφη , ὦ Εὐκράτες , αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατὰ φύλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ὅπῃ [i] τοῦ ἀσφοδέλου καλαχείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾷ] Bene *V2.* Πιναρᾷ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίου *J.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πάντα,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδιώτην referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς προσῆκε ἐκείνοις. *Rhet. Praec.* c. 18. ἤθελεν ἐπί τε ῥῆμα γλῶττα ἴλλῃ. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἢ ἡλικίαν τοῦ διδάσκοντος , ἢ τοιοῦτόν τι περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *V2.* Reliquae πιναρᾶ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. φάσμασι μὲν Ἑκατικοῖς φωτοειδέσιν αὐτοπτουμένοις ἀμείλιχον. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

ἀντιλεγέτωσαν ἢν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῆς ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, καὶ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας ὅτου ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπου τέλεον μεμυκότου τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τοῦ δαδός μοι ἐδόκει. κἀγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμεμψαμένου τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, οἱ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλείσαντες τὰς θύρας, ἔξω ἐμενέμηνον. ὅτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε δὴ ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορότι

adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem & Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clausus est, & quidam servorum requirentes me, & in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis sublucere de face mihi videbatur.* Et ego risi, corollarium addente teste latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non visa aliis haec spectasti: cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis foribus extra expectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere. Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὔπω] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Οὔτω *J.* b Ἐμιμετρήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. d Ἐπικλεισάμενοι] Ἐγκλεισ. marg. *A1.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορότι] Ἐργηγορούντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφε, ἱκανῶς * ἑωράκει. *V.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γρ. ἐπιμετρήσαντος.

* Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἰοῦ Πλάτων] *Plat. π. ψυχ.* *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forsan εἰκαζον. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non est mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto existimabit non esse mentiri suum.* *M. du S.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Quid proprie significet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐπιεικείᾳ ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocose usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris, superaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*
15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος; καύσωνος σφοδρότερος] Bene-

rimus, veste candida indutus: deinde surgere me jussum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut statim conspectu primo agnoscerem Tantalum, & Tityum, & Sisyphum. Ac re-2 liqua quid vobis dicam? Cum vero essem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, assidebat, pronuntians eorum, qui paullo post morituri essent, nomina, quos ultra diem ipsis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi jubebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, inquit, impletum illius filum est: abeat igitur. Tu vero jam fa-3 brum adduc Demylum: jam enim supra colum vivit. Et ego laetus recurrens ipse quidem jam sine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox esse Demylum: in vicinia autem nostra habitabat, aegrotans ipse quoque, ut nunciabatur. Et paullo post audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.

26. Quid mirabile, ait Antigonus? Ego enim novi quendam vicesimo die post, quam sepultus fuerat, revixisse, qui & ante mortem, & cum rediisset in vitam, hominem curaverim. Et quomodo, inquam, viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? nisi forte tu Epimenidem quendam curasti.

τι, πάγκαλον, λευκὸν ἱμάτιον ἐξιόβελημένον· εἶτα ἀναστήσας, ἅγε δή, ἔφη, τινὸς χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδών, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ) καθῆστο, ὑπολεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὃς ἤδη παρημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸ ἄτρακτον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀναδραμών, αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξοι Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετὰ μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδα τινὰ μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν, ἢ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευες.

Ἅμα

g Μοι δοκεῖ] Constans lectio. h Ἤδη] Deest in *Fl.* i Ἀπήγγειλον] Ἀπήγγελον *Fl.* k Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* l Ἧ] Ἧς *Fl.* ac marg. *A1.* m Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

mittes: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mi. ὁ δὲ πυρετὸς, εἰ καῦσον σφοδρότατον, θερμότατος. *Febris, tanquam incendium vehementissimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. supra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Malem δοκεῖν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum est, μοι δοκεῖν hic locum habere. Vid. supra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus est mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum sensum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eodem modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Λευκὸς ἐν τῷ φιλοψευδὴς ἢ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος, quasi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod post φιλοψευδὴς est, post ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Augustinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caesarius Monachus* historiar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretensis, quem 50. annos perpetuos dormisse fama est; *Plut.* 1403. f. Vid. Τιμ. c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῆ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲν ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πενταεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπῃ τ κλίνης τῇ τῷ πατρὶ· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὑπέβαλεν [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρός σε ἐρῶ. τ [d] μακαρίτην μου γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς ἐπὶ αὐτῇ ἔπραξα οὐ ζώσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλέσας καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετὰ τ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθῶν τό γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γοῦν τὸ περὶ ψυχῆς τῆ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μεταξὺ ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [e] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὗτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δέ, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀναχω-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius caussa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrima-*

a Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abest a *Fl.* d Μακαρίτην] Μακαρίτλην P. male. e Καθίζεται] Καθίστι marg. *AIW.* An καθίζως adscripsit *J.J. Weist.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *J.F.R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν ἐ φιλίτης ὅπως σαυτοῦ — *bene tibi sit ex te ipso.* Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ὅπως τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Jac. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναί ἀδελφε, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *J.F.R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τῆ Πλ.] Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μελιταῖον] Vid. supra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Symp.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς — παίσας] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *J.F.R.*

95. Ἀρίγνωτος] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πέλικαν] Confer *Symp.* c. 6. ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐ κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M. du S.*

4. Θεὸν λὰξ μηχανῆς] Proverb. *J.B.*

Ibid. Ἐπεισκυλισθῆναι] Ἐπεισκυκλισθῆναι legendum videtur. *F.G.*

Ἐπεισκυκλισθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπεισκυλισθ—. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἔκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκλισθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. εἰσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L.K.*

Ἐπει-

nabar. Illa non passa me clamare, sed accusavit, quod reliquis in rebus omnibus sibi gratificatus, alterum sandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidisse vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenissemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exsecrabilis quaedam sub lecto canicula Melitensis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, sub arca repertum, postridie ejus diei crematum est.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τῶν σανδάλοιν χρυσοῦν ὄντοιν, ἐκαλαχαύσαμεν. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παρὰ τὴν κιβωτόν· καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τὴν κλίνην ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν· καὶ καλεχαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum censes, manifestis adeo, & quae singulis diebus apparent? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo sandalio nates, puerulorum instar, caedantur, si qui recusent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατ' ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὅτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: nosti illum sapientiae causſa celebrem, divini cognomine insignem. Atque ego illo conspecto respirabam, illud ipsum venire mihi ratus, securim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *istis hic obturabit vir sapiens, prodigiosa adeo narrantibus.* Et, quod est in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, καὶ ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ μέν, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, τέλεκύν τινα κατὰ τῶν ψευσμάτων. ἔλεγον γὰρ αὐτοῖς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τερατεύσασθε διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

f Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ὁπόταν † τὸ παρακείμενον ἐκκυκλεῖσθαι δέῃ, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ἐκ μέσης παρ' ἑκάτερα τῶν μίσων τοῦ θεάτρου θύρας, αὗται εἰς πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλάγιαι ἀνεῴγησαν, ἔξω ἐστὶν ἡ σκηνὴ τὸ προσκήνιον δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἀμφοῖν θεοὺς § ὥρας ἐπιφαίνειν παρεῖχον, ὥσπερ λύσιν φέροντας τῶν ἀμηχάνων, καὶ τοῦτο παρεδήλωσεν, ὡς ὑπὸ χρὴ ἀπίστοις τοῖς δρωμένοις, ἐπεὶ θεὸς παρῆν τῷ ἔργῳ, ὃ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ὃν τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν ἐκ συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων ἐπικράτησε τὸ ἐκ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παρακείμενον] Lege τι. In C. enim eſt [παρακείμενον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Additque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in„ tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχειν legit Cl. *J. J. Wetſt.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. G.

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὠμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπεκστάντος αὐτῷ τῦ Κλεοδήμυ, πρῶτα μὲ ᾠετο τ νόσυ ἤρετο· κ̀ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκυσε παρὰ τῦ Εὐκράτυς, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλυς [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μέλαξὺ γ' εἰσιὼν [d] ἐπήκυσα. κ̀ μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν ζητήσεσθαι τ ζητηθέν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τυτονὶ τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, κ̀ φαντάσματα, κ̀ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, κ̀ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲ ὖν ἠρυθρίασα, κ̀ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιῦτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τῦ βίυ, τὰς δὲ τ κτ' μοῖραν ἀποθανόντων ἐκέτι; ἦν γ' τῦτο λέγῃ, ἐ πάνυ ἀπόλητα φήσ. μὰ Δί', ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' ἐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, ἐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴε.

Πῶς λέγεις, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. ἐδέν σοι τύτων γίγνεσθαι δοκεῖ, κ̀ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, κ̀ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦδ' ὃς, ἦν ποτε ἐς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῦ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδυ οἰκία, κ̀ ἐπειδάν σοι δειχθῇ πάλιν τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν ἐς ταύτιν λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tornum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam caussam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλυς] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκυσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογησόμαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρεῦ] Ἔρε, accentu mutato marg. *A1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον *P.*

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex adiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J. M. G.*

11. Ἐπήκυσα] Forsan ὑπήκυσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μιλαξὺ ἰσιὼν ἐπήκυσον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ ἐ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκυσέ σε. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσῃσθε τ ἀδομένων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J. F. R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συνεστάναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. *Quid vero hoc erat? o Arignote*, interrogabat Eucrates. *Deſerta fuerat*, inquit, *diu propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & deſluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-*

πρὸς τ Θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν 40 ὅτ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείας τ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητος ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ 45 ὑπὸ δεισμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβερᾶς καὶ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν ἤδη, καὶ ἡ στέγη κατέῤῥει. καὶ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαῤῥήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. 50 ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ τοιούτων) ἦκον εἰς τ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, ἀποτρέποντος τοῦ ξένου, καὶ [i] μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν 55 οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακόν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόνος εἰσέρχομαι. καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθαθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, χαμαὶ καθεζόμενος. ἐφίσᾳ δὲ ὁ δαίμων, ἐπὶ τινὰ τ πολλῶν ἥκειν 60 νομίζων, καὶ δεδίξεσθαι κἀμὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρός, [k] καὶ κομήτης, καὶ μελάντερος τοῦ ζόφου. καὶ ὁ μὲ ἐπισᾶς ἐπειρᾶτό μου παντάχοθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, καὶ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τ φρικωδεστάτῳ ἐπῴδησιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα καταδὼν αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἑωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, καὶ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

b Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. *i* Μόνον οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1.* Μονονοὺ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr. k* Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κόσμου, φόβου ἴχνη. Nimirum συνίστασθαι vel συνίστημι, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κράνιον] Sic ſcribitur etiam N. Δ. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράνιον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. *Tim.* c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητος ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δεισμάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

πᾶς τὰς ἄλλας, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ ὑμῖν ἤδη ἔξεστι τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. ὑπολαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλὰς (εἵπετο γὰρ τῷ πράγματι ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν καταδεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καταπεπηγμένος τις νεκρὸς ἕωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ ἔτι σχήματα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν ἐνθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

ventum iri putarent, uti reliquas, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, paratum & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura compositi jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, εὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς ἀληθείας, καπνοῦ μεστὸς καὶ ἐνδαλμάτων; τὸ γοῦν τῷ λόγῳ ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. σὺ δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones appares? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Encrati; age dic, acquem fide di-*

a Πρόσειμι] Προσίρχομαι marg. *A1*. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἕωλος] Τὸ ἕωλος λαμβάνει ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ἤδη μὲν καθαρὸν ἦδη ἀκίνδυνον ὑπὸ λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Aelian.* V. H. II. 4. ἐσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μῆμα] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥσγε hic apud Nostrum lege ὥστε. *M. du S.*

9. Στιλάμβους τεκμαίρεσθαι] Ad ista verba στιλάμβους τεκμαίρεσθαι ἰσθῆτι μιλαίᾳ, notat antiquus Scholiastes inedi-tus, veteres solitos cadavera nigrae vesti infuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι ἐπὶ τὰς ψυχὰς θνητὰς φασὶ εἶναι, ὥσπερ ἐπὶ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπεῖοις ἐς τὰ κράνια μειρομαμβοῖς] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas

vel

dignierem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα περὶ τ τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ ταναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τ Ἀβδηρίτην ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ἔτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον· [c] ὥστε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τ νεανίσκων, ἐρεχθεῖν βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ διαπατῶν, γελάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις περιστάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ἐπὶ πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ἔτε ἔδεισε τ πρόσποίησιν [d] αὐτῶν, ἔτε ὅλως [e] ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μέλαξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· ἔτω βεβαίως ὑπίστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τ σωμάτων. τοῦτο φὴς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τ Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε ἔτως ἐνόει γνώσκειν.

Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας. [f] τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβαθείης πρὸς τ ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὢν, ἐπεθύμησα τοῦ πατρὸς ὅτι παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

c Ὥστε] Sic Edd. Lege ἔστι. d Αὐτῶν] Αὐτὸν male *F.* sola. e Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A*1. Ἐνέβλεψε vulgo. f Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *F. V*2. & L. cum marg. *A*1.

9. Ἐυθύτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίνας στολὰς ἀμφιέννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἣν φασι τὴν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τ υἱὸν ἀναζητῆσαι· μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὸν κόλπον * τὸν ἑαυτῆς ἐκπῖψαι, παρ' ὃ ἡ Κοπτὸς ἀπορύσσεται ἡ πόλις. ἰδιώνυμον δὲ ἡ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄπιφόν τι τριχῶν πλῆθος, ὅτου ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς ἐκόπησαν. † *V.*

* Τὸν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὸν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Graecis hoc fictum, qui prius debuissent offendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere. *J. Clm.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quae in speciem simul & formam cranii vel calvariae, vel diu mortui capitis fictae essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Ταξ. c. 27. V. *Plut.* de Isid. p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅπῃ τ Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τ ἥλιον. ἐκείνῳ μὲν οὖν οὐκ ἤκουσα, ὥστε τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

flumine petere, ad Memnonem audiendum; mirabiles illos sonos oriente sole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius sensus: sed oraculum mihi ipse aperto ore Memnon reddidit versibus septem: ac nisi supervacaneum esset, ipsos vobis recitarem versus.

Κατὰ δὲ τ ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τ [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τ σοφίαν, καὶ τ παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τ [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπάγειος οἰκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τ Ἴσιδος. Παγκράτιν, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νόμενα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπιμήκη, σιμὸν, [e] πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦδ' ὅς, ἐκεῖνον τ Παγκράτιν· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τερατία ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅπῃ κροκοδείλων ἀχθόμενον, καὶ συνέντα τοῖς

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de sacris scribis unus, sapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae consultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis sub terra habitasse, Magicis artibus dum instruitur ab Iside. Pancratem dicis,* inquit Arignotus, *meum praeceptorem, virum divinum, rasum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, simum, labiosum, extenuatis cruribus. Ipsum illum,* inquit, *Pancratem. Ac primo quidem, quis esset, ignorabam. Cum vero viderem illum, si quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigiose facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter belluas, has vero illi sub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *F. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμματέων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων frustra. c Ἐν ὀθονίοις] Aut pro his duobus verbis habet *Fl.* scribens ἐξυρημένον καὶ νόμενα. ὑ καθαρῶς ιλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Πρεχειλῆ *Fl.*

28. *Μέμνονα*] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam visus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noster ἐπιμαρτύρεται, cum voces sibi ait prolatas, &c. Vid. & *Tex.* c. 27. Adde *Philostr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipse statuam vidit, strepitumque audivit; sed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulsatae statuae, an vero ab aliquo qui tum adesset, aut sub basi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod subinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, si lubet, *Pausaniam* (p. 40, 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα —— *ἠχοῦντα*] Cl. *Hemst.* adscripserat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Casaub.* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* sunt: τὸ Μεμνόνιον —— Πετίσῳ δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἠκούσθη ψόφος —— ἀποτελεῖται. Ad quae laudatus *Casaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano solis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. secundo c. 61. Annal. referens visam fuisse Germanico hanc Memnonis saxeam effigiem (meminit & *Eusebius* in Chronicis, & *Dionys. Periegeta* vs. 250. Vid. omnino Lucianum Ἀπίστων" p. 349. T. 2. Ed. *Amst.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euseb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae resonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiast. ait: Memnonis ex aere statua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyses Rex jussit aperiri, existimans Mechanici aliquid esse quod intra statuam lateret: nihilominus tamen aperta statua, quae erat magice consecrata, horis statutis sonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id est aperto & diviso. *J. R. R.*

31. Ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ] Prorsus eadem locutio est in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα ἐν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, Rever. *J. Elsner.* phrasin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æschylo* aliisque. De pleonasmo autem τ ἐν, vid. supra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Past.* 2. p. 82. σύριγξ ἐν στόμασι παιδὸς ἐμπνεομένη. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἐμνησθῆναι αὐτοῦ, ὅτε ἐν σκάφαις, ἐπ' ἐν βλα-

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita viximus.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: iſque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

θηρίοις, τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς ὁραῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατ' μικρὸν φιλοφρονούμενός, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν διακονησομένων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἤλθομεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, περιβαλὼν ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς διακονίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ἐμοὶ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίας. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κεκμήκασιν οἱ ὕστεροι δαιδαλέοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. οἱ παιδιᾷ διήγειραν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τέχνης θαυμαζόμενος Δαίδαλος. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὄμμασιν ὑποβλέπων. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καθαλεῖν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36 Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματίων, θαυμάσιος τὸ σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. *11. Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſanctî collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui recondítam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματίων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum*, *Diodorum Siculum*, *Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματίων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματίων, quam γραμμάτων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. ἀλλ' γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M. du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P. B1.* &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδιὰν Αἰγύπτιος bene connectitur. *J.F.R.*

39. Αὐτοῖς] Conf. ſupra Ἀλιεύτ. c. 18. *M. du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει & διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ θεραπεύω. Λυκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπιστῶν· δεξιῶς ὑπηρέτησεν & διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δέ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τῆς ἐπῳδῆς, ἦν δὲ τρισύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκότει τινὶ ἑστώσης. καὶ ὁ μὲν ᾤχετο εἰς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι χρῆν ἀγορᾶν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὕπερον, κεκοσμηκὼς, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος, τὴν οἰκίαν [d] ἐπαύλων. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διακόπτω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκείνα μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥσπερ ἦν πρὸ τῆς [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπὼν με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν δή, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦδ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· ἐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἢν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσει

promtissimus. At certe tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

36. Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, summo pistillum, exornatumque dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset; desine, inquam, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendа domum opplevisset. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum dissecо. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur, inquit Dinomachus, adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem, inquit, ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν Fl. b Ἔδει] Sic P. S. Ἔδοι Fl. J. Ald. H. &c. Lege igitur δοι. c Ἐκέλευον] Ita Fl. Ald. P. S. aliaeque. Ἐκέλευσα J. d Ἐπαύλων] Ἀπαυλῶν male Fl. e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. A1. f Ἀμφορέα] Ἀμφορέας Fl. g Ἐπῳδῆς] Ἐπωιδῆς marg. A1.

76. Ἐν σκοτεινῷ ὄντος] Sic & Th. Mag. v. ὑφίσταμαι. M. du S.

3. Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαυλαμένην] Et quae venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausta refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. J. G.

Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαυλαμένην] Certissima est meo judicio, Eruditissimi Gronovii mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in Timone T. I. §. 18. φλύσαι βυλόμενον τὴν ἐπιρρύην, μὴ ὑπέμεινε λούσασθαι, ἐπικλύσω αὐτόν. J. J.

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. Gronovii omnino necessariam. M. du S.

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. Wess. ad Diod. Sic. IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. J. F. R.

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτετυπωμένην, καὶ ὅτου

aquarius: ſed eluceretur nobis illo ſemper hauriente domus.

37. *Non definitis*, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in alind tempus differte incredibiles iſtas horribilesque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque adſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *ſuperſtitioſum dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, do oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens futura ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam annulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ὀπιλυθῆναι τ οἰκίαν ἐπαύλυσμένην.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτα τεραλολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ κἂν τ μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς διηγήσεις ταύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δεισμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ μετὰ παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ φοβεροῖς τοῖσδε, παιδίοις τ δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπεῖν τ δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τ τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμοῖς, καὶ θεσπίσμασιν, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμελῆ φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσης τ σφραγίδος, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, καὶ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τ ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

[h] Ἐπιλυθῆναι] Ἐπιλισθῆναι Edd. priores. [i] Ἐκτυπώσης τ σφραγίδος] Ἐκτυποῦσαν τὴν σφραγῖδα Fl. [k] Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος περὶ τ μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

* Θεσπίζω] Ἀμφιλοχός τι σπίζω antea lectum miſere. J.F.R.

ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, καὶ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα MS. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* J.G.G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλιξ. c. 19. & not. &c. 29. & Paſſ. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. Bos de Ellipſ. J.F.R.

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. M. du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἐξῆς δὲ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦ μαντεῖον ὑπερφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερ ἂν ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον δοίη τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παρόδῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἱ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς ὑπὲρ μικρᾶς ἐνήρχετο ὑπὲρ τοσούτου χρηστήρια τραγῳδίας, ὑπὸ [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι παραπλέουσα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστὴς τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ἐπιζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανοὶ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλήψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰστίων, ὡς τὸ εἰκὸς,

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum facto putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

&

a Οἱ] Οἱ *J.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* sine dubio ex *Fl.* c Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνίειν; d Ἡγεῖσθε] Ἡγοῦνται *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθέστ.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δὲ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: ὑπὸ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *B2.* & *S. M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thomae Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπέλαυσε quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀπέλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσα. *M. du S.*

69. Λυττᾶν] Λυσσᾶν supra *Nigr.* in fin. σὺν αὐτοῖ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

αὐτὲς, καὶ ἐνεφορῆντο τῶν ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτῃ ἀκούσας ἥκω, νὴ τὴν Δία, ὥσπερ οἱ τῦ γλεύκυς πιόντες, ἐμπεφυσημένῳ τὴν γαςέρα, ἐμέτυ δεόμενος. ἡδέως δ' ἄν ποθεν ὅπῃ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὥν ἤκυσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικυρῦσα. τέρατα γὰρ, καὶ δαίμονας, καὶ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

[e] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσυς ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἄν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθαι τὸ δῆγμα· καὶ τὰ αὐτὰ κἀκεῖνον φοβεῖται. καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτυς δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι κἀμοὶ τῦ δήγματος. ὕτω δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ Φιλότης, μέγα τῶν τοιύτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ ὀρθὸν ὅπῃ πᾶσι λόγον. ὦ χρωμένυς ἡμᾶς, [h] ὑδὲν ὑ μὴ ταράξῃ τῶν κενῶν καὶ ματαίων τύτων ψευσμάτων.

e ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. f Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *AIW.* etiam adſcivit. Ἀπήλαυσα cett. male. g ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* h Οὐδὲν ὑ] Μηδὲν ſine ὑ *Fl.*

80. Οὐδὲν ὑ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. ἐχ ἧκιστα ὅπως ἀπιστήσετε μὴ ἐχὶ — ἀγωνιᾶν εἶναί σε, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνως μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγως μόνον δεξιὼς παρέχονλο ὑπὲρ τ πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ κ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τ λόγων ὑποσχέσεις ἐβεβαίωσανλο. καὶ γὰρ τ ἰατρῶν ὄγε νῦν ἔχων ὡ τὰς ἄριστα ὑπὲρ τ τέχνης εἰπεῖν δυναμένως μελετᾷ νοσῶν, ἀλλὰ τὰς πράξαι τι κατ' αὐτὴν μεμελεηκότας. ἀμείνων δὲ κ μουσικὸς, οἶμαι, τὸ διακρίνειν ῥυθμὼς καὶ ἁρμονίας ὑποκαμένω, ὁ κ ψάλαι κ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τ πραληγῶν λέγοιμι τὰς εἰκότως διαφερούσας κριθέντας, ὅτι ὡ τάττειν μόνον κ οἰκονομεῖν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ κ προμάχεσλ τ ἄλλων, κ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυλο; οἷον [a] τ πάλαι μ' Ἀ-

ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non diſputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, ſed operibus ſimilibus firmarunt promiſſiones verborum. Etenim de medicis, ſi quis ſapiat aegrotus non eos arceſſet, qui optime dicere de arte poſſunt, ſed qui ad faciendum ex arte exercitatione ſe paraverint. Melior etiam muſicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit diſcernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulſare ipſe poſſit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito ſuo optimi judicati ſunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praeſtantes, ſed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem

ex

[a] Τῶν] Omiſit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνως] Οὕτω Ε Φακυλίδης φησὶ, Τὼν σοφὶν σοφὸς εὐθὺνει, τίχνας δ' ὁμότιχνος. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] Πρόσλαλιὰ, ut aliæ nonnullæ, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem cenſet cum Platonico illo decantatiſſimo, ad *Philoſtr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem eſſe luculenter patet. Sophiſta ille merus, (& ita audit eo ipſo in loco) hic mathematicus ſummus, non oratione tantum, ſed opere ipſo probatiſſimus, in Geometria, Mechanica, Muſica, Aſtronomia ſummus. Quod autem ibi Vir Eruditiſſimus de rebus ab eo Olympiae factis teſtem Noſtrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα eſt. niſi forſan reſpiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praeſtandum*, eſſe Graeciſmum uſitatiſſimum, ut *Ælian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus eſt dici, quo pluribus poteſt. Vid. *Homer.* ſexcentis locis ἀγαθὸς βοᾶν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omiſſum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τ κάτω adſpexerit, noveritque τοὺς πάλαι ſignificare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi ſciunt pueri. Sic ſupra *de Gymn.* c. 21. τ ὕστερον *poſterorum*. Quare in re tritiſſima plura adferendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βούλομαι] *Non quod aliter hiſtoriam edere velim.* Sic Salmurienſis. Sed per Muſas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *hiſtoriae narratione me oſtentare velo.* *J. G.*

28. Καὶ τ Κνίδιον Σώστρατον τ μ Πτολεμαίου χειροσάμφον, καὶ τὴν Μέμφιν] Soſtratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo inſula ædificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipſe vero Noſter Lucianus ſupra, Lib. *Quom. Hiſt. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemæo & Memphi capta per Nili diverſionem, exſpecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc hiſtoriam, & quis fuerit ille Ptolemæus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione ſilent hiſtoriae. Tentabam me extricare legendo: τῷ μ Πτολεμαίῳ χειροσάμφον τὴν Μέμφιν, id eſt, *qui Ptolemaeo ſubjecit Memphin.* Nam Ptolemæus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Soſtratus, & quo imperante & ſumptus ſuppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo inſula, inter amicos habuit illum Soſtratum Cnidium, nec unquam, quod ſciam, nec ab illo nec ab alio captus eſt. De Ptolemæo Cerauno dicto incidit mihi quædam ſuſpicio hæc intelligenda eſſe, ſed ſine auctoritate. Nam Ptolemæus ille Ceraunus dictus vir præceps fuit, & ad audacia facinora promptus,

&

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

γαμέμνονα ϗ Ἀχιλλέα, τὸν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ϗ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc ut ostenderem, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quandoquidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ὁ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ϗ τῶν μηχανικῶν ἐκεῖνος ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, ϗ μνημόσυνα ὅμως τῆς τέχνης, ϗ πράγματα τοῖς μετ' αὐτὸν κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι, ϗ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποτροφῇ καὶ διαιρέσει τοῦ πόλαμοῦ· τὸν δὲ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. ϗ Θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* [c] Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter *J.* quae Πτολεμαίου. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

32. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ὁ Συρακόσιος ὃν καλέσαντός ποτε χαλκοῦ πυροφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπηώρησεν ἀντικρὺ τοῦ ἐναντίου σόλυ μηχανῆσαι εἶτ' ἀπατήλαντος τοῦ ἡλίου, * ϗ προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀντανακλωμένας πρὸς τὸ σόλον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, ϗ ἔφθειρε τὰς τῆς ἀπάσης τῶν ἐναντίων. *V.*

* Καὶ] Τῇ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemaei I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemaeo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argaeum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam praecipitis audaciae Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturae credendum est, ista haec mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τὸν μὲν Πτολεμαίου] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίῳ legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defeciisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, ego hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in —— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλεξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus somnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸ στρατόν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τῆ στρατοπέδῃ μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἐξήγαγεν, ὐ μηχανικὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τῆ Ἐπειῷ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς ὐ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαλαβεῖναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίᾳ τουτὶ τῷ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν πάνυ ὃν τινα βούλῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τὴν τέχνης ὑποθέσεσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποθέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ἠυτύχησαν, τὴν δὲ τὸ γεωμετρικὸν λόγον,

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a Ἠυτύχησαν] Εὐτύχησαν *Fl.*

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis.* Κροῖσον, ᾧ ἐπὶ τὸν Ἅλυν ὑποχείριος ἀνὰ γεφύρας πεποίησαι, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri diserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τῆ στρατιῆς ἀρξάμενον, διώρυχα βαθεῖαν ὀρύσσων, ἄγουσα μηνοειδέα, ὅκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ νώτου λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίᾳ] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τὸ καθ' ἡμᾶς. *M. dis* 5.

48. Οὐκ ἐν τοιαύταις — συνισταμένοις] Spuria haec videntur & insititia. *F. G.*

49. Ὑποχέσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσεσιν, ut non ita multo post, κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑποθέσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Ἠυτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae ηὐτ— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμων. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτρέπισο, non ηὐτ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγησε in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράθη. *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R.*

Ibid.

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ἐπὶ τ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνισταμένῳ. καίτοι τ γε ἄλλων ἕκαστ ἔν τι τ ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενοι, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνετ· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενος. τ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχ ἰδὼν. αὐτοῦ τ ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. καινὴ μὲν γὰρ ἡ [c] σύνθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου καλασκευή· περίοικα δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπ μὲν γὰρ οὐκ ἰσόπεδ, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθι, ὃν παλαιῶν τι θά-

[b] Συνισταμένῳ] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. [c] Σύνεσις] Σύντεσις male *Fl.* cum marg. *A1.*

66. Πιμόνια] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτω. c. 5. & Ἐρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνισάμβοι. *M. du S.*

51. Ἐπὶ τ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν ἢ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, ediderit que in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, intecam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque juſſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Buno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὑποκολπὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραταιύμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆ καλασκευῆς ἁρμοδιώταλα, καὶ τὴν τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλῶν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὀρθιος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσσαι, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendum latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, *situs* ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος *Fl.* b Ὕψεσι] Ἄψεσι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τῆς *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri æquavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiæ existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi ædificii certitudinem confirmaret.* At religiolior in his Opiopœus æquare voluit Græca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi ædificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripæ, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponenda ædificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — ἰσόπεδον θατέρῳ] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κραταιύμενος] Et hæc insititia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adscripserat *Solan.* conferend. *Dia.* p. 236. Id est *Dipsad.* f. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα πεπτώκμον, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κραταιύμενος non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμοις, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλῶν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum:* ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὀρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alienissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, τὸ ἀριστερᾷ δὲ τῆς εἰς τρυφὴν παρεσκευ-

cus, ſupervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at neceſſarius, quatenus beatis hominibus recipiendis deſtinatum eſt. Poſt hunc ab utraque parte, quae ſufficiant exuere ſe volentibus, ſpoliaria; & medius *inter ea* oecus altiſſimus & *multa* luce laetiſſimus, aquae frigidae deſcenſiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetuſti operis Hygeae una, altera Aeſculapii.

6. Progreſſos excipit oecus leniter tepidus, calore non moleſto occurrens, longus, utrinque rotundus: poſt quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaeſtra recipiens. Tum poſt hunc oecus

μεν αὐτῷ οἶκος, ἄριστος μὲν ὡς πρὸς τὸ λιτρὸν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὸ τῶν εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὕψει τε ὑψηλότατος, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρὸν ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [c] κεκοσμημένους, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τοῦ ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ῥῆμα χλιαινόμενος οἶκος, οὐκ ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προαπαντῶν, ὀπτήκης, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρὸς, ἀλείψασθαι προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, Φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τὰς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ὀπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

[d] Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτὶ *Fl. Fr. J. W.* [c] Κεκοσμημένους] Reſtitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμένος male *W. P.* Κεκομψμένος *H1.* & 2. Unde κεκομισμένος deinde natum videtur.

σκάσασμένων οἰκημάτων (βαλανείῳ δ' ἂν ἐν ταῦτα πρεπωδέστατα) χαρίσασθαι ἐν φωτὶ πολλῷ καλαθεμπόμενα ὑποχωρήσεις. Et verte; *ad levam vero conclavium ad delicias comparatorum* (quippe & *hac balneo aptiſſima*) *venuſti & multa luce fulgentes receſſus.* Vulgo enim vides arenas ſine calce. Et ſicut nunc οἰκήματα non vertimus *adiculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuiſſemus) ſed *conclavia*; ſic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac deſcriptione uſurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeſo quot ab illis domus hic ſupponuntur?) ſed cubiculum aut conclave, aut *aedes*, ut eam vocem in iſta ſignificatione propriam ſibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipſum paſſim non obſervatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λευκοῦ utique non ſufficit, ſi cum Salmurienſi reddas *marmorea imagines* (an credidit marmor non eſſe niſi candidum?) ſed potius cum Opſopoeo *ex albo lapide*. *J.G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τὸν πυλῶνα ἐνδέχεται οἶκος. &c. *F.G.*

83. Οἶκος] *Oecos Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M.du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noſter περὶ τοῦ αὐλοῦ) atrium illud magnum & commune, ita conſtitutum eſt, ut ſiniſtrum ſit conclavium, ſive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per veſtibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem ſunt, niſi fallor, οἰκήματα & ὑποχωρήσεις, quae non recte diſtinxit doctiſſimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J.M.G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deeſt, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένα οἰκήματα. *F.G.*

Τῶν ἐς] Adſentior *Gujeto*, aut ex praemiſſo iterum intelligendum ἔχων ἀφετρίδων, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀφετρίδα non ſatis convenit alteri huic membro. *J.F.R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic ſupra Pet. c. 9. *M.du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare deſcriptionem oeci, in quo adhuc verſatus eſt, ſed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc deſcripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας ſignificare debet, *progreſſos* ad interiora: & hoc ſecuti ſumus. *J.M.G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam ſi ἐξελθόντας reperirem, lubentiſſime id cum *Geſnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐνδέχεται, alia ratio eſt. *J.F.P.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Poſt. F.G.* I. e. *Benedictus* dederat: *ſupra hanc*, quod Noſter recte corrigit, *poſt hanc*; ſive quae deinceps ſequitur. Nam ἐπὶ cum caſu dandi ſaepiſſime τὸ ſequens notare qui neſcit, adeat *Homer.* Il. H. 163. –64. 65. ubi vel quater ita poſitum eſt, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃ ὄρτο — Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰαντε — Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενῆος — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

κῶ, οἴκων ἁπάντων κάλλιστῶ, ϛῆναί τε ϗ ἐγκαθέζεαζ προσηνέστατῶ, ϗ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατῶ, ϗ ἐγκυλίσαζ ὠφελιμώτατῶ, Φρυγίῳ ϗ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεζ λιθάδρομῶ, Νομάδι λίθῳ λιθοκεκολλημένῳῶ. ὁ δὲ ἔνδον οἶκῶ κάλλιστῶ, φωτός τε πολλῦ ἀνάμεστῶ, ϗ ὡς πορφύρα διηνθισμένῳῶ.

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

Τρεῖς ϗ ἓτῶ θερμὰς πυέλους παρέχεζ λουσαμένῳ δὲ, ἔνεστί σοι μὴ διὰ τῶν αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ ψυχρὸν, διὰ ῥέματος θερμοῦ οἰκήματῶ, ϗ ταῦτα πάντα πολλῷ φωτὶ μεγάλῳ, ϗ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, ϗ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, ϗ παντάχῦ πολλὴ Χάρις ϗ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κτ' γοῦν τὸ καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ [b] αὐγῆς μάλιστα, ϗ τοῦ φέγους, ϗ τῶν [c] φωταγωγῶν μεμηχανημένων. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Quae opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχυμένου marg. *Aiw.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωταγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Εὐρύπυλῶ — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J.F.R.*

10. Ἐγκυλίσαζ] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ λιθοκεκολλημένῳῶ] Sic vertit Obſopocus: *Nomadio lapide coaementatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum λιθοκεκολλημένῳῶ male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πυέλους] Conf. ſupra Ἰσ. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald. Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἀρχῆ) ἐνιαυτοῦ. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ χάσεις μύλλει, πρήγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J.F.R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud foemininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere T & Γ. *J.G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα, ϗ τοῦ φέγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, ϗ τῶν φωταγωγῶν; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter causſa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum susſepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

30 ἀληθὴς Ἱππίας τὸ μὲ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον ὐδὲ τῦ μεσημβρινῦ ἀέρος· τὺς δὲ πολλῦ τῦ θάλπυς δεομένυς, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

35 Τί ἄν σοι [e] τὸ ὀπὶ τύτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τῶ ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχεῖαν τὸ ὀπὶ τὸ λυτρὸν, καὶ μὴ διὰ μακρῦ τὸ ὁδὸν ἐχούσας, τῦ χρησίμυ τε καὶ ἀβλαβῦς ἕνεκα; καὶ μή με 40 ἐκπολάβῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι. τὸ γὰ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὀπιννῆσαι κάλλυς δείγματα, καὶ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπε- 45 δείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείυ ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφεγγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τῦ χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ δεινότητι κεκοσμημένον, 50 [g] ἀφόδων μὲ ἀναγκαίων [h] δυσὶν ἀναχωρήσε-

d Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. *e* Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. *f* Πάσας] Πᾶσας male *J.* *g* Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. *h* Δυσὶν] Sic recte L. *B1. P.* Δυσὶν *Fl. J. V2. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἄφοδος ὁ ἀπόπατος. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, τὸ μὲ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορὰν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βοῤῥᾶν, siquidem & βοῤῥᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in borean spectans.* Quod hic εἰς βορέαν προκεχωρῆ, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄντρον Βορέου ἀποκεκριμένον dicitur. *J. J.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τῆ αὐγῆς. *F. G.*

28. Φιλαγωγῶν] Quod Cl. *Jens.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H. P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορέου] Cl. *Jens.* Prave antea in omnibus βορᾶν legebatur. *M. du S.*

Βοῤῥᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰν enim *esca* est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ' ὑμᾶς βορὰν ἐχθρὸν θήσω. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ὐδὲ τῦ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus adfluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & *B2.* δυσὶν pro corrupto ceterorum δυσίν. *M. du S.*

Ἀφόδων μὲ ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων μὲ ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεσιν quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυσὶν legendum esse, non δυσὶν, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τῶν ἀναγκαίων ποήσαιμι, ἀπονίζων ἐκεῖνα τὰ μόρια. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σιση, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. ὡρῶν δὲ διττὰς δηλώσας, τὴ μὲ δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, τὴ δὲ δι' ἡλίου ἐπιδειχνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδέχεσθαι τὰ πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνόητου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς εὐδόκοι καὶ λούσασθαί ποτε, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξοντας κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus feceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

ICUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

a Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. b Ἀλλὰ ἐ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ ἐ βασκάνου ἐ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* c Μοι] Mi male *F.* d Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *F.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium. F.G.* Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οἰκὶ θυρῶσαι χρυσαῖς θύραις. *F.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ἡρῶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lectt. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *F.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Ctefibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *F. M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος ἐ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio finit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Panciroll.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figuraſque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pineilus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Panciroll.* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *F.F.R.*

60. Πολλοὺς ἐ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί γὰρ ἐ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς ἐ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. XI. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. εἰ ᾧ πολλὰ μὲ ἐ ἄλλα ἀκαθαρσία ἐθεωροῦμεν. *F.F.R.*

9. Ὑπὲρ τῆ στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὀΐω ὑπὲρ σεῖο κακὰ κλαύσεσθαι ἀκοίτην. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae misererentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν ἔτω καταφρονῆσαι αὐτῆ τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ὀπόταν ᾖ, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένην ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτῆ ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν Φάλαγξ αὐτῆς καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καὶ τινα σκυτάρια κοῖλα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγραύλους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνούς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς ἔχοντας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ἐπιφύεται.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαληθησομένην] Sic recte *Fl. Fr. B2. P. S.* Συμπατησομένην *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato consspirant Edd.

9. * Σατυρῶν] Τῶν καλουμένων. *G.*
17. Ἀγραύλους τινας.] Εἰδωλα Σατύρων. *G.*

18. † Κόρδακα] Εἰδωλα ἀπρεπῶς ἐπὶ αἰσχρᾶς ἀρχήσεως ὠνομασμένης ‡ τῇ συρίχῃ. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προκαλεῖ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προκαλεῖ ὁ Διόνυσος. *J. F. R.*

† Κόρδακα] Κόρδακος Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*

‡ Τῇ συρίχῃ] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset συρίχης, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιωτικῶς κάρδαν. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύσῃ, quod etsi *super nobis consuluerit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpolitio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον ἐς τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἔχοντας κεράστας] Οὐρὰς ἔχοντας ἐς κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. ἐς κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἔκκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας ἐκ τοῦ ἄρτι γενηθεῖσιν ἐρίφους τὰ κέρατα ἐπιφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δοψ. c. 3. ὑμενόπτερον δὴ, οἷα τοῖς — πτερύγιον τὸ πτερόν. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, ἐς κέρατα· & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi ejus otio differem urbano; sed ita* COMPRESSA EST, *ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πασῶν Ἡράκλεια — ἐκαινοῦντις. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀθηναῖον refert αὐτοῖς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα κολοκύνθινα sequente αὐτὸν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν πρόσωπον αὐτοῦ, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, καὶ ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειὰν, κεκρασπέδον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποπρίγειν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, καὶ παχύν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, καὶ τρόμον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] χροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] σιθανόν τινα συναγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τράγιον ἄνθρωπον, τράγου τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, ἕτερα μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε πρόσοιτο, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἱ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, coronatum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *F.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S.* sola. Κροκοτῷ media correpta cett. omnes male. c Σιθανόν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *F. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἱ *Fl.* Εὖ οἱ *P. H.*

25. Μίτρᾳ] Μίτρᾳ ἡ ἐπὶ μετώπῳ ἄκρῳ χρυσοῦν ἔχουσα φάλλιον, ἀρχῆς ἐστὶ σύμβολον. *V.*

27. Τρ. πρεσβύτην] * Εἰδωλ. Ἰκαρίου. *V.*

28. Προγάστορα] Μεγαλοκοιλίαν. *V.*

32. Ἕτερον δὲ τράγιον] Εἰδωλ. Παιδός. *V.*

* Εἰδωλ. Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9, ubi Scholiasten erravisse parebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. *Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι*] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingeniose ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue *ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι*, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F. G.*

27. *Βραχὺν πρεσβύτην*] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum,* brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύταλοι ἄνθρ. Sic τεῖχος βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Πρεσβύτην] Σειληνὸν. *F. G.*

28. Ὦτα μεγάλα. &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceterum formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἄτε-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν † δεσπότην τὰς δ' ὠμὰς ποίμνας, διηρπάσας ἤδη καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ διεσπασας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γάρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile esset, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum senem, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus eremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis, (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ παντάπασιν ἠξίουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, οἱ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ καὶ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, καὶ φονεύειν γύναια μεμηνότα, καὶ [f] θηλύμιτρην ἄρχοντα, καὶ μεθύοντα σμικρὸν γεγόντιον, καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, καὶ γυμνήτας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ [g] ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τὴν χώραν, καὶ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, καὶ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, καὶ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν [h] πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῷον αὐτῷ, καὶ τοῦ κεραυνοῦ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδὴ ἀνελαμ-

e Τοῦτο] Τούτου *Pell.* *f* Θηλύμιτρην] Nil mut. Edd. Sic Fl. *W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L. *g* Ἠγγέλλετο] Ἤγγελτο *Fl.* & marg. *AldW.* *h* Πυρὸς]

31. Ἀτιθασὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur ἀθάνατον, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius.* *M. du S.*

Ἰδιωτὴν] Lubens dedissem ἀστιβῆτον, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo segnius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πᾶνα. *F. G.*

33. Τράγειον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους ὄντας ἐκ τραγείας. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Pausanias*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Bacchо cornuto vid. *Diod. Sic.* I. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐπεὶν πικρὸς καὶ ἀεὶ δύσοργος χολὰν ποτὶ βριμὺν κάθηται. *J. M. G.*

40. Εἰσὶ — ἀστρότιλα] Omissa viris summis *Bochart* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4. n. 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui divisérunt hanc vocem & ὦ οἱ vel ὦ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo דושעין [illegible] — conveniret, quod in Judaica ita thyriophoria (Βακχεῖον & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὖ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζω καλεῖσθαι αὐτῶν † δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjicio*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' ἄπιτε] Ἀλλ' ἄπιτε. *F. G.*

52. Θηλύμιτρον] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλύμιτρις legendum, pro Θηλύμιτρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτρον] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeoniae mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπισάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνθρίψαι σπεύδοντες αὐτῷ τραλοπέδῳ τὸ ἀγένειον ἐκεῖνον τραληλάτῃ.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τοῦ δεξιοῦ μὲν ὁ Σειληνὸς, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πὰν, ἡγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐκαθεστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήνλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ἀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δρακοντίδας ὑπεζωσμέναι, καὶ τὰ θύρσων ἄκρων ἐπογυμνῶσαι τὸ σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτοῖς αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. B1.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscript. marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante ὦ οἱ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπισάξαντες] *Στρώσαντες. *V.* Σύγκριμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμάρι. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον δὲ τῷ εἰδέναι ‡ εἰκάσαι τὸν Ἰνδὸν ἰδιῶτα ἐν τῷ Πανὶ ἐνταῦθα ὑπομνήματι τὸν Σειληνὸν παρισᾷ. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω τινὸς εἶπται τὸν Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*

† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte transmixit *M. du S.*

‡ Εἰκάσαι] Εἰκάσθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino sunt, nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαλαγεῖτο] Alibi πλατταγῇ dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello, verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum penicillo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. a. σέλας γὰρ ἐν χρῷ τὸ παράπαν, ὡς ὅταν φθεγγομένους ἐμφρεῖς. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούσεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac leniissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀϊόμενοι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt*. Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem ver-

to

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac eandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

ἐκκλίναντες, οὐν ὑδενὶ κόσμῳ ἔφευγον, ὐδ' ἀπὸς βέλες γενέσθ ὑπομείναντες, ἡ τέλ@ χτ' κράτ@ ἑαλώκεσαν, ἡ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τ τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς ὀκ ἐχρὴν ἀπὸ τ πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, ino-

Ἀλλὰ τί πρὸς τ [c] Διόνυσον ὗτ@ ὁ Διόνυσ@; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκῶσι (ἐγὼ πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τὰς καινὰς τ λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον ἡ πρὸς τὰς ἐμάς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικὰ, ἡ γελοιά τινα, ἡ κομιδῇ κωμικὰ πᾶς' ἡμῶν [f] ἀκούεσθαι, τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, ὀκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲ ὐδὲ τ ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς ὐδὲν δέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, ἡ σκιρτήμασι Σατυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τ ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ἐπὶ τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, ὐδ' ἕτως ἐπαινεῖν τολμῶσι, τῷ δοκοῦντι τῶν πρά-

e Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. f Ἀκούεσθαι] Ἀκούσεσθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαινεσθ. *V.*

bo ἀΐομαι, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούειν uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούσας. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in οἰόμενοι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούσας] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Enc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀπαρούσιται habet, pro ἀπαροῦνται. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούσας bene procedere. Sed οἰόμενοι ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit.* Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲ ὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet ἐς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt.* Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν γὰρ μὐδὲ τ ἁλίσκου δεχόμενοι. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὥστε ὐδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶς ἐξίου. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τ ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio i. Hercule) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Quaeritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum ergo

πράγματα τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν ποτε τὰ [a] τελετὰ ἐθελήσωσιν ὀπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τῆς τότε χαρᾶς, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τὸν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τῆς κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἱ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιείτωσαν ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ πολαμοῦ, εἰ καλῶς αὐτοῦ βλέπεις, ὀπισθομένοις, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· παρὰ τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφεῖ δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ Θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τοῦ Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τοῦ Πανικοῦ· τοῦ δὲ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad sinistra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, biburtque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὰ] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελετὴν male *J.* *b* Κώμων] Κόμων male *J.* sola. *c* Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* *d* Εὖ οἱ] Εὐοὶ rursus *Fl.* Εὖ οἱ *P.* *e* Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex *L.* & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. *f* Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *Ba.* Recte cett. *g* Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἰπανιὸν levi discrimine ἰπανιόνα vel ἰπανιῶνα. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἰπανιοῦ, quod vix apice distaret ab ἰπανιῶν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἰπανιόω, sed ex ἰπάνειμι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J.M.G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F.G.*

Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. L. & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo supersit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J.M.G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον τοῦ Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλ. τοῦ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th.M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberint, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἃ μὲν οὖν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Βακχῳ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, καὶ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρήσαντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· ὑπὲρ ἂν ὑπονομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ ἐκὶ συνεχῶς λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν οὖν πάντα καὶ κόσμια, καὶ κατὰ τὴν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσι γὰρ ἐοικότα χειμερίῃσι διεξέρχονται. ὑπὲρ ἀποχρήσει σοι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ὀπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τὐντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ δέχαιον ἀνατρέχουσι. τὸ μὲν οὖν παραδοξότατον ὑπέπω εἶπον. ἦν γὰρ ἀτελῆ ὁ γέρων μέλαξῃ καλαλίπῃ ὃν διεξέρει [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ὑπὸ πέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγων ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

Ταῦτά μοι καὶ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

h Καρηβαρῶντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* i Τὸν] Deeſt in *Fl.* l Ἐκιξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola. k Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος Cod. *Abb.*

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὴ ἡ σὺ ὦτι (lege ὁ) ψευδομένους ἄνω ἡ κάτω ἀμαυρῶν. *G.* (In Cod. *Abb.* δύνοντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano δύντος. Sed quia & δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui δύνοντος fecit, adparet eum δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τορὸν] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Λάτορον eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. *Z. τρ. c.* 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγῶδές τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.* Τεττιγῶδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἐὺ ἔθλοὶ τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεικώφθω, ἦ, μὰ τὸν Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραπαίωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ φανεῖται δόξειε τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἰδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, καὶ ἀπηκριβασμένος ἐς τὸ μελάνταλον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν, ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὴν διφθέραν [a] ἐνήπται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὴν γωρυτὸν παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *Fl. J. W. P.* &c. [a] Ἐνῆπται] Ἔνηται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ἔγμα *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τὸν Ὦχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὅτων ἐκάλεσε. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Plurague de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallica duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως πάντι μᾶλλον ἔοικως ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Usqui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice *Mf.* legitur *ἐνῆται*. Nam sicut apud Homerum est ἕηται *indutus est*, sic & ἐνῆται hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐστι, & *Necyom.* 1. Μικίππους ὅλους. Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἔγωγε ἐφ' ὕβρει τῶν [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα ἐπιβουλεύειν τοὺς Κελτοὺς ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τῶν ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ μὲν δοξοτατον ὐδέπω ἔφην εἰκόνος. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἐκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἅπαντας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὅτων ἀδετῶν ἀγόμενοι, ὅτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, ὅτε ὅλως ἀντιβαίνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλοντες τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὃ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐδὲ ἐκεῖνο σιωπῶ. ἐπεὶ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τῆς δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τῆς λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τοῦ θεοῦ

b Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Wetſtenius.* *c* Ἑλληνίων] Sic & *Fl.* cum *J. Fr. W. P.* &c. *d* Λείαν] Λίαν male *Wech.*

17. *Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. V.

* Titulus horum Scholior. in V. erat Ηρακλεὶ, ὁ Ἡρακλῆς. In C. ομοιοτελευτ. ὁ Ἡρακλῆς. J. F. R.

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ὅτῳ καλοῦμεν, pro ὅτου, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ἅλῳ παντελεῖ, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi πιφυλαγμένως pro πιφυλαγμένῳ, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ἅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. J. F. R.

17. Ἑλληνίων] Miror nullam Ed. habere Ἑλληνικῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἕλληνας & Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάνιον Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. J. F. R.

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῶν σειρῶν. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. J. M. G.

θεῦ τ' γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὅπου πολὺ εἰστήκειν ὁρῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τ' γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἐοικας πρὸς αὐτῷ. τ' λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολλῷ τῷ Ἑρμῇ ἰσχυρότερος ἐστι. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἀτελῆ ἐπιδείκνυσθαι τ' ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῖν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅτι μὲ αἱ τ' ὁπλοτέρων φρένες ἠερέθονται.

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τ' νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι καὶ τῷ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τ' γλώττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τ' Τρώων τ' ὄπα τ' λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τ' ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τ' γλῶτταν ὁ γέρων οὗτος Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τ' τῶν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· διὰ ὕδρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τέτρυται

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum ſubridentem.

4. Haec ego ſtabam intuens nec ſine admiratione, dubius ſimul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adſtans, non ineruditus etiam noſtris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium ſuorum more, ut arbitror, philoſophus, *Ego vero*, inquit, *ſolvam tibi, hoſpes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus eſſe, ſed Herculi illam aſſimilamus, quod hic Mercurio multum eſt fortior. Si vero ſenex repraeſentatus eſt, noli mirari. Sola enim eloquentia in ſenectute ſolet plenam vim & maturitatem oſtendere, ſi quidem verum dixere veſtri poëtae,*

Suſpenſa incerto eſt juvenum ſententia motu:
Dicit ſenex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Neſtoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc eſt* floridam; (florum inſtar ſuavem) flores *enim, ſi recte memini, ſunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, ſi auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipſum eſt, hac parte perforatum eſſe. Memini enim,* per-

a Ἑρμῆν] Et ſic *Fl.* cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγι conjicit Cl. *J. J. Weiſtenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *V.*

62. Ὅτι μὲ &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, ſi Τὸ δὲ γῆρας abſcideris, quod male in unum verſum compactum eſt in *P.* in aliis plane non diſtinctum; tum ſenarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. A. 249. Et quod ſequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Reſpicit ad Il. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opuſculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor ſenes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλην Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος eſſe λείριον, ſed ut recte hic *Euſtathius*, εἶδος ἄνθους, & ſpeciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, ſcil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λάλοις] Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρης Ἡ γλ. &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jamborum, quos a vobis didici,*

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sunt, acutae, collineantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jactiens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium ausorum, qui imaginis propositae aequalis sim.

75 πῆ). μέμνημαι γὼν ἔφη ἀ κωμικῶν τινων ἰαμβείων, ὡς' ὑμῶν μαθὼν,

Τοῖς γὼ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν ᵃ ὀξὺν τετρυπημένη.

Τὸ δ' ὅλον ἀ αὐτὸν ἡμεῖς τ' Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἡγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, ἀ πείθοι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. ἀ τά γε βέλη αὐτῷ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, ἀ εὔστοχοι, ἀ ταχεῖς, ἀ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· ὑτερόεντα γὼν τὰ ἔπη ἀ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲ ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα περὶ τ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῶδε ὄντι ἀ πάλαι τ' ὀπαδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, χ' ἥκιστα ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τ εἰκόνος. τέως μὲ γὼ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, ἀ πᾶς' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. ἀ,
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τὰς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, ἀ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τ εἰκόνος. Ὥστε

ᵃ Ἐστὶ] Esse melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὼ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — τοῖς γὼ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐστι τιτρυπημένη.

F. G.

88. Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. πρόδοκιμοῦντα παρόδου. *M. du S.* Πάροδον etiam esse aditum, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δέξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ἐπέλθει. Usus sum horum versiculorum versione *Obsopoeiana*, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ. 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲ καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βάλοι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὠκυπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης ὃ Φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν, καὶ ἀνθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τὴν ὦτων, ὅσους ἂν πλείστους δύνηται, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς ὑδέν γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γωρυτὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως ἀφεμυθέμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ ἀφ' τούτου ἐτόλμησα, πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καλασπάσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλοιαρίου τοῦ, καὶ εὐδιᾶς, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δεόμεθα.

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, sensim canente mento, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa caussa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαείων *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει τὸν λυρικόν. *V.*
12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐ Φροντίς. * Ἱπποκλείδη, ἐπὶ τῶ μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῶν λαγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὰ εὐκαταφρόνητον μετατιθεμένων. *V.*

* Ἱπποκλείδη] In V. Ἱπποκλείδε prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδών μὲ] An εἰσιδών μὲ ὑποπόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδών μὲ ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἰσχύς. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδών μὲ] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetus*, planior enim foret sententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente articulo? quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεννῶν εἰ βαλοῦμι πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφεής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαέννων, sic enim respondet dativus dativo ἀετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαέννοις πτέρυξι, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαέννοιν cum Cl. *Gesnero*. Sed quod addit ἢ ex Ionismo oriri potuisse: pro ἀφι, nempe aliquem notasse ἠφι, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀφι, nondum video. Florentinae χρυσοφαείων modo vox proba sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermiscet. *J.F.R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F.G.*

27. Οἵην δὴ] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici persona depositā, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in bis accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαιλε, ὁρᾶτε &c. unum ut ὅτι ὁρᾳς &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἤδη δ' σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis ſenior tam vilibus effert!

μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι Φαινοίμεθα, καὶ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα Φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

DE electro nimirum nobis etiam fabula perſuaſit, populos ad Eridanum flumen eam ſtillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & ſorores quidem eſſe populos illas Phaëthontis, deinde dum deſſent adoleſcentulum mutatas eſſe in arbores, & ſtillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipſe quoque cum audiſſem poëtis canentibus, ſperabam, ſi quando eſſem ad Eridanum, me ſubiturum

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

1 Ηλέκτρου περὶ καὶ [e] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ ποταμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνήσας τὸν Φαέθοντα, καὶ ἀδελφάς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποτάζειν ἔτι αὐτοῦ δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τῶν ποιητῶν ᾠδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γε-

10 οιόμην ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τοῦ αἰ-

[c] Ἡμῖν] Ὑμῶν male *Fl.* [d] Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξατό *Fl.* [e] Ἡμᾶς] Reſcripſi ex *J.* marg. *Ai.* & *Vi.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἐπιτραφῆσα δι' αὐξίαν σαρκὶ τῷ γόνατι. *G.*

vero, non dixit ἰγχίας. Sed ἰγχίας. *Tib. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Neſcio quid in mentem fuerit viro docto cum iſta ſcriberet. Eſt προσλαλιὰ caeteris ſimilis, tota Sophiſtica. Illud de clepſydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρου] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρου] Vid. ſi lubet, *Olear.* ad *Philoſtr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etſi ὑμᾶς quoque *Pariſ.* tamen ejus Interpres *Obſop. nobis fidem fecit* dederat. Et ſic ſolet in hoc pronomine ſequi quod verum exiſtimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποτάζειν — δάκρυον] Conf. ſupr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam ſuſpicio hic poſſit eſſe, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; ſed nihil opus eſt; nam *electrum* ipſum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, ſi quid mutandum, ferret animus legere τοῦ-

των δακρύων, ut conſtructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τὸν λόγον. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum eſt, Luciane, ut tua te ſpes falleret. Legiſſes *Plinium* 37, 3. & alia te docuiſſet. Quin tuum conſuluiſſes *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, eſſe qui dicant, Ἠριδανὸν καλεῖσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστὶ κτλ. Probabile eſt in illa vicinia litorum Pruſſicorum, ubi invenitur hodieque ſuccinum, fuiſſe appellationem, quae ob ſimilitudinem qualemcumque ſoni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel ſimile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita ſimpliciter dicit *Pauſanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri poſſit ipſe quoque hujus erroris, cujus ſe accuſat Lucianus, non immunis fuiſſe. Quod ut fatemur, ſic depellendam cenſuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina verſione, male intellecta, illum confudiſſe inſimulat electrum ſ. ſuccinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lipſ.* 1733, p. 109. ſeqq. *J. M. G.*

15. Ἠιόνι]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ πρωκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὁ πρὸ πολλοῦ, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, ᾗ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸν Ἠριδανόν, ἵνα αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, εἴτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοὔνομα τοῦ Φαέθοντος ἠδέσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γοῦν ἐμοῦ καὶ ἀνακυνθανομένου, πότε δὴ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' [c] ἡμῖν, ἵνα καὶ κατέπεσεν ὁπὶ τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἀπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχον τινὰ ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῂς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέσσειν ἄν, ἢ ἔλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν ὁ μέντοι μου καθῖκτο· καὶ ἐσιώπησα ἀμηχανηθείς, ὅτι

populorum unam, & expanso sinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et sane non ita diu est, cum alterius quidem rei causa, sed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverso Eridano navigare. sed nec populos vidi, diligenter licet circumspiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, postulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipsis enarro, Phaëthontem fuisse Solis filium, & hunc, adultus cum esset, petiisse a patre currus ipsius agendi facultatem, ut & ipse diem unum faceret: illum dedisse, hunc excussum curru periisse, & sorores ipsius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas esse, & lacrimari propter eum succina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impostor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid esset tale, putasne nos duorum obolorum caussa remigaturos, aut tracturos adverso flumine navigia, cum divitibus nobis esse liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic sermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἧκον vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῖν] Restitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῖν cett.

15. Ἦκον] In omnibus libris nostris antea ἦκον legebatur. Ego sic necessario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipse contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noster. At quis dixerit adeo male omissum? nam quia satis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀποστάζειν, forsan id jam per ellipsin vult intelligi, aut ἰχόσας tacite supplendum, quod frequentissime omitti, abunde ostensum supra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ παραῤῥᾶ, *Bis Accus.* c. 9. & 20. ὁ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῖν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam nostram ad §. 1. in reliquis ὑμῖν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας] Transitus ille ab dativo ad accus. etiam est in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀφιστασθαι, ὡς εἰ ἄδοι διατησομένους, quod frustra suspectum esse *Stephano* & *Rhodomano* docet *Wessel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Ee

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos pervenerint.*

παιδίᾳ τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς χρέσκεαθ αὐτοῖς. μιᾶς δὴ ταύτης ἐλπίδος μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσγε ἤδη ἀνέπλατον ὅσα ἂν οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

Ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ [d] ἀληθῶς ᾠόμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, πηνίκα [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν; Φασὶ γὰρ Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά πως ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἀφ' τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, καὶ παύσῃ τήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, καὶ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν ἔστι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀθενές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδύ, καὶ οἷον σὺ φῂς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὴς *Fl.* *e* Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* *f* Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ὑμῖν *Fl.* cum cett. male. *g* Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν ſine puncto ſubſcripto. *h* Μὲν] Non habet *Fl.*

Ἔξεστι δὲ τούτοις — ὠδηκαλίοντας ἐπιμελεῖσθαι. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοὶ δ' ὠδηδόμαι — εἶναι λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita οἷς hic regitur ab ἔξεστι, & ἀναλίσκοντας ab infinito πλεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. οἷς ἔξεστι ἀναλίσκοντας πλεῖν. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ μάλιστα μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόνοις δ' αὐταῖς σὺν ἔξεστι ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις μεθυσκαις περὶ τοῦ λοιποῦ ἄμεινον βουλεύεσθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Davis.* not. *M. Ant.* S.

56. Παρέδρους] Addendi hi πάρεδροι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαληθῆναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλος πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ ποτε. ἄλλους μὲν οὐκ ὀλίγους [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τοῦ ποιητικῶν λιγυροτέρους. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ προσέστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus poteſt, ſi quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc ſum ſolicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum ſperaretis, diſcedatis paullo poſt irridentes illos, qui pretioſa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego teſtor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam eſſe. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, ſed aurum ipſum orationis ſtillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis ſim jam videtis, ſimplex, literarum expers; neque cantus adeſt. Igitur vide, ſi quis majora de nobis ſperas, ne tibi accidat, quod his, qui aquis ſubmerſa vident. Arbitrati enim, tanta eſſe illa, quanta deſuper adſpicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἂν] Ἐντύχῃς ſine ἂν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & F. Ἄμουσον Pf. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Αὖτε τῷ βιβλίῳ. V. (Nota δοτικῇ συστίλλογράφου. habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id eſt frequens. Noſter ſupra *Paraſ.* §. 17. ὕτε γὰρ αὐλεῖν ἔνι *Ariſtoph.* Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι, ubi Illuſtr. *Spanh.* ex Demoſth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. *F. Elſn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde *Theogn.* vſ. 1000. — ἐν προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod. Sic. Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Periz.* in Addend. ad *Ael.* p. 981. Ed. minor.' *F. F. R.*

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ὅπη ὁποῖόν ἁπλοϊκὸν ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam ſit ſimplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi inſit modulatio.* Haec eſt verſio Salmurienſis. Sed in Mſ. eſt ἄμουσον pro ἄμουσον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam ſit ſimplex & inerudita*, ſic ſua ipſe per modeſtiam elevat, & *quam nihil in ipſa ſit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Craſſus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui ſe illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* eſt, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, ſic circumſcribit, τὴν φωνὴν ἡμιωλίαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ ἀφέσεσιν ἡφδύνειν. *Vocem accuratis quibusdam ſonis ac mollitie & modulationibus edulcare. Mihi* pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophiſtae ſuis orationibus adſpergebant fabulas, non contendam, ſi quis pro vulgata ſtet acrius. *F. G. G.*

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non ſatis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuiſſe noſtrum, non negaverim. Sed nec obeſſe illi debet uſus horum nominum. Nempe σκιὰ eſt ſpecies in oculos incurrens, praeſertim, cui nihil ſolidi ſubeſt, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum eſt: αὐγὴ ſunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa ſpecies. Sic poſuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis eſt, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ eſt. *Plin.* 36, 26. ſ. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te haufturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομήσης δ σκιᾶς πρὸς τ αὐγήν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀπιστοῦσι· ἤδη οὖν σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τἀμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνθρώπινον, μηδ' αὐτὸν αἰτιάσῃ δ ἐλπίδα.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 Ἡ Μυῖα ἔστι μὲν [d] οὐ τὸ σμικρότατον τ ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις ἀποβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει πρόσχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἅπαντα χόμαν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀριδάς, ὃ

[d] Οὐ τὸ] Sic & Fl. cum J. P. &c. Οὔτω L. [e] Τὰ] Omisit J. Non item Fl. aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερα κώνωψ ἰρπίδων. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα € ἰρπίδα, ὁ δὲ Διφίλιος. V. (Οὔτω πολὺ τὸν γνώμονα ἔχειν τοὺς ἰρπίδας κατὰ τὸ σῶμ' ἄδην ἢ κατ' ἰρπύγιον. G.) In V. altero legitur sic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ ὁ τοῖς ὠδυσι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ ὀλίγον ζωδίου.

* Ἕτερα] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. J. F. R.

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἰρπίδας Edita. Mutavit M. du S.

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* J. M. G.

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marcilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora: ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. J. M. G.

2. Ἐμπίσι € κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *muscolas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum generis* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. J. M. G.

5. Ἐπτέρωται] δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπαπλαχόθεν κομᾶν τῷ σώματι· τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. J. F. R.

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male Fl. omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις. J. F. R.

6. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. F. G. Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. J. F. R.

8. Κατὰ τὰς ἀριδας] Confer Nostrum infra Διψ. c. 3. L. K.

καὶ τέτιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερον, τοσοῦτον ἁπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον ὁ Ἑλληνικὸς ἑαυτοῦ ἡ Ἰνδικὴ λεπτότερα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] διανθίζεται καὶ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὰ, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε καθ' ὑψηλὰς εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε κατὰ ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν καὶ κεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρεμον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειληλικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ὅσῳ λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτῳ τῷ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγον, ὡς συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ αἱ πόδες, ὡς κατὰ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

& cicadarum, apiumque; pinnas habet membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

2. Volatus illius eſt non qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſilentio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minasque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

a Μὲν] Non comparet in *Fl.* b Διάνθιζεται] Διάνθουσι *Wech.* c Ἀπηνῶς] Sic Edd. conſtanter. Ἀπηνοῦς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἀέρρει μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον δεύτερον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, pater etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οὐ μώζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἄχθος μὲν ὑμᾶς — θαυμαστὸν ὅσον, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis quae-

in vespis adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas & squamas habens. Ulciscitur se non circa noviſſimam alvi partem, uti vespa, & apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo quo elephanti instructa & ante se pascitur, & comprehendit, & adhaerescens continet, quum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex hominibus, sive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muscam paullo post futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ἀχύρως ἔχει αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι καὶ τὸ ὀρροπύγιον ὡς σφήξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ἐμπλαμβάνει, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὼς προκύπτει, ᾧ κεντήσασα πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μὴ μεγάλης ὀδύνης τοῖς κεντηθεῖσιν. ἐξάπους δὲ ὢσα, τοῖς μὲν τέτρασι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προθίοις δυσὶ καὶ ὅσα χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν ὃν αὐτὸν ὅτι τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χερσὶν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως πάνυ, καὶ καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἕρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν καὶ μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προνομεύει] Προνομεύσει *Wech.* male. e Ὀδὼς] Ὀδοὺς adspirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνες αἱ τῦ πολύποδος πλεκτάναι. *P.*

quaeso cervix locustarum? Certe Lucianus ullam esse prorsus per has voces negat, quae verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut est locustarum*, non est continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput est velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & sic possit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo post etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, praecipue quum loricas squammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ὃ κατὰ τὸ ὀρροπύγιον reddidit insecte, *non aculeo*, quasi vocis hujus significatio & discrimen, quod inter muscam & alia insecta notat auctor, respiceret formam, & non potius locum ubi situs ejus, in extrema nempe parte diversa, quam est in vespis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδὼς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Selm.* nescio quare; nam si dentis significatum retinere voluit, cur scripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίοδος de fuscina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae rastrorum, dentes vocantur, quid obstat quo minus & proboscidem muscae aculeatam dentis nomine insigniret Noster? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foes.* in Oecon. Hipp. secundam Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adspirate habet Mſ. unum *Pollucis*, Editores id recte spreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omisit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non satis ex fide historiae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μόνοι ἀκύμορος ἅπασα (πάνυ γὰρ ἐς στενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ τούτῳ πολλεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηχε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & mensa utatur, omnia gustat praeter oleum, quippe quod bibisse illi mors est. Verum brevis aevi cum sit, omnino enim arctis vita illius terminis circumscripta est; luce gaudet maxime, & in ea versatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, sed contrahit se & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ ἡ μικρὰ αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τ' ὀπίσθιον καὶ πολέμιον αὐτῇ τ' ἀράχνην ἀμφιδράσῃ· λοχᾷ γάρ τε καὶ ἀποτηρεῖ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τ' ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ ἐκπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τ' γὰρ ἀνδρίαν καὶ τ' [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τ' ποιητῶν Ὅμηρος· τ' γὰρ ἄριστον τ' ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ πανδάλῃ, ἢ υἱ τ' ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum insidiatorem & hostem suum araneum effugiat. Insidiantem enim observat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros bestiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, sed poëtarum magniloquentissimum. Nam laudare studens Heroum praestantissimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, sed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὼ, ajunt *Coll.* In nostris nihil varietatis est.

71. Ἰχὼ] Γρ. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obversatur*. Verte, *negotiatur*. *F.G.* Idem addit *ὑπέπτηχε subsidit* esse vertendum, ac dein pro *contrahit*, *subsidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει] Pugnat secum ipse fine encomii, nam eis pauca dicturus est, eam πᾶσι τοῖς κωμωμένοις τοῦ ὕπνου φθονεῖν, &c. nempe quia turbat eis somnum morsu & cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, & muscas & culices contineri, & somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M. du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρεία semper scribendum, & sic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item *ol* LXX. *Aelian. Epict. Thucyd.* etiam plerumque; sed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noster T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra Rhodomanus contendit ἀνδρεία semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrarium docentis; sed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρεία tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τ' ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσύλιον fuisset enim ἄλλα τ' μεγαλοφωνότατον τ' ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τ' γὰρ &c. Ὀλίσθημα stili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui subscribo, quamquam delendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. *M. du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barnesium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem suam ibi facientia, sed minime iudicantia ad hunc Homeri locum a Luciano allusum. *M. du S.*

76. Τῷ θάρσει τ' μυίας] *Hom.* Il. P. 570. *M. du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus discrimen inter θράσος & θάρσος, idque ait antiquissimum esse, & *Homero* jam observatum Il. P. 570. ubi Menelao Minerva μυίης θάρσος ἐνέπνευσεν ἰθύνασα, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alcestin 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris scholiastae ad *Medeae* vs. 469. ubi θάρσος vocatur πυρώσιμον τ' ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμα. His similia *Eustath.* ad Il. E. 3. ubi Diomedi Minerva Δῶκε μένος τε θάρσος τε it. ad Od. Γ. p. 547, 28. *Bos.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h. v. Cumque θάρσος sit pla-

sed audacise muscae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi ineſſe, ſed fortitudinem. Nam etiam repulſa, ait, tamen non deſiſtit, ſed morſum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muſcam, ut non ſemel, neque paucis mentionem illius injiciat, ſed ſaepe: adeo commemoratione illius ornantur verſiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem ſuum curanti, muſcam rurſus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robuſta eſt, ut morſu

[b] τῷ θάρσει ἡ μυίας, καὶ τῷ ἀτρέστῳ, καὶ λιπαρεῖ τῆς ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ ἐιργομένην, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα, ἀλλ' ἐφίεται τῷ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζεται τὴν μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μιμνησκόμενος, ἄρτι μὲν γὰρ τὴν ἀγελαίαν προσῆν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε τῷ Μενέλεω τὸ βέλος [c] ἀποκρύπτει, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ χειριώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένῳ αὐτῇ τῷ βρέφει, τὴν μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

[b] τῷ] τὸ male *Ald.* [c] Ἀποκρύπτει] Ἀποκρούει *Fl.* male, ex qua tamen idem adſcriptum marg. *Al.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἱππικῆς, vulgo *Demetrius Phal.* ſ. 114. ubi παραινέσαντας, ait, φασὶ τινα ἀνδρίας τινὸς εἶναι θάρρος μὲν τοῦ θράσους, ἡ δὲ ἀλκὴ τῇ αἰδοῖ. Obſervavit hoc diſcrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀμαθίᾳ μὲ θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος ἐγχωρῶ de honeſta fiducia. Obſervavit *Ariſtophanes*, &, puto, ut quisque eſt accuratiſſimus. Ita paullo copioſius non ad lucem modo Luciani, ſed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem ſic legitur, in ipſa quoque ſplendidiſſima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ὡς ἔοικεν ἀπειρία καὶ θράσος γενᾶ, καὶ θάρσος ἀφανίζεται. Nulla ratione dubito, quin legendum ſit, καὶ θάρσος ἀφανίζεται. Pulchre ſententiam expreſſit interpres, *Una temeritatem gignit, & tripit audaciam imperitia.* Eadem plane ſententia, cum *Hippocrates* in Nomo extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θυσαυρὸς — ἀτολμίης τε καὶ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Libam.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid ſuperſit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipſa vita Fabii. De Minucio ejusque inſolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα καὶ θράσος ἐπαιρόμενος. De eodem p. 325. poſt med. αὐτὸν τε μεγαλοψυχίας ἀφέσεως, καὶ θράσεως τὸ στρατιωτικὸν ἐμπεπλακώς. Denique p. 328. extr. αὐτῷ τε τῷ Μινουκίῳ τὸ θράσος καθαιρόντος. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάρρος παρέστη. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Weſſel.* etiam profert diſtinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος ἐ θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζοι, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲ γὰρ εὖ τοῖς τολμητίοις θαῤῥεῖν ἀνδρίας ἐστὶν. — ὃ δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμοίως χωρεῖν ἐ ἀθίζειν — θράσος. Sed quia Cl. *Geſner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐκ ἄπαξ — μέμνηται &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum eſt notio hujus epitheti. *Euſtath.* Od. Υ, 326. p. 817, 35. *Baſ.* ad verba poëtae Σειρῆνα ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνων, ἀδικῶς. πυρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον πυρὰ τὸ ἡδύ. πάντα γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνειν. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσάων ἀδινάων. εἰκότως, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν φοιτῶσαι ἴλιδι, ἤγουν ἡδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τοῖ στεῤῥῶν ἀδινάων πνοιῶν ἐ ἰσχύν, οἷον ἀμφ' ἀδινὸν χῦρ. καὶ ἀπύρους, ὡς ἐν τῷ ἀδινᾶς ἀνυπαλθο φώνησέ τε. Inter haec ipſe *Euſtathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Baſ.* eligit ἢ τὰς λιπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐ ἀθρόως πλεομένας. Poſterior intellectus ad Luciani mentem aptior: niſi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, niſi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam eſt denſare ordines. *J. M. G.*

g. Ἀπὸ

δάκνῃ, τίρώσκῃ οὐκ ἀνθρώπου δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππου, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτῆς παρεισδυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλὴ τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· καὶ ὁ ἄρρην οὐ κατὰ τοὺς ἀλεκτρυόνας ὀπίσω εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὀπιπολύ· καὶ ἐκείνη φέρει τὸ νυμφίον, καὶ συμπέτονται τὸ ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν.

vulneret non hominis modo cutem, sed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & sua proboscide proportione magnitudinis suae sauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis est libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum insc[e]ndit, statim iterum desilit; sed diu inequitat feminae, atque illa fert sponsum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu disturbant. Praeciso capite musca diu vivit corpore reliquo, & spirat.

Ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτο δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστα, καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, καὶ πέτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ· καὶ [c] ἐπαληθεύει τὸ περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμει καθ' ἑαυτόν· εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρου αὖθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum est, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi solum illud Plato praetervidisse in suo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim musca insperso cinere refurgit, & instaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane persuasum esse debeat, illarum quoque immortalem esse animam, siquidem etiam cum discessit, redit, & agnoscit & suscitat corpus, &, ut volet musca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius saepe, ipso relicto, pro se peregrinatam: deinde reducem impleviſse corpus, suscitasse Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύει male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατον] Εἰρ' ἰς μυίας, βωμολόχε. *G.*

18. Πέτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῶν ἐγκαιομένων θεὶς ἀφομοίωσε μυῖαν οὖσαν ἀφίσα τῶν δηγμάτων λιπαρῶς, ὕστω δὴ ἐ αὐτὸς οὖν ἀπόχη, βωμολόχε, ἐδέστε τὸ φλυαρεῖν ἐ λοιδορεῖσθαι ἰς ἄνδρας τοὺς ἀγαθούς, ἀλλ' † ἰς μυίας. *V.*

* Περὶ τῶν] Lege ὑπὸ σῦ, vel simile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid excideri facile ex scholio praemisso perspicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra septiduum vitae signa dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de testudinis marinae capite similia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστα] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. L. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, καὶ ἢν οἱ (malim καὶ ἢν καὶ) ζώων ἐστὶ θρασυτάτη — καὶ ἀλλὰ ταῦτα ἀποπίπτει). εἰ δὲ αὐτῆς ἐξέλοις τὸ νικῶν, καὶ τέφραν ἐμπάσειας, καὶ παλιβήσεται εὐθὺς καὶ ἡλίῳ αὐγῇ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae insperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exsiccetur; alioqui & sine hac insperſione id contingit ad solem & fornacem. Sed forſ. & τὸ νικῶν legendum. Nisi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* testi-

mo-

8. Jam ipsa musca vacua opere & solum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique mensa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muscis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opsonia, & regibus ipsis praegustat, mensisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero suam aut nidum non uno loco constituit, sed volatum erraticum Scytharum more suscipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem sibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam se turpe facere, quod in luce factum pudori esse sibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muscam, olim fuisse, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuisse. Deinde cum dormientem adolescentem subinde ludibriis suis, & cantionibus, & comissationibus, excitaret, aegre tulisse illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutasse: atque ideo omnibus illam nunc invidere somno,

e Ἀργὸς δὲ αὐτὴ καὶ ἄνετος ὅσα, τὰ τῶν ἄλλων πονήματα καρπᾶται, καὶ πλήρης αὐτῇ παντὸς τράπεζα. καὶ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, καὶ ἡ μέλιττα οὐκ ἤκιστα μυίαις f ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, καὶ g οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, καὶ βασιλέων αὐτὴ προγεύεται, καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστίᾳ αὐτοῖς, καὶ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐκ ἐνὶ τόπῳ καλεσήσαλο, ἀλλὰ πλάνητα τ' ἀπᾶσιν ἔχ' τὸν Σκύθας ἐπαμπημμύη, ὅπου ἂν τύχῃ καὶ τὸ νυκτὸς καλαληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἑστίαν καὶ εὐνὴν ποιεῖται. καὶ σκότῳ μὲν τοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖται τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ h δρώμενον αἰσχύνει αὐτήν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος καὶ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε καὶ σοφήν, καὶ ᾠδικὴν, καὶ ἀντερασθῆναί γε τῇ Σελήνῃ ἔχ' τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τῷ Ἐνδυμίωνος. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεσχελοῦσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, τ' μὲν ἀγανακτῆσαι, τ' δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο τ' Μυῖαν μεταβαλεῖν· καὶ διὰ τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

a Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f Ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abest a *Fl.* h Δρώμενον] Forsan ὀφθέν, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεσχελοῦσα] Ἡ φλυαρία, ὅθεν καὶ τὸ ἔρως ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elsnerum* in Obs. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, si quid opus, *Long. Past.* III. p. 94. Ἐκ θυτάρου παλιγγενεσία. *J. F. R.*

19. Ἑρμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Historiam habet *Apollonius Dyscolus* c. 3. & *Orig.* c. Cels. p. 129. f. *M. du S.*

Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixisse narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. f. 53. dedit Harduinus: copiose in primis id jam egit *Huetius* demonstr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἡ ἀνθρώποις] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non posset, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαμπημμύη] An ἐπαμπημμύη, sublato altero η; certe sic debet, si ab αἴρω compositum est; ita τοὺς ἐξαμμύνας ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐπαμμύνω *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφαμμύνα ab ἀφαιρῶ, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφαμμύνω. *Esai.* XVI. 2. Quid multis? simplex αἱρέομαι facit ἠρημένος, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἦρμαι, ἠρμένος, vid. *Ælian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναπαύεσθαι φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid est. *J. F. R.*

43. Ἀντερασθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parenthesi, ut aliquatenus sensui consulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἀπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἐρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γοῦν δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαμύζεται.

Entymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τῶν παλαιῶν καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀθηνῶν ἐπιφανής, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἐδάκνει αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· ὅτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ᾐδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μυῖαν ἀλκίμῳ δορὶ
Πρόβλητ' ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθῇ φόνου.

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ δὲ εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis infilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς στραλιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸ βόμβου καὶ τὴν πτῆσιν ὠκύταται. αἵγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαχαρίζονται, ὑπεμπηχυῶσαι τοῖς ἀφόροις μάλιστα. ἐφ' ὧν

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velociſſimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. V.

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diſſ. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantiſſimi atque honeſtiſſimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Chriſt. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philoſophis Muſcae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cinericibus adſperſis*, quod de vulgaribus muſcis Lucianus modo dicebat, ſed ſale candido atque puro. Caeterum verſiculus comici ita legendus eſt,

Ἡ Μυῖ' ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινὸν] *Euripidem* haec ſapere videntur. *M. du S.*

72. Μυῖαν τὴν Πυθαγορικὴν] Pythagorae haec filia, de qua conſule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omiſſum quod de muſcis Piſaridibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. ſupra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *viciſſim*, ſaepe utitur Noſter, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemſt.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum teſtimonia addidit; nam non inſerui eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἐκεῖνοι οὐ μέρει ἑκάτερος ἐκάστου. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίτους] Ἐν μὲν τοῦ λεπτοκάρυα ἐς καλαμαύλους, εἶτα τετραμέτρους, καὶ συμβούλους τοὺς σίτους ἐπὶ τὸν ἔλαιον

præsertim mirabile est, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo se inscendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum supersint quae dicam, desinam, ne, quod est in proverbio, *elephantem facere ex musca* videar.

χαίρειν θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα ἡ τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων ἔργα, [a] βαίνουσιν ἐν τῷ μέρει, καὶ τὸν Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω καὶ τὴν παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

QUin contrarium est consilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipsum quoque visum iri esse aliquid, si studiose pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipsum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, sed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac thesaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoscere posses, qui sint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: nisi ex eo, quod exesi & pertusi sunt, judices, & consiliarias ad hanc inquisitionem tineas adhibeas? Quan-

1 ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ὀφλεῖν ἔοικε τῇ βουλήσει, ἃ νῦν ποιεῖς. οἴει μὲ γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπουδῇ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι καὶ τὰ πάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαιον εἰ τῷ τὰ τοιαῦτα ὀψευδομένων τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι ἐξεγνῶσαι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ ἐξεβεβρῶσθαι, καὶ καλακεκόφθαι αὐτὰ τερμαίροις, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ὅτι τὴν ἐξέτασιν ποιῇ-

[a] Βαίνουσι] Καὶ βαίνουσιν marg. *Aldi*. ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπαίδευτον *Sibol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *Aldi*.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ὑπνοῦ ἀπόσπασμα βιβλίον, αἰτήσας τινὰ, ἀνοιξαντὸ, καὶ μὴ λαβὼν, πολλῷ τούτῳ διξόμενος δὲ αὐτῶν * ἐμπίπλω αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ αἰθυίας τὰ σῆς, ἐκμαθὼν ἐκ τοὺς † σῆτας. *V.*

* Ἐμπίπλω] Ita emendaram *Solan.* non videns unde, cum olim esset ἐμπίμπλω. Obscundavi autem, ut fieret secundo pers. ab ἐμπίμπλημι. *J. F. L.*

† Σῆτας] Ζῆτας misere edita.

ἐξελαμβάνειν; Benedictus: *Nisi inde conjicias quod corrosi sint ac mutili: timensque his dijudicandis in consilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σής non sunt *tineae*, sed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σὴς quoque inveniri, saltem in casibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto esse decepti. Glossae veteres: Σής, ὁ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J. G. G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Aristoph.* in Lysistr. vs. 731. ubi σητῶν per versum stare non potest. *L. K.*

a Παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῇ ἀκριβεῖ, ἢ τῇ ἀσφαλεῖ ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία ἀφ' γνωσις;

doquidem curae exquisitae, & certae fidei; quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῇ κτήματος, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῷ, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, καὶ, νὴ Δία, καλαχόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ στόμα. οὐδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῇς τὴν ἀρετὴν καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα.

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, *eorum* possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

a Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι ἅτα γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

29. Φθάνοντος] *Προλαμβάνοντος. *V.*

* Προλαμβ.] Προλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σίας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & ostenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἴρια ὑπὸ τῶν σίων καλαισσόρμα, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δὴξ ligna, cornua ἴψ, vineas ἶξ, πρὼξ legumina, ficus ψήν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σκὼψ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adscisceres, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀττικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Συνδ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiode princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ ἀφ' τριβὰς τοιαύτας] Τὰς αὐτὰς, sic paullo ante καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῶν εἰδῇναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῶν σὺ παισὶν] Forsan ἢ μὴν. *Hesych.* ἢ μὴν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῶν σὺ παισὶν] Τὸ ἡμῶν hic locum habere non videtur. An legendum ἢ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἢ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῶν σὺ παισὶν] Tuetur vulgatum Ch. *Jensius* in Lectt. Lucian. p. 62: contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἢ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δ' ἐμοιμνῆς] Σοὶ δὲ ἐμεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τὴν Λιβανίτιδα] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per παιδεραστίαν, & γυναικολαψίαν & κυβείαν, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

ſcriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſeferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωϑ), ϗ ὅσα κίβδηλα
35 ϗ νόθα, ϗ [b] παρεκεκομμένα.

Τί ὖν φὴς, ϗ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μή ποϑε παρὰ τ Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνοϛ, λαβών; Ἑλικῶνα μὲ γὰρ, ἵνα διατρίβειν αἱ ϑεαὶ λέγονϑ), οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαι, πόϑε; οὐδὲ διατριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ ϗ μεμνῆϑαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκείναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲ οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, ϗ δασεῖ, ϗ πολὺν τ ἥλιον ὀπὶ τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, ϗ μοι, πρὸς τ Λιβανίτιδοϛ, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέϑαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλήξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τ δάφνης μυρρίνῃ ἂν ἢ ϗ μαλάχης φύλλοις μαστιγῶσαι, ἀπήλαξαν ἂν τ τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τ [e] Ὁλμειὸν, μήτε τ τῦ ἵππου κρήνην, ἄ-

[b] Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. [c] Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* [d] Ἡμῖν] Ἢ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* [e] Ὁλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲ] Ὁρᾷ ὅπως αἱ Μοῦσαι διατρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λιβαν.] Ἔοικε Σύρῳ εἶναι ὁ βιβλιοπάπηλοϛ οὗτος ϗ Δαμασκηνὸς, ὅσον λύει τ Λιβανίτιδοϛ ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὁλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν οὗτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τῦ Ἑλικῶνοϛ· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄροϛ ἐστὶ Βοιώτιον, ὃ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατώκηται, ὧν ἡ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξείργασατ, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. πέρι τ Ἑλικῶνα δὲ φησι ϵ Ἡσίοδοϛ πόνων τὰς Μούσας ἰδεῖν, ϗ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λιβαν.] Huc retulit hoc Schol. *Salm.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἴκασι ante vulgatum fuit.

§ Ὁλμειὸν] Μυρίνῃ ἄν. Ed. *Clet.* Et mox ἐξείργασται, item τῇ Ἑλικῶνα. Quae monente *Salmo* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσοϛ ϵ τίλμοϛ — αἰχρὰ δαίμων Ἀφροδίτης, ὁ ἀκαρπίας μέρος τῇ Λιβάνῳ ἐν ἀφάτοις ἰδρυμένον. Σχολὴ τις ἦν αὐτῇ κακαργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλῇ τι ῥαστώνῃ (ſic Ro. *Steph.* Sed malim πολλά τι ῥαστώνη, ut referatur ad χολὴ) διαφθορὰς τὸ σῶμα. Γύναιός γοῦν τινες ἄνδρες σὺν ἄνδρες, τὸ σπερμὸν τ φύσεως ἀκαρπισάμενοι, θηλείᾳ νόσῳ τὸ δείμενα ἐλεοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, πλεκόγαμοί τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητοί τε ϵ ἐπῤῥητοι πράξεις; ὡς ἐν ἀνάρθρῳ ϵ ἀπροσίτῳ χώρῳ κατὰ τόνδε τ νεὼν ἐπιχειρῶντο. ἴφορός τε ἰδεῖς ἦν τ πραγλορώνων; τᾷ μοιβίνᾳ στεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμηρῶν παρῆσαν. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδοϛ] Venus. *M. du S.*

Λιβανίτιδοϛ] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνῃ] An μυρίκῃ; *F. G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. f. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλαξαν] Forſan ἀπήλασαν. *F. G.*

52. Ὁλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὁλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ὦ ἢ ποιμένιοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμένων σόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ πάνυ ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρείως τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτὲ εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε τὸ ἐν χρῷ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλου σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δείνι ξυνεφοίτας.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] καὶ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα πολλάκις τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μεμελανγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; καὶ ὑποβαλλόμενα αὐτὰ ὀπισθεύδῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος εἰναστῇς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τὰ δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα, ἦν ἂν πολὺ πλείους τῶν βιβλιοπωλῶν οἱ γραμματικοὶ, καὶ ἐπὶ πλέον εὐδαίμονες.

fontes gregibus ſitientibus alioquin, & purioris paſtoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens ſis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum eſſe, aut unquam curae tibi fuiſſe arctiorem cum libris conſuetudinem, aut hunc magiſtrum tuum fuiſſe, aut illum condiſcipulum.

4. Sed uno hoc ſolo omnia te illa jam emenſurum ſperas, multis libris comparandis. Hactenus ſane habe tibi collecta illa Demoſthenis *exemplaria*, quae ſua manu ſcripſit orator, & illa Thucydidis, quae a Demoſthene & ipſa octies deſcripta pulchre inventa ſunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis miſit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat acceſſio? etſi ſubſtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel veſtis inſtar circumpoſita circumferas. *Simia enim ſimia eſt*, ait proverbium, *etiam ſi aurea geſtet crepundia*. Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis ſemper: eorum vero quae legis neſcis nihil, ſed aſinus lyram audis movens auricularum. Nam ſi eruditum redderet dominum librorum poſſeſſio, quantivis certe

a Ποιμένων] Reſcripſi ex L. Va. S. Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ τοῦ τῷ Th. Mag. melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male Fl. d Τῷ] Τὸ male Fl. e Καὶ] Καὶ Graev. Κἄτα Fl. In vulgato conſpirant cett. mox ἴσχε recte Fl. J. H. S. εἶχε P. f Κτήσῃ] Omiſit Fl. g Τὰ] Abeſt a Fl.

70. Καὶ ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ὑποτιμᾶσθαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. V.

a Περγαμηνὸς δὲ ὁ Ὁλμειὸς σὺν τῷ Ἑλικῶνι συμβάλλοιτες ἀκριβέστερον εἰς τὸν αὐτὸν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῇ Ἀλιάρτῳ πλησίον. J. M. G.

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. F. G.

Ἐν χρῷ] Supra Zeux. c. 6. f. &c. M. du S.

59. Ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ τοῦ τῷ δεῖνι ξ. Th. M.

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἴσχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *ſi hoc es animo, age conquire quaecunque Demoſthenes orator propria manu ſcripſit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα eſt Graecis, *ſi hoc es animo?* Videtur ſcribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἴσχε, *Habe ſane iſta, conquiſitis quaecunque Demoſthenes propria manu ſcripſit.* Haec in addendis ſupplevit J. G. G.

66. Αὐτὰ ἐκτάκις] Thucydidis hiſtoria a Demoſthene octies deſcripta. F. G.

68. Σύλλας] Vid. ſupra Zeux. c. 3. & quae ibi de ſtatuis a Sulla Romam miſſis annotata ſunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noſter; ſed Plutarchus rem tantam non ſatis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narraſſet Apellicionis Teii bibliothecam ab eo Athenis ſepoſitam miſſis aliis, ait tantum *Ariſtotelis* & *Theophraſti* opera in ea fuiſſe multa ea aetate non ſatis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnaſſe. p. 856. A. M. du S. Ibid.

ie illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῷ δὲ ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα τῆς ἄξιον, ἢ μόνον ὑμῶν τὸν πλοῦτον, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τοὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοιτο. τίς δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοπάπλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σου τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τὴν φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτῆς ἐκείνου πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἁψὶ χεῖρας ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθοῦ οἴει ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡγῇ πεπαιδεῦσθαι, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκρινον· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὑπάκουσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὑπίσταμενος, κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλοὺς, ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα διὰ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δυνατός ἢ ὠδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, ὅστις ὑπισταμένῳ χρήσασθαι τῇ τέχνῃ; οὔκουν ἀνέ-

b Εὐίλους] Εὐίλιος *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ἀνῇ τούτου] Προσυπακουστέον τὸ χρῆμα ἢ ἔπεται, ὃ ἢ τίνος ἂν ἀγαθοῦ χρῆμα, ἢ ὄφελος. *V.*

1. Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ὕστερον καλούμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ὁπωσοῦν μαθήσεσθαι τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλ' ὁ τοὺς αὐλοὺς κτησάμενος Ἰσμηνίου, εὐθὺς αὐτοπρόσωπος ἦν Ἰσμηνίου. ἐπίστευσε μὲν, ἐψεύσατο δὲ πολὺ τοῦ † ἐλπίσαντος τυχεῖν. *V.*

* Τοῦτο] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ἰσμηνίου. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἐπιλαθέσθαι. In V. ἐπιλαθέσθαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνῃσιν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3. 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Εὐίλιος γὰρ ὁ αὐλητὴς] Proverb. *J. R.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* Διὰ χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ἃς διὰ χειρὸς ἔχεις, niſi rem notam ſcirem. *Long. Paſt.* I. p. 19. Διὰ χειρῶν ἐπιθέσθαι τῇ Κλοῇ. Ἀελ. V. H. VII. I. Διὰ χειρὸς δὲ γνώμης ἔχοντα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Hελ. A. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. a. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294, 13. & 326. & ſeqq. *Ciceronem* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἀρμον. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, ὃδὲ γὰρ τὸν Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου
κλησάμενον, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ'
εἴ τις τῶν Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο,
μὴ Φιλοκτήτης ὢν, ὡς δύναται ἐντείνασθαί
τε αὐτὰ, καὶ [a]ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι
καὶ ὅτου δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b]ἐπιδείξασθαί τι
ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. κατὰ
ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελετηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην ὡσαύτως ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c]κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d]ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, καὶ σκώμματα εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέροι; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γάρ, οἶμαι, σαφὴς ἐστὶ, καὶ τὸ ὁρῶν-

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπόν] Ἐπίσκοπα marg. *A1*. b Ἐπιδείξαιτ] Constanter ita legi addit *Solan*. c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan*. Κοππαφόρου *Fl. P. H.* marg. *A1*. Καππαφόρου *J. B1. S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B1. P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A1*.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππον ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ἦσαν ἔθνει οἱ ἵπποι τῶν Σιγυνῶν, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ Δάσημον † κάππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν § παρωνομάζοιτο καὶ τὸ κάππα κοππατίαι, καὶ δὲ τὸ σίγμα σαμφόραι. Μῆδον δὲ ἵππον ὁ Νισαῖος ἢ Νίσα δὲ μεγίστη Μηδίας, ἣ αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γενναίους. κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἀπὸ ¶ Λαρίσης τῆς Θετταλίας, τάχα καὶ τῶν Κενταύρων ὀνόμασται. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κάππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan*. nil tamen mutavit; sed σαμπφόραι in textum recepit ex C. cum σαπφόραι tantum editum esset. in V. vero σ. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖος pro Νισαῖος, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μαδίας pro Μηδίας legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσου V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Mus. 2075. . . Marsyae hic discipulus, qui musicae sacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus musicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo seu tibia vid. *Eur.* Ip. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Basilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philostr.* 574. Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου, καὶ Ὄλυμπος τοῦ αὐλοῦ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adscripsit *Solan*. An τ'αὐτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Thessalum: nam & equi Thessali olim in pretio, & Centauri Pelium Thessaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui inusta erat nota K. talis *Aristophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiasten. *J. P. a G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρον, nisi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Aristophanem* & *Philostratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen est, legimus ipso fere *Nubium* initio; ubi Scholiastes, quamquam depravatissimus, inde dictos docet, quia signum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus signabatur. Ea autem figura erat P. inversum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctissimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi suo ad *Eusebii* Chron. inseruit *dissertatione*, posterior.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo esset corruptus, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

τῶν ἑκάστου εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγξῃ, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e] Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πόλε ἀφ' χιόνος ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ὅτου τοίνυν τοῦτο μὴ ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτοις ὑποδούμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπῖδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεὶ, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. σὺ ταῦτα οὖν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f] χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ποσὶν ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

[e] Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* [f] Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Selan.*

fter. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur,* Κόππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus figni imaginem speciemque, quam limpidissime potuit describam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curvatuti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud *ἀντίγραφον* in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferae rectae linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, litterae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϙ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππος
Πυρὸς χαράγμα' ἔχουσι

V. Ἀναβ. c. 47. πιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τίμιον esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοι doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Selan.* Quare? quia forsan τοῦτο quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 7. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Βοιώλω] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *siculnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ Ὁμήρου ἐπρίω πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῶν λαβὼν τὴν Βῆτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, ἄλλως τε καὶ διεστραμμένος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνον τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὴν Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ἄττα αὐτίκα διὰ τοῦτο καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑπερπηδήσειε μὲν τὸν Σκάμανδρον, ἐπιβολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκλενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὑπὸ τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενον; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ ὑπὸ φόμα καλαπίπων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀνανεύσειε, δεικνὺς τοὺς παμβλώπας ἐκείνους αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτῶν, καὶ τὸν δεσπότην, ὃν ἐκεῖνος ἀμύνεσθαι ἐπιχειρήσειε τῷ ἀσπίδι καὶ τῷ κράνει καὶ τῇ μελίᾳ. ἆρ' οὐ γέλωτα ὀφλήσει;

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & praegravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *Ar.*

54. Καὶ ὑπερπηδήσει μὲν τὸν σκάμανδρον] Ταῦτα παίζει λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιῆσαι. *V.*

* Ὑπερπηδήσειε] Ὑπερπηδήσεως Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex *P.* editum, quum *F. B1. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & αἱ male exaratum pro οἱ ἐμβάται. In differentia τῶν ἐμβάδων & ἐμβάτων, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ἡ ἐμβὰς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὰ ὑποδήματα ἐμβάται (immo ἐμβάτται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.). *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ καὶ ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. s. 91. Ἐμβάται δὲ, ὅπερ καὶ τοῖς κωμικοῖς ὑπεδήματον. Sed ibid. s. 85. Ἐμβάδες, ὑπόδεσις μὲν ὑποδήματα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἴσαι. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδις legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῆ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γυρόντων. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de solea

Idem vero tibi quoque usu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque distorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter ridentes?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen statim supra se esse videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus esset: cithara vero & cantu facile se victurum, persuaderi sibi a sacerrimis hominibus, familiaribus suis, passus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera splendidus, tum quod intextam auro vestem sibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri sma-

σπόδιλω. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [ε] πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσῆν δὲ τὸ ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καλαικχύνων, καὶ ἀλλοτρέφων, ὑπὸ μὲν τῶν πεπαιδευμένων καταγελώμενος, ὑπὸ δὲ τῶν ξυνόντων σοι κολάκων ἐπαινούμενος. οἱ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνος, Εὐάγγελος τὄνομα, τῶν οὐκ ἀφανῶν ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ὠκύτητα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείθη ὑπὸ τῶν καταράτων ἀνθρώπων, οἳς ἔτυχε περὶ αὐτὸν, ἐπαινοῦσι, καὶ βοῶσι, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀνακρούσαιτο. ἦκεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενος, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς καλλιστον, ὡς ἀντὶ καρποῦ τῆς δάφνης σμα-

ράγ-

ε Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρᾶν Edd. vulgo.

lea calceove senum adhibetur. Sed spatii angustia non sinit haec fusius exponere; alioqui pluribus traderem, τὰ ἰαμβεῖα generalius esse, τὰ ἰαμβεῖα tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius sensisse, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Κεῖται — ῥαψῳδ.] Hinc usu receptam jamtum fuisse eam rationem constat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Κεῖται τ' Ἰλιάδ.] Si certa est scriptura, patet hinc non solum libros Homericos jam tempore Luciani sic divisos, sed literas illas adpositas non mere numerales fuisse, verum elementarias. Et ita ap. *Eustath.* ad Il. A. Nota 1. διὸ καὶ τὰ εἴκοσι τέσσαρα τμήματα τῆς Ὁμηρικῆς ποιήσεως — ἃ μόνον ἄλφα καὶ βῆτα καὶ γάμμα ὀνομάζονται, καὶ τὰς ἑξῆς, ἀλλὰ καὶ γράμματα καλοῦσι). atque apud alios Schol. non semel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipso *Homero* profectam divisionem, satis norunt eruditi. A Grammaticis Homero posterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Jurisc. p. 203. Vulgo *Aristarcho* tribuitur, vid. quos ille adiegat *Casaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημογεροῦν, παγγέλοιος] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερηνήνεσσι] *Hom.* Il. Φ. 168. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀστρ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & seqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accus.* c. 15. Et persaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ ἐν γέλωτα ὀφλῇ. *Aristoph.* Nub. 1031. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πειραιοῖ non esse adverbia, uti vulgus Grammaticorum statuit, sed ablativos obsoletorum nominum Πυθὼ & Πειραιὼ, quae in tertio & sexto casu habent οῖ, contracte οῖ, ut Λητοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi ὦ, contendit *L. Bos* de Ellipsi p. 282. & seq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adscripserat *Hemsterh.* adnotaveratque simul, quod versum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J.F.R.*

78. Εὐάγγελος] Similem Histor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

σάγδες εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. Ἡ μέν γε κιθάρα αὐτὴ, ὑπέρφυές τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσοῦ μὲν τοῦ ἀκηράτου πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κατηχεκοσμημένην, Μουσῶν μεθ-95 ξὺ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντετορευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν πολὺς καὶ ἦκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὁ Φαύλος ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεθυσὺ τοῦ χρυσοῦ διεφαίνετο. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστὴν ἐλπίδα ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ πολὺ καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μέν τι ἀνάρμοστόν τε καὶ ἀσύνταχτον, ἐπερρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται πόρρωθέν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τοῦ θεάτρου· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ὅτι τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando veniſſet dies certaminis, tres erant, quorum media 1 canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque 5 Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus 20 a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens fi-

gi-

a Καὶ] Omisit Rt. ὁ Ὅλος] Ὅλος J. & V2. Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Πραξιλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσι] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤνησε] Ὠήσω legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων· ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷτταν] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἕλλον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸν μέλανα πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Melo* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Mi-

gilla citharae, quae exciderant scilicet cum vapularet una cum ipso etiam cithara.

10. Parvo autem post illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Eliensis, citharam habens veterem, cujus lignei essent verticilli, vestem vero vix cum ipsa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantasset, & lege artis tractasset citharam, vicit, & praeconio ornatus est, & derisit Evangelum, frustra sibi placentem cithara illa sua & sigillis, ac dixisse illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Caeterum illum solum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miserante quoquam e victum, hinc discedis, sed exosus omnibus propter artis illius expertem atque supervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas risum spectatorum.

11. Neque vero intempestivum fuerit Lesbium tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Thressae mulieres discerpsissent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapsum in sinum Melana delatum esse, ajunt; atque innatasse caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, suc-

χαμόθεν τ̀ κιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαι γ̀, κἀκείνης [c] ξυμμαστιγουμένης αὐτῷ.)

Μικρὸν δὲ ὕστερον μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' ἔτός γε ἆσαι δεξιῶς, καὶ κιθαρίσαι κατὰ τ̀ νόμον τ̀ τέχνης, ἐκράτει, ἡ ἀνεκηρύττετο, ἡ τῷ Εὐαγγέλιον καλεγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, ἡ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. ἡ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̀ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὄνησο τ̀ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος προσέτι μᾶλλον τ̀ ἀτυχοῦς σου ταύτῃ ἡ περιττῇ τρυφῇ. [e] Καὶ πόδα δή σοι ἡ Εὐάγγελος ἔστω, πᾶς ὅσον σοί γε ἐδόκουν ὀλίγον μέλειν τοῦ γέλωτος τ̀ θεατῶν.

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, ἡ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̀ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τ̀ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̀ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̀ μέλανα πόντον, ἡ ἐπιπλεῖν γε τ̀ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̀ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] ὅπι τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̀ λύραν δὲ αὐτῷ ὑπηχεῖν τοῦ ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

[c] Ξυμμαστιγουμένης] Συμμαστιγοῦσθαι. male *B1.* [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J.* & *V2.* quae κόλλαπας. [e] Πᾶς] Ita bene *Ald. J. H. P. B1. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1.* [f] Εἰς τ̀ Ἕβρον] Haec & seqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ desunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ περισσαλίσκοι τ̀ κιθάρας, ὧν ἐκδέδυται αἱ νευραί. *V.*

37. Ὠνῆσο] Γρ. Ὄνησο. *G.*

40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ πόδα ἀντὶ τοῦ *καλαπεφρονημένως ἐπεὶ © τὰ παρ' ἡμῶν ἐκκαλαφρόνηλα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει). *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

* Καλαπεφρονημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλαπερπερημένως, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur, *F. G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M. du S.*

ταῖς χορδαῖς· ἢ ὕστω μετ' ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀνελομένους τὴν κεφαλὴν καταθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστι· τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τῷ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, ἢ ἔτι πολύ γε σώζεσθαι αὐτόθι.

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu servata sit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιτθακοῦ τυράννου παῖδα λύρας [a] πυθανόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν τὰ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθείραντα τὰ ἱερεῖα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι τοὺς θεράποντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὸν τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον ᾄδειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὴν Ὀρφέως μουσικήν· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina redditurum esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad sonum

[a] Πυθανόμενον] Ita *Fl. Bl. H.* &c. Πυθανόμενον *J.* & *Fr.* Forsan πυθόμενον volueris.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ συ Ἀτθικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia*. *M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἵναγχος ἡ πλοίαριον κεκληρονόμηκε πατρῷον τὸ μικρόκιον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique causam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone; Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ δλά. *F. G.*

93. Τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi oblitteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τετιάται τῇ Καλυδωνίδι] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ἐτι

dum canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae sola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adsituram sibi per quietem, seque similem seni admirabili futurum.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem deposuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

πρὸς τ' ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διασπάσαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, καὶ μόνας [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τὰς κύνας. ὅτι δὲ καὶ σαφέστατα ὤφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων.

Καὶ τί σοι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Νέανθον λέγω, ὅπου καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τρισχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γάρ, οἶμαι, καὶνεῖνος, εἰ τὰς νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὅναρ ὀπτήσεσθαι, καὶ ὅμοιος ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τὴν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἅλατο εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου κατεῖνος ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ χειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεάται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου,

[b] Ἐφ'] Ὑφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. H1.* & 2. *Bl. P. S. Amst.*

77. Διεσπάσαν αὐτὸν] Ἐπεὶ καὶκιλῖνος ὑπὸ τῶν * κυνῶν διεσπάσθη. *V.*

82. † Παρὰ τῆς μητρὸς] Καλλιόπης φησὶ τὰς Μούσας μυθεύειν γενέσθαι τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται ὁ ἅρπαξ πρώην, ὡς ἐχρήσατο ὁ Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τῆς Παροιμίας λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita merito emendarat *Solan.* cum legeretur Κυνῶν.

† Παρὰ τῆς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male reforebatur hoc Schol. & schol. sequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

Ἐστι μὲν, inquit, τὸ δέρμα τοῦ Καλυδωνίου· διεσπάσθη δὲ ὑπὸ τῶν χρόνων ὁ καὶ ἅπαν ἦν τροφῶν ἤδη ψιλόν. *J. M. G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τμώλῳ ὑφαίς, inventa, narrat, post mutatum a tempestatibus collem, ὀστᾶ τὸ χῆμα φανῆναι ἐς πύστιν ὡς ἴσων ἀνθρώπων· ἐπεὶ λόγῳ γε οὐκ ἴσων ἄλλων ἦν ὄψεσθαι. (conformatio suasit humana esse, magnitudo elephantum potius aut cetum suasisset) Αὐτίκα δὲ λόγος ἦλθεν ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ χρυσόρου πᾶσι μὲν τὰ νεκρὰ κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post Θηβαῖοι, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverso respectu vocant Graeci) breviter indicat *Ex. Spanhemius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *J. M. G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνος diserte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon, onis?* Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνη in *Ha.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου consensire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Loydii* Lex. poet. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆα a Γηρυονεύς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τοῦ Γη-

ρυό-

καὶ Μεμφῖται τὰ Ἴσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ θαύματος κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ἐπηκόντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίκεισαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γοῦν καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὰ ἐς τὰς λαλομίας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. ἔστιν τοίνυν συθόμενος ὡς [a] ἐγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου συζύγιον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτό, ᾤετο ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κατοχος ἐκ τοῦ συζυγίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ ἐκεῖνο τὸ Δωρικόν, ἦλθεν ἡ Διονυσίου γυνὴ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γοῦν ἐκ τοῦ συ-

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

a Ἐγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγέλται adſcript. marg. *J.*

φοῦν ἀδελφὰλλεῖς ὅταν βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τοῖς Γηρυόνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνος βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυον inveniatur. *J.F.R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis imperſon. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται πρωτεῦσαι Ἄμασιν τῶν Βασιλέων. Ib. med. λέγεται τὸν Εἰρξῆ πατέρα — ἀναιρῆσαι. L. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μίμερμον, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ Διομήδην. Item c. 36. Λέγεται δὲ Ῥῆσον ἵππους. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταῦτα. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγεται δ' ὅτι ἐκ γόνης γεγονώς. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἁρπάσαι. *J.F.R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσου ἐν Κορίνθῳ. G.C.

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. F.G.

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276 & 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἡ γὰρ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἦφυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Davif.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἰαμβεῖα γράφων, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννου ἰαμβεῖα ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem proprios* „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas conjecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Scheffer*um & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J.F.R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παιδείας. Tangit *Cic.* ad Att. 4. 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J.M.G.*

10. Οἱ λιθοτόμοι κατ. τὰ γιγλύμα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti sibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri potest a Dionysio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipse spe de libris concepta, eos volvis semper, & glutinas , & circumcidis, & croco cedroque inungis, & pelles circumdas, & apponis umbilicos, tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipsa illa emtione factus es, qui sic dicas, *ut libri praecipiunt ?* Quin piscibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honestum sit, sed *immane*, ut in proverbio est , *odium* omnium sustines propter impuritatem. Itaque si talem libri efficerent , curriculo quam longissime fugiendum ab illis erat.

ξίω, καὶ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτοί. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. καὶ διὰ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτῷ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, καὶ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, καὶ διαχολλᾷς, καὶ θειικόπτεις, καὶ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, καὶ τῇ κέδρῳ, καὶ διφθέρας περιβάλλεις, καὶ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν ; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι διὰ τὴν ὠνὴν, ὃς τοιαῦτα μὲ φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μισοῦσι δὲ ἄγριόν, [e] φασι, καὶ πάντων ἔχεις ὅπως τὴν βδελυρίαν· ὡς εἰ τοιοῦτος ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὁτιποῤῥωτάτω ἀπ' αὐτῶν.

Δυοῖν

b Ἢ] ἢ delet *Gesn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. constanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *Alw.* *d* Ἐντίθεις] Ἐντίθης vult *Gujet.* *e* Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν] Καινοπρεπὲς ἓ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

signat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo est obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγγιλᾶται] Lege ἠγγιλλαι & vid. Παραστ. c. 40. vel potius ἠγιλᾶτο, ut *Diog. Laert.* p. 159. F. quamvis de alio illic sermo. De hac veterum curiositate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob similitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuisse fertur, quasi eodem afflatu inspirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωρικὸν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum censeo ; necdum quid reponam satis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionysii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic sermo est. Adde *Cic.* Tusc. V. Locra erat, Xeneti viri civium suorum nobilissimi filia. sed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. [f] Ἦκεν ὁ Διονυσίς] Non puto, ridiculum quaerendum esse in his versiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum nescio an quis hodie observet? sed citari arbitror carminum principia eorum , quae miserum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μᾶλιστα εὖς. — ἢ τῷ Διον.] Aut μᾶλλον scribi debuit, aut εὐστοχάτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Haec omnia *Pers.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem est sive legas, ut in editis habetur καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ, sive , ut in Mss. extat, καὶ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim significat *libros, versus, evolvis* , utrumque verbum hunc apud scriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. sed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetustus prae se fert, sit verbum rarius , credibile est librarios pro eo substituisse notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In sequentibus mox ineptissime vertitur , καὶ διαχολλᾷς ἓ θειικόπτεις, *coagmentas, spolias*, cum vertendum sit *conglutinas , circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inscribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Isaacus Vossius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illustrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ διαχολλᾷς, καὶ θειικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret εις pro ης, ut c. 19. f. περιτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Tp. c. 35. Ἀλκιτ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν τῷ τὰ παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελημένος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ παρατρίβας ὀνεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ καὶκεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ὅ τιν, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ἐστί; σὺ δὲ ἐκ τοῦ ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πρᾴως εἴποις τοῦτό γε εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῷτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἄπορίης, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν ἐφ' ἑαυτῷ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης ἀφερῶν τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, ἦν δὲ ἄγγελον ἐν τούτῳ διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητοῦν

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάκτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Ai.*

43. Καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἐπίπαν ἐντίκτεσθαι πεφυκὸς, * ἐπιμήκη κεφαλὴν ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λεπτὸν ἢ πίλιον εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, κατιοῦται § ὑπὸ βάλλων. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis cautae cur vulgatum deserverem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμηκες distinguas, construasque ζωύφιον ἐπίμηκες, κεφαλὴν ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τούτου] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedit, quia ex C. est, etsi neque ἀθίκτου vulgatum ab Scholiasta profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀποβάλλον] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀποβάλλοντα C. etiam, nisi quod τότου pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum ἀποβλὼν, non ἀβλὸν. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σήφαις, ut Αλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiammum extat. In *Fl.* Βάκτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.*

73. Μὴ] Lege πῶ. *M. du S.*

76. Καὶ-

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὅπως ἢ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνος ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. ἢ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητὴν, ἢ σαλπιγκτὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἱππεὺς κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου διαθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἤδη, καὶ ἀγορὰν προὔτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν δὴ ἐκεῖνο πεπεισμένον ὑπὸ τῶν κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ, καὶ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥήτωρ, καὶ συγγραφεὺς, οἷος οὐχ ἕτερος, ὠνεῖαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ὑπὲρ δείπνου, καὶ κείνους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, καὶ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳστός εἶ τὸ ῥινὸς ἕλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε κἀκείνο ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὸ ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* *d* Κἀμὲ] Non habet *Fl.* *e* Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. *f* Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* *g* Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* *h* Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A1.* *i* Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* *k* Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ἀνὴρ τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνουσι· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήτε ὁ σοφὸς τὰ τοῦ γραφέως, μήτε ὁ ἀμαθὴς τὰ τοῦ ἀγράμματος, οὐδέτερος ἀνὴρ τὰ βιβλία. Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνουσι· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήτε ὁ σοφὸς τὰ τοῦ γραφέως, μήτε ὁ ἀμαθὴς τὰ τοῦ ἀγράμματος, οὐδέτερος ἀνὴρ τὰ βιβλία. *V.* Exstat etiam in C.

76. Κἀμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat *cum Solano*, praecunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶν, ἐμφαγεῖν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντα κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, καὶ ὁ κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμώνων.

ut commenticius ille Alexander, & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ τροχηεὶς ἐξυπιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ὅτως ὑπὸ κολάκων ὑπὸ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ σφαλῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς σὺν πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν καὶ τοῦ Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκα μὲν δὴ τούτων ὕβρισταί μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα καὶ τοῦτο αὐτῷ. τὸ

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2.* quae δὶς tantum omisit. Cett. male: τῶν Μουσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν * Μουσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὅμοιον τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγομενούσῃ χωρὶς τὰ Μουσῶν ἐκ Φρυγῶν ὁρίσματα. *V.*

* Μουσῶν] Ex interpretatione falsâ vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J.F.R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J.M.G.*

95. Ψευδονέρων] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτητα ἐπιγραφομένων ἐκ τοῦ τῷ κυνὶ τεταγμένου. In Revivisc entibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἐναντίαν τύχην τεταγμένοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Revivisc entibus in verbo multis praepositio φίλος. *J.G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. F.G. Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt.* *J.F.R.*

6. Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit *V2.* in qua tantum desideratur δὶς, in aliis depravate prorsus legitur Μουσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer *de mund.* c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μουσῶν ἐκ Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kusterum*

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Lariſsae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo.* Etenim erat aliquis in urbe Larisſa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾧ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, ἁδεὲς ὅστις ἐξυνεστίθειτο, καὶ ξυνέπαιζεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τὰληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· καὶ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ᾧ τινι μὲν τῶν τοῖς ὀρχηστῶν συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

b Ὄνομα] Abest a *Fl.* Adest in cett. Forsan τοὔνομα adscript. marg. *J.*

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέχρι τῶν τόπων τούτων ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὸ Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα ἴδιαι παραπίπτουσι καὶ ἄλληλα κ.τ.λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium alluſurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod ἀφ' πάντων dictum putamus, pro vulgatiore ἀφ' πασῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἀφ' παντὸς (intell. ἀστόματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο δὴς διὰ πασῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wessel.* in Obsery. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμυσος forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Harmon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. *Τῷ Πύρρῳ*] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. *Ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης*] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae nasi* homines, similii translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀβελτερίαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, *Τίθή σοι ἐστί*; cum respondisset Socrates *τί δή*; *ὅτι τοι σὲ*, inquit, *κορυζῶντα οὐκ ἐφορᾷ, οὐδὲ ἀπομύττει διόμνυσι*. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. *καταδυσθείς, καὶ τύφου, καὶ πολλὴ κόρυζα.* Et *Dial.* IV. §. 2. *κορύζης μὲν τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα.* Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inserere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ἔχεν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος ὕτω ζωγράφος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λῆρῶ; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τοῦ περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ἔστω νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ὑπενόησας, καὶ ἐλπίδας οὐ μικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ἀνὴρ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ σοι νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαχεύσαι αὐτῷ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκοῦσαι, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μού σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἷοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; Οὐκ οἶδα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ ἕτω πεφανῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γοῦν καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γοῦν [h] καὶ λεόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἢν ἀποδύσωνταί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόῤῥητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

ode imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *Fl.* c Δοκεῖ] Δοκεῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γὰρ ἔστω ὁ Λυκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μαρκὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκον C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 345. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάτταλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet; quid visum iri putas spectantibus? Herculemne illum esse? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, καὶ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς δαυ-
μαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, καὶ ἀφετίλλεσθαι, καὶ πάσχειν, καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἴ τινων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶ-
ναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε καὶ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γάρ ἐστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, καὶ βλέμμα, καὶ φωνὴ, καὶ τράχηλος ὑπεκκλασμένος, καὶ ψιμύθιον, καὶ μαστίχη, καὶ φῦκος, οἷς κοσμεῖσθε, καὶ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, ῥᾴδιον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν [d] σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' οὐ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, καὶ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν καὶ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, καὶ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους; [e] Οὐκ ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους [f] ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, καὶ πρὸς ἑκατὸν πενίας ξυνε-

d Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male *Fl.* e Οὐκ] Omittit *Fl.* f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ὄσας φερίφοιτος λήμας. *V.*

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG. X. 823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui composuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componens. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. *si μὴ λημᾶς κολοκύντας.* Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λυκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ἀνούμενον, οὐκ ὀκνησεν εἰπεῖν χύτρας λημῶντες. *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τῶν χύτρας λημᾶν, καὶ κολοκύντας ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Νεφ. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γάρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Aristen.* Epist. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque factitant Asiatici. Vide supra notam ad *Mud.* c. 33. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν & Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Κα-

ξυνελάσονλας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσανλα καὶ ἀποδόλ μοί τινι τ̃ πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τ̃ [b] νεόκλιστον ταύτῃ οἰκίαν· ἀποδ̃ναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρ⊙ γ̃ν ἀπὸ πολλ̃ν τ̃ν ὀφειλομένων.

& ad extremum paupertatis adigent: qui debebas vel nunc ad sanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros istos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de multis, quae illis debentur.

Καὶ γ̃ κἀκεῖνα οἶδ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδασας, βιβλίων τε τ̃ πολυτελ̃ν κτ̃σιν, καὶ μειρακίων τ̃ ἐξώρων, καὶ ἤδη καρπερῶν ὠνὴν, καὶ τὸ πρ̃γμά σοι πάνυ σπουδάζε⊙, καὶ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς ἄμφω ἁβρκεῖν. σκόπ⊙ τοίνυν ὡς ἱερὸν χρ̃μα συμβολή. ἀξιῶ γ̃ρ σε ἀφέμενον τ̃ μηδὲν προσηκόντων, τ̃ ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, καὶ τὰς ὑπηρέτας ἐκείνης ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τ̃ οἴκοθεν, μεταξ̃ ἑλλοιό τινας τ̃ ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθ̃σιν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμ̃ν μ̃ τ̃ πότον, οἷα καὶ πρώην αἴσχιστα οἶδ σ̃ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρν⊙, ἔτι καὶ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρασχοίμην τὰς

25. Etenim in duobus istis studiosissime elaborasti, in libris magni pretii exquirendis & in adolescentulis exoletis, jamque robustis coëmendis: eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non potest, ut homo pauper utrique *studio* par sis. Vide ergo quam divina res sit consilium. Censeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius ministros pretio emere, ne deficientibus servis, liberos homines arcessas, quibus nempe non *aeque ac servis* periculosum, nisi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae post compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpissima de te scortum illud effutiebat, qui ipsa indicia *sceleris* ostenderet. Ac possum ego testes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσανλα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσανλα *Bl. J. P.* Σωφονίσανλα *H.* b Νέοκτιστον] Νέοκτηλον *Fl.* sola. c Οὐδ'] Deest in *Fl.* d Δείγματα] Constans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phrasi καὶ γ̃ κἀκεῖνα nihil est vitii; tam saepe enim habuimus illud καὶ γ̃ καὶ, ut neque repetere velim, neque credere possim ad id haesisse *Solanum*; verum aliud in sensu quaesivit vitium; nam vel κἀκεῖνα, vel sequens ταῦτα melius abesset. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖν⊙ haud infrequens esse, ut *Aelian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτήν τε ἐκείνῳ & τ̃ ἀδελφὸν αὐτ̃ς. *Aristot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & similia Nostro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonasmos, veluti hoc *Lysiae* in Ἀπολ. δωροδ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τ̃ ἰδίων τ̃ ὑμετέρων αὐτ̃ν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occasione expromenda; non tamen ad verbum huic loco respondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi satisfacio; quare pro ταῦτα levissima mutatione legerim τάυτα, tumque τάυτα ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipsa*, s. *eadem illa*; nam qui opposita illa pronomina eodem spiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem sonat atque: *haec illa*, & si δύο accedit, erit: *illa haec duo*, quod dici posse, nondum observavi. At si oratio possit fieri bimembris, & construi, καὶ γὰρ κἀκεῖνα δεινῶς ἐσπούδακας, *& in ista valide incubuisti, atqui duo ταῦτα, circa haec duo*, salva res foret. At vix patiuntur sequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum sit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philostr.* Ep. 14. Οἱ ἐρωτικοὶ τ̃ ποιητ̃ν ἀγαθὴ ἀκρόασις & ἐξώρους. i. e. *senioribus, quam ut amatoria exerceant*. Generaliter enim signif. aetatem justam egressos, quod satis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρ̃μα συμβολή] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus: Ἱερόν τι χρ̃μα τὴν συμβολὴν ὄσαν. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a sententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus sic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi sum, ut omissis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & ministros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi sunt, cum verna tibi non desint, quibus, si fugerint, non sit tutum, eliminare omnia quae post epulas & vinum agitis vos, etsi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκησα, ἢ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. ἢ μάλιθ' ὅτε ἢ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, ἢ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ [e] λόγοις διηγουμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, ἢ φύλαττε, ὡς οἷοί τε καὶ σῖ' πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν ἔχης. ὥστε μὴ γὰ μηκέτι ἐργάζεσθ, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὰ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθ βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἅλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, ἢ κάλλη αὐτῶν, ἢ κακίας, ἢ ὀνομάτων χρῆσιν τῶν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα ἢ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, ἀφ' τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων· κωλύει γὰ οὐδὲν κἀμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν ἢ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

e *Λόγοις*] Sic Edd. omn. *Λοιποῖς Marcil.*

99. *Τοὺς ὑπηφάνους*] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. *Ὧνῆ δ' ὅμως μὰ ἐπιλαπόντων σε ἢ οἰκοθεν*] Ut eis pauca, ἢ *φόλαττε ὡς οἷοι.* *Th. M.*

Ὧνῆ δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, *ἀξιῶ σε ἀφέμενον — θαρραλέως, ἢ τοὺς ὑπηφάνους* — quid expectamus? non profecto *ὠνῆ δὲ*, sed *ὠνεῖσθαι*, nec *ὅμως*, sed *ὅπως*. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique *οὐδ'* mutandum censeo in *ὃν*. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo *ὠνεῖσθαι* peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. *Μιλησίλλοιο*] *Μιλησίλλοιο* forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλοιο] Ante hanc vocem excidisse puto *μηδὲ*. *M. du S.*

3. *Λάθωσιν*] Subaudi τὶ, *δῶρα*, aut quid simile. *F. G.*

6. *Ἔτι δὲ διήγματα ἐπιδεικτικὰ*] *Ἔτι δὲ δήγματα ἐπ.* Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. *Ταῦτα δὲ λόγοις διηγουμένους*] *Ταῦτα δὲ λοιποῖς.* *Th. M.*

16. *Οὐδὲ γὰ κύων* &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. *οὔτε γὰ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα ἔτ τέχνης ἐπιλήσεται*, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. *Σκυτοτραγεῖν*] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam abstorrebitur uncto.

M. du S.

27. *Ἐνδιατρίβειν*] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti *Oin.* c. 2. aut potius *palpare*, ut *Ἀλεξ.* c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώναχτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀφ' χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τι κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τί δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε ταράττει καθήκετο; οὐδ' ἐρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτον γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδείς σε ὁρᾷ τοιοῦτο τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὑπτελαμῶν ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἅπτει] Ἅπτῃ *Fl* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ὑπτελαμῶν] Ἐπιστελαμῶν *Fl.* sola, quod & adscivit marg. *Al.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J.F.R.*

35. Τιμάρχου] Τῷ καταπύγονι scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδεδυκέναι, puto ut indicet, eum personas turpes V. G. Hyperbolt, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς ποιημάτων libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἐπισυγγενόμενον τῷ Ἀθήναζε ἰέναι ἐκείνου, καὶ ἐς καθέλκειν τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Coryto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπτας gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J.M.G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπτας Eupolidis drama, in quo τὸ βαπτῶν τὸ Κοττυτοῦς facerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae facerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Coryto*, ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam infigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J.F.R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros versos.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *averfari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros adstingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προκαρδιοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Haec intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βωμολόχος Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam solum rem agis! Quamquam nec istuc amplius oportebat, sed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret nulla lecti conscias,
Vocemve, si gravis prorumpat, parietem.

Sin omnino perseverare in morbo *tibi* decretum est, abi, eme libros, & domi conclusos tibi habe, & fruere gloria possessionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *isti tuae* veterum virorum orationes & poëmata subjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem frustra me ista nugatum esse, meque Aethiopem, quod est in proverbio, lavare conatum esse. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου σοτὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεῖσθαι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποθ' φθογγὴν ἀφῆ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, [d] ἴθι, αὖθις μὲ βιβλία, καὶ [e] οἴκοι καλακλείσας ἔχε, καὶ καρποῦ τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέποτε, μηδὲ ἀναγνῷς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδέν σε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκα, καὶ, ἵνα τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ· σὺ γὰρ ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς ἅπαντα, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἐπὸ-

χρῃ

[e] Δὲ] Sic Edd. omn. Δὴ vult *Marcil.* [d] Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴσθι male *J.* [e] Οἴκοι] Οἶκον *Fl.*

nas, interpretes Latinii magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Pro τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων, ἄττη τούτων. Nam & ἄττη pro ἄττει legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Etiam hic infeliciter rem cessisse arbitror *Marcilio.* Vult sine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non scripsisse videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχει. verum τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων, vel τί ποτε ψυχὴν ἴσχων. Lysias in narratione, quam refert in ipsius vita Halicarnassensis Dionysius, ex persona mulieris pro filiis suis, contra suum patrem, agentis, interrogat, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald. J. M. G.*

42. Ἄττη] Sic emendare necesse duximus pro vulgato ἄττει, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἄττει. sed quid hoc ad rem, quaeso? Contra aptissimum est illud ἄττη, facillimusque librariorum lapsus, qui ἄττει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugisse miror; cum statim recte ἀνελίττῃς eodem halitu sequatur. Ut enim ἄττεις, quod unum restat, scripserit, a me impetrare non possum, ut credam. *M. du S.*

Ἄττει] Delerat posteriorem syllabam *Solan.* & ἄττη sua auctoritate dederat. Fateor sensus perspicuitati ita consuli; verum quia ex seq. ἀνελίττεις facile intelligitur, etiam secundam pers. requiri, eaque Atticis saepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut βούλομαι, οἴομαι, ὄψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, οἴει, ὄψει pro ὄψῃ, in secunda sing. forsan & ἅπτομαι, ἅπτει formavit Noster. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐκπυθάνει *scisciteris* ap. *Aristoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψιύδει ac permulta similia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipsum ἄττει quod hic occurrit, indicat ab iis usurpatum, dum ait: ἄττει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν ποιητῶν μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστι. *J. F. R.*

46. Ἥδη ἐκείνοις] Libidinibus illis probrosis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid est? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, si per Codd. liceret, ἔργων. Quorsum enim illud λόγων, nisi cum *Fl* pro ἐπιτεταμμένῳ, ἐπιτεθλιμμένῳ legas? quod ferri hic non posse ego quidem existimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδέν] De triplici illa negatione vid. supra *Philops.* c. ult. εἰδὼς ὅ μὴ παράξῃ. Et T. I. *de Merced. Cond* §. 4. No. 33. Item *Revivi.* c. 18. Οὐδὲν ὃ μὴ γένηται ἄδικον. *J. F. R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τῷ τοῦ Εὐριπίδου Φαίδρᾳ] Cum nondum satis probatum sit, fuisse fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barnesius*; hic autem locus sit in Hippolyto vs. 418. & ibi ex persona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba sic accipere, quasi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. supra *Pro.* c. 10. *M. du S.*

61. Τὴν γλώττῃ] Lingua, supple impura, a fellatione scil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J. B.*

χρὴ ὠφελῆσαι, οὐκ ἐκ τοῦ κάλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς φωνῆς καὶ τῆς γνώμης τῶν γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est; non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν τὴν ἀπαιδευσίαν, καὶ ἐπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους κάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲ οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τῶν μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἰῶ τἄλλα μετὸν, ἀπήλλαξε τὸν ὀδύνης τὸν κοσσύτατα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κυρέας τούτους ὅπόσκεψαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲ τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἐχούσας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλήθει μαχαιριδίων προλιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, ἃ μὴν λήσειν γε ἀφ' ἑαυτῶν οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι κείρουσι μὲ οἱ πολλοὶ καὶ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse insciti am tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos considera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se curent,

a Μαχαιρίδας] Μαχαιριδίων marg. *Alw.*

Λιθίασιν συμίσχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνόητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδες] Conf. supra *Anac.* c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τῆς κυνὸς] Supra idem *Tim.* c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. Λύδις ἀκοὴν πολλάκις] Ubinam? nisi forsan λάθρᾳ. eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum facit περὶ ἀγνοίας. V. μὴ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum possit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae.* Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam διαβολὴ, & ad omne genus *cavillationum, pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum, non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν λέγομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia:* sed vim vocis δεινὸν non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia.* Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, r in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id est, lumen, dixisse existimat, ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἑκάστῳ διὰ συγγένειαν ἴρως ἐχυρὸς ἐμπέφυκεν αὐτὸν τε τὴν ψυχὴν ἴνιοι τῶν φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ ὑσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλοις τε χρώμοις τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τῶν ὄντων μάλιστα τὴν μὲ ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσπαχεῖται, καὶ πᾶν τὸ ἀφυγγὲς ἐκμισεῖ, καὶ τὸν

rent, ad illorum vero specula accedentes, disponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare possis libros, ipse uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodasti, sed facis quod canis incumbens praesepio; quae nec ipsa edit de hordeo, neque equum edere, qui potest, patitur. Haec in praesens de solis libris libere apud te disputo: de aliis quae despuenda & flagitiosa facis, saepe in posterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως ἀν τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυνὸς ποιεῖς, ὃς ἐν τῇ φάτνῃ καλαχειμάζει, ἢ οὔτε αὐτὴ τὴν κριθῶν ἐσθίει, οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave sane malum ignorantia, & incommodorum plurium caussa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obscuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus similes sumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ὑποσκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοίκα-

---

ι Καλαχειμάζει] Κειμένης Fl. ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene sic Fl. Διαβολῇ etiam B1, S. ΔΙΑΒΟΛΗ male J. P. H. Ald. Fr.

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Κακῶς ἂν εἶχε τῷ διηγησαμένῳ τοῦτο μυσαττόμενον, μὴ καθ' ὃν τὰ βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην πρᾶξιν λυμαινομένῳ τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ἢ τοιούτῳ σφυρίῳ καθ' ἑαυτοῦ κωφῶσαι ἑνὸς ἐγκρατῆναι βιβλίου. V.

4. † Ἐπιλυγάζουσα] Ἀντὶ τοῦ ἐπισκιάζουσα ἢ ἐπικρύπτουσα ἢ ἐπισκοτίζουσα. ἐλύγη δὲ ἡ νὺξ λέγεται. V.

* Ἐγκρατῆναι] V. Codicis compendium obscurum est. Forsan ἐγκρατὲς ἔχοντα. M. du S.

† Ἐπιλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα] reposuerat M. du S. Sed addidit legendum ἐπιλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπιλυγάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Vespucii, huic scholio praemittitur vox ἐπιλυγάζουσα; „ Unde etiam ἐλύγη reposuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἄγνοια". Ego recepi illud ἐπιλ—— etsi cum textu Luciani non convenit; sed sensus Scholii necessario sic postulabat; quid enim esset ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? J. F. R.

ταράττει τὰ συνεχόντα, φύσει δὲ ἐπιψαύειν ὄντα πλήρη πρὸς αὐτό. *Quod unicuique nostrum ob cognationem cum lumine acris est insitus amor cognoscendi & innotescendi. Ipsam vero animam nonnulli Philosophorum* LUMEN *suapte natura esse statuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis aversetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac suspectas habeat.* Familiaris est autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miseras hominum mentes! o pectora caca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcumque est!

Phaedrus f. XI. l. III. de Augusto:

Qui postquam tenebras dispulit calumniae.

Cicero lib. I. Tusc. Qu. c. 26. *Philosophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem dispulit.* J. F.

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόν-
θαμεν, τῷ μὴ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ
δὲ ὑποβαίνοντες ὑδὲν δέον, καὶ τὸ μὴ πλη-
σίον [b] καὶ ὡδὶ πόδας οὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ
πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνο-
χλεῖν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
πραττομένων οὐ διαλείπομεν τὰ πολλὰ
ἁλισφαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη ταῖς
[e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέσχηται, τοὺς
Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ
τούτοις ὅμοια πλήσια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι
τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ
τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. Λέ-
γω δὴ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὲν ἀποβλέπων,
μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς καὶ τῶν
συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ
οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem, partim ultra quam par est progredimur, non videntes quod ante pedes est ; quod vero oprocul est, & longe distat, tanquam molestum quiddam metuentes. Atque in universum, in unoquoque negotio labi multum non intermittimus ; licet infinita jam tragoediarum scriptoribus scribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit, Labdaci Pelopisque progeniem, & horum similia. Pleraque enim fere, quae in scenam ascendunt, mala inveniat aliquis ab ignorantia, velut a tragico quodam daemone, subministrata. Dico autem istuc cum ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes : quarum opera jam & eversae domus sunt, & urbes vastatae funditus, patresque in

a Τὸ δὲ] Ita *J. Vr.* L. & Mf. *Bav.* Τῷδὲ Edd. cett. b Καὶ] Abest in B. c Καὶ] Iterum abest in B. d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* h Δαίμονός τιν@] Τῶν@ δαίμον@ B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *o pectora caca!* sic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι ; teste *Plutarcho* in Lysandro. Id est, *ignorantiam, ignorantibus haud minus esse malum, quam caecitatem non videntibus.* *J. T.*

7. Τῷ δὲ] Forsan τὸ δὲ. *F G.*

Τὸ δὲ] Sic *Ven.* utraque, Mf. Ox. & L. In Impr. reliquis πῶ δὲ. *M. du S.*

8. Τὸ μὴ πλησίον] *Tertullianus:* in Apologetico: *Sed caecitatis duae species facile concurrunt, ut, qui non vident quae sunt, videre videantur, quae non sunt.* *J. T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν διδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia caecis
In tenebris metuunt : sic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae sunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J. T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notissima fabula est, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J. T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyesten, eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fusius. *J. T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyesten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; nisi viderem aberrasse Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epist. *Cic.* selectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem spectantia, quando ait : *ut ibi esses, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J. F. R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praestantissima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epistola : χεῖλη δὴ, inquit, κατηγορα, καὶ συκοφαντίας ἀμφιφῶν· πολλάκις γὰρ παῖδας κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξέμηνε κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχιστα συζυγίας, καὶ συγγενεῖς ἐπανέστησε κατ' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω ; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accusatoria & Sycophantica aspernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitae vincula & connexiones disruperunt, & in se invicem consanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras subvertit saepe.* Qui locus hinc desumtus esse videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diversa sunt, quae apud *Themistium* in Orat. III. leguntur : Ἀφοδοι δὲ χιλιῶν ἦσαν, inquit, ἐπεσπλαχνῶ ἐ πολεμοτοίοι, ἐ ἀντικαμοιρυῆ, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δράμα ἐπαίνης ἐ ὁ Ἱππόλυτ@. *Calumnia porro ubique permolesta est, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque se insinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae resciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim imaginem illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

ἀπολώλασι, πατέρες τε ὑπὸ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες ὑπὸ τῶν γειναμένων, καὶ ἐραταὶ ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τὴν τῆς διαβολῆς πιθανότητα.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] ἐμπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅτι τινὸς γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ διαβολὴ, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην πρέλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ ὅτος διαβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδότην, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ τῆς Φοινίκης ἐπιτετραμμένον· ἀλλ' ὅμως τις ἀντιτέχνων τῆς Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπέσωμεν] Admiſi ex *Fl. J.* Περιπίπτωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *AIW.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίου B. *n* Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] Αὐτὸ τὸ ἐπιτροπὴν τὴν κατὰ Φοινίκην ἔχειν. *V.*

mitit: a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata. Præclare igitur *Menander: Ψεύδους διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum præter cetera egregium eſt apud *Phaedrum* fab. 2. lib. V. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniæ regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Velleius* lib. II. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animisque ſubjecimus.* Ubi *in animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. *Ut* διαβολὴ δυοῖν. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemæo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Ephesius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitae diſcipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetae filium, qui quartus Ptolemæorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una eum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, διὰ τὸ φύλλα κισσοῦ καθίσχεσθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· διὰ γὰρ τῆς Διονυσιακῆς τελετῆς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Gallos Magnae Matris foliis hedera. & Ptolemaeum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederae inuſta ipſis fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis foliis compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi στιγματίαι, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καθίστασθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδότην; *Polybius* ſemper Θεοδότου vocat, Ætolum præcipitis audaciæ virum, cum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc hiſtoriam lib. V. fuſe narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panætolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλος τὸνομα, ὑπὸ φθόνου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς ἐπὶ τέχνῃ ζηλοτυπίας, καλεῖπεν αὐτῷ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὦς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ὑπόστασιν, καὶ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, & esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defecisse Tyrum & Pelusium captam de Apellis consilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλ' ὢν πάνυ φρενήρης τις ὤν, ἀλλ' ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, sed adulationi innutri-

tus

[a] Καὶ παρ'] Haec & seqq. octo verba a καὶ ad καὶ omisit B. Sed margini inferiori adscripta sunt. [b] Κάρτα, καὶ τἄλλ' ὢν πάνυ] Κατα ἄλλ' ὢν πάντα Cod. B. Κάρτα ἀλλ' ὢν πάντα Graev. In vulgato consentiunt Edd.

47. *Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῶν ἐπανηρημένων τῷ Θεοδότᾳ. V.

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόιμος. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κοινωνηκὼς relatum legebatur, & seq. Scholion κάρτα ad ὢν πάνυ φρενήρης τις ὤν. utrumque absurde. Quare id sequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότᾳ. J. F. R.

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recensent perquam eximia. J. T.

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit haec interpres. Verte: *toto coena tempore.* J. T.

Ibid. Πρὸς τὸ ὡς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile sit mendacium oportet. ergo a consuetudine eorum, qui, quae alios nescire volunt secreta, in aurem dicunt, desumta similitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noster in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς οὕς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος. *Alium Dio angit, cum Syracusanorum quibusdam in aurem consilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἄγχι χὰρ κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Erasmus* in Adagiis, qui nescire poterit. J. T.

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Pelusii, sed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* constat. nam Pelusii castrametatum Ptolemaeum refert Polybius, cum adversus Antiochum proficisceretur. J. T.

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα ἐ τἄλλ' ὢν πάνυ φρενήρης τις ὤν] Salmuriensis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non esset admodum prudens.* In hac versione κάρτα omittitur, inepte, etiam si φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ὢν πάνυ, ineptius interponitur & sine sententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui suffragante Mss. sic sanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ὢν πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, sed non in omnibus desipiebat.* Nam φρενήρης etiam est παράφρων, ut *Suidas* ostendit, frustra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis sententiam firmet. Nam si hic φρενήρης est prudens, quam quaeso sententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim est? *qui quidem summopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem sanum loqui, nec sanus juret Oreστes. Vides igitur recte locum inquinatissimum esse purgatum, & φρενήρης esse *imprudens.* J. G. G.

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud festinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam esse *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων esse dicitur, manifestus error est, forte nec ipsi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppositum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kusterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Eustathius*, ita explicat, ut ἀφρόνα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis sic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiastae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης est ἀντίφρων, ἀφρόνας φρένας ἔχων, φρένας ἀφραμούσας. Sic ipsum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* φρόιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem respici hic etiam a Luciano, suadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipsum locum invenire, sperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praesidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte serius ocius vel firmabit locus iste, vel nihili esse ostendet. Nempe appositisse aliquem puto glossam τῷ κάρτα, vocabulum πάνυ. Posteriorum aliquis eam forte assumsit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, sic restituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν ἐ τἄλλ-

λας

nus tyrannicae, adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigasse omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 καλακεία δεισιθείκῃ τεθαμμένῳ, ὅτως ἐξεκαύθη καὶ συνεταράχθη πρὸς τὴν ἀδοξίαν ταύτης ἀγθολίας, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενον, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ ἀγαθάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερον ἢ κατὰ τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφος· καὶ ταῦτα, εὖ πεποιθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [e] παρ' ὀντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πλεῖν, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἐᾶδε μηνίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὴν ἀχλύ-

[c] Λογισάμενον] Συλλογισάμενον B. [d] Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. [e] Παρ' ὀντινοῦν] Παρά τιν' ὄν, B.
[f] Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. [g] Ἐᾶδε] Ἔαδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρεσεν. *V.*

†Ἤρεσεν] Ἤρεσε edita. Ἤρεσε C. & V. unde ἤρεσεν dedit *M. du S.*

non, *quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra picturae fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c.* *J. T.*

Ὡς μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est:* teste Seneca lib. 1. de ira cap. VIII. *J. T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνος] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium:*

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντίθησι τῷ αὐτῶν ἐπαίνων ἁρίμα ἀντιπαρεξάγειν εἰς ἄμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum eorundem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *J. T.*

59. Ὅτι μικρότερος] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J. T.*

61. Εὖ πεπωθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam frandem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J. T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παράλειψιν videtur ὁ ὡς. *J. M. G.*

64. Εὖθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. *F. G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta sumta. *J. M. G.*

λα ἐ κάρτα φρενήρης τις ἂν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum καὶ τὰ ἄλλ', quod, misso odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. hic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Eur.* Ἀλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, καὶ τ' ἄλλ' ἐ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Jum.* adscripteratque: „ Cod. B. κα τα ἀλλ' ἐ πάν„ υ. Unde conjicio fuisse tantum, καὶ τὰ ἄλλ' ἐ πάν„ υ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le„ gere non valerem, an κάρτα vel καὶ τὰ scriptum es„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J. F. R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognosces e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J. T.*

Ibid. Ἐν καλακείᾳ διεστάλκῃ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J. T.*

55. Τεθραμμένῳ] *Fractus* verterat Interpres *Parisinus*, quasi legerit τετριμμένῳ. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J. F. R.*

56. Τῆς ἀνυποθέκτου ταύτης ἀγθολίας] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *J. T.*

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat, animo perpendens,*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ τὸν ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καταλεήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ συμπολελαύκει τὰ ἐν Τύρῳ κακὰ, ἀδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam causſae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὰ μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσατο· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παρέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὢν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύνατο τὴν ἀβουλίαν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤρχετο; *Coll.* b Μεταγνῶναι] Ἀιχυνθῆναι G. B. & marg. *Al.* c Παρεδίδωκεν] Παρεδίδου B.

Ibid. Μυθεύει] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις ἤδη μετὰ μέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστε καὶ πολὺν χρόνον διαλιποῦσα, παρὰ μικρὸν τῶν ἑξακοσίων δίκαι λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ διαβληθέντας ἥδιον ἂν ἴδειν ἅμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam priùs, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali pœna affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, ὅτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, ὅτω λέγεται αἰχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poeniter. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midæ etiam adagio notatæ ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Mida rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— Nec Delius aures
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellæ referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia præditi. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio arumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἀγνοιᾳ] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. 1. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυρῶντον πλαγίως ὑπολίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliquè volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ παρακεκινημένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τῶν λύττας] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

San-

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μεμμεγέθη ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τῦ Μίδυ προσεοικότα, τ χεῖρα προλείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόσῃ τῇ Ἀγνοίᾳ. σὺν δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, κ ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν πάγκαλον, ὑπερθερμον δὲ κ παρακεκινημένον, οἷον δὴ τ λύτταν, καὶ τ ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τ τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τ οὐρανὸν, κ μαρτυρόμενον τὺς θεύς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, κ ἄμορ-

d Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα μεμμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τῦ Μίδυ τῇ ἀρχῇ κεχρημένος, κ ὑπὲρ τὸ πάντα μακρὰ ὦτα ἔχοντος πάλαι τινὲς τ ἀρχομένων, ὡς ὄνου ἔχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ & τὰ μάκιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι & ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας εὐμήκους, ὡς & τ λαγωὸν τ

* Similia legas apud laudatum Jam Palæphatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina felle. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲ ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſae mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſa* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τ κόμης ἐξεῖλκεν. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & æquum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲ ἦσαν ἀκέραιοι, κ τ τὰ δίκαια λογίζονται παρέκλησι, τὰς χεῖρας ἀφεῖλες εἰς τ οὐρανὸν, ἀνέκραγον ὦπωῷ & ἀγανακτήσει μεμιγμένην κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſtae cauſae advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τὺς θεύς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς & ἀμορφ & &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Græcis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, κ ἐρώτημα πρὸς τὺς ἀχριῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ σε καλὸν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & hac familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει & φθονερῶν ὄμματα, κ πραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Græcum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus

ἀμορφῶν, ὀξὺ δεδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ συνεξέλκουσαι, καὶ καλλωπιζόμεναι τὴν ἀπάτην. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ συνηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καλλιπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν εἰς τὸ ὄπισθεν δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μοι ὁ Ἀπελλῆς τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ὅτι τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in Fl. Er. Y. P. &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε * ὁμαρτοῦσαι. V.
99. Ὁ συνηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἱμπηνεύς. V.
3. Μελανείμων] Ἡ μετάνοια μελανείμων. V.

* Ὁμαρτοῦσαι] Ὁ καρτοῦσαι misere edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο καρτοῦσαι. utrumque emendante M. du S.

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque maerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & pernicioſius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim aerugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J.T.

94. Ὀξὺ δεδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ δεδορκασι. *Invicem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ὁδὸν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχὴ νόσημα φθόνου τε καὶ βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὥσπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί δ' ἀλλότριον ἄνθρωπε βασκαίνεις κακὸν ὀξυδορκὴς, τὰ δ' ἴδια τυφλέπεις; *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J.T.

96. Τὸν φθόνον] Recte sine livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλον δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδον, κακόχαρτον, ὁμαρτήσει συγγνάπτης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisо vultu.
J.T.

99. Ὁ συνηγητὴς τῆς εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque descripsit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J.T.

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. συνηγήσαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. M. du S.

Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ ἡ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ ἀβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ περιγράψαντες αὐτήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γένοιτο. Ἔστι τοίνυν ἀβολὴ καλήγορία ἔντις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, καὶ τὸ καλήγορούμενον λελανθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνανθιλέκτως πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ' ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ ἀβάλλοντος, καὶ τοῦ ἀβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἀβολὴ γίγνεται, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

e Γενήσεται] Γένηται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν καλήγορούμενον] Τοῦ καλήγορουμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. *Μετάνοια*] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύτης βουλὴ μέν· ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Δεῖν ἐφιλοσόφων τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo praestat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐπιστρέφετο γοῦν] *Quae convertens retro vultum, fletu, & pudore suffusa, accedentem veritatem respiciebat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Praeclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. *O magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quae se contra hominum ingenia, callidissimam, sollertiam, contraque fictas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μισητὸν θεὸν τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις ἀποδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μισητὸν αὐτῇ προσδοῦναι δύναμιν· πάντων γοῦν αὐτὴν καλλωπιζομένων, ὀλίγοι δὲ καὶ πάνυ τῶν πιθανοτήτων μὴ τῷ ψεύδει τασσόντων, εὐθὺς διὰ ταύτης εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται καὶ πειθάνιον καὶ πολλάκις ἀπροσδόκητον καὶ ποτὲ μὲν ἐξαίφνης δείκνυσι τὴν αὑτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι' αὑτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καλλωπιζόμενον τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam haec cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjecturae a mendacio sient: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum se insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & do mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Miletiacor. quum novercae sceleris privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatae calumniae. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ ἀβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quae in calumnia spectanda sunt:* vel, *quae calumniae adsunt.* *J. T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δὲ ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, διστάλλον· ἐν τῇ δύο μέν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, ἓς δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ ἀβάλλων ἀδικέει μὴ παρεόντος καλήγορον· ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπιθόμενος, πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐπιμάθοι· ὁ δὲ δὴ ἀπὼν τοῦ λόγου τάδε ἐν οὐδετέροισι ἀδικέεται, ἀβληθεὶς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque explaraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J. T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, παράγωμεν τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τῆς διαβολῆς. ὅτι μὲν δὴ, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὃν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισείσθαι παρασκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὸν μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τοῦ πρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον ἠδίκησε. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad *autoi*, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τοὺς λεγόντων, ὡς ἐστι μίγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης πανουργότερον; ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικαζομένους ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παρίστησιν τοῖς ἀκούουσιν, ὧν ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? qua facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: qua denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτε ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸν μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸν δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. *Et ex aquo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀπτεικιχισμένον, ἀποκρυσμένον, ἀποκλεισθὲν in not. *Toll.* adlegatum. Item Noftr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπέφραξέ σοι τὰ τόμια. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἕτερον ποιησάμενος] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ὃν ὑπὲρ πάντων τῶν ἄλ-

æqualitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior apparat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ ἀφαιρέσει καὶ τὰ ἀπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετερίζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καταασκευάζων αὐτὰ, ἆρα δὲ ἀφαιρέσεως προεμπεπλησμένα; ἐκ μικρᾶς ἀδικίας τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τῆς εὐνοίαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγου πιστευθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὰ ἀπο-

ἄλλως δικαίως δ τοῦτο γεγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, quae aequa forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας δ τὰς ἀφαιρέσεις, αἷς ἐκ τοῦ πρώτου λόγου ὁ δικάζων ἰσχύει, τὸν ἕνα τοῦ φεύγοντος παραλῦσαι, εἰ μὴ τὸ δικαζόντων ἴσας ὁμοῦ τὴν πρὸς τοὺς Θεοὺς εὐσέβειαν ἀφυλάκτων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ἑκατέρου δίκαια εὐσεβῶς προσδέξῃ, καὶ παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ὕστερον διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, pravalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei potiore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos fervuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὀμνῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν κατηγορούντων, καὶ τῶν ἀπολογουμένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμον δὲ κεῖσθω, δικασὴν μὲν ἐπιτηδεῖα δικάζειν μάλιστα. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cognituras prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scripturae terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Prinsquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαιον κρίνοιεν, ἢ γνοίη λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utriusque partis claro perceperit verbo?

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Æquum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim populareis componere, ut rite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δ' γε ἀντιξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαλούμενος δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Δι-

ἀπολογίαν τῇ κατηγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ μὴν ἀν-
καὶ αὐτὸς ἀγανακτῆσαι τὸν θεὸν εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὲ κατηγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλοι λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ κατηγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιωπῶντες, καταψηφιζοίμεθα τῷ προτέρῳ λό-
γῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὔτε τὸ δίκαιον, οὔτε τὸ νόμιμον, οὔτε ὅρκον τὸν δικαστικὸν, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραι-
τούντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητικόν μοι δοκῶ τὸ ἄριστον [b] ἐπα-

mini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterorum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus

a Μὲν] Non habet B. b Ἐπαγαγὼν] Ἐπαγὼν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μέρος καθειληφυίας. V. Ἤτοι μὴ ἐτεροφρεπεῖς. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit, Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J. T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Cæsar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* *J. T.*

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας ἀκριβῶσαι τὸν ἀρχὴν τὰς βασιλικὰς, τὸν χεῖρα τοῦ ὠτὸν τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντι, ὅπως τοῦ κινδυνεύοντος παθόντος φυλάττηται καὶ διαβολῇ. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desciv. *J. T.*

63. Εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστοι significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. *J. T.*

66. Ποιητὴν μοι δοκῶ τὸ ἄριστον] Paulo ante eadem ferme hæc verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. *J. T.*

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσας. Porro præcipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero præoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (præcedit autem ὥστε, ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ προλαβεῖν δ' ἀκροάσεως (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκαταλημμένον. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil causse. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo præcedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. *J. J.*

Ibid. Μήτε δίκλω δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἅτε σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς οὐκ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Hp. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα δεῖ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δέ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c]ἀμφοῖν μῦθον [d]ἀκούσῃς. ἠπίσταλο γάρ, οἶμαι, καὶ ὅτι, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἄν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e]ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι. ὅταν ἐξ ἅπαντος ὁ ἀμφιβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν ἀμφιβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας προαιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃ] Ἀκούσας *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμύητους B.

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδην ποιητήν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Ἀτλιὲς σολοικισμός. *V.*

Πλούταρχος· τὸ τῷ περὶ Στοϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1031.) πρὸς τὸ εἰκότα. μηδὲ (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτο inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος ὢν, οὐκ ἀκυρίου τοῦ δευτέρου λέγοντος· πῶς γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἴτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὅμοιον γὰρ ὡς [si] μηδὲ ὀπτῶντι κλῆσις, ἢ ὑπακούσας ἐτιμώρησεν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξε ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκυρίου ἄρα τοῦ δευτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἰρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκάλυε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἀμφότερα ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως ἄμεινον ἦν μάταιον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό πως τὸ οἱ φάσκουσι, Λυσιανί. *V.*

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδην ποιητήν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Ἀτλιὲς σολοικισμός. *V.*

Πλούταρχος· τὸ τῷ περὶ Στοϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1031.) πρὸς τὸ εἰκότα. μηδὲ (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτο inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος ὢν, οὐκ ἀκυρίου τοῦ δευτέρου λέγοντος· πῶς γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἴτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὅμοιον γὰρ ὡς [si] μηδὲ ὀπτῶντι κλῆσις, ἢ ὑπακούσας ἐτιμώρησεν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξε ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκυρίου ἄρα τοῦ δευτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἰρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκάλυε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἀμφότερα ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως ἄμεινον ἦν μάταιον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό πως τὸ οἱ φάσκουσι, Λυσιανί. *V.*

suppoſuit; vſ. 8. ἀδίκως μὴ πρῶτ' ἀκούσῃς [Ἦν σὺ καλῶς δικάσῃς, σὺ θεὸς μετέπεσε δικάσαι.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jenſio* ἂν infero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἴσαι — Et Z. 81. Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρ' γενέσθαι — Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠμὰρ δῦναι — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαυόσῃς, πρὶν ἂν αὐδῇς ἄνδρα σαφῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἄν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Juſtina* ἄν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J.F.R.*

72. Κεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακοεργότερον οὐδὲν ἀβουλίας ἔστι πω,
Λάθρα γὰρ ἁπαντήσασα τὸ πιστικώτερον,
Μέθοδον ἐκπλέττει πρὸς τὸ οὐδὲν εἰπεῖν.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,

Odium excitat adverſum eum, qui nihil eſt commeritus. *J.T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula ſumma judicaturo tibi res ſine teſte non probaretur; teſtis ſine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne ſemel audires. Magis enim veritas elucet, quo ſaepius ad manum venit. Amicum condemnas de praeſentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accuſatorem ſuum noſſe liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ πραταλαγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιεῖ ἑαυτὸν ἀγνοοῦντως κακῶς.

J.T.

79. Ἀναιρήσεις] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipſe, qui ad te detulit, deſinet dicere, ſi probare debuerit. Non eſt, inquit, quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil unquam tibi dicam. Eodem tempore & inſtigat, & ipſe ſe certamini & pugnae ſubtrahit. Quis dicere tibi niſi clam non vult, pene non dicit.* Verumtamen ubi deprehenſi jubentur incoram accuſare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falſo Aratos cogeretur praeſentes arguere. Hiſtoria eſt apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

τοῦτον ἄνθρωπον, οὐδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τῆς πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστον δεῖγμα, τῶν μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ καὶ ἡγορῶντι ἑαυτῷ συνεπίστατο, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τῆς προφανοῦς καὶ δυναμένου, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο κατὰ τῶν πολεμίων.

Ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ ἐπὶ τὰς τῶν δυ-

meticulosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse sperat, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

a Τὸ ἐμφανὲς] Τὸ ἐμφανὲς B. magis Attice. b Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανῆ πᾶς ἵκεται δόλος. *Obscura quivis comitatur dolus.* J. T.

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Savit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam Auctorem, nec quo se ardens immittere possit. J. T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* J. T.

85. Ὃ μέγιστον ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τῷ συκοφαντῶν, ὅτι μακρὰν ἥκουσι τοῦ ἐλέγχου, *esse id ipsum calumniae indicium, quod procul probationibus venissent*: ut est apud Plutarchum in ejus vita. J. T.

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cœlio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* J. T.

89. Διευθύνει δ' ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit*: vel, *judicio cum eo experitur.* J. T.

90. Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. J. T.

Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere posse, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* J. T.

91. Ἐνέδρᾳ ποτὲ] Q. *Calabr.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ' ἀναλκείδης αἰὲν ἀγαυοσθῆς λεχέωνα.

Clanculum autem imbellis semper praestantioribus insidiantur. J. T.

93. Ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: Ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λεκύθοις ὀπαδῶν, ἀλλ' ἀροῦραισι πυροφόροις, ὅταν τὸν πολέμιον ὁρῶμεν οὐ πέμπτον, οὐδὲ ἕκτοις, οὐδ' ἑβδόμοις ἀναλυθῶντα, ἀλλ' εἶναι τὸ ἐπιτήδευμα μεγάλων ἀλίθημα καὶ ὑπέρπλουτον, πολλάκις δὲ καὶ βασιλέως καὶ ἡγεμονίας ἀπαιτοῦντα. *Atque ut Simonides ait, equestrem studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingeniis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui saepe etiam regna imperiaque subvertit.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἐάσον γὰρ δὲ τόνδε, καὶ τοὺς μὲν γόητας φεύγειν, καὶ ὑπερόγκους, καὶ τὰ ἰδιώτου, καὶ τὸ μισόπονον, κἂν ὁπωσοῦν ἀν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους δὲ μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς ἡδονὰς μὴ αἰσχρὰς βλέποντας ἀμελοῦντας ὠφελοῦντας, ἃ καιρὸς ἤδη μᾶλλον γενέσθαι πλουσίους τε καὶ μὴ ἄλλης ἐξουσίας δεομένους. *Videbam id tempore, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, ea plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quae nihil deterius divitiae, altaeque potentiae generant.* Q. Curtius adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes saepius assentatio, quam hostis everterit*: lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. propior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἂν ἴδῃς αὐτὸν διὰ τὰς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων ἢ δυναστόντων φιλίας εὐδαιμονεστάτας, ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑπόνοιαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ ἀληθολογιῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ αἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, καὶ τὰ μίση ὀλισθηρότερα, καὶ ζηλοτυπίαι κακοηθέστεραι. πάντες ἐν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ὀπτεύουσιν, εἴ που τι γυμνωθὲν μέρος θηράσαιτο τὸ σῶμα. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἑαυτοῦ εἶναι βουλόμενος, παρακρούεται, καὶ ἀποσφαγιάζει τὸν [d] πλησίον, καὶ τὸν πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ ἐξ ἀρχῆς ἀτυχὴς αὖ-

[c] Ἐλπίδες] Deest in B. [d] Πλησίον] Πόλιμον marg. A1. [e] Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] Οὕτω τοῦτο εἶπας ἀληθέστατον. V.

πλεῖόν τι ἢ πολὺ διαμφίβολον, ἢ ἐν τοῖς τῶν μοναρχῶν αὐλαῖς ἀεὶ στάσεις συνεχῶς, γιγνόσκει μάτην ἀκηκοὼς τὸ ἄνδρα τοῦτον ἀληθινὸν εἶναι φίλον· ταῖς δὲ τοιαύταις κολακείαις ἔοικεν ἐν τὸ ψεύδεσθαι. *Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* F. T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοηθέστεραι] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς δέ τις, inquit *Polyb.* IV. ὅτου εὑρήκαμεν ἡμεῖς διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς φίλους· εἴρηται δὲ μάλιστα ἐπὶ πρώτου τοιούτου ἡμαρτήκασι, καὶ βασκανία, καὶ δόλου· οὐ γὰρ περὶ τὰς αἰτίας ἀσπούδαστον, ἀλλὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic a nobis inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Qua malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum amulatio inter ipsos, ea cupiditas.* Quare jure *Tacitus* in Agricolae vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* F. T.

4. Ἐπιτιμῶντα μὲ πᾶσι] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς αἰχμὴς ἀτόλμητ' ἰούσης, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλε δεξιτερῆφι, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξαντα μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Daretе l. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illas aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.
F. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἑαυτοῦ εἶναι βουλόμενος] *Senec.* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad alienа respicienti sua placent. Inde diis quoque invascimur, quod aliquis nos antecedat, oblitі quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentia.* F. T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνισθῆναι τῆς ἀκτῆς ὑπὸ βυλόμβου, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. F. F. R.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὅτου δὲ τοὺς ἀληθινοὺς δυνησόμεθα φίλους, ὃ οὐκ ἔστι πλησιάζειν οὐδὲ μὴ δύνηται, φεισόμεθα μὲν ὑποσκάπτοντος, καὶ ἀφέντος, καὶ τίθηπτον, ὡς ἀμούσους, λάθρα δ' ὑφίσταί τινας ὑποσπείρει ἀληθολόγους· κρυφίᾳ δὲ λόγῳ κτίσαντος ἄλκος, καὶ μὴ παιδιαῖς οὐδὲ ἐξεργάσηται, τὸ τοῦ Μηδίου φυλάττοις μιμησόμεθα· ἦν δὲ ὁ Μήδιος τοῦ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χοροῦ τῶν καλλίων εἶδος ἔχαρις, καὶ σοφιστὴς καμφαίνων ἐπὶ τοὺς ἀρίστους σωτηλαγμένος. ἐκείνου δὲ θαμβοῦντος ἅπτεσθαι καὶ δάκνειν ταῖς διαβολαῖς, διδάσκων, ὅτι καὶ θεραπεύει τὸ ἕλκος ὁ διδηγμός, ἡ κάλη μόνη τὸ διαβολῆς τούτοις μίσος τοῖς ὑλαίοις, μᾶλλον δὲ χαυνοῦσιν καὶ παρκινόμασι βαρβαρικὸς Ἀλέξανδρος ἀπώλιστο καὶ Κασσάνδρου, καὶ Παρμενίωνος, καὶ Φιλώτου, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris prurі-*

εὐθὺς ἀνατέτραπται, καὶ ἀθυμήσουσι, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γοῦν τοῦ Ὁμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' ἀταρέσσατο κατέκτα.

τοιγαροῦν ὡς ἐπὶ μικροῖς τοῖς ἀγῶσιν ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπιτρέχουσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ διαβολή· ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴν ἀπὸ φθόνου [c] ἡμιευέλπιδος λαμβάνουσα οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν

oexpelliturque tandem cum ignominia : floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes eſt probabilior. In univerſum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen ſit, varia comminiſcuntur contra ſe invicem compendia, quorum celerrimum & periculoſiſſimum eſt delatio, quae initium ſumit ab invidia bonae aliquid ſpei reliquum habente, ſed miſeriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque ſimplex quiddam hoc eſt, ut ſuſpicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. b Τὸν] Τὸ *Homer.* c Ἡμισυέλπιδος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἢ μισοῦ ἢ ἐλπίδος forſ. legend. adpinxit aliquis margini.

tum extitavit, ſi non ſtatim rem perfecit, memoria tamen tenet atque obſervat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum ſummus, praeſtantiſſimis imminens. Jubebat autem ſuos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametſi admorſus ulcus ſanarit, tamen calumnia cicatricem manſuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corroſus Alexander Calliſthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae hiſtoriam ab æmulo Cratero per calumniam ſubverſi operae pretium eſt legiſſe apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum hæc, & ſequentia illuſtrat. *J. T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens ſuperat: quandoquidem exemplo ſuo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius ſaepe & victorem ſtravit ovantem.

J. T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoſcunt hunc articulum; reliquae reſpuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γοῦν τοῦ Ὁμήρου] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τοῦ νόμου ποιῶσι, quibus verbis *Elſner.* haec Luciani aliaque ſimilia addit. *J. F. R.*

15. Ξυνὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba ſunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum ſaepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miſcet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J. T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κταν.] Adſcripſerat *Solan.* τε in *Homero* eſſe pro τὸν, recte; ſed quod etiam adleverat *B.* i. e. Batilienſes, ſic habere, erravit; nam utraque *Baſ.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forſan Codicem B. ſignificare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipſo Homero legi poteſt. *J. F. R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπιτρέχουσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον θηρίον *Photius* vocat, epiſt. prima, commate ις'. *J. T.*

22. Ἡμισυέλπιδος] Scriptum fuiſſe ἢ μισοῦ ἢ ἐλπίδος, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipſe Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲν τύχης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli ſunt, niſi aſtu colas:
Sed malum maximum, ſi id palam provenit.

J. T.

30. Οὐδ' ἂν κατίσχυσε] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo ſaepe multorum improbitate depreſſa veritas emergit, & innocentia defenſio intercluſa reſpirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi ſunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta eſt, a conſiliis malitiae deſeruntur. Quod ſi aut confidens aſtutia, aut callida eſſet audacia, vix ullo reſiſti modo poſſet.* *J. T.*

35. Ὁ τιμώμενος] *Sarisberienſis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illuſtrioribus clareſcunt meritis, acrius invidia toxicato dente rodunturs. Vellejus Paterc*, lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia carent,*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. εἰ γὰρ ἦν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰδ' ἂν [d] κατίσχυσε τ' πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο χρ' τ' ἀκουόντων.

Διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ὀπίσθιον· ἅπαντες γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἔκας οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τ' κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τ' φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τ' δρομέων γίγνεται. καὶ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, τ' ὕσπληγος εὐθὺς καλα-

d Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. e Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυσ] Καὶ ἰσχυσάτων. *G.*
43. Τῆς ὕσπληγος] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ε. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲ τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούκεντρον, καὶ μώπτα. *G.*

rent. *Livius* lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium liveris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ ἰσότ. φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magna felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τῶν ὑπολειπομένων] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τῶν ὑπολειπομένων] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζονται] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τόν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitiae gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μεταμώνιον,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἐκβᾷ.
Τῶν τε γὰρ δίδοι τέλος,
Καὶ κρίσιν ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τίχνα καλαμάρψασα.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τ' δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγος εὐθὺς καλαμαρύσης] Ὕσπληξ ſive βολ-

καλαπεσούσης, μόνον τῷ πρόσω ἐφιέμενον, καὶ τὴν ἀφύλακτον ἀποτίνας πρὸς τὸ τέρμα, καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τὴν πρὸς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, ὁ ἄναθλος ἀνταγωνιστής, ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τῆς τάχους ἐλπίδα, ὅλῃ τὴν καθολικὴν ἐτράπελος καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὰ τρέχοντα ἐπιχώσῃ, καὶ ἐμποδίσας, ἐπιστομίσῃ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἄν ποτε νικῆσαι δυνάμενος. ὁμοίως δὲ τοῦτο καὶ ταῖς φιλίαις τῶν εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ μὲν προέχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσοις

lum, solum anteriora petens, & ad metam intendens animum, suisque in pedibus spem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adversus certatores machinatur. At ille malus, abjecta spe celeritatis, ad malas artes conversus, illud solum omnino spectat, quomodo retentum impeditumve illum cursorem suffiaminet, ut qui, si hoc non succedat, vincere nunquam possit. Simile quid hisce in amicitiis beatorum solet evenire. Qui enim primas tenet, insidiantibus statim expositus est, & si incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶ] Recte *J. S.* Καὶ male P. Καῦ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὅμοιος male *Pl.* d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλὼν, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuisse, quo velut repagulo cursores continebantur; eoque remisso procurrebant. *J.T.*

Τῆς ὑσπληγὸς — καλαπεσούσης] Constat jam satis, docente praesertim *Salmasio* Plin. exercit. p. 648. ὑσπληγὶς esse *repagulum*, rectum transversum, qui aequaret vel equos vel cursores, jam in linea stantes, ac paratos ad cursum. Haec ὑσπληγὶς subito utrinque laxata decidebat in subjectam γραμμὴν, βαλλίδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo solo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum submisit regula limen,
Corripuere leves spatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Disertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλλίῳ. Haec faciunt etiam ad similem locum nostri, supra *Timon.* c. 20. *J.M.G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac si τὰ πρωτεῖα legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενον, est: *tota mente intentus in spatium, quod cursu conficiendum restat, quo id absolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

— — *Signoque repente*
Corripiunt spatia audita, limenque relinquunt
Effusi, nimbo similes: simul ultima signant.

Quod ad verbum est, τὴν ἀφύλακτον ἀποτίνας πρὸς τὸ τέρμα. *J.T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν ἀγωνιστῶν legendum videtur. *F.G.*

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declarasti enim verum esse id, quod ego semper sensi, Neminem alterius, qui sua confideret, virtuti invidere.* *J.T.*

53. Ἐπιστομίσῃ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ὑπὲρ τὸ πάθος ἔχω τὸ ἐπίθημα, μὴ ἐπιστομίσῃ μοι φωνὴν ἱμπνικνεῖσθαι. *F.G.* Alias esse *os abturo*, nisi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J.F.R.*

56. Ὁ τὰ πρόσω] Pessime interpres exposuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris assistat*: ut apud Catullum:

Veramus omnibus e meis amicis
Antistans mihi millibus trecentis.

J.T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de simplicitate Prælatorum: *Facilior cautio est, ubi manifesta formido est; & ad certamen animus ante praestruitur, quando se adversarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Professa perdunt odia vindictae locum.* *J.T.*

Ibid. Ἐν μέσῃ λαφθῇ] Non satisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Ausonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illustrat:

— *Hostemque unum loca non sua nactum*
Facta nube premunt. Trepidantem, & cassa parantem
Suffugia, in cunctum media traxere catervae.
Eligitur moesta, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentiae defensio saepe multorum improbitate intercluso respirat.* *J.T.*

64. Ἢ ἐκ ἀπόρου] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impressi & Cod. Ox. μωδὶ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μωδὶ ἀπόρου] Lege ὠδὶ, i. e. ὧδε. Τὸ μωδὶ hic locum non habet. *F.G.* Adeo placet, ut putem in con-

ος, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀπηχάθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [e] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τὸ, τε ἀξιόπιστον τὴ διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἔργον ἐστὶν, δεδοικότι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσι, οὐκ ἀπιθάνως ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐνίοτε

e Φίλοι] Φίλος B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστον tantum adscivit. f Προσάψαι] Προσάψασθαι B. g Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *An.* & *Va.* & *J. Mudi P. S Amst. Mu di Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. *Mud* B.

contextum recipiendum. *J. F. R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J. T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσι] *Basilius Magnus* de Invidia: Δοκεῖ δὲ τοῖς εἰς τὸ χεῖρον ἐξεταστὴς τὸ ἐπιτιμᾶν διαττᾶσθαι, καὶ οὐ γλίτον ἐστὶ κακίας τὴν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem est, in pejus deflectendo, quod laudabile est, culpare, & e malitia vicinia virtutem criminari. Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως *est, immunda & fastida* ἄκοσμος.
Caesia στραβόνυμφα, *nervosa & lignea* δρηὰς, &c.

Et apud *Theocritum* Batus Idyl. X.

Βομβύκινα χαίροισα, Σύραν καλέοντι τὸ πᾶντες,
Ἐγὼ, ἀλλὰ σαυτὰν. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
O *Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,*
Tmnem, solo adustam. ego vero solus flavam mellis instar.

Et item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μὲν τις τὴν τίνα, ὅτι σιμὴν, ἐκτίσατο παρὰ τοῦ κλαῦσαι ἐκπεπαῦται· τῷ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἦφε· τὸ δὲ λίαν μέλαν σοβαρὸν ἐφῆς ἐρωμένοις ἔχειν· μέλαινα δὲ ἀνθρακιὰ ἐκκαίεται, λίθοις δὲ θεῶν παῖδες προσίστανται· μελαγχροᾶ δὲ οἶδα τὸν ἔρωτα τινῶν, ἀλλ' ἐ πολιὸν εἶναι. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προστοίμια mutatum esset, χρῶμα pro ποίμνια legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλαίνας δὲ & τούτους οἶδ' τινὰς ἄλλα ποίμνια, ἢ ἐρασθῆ ὑποκορίζομένους τὰ & ὑγιῶς φίροντας τὴν ὠχρότητα, ὧν ἐπὶ ἄκρα ἦ. Lege, μελαγχλώρους, (sive μελάχρως, ut alii malunt) ἢ καὶ τούτους οἶδ' τινὰς ἐρασθῆ· ἐκ χρῶμα εἶναι ἐρασθῆ &c. ad plures illi sermo institutus est. Hic ut τὸ οἶδα vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ ποίμνια facies verti: nisi quis προστοίμια cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi aeruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. illi
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J. T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyrannidi ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J. T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4. 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ἐπιβάλλει τὰς διαβολὰς τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνης τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐτυχῶσιν. ἦν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ ἀποδὼν ἐς αὐτίκα, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ὑμάλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικῶς· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐκλευασέ σου Φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἀμέλητα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παραπαίων, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀγνοῶν. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῖ per compend. pro φασι. b Ἀπεστέναξε] Sic Edd. Ἐστέναξε B. Forsan ὑπεστέναξε. c Ἀηδὴς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἧς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐμάνθανε πεῖσαι τὸν πατέρα ‡ ταύτης ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου· πείθει δὲ νόσῳ ἁλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γενόμενος τὸ θαλῶν λέγεται τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. ὁ δὲ ἀμαχανίᾳ δὴ τοῦ πατρὸς γενόμενος Σελεύκου, λέγεται τὸν υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντα τοῦ παραπαίειν τὸ νόσῳ τοῦ ἔρωτος, ὑπεξέσῃ ταύτης ὁ πατὴρ τῇ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἐμανθάνε] In C. ἐράσθη . . . ὡς τοῦτου καὶ θαλῶν ἀπαλλαγῆ τῷ πατρί.

‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτῆ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρεῖσθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γενόμενος —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θαλῶ διὰ τὸν πρός. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυραννικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercae amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetae: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐρῶντα Στρατονίκης διανοοῦμαι λάθρα τῆς μητρυιᾶς. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonica noverca imuentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Reposui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. *Imag.* c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδὴς] Mss. Ox. uti conjecerat *Tollius*. In reliquis ἀηδῶς. *M. du S.*

Ἀηδὴς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod εἶχε intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρασίστρατος] Ἐρασιστράτου. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est *u*, no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si causſam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀφ' τῦ ἀτὸς τυπεὶς, ἀφαχέκαυ) ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέτραπαί τ φίλον, ὑ θεμείνας τ ἀκριβῆ 90 ἔλεγχον.

Ὅλως γὰ τὰ τοιαῦτα ἐπινοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσαα τ ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [c] τρωτός ἐστιν ἕκαστ ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τέλαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσῃ τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεα τῷ ὠδαδάξῳ τ ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένον.

Ἀνυσιμώταλον γὰ [i] ὂν τὸ εἶδ τ διαβο-

[c] Τρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. [f] Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. [g] Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, nec *Tolliana* quidem excepta. [h] Ἀληθῆ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθίᾳ *Toll.* [i] Ὄν] Omittit B. Ὅττως vult *Fens.*

2. Ἀνυσιμώταλον] Δυνάμενον ἀνῦσαι. *G.*

notatam. plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμοτρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλ ἀφεάμας] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut œstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratæ inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim istiusmodi mendacia confingunt, queis maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα τρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestè ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspiciosa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Doliturum amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτ, pro τρωτὸς, vertitque *& qua parte præstat.* nos emendavimus & contextum, & interpretationem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Τρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mſ. legebatur πρῶτ? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate præoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθίᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθῆ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Fensii.* *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰ ὂν] Atticismus, pro ἀνυσιμώτατον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλε, ἧτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ὀπότε malim, ὥς ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰ ὂν τὸ εἰδ τ ἀφελοῦς, τὸ ἐπιτυγχάνον τ τῦ ἀκούοντ ἐπιθυμίας, ὁπότε ὁ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπιλήθοιτο, ἐγίνετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῇ τῶν ἀκουόντων ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ ὧδε Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνῳ τῷ ἄλλων γυναικεία οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς πόλε vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Bl. Fr. P.* &c. Κληθεὶς male *J.* cum *Va.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελείᾳ στιγμῇ, nec aliter video fecisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J. J.*

Ἀνυμφώτατον γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ἐπότε καὶ ὧδε Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ἐπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς ἀκροάσεως movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V. G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ εἰδὼς] Impressi omnes ὃν τὸ εἰδὼς. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὃν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticissmus, sive πλεονάζειν putes, sive participium pro ἐὼν positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἶδώς δὲ ἀδύνατον ὂν δόλῳ διαχειρίζειν βασιλέας. Sed vel magis abundat verbum εἶναι ibid. V. 8. 8. εἶδεν ὂν εἶναι αὐτὸν ἐλάνθανε, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ἦν δ'. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὂν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ὄντα, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo ὄντα addita. Conf. mox c. 20. ἐγὼ — ἀδελφή τις ὄντα. *J. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νέῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Aulete*, cui succesit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νέος ideo Νέος dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemæorum. *J. T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔσθ' ὅπως] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & insuetatum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quae mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipavat.* *J. T.*

10. Παραπλησίδιον] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τόγε παραπλησίδιον ἀληθῶς ἐστιν ἐνύπνιον, ἀνομοιομερὲς ὂν τῷ Παρα-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

10. ᾧ λαῶν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε καὶ προσωρχήσαιτο, ἀπολώλει ἄν, ὡς οὐχ ἡδόμενος τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὤν, καὶ ἀντίτεχνος [f] Πτολεμαίου τρυφῆς.

15 Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἂν ἁπασῶν αἰτία διαβολὴ λέγοιτο, εἴ τις μὴ

[d] Ταραντινίδιον] Ταραντινίδιον male B. [e] Τε] Omittit B. [f] Τότε ἂν ἁπ.] Ποτὲ πασῶν ἂν B. Ἂν ποτὲ ἁπ. Fl. Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέρμορον λεπτὸν ἐς διαφανὲς ἱμάτιον ἐ πάντως πορφυροῦν. V.

Ταραντῖνον χρῆσιος ἐ τρυφῆς. Est autem pellucida vestis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata. Hesychius: Ταραντινὸν, sive, ut alii legunt, ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, κρόσσας ἔχον οὐ τῇ ὑὴς μόρῳ. *Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὖσα ἰλλόδιον, οὐχ ὅρμον, ἢ ταραντινίδιον ἔχουσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtae, Παρθένος δ' αὖσα δικῆ, φορῶν κροσσωτούς, τὸ γυναικεῖον στολήν. *Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragoedi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λαῶν χιτῶν τις βασσάρα, διονυσιακὸς, ποδήρης. Et apud *Hesych.* βασσάραι χιτῶνες, ὃς ἐφόρουν αἱ Θράκιαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βασσαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Baccharum:* unde & *Baccha* Bassarides *dicta Pers.* Bassaris & *Lyncem.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiae*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* *J.T.*

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: praesertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemaeo Philopatore, lib. XXX. *addentur instrumenta luxuria, tympana & crepundia; sive, ut alii malunt, crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milesi. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quae mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis,

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et series nudos veste fluente pedes.
Mollia Dircaea pulsabunt tympana Theba;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idaos cymbala ramca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σιωτέρμονες· ὅπλα δ' ὄπλα
Νεβρὸς, λιοντῆ, κύμβαλα δὲ, πλατάγη.
Sudorumque pares metae, paria arma: leonis
Exuvia, hinnuleus, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & sericatus & crepidam aratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtinniret, cymbalo incessit.* *J.T.*

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. *J.T.*

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaestionem deferebatur.* *J.T.*

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῷ ἔρωτι Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέῳκτο αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum ſibi neque adorandum ſumſiſſet Hephaeſtionem. Cum enim deceſſiſſet Hephaeſtion, prae amore illius Alexander reliquae ſuae hoc etiam adſtruere magnificentiae voluit, & Deum ſuo ſuffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca conſecrari & arae, atque ſacrificia, feſtique dies novo Deo parari, ſanctiſſimumque omnibus jusjurandum eſſe Hephaeſtion. Si quis vero ſubrideret ad iſta, aut non ſatis religioſus eſſe videretur; mortis illi poena erat propoſita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis ſtatim eam incenderunt, excitaruntque, qui immiſſa ſibi ab Hephaeſtione inſomnia narrarent, praeſentiamque ſibi illius oblatam, & ſanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem ſacrificarunt velut Aſ-

a Ἀνέῳκτο] Ἀνῴκοδο marg. *Al.* b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Ἀντὶ τοῦ προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος Συλοσάκας λόγιος Λεύλα τὴν βασιλίαν ὅτι ἐξεβάκχευε περὶ Θεοφάνους πολλὰ ἐτεροιούμενα διελὼν ἐνύπνια, ἃ ἔστι καὶ ἄκυα, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμενος. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— *V.*

† Συλοσάκας] C. D. male Σιλοσάκας λ. ὄντα τ. β. *Sanctaxius.* *M. du S.*

‡ Magiſtri fuit ſumma dignitas in aula Conſtantinopolitana, de qua vide *Meurſium* in Lexico Græco-barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Iſauricus, vel Coprony-

§ Ἅτε καὶ ἄκυα] Exc. *G.* ἅτε καὶ ἄκυα. Barbare. Sed tamen geminam puto eſſe ſcripturam. In C. ἅτε καὶ ἄκυα, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι ἐπὶ τούτοις τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Præceſſit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit.* Et ſequitur prompte Benedictus verba hæc ipſa ſic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & verſionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorſus in Græcis fiat mentio illius funeris. Quin etiam *μεγαλουργία* non patitur, ut de impenſa pecuniaria intelligatur, Græcis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec conſideratio magnificentiæ funeris poteſt hic locum habere. Majora deſiderantur, quæ habebis, ſi recte vertas mecum *ad reliquam rerum ſuarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta ſua referri voluit, ipſum ex mortuo feciſſe Deum. *J. G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J. T.*

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Druſillam documenta nunquam deinceps niſi *per numen Druſillæ* dejeraſſe. Idem in morte Julii Cæſaris narrat, controverſias quasdam a plebe *interpoſito per Cæſarem jurejurando* diſtractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* ſibi *neque ſanctius*, neque *crebrius* inſtituiſſe, quam *per Auguſtum*: quin & violata perjurio numina iſta gravius vindicata, quam ſi quis per ipſum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Cæſaris pejeratur.* *J. T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis ſigna. Unde & ægrotantes, & futura praenoſcere cupientes, in Deûm, Æſculapii præcipue, & Serapidis, nec non Apollinis, ſeſe templa conferebant, per ſomnium illorum voluntatem, reſponſave expiſcaturi. *J. T.*

32. Ἐπιφανείας] Illuſtravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illuſtris *Ez. Spanhemius* in V. Diſſertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatiſſimum. *J. T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Æmulatus eſt in Antinoo Hadria-

Aſſeſſori Depulſorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere ſibi, qui non Dei modo filius eſſet, ſed facere etiam poſſet Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiiſſe Hephaeſtionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea cauſſa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui ſepulcrum Hephaeſtionis praeteriens fleviſſet. Verum ſuccurriſſe illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipſumque

λῶ ἔθνον παρέδρῳ, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἥδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα ἐπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ οὐ θεῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων [g] ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπολαῦσαι τῆς Ἡφαιστίωνος θειότητος; ἀγαθληθέντας, ὡς οὐ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἐξελαθέντας, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιάρχων παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτῷ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀγαθληθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τὸν Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμενος πρὸς πάντων [i] τῶν θεῶν, καὶ πρὸς Ἡφαιστίωνα,

[d] Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. [e] Πόσους] Ὅσους B. [f] Οἰόμεθα] Οἶδε B. [g] Παρὰ] Et ſic Fl. cum cett. [h] Τότε] Ὅτε B. recte, ait *Solan.* [i] Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non ſecus ipſe, ac Hephæſtionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graeci quidem volente Hadriano eum conſecraverunt, oracula per eum dari aſſerentes, qua Hadrianus ipſe compoſuiſſe jactatur.* J.T.

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius eſt numen conjunctum Diana, ut matri Deûm Attis, Minerva Erichthonius, Veneri Adonis.* Id eſt πάρεδροι. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teſte *Heſychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores exiſtimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus ſeſe apud noſtrum in dialogo ſui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. J.T.

Παρέδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἐψηφίσαντο θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον τρισκαιδέκατον, id eſt πάρεδρον τῶν δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmaſius.* Unicuique Deorum ſuos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idæos Dactylos, Æſculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et ſic aliis alios aſſeſſores. M. du S.

Παρέδρῳ ἐ ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic eſſe praeſentem auxilio, & tanquam *aſſidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus obſervatis adjiciendum, quod *Salmaſ.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Juſtino M. & Euſebio, jungi etiam ſolere παρέδρους & συμπαθεῖς δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de ſomniis dici, ibidem monet vir ſummus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diſſ. 7. divini operis p. 425. ſeq. J.M.G.

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pauſanias* in Atticis, pag. VI. J.T.

36. Ἐπίστευε] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant criſtae. Nihil eſt, quod credere de ſe
Non poſſit, cum laudatur dis aqua poteſtas.

J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, ſeu gentibus Dii; *Auſon.* in Cæſaribus:

Æneadum generis qui ſextus & ultimus heros,
Polluit, & clauſit Julia ſacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina deſiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Auguſtini* de Civitate Dei, cap. 8. & paſſim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. J.T.

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* J.T.

46. Συγκαλείρχθη λεοντι] Alludit ad hiſtoriam Lyſimachi, quem Alexander Leoni objecerat. J.T.

49. Ἐπομοσάμενος] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus uſus, interfecto, ſeu diſcerpto a Patribus Romulo, quo deſiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. J.T.

ν, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, Φανέντα ἐναργῆ τὸν Θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, Φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. ὃ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὄπι νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύοντα.

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ Διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὄπι τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὅπι τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ Διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀδενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ ὑποσαθρον, καὶ εὐεπίβαλον, τοῦτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλασομένου, [d] μηδὲ τὸ ἔφοδον [e] αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύοντα] *Μνημονεύσαντα* B. & *Fl.* b Ἐν] Etiam adest in *Fl.* c Αἴσθωνται] *Αἴσθονται* B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic *Fl. B1. P.* &c. An *αἰσθανομένου*; adscripsit *Solan.*

51. Ὅτι δή] Legebam initio, ὅτι ἴδῃ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρέλκει. *J.T.*

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est *Oppianus* lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιόωσι
Λάθρῃ ἐμπελάσῃ μισάτῳ ἐπὶ νύκτα δυσεύσας,
Εὐδούσας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεϊ σύμβιον τε, ἐπιπλήξας δ' ἐδάμασσε.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῳ τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι σπεύδουσι, πυρὸς βίλος, ἄσσος ἄτλη,
Δηλὸν ἐϋδμήτων μεγάρων αἰζηρὰ φέρουσι
Ὡς τότε &c.

Ac veluti insidia media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nactae sub Marte quieto,
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casura signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinerosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae paventes cogitationes invadunt.* *J.T.*

61. Ἀλλ' οὐ μή] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ μή. Possis quidem intelligere χώρας· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ἴσθι, vel, quod magis probo, ἢ ἄν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J.M.G.*

65. Ὅτι ἂν ἀδεῖς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅπου ἂν αἴσθηται αὐτὴν εὐπραγοῦσαν, ἠρέμα εἰσοικισαμένη κατὰ σμικρὸν ὑποφύσσει ἐλέγχει τὸ ἄφρακτόν τε καὶ ἀσθενές. *Qua ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* *J.T.*

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* *J.T.*

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. *J.T.*

78. Συγχύσεις] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* *J.T.*

82. Διατριβῆς] Et hic secutus sum Ed. *J.* quod enim

gunt ; qualia nempe victo animo & in servitutem redacto, fieri probabile est.

20. Machinae autem illis contra absentem fraus, & mendacium , & perjurium, & improba assiduitas , & impudentia & sexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio est , cognata vel soror potius delationis. Nemo enim tam generosus est , & adamantino muro sic munitum pectus habet , quin concedat adulationis calumniis: cum praesertim velut cuniculis quibusdam fundamenta subruat delatio.

21. Et extra quidem sunt ista. Intus vero proditiones multae *hostem* adjuvant, quae manum praebent , & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor , qui natura inest omnibus hominibus ; & illud celere eorum, quae vix attigimus, fastidium: tum quod mirabiles auditiones sectamur. Gaudemus enim, nescio quomodo, universi

ἡ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἀλισκομένης ψυχῆς, ἡ ἐξανδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥτε ἀπάτη, ἡ τὸ ψεῦδος, ἡ ἡ ἐπιορκία, ἡ προσλιπάρησις, ἡ ἀναισχυντία, ἡ ἄλλα μυρία κᾀκουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστὶ, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς ἀλαζονείας. εὐδιὰ γοῦν ἔστω γενάδας ἐστὶ, ἡ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] ἀλαζονείας· ἡ ταῦτα ἐκπορευτέον, ἡ τὰς θεμελίους ὑφαιρετέον τῆς ἀλαζονείας.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, ἡ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, ἡ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, ἡ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. ἡ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθραῖα, καὶ πρὸς

[f] Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀκούοντος *J.* & *V2.* [g] Ἀλαζονείας] Sic B. cum *Fl. Fr. H. V2.* &c. Διατριβὰς *J.* sola, & marg. *A1.* [h] Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adspirate *Bl. B. P.* [i] Λαθραῖα] Constans lectio, ait *Salm. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Gesn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθύς, ἡ τὸ κόρος, ὁ εὐθὺς κόρον λαμβάνων, ἡ ταχὺς πληρούμενος. καινοπρεπὲς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα ἡδ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐπαθυμιλημένον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα ἡδ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐπαθυμιλημένον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθραῖα relatum, & post χῆμα omnia omissa.)

* Οὐκ οἶδα] In C. hic novum scholion constitutum, quod jam supra alicubi habuimus. In Editis vero ὡς omissum implevit aliaque menda conexit *M. du S.*

sim in aliis erat Ἀλαζονείας , ferri nequaquam potest, cum statim sequatur ἡ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς Ἀλαζονείας. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hist. cap. 1. *Est natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epist. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὴν δ' ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεοτὰτη ἀμφιπέληται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat assidues copia longa viros.

Monetque *Isocrates* ad evitandam illam satietatem, τὰς ὁπουδήποτε μὴ πυκνὰς ποιεῖν τοῖς αὐτοῖς. *ne saepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum est apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum esse debent , sicus aliarum rerum, satietates. Veterrima quaque , ut ea vina , quae vetustatem ferunt , esse debent suavissima: verumquo illud est , quod dicitur , multos modios salis simul edendos esse , ut amicitia munus expletum sit, novitates autem , si spem afferunt , ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illa quidem repudianda: vetustas tamen suo loco conservanda est. J. T.*

93. Λαθραῖα καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθραῖα ἐπὶ πρὸς τὸ ἃς λεγόμενα καὶ μεσὰ ὑποσίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi fausti , ni vehementer divinatio me fallit , avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μεσὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ὕτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] διαβολῶν, ὥσπερ [c] τοῖς πτεροῖς κνωμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἴρωσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲ ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τῷ διαβαλλομένῳ δὲ τ' ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντι. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis nixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

[a] Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὡς λεγόμενα καὶ μεσὰ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. [b] Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. [c] Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. ὑ. γ. ὀ. ὀ. ἡδόμεθα πάντες λαθρᾷα, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας ἐ μεσὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, superest. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, π. στεφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. *Φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορίαν ἐ τὸ καλλιγορίαν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς δὲ παινοῦσι σ' αὐτοὺς ἔχθεσθαι. Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* M. du S.

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, ἡδόμεθα πάντες, λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λαθρηδὰ λεγομένας καὶ μεσὰς ὑπονοίας ἀκούς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui separatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὡς vel τ' ὡς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ καὶ πρὸς τ' ὡς λεγόμενα, καὶ μεσὰ ὑπονοίας ἀκούοντες. J. M. G.

94. Πρὸς τὰς λεγομένας ἐ μεσὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ διῆγον πρὸς τὸ ὡς αὐτῷ καινολογούμενον. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὡς λεγόμενα ἐ μεσὰ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὡς vel τὰς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? J. F. R.

Ibid. Μεσὰς ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινὸν ἐσὶν ἀνθρώποις κακὸν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, qua natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* Ausonius in epist. ad Paulinum:

Nec qua compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miserrimum est, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali sibi sit conscius, & consueta loquiturque ac facit, undique insidiis circumventus miser. Alter vero, si quid generosi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, statim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admissa defensione intelligit, se frustra contra amicum incitatum fuisse.

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲν οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχεται τῷ φίλῳ Φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμενος, καὶ τὰ συνήθη λέγει, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος [e] ἐνεδρευόμενος. ὁ δὲ, ἢν μὲν [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέῤῥηξε τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος, τὴν ἀπολογίαν [h] προαιθόμενος, ἔγνω μάτην κατὰ τοῦ φίλου [i] παροξυνόμενος.

24. Si vero minus generosus sit atque humilior, admittit ille quidem, & summis labris arridet; sed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram tepius ad literas verbi προαισθόμενος accedit. *J. M. G.*

Προαισθόμενος] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi potest, quod satisfaciat, vitiosam lectionem exhibeo, donec Codd. subsidio veniant. *J. F. R.*

Ἡν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲν καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας ἀγαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσοδο-

d Συνεπισάμενος] Ἐφισάμενος B. *e* Ἐνηδρευόμενος] Ita Edd. & B. Ἐνεδρευόμενος *Vz.* *f* Ἔχῃ] Ἔχει B. *g* Ἐξέῤῥηξε] Διέῤῥηξε *Coll.* *h* Προαισθόμενος] Nil mut. Edd. nec B. An προσισόμενος; marg. *J.* *i* Παροξυνόμενος] Παρωξυμένος B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίκουλα τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. *G.*

Ita enim illic legendum: non, *male suada credula causis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Composita causa* sunt fictae calumniae. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis causis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἰδὲ πάντες πρὸς τὰς λαθροδὰς λογοφόρους, καὶ μ. ὑπ. Ἀγοδολάς. *J. T.*

6. Τῷ ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντι] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam est adversarius, facile cavendo vitare possis: hoc vero occultum, intestinum, ac domesticum malum non modo non existit, verum etiam opprimit, antequam perspicere atque explorare potueris.* Facete Hispani,

Del agua mansa me guarde Dios, que de la brava me guardaré.
Id est,
A fluminne leni ac placido me Deus tutum praestet: A torrente facile me ipse tutabor.

J. T.

15. Ἐξέῤῥηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid est iniquius, quam secreto credere, palam irasci?* *J. T.*

17. Προσιέμενος] In omnibus libris nostris hic legebatur antea προαισθόμενος, quo quid absurdius dici potest? Immo vero προσιέμενος, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμενος] Si *praesentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλος; Suspicor scripsisse Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel si quod verbum ejusdem potestatis pro-

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc est, non ex animo. Sic *summis labiis hospitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noster autem, ἀπ' ἄκρου χείλους φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχειν. plura *Erasm.* in Adagiis. *J. T.*

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσσ. ε.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσσ. θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Est & apud *Hesiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occultens. Hesych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀποκεκρυμμένας βουλὰς, καὶ ἐν βάθει. Noster in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω & κάτω στρεφόμενος, περιδεὴς φρονεῖν ἐοικώς. *J. T.*

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira qua tegitur, pocet: Professa perdunt olim vindictae locum.

J. T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Hesiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ —— ἐν. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phrasis. *M. du S.*

δομεύει τ' ὀργήν. ὃ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δολοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τ' χολὴν, καὶ τὸ μῖσος [a] ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲ κεύθοντα ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ [b] ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα τραγικήν τινα καὶ [c] πένθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine ἐν *Fl.* b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex *V2.* & B. & marg. *A1.* Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Πένθους] Reſtitui ex *J.* Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut mittas, ſcias. *J.T.*

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* *J.T.*

26. Ἕτερα μὲ κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲ κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni portæ,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθειν κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύειν.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens.

Et tamen, ut P. *Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. *J.T.*

Ἕτερα μὲ κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. *M. du S.*

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio:* ὑποκρινόμενον. mox lego: κακῶν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. *J.T.*

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα τραγικήν τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque lætæ & comicæ facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen τραγικὴν non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιτραγὴς ὢν τοῖς ὄψοις apud *Athenæum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. τραγικὴ τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινητὴς τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνεσθαι eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. κἀκεῖνα μέμνησαι ἃς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τῷ θεάτρῳ ὑπεκινεῖτο, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενον, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quæ in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρινεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona læta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimæ litteræ*, ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν. quod non improbo. *J.G.G.*

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & *V2.* In reliquis prave ὑποκινούμενον. *M. du S.*

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινούμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινητὴς forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Ki-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσιν, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] ὅτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τὸν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς καταγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσος ἐμπίπτουσιν

[d] Οὔτε] Οὐδὲ marg. *Ar.*

37. Ὅτε πολλάκις] Οἷον ἐδὺ πιεῖν, Λυκῖνε, κατὰ τὴν καρδίαν, ὥσπερ *ἀκαρτίας ἐ μύρα ἐμβὰς πᾶσαν ὑπόνοιαν τῶν ἀληθινῶν. *V.*

* Ἀκαρτίας καὶ] In editis fuit ἀλαζόνα, quod emendavit Salm. addens: C. D. ἀκαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἀλαζόνα edere, ut in Impr. factum est, non decet.

πάθη certe ad saltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph.* Nεφ. 296. Μόνα γάρ τι θεῶν πεπαίται γνώμας ἀοκνεῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκρίνεσθαι ἱλαρὰν προσώπου τραγῳδίαν videtur idem significare quod κινεῖν ὑπὸ προσώπου τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J. M. G.*

Ὑπερώιδρου] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικῆς προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. Ἱλαρᾷ ἐ κωμικῇ] *Claudianus* in 1. Cons. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non vultus in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.

J. T.

29. Παρεσκεύη τινα ἐ γέμουσαν τραγῳδίας] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam meram & nihil non triste patientem:* Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant supplendam orationem, ut legatur κακῶν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus τὴν γέμουσαν τραγῳδίας, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μισῆς ὑποψίας, non addito quibus rebus esset repletae. Sic in Symposio. οἱ σοφοὶ δὲ ἐσίλγουσιν, καὶ ἱλαροδρομοῦντα καὶ ὑπερευπρέπτλαῦλο ἐ ἐκπεράγουσαν. Utique nec hic spectatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα ποιοῦσι τὸν ἀγῶνα ἐ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ προσέτι γεγονότα τὸν σκάφη, nunc αἱ μὲν γὰρ τῆς γέμουσαι διχρήσως διέκειντο πρὸς κίνδυνον. Idem fit apud Graecos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. Πάσας] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγγρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταραχότατος, ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Bentlejus* reposuit, & pro γέμουσαν, σύσσαν, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege σύσσαν. *F. G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus esse visus, eodem modo facit.* *J. T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισῶν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
Ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα.
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ἐ προφυλασσόμεθα.
Ἔχθρον ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὅς ποτε λάθρᾳ
Τὴν δολίαν τῆς φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Non ita nocet, qui odium suum pro se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiae fidem injuriam facit.

J. T.

33. Ποιῆται ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Casellio. *J. M. G.*

Ibid. Τότε γὰρ ὅτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J. T.*

σιν αἰτίαι, τὰς ἄλλας λανθάνουσαι. ἢ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φάσας καλήγορησε τῶ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. ἢ ὅλως, ἐχθρὸν μὴ ἐθέλοις ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἄπιστος γὰρ αὐτόθι ἡ καλήγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τὰς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι καὶ τὴν οἰκειοτάτων ἀπέχονται.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶ μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτούς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη τὸ οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἄτεια,

mos cauſſas odii incidere; quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Ant

[a] Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *F.* & *V*2. ac marg. *A*1. [b] Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. [c] Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. [d] Αὐτοὺς] Αὐτῶς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς † Ἰωσὴφ κινίττεσθαί μοι δοκεῖ. *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ †ἑρμηνεῦ· ἡ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος κινίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ‡ αὐτὸς παρὰ ὁμοίου αὐτοῦ πίστεως εἰς τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα Ἄντειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος ὁ ‡ Ζ, καὶ τὴν χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτός. ἡ πολὺ δὴ τὸ ὁ μέσον διαφέρον. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Weſſelingius.*
† Ἑρμηνεῦ] Ὠμηνεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὠμηνεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἡμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἡμηνεῦ legitur, η & ρ ita conjunctis, ut facile ὠ credas, non ἡ. expreſſum. *M. du S.*
‡ Ζ] ἢ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat *μέγαν κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, μόλις τε σωθῆναι. Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. XV. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. *Φύονται δέ τινες ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀλώπεκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπων σμικρά τε καὶ ἀνελεύθερα, τὰς ἀλώπεκας ἕλκοντα ἐφελκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλώπεκας, ἀλλὰ δράκοντας ἰδεῖν χαλεποὺς ἐκ φύσεως ὄφεις, καὶ κρυπτομένους εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ δυσπιστάσμασιν, ἐς ἀπελαύνειν χρεὼν καὶ ἀποστρέφειν πεφυκότα. Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpeculae quaedam, ſive homunciones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficiles & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentia & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Synelium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eorum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui nostrum invitae voluit conscendere lectum:

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ κτάνε Βελλεροφόντῃ,
Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

cum tamen ipsa prius pudore illius tentato repulsam tulisset. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit suae temperantiae, & pudoris adversus hospitem, ut libidinosae mulieris insidiis peteretur. Phaedra autem ipsa quoque similia cum detulisset contra suum privignum, effecit ut exsecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patrasset.

αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑποφθεῖσα. καὶ μικρῶ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχὼν, καὶ τὸ πρὸς τὸν ξένον αἰδοῦς ὑπὸ μάχλου γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένου. ἡ δὲ Φαίδρα, κακείνη τὰ ὅμοια καλειπῶσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέσθαι τοῦ πατρὸς, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide digna nonnunquam est delator, qui justus caetera & prudens esse videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiserit.* Numquid ergo est aliquis Aristide justior? Sed tamen ille etiam coivit

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ διαβάλλων ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ χρὴν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' ἂν τοῦ Ἀριστείδου ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος συνέζη ὅτε

e Κάστωρ] Al. male *κάστωρ Coll.* *f* Μάχλου] Μάχλος *Th. Mag.* *g* Ἐχρῆν] Χρὴν B. *h* Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάστωρ] *Pro.* κάστορ. *G.*

rum fesse fingit misereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Osiride pernicies; καὶ ἅμα ὑπάρχων ὁ ὑποκριτὴς συνεπάσχετο τὰ παιδάρια, καὶ δάκρυα ἐκίνει πρόσκαιρα. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari cepit, benivolentiam hac commiseratione assimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τοῦ ἰσόνου συμφέροντος] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injustitiae nulla capitalior est, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur.* *Origines* lib. VI. contra Celsum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ κτίσει ἐπαίρας, καὶ τῇ ἀφύτῳ αὐτῆς ὕλῃ χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑπακούῃ τῷ πονηρῷ. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis pervenisse notatur, cum speciem sibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi se simulat, tunc est pessimus.
J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Ictim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impressorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι πρᾶξαι. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. F.G. Necessario, ideoque vel sine auctoritate alia parui. *J.F.R.*

Ἔθελεν] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris nostris est ἔθελε. *M. du S.*

62. Αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notissima Faustæ & Crispi Cæsaris; minus celebris illa Damasippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. est & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. Plura exempla *Muretus* congessit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μισ. c. 4. T. II. Ὀρχ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλου] *Thomas Magister* μάχλος in suo codice videtur legisse. Sic iterum usurpat Noster Ὀρ. c. 4. *M. du S.*

Μάχλου] Pro vulgato facit, quod & supra, Ἀσιν. c. 4. habuimus μάγος γάρ ἐστι δηλονότι ὁ μάχλος. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένου] Unde ipsa Phaedra apud *Senecam*:

— *Falsa memoravi; & nefas,*
Quod ipsa demens pectore insano hauseram,
Mentita finxi. Vana punisti, pater:
Juvenisque castus crimine incesta jacet,
Pudicus, insons.
J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, nescio. *Plutarchus* certe, in Aristidis vita, ne-

ὅπῃ τ Θεμιστοκλέα, ᾗ συμπαρώξυνε τ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. δίκαιος μὲ γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινὰς, καὶ ἐμίσει.

contra Themiſtoclem; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iſte civilis ambitionis pruritu ſolicitatus. Scilicet juſtus, ſi cum aliis comparetur, Ariſtides: at homo erat ipſe quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τ Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τ ἐπιβουλὴν καὶ ἔνεδραν [e] τινὸ φθόνῳ φαίνεται συνῃθειακὼς κατὰ ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ὅπῃ τ αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

28. Et, ſi vera eſt illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentiſſimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque inſidias invidia compoſuiſſe deprehenditur contra virum conſanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem ſocietatem periculi una navigaverat. Adeo inſitum eſt hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male φασιν, ſed φ̄ per compend. B. Pl. Fr. b Χολὴν] Bene ſic P. A. χολὴν male S. Fl. B1. & 2. χολὰν Ald. Fr. & H. ſine puncto ſubſcripto, item B. c Τινὰς] Τινὸς Fl. & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταύτῃ ἐποκεκνισμένος ἀντὶ τῦ λεγ ταύτῃ λεγ. φθονούμενος αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν Θεμιστοκλῆς Ἀριστείδης. διὸ ὁ σὺν αὐτῷ πρισβύτης περιφθὰς Ἀριστείδης, βούλει, φησὶ, ἐπὶ τῶν †ὁρίων, Θεμιστόκλεις, τὴν ἔχθραν ἀπολίπωμεν, ἀναγὼ δεξῇ, πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ‡ἀναλιψόμεθα. V.

* Ἀεὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς ἀεὶ Ἀριστείδη δεῖ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. A. modo legitur, niſi quod δεῖ recte habet, non διὰ, ut illa. M. du S.

† Ὁρίων] Nullo ſenſu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam repoſui ex C. eſt, & V. ipſo. M. du S. Fors ἔρων.

‡ Ἀναλιψόμεθα] Ἀναλιψ. editum antea. Emendavit M. du S.

gat ab eo Themiſtoclem vel dicto, vel facto læſum. J. T.

78. [a]Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] [a]Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. Th. M.

[a]Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans.* J. T.

[a]Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Poſt inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & poſt φασιν in plerisque erat, ſublato, nihil opus eſt *Marciliana* τῦ εἶχε inverſione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὑ. quo facilius medicinam admittunt. J. F. R.

[a]Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An ſic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκνισμένος. Vel ſic: πολλικῆς φιλοτιμίας ὑπο κεκνισμένος. Sic *Electr.* 1. ἡλέκτρᾳ πάρει. F. G. Sed dein vidit vulgatam ſanam eſſe, addens: πολλικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. Sic infra: τὸν δὲ νῦν ἁρμὸν διολισθαίνουσαν τ καιρῶν. Plura adderem, ſi ſpatium daretur. J. F. R.

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνος in Impr. & Mſ. Ox. ſed verba haec, cum Luciani non ſint, ſed ſcriptoris Anonymi, ita reſcribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyaen.* Strat. I. p. 45. M. du S.

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* J. T.

81. Χολὴν εἶχε] An χολὴν εἶχε? F. G.

83. Εἴγε ἀληθὴς ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo ſilet *Homerus*: cui objectioni quid reſpondeatur, apud *Philoſtratum*, docebit te Caſaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyſſis, cujus fraude perierat Palamedes, conſuleretur. M. du S.

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ὅτι ψεύδεται πολλὰ λόγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris ſimilia*, ut ait Poëta. Fecit autem has inſidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretenſis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulyſſes conſilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adverſum dolores animi, & invidia plenum, anteiri ſe a meliore haud facile patitur. Apuleius* lib. X. Mileſ. *Vel cum falſis inſimulationibus eruditione doctrinaque praepollens Palamedes proditionis damnatur.* J. T.

Ὁ συνετώτ.] Ulyſſes. Hiſtoriam hanc tangit etiam *Polyaen.* in Prooem. L. I. M. du S.

87. Ὁμαίμου] Quomodo conſanguinei Palamedes & Ulyſſes, alii doceant, ego ignoro. M. du S.

Ibid. Ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum ſocio.* J. T.

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὴν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. J. *Elſn.* ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τ ἔμφυτον λό-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸν Σωκράτην λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην τοὺς μὴ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑποπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praetervavigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione qua-

Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τόν γε νοῦν [c] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίξατο, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἐμφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνέδην αὐτὰ ἀναπεπταμένους τοῖς [f] πάθεσι προειλημμένοις, ἀλλ'

c Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* f Πάθει] Πάθεις male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίξατο] Οὐκοῦν τὸ τῦ Ὀδυσσέως περὶ Σειρήνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὃ μὲν αἰσθητῶς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyss. M.)

λόγῳ pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J.F.R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J.T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis hæc sunt, nec indigent explanatore. At, sicubi pœnitentia locum habuit, sicubi sera licet in iræ locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim hæc tantum rescissa est, sed & illius damnati sunt ab Athenienſibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J.T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accusatum esse *corruptae ab eo juventutis.* *M.du S.*

98. Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν] Legendum puto χρῆν, quod etiam dedit *Caselius*, & interpretes. *J.M.G.*

Ibid. Χρῆναι ποιεῖν] Adscripserat Vir Doct. χρῆν legendum; (forsan pro ἐχρῆν) *Gujetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemisso τις λόγοι. Ni malis χρὴ & ποιεῖν. Vid. *Nav.* c. 1. *J.F.R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M.du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M.du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀποτειχιστέον ἐν αὐτῷ, καὶ ἀκοπρατέον τῇ ἀπιστίᾳ, ἰσχυρὸν ἐν ταῖς ἀκοαῖς εἰσκαθαρμοστέον ἰόβυς τὸ φυλακτήριον· ἔστι πόρρωθεν αὐτῶν ἀφιστάναι τὰς ἐπιβολάς. καὶ μάλιστα μὲν ἀποκλείειν προσωπεῖα, καὶ ἀπατηλὰς· εἰ δὲ μὴ, ἐν τῷ λόγῳ παραπεπόντα, μηδὲ

τοῦ καλλικρήτειν εἰσδέχεσθαι, μηδὲ ἐντὸς ἴχνεσιν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπηλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν· ὄψει γὰρ ἐλεγχθῶσαν εὐθέως, καὶ λυγιζομένην, καὶ βασκαριζουσαν, καὶ οὐκ ἔχουσαν, ὅ, τι χρήσεται· καὶ τί τοῦτο ὑπομενεῖ τὸ ἄπαξ, ὃ μηπόθι ἐτοχλήσει λοιπὸν, ἀλλ' ὃ ἂν ἀποπειράσεται, ἐᾷ ἂν προσέλθοι πλησίον ὅσοι σὺ αὐτῇ τῶν ἀνοήτων ἠθησάν τι προσιούσῃ, καὶ τὸ θυρίον εὐμενῶς ἀνέπλασαν, ἔτοι δὲ ἥκιστα ἀπολαύσει τῆς φιλανθρωπίας· ἐξέσαν γὰρ αὐτῆς, καὶ ὑδὲν ἀμφίρυσι τῶν μεμηνότων, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejicienda ac propulsanda sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam oculis, aut intra aedes tuas admittere procures, sed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam subita vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis haesitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fuerit, in posterum molesta esse desinet, sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque inepti homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis sua minime ferunt. de potestate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant*, &c. P. Syrus inmimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Episc. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσέρχεται. *Muni auditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitiae ingrediuntur.* *J.T.*

ἀλλ' ὀπισήσαλα ἀκριβῆ θυρωρὸν τ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲ ἄξια προσίεσθ καὶ παραβάλλεσθ, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τ μὲ οἰκίας θυρωρὸς [a] καθισ́άναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τ διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῆ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τῆ λέγοντ ὁρῶντα, μήτε τ ἄλλον βίον, μήτε τ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερ , τοσούτῳ [d] ἐπιμελεσ́τερας δεῖται τ ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e] πισ́ευειν ἀλλοτρία κρίσ, μᾶλλον δὲ [f] μίσ τῆ καίηγορ ντ , ἀλλ' ἑαυτῷ τ ἐξέτασιν φυλακτέον, τ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλονλι τ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τ ἔλεγχον τ ἑκατέρ διανοίας, καὶ [g] μισεῖν οὕτω, καὶ ἀγαπᾶν τ δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τ πρώτης

dam sunt occupati: sed apponere curiosi janitoris instar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admissione*, atque adsumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores constituere, aures autem ac mentem apertas sinere.

31. Cum igitur dicens talia aliquis accesserit, ipsum per se explorare negotium oportet, neque aetate considerata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in sermonibus illius forte inest, solertia. Quo enim quis probabilior est, eo curiosiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accusantis, sed examen veritatis sibi servare, suamque sibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente sit in claram lucem protrahere, ac sic demum vel amare vel odisse, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθισάναι] Καθισάναι Fl. & B. b Τοίνυν] Omisit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεσέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πισεύειν] Neglexit B. f Μίσι] Μίσους B. g Μισῶ] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epist. 1. sectione λή: ἔχε τὰ ὦτα τοῖς μὲ ἀδικουμένοις ἀνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τ ἀδικούντων εἰσαγωγὰς ὡς πιθανολογίας ἀποκεκλεισμένα. *Aures praebe patulas injuria affectis; clausas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* F.T.

8. Παραβάλλεσθ] Leg. ἐκβάλλεσθ, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον ἐκβαλλόμενος *Polybius.* F.G.

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipsam apud se.* malim: *rem ipsam per se expendas.* F.T.

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod si damnanda perscrutatus crimina
Paterfamilias esset; si mendacium
Subtiliter limasset a radicibus,
Non evertisset scelere funesto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius,
Quam stulta prave judicet sententia.

Et mox:

Nil spernat auris, nec tamen credat statim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere simplices etiam potest,
Opinione alterius nequid ponderent.
Ambitio namque diffidens mortalium
Aut gratia subscribit, aut odio suo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus senior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τ λεγομένων ἐξέως μηδ' ἀκούτως μηδὲ πισεύειν. ὅταν δὲ κατά τινος τ φίλων ἢ συμμάχων προσίσῃ τις αὐτῷ λόγ , τ ἀκριβέσ́ερον ἔλεγχον ποιεῖσθ, πρὶν ἢ δέξασθαι τὴν διαβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconsiderate eorum, qua audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut socii accusatio aliqua delata fuerit, diligentissime ut omnia prius inquirat, quam accusationi fidem habeat. nam & regium hoc esse, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Justinus Martyr.* Parænet. 1. ad Græcos: Ἡ γὰρ τ χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δίκαια καλῶς ἔχειν ποιοῦσα ἀλλοιότερα δίκτυον, ἀκριβεσ́έρα πείρα τὰληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquisitio etiam ea, qua antea bene se habere videbantur, sæpe aliter affecta esse ostendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* F.T.

22. Τὸ φθόνον] An λόγον. I.e. *dicendi facultatem.* F.G.

26. Καινημένων] Forte καινωμένων εἶναι. Sic Interpres legisse videtur. F.G.

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηκα] Hæc omissa sunt ab interprete. Id est, *ut in initio diximus.* F.T.

tione ; quam puerile eſt , bone Hercules ! & humile , & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa , quam principio dicebamus , ignorantia , & quod mores uniuſcujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint , utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat ! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio , locum nempe , rebus a veritate colluſtratis , non jam habitura.

ἀμβολῆς κεκινημένον, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [b] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ πως εἶναι τ' ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῖν τοὺς βίους, οἴχοιτο δὲ φεύγουσα [i] εἰς τὸ βάραθρον ἡ ἀμβολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωλισμένων τ' πραγμάτων ὑπὸ τ' ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

1 Ἀλλ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοῦνομα τ' Ἀποφράδα, παντί πω δῆλον. πῶς γὰρ ἄν

b Οὐχ] Non comparet in B. i Εἰς] Καὶ εἰς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *V2.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec. M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδες ἡμέρας, ἢ ἀποφράδας * ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς στυγνὰς καὶ συμφορὰς ἐπαγούσας. παρῆχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε. ἤθουν ὥς τινες Ἀθηναίους τοὺς κακούργους καὶ ἀδικοῦντας ἔξω φέρειν τ' πύλης, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀνήκουσαν δίκην· ἐξαγαγεῖν γοῦν † αὐτοὺς λέγουσι τινῶν στυγνῶν πυλῶν, ἢ τοὺς ἀπὸ τ' συνήθων τοῖς ἄλλοις πολίταις, ὡς τινας ἐπάλληλον ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀνθρώπους π. τὰς στυγνὰς ἡμέρας. Etiam C. niſi quod ἄνδρας habet. *M. du S.*

† Αὐτοὺς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M du S.*

34. Ὡς ἂν πιθανισμένων] Menti namque , (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in Ἰσίοχ., & in Παλύευκτ. *Th. M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματ' ἐπὶ προσθήκῃ τιμήσαντές σε Ἀτιμαρχον ἐπώμασαν, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (κατ' ἐμὲ) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J. M. G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J. F. R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati, quibus publica non licebat agere. Ἄνθρωπος ἀποφρὰς ἐς βλάπτειν ἀπιστίαν. *G. C.*

ἀν ἠτιῶ βάρβαρον εἶναί με τ̃ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ ἀποντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς Ἀποφράδι ὅμοιός εἰμι; ([b] τ̃ γὰρ τρόπον σε, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ ἐγὼ πανταπασιν ἀνήκοος ἦδα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ̃ μὲ Ἀποφράδα, ὅ, τι ἐγὼ βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ πτερῷ συνείληφας. εἶπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, ἐν παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ ἐν [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] θᾶττον ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τ̃ ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τ̃ τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τ̃ ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ πτερῷ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲ λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ πτερῷ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὅτι

stum. Quî enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid ſibi velit, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, alis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero ala prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix, quid tibi vis, cum loquacem in te poëtam concitas,* oc-

a Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* Et marg. *A*1. ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. *Fl. B*1. Τῶν γὰρ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic *P. J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Πειστιτοῖς] Περιπαθοῖς *Menag.* & *Guiet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipſa clamat. Σχολῇ Edd. miſere. f Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἑαυτῷ ſine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adſcivit marg. *A*1.

22. Γεγωνότερον] Τραυλότερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Gloſſema videtur. *F.G.*
Ἐπ' αὐτῷ ἰόντα] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι ἴσον; *J.M.G.*

5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ̃ γὰρ τρόπον. *F.G.*
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B*2. In reliquis prave legebatur τ̃ γὰρ τρόπων. *M. du S.*
Τῶν γὰρ τρόπων σε] Aut legendum videtur τ̃ τρόπον σε, aut τ̃ τρόπων (εἴσκα) σε κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*

9. Βούλεται εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. *G.O. Reitz.* in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, ἐγὼ εἶγε σοι τοῦτο βούλεσθαι εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105. τόδε ἔπος τοῦτο θέλει λέγειν. *J.F.R.*

11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*

16. Περιπετῆ] *Jambl.* N. 184. τοιουτοτρόπως τε αὐτὸν ἀποκαλοῦσι τὸν ἐπιτήδειον τῷ ἐπιτηδεύματι τῷ ἐπιτηδεύσει τῷ ἐπιτηδεύσεσι τῷ ἐπιτηδεύμασι τῷ ἐπιτηδεύμασιν τῷ ἐπιτηδεύμασιν τῷ ἐπιτηδεύμασιν

occasiones & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeσεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

g Ταῦτά σοι γὰ αὐτὸς ἀπειλῶ, ὦ, μὰ τὴν Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· h πόθεν; πολλῷ γε νὴ δέω· σοὶ δὲ μυρίας συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἀρκέσαι, προσπαρακαλέσας καὶ τὸν Σιμωνίδην, καὶ τὸν Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ καὶ ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, τὸν i Ὀροδοικίδην, καὶ τὸν Λυκάμβην, καὶ τὸν k Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. καὶ ἔοικε θεῶν τις ὅπως χείλων ἀγαγεῖν σοι τότε τὸν γέλων ὅπως τῇ ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲν Σκυθῶν καλαφανέστερον γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτον ὤν, καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, δέχηαι δὲ εὔλογον πρόφασιν τοῦ μὴ σὲ λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, καὶ οἴκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, καὶ μηδὲν l ὑποστειλαμένῳ τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξιπεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-

g Τάυτὰ] Ταῦτα Edd. priores. h Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. i Ὀροδοικίδῃν] Ὀροκίδῃν Fl. Ὀροδικίδῃν W. Vulgatum tenent Edd. k Βούπαλον] Βυκόλον male Fl. l Ὑποστειλαμένῳ] Ὑποστελομένῳ Fl.

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ὀλίγου δεῖν λέγω. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δέω & δεῖν tam est huic sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diversus. *M.du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M.du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido genero,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαιδα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοικίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M.du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ κοινὰ ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἰκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M.du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅπου πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

ter multa illa antiqua, nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττὸν, ἐν παιδείας νόμῳ παῤῥησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πόλε βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὑπατίμησιν, ἢ μᾶλλον ἢ κάνθαρος μεταπειθείη ἄν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὅτ' εἶναί τινα νομίζω τὴν ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος [b] εἰς ἑαυτὸν προσδοκᾷς. [c] οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τοῦ ἀποδύσοντος τὴν λεαντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καὶ ὄηλος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνον ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ θεμένης ὀγκωμένου προσέτι ἀκοήν. ὕτω γάλαι καὶ πρὸς ἐμὲ, καὶ θεοὶ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὴν Συβαρίτιδα [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dediscat volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Καίτοι male *F.* b Ἑαυτὸν] Et sic *Fl.* cum cett. c Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec M. d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forsan. Ἡμιθίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ἔτος λοιδορεῖται ἀεὶ γνησίοις σωφροσύνης, κίναιδος δὲ ἦν Ἀριστοφάνης. Ἀριφράδης ἐστὶ μὲ ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ βούλεται ἔστι δ' ὅ μόνον ποιητὴς, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἡδέως ἐθέλοι παντοίως, ἀλλὰ καὶ προσεξευρηκέ τι τὴν ἡδονὴν αὐτῆς γλωττίαν † αἰσχρῶς ἡδύν. τετύφθαι τὸ αἰδοῖον τῇ ἀνθράκῃ οὐ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης γε Πολύμνηστον οὐ Οἰόνιχον ‡ ἀῤῥητοποιεῖ. καὶ πολυμνήστεια οὐ αὐτὴ καιμωδεῖται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ τις ἦν τοιοῦτον ἄνθρωπος καὶ σφόδρα φυλάττοι, μήποτε ὑπὸ τῷ αὐτοῦ § πίνται ποτηρίῳ, καὶ αὖθις. Ἀριφράδης παῦσαι λαλῶν. *V.*

* Παντόνηρον] Exc. *G.* Παντοπονηρ. † Αἰσχρὰς ἡδύ] Exc. *G.* αἰσχρὸς ἰδών. ‡ Ἀῤῥητοποιεῖ] Lege ἀ—οῖ. *M. du S.* § Πίνται] Exc. *G.* πίωται.

48. Ἐκεῖνος] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ἢν κυλίσωσι κόπρον, εἰ ταύτῃ φωλεύσωσί τε τὴν χειμῶνα, καὶ ἐντίκτωσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῷόν ἐστι. σπείρει δὲ εἰς τὸν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ὀκτὼ δὲ καὶ εἴκοσιν ἡμερῶν τοῦτο δράσας, καὶ θάλψας αὐτὴν, εἶτα μίγνυται τῇ ἐπὶ ταύταις. προάγει τὴν γενεὰν. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris* &c. per μεῖραξ ψύχωσιν.

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus erit.

J.M.G.

57. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Οὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th.M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mss. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλὴς. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς ἀπῤῥίπτων similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. *J.F.R.*

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀνάχ. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] I. e. ὁ Κύμης τῆς Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀνάχ. c. 32. & Δρομ. c. 13. In *Æsop.*

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Genierum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [e] Βάσαν, ἢ ὅτι τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὁρητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἔωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ προσκλητέος ἡμῖν ὁ Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ Ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς, οὐχ ὁ ἀσημότατος τῶν ὅτι τὴν σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, πάντα καὶ εἰδότος, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γᾶν τοῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν αὐτὸς διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπασι τοῦ δράματος τὸν λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξεις τοὺς ἀκούοντας, ὡς ὑμάτιον, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, καὶ τὴν παροιμίαν, ὅτι τόνδε τὸν λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καθ' ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τὸν ἄνθρωπον ὅτι τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

[e] Βάσαν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσον adscripsit *Solan.* [f] Κατάλειπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶν] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀνεπαμύνως, καὶ χωρὶς τινὸς ἀθροίσεως. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. *V.*

88. Βδελυρίᾳ] Αἰσχροποίᾳ. *V.*

¶ Ἀνεπαμύνως] Lege ἀνεπαίμως. *M. du S.*

sos. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ὑμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista.* c. 19. *M. du S.*

67. Ἀμφράδμων] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίστυλα] Vid not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & *Asin.* c. 23. *M. du S.*

69. Βάσαν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad *Asin.* c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericus* a Philel. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convictionis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. *F. G.*

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totique fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ ϵ παῤῥησίᾳ θεὸς. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ ϵ παῤῥησίᾳ θεὸς] Senarius. *F. G.*

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἐκποδὼν] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε Ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὔτως· ἐ γὰ ἄξιον θεῷ ὄντι ὅτι [b] τόμα σοι ἐλθεῖν τὺς περὶ τ ὕτω καλαπτύστων λόγυς.

tere. Te enim imitabimur, & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

Ὁ γὰ σοφιςὴς ὅτ εἶναί λέγων, ὁ πρόλογ ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλῦ συγγεγραμμμένον ἐπιδειξόμεν τοῖς πανηγυριςαῖς. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμεν ὑπό τιν Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τ [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρ, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* 1 *ait*, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleuſiniis intereſſe, tanquam Barbarus, quod ipſe dictitaverat* Py-

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματ *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὔτως] *Matthiæ. V.* 99. Ὁ γὰ σοφιςὴς] * *Τίμαρχ. V.*

* Τίμαρχ] Lege Ἀτίμαρχε, quamvis etiam in C. reperiatur T—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mss. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσεσθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudi. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτὺς] Scil. τὺς ἀκούσλας. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσωπ κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἑωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἑωλον εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* ib. No. 6. ἑωλὰς ἄρτυς exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκοῦσαι τ ὑπὲρ τ Πυθαγόρα ἐκεῖνον λόγον] Quum nihil haberet τ quo referretur, omnino censebam scribendum τ, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκοῦσαι τ ὑπὲρ τ Πυθαγόρα ἐκεῖνα λόγων. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκεῖνα potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τ lecto τ, praeferas, quum ἐκεῖνον λόγον sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τ ἐκεῖνα λόγων. Reliquae τ — ἐκεῖνον λόγον. Si *Fl.* sequaris, ἐκεῖνα non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τ — ἐκεῖνον λόγον. *M. du S.*

20. Ἀκίβ ἐν τῇ ὑποκρίσει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa ad Aesopicae corniculae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Parensis, in caussis multum versatus homo) cum argumenta posceret dicendi, Pythagoram se ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, καὶ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ἐκ τῆς Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τῶν συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἑκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. καὶ ὅτως ἀνὴρ ἐποίησε, καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον.

5. *Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲ πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, καὶ μεμελετημένα, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ὅσα ἐπήμυνε, καὶ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *Al.* Αὐτοῦ *H P. S. Fl. Bl. Ald. Fr.* *e* Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* *f* Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* *g* Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγον mox haberent. Τῶν — ἐκείνου λόγον *Fl.* Ἐκεῖνον Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι χώδια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Επεβοήθει. C.

† Ἐπεβοήθει] Recepi ex C. Ἐπιβόηται V. & edita. Ἐπιβόητο Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

ται, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. V. G. recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat ille aestus, illa solicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctilian.* 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μιγίστη. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ὅτι sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς *Æsop.* fab. 128. ὅτι μιγίστη φωνὴ apud Nostr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vs. 62. ὅπως ὅτιμιγίστη ὠφέλεια γίνοιτο. tamen & adverbia saepe pro adjectivis poni, non solum in tritissimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ περὶ ἀσχίαν, sed & in aliis, satis jam saepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut supra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vs. 13. ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι ἀσφαλεστάτου. Quae tamen non ita similia fateor, ut nihil regeri possit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ὅσα] Locus mihi, & Cl. *Kustero* suspectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ὅσα] Nisi aliud quid hic desit, V. G. nomen παράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidisse puto syllabam, s. praepositionem participio praemissam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus sum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ὅσα] Etsi Cl. *Gesn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro sic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia potest pleonasmus esse, ut supra *de Calumn.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρησὸν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τίμιον εἶναι τὴν γαλήνην ἐξόρησεν. ubi *Bergl.* plura similia. Addo etiam *Long. Past.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δόξαν. Nostrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δοκῶν ἐποίησα. Omitto quae satis multa de hoc pleonasmo notata servo. Sufficient, si addas duo illa, quae Cl. *Hemst.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noster. ὁ δὲ ταῦρος εἶναι ὑπὸ τούτου μὴ ἐδημιουργήθη. Sed si haec non esse prorsus similia huic ὅσα, dixeris, superius ὂν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ὅσα, hic non efficax plane sit, pro *vera*, uti ex *Demosth.* ἡ ὅσα ἀρχὴ, *verus principatus*, & οὐκ ὅσα, *falsus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare possem, si liceret plura commentari. *J. F. R.*

35. Λό-

χεῖρα ὄρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πᾶσαν ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχοιεν πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτου ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλουμέναις μελέταις σοφιστῶν.

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostorae ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ τοιφανεῖ, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καί πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρηνόν τινα ἐπῳδᾷ τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] πειρώμενον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἠδὺ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἰδὲν ὑπεστραφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἐναγχος.

6. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Qui enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Qui*, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχή, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῶν μεγάλων νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam*

a Ἔχωσι] Ἔχωσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρωτὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Πειρώμενον] Recte M. *Fl. P.* &c. Πειρόμενον male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσε male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λουκιανός. *G.*
39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ σύγγραμμα. *G.*
45. Ἐξεπολέμωσεν. Πολεμίους ἐποίησεν. (ἴσως ἐξεπολέμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F.G.*
39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*
43. Ὁ ποιητὴς ἔστος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F.G.*
Ὁ ποιητὴς ἔστος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *F.M.G.*
45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωμαι, ait: πεπολέμωμαι), ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολεμίους τινὰς ἑτέρους ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *F. F. R.*
48. Ἡ ἀπὸ τῶν μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Exech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque ἱερομηνία vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J.M.G.*

48. Τὰ-

dam pro toto anno, & sacra faciunt, a Numa rege praescripta, credunique, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur festo die atque sacro, is qui riserat Olympiae insiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conspuendum istum atque superbum alienae orationis histrionem, cujus etiam mores accurate nosset, & reliquam vitae istius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehensus fuerat, Suadeo, *inquit ad sodalium quendam*, devitemus infelicis occursus hoc spectaculum, qui sua praesentia jucundissimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipsum nomen* Apophrada *audiens sophista, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen statim risit, & prioris illius risus nomine virum ultus est, ut quidem sibi videbatur, & apud omnes usurpabat hoc ipsum,* Apophras! Quid vero id rei est? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an esculentorum quiddam vel poculentorum est *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid sibi velit.

9. *Talia iste contra hunc meum se disputare opinabatur, multumque* Apophradi *risum conflabat, ignarus nempe, ultimum se hoc ru-*

νας, ϗ [e] θύσει, Νεμᾶ τῦ βασιλέως καλαγησαμένε τὰς ἱερυργίας αὐτοις, ϗ πεπιστεύκασι τὸς θεὸς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ ϗ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τ κατάπτυστον, ϗ ἀλαζόνα, τ τ ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ ϗ τ τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτῦ, ϗ τ ἄλλην ἀσελγειαν, ϗ μιαρίαν τῦ βίυ, ϗ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, ϗ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τ ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντητον τῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τ ἡδίστην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] τῦτ' ἀκύσας ὁ σοφιστὴς τ ἀποφράδα, ὥς τι ξένον ϗ ἀλλότριον τ Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθὺς, ϗ τ ἄνδρα τῦ πάλαι ἐκείνυ γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γῦν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, Ἀποφρὰς, τί [h] δὲ τῦτό ἐστι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τ ἐσθιομένων ἢ πινομένων τί ἐστιν Ἀποφράς; ἐγὼ μὲ ὅτε ἤκυσα πώποτε, ὅτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι ϗ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲ ᾤετο χ τύτυ διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ Ἀποφράδι τ [k] γέλων. ἐλελήθη δὲ [l] καθ' αὐτῦ τὸ ὕταλον τεκμήριον ἀπαι-

e Θύσει Νεμᾶ] Θύσειν ἅμα W. male. f Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A1.* Ὑπὸ Edd. & M. g Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *A1.* h Δὲ] Δαὶ W. solus. i Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λεγοι Edd. priores. k Γέλων] Constare lectionem notat *Solan.* l Καθ' αὐτῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτῦ cett. & M.

77. Ὑταλον τὸ μέγα] Euripides: *οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκυσαν ὑςάτλυ ὄπα, ἤτοι τὴν ὑπερίχυσαν, τὴν βασιλικήν. G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τ νέων Καλανδῶν ὃν ἡ νῦν οἱ ἄρχοντες εὔχονται ϗ θύουσιν ὑπὲρ τῦ ἡγεμόνος. V. *Schol.* Obs. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipsius, quod non probo, vid. *Lips.* excurs. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum summa & eruditione, & industria conspicuum miror hunc Luciani locum fugisse, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, scriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F.G.*

Ὁ τότε γελάσας ὃν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia risit super supposititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ sub *supposititio isto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid sibi velit, nemo dixerit. *F.G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem distinguendum. ὁ τότε γελάσας ὃν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *super Pythagora.* *F.G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma post ἐκεῖνος sustuli. *F.F.R.*

77. Καθ' αὐτῦ] In omnibus libris nostris κατ' αὐτῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὸν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. Hac igitur caussa hunc libellum conscripsit ille Poëta meus, *qui me ad vos praemisit, ut ostendat nobilem Sophistam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt.* Ista quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τὸ δράμα) τὰ λοιπὰ δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σε τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄρρ κεφαλαιωδέστατα τῆς ἀπονοίας τῆς σῆς, καὶ χορυφὴ, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδοὺς ἐμισθώσω, χαιρὸς ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipse susceptum quod reliquum est fabulae) jure meo jam possem, ista *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaestina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac super omnia, quae nunc Ephesi, quae quidem maxime capitalia & fastigium amentiae tuae, & *impositum* moribus tuis coronis. Cum enim, quod est in proverbio, *Ilienses ipse tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· τὸν

11. Sed potius ista nondum: de *Apo-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκραμμένα μοι, ἀληθῆ δὲ. G. (Corrupte scriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ὁ ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα κἂν] Forsan καὶ ὁπόσα ἂν ἐ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλίστῳ ἐ μαγίστῳ ἔ ὦ Φοινίκη ἅπασῶν vocat. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 19. M. du S.

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc est quod Ephesi hunc libellum scriptum fuisse colligo; vid. etiam c. 22. M. du S.

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. J. B.

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀναδ. c. 38. Polyaen. Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. M. du S.

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Παυδήμου, καὶ Γενετυλλίδων, καὶ Κυπρίων] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, absurde. Recte vidit *Palmerius* Παύδημον esse Veneris epitheton, nimirum est quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τ' Παυδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. sic sane & *Aristoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίς,
Καὶ Θηλυθριῶδες, καὶ κατυγλωττισμένον.

Quam suavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effoeminata & lasciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἦ δ', αὖ μάρτυς, κρίκυ καλαγλωττισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, καλιάδος, Γενετυλλίδος ſc. ὄζειν.

Haec vero unguentum, crocum obscoena basia.
Et fumus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur esse dii sive Deae praesides generationis. Vide antiqua scholia. Recte vero κυβήβη docti viri emendarunt. Non est Venus sed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inscriptionibus, & in antiquis membranis sic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remensi, ut olim mihi ostendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae est a consiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas secunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, rescribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod verissimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinsius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia lasciviſſima fertur fuisse, ut ipse Lucianus in dialogis Deorum indicavit. J.G.G.

Ibid. Παυδήμου] *Xenophontem* audi συμπορ. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲ ἔστιν ἐστὶν Ἀφροδίτη, ἣ δίκαιαι, Οὐρανία τε ἔ Πάνδημος, οὗτοι οἶδα — ὅτι μόνοι χωρὶς ἁπάντων βωμοί τε εἰσὶ ἔ ναοὶ ἔ θυσίαι, τῇ μὲ Πανδήμῳ φαδιουργότεραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἁγιότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Nostrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. M. du S.

97. Πρὸς Παυδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phradis autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophradis* demonſtres non domeſticum eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τὴν ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, καὶ [c] Γενετυλλίδα, καὶ [d] Κυβήβης, ᾗ σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', οὐ γὰρ ἦν τῆς Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ὀπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τῶν Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τῆ Ἑλληνικῆ. καὶ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστιν Ἀθηναίοις ὀπιχώριον, ὡς τοῦτο τὄνομα, φαῖεν ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε ῥᾷον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τὸν Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς, ἢ τὴν ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τῆς Ἀττικῆς.

Παλ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. c Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *F.* & marg. *A1.* d Κυβήβης] Recte ſic *F.* Κυβίβης male Edd. cett. & M. e Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βυλόμενος τὰ παιδεύματα τούτοις, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὁμάσαι ἀμύητα λόγοισιν, ἃ προδήλως τῆς μιχρᾶς Ἀφροδίτης εἰσὶν ἱερά. *V.*

Γενετυλλὶς διὰμαν ἀπὸ τῶν Ἀφροδίτης γενέσεως αὐτῆς. ob quod & appellata ſic. εἰ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμιν φασὶν τὸ τοιοῦτον ἱφάμας. καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν γόνων. *Ariſtoph.* ἀπὸ τοῦ μάλα, ὃ πότνια Γενετυλλίδες, καὶ θαλυσιῶδες ἐκλογιστιρμόν, καὶ μανδυλωτόν. Γενίλλις, ἄτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γενέσιος αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanistidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio.* Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam.* *F. M. G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδύτου, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς θεῶν. item c. 28. πρὸς θεῶν τῶν μου. & c. 31. f. πρὸς Διὸς. Ac *Dipſ.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τοῦ Λιβανίτου. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *F. F. R.*

Ibid. Γενετυλλίδων] In *F.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβίβης] Corrige Κυβήβης. *Heſych.* Κυβήβη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβίκη legitur, pro Κυβίβη. *Suid. Euſt.* *F. G.*

Κυβίβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀκροστιχὶς hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικῇ] Ἕδρᾳ aut ſimile quid ſubauditur. *F. G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *F. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἀλλοπιστότατον probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ὁπόταν ἡμέραι μὴ καθαραὶ τυγχάνωσιν, ἀλλ' ἀποφράδες ὦσι. *Plutarch.* οὐκ ἂν ἴφη σήμερον ἀγωνισώμεθα προθύμως, ὅτι ἐκ τούτου ἐξ ἀποφράδος ἐκ συμφορᾶς ἤλαμεν, καὶ πρόφασιν Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ. Halic.* Τῶν δὲ ἡμέρων ἐκείνων, οὐ μόνον τὸ πάθος ἀγχίνοιαν, μελαινάν τε ἐκ ἀποφράδα τίθεται. Id eſt atram, inauſpicatam & nefaſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicun-*

Πολλὰ μὲν γάρ ἐστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ κατὰ ταὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφρὰς ἡμέρα.

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μεταπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἐστὶ τὸ λοιπὸν, καὶν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γάρ, ὦ οὗτος; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγώμη, ὁπόσα ἔξω τῆς πολλῆς πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, ἐὰν βουληθεὶς ἀν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τὄνομα ἔστω, [b] φησί τις.

13. Illud vero aliis aliisque de caussis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ Fl. b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. φήσει.

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico:* quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico.* His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur.* Horat. *Ille & nefasto te posuit die.* Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico.* &c. (*Horatii* ille locus est a. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνόησας legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τῷ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, τηλαῦγα σιγμὴ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φήσει] Ita emendandum fuit, pro φησὶ, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησὶ] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

alia dicenda ſunt, alia minus: quae nimirum non uſitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum verſamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, ſi ad te iſta de te dixiſſem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi eſſent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum eſt. Deinde cum Attici etiam diverſis temporibus multa in lingua ſua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remanſit, ita ſemper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine uſi ſunt, niſi & ea ratione te perturbaturus eſſem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & hiſtoricorum nomina recenſendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum ſi oſtenderis antiquorum non uſum eo nomine, aureus, ajunt, ſtabis Olympiae. Etſi, quisquam ſenex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem eſſe in Attica, & in Iſthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneſo.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' ὅ, ὁπόσα αὐτῆς μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τίλρώσκαιμεν τῶν συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα περὶ σοῦ εἰπὼν, ἥμαρτον, ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ τῇ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c]ἵνα ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα. τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλώττῃ συνεῖναι χρή. εἶτα καὶ τῆς Ἀττικῶν τε χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τὴν αὐτῆς φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τοῦνομα διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῆς λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα [d]διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τῶν πάλαι δείξας καὶ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e]στήσῃ. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲ ὄνο-

[c] Ἵνα] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* [d] Διεξιών] Bene ſic plurimae. Διεξιὼν *F.* [e] Στήσῃ] Στέξεσθε *W.* male.

64. Ἀφῆλιξ] Πρωΐθυτε. *V.*

librorum vulgo ſcribo. *F. F. R.*

42. Οὐ, ὁπόσα] Cur ſequente vocali adſpirata non ſcriptum eſt οὐχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ, ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus claudſtur, vel ſaltem vox quieſcit poſt οὐ, & vel punctum minus potuiſſet poni, ideo non opus erat οὐχ ſcribere, quia ſic adſpiratio ſequens non conjungitur cum οὐ. *F. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris noſtris ἴως, quod cum ferri non poſſet, ego mutavi. *M. du S.*

51. Σωσῦσαι] A σώιζω, unde συνουσία, non a σωίζω, σωῆκα &c. *converſor, converſatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hiſt.* c. 15. ὡ ὀλίγου ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. πάλαι τε πόλιν οὐ ταῖς μάλιστα. Vid. de hac phraſi Cl. *Hemſterh.* T. I. p. 3. οὐ τοῖς μάλιστα εὐδοκιμοῦσι. *F. F. R.*

62. Χρυσοῦς, φασὶν, οὐ Ὀλυμπίᾳ στήσῃ] Proverb. *F. B.*

Χρυσοῦς &c.] Virg. *Es eris mihi magnus Apollo.* *M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *F. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur ſcribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικίστερος, καὶ γυναικὶ πάλαι συνών. *F. F. R.*

ὄνομα ἤδεις, ἢ δὲ χρῆσιν αὐτῆ ἄκαιρον ἠτιάσω· φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλει τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἑκάστοις τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ κἀκεῖ τότε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτῆ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυσπάνην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ἦν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίτοι γε ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὸν σπουδὴν τῆ δήμῳ· [b] μὴ θῶς ἦν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδα, εἰκάσαι

dicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi feriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in Fl. & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμψω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰσχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἑκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. ὅθεν καὶ τὸν θεραμένην κόθορνον εἰκάλουν, ἀπὸ τῆς πολιτείας ἀμφοτεριζούσης. *J. M. G.*

80. Λυπάλην] An Δυσάλην; quaſi δυσαῆ ἄνεμον. Placet. *F. G.*

Λυπάλην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χόην etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάλην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάν, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in *ω* attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες τὰ ταῖς ἑβδόμαις, καίτοι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rursus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Haec ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit; *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις καὶ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομευόμενον. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum ; flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vierum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ ϗ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς ϗ τὺς χωλὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, ϗ μάλιϛα εἰ ἔωθεν ἴδοιμεν αὐτύς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ πίθηκον, εὐθὺς ἐξιὼν ἐ οἰκίας, ὅπῃ πόδα ἀναϛρέφει, ϗ ἐπανέρχεϖ, οὐκ ἀγαθὰς μαρτυρόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεϖ αὐτῷ, ὑπὸ πονηρῷ τῷ πρώτῳ ϗ δυσφήμῳ κληδονίσμαϖι. ἐν δὲ τῇ θύραις, ϗ ἐν θύραις, ϗ ὅπῃ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, ϗ ἔωθεν τῷ ἅπαντος ἔτυς, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, ϗ πόρρητα ποιοῦντα, ϗ πάχωλα, ὅπισθιον ἐπὶ ϲ τούτῳ, ϗ ἀπερύγοτα, ϗ μονονυχὶ τοὔνομα ἐ ἔργων αὐτῶν ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

ϲ Τούτῳ] Τοῦτο W.

pollini facer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. συμπ. 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut.* Συμπ. VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δικ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῷς ἐν καίρῳ] Δῷς ἐν καίρῳ, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῷς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F. G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J. F. R.*

Μὴ δῷς ἐν καίρῳ πρὸς Ἀδώνιδος ἰόντας παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ ϗ ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius.* Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, nepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ἀνοφράδα. Poſt multa tandem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane tua curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos. qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt* ἀνοφρᾶς, *jactarunt (erant enim etiam tum, ut verosimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaëa, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae adſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J. J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδος] Similis obteſtatio iis, quas per Παύδηκον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. 11. *J. M. G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. *modi. Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus.* & dextrae claudicatis occurſum. *J. M. G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχωρα. *F. G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J. F. R.*

96. Κληδονίσμαϖι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκληδονίσμῳ fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J. F. R.*

98. Τῷ ἅπαντος ἔτυς] Subaudi τὸ, ἀφ', i. e. ἀφ' ἑνὸς ἔτυς. *F. G.*

4. Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα ἢ σήν, ὅσῳ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ εὐδόκιμος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσαι χωρήσειας, καὶ ἀρνήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ἑκὼν [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ κραλιώτῃ, συμπεριεφθείρῃ πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τοῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχιδὲς ἐργασάμενον, ἐξέωσε.

Ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα [c] μέμνησαι, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνλαγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. ἐδεῖς γοῦν πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, ἐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τοὔνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, πρό-

18. Verum nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postularet. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σεαυτὸν] Σαυτὸν W. c Μέμνησαι] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνησαι male Va. ait Solan. sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτεθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν καθεδλουμένων, ἵνα μὴ ὑφῶσιν (1) ἀπαλύψαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τόμπαιον, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε; καὶ Κύφων δέ ἐστι δισμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφανισμοὺς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δισμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ οὐ τῷ νόμῳ παρ' ὑδὸν (5) ποιήσηται, διδόσθω οὐ κύφωνι πρὸς τοῦ ἀρχείου ἡμέρας κ'. ἐπιρρίπτουσι μίλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ἡ μαλίτιας καὶ μυίας διώκηται. (6) τῷ δὲ χρόνῳ διελθόντος κατὰ κρημνῶν ἀθεῖσθαι, τοὺς γυναικώνας (7) ἀφεδαλόντα. V.

20. (8) Ναυτιούσας] Νῦν ὕφαι ποιεῖ, κομπάζεται, κιναὶ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. V.

(1) Erat in Mf. prima duntaxat hujus vocis syllaba, sed reliquas ex Suida suppleviimus, indidemque quaedam in sequentibus manifesto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, excepiis pauculis, ut ex collatione satis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex Suida emendata. J. Cler.

(2) Καλοιὸν] Exc. G. κλοιὸν, οἱ δὲ καλοιὸν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλοιὸν.

(3) Κυφανισμοὺς] Exc. G. κυφατισμούς. Lege κυφωνισμούς. C. κιφανισμούς.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ πονηρός.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit T. H.

(6) Τῷ δὲ χρόνῳ] In Exc. G. Τὸν δὲ χρόνον διελ—— καὶ κρημνῶν. nisi quod pro voce ultima legit κρημνὸν, mendose τ. δ. χ. διελθόντος. v. n. C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit M. duce S. Περιβάλλοντες emendarat T. H.

(8) Ναυτιούσας] Ναυτιόεται edita; sed ex mendosa Codicis scriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit Solan. pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως est κυρτὸς seu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro catasta, seu numella, aut collari aliove instrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μιλαφορικῶς de scelerato dicitur & malefico; sic Latine *carcer*, *crux*, *scelus*, & sim. F.G.

Κύφωνα] De propria vocis significatione, in quantum

praemittebare ; benevolentiam petiturus a theatro , coronas ferens , discedens cum plausu , jam tum honoratus ab illis ; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi , illud sane quod est in Tragoedia , duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices : atque in promtu statim erit omnibus , *Istene ? qui tum ? post ista ?* Itaque ipse , prudenti sane consilio , omnino non accedis ad illos , neque in ista regione versaris , sed sponte exulas e patria , nec mala per hiemem , neque gravi per aestatem , sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui , & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum , vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro? Quem enim tu verereris ? Quid ultimorum turpe putares ? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse , miseram illam turriculam adeo , ut Sinopensis

εἰσεπέμπου , εὐμοίρειαν αἰτήσων παρὰ τοῦ θεάτρου , στεφάνους κομίζων , καὶ χρότῳ ἀπιὼν , ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστής. καὶ ἆρα τοῦτο ὂν θύθωναί ποτε τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι , τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας , δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν δοκεῖσι , διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ , Ἐκεῖνος , ὁ τότε , καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγαροῦν καὶ αὐτὸς τοιοῦτος , οὐκ ἐπιβαίνεις τοῦ πάσχειν , οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς , ἀλλὰ φεύγεις ἐκὼν πατρίδα , οὔτε χεῖμα κακὸν , οὔτε θέρος [d] χαλεπὸν , ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι , καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν πάλαι ἐκείνων συνεῖναι , βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστί σοι. καίτοι τί ταῦτα ληρῶ ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων ; συνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς , τὸ δύσμορον ἐκεῖνο πυργύδριον , ὡς τοῦ [e] Σινωπέως πίθον ,

[d] Ἀργαλέου] Ἀργαλέου W. Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum , cui collum inseritur , ut κύφων cogatur , qui ita vinctus est , plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλέθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλέθρῳ ἐκείνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλεθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἐκεῖνοι Πεφλαγόνες malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat , quam hic singularis ? At substantivum hic ab Luciano adhibitum , non modo ex praemisso ὀλέθρου , κύφωνα , patet ; sed & alibi sic solet , ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρου τινὸς ἀνθρώπου. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανὸς ἐκεῖνος ὀλέθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. νόσους γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρῃ] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεριπόησις αὐτῷ μὴ φθορὰς ἢ μιαρὰς ἀφηγήσεις. Ego tamen συμπεριφθείρῃ legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥᾴθυμος παλιγκοτὸς ἰργασάμην] Proverb. *J.B.*

Ῥᾴθυμος παλιγκοτὸς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. ἐπεδὴ πάλαι ἐμοὶ ῥᾴθυμος ἦθη γεγονηκότες. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto , de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μίμηνται] Sic necessario scribendum , non μίμνηται , quia non ad ἐκεῖνα , sed ad πολίτας pertinet , de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲ ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M.du S.*

Δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲ ἡλίους δοκῶ , Διονυσίας δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4. 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic , uti & *Indus Ant.* de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *J.A.du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M.du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. , qui patrem suum habitasse dicit , αἰζηῷ ἐπὶ κώμῃ , χεῖμα κακῇ , θέρει ἀργαλέῃ , ἔδη ποτ' ἐοῦσ' ἐπιεικτῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστου καὶ μεγίστου] Ἀντιόχειαν scilicet. *F.G.*

† Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τοὺς μὲν δὴ πολίτας εὐδαμῆ εὐδαμῶς μελαπείσειας ἄν, μὴ ὑχὶ τ' ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ' ἂν τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲν Ἀντιόχεια γε τὸ ἔργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ' Ταρσόθεν ἤχουσα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ γε [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, γε μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ὀπισάντες, γε σὲ μὲν ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα [b] ὅ, τι γε ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ὀπιλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum vetulum illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquiniscentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioso es.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τοὺς ἐν Συρίᾳ θαυμαστοὺς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπὸ τ' ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τ' Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτῇ· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, γε ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ ὀπιμανεστέρα, γε τύννομα ὀπὶ τούτοις μεῖζον, γε ὀπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἰς μόνος ἂν ὀπίστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] γε

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale fecisse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργασθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγών] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγών] Conf. supra Bis Accus. c. 16. Et Fens. ad T. I. Tim. §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα ὅτι ἐ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.F.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) Kust. Ἐπιμανῆς habes Is. β. 25. ἐμμανεστάτη autem Philop. c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανεστέρα] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τύννομα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes Petroniani ad illud c. 7. operui caput. J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατίσῃ ὁ τιλδιταῖος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατίσῃ ὁ τίλιτυς. Illud autem εἰς μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. Unus ille solus, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθώτης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάριον] Supra Amor. c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus; qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

75 βαθὺς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισθοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς ἀείστοις Ῥωμαίων. τὸνομα δὲ αὐτὸ δόσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον. τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου τοῦ οἰνοχόου τοῦ Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ὑπέφευσεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε μὴ πανταπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας σου οἰκίας καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαΐα μὲν δὴ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέπλησται τῶν σῶν ἔργων καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἐγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅπερ ἀληθέστατον, πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν; καίτοι καινόν γε ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ περὶ πόδα ἂν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζεις; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι ἀξιώσειας ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίωνος] Οἰνοπίου penultima brevi W. f Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. g Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ἂν cum cett. h Ἀξιώσειας] Ἀξιώσεις W. *Fl.* & marg. *Al.*

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε σ' ἐλαύνω] *Grand bien te fasse.* F.G. Conf. supra *Philops.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres οὐκ ἤδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐκ ἐθαύμαζον &c. *F.G.*

Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Guieti* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & οὐκ ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσλούσης ἡμῶν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, — ῥᾴστως κρατήσαι. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τὴν ἀρετήν; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Asin.* c. 20. Etsi & alibi cum πρὸς confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆ σῆ στόματ☞ ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τ῀ ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τ῀ φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπῃ τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τῆ σῆ φιλήματ☞, καὶ τῆ ἰῆ ἐκείνῃ, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένῳ; πόσων περιῤῥαντηρίων, πόσων ποταμῶ δεῖ;

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

Καὶ τοιοῦτ☞ αὐτὸς ὢν, καὶ λέγειν τ῀ ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμεν☞. καίτοι ἐγὼ μὲ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, ἢ ὅπως εἶπὼν ἀγνωθείην ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγως λέγοντα, καὶ τροπομάθλησας, καὶ ῥησιμελῆσιν, καὶ Ἀθηνιῶ, [a] τὸ Ἀθηνῶν ὀπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοκρατεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημᾶζ. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγι☞ Ἑρμῆς

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & *χειροβλημάσθαι*. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοκρατεῖν] Sic *J. B1. P. H. S.* &c. Ἀνθοκρονεῖν *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *A1.* Ἀνθοκρατῶ W. c Σφενδικίζειν] Σφενδικίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὰ κακὰ ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Fensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρωμολόγως] Forsan βρομολόγως. βρόμος *sonitus, fragor.* *F. G.*

Βρωμολόγως] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδονίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφένδικ, & χειροβλημᾶζ voluit esse *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem.* *J. M. G.*

23. Τροπομάθλησας] Μάθλης *lorum, flagrum.* *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημᾶζ] Φηλαφᾶν, χειροτρίβειν. *F. G.*

26. Ὁ λόγι☞ Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγγράφω. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχρότερ☞, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223; 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut florereres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophistam ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. πῶς γὰρ ταῦτα τῶν βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν Ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλοφωνυγρώα, εὐῳῶτος καὶ ἀραχνίων μεστὰ, ἢ που ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς ἄρτι χειρὸς ἔχεις· σοῦ μὲν οὖτοι, καὶ τοῦ σοῦ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη (ἔστω γὰρ οὕτως) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μειρακιωδέστερον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μετ' μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔθρεψα, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας ταύτας λόγους ὑποκρινόμενον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖσθαι, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-

χί-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* *e* Εἰς] Ἐς W. *f* Μητίοχον] Sic M. & Edd. exceptis *Fl.* quae Μητίχον, cum marg. *Al.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Κακοδαιμόνων, δυστήνων, ἀθλίων, οἰκτρῶς ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλήμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἔρωτ. c. 28. *M. du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ἕνεκα. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μητριάτατον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μητριάτατον videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μητριάτατον, ἀδικήματος, διώκοι. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6, 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μετίχιον tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M. du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M. V. La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναισχυντίαν ὅσα. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖσθαι] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum*

χιστα, ἢ ὑπουργίας καλαπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπη τῆς ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τοὺς τοσούτους ὕθλους ἢ λήρους ἀφανλεῖν, μᾶλλον δὲ τὸ βόρβορον τῶν λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τὴν κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ κατὰμαι, ἢ [a] μαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὀξὺ μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προσέταχται. ὡς ὤφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τὴν τοῦ Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γοῦν μοι αἱ γλῶτται τῶν τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἦν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τὸν πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τὸν Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τοῦτῳ ἔνδοξος ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω δεδόκτος ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καλαρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumerares

a Μαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. Μαίνομαι male *J. H P. Bl. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀντί; vult *Gron.*

neſas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι λέγεθι] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τῷ αὐτὸ τοῦτο λέγεθαι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δικᾶσαι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι λέγοι, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J. F. R.*

52. Διαντλεῖν] An *exſequi?* *F. G.*

55. Μαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, μαίνομαι *furo* hic volet legere, quando κατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἐ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim ἢ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἐ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decreviſti?* *J. G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J. F. R.*

71. Πόθεν ἂν] Mallem πόθεν γὰρ. *F. G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἄν legas. *J. F. R.*

73. Καλαριθμήσειν αὐτῇ] Καλαριθμήσειν αὐτὰ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero caussa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

θήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σε προσηγορίας, ὁπόσας ποτ' ἔθνη προσείληφας, ὃ καὶ θαυμάζω, ὅτι τὴν Ἀποφράδα ἐδυσχέραναν ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν Ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἐνῆλε μέλαξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικρῷ γεῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματώδες εἶδεν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ κείνῳ τι θεττότερον προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πολὺ τὸ πρὸς ἀρχαίαν ἀφέσκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκεισο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βιηθεὶς Πολύφημος, νεανίας

97. Βιηθεὶς] Σοφιστεύων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus connectitur: πρὸς θεῶν, ἂν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλαριθμήσειν αὐτῇ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαριθμήσειν omnino legendum videtur pro καλαριθμήσω. *F.G.*

Καλαριθμήσω] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν ἀποκρίνω; Itaque suspicor καλαριθμήσαις vel καλαριθμήσεις. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M. du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M. du S.*

Ibid. Κείνῳ τι θεττότερον] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; ἔδει γὰρ κείνῳ τι θεττότερον προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχον appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχον. *H.V.*

Κείνῳ τι θεττότερον] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur κείνῳ. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem veniisse Athenienbus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πείστων τὸν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

a. Κεί-

νίας δὲ ὑποπιόμενος, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅπως σε Ὀδυσσεύς τις ἐπέλθῃ, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Κἀκεῖνος μὲν ἥμαρτε, [a] παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ὧδε νέαλον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἐνὶ πλατυτάτῳ κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητοῦσα καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτοῦσα, αἰσχύνῃ τὴν Ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν κἀκεῖνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν Ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα τινὰ ἐπαινεῖν πρὸς αὐτοῦ; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παρὰ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. b Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεσύθη marg. A1. male duplicato σ. c Λέγωσιν] Λέγωσιν W. quod verum credo.

2. Κἀκεῖνος] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Κἀκείνου μὲν ἁμάρτε] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδης μὲν ἁμάρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ὧδε νέατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μόγις διαμαρτυρόμενον, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani definit, quod committitur a ſciente & volente. *J.M.G.*

Ibid. Παρὰ δέ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J.F.R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώρμησε, διῆλθε. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεσύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ σίφνοιο διέσσυτο μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J.F.R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰσχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F.G.*

19. Λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκόλαξ. Σκόλαξ χῦμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τὴν φοινικίζουσαν. *Gal.* ἀλλὰ καὶ τὴν αἰχρυργῶν μᾶλλον βδελυττόμενα τοὺς φοινικίζοντας τὴν λεσβιάζουσαν. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoenicisſare*, memoria lapſus, *phicidiſſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μῖξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μῖξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J.Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi, nosti, *Apophrada* autem solam ut ignotam respuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita sint, non leves nobis poenas luis, sed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiserim*, inquit, *virum, qui virum ipse quaerat.*

29. Deinde cum hic loci sint res tuae, nomina curas, & rides, & despuis alios? Merito sane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes possumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poscat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuspide oratione destruxisse eminentes urbes*: & rursus, *extridentasse illum* (tridente illo expugnasse) *Graeciam*, & esse *in dicendo Cerberum?* Nuper quidem etiam *accensa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & sexcenta alia, quorum neque meminisse operae

ταῦτα μὲ λέγ᾽ τὸ σύντροφον οἶδα, ἢ ἀπο-
φράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ
ἀποκλείεις τῆ καλαλόγυ τ᾽ ὀνομάτων; τα-
γαρῆν δ᾽ μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας,
ἀλλὰ μέχρι καὶ τ᾽ γυναικωνίτιδ᾽ ᾠδεῖσθαι
τ᾽ εἶ. πρώην γᾶν ἐπειδή τινα γάμον ἐν
Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκ-
πεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ,
Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, καὶ αὐτὸν
ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέ-
λει, καὶ γελᾷς, καὶ τ᾽ ἄλλων καλαπτύεις;
εἰκότως. ὃ γὰρ ἂν ἅπαντες ὁμοιά σοι λέγειν
δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις με-
γαλότολμ᾽, ὡς ὅπ᾽ μὲ τὺς τρεῖς μοιχὺς,
ἀντὶ ξίφυς, τρίαιναν αἰτεῖν; τ᾽ δὲ Θεόπομ-
πον ὅπ᾽ τῷ Τρικαράνῳ κρίνοντα φάναι,
τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς
προχώσας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκλιαινῶσαι
αὐτὸν τ᾽ Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς
λόγοις; πρώην γὰρ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις
ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλ-
λα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα
ἐκεί-

38. Τρικαράνῳ] Τρικάρωνος. Φρυνίχου ἐστὶ τ᾽ Ἀρχαίας ἔτω λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Paris. eamque secutus *Graev.* plurima omittentes, possem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J. F. R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ suppressum, ut supra c. 2. *J. F. R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris suae moechos deprehensos: maritum poscere non gladium, sed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu posset confodere. *J. M. G.*

37. Θεόπομπον] V. Δρπ. c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid. Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obscurus, cui tamen si non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid discutere forte licebit. Theopompus hic esse videtur nobilis historicus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit; & rebus gerendis interfuit. Hujus libros historiarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuisse perditos: multas ibi περιεργίας παιδευτικῆς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. seq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praesertim

facit, quod *Stephanus* in Τρικάρανα, quod Φρυνίχου esse ait τ᾽ Φλωσίας, laudat Θεόπομπον πεντηκοστῷ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo suae aetatis historiam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepisset) commemorasse actionem aliquam suam Theopompus, qua de Tricarano (quasi tu *Tricipitem* dicas, quorsum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudasse inimicus Luciani iis verbis, quorum ipsa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλώχιν & τρίαινα ejusdem significationis sunt: & ad tridentem illum piscatorium pertinent, quo majores pisces percutiunt; a quo etiam fictum est illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνῃ ἐκπολιορκῶν, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci sermonis non satis periti, quid reprehendatur sentire melius possint. *J. M. G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis historiam. *F. G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amasium? *Petronius.* *F. G.*

ἐκείνῳ, ὅτῳ οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μέλλοντι τῷ πλουσίῳ λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος σὺ, καὶ ἀνατιθέμενος τὸ διημαρτημένον, Οὐμενοῦν, ἔφης, ἀλλὰ ἄτερον αὐτὸν ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνημερία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, θάτερον *pauperum* (alterum, τὸν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit* ἄτερον. Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνημερία (pro νημερία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ἐγὼ τὴν πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια Φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, ψευδεγκαλήσας παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβὼν, εἶτα ἐπιώρκησεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύσας *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & M.

48. Θάτερον] Καλῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Καλῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀλλ' ἄτερος· λέγεται γὰρ τῶν ὁ ἕτερος (1) συναλειφθὲν ἄτερος λέγεται, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δοῦλον τῶν τριῶν ἐπαγόμενον. ὡσαύτως δύσφημον τὸ ἀνημερία. τίς γὰρ χρεία τῶν σαρδικοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) μὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύσειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ἐπεὶ χὠ μὲ ἐπίσατ') ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύσω δὲ ὀφείλει ἐγκλίνεσθαι τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ ὀφεῖ τὸ πέταμαι. ὁ γὰρ ἔστι πέτημαι, ἀλλὰ πέτα βαρύτονον, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ὃ δὲ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς δὲ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δαὶ πετόμενον τινὰ διώκεις; πέταμαι δὲ, ἀδαμῶς, ἀλλ' ἡ ἄρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι, ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵσημι λεχθείη ἂν ἴσαμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προδήλως βάρβαρον, (4) δουλικοῦ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥσπερ πάλιν δύσφημον δὲ τὸ ἀνημερία. τίς γὰρ χρεία τοῦ σαρδικοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) μὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύσειν δὲ ἀδιόρθωτον, (6) χύσω γὰρ ὀφεῖ ἐπίσατται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ ὀφεῖ τὸ πέταμαι· ὁ γὰρ ἔστι πέτημαι, ἵν' εἴη πέταμαι, ὡς ἵσημι ἴσαμαι, ἀλλὰ πέτα, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη, ὃ δὲ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος ὡς ὁ Εὐθύφρων Πλάτων, (8) τί δαί; πετόμενον τινα διώκεις; πέταμαι δὲ, ἀλλ' ἡ ἄρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι. ἁπλῶς τὸ ἴσαμαι. *V.*

54. Ἐκχύσας] Καὶ ἀδιόρθωτον· χύσω (sic scriptum erat) γὰρ ὀφεῖ ἐπίσατται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύσω δὲ ὀφεῖτω ἐγκλίνεται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δαίμονα εἶναι λέγουσι ταύτην τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑποτερπισῶσαν. *V.*

(1) Συναλειφθὲν] Συλληφθὲν. C.

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὴ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo sic ibi C. & G. Cod. V. v. tantum habebat, ex quo τῶν in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μετοχὲ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Δουϊκὸν] Sic etiam C. Lege tamen δουϊκῶ. *M. du S.* (vel τῷ pro τὸ.)

(5) Νὴ] Μὴ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ ὀφ] Ἐπεὶ χὠ μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*

(8) Τί δαί;] Sic restitutum ex M. Τί δὴ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in τ vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρᾳ, τὸ ἑτέρας, θατέρᾳ, τὸ ἕτερον, ἄτεροι, τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πέ-

tius, & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] εἰ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνος γὰρ ἐξ ἅπαντος ἀμύνασθαι τὴν ἀπορίαν· ἐκεῖνο δὲ ἤδη φορητὸν, πένητά σε ὄντα, εἰς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως σὲ πεπραγμένον, ὁπότε τῆς Τισίου τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνοήτῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσοῦς τριάκοντα· ὁ δὲ διὰ τὴν Τισίαν, ἀντὶ τῆς βιβλίου, πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφιστείς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὴ ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσαιο τὰ τοιαῦτα εἰς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. εἰ δή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A*1. *Ven.* 2. & *F.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B*1. & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτῶ] Πολλὰ αἰτῶ. *G.*

70. Τισίᾳ] Τισίᾳ λέγω τῷ Κόρακος τῷ Σικελοῦ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ἐκ αὐτὸς καλασοφισάμενος τινα προσῆτο εἰργάσατο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγω τῷ Κόρακος, ſcribat: Τούτῳ λέγω τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχυ, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέπαμαι] Τὸ πέπαμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπάνυμαι inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἐκχύσειν] Τὸ ἐκχύσειν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχεῖν uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut εἰ δή legendum, aut ἐ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῆς Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ἐπότε τῆς Τ. τὴν τέχνην εἰδὼς, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπότε τῆς Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν πρῶτος, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Θισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τούτους. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *F.G.G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δυσκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ——, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῆς Τισίᾳ τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *F.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἐκ ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* xxv., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *F.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον ὅπῃ ἥκιστα αὐτὴν ἑστίαν τὴν ταῦτα ἀλφιθέντας καλεῖν, καὶ φιλοξενίας προπίνειν, καὶ ὄψων τε αὐτῇ ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔτι τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τὴν ὑπὸ πολλῆς ἀποφράδα σοι ἐργασαμένην τὸ στόμα, καὶ παντοδαπῶς ἅπαξ φιλικῆς ἀναπεπταμένης ἠρξάμην, καὶ ἐκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ ψιττᾷν μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγοι, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶναι τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῆς πρὸς Διὸς, καὶ τούτῳ, καὶ μάλιστα τῷ πώγωνι αὐτῷ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, aufer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀκίνητον τὴν Καμαρίνην ἐᾷν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμοὶ] Pro κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἄμαξαν ἐπιστρέφω] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὀρ. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πνυκνόταλον κίναδος, σόφισμα, κύρβα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλην dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a trituta fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. Κίναδος vulpes eſt. Nempe κίναιδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναιδος] Forſan κίναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος πᾶν μὲν θηρίον κίναδος· ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. πανοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. *F. G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Guſetii* juvat *Alciphr.* III. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γέλλα, φυγὼν, τοῦτο μὲν βδελυττομένη τὸ βάρος τοῦ σώματος, καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἀκτιπορθμέα, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναιδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, πανοῦργος ἢ κακία. *F. G.*

13. Κίναιδος] Forſan Κίναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων στομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τέλος δυστυχίας.

Et

32. Vides, quanto melius tibi fuisset non moviſſe Camarinam, nec deriſiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris, & ſtupentis impii ſolet eſſe finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον ⸗ τ Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν τ ἀποφράδα, ἣ σοι ἀποφράδα τ βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν ἔπος' ἐλλείψει; ἐδέπω γᾶν οἶδα ὡς ὅλην ⸗ ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ [a] κίναιδος, ἐκπτήσσειν εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρῖφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τ σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἐν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

a Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τὴν Καμαρίνην πόλει ἐγγυτάτω, ὁμώνυμον αὐτῇ· ἣν βυλομένους Καμαριναίους μίσχεσθαι, ἔχρησεν ὁ θεὸς, μὴ κινεῖ Καμαρίναν· Οἱ δὲ τὸ θεοῦ παρημελήσαντες ἐδιάβησαν, ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τ καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τοὺς δέ φασι φυτὸν δυσώδες εἶναι τὴν Καμάριλα, ἢ τοὺς κλάδους ἀφιστορήσας ἀνθέστηκεν ὄζειν. *V.*

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ παιωνῶργος ἄνθρωπος

* Ὁ ὄστρις] Ὡς παρὰ Edita: ex *Voſſ.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συναλλησμοῖν] Sic V. & M. Συναλλιυμοῖν Exc. *G.*

‡ Διαστετριμμένον] Διαστεθριμμένον Exc. *G.* V. M.

κυρίως. * ὁ ὄστρις ἄλευρον τοῖς κακοῖς † συναλλησμοῖν, καὶ συντέθριμμένον. νῦν δὲ ἐ τοῦτο βούλεται δηλοῦν, ἀλλὰ τ ἐπὶ ἀνιάτοις μοιχείαις ὥσπερ ἄλευρον ‡ διατετριμμένον. Κίναιδος δὲ ὁ τι ποιῶν, ὁ τι πάσχων, ὡς ἐπὶ τὸ τὴν παῖδα κινεῖν. *V.* (Eadem in *V.* altero; ſed ante βούλεται inſerit: τῷ γλωσσαλγεῖ, & pro πάσχων habet παίων. At πάσχειν etiam in G. V. & M.)

Ut ſic laudatur etiam ſupra Ἀλι. c. 3. *J. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

Εἶτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λοῦσαι, καλόν τε καὶ διαυγῆ τὸν ποταμὸν ἰδών, καὶ ἀσφαλῶς βαθύν, καὶ προσηνῶς ὀξύν, καὶ νήξασθαι ἡδύν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρόν, ὥστε καὶ ὑπὸ προθήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρότατον, καὶ χρυσῷ φιλοτιμότατον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι περὶ τούτους διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπών, μήτε προσομιλήσας, ὥσπέρ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

Ἡράκλεις, ὡ φιλοκάλου τινός, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἐρωτικῶς τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὸ ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιῶν, καὶ τὸ καλλίστων ἀποζενῶν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τὸ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὸ ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ὑπασείσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡδῆναι,

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος σὺν τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, ὡ μικρᾶς ἠρρώστησεν, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὰ * πλατυνόροῦντα † ζώων ἴασαι ἐμβαίνοντα τῷ † ῥείθρῳ τούτῳ ὁ ἐγχρονίζοντα. V. (Sed & tu lege Q. Curtium ſuper hoc. C.)

* Πλατυπωρῦντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat σκληρυνῦντα, uti apud Strab. XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam ſirmantes. M. du S.

† Ῥείθρῳ] Ῥέθρῳ male edita, quod emendare non dubitavi. J. F. R.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. Th. M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τῦ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅτις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ὐδ' ἂν ἐθελῆσαι παρμεῖναι ἄφωνος θεατὴς τῦ κάλλους γενέσθαι. πειράσεται δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρῖψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῦ οἴκου μόνον (τῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ἐκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ὐρανῷ καλὰ, τ ἐλέφανθα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὰς βελτίστας συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῦ ἐπαίνου καὶ τῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα εὐφήδιστον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπαμένος, καὶ ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις ἐπακολυθῶν, καὶ ἐπατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἀπομνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λεγόντα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιούσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τοὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις τοῖς χρημνοῖς καλοικοῦσαν, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νέον ὢν ἐνόησεν] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νέον νοσοῦμεν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ἡσυχίαν ἀδῶσι] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρῖψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὴν] Lege αὐτὸν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

65. Ὦ

[a] Ἔμοι γοῦν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἶκον πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπέρ τι ὑποβαλλούσης τῆς ὄψεως. χαρίεν γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμήσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, ὑπὸ τοῦ ὄψεως τῶν ὅπλων ἐπαρθῆναι καὶ ἐπαρθῆναι πρὸς τὸν πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενος, Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ τὸν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ἐπίστευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγον. καὶ οὐκ ἠχύνετο γέρων ἄνθρωπος, παρθένους καλῶν [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν ὑπὸ πλατάνου γε σκιὰν μόνην, οὐδὲ καὶ πλατάνου κάλλος, ἡ ὑποδοχὴ, οὐδ' ὑπὸ

4. Videtur enim mihi, cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induissent, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

a Ἔμοι] Rescripsi ex *Fl.* L. marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* b Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. H. S. B1.* & 2. Συνιψομένας *J.* & *V2.* Συμπομένας *Pell.* Forsan. συνεψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὁ μοι γοῦν δοκεῖ ὁ ξυνεξαίρεσθαι οἶκον πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' ἂν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. exceptis *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμήσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἰπὼν, ὃς μὲν μᾶλλον ἴδεν χόλῳ, ὃν δὲ οἱ ἄσσε

Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὃσσὰ σέλας, ἐξεφάανθεν. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συμπεπληψομένας. *F.G.*

86. Συνιψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνεψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδεραστικὰ] Legendumne συμπεσομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνέσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J.M.G.*

Συνεσομένας] Συμπεσομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Istius enim in solo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commensurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: sed barbaricum spectaculum, divitiae solum, quibus inviderent spectantes, beati possidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arsacidae, neque ad delectationem hominum visui exponere sua solebant, neque curabant, laudaturine essent spectatores; sed id solum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, sed divitiarum studiosi sunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta est*, neque ad Persicam superbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem solum sed ingeniosum spectatorem postulat, cui non in solis oculis sit judicium, sed ratiocinatio etiam dicta consequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem spectat (est autem pulcherrima, & amabilissima pars principium) & tollentem statim caput solem excipit; quod valvis apertis luce ad satietatem repletur; quo positu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅτι τῷ Ἰλισσῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγηις τ' χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γ' ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνη τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ὐ συνείργαστο, οὐδὲ καλαμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τ' ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τ῀ ἐχόντων. ἔπαινος δὲ οὐδαμοῦ πρόσην· [c] οὐδὲ γ' [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τ' καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταί, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. ὐ φιλόκαλοι γ', ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, ὐ χ' βαρβαρικοὺς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ χ' Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γ' τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ σθεινότατον ἡ ἀρχὴ) καὶ τ' ἥλιον [f] ὑποκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τῷ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τ' θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέπουσα ἐποίουν

[c] Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* [d] Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. [e] Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. [f] Ὑποκύψαντα] Ὑποκύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τ' Περσῶν φησι βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ [*] παλαιοτάτου τὰς γονὰς ἐληλυθότας. V.

[*] Παλαιοτάτου] Παλαιτάτου. V.

vitandae ambiguitatis ergo, consueto more [a] adhibere; maxime cum & sic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud suppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam designet, invenire non possum, cum Arsacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὴν βασιλέως — τὴν χρυσῆν] Haec est illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. f. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Sacpissime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachronismus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arsacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forsan ἀλαζονείαν quaesivit *Solan.* haud immerito. Nam sic scribi amat. At quia scribae ει & ι saepe promiscue in aliis exarant, nihil mutare sustinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod est praemissum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; *F. G.*

ἐποίων οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῆς μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὐρυθμον, καὶ τὴν φώλαγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔστοχον, πῶς οὐχ ἁδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τὴν ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῆς χρυσῆς ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ὀπίθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἐρεθίσαι ὀπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠτοῖν ἑλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προσθέσει τῇ ἔξωθεν τερπνῇ παραμυθούμεναι· [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ἀλένην [f] αὐτῶν φιλοτιμοτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τὴν σφόδρα μὲν εὐπερίγραφον, λήσειν δὲ τὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαεινοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ἴσως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ ἐρεθίζοντα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod fenestrae sunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte dispositae: quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Insuper admiretur aliquis, quod in formoso lacunari nihil superfluum, in ornato nihil quod reprehendi possit, illa auri decora & commensurata distinctio, nihil habens in usu invidiosum; sed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam insigniorem reddendam sufficiat, aut tenue circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum vesti purpura. At meretrices, praesertim si qua est deformior, & vestem totam purpuream, & collum sibi faciunt aureum, ipso pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deest, extra apponendis, quae aliquam suavitatem habent, solantes. Putant enim, & brachium sibi candidius visum iri, aurum si una refulgeat; & pes quod minus circumscripte formosus est, illud occultatum iri sub aureo sandalio; ipsam faciem visum iri amabiliorem, si una cum eo, quod splendidissimum est, adspiciatur. Atque istae quidem hoc modo. Verum modesta mulier auro, quantum satis est, & ad necessaria tantum utitur: suam vero pulchritudinem neque nudam ostendere eruboscat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forsan αἴθριον adpictum margini *J.* b Εὔστοχον] Recepi ex *J.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἴσχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et sic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔσεσθαι *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἡγοῦν ἡ ἐν τὴν ἀλένην αὐταῖς φιλοτιμοτέραν ἴσεσθαι σ. τ. χ. π. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem; sed magis placeret, si reperiatur in libro bono ὑπὲρ *praeter usus necessarios, certe decoros.* *J. M. G.*

31. Εὔφορος] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F. G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος πορφύρα scil. *F. G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

56. Διαλείμματος] Lege ἀφελείμματος. *F. G.* Non video quare. *J. F. R.*

69. Ὑφο-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam resulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῳ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπός μὲ καὶ καθ' ἑαυτὸ, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ἡ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστημάτων διαλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἀργὸν ἐνταῦθα τὸ χρυσὸν, οὐδὲ μόνον τῆς τέρποντος εἵνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἐπιλάμπει, καὶ τὸ οἶκον ὅλον ἐπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῆς ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit; nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῇ οἴκῳ τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψόροφον, ὡς τὴν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὰ δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τὴν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν ὅσον ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἁπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένων.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

h Δρεπομένων] Δερομένων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένων.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, ἅτινι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' ἃς ἀνθέων καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἅτινι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπομένων] Διερομένων. *Tb. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τῶν δρεπομένων] Legendum videtur βλεπομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένων mutari potuit. Eandem vim habet διερομένων *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum διερόμενος vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδονὴν βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ φωνὴν μεταδοῦναι τῆς δυνάμεως ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῆς ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἂν, οἶμαι, δράμοι καὶ πρανῆς πεδίου, καὶ μαλακῆ, προσηνῶς δεχομένη τὴν βάσιν, καὶ ἡρέμα ὑπείκοντα τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντα τῇ ὁπλῇ. ἅπασι γοῦν τότε χρῆται τῷ δρόμῳ· [c] καὶ ὅλον ὑπιδὼς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἀμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίου τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος ὑποδεχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, ἃ σοβαρώτερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ αὐτὸς ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν ὑπὸρ ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ θεωρήσας, ὑπιδείκνυ τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τοῦ λειμῶνος εἰς τὴν ἄμιλλαν. ὑπεστρέφει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ θεᾶται, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἡρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ὑπὲρ τοὺς κύκλους, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἰριδός τινος ἕκαστον θεσμούσης. ὁ γοῦν τέως χαλκοῦς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi fane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Τοι *Fl.* & marg. *A1.* b Ἥδιον] Recepi ex L. & *S.* Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δὺς *Fl.* Al. ἐγγίλον. al. ὀλίγον. *Coll.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Fl.* & marg. *A1.*

92. Καὶ ἐγγίλον ἐκιδὼς ἑ.] Γρ. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

20. Ὅτε] Mallem ὅτι. *M. du S.*

24. Ἀποστάσει] Ἀποστᾶσι legendum videtur. τὸ ἀποστάσει hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποστάσει] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. XI. πάμπολυ τῆς πηφῶν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro *recedere*, *abire* recte defenditur ab Clar. *Jens.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ τοίνυν — θεσμουμένους] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἴυγγος] V. *Xen.* Ἀπομν. III. p. 457. Ed. *Steph.* χρῆ-

splendor si inumbretur, viridem lucem spargit: ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipsum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum est, ad se trahat, vel me tacente nostis; cum etiam si aliquis plane mediterraneus sit & navigandi imperitus, tamen & ipse conscendere navim velit, & circumnavigare, & multum discedere de terra, idque in primis si videat ab aura secunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per summos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta est, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plausum illi omni ratione paret. Equidem his ipsis moveor, & jam sum motus, & in oecum dicendi causa ingressus sum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, spe non parva fretus, etiamsi ad hunc diem informis nostra fuit oratio, pulchram visum iri, velut veste honesta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, sed generosa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata est, tum postquam desii, non vera, ait, me dixisse, sed mirari se, si aptiorem esse ad edenda eloquentiae specimina dicam pulchritudinem

τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ χυαναυγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγές ἐστιν, οὕτω μελαχροσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲ γ' ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἵστε, κἂν μὴ εἴπω· ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ πλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν μὲ αὔραν κύφως ἐπιφερίζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ἠρέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι κατασκευάσαι. ἐγὼ μὲ δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον ὅπερ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ἀπὸ ἴυγγος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφα ἦσαν οἱ λόγοι, καλῶς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρουε, καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὴν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεξιώτερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἶκον κάλλος, γρα-

e Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτε Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.*

g Ὡς] Ὅς vult *Gymn.* c. 28. Verum recte esse in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

27. * Διολισθάνουσαν τῶν κυμάτων] Ὡς καιναί σου αἱ ἐξηγήσεις, Αὐτιανέ; *V.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθαίνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf.

χρεὼν μοι τὴν ἴυγγα, ἴνα. Scholiastes *Theocriti* filiam Ἡλιοδώρας facit. Alius ibidem Πιθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etsi memini supra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ saepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepositt. & facillima scribarum ac typothetarum in his est aberratio, suspicio non est dissimulanda, & hic ὑπὸ praestare. *J. F. R.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἴυγξ ἔλκει τυ τῆνον ἐμὸν πόσιν ἀπὸ δώματος τᾶς ἄνδρα. *G.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipse.* *F. G.*

γραφῇ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τοὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δέ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου καὶ ἀμορφίαν. ἐμοὶ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπὼν ῥήτως, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπήνεσε, καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷ δὲ [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, καὶ κόσμου, καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, κἀμοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ οὐ καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τις ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δεξιὰν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφεὶς, εἰς τὸν σαρδὼ, ἢ [c] τὸν σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ ψέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἀχθοῖτο ἂν εἰκότως παρορωμένῃ, καὶ τὸν

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος Pell. b Χρόαν] Χρόα male Fl. c Τὸν] Τὴν L. & Fl.

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F.G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίσασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J.M.G.

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τῆς οἰκίας scil. F.G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τοῦ ῥήτορος προειπόντος. F.G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος legit Interpres. F.G.

73. Εἰς τὸν Σαρδὼ] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *cornelam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὴν Σαρδὼ πῆσον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδόνυξ. F.G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & J. plene. τὸν aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὴν. Sed τὴν pleniſſime Fl. ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis saepe masculi. est. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eum laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcherrarum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicentis. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma, canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, meu quidem ſententia, ſit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

κόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτῷ τ̃ θεατ̃ῇ, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιουμένων τ̃ θέαν.

Ὅσῳ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τ̃ ἐν τ̃οῦτο καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γ̃ὰρ ἐν τ̃ῷ μεγέθει τ̃ῶν καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται. καθάπερ εἴ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντ̃α ἢ καμήλῳ δεικνύοι. τ̃οῦτο γ̃οῦν φυλακτέον τ̃ῷ λέγοντι. καὶ πρ̃οσέτι [d] γε μὴν καὶ τ̃ὴν φωνὴν αὐτ̃οῦ ἐπιλαμβάνεται, ἐν ὕτ̃ῳ εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεται γ̃ὰρ, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τ̃ὴν βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τ̃ὸν αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τ̃οὺς κελευσ̃τὰς ἡ θάλαττα, ὁπ̃όταν πρ̃ὸς κύματ̃α ἦχον ἐπᾴδειν τ̃ῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γ̃ὰρ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καλασιοπᾷ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκ̃ος τ̃ὸν λέγοντα, καὶ πρ̃οθυμότερον πρ̃οσκευάζει ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γ̃ὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ὸν λογισμὸν διαταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ὄντ̃ων αἴσχιστ̃ον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τ̃οὺς λόγους. ἐλέγχων γ̃ὰρ οὗτός γε ὁ φανερώτατ̃ος, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τ̃ῶν ἄλλων, ἐπισημότερ̃ος ὢν δειλὸς ἀπὸ τ̃ῶν ὅπλων. τ̃οῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος καὶ

[d] Γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζωάγραφος, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm. xmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic tripicandas. *J. F. R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γ̃ὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ὸν λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. J.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τ̃ὸν λέγοντα. *F. G.*

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παγκάλως αἰδρεῖ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῦ τῦ θαυμαστοῦ φαίνηται τὸ λόγων τὸ καλὸν, ἐκ τῦ πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὸν τῦ λέγοντος αὐτῦ διάνοιαν ἀσχολεῖσθαι περὶ τὸν θέαν, καὶ τῦ φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῦ ὄψεως ἐπικρατούσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλούσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῦ ψυχῆς διατριβούσης περὶ τὰ τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὸν τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῦ θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὐχ οὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἐστὶν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῦ ἀπὸ τῦ θέας. ἀλλ' ἕν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὑπερβῇ τὴν αὐλὴν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει θελχυθεὶς, λόγων μὲν ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀίοντι ἔοικεν. [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἐστὶν, εἰ μὴ τύχοι τις παγκάλως τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείυ πάγυ βυλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὸν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως marg. *A1.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλεξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλεξάνδρου θεοειδής, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόμαθα μουσικῶν τε καὶ μελῳδῶν. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F. G.*

Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὀπαὶ δὲ ἰδυσκε κατὰ χθονὸς ἔμμαθα πήξας,
Σκῆπτρον δ' ὔτ' ὀπίσω ὕτις προπρηνὴς ἰνώμα,
Ἀλλ' ἀσιμφὶς ἔχεσκεν, ἀίδρι φωτὶ ἰοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονα δ' αὖτως,
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει,

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

Καὶ ἴκτια τιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐριδσειε βροτὸς ἄλλος
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγακλειτοῦ ἰδόντες.

num etiam fabula, cum altera Gorgonum compoſita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulſos, & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermiſit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae eſſet violentiſſima, & ad principes animae partes pertineret, ſtatim videntes extra ſe rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti ſunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iſte dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in ſpecie ineſt, non in voce. Et ſi quis juxta collocatos hinc luſciniam & cygnum canere jubeat, hinc inter ipſum cantum tacentem oſtendat pavonem; novi ego transituram ad hunc mentem, longum valere juſſis illorum cantibus: adeo invictum quid eſſe videtur ea, quae per viſum voluptas contingit.

20. *Et ego, ſi vultis, teſtem ad vos allegabo virum ſapientem, qui ſtatim teſtimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur eſſe validiora. Et mihi tu jam, praeco, huc voca ipſum Herodotum Lyxi F. Halicarnaſſo. Et quando,*

τεθεὶς, τῷ περὶ τῶν Γοργόνων διδάξειεν ἂν ἐκεῖναι μὲν γὰρ [c] ἐκήλουν τοὺς παραπλέοντας, μελῳδοῦσαι καὶ κολακεύουσαι τοῖς ᾄσμασι, καὶ καταπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀφαιρέσεως· καί τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τῶν μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τῶν Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς κυριωτάτοις τῆς ψυχῆς ὁμιλοῦν, εὐθὺς ἐξίστη τοὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται, καὶ λέγεται, λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τοῦ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις παραστήσαιμι τὴν ἀηδόνα ἢ τὸν κύκνον, ᾄδειν κελεύοι, μέλιτος δὲ ἀδόντων παραδείξειε τὸν ταὼ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ᾄσμασιν. οὕτως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παραστήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει, ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τὰ ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὁ κήρυξ, προσκάλει αὐτὸν Ἡρόδοτον τὸν [e] Λύξου Ἁλικαρνασσόθεν· καλῶς ποιῶν ὑπή-

[c] Ἐκήλουν] Ἐσύλων marg. *A1.* & *Fl.* [d] Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* [e] Λύξου] Et ſic *Fl.* cum cett. Ξύλου vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόναι κάλλει καὶ εὐμορφίᾳ ἐξιστῶσαι οἱονεὶ ἀπελίθους τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

tiem illam & habitum cogitat: toti ſunt in verborum ipſius conſideratione. *J.M.G.*

11. Αἰσχύνομαι φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὸν] Αὐτὸν. *F.G.* Itaque ſic edidi invitis Edd. *J.F.R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum; nam id agit quod in rem eſt, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus eſt; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημοδόκῳ] De hoc & ſequente *Suidas* in ἀοιδός. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Ulyſſes apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam ſumpta videntur. *F.G.*

Ἀλλ' ὀδὲ &c.] *Hom.* Il. Ψ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Urſinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θούριοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae deſcripſiſſe ſe teſtatur, qui *Xylum* nominandum doceat, adductis multorum teſtimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepiſſe ſe Tzetzes ſcribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαρτυρείτω παρελθὼν, ἀναδέξα-
σθε δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα,
ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος
ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθεῖται, καὶ οἱ πείθεσθε
ὅσα ἂν λέγῃ τοιούτων πέρι, ὅτιν ἀκοῆς προ-
τιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότε-
ρα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος, ἃ
φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδέδωκεν;
εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ
οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· τὰ
δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ
ξυμμένουσα, πάντως τὸ θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγω-
νιστὴς, οὕτως οὕτω καλὸς, καὶ προσβλεπτὸς
ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί·
ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μεταξὺ λε-
γόντων [a] ἡμῶν, ἐς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε,
καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γρα-
φὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποστρε-
φόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ,
εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ
πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέ-
σεις. ἡ μὲν τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ ἡ ἱστορίας
μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν
ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δέο-
μενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε,
ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obsecutus est, in medium progressus jam dicat testimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more suo loqui: Vera ista haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc sententiam dixerit, visum esse praeferendum auditui, aures enim oculis fere sunt infideliores. *Auditis testem, quae dicat, ut primas tribuat visui. Merito sane. Verba enim alata sunt & abeunt, & simul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adstans semper ac manens, subit omnino spectatorem.*

21. *Qui igitur non validus dicenti adversarius sit oecus adeo pulcher, adeo spectabilis? Quin quod maximum est nondum dico. Vos enim ipsi, judices, dum nos dicimus, lacunar respiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis conversi ad singulas. Nec est, quod vos pudeat. Ignoscendum enim, si quid humani vobis acciderit: praesertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquisita, & historiae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis spectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo respiciatis, age, quantum ejus fieri potest, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Restitui ex *J. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξετάζετε *J.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S. Amst.* Ὠφέλημον male *J. H.* &c. e Γράψωμαι] Et sic *El.*

71. Ὦτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* passim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epistt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epistt. Graecanic. πάντως τὸ Ὁμηρικὸν — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παλαιχθῆναι φοιτᾶν, ὥσπερ οἱ ταχύταλοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἂν ἐθέλωσιν, ἄττοντες. Non addam quae Scholiast. *Hom.* atque *Eustath.* habent. *J. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν esse sphalma typogr. suspicor ex P. quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etsi ὑμῶν Graece exhiberet. *J. F. R.*

Ibid. Ἀποβλέπητε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit θαυμάζετε; quod per se, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipsi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum suspiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *J. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Jens.* recte sentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & sequuntur, & narrat quid factum sit, fierique soleat. *J. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dedissem, licet sciam aor. subjunct. habere vim futuri. *J. F. R.*

1. Σχημάτων ἐν τύπῳ] Σχ. ἐν τύπῳ. *Th. M.* Ego in

mini enim, puto, iis audiendis, quae spectantibus admirationi sunt. Ac forte illo ipso nomine me laudabitis, & adversario praeponetis, ut qui & ipse ostendam oecum, & voluptatem vobis geminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam sine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines constituere. Tenuis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ausum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem bellnae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis rictu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

οἶμαι, ἀκροώμενοι, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῷ ἀντιδίκῳ προλιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαντα, καὶ διπλασιάσαντα ὑμῖν [h] ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῷ τολμήματι ὁράτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν εἰσιόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικὸν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ [i] τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μέλλει μικρὸν γαμήσας, καὶ ἄπεισιν, αὐτίκα ἄγων· πάρεργον τοῦτο τῆς [k] πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι πεφρικὸς ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι [i] Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε [i] Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτει.

Ἐξῆς δὲ μία τῶνδε [i] εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιότατον, ἃ τὸ ἐρχέτυπον ὁ γραφεὺς πᾶς' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν [i] εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταίρω,

[f] Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσητε. [g] Ὡς καὶ] Ὡς μὴ καὶ *Fl.* [h] Λόγων] Λόγου *Ald.* male. [i] Τὴν] Articulo caret *Fl.* [k] Γράμμα] Δράμα *Fl.* quod verum credo. [l] Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκείνω vult *Solan.* [m] Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τίτε Edd. consentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Πάρεργον τοῦτο τῆς ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra institutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Mycillus, *atque hoc parergon quoddam, sive extra propositum additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνω] Verbum in Duali numero positum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι — ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuisset; licet mox ἄμφω φονεύσαντε recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non vicissim. Etsi αἱ κῆρες ἐξέδυν *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a *Fl.* suppeditatur, quam

ϱω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, [a] δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνήρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπη φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνὸν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τ' ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμὼν, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγὼν, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ πηδη-

24. Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum

[a] Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνω. *J.F.R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε εἰς βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πω, legas οὐ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἥκιστα σκάπτων ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμαν, ego τὸ μὴν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. du S.*

49. Οὐχ ἑώρακέ πω ἐπὶ τ' ἀσπίδος] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑποτίθενται αὐτῷ ὅτι οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπισταμένῳ· καὶ δεικνύουσιν ὡς τοῦ κατόπτρου (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Medufae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ἑώρακέ πω, ἢ μὴ ἐπὶ τ' ἀσπίδος. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τὴν λαπλίθωσιν ſcil. *F.G.*

52. Ἄνω τ' ἀντίθυρος] Leg. videtur τ' ἀντιθύρου, ſeu potius τῆ ἀντιθύρῳ. ἀντίθυρος ἐλλειπτικῶς pro ἀντίθυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) εἰς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πληθύς. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τ' ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεπαίηται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίθυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τ' ἀντίθυρος. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τ' ἀντίθυρα aut potius τῆ ἀντιθύρᾳ legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσος fuerit ἀντίθυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίθυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus εἰς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πληθύς, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed εἰς δὲ τ' ἀντίθυρον ſcilicet πλευτῆρα, qualem alium ad dexteram ingredientibus praeceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω

ipsum in alterum speciem habet. Atque adstans Apollo subridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβῷ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τοῦ κυνός.

25. *Post ista iterum Perseus, ausus illa, quae ante cetum gesta sunt, & Medusa cui caput praeciditur, tegensque Perseum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipse suum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo suo imaginem: noverat nimirum quanti constaret directo visu illam adspexisse.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλήν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, τὴν Γοργόνος τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, superne, e regione januae aedicula Minervae facta est. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; sed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τῆς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἶ-

[b] Ἀλλ'] Inserui ex *Fl.* omissum erat in cett. Sed pro ἑώρακέ πω eadem *Fl.* habet ἑώρα σκέπων, quod etiam adscivit marg. *A1.* At nihili est. Pro πω *B1.* & 2. ποτε. [c] Τῆς ἀντίθυρος] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λέγει τις οὐθενὸς † ἡ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρος male V.
† Ἡ ἀντίθυρ] In Impressis ἡ ἀντίθυρος, quod plane absurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρα, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut πυρὸς a πῦρ. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντιθύρου] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adversum, & quod supra januam priori oppositam erat, describit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Nostris scriptum inveniri; in posteriori autem in Mss. O. solo; at reliquos prae se ferre τὴν ἀντίθυρα. Hic vero omnes τῆς ἀντίθυρος; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τὸ ἀντιθύρου scriptum fuisse; sicuti ἡ ὠκεάνιθυρος *Plut.* 1096, 1. est posticum. Cum enim neutro genere usurpatur, subauditur semper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναός] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii.* Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς est aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverso januae, ad symmetriam nimirum obtinendam, posita. Ναὸν vel νεὼν non semper esse justum templum & aedem, sed machinationem augustam, recipiendo signo Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praesertim, ad Actuum Apostolicorum 19, 24. ostenderunt, tum luculenter ipse Lucianus docet supra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς describitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lysiae opere quodam, quod in Palatio super arcum Divus Augustus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. s. 4, 10. Add. 36, 13. s. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Christianorum superposita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel signa Divorum, vel reliquiae asservantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, structurae interdum insignes & magni operis, ab ναοῖς hisce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος] Τῆ ἀντιθύρῳ *Solan.* Τις pro τῆς *Gron.* ac *Gesn.* quibus adsentior, cum emendatio sit facilior. Edi tamen passus sum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli transpositione haec sanari posse, legendo ἀντίθυρος τῆς Ἀθηνᾶς. Nisi vel sine transpositione ita construere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus supra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noster animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρος pertinere poterit? Mascul. genere, & usitatiore, legitur infra *Sympos.* c. 8. εἰς δὲ τὴν ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui versionem pristinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverso januae Minervae aedicula quaedam est.* At quorsum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mss. emendatiores nanciscamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὴ ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὑ λίθῳ αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτῇ διώκῃ ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· καὶκ τ διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνε).

27. *Tum post hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

Ταύτης ἐπεῖται παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρῃ τ Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δ αὐτῷ σημαίνῃ τ πρὸς τὸ φῶς ὁδὸν, ἐποχούμενος.

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, his vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται τ πήρωσιν, ὑ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲ τοῦτο, δῆθεν μεμηνώς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. ὑ τὰ μὲ τ ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήνη, τὸ τ ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τ δρωμένων· ἐλέγχε) δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τ Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, ὑ πρὸς τ μανίας ὑποκρισιν, ὀργὴν ὑ ὑτος ἀνθυποκρίνε). ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τ φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, ὑ πατὴς γίγνε), ὑ λύει τ ὑποκρισιν.

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu resipiscit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

[a] Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή. πάλιν Ἡφ—. [b] Ὅτε — θέλων] Ὅτι — θέλει *Pell*. In vulgato consentiunt *J. Ald. B1. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *B2*.

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶκ τ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τ Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedaliona puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ε, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum perveniisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed uti potius adjuvetis ipsi certamen, & conniventes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀμηχανὴς, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγῃ μὲ τῆς ἀκροατοῦ, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποτρέφῃ, μόνον δὲ καταλείπῃ τὸν λέγοντα; καὶ ἐγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅτι τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τὸ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη ὁ δικαστὴς, ἀλλὰ συναγωνιστὰς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ πάντα πᾶσιν ἀνάξιον τοῦ οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὲρ γὰρ τοῦ οἴκου φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

go; πρόκωπος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπῃ. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. ναῦν μικρὰν καθελκύσαντες, καὶ αἰτήσας προκώπους καθίσαιλε, ubi frustra *Mollius* conjicit προκώπας forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀντλεῖν ἐκέλευσε ἢ πρόκωπον εἶναι. ibid. §. 7. ναύτης ἀεὶ ὁ πρόκωπος ἦν. Quum πρόκωπος sit, *promptus, strictus, nudus*, ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προβαλόντες τὰ ξυφίδια — φοιτήσασα, ἔχοντές τι αὐτὰ πρόκωπα, προπηδῶσιν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιὰν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκωπος & πρόσκωπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρόσκωπος recte corrigunt Commentt. J. F. B.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

ΟΝαρ τί τῦτο, λαμπρόταλε Κυϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τὰς μακροβίους, πάλαι μὲ τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σε παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τὰς μακροβίους, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅπως μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τὰς σὰς· τῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καμοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωσι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ὅπως μήκιστον] Sic *Fl.* & *B*1. 2. 3. Ἐπιμήκιστον *J.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διακρίναι, νοῆσαι. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libelorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὕπαρ πλατεῖσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὅρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλατῶν, λιμώττῃς ἀνιγρόμβρῳ. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κυϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inferam. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ πλανᾶτὰς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat λόγον pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum considerata, in cogitationem veni, vero esse simile, Deos, quum viro doctrinae studiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auspicatissimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam senectutem perveniisse, cum sana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello nascatur: hinc animus alacris & bona spes, fieri posse ut ipse quoque vivas quam diutissime, hinc quaedam *petita* ab exemplis disciplina, si cognoscas, ut quique maxime & corporis sui & animi curam gesserit, ita ad longissimam senectutem, cum valetudine integra, perveniisse.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ τὰ παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάσσοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι ἀπὸ τέχνης. ταύτῃ δὴ αἰσιωτάτῃ νομίζων τὴν γε τῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἐσομένους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ ἂν καὶ ὄφελός γένοιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ὀπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ὀπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτῶν ὀπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, ἤτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. B*1. ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Masson.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant sub *M. Aurelio* Clarissimi fratres *Quintilii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Casaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter consul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Cass.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philostr.* l. c. Κωντίλλιος vulgo scribitur. Ed. postrema ex Mss. Κοιντίλιος habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κοιντίλλα] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diss. dicta, qui demonstrant *Quintillus* & *Quintilius* non discrepare; sed quia nimis multa, & *Solanus* potissima jam dixit, non infero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occasione donari solitos, ex Lucian. Cronos. *Ipsor.* ad Demon. observat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὅταν ἴδωσι] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτέθεσο τῷ δευτέρῳ] Nominalibus filii tui secundo geniti. *F. G.* Vid. *Elsn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adsequi.* De qua signif. leg. Cl. *Jac. Elsn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praesentem Auctoris locum indictum praetermisit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — ἠ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Synes.* initio Lib. de Insomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique scriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema necesse est. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquensis in nott. Mss. & res clamat ipsa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut saepissime feci, ita ne monerem quidem; nisi Cl. *Majus* id animadverti jussisset, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν suadet videndum *Eustath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemsterhusis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Dissert. super hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius discretim scribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etsi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram censuram existimo. Nam licet & alia sic juncta invenias, ut ἐπιδικώτερον & similia; eadem tamen in Edd. vetustissimis disjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lectt. & in ἐπεσθαι, quod & ἐπὶ πεσθαι scribitur, non semel vidimus. Talia connectuntur, separantur, pro arbitrio describentis, & de his litigare non majoris est momenti, quam si ambigas *priusquam*, *antequam*, *quomodo*, & sexcenta simil. junctim an separatim sint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adsumat, etiam *Amstelodamens.* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitiosissima & novissima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam sequi, & *Fl.* lectionem servare, nisi jam alibi ἐπιμήκιστον edi passi simus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetustiores sint membranae, eo magis talia separare; sed nihil referre, utrovis more scribas. Ita & ὁπιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τρεῖς ἐβίωσαν γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν βεβιωκέναι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, καθάπερ τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

a Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. b Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *Bl.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J. F. R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J. F. R.*

34. Ἐξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἐξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Trotz.* Diſſert. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinheilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J. F. R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ καὶ Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores*, *commentatores*, *gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μοιχῶν, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J. H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J. F. R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J. F. R.*

50. Ἔθνη ἄλλα μακρόβια] Sic *Homeritae* μακροβίους dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ παραπλήσιον, ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆς μακρᾶς γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ δίαίτῃ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθῶτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστορῆσθαι, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λέγουσιν. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τοιαύτην δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὅλη παλαιὸν διαγίγνεσθαι χρόνον. οἱ μὲν διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ τὴν δίαιταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παραβάλοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρόβιοι

ε Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *AIW.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Diſſert. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Diſſert. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Σηρικοὶ δὲ πεῖλαι ἑκατὸν δύο ἐστὶ, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἀθῶτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἀθῶτας, legendum Ἀθούς. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως, τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθούς τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo denatur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀθανασίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil facientes, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. ſ. ἡ δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἀποικία. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ ἀφαίτῃ τῇ ὀπτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τῶν πρώτων κατά γε τὰ ὀπτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτη μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχη εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην ἅπασαν· ὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τὸν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τὴν ἕξεως καὶ τὴν τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τὴν ἀφαίτην μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νομᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθεὶς, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα βιοὺς ἔτη, ἐτελεύτησε· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐβασίλευσε χρόνον, ὅσον ἐπὶ τοῖς ἑπτὰ τῆς Ῥώμης ὄρεσιν ἑπτὰ τὰ τῶν ὀρῶν ὄρη ἐπιβεβήκασιν. Ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ ὁ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς, ὁ τὸν Ἀδριανὸν διαδεξάμενος, ἐπὶ τοσοῦτον ἐβασίλευσε χρόνον, ὅσον ἐπὶ τοῖς ἑπτὰ τῆς Ῥώμης ὄρεσιν ἑπτὰ τὰ τῶν ὀρῶν ὄρη ἐπιβεβήκασιν. Ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ ὁ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς, ὁ τὸν Ἀδριανὸν διαδεξάμενος, ἐπὶ τοσοῦτον ἐβασίλευσε χρόνον, ὅσον ἐπὶ τοῖς ἑπτὰ τῆς Ῥώμης ὄρεσιν ἑπτὰ τὰ τῶν ὀρῶν ὄρη ἐπιβεβήκασιν.

gaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A1*. b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἡ *Marc.* καὶ poltea posito. Non addicunt libri.

73. Τῶν πρώτων] *Aemil.* in nott. Mss. τὸν πρώτων hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J. H. Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἀνδ. *Th. M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικὸς τις ἄνθρωπος. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perizon.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J. H. Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J. F. R.*

76. Ὧν ἵνα καὶ εὐσεβεστάτη] Ὧν ἵνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th. M.*

Ὧν ἵνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter. . . *M. du S.*

Ὧν ἵνα] Quis ille *unus?* Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρισσότατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* suo inseruit, addere non licet.) *J. H. Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτη] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτου τύχη, *benignissimam* fortunam, quia εὐσέβεια quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἵνα ἡ εὐσεβεστάτου ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus*. Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J. H. Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J. F. R.*

77. Εὐσεβεστάτη μεγάλη] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus*. Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἄρμοσεν dicat Praefidem provinciae, qui νουμηνίαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J. M. G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J. H. Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

κοντα ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ οὗτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιῶσαι ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὢν ἐπὶ Κύμης ἀλατρίζων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γεγηρακέναι βιῶσαι.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

9. Οὗτοι μὲν οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. Ὅτι τέλος δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ὅτι πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τὸν ἀφιβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείως ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρόν, τὸν πάσης

d Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδοήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paulus Diac.* I. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Rufo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑπτ. ἐν.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancifius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείως — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. *ἀναγκαίῳ τροφῇ*, item *γυναικεῖος σύνοδος*, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τὸν πάσης γῆς, καὶ παλαίτητος δεσπόζειν, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ αἰκυμόνῃ βασιλεύσαντα ἤδη, καὶ γήρασκε] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem venias terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Jac. Gronov.* in totam vero textus diſpoſitio-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότου, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μυθῶδες τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἔτη ἐνενηκοντάπεντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

10. Arganthonius ergo Tarteſſiorum rex quinquaginta & centum annos vixiſſe dicitur, ut volunt Herodotus hiſtoricus, & poëta Anacreon. Verum iſta quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum eſſet* annorum quinque & nonaginta, mortuus eſt, ſicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracuſanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum ſeptuaginta annos regnaſſet, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. b Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti.* Καλλατιανὸς Edd. priores. c Ἀντέας] Ἀντίας *F.* ſola, & marg. *A1.* quod verum credo.

ſitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἐλπίδας vel οὐσίας. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τῇ δεσπότου οἰκουμένῃ. Ceterum phraſis λευκὸν γῆρας Homerica eſt, quam illuſtrat *Euſtath.* ad Odyſſ. A. p. 1676. *F. H. Majus.*

9. Δεσπότου] *M. Aurelium* jam ſenem, paucos ante mortem annos, cum ad ſexageſimum vix perveniſſe tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui ſic paſſim vocatur ab Hiſtoricis, *Polyb.* VI. 48. *Zoſim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Chriſtianis ſub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noſter paullo ante: τὸν αὐτοκράτορα οἰκουμένης. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philoſ. ſub cujus imperio extremo ſcripſiſſe videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *F. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid. Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impreſſis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic ſcribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipſa Tarteſſo fuſe differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Caſtillana.* *F. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impreſſis hodiernis ait vixiſſe. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexiſſe ait, cum ad imperium ſexaginta annos natus acceſſiſſet. Cujus rei certos eſſe auctores ait. Aſinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui GXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Teſtes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat; non hiſtoricis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum eſt. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Aſin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipſum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עֶרֶשׁ עַנְתָּא, quod ſonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adſcripſit *Benner.* Trecentos ei aſſignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *F. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Juſtin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non niſi 72. annos vixiſſe contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *F. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurſ.* Biblioth. Att. T. X. Theſaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *F. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noſter iterum infra, & *Schol.* ad Aſin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, ſcripſit Athenis, *Plut.* de exſilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de ſublim. S. IV. Conſule & *Voſſ.* & *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 203.—4. *F. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonageſimo obiiſſe anno teſtatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *F. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλατιανὸς] Mendum eſt in nomi-

contra Philippum circa Istrum flumen cecidit, supra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnasse in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odrysarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum esset*, obiit.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lysimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum esset unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius socius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη ἐτελεύτησεν.

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

[d] Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adscript. marg. *A1. V2.* Βάρδυλος. [e] Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. V2.* & *J.* Ὀδρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐστί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἐστι. τελεῖ * δὲ εἰς ἐννενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐννενήκοντα ἐτῶν ἐστι. ἔτως γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Callista urbe, nec de historico illo Callistiano mentio facta est. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum scripsisse de Asia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus scripsisse patet, alii plures. Calatis vero seu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum sententiae. *Vossius* Καλαττιανὸς legit, de Hist. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita scribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & sequuti sumus. In libris enim nostris omnibus hic legebatur Καλαγιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀττικόπολις. *M. du S.*

23. Ἀττίας] Ἀτίας nondum ausus sum edere, etsi omnino sic legend. credo cum doctiss. *Steinbeil.* id etiam in Dissert. *Majo* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. serm.* p. 248. ac *Justin.* 3. 2. eundemque esse cujus epistolam satis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτείας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀττίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impressi. *J.* Βαρδύλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chrestom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐννηκοντα τελῶν ἔτη] Hoc est *nonagenarius*, ut recte Scholiasta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exstat ap. Nostrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελεῖν ἐπὶ τὸ τίμιον. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum censuerant viri doctissimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, sic legitur in Ms. ut tam foeda menda diutius non sit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ἐτ. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odrysarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῷ Ὀδρύσῃ ἀρχαῖός τινός. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc historico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurs.* ad *Hesych.* Milet. p. 185. *Perizon.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voss.* de Hist. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inscripto *Mauss.* Diss. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος — μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lectt. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & historicus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuisse discimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripsisse de successionibus tradit *Joseph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τὸ τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξαλο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσαλο τὴν ἐκ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιός] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διδέξατο male *P.* e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: βασιλέων ἀδελφῶν. Φιλαιτήρου δὲ, πρ.

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῆς διαδόχων. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίμαχος—ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιός] Scias, Medium notari Larissaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηνῶν στρέσας. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κριάτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. ἐν δύο βιβλίοις, & 55. στρατιώτας δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πληγμάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτηρος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτηρος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant φιλαίτηρος. *J. F. R.*

57. Περὶ Περγάμου ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὸν χώρων *regio*, ap. *Iscr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐτυχῶν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενον. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ ἔτος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δέ ἴσως καὶ πλέον ἀφγενές, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνασκολοπίσθη.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse *φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας* &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Πρώτιμον δὲ ἤδη τὸν ἐπὶ Κορίνθου ἀφὶ τὸ ἰσθμοῦ. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi πρώτιμον δὲ ἤδη τὸν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem *φεύγειν* occurrit, & reticetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac *φεύγειν* cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν in *Arr.* ἀνάβασ. L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη *φεύγειν* dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνασκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἀνασταυροῦσθαι, ostendit *J. H. Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἀνασταυροῦσθαι, quod idem valere monstrat *Lips.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ἅροι, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατ' πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ ἀλγεινθεὶς, τὸ δέ τι, εἰ [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ὀνομασθεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν ὅτι τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαραξηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιὺς, ὑπεθλὴ τὰδελφῷ [b] Γωσίθρῃ

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gosithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρῃ] Γωσίθρῃ *J.* cum *V2.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Pollucе* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lect. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 24. *Marsh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Πλοῖ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 702. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum fidem de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Conone. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἴσιδωρος ὁ Χαραξ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σινατρουκῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Muaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, καὶ τόπος. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πολλὰς μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἀπὸ μιξολυδίων εἰς Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σακασηνῆς] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαρκασόλων, qui *in Sarcasis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἁμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis,

quo

fichris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacaunacis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ῀ ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λούκυλλ῀ ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσῳ.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characem regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάραξ῀, καὶ τῆς κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήραι῀ δὲ ὁ μὲν Ὑσπασίνην τρίτ῀ βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ῀ δὲ ὁ μὲν [f] Τήραιον ἕβδομ῀ βασιλεύσας Χάραξ῀, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

c Λούκυλλ῀] Λεύκολλ῀ *Fl.* Λούκολλ῀ *Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνην rursus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήραι῀] Τήρι῀ male *Amst.* *f* Τήραιον] Sic *Amst. Fr. Bl. P. S. H.* Τήριον *Fl.* Γήραιον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Συνοδευθεὶς *V.* Καλασθέντας *C.*

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J.M.G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. popular. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν ϑ' Ἀριάκων, vel uno nomine Χαυρακῶν. Vel, ut *Steinbeil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J.H.Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M.du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J.M.G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M.du S.*

Ὑσπασίνης] Non aufim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispanino, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Sch*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J.M.G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Dissert. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάραξ Παστίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J.F.R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J.H.Majus.*

10. Ἀρτάβαζ῀] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J.H.Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M.du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἔβιωσεν ἔτη. Ἄσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, καὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ἀδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσιθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόασι δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτι τὴν ἑαυτῷ ἡλικίας [b] Ὀμανῶν τὴν λιβανοφόρον βασιλεύσας, πενταικαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἔτη, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in turifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὀμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἄσανδρος] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχην Σκριβ. &c. *F. G.* Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Dio. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſciviſt, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόασι δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὀμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὀμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὀμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὀμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Guiet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱππεῖς ſolecciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ τ. ἴχνης] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντας, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πανταχοῦ, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV. 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσ-

omnino literarum cultores, qui curam & ipsi sui ipsorum *exquisitiorem* habent, ad longam senectutem pervenere; scribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati sunt, & primos quidem Philosophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor supra centum, abstinens a cibo vitam finiit. Xenophilus musicus, eminens, ut ait Aristoxenus, philosophia Pythagorae, supra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de septem illis qui sapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philosophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

ὁ παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἢ ὅτι ποιούμενοι ἑαυτῶν, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, καὶ ἀναγράψωμεν ἢ τούτων τοὺς ἱστορημένους, ἢ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεττάρων ἢ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὡς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρᾳ φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, ἢ Θαλῆς, ἢ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν καλουμένων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ ἢ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

ε Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem se dicturum de philosophis *Longaevis ἱστορημένους*, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex historia jam noti erant, quia Democritis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centesimum ferme annum vitam produxerit. *Macrob.* c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano scriberentur, fuisse existimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορούμε— scripsi. *Solan.* nescio num casu an de industria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδ.] Qui omnia ridebat, quemque Noster vicissim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Aelian.* & V. H. IV. 20. & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus absque dubio scriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum insania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philos. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεττάρων ἐ ἑκατ.] Alia de hujus morte fama est apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum esse in numeris, ubi ϱϑ' pro ϱδ', legitur, monuit *Meursius*, qui observat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum secundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Et quidem sine ullo corporis incommodo: quod solitarium esse, & id solitarium reperiri exemplum, ait *Plin. AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Aristoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tusc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illustrandae miror non esse additam scriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recensetur. p. Ed. *Kust.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidensem dixisset. Quin ipse Pythagoras CIV. annos vixisse traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Aelian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Musicus & historicus, de quo, ut alios taceam, videndus est *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meursii* consule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum testimoniis disserit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conspirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Socrates nonagesimo ad plures eum abiisse volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigisse annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Καλουμένων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de istis sapientibus dubitasse videtur Noster. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. s. *Larraeus* in hist. VII. Graec. sapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Consentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Persaeum existimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ἐ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoscit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum discrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e schola enim prodeunti id accidisse, ait, exclamasseque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μάνυσις; sed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, nisi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ ἐκκλησίαν, ἢ προσπλαίσαντα, ἀναφθέγξασθ, τί με βοᾷς; ἢ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, ἢ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, ἢ σχολάρχης, ἐννέα ἢ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ὑπὲρ τοῦ χείλους, καὶ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, ἢ πράξας ἃ ὤν ἠξίουν οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲ υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τοῦ Φυσικοῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἐν ἢ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ νεωτέρας Ἀκαδημίας σχολάρχης, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἐν ᾧ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριδος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleucensis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φύμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Διξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Ψυφάμιον, ἢ ψύμα. *V.*

50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἀπέκτεινε. *V.*

ἢ Ψύμα] Ψύμα edita. Emendavit *M. du S.*

† Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ τῷ Σελεύκου ἢ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

48. Ἐτῶν] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo ἀποκαρτεροῦντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Περκὶς — ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο, vertente *Vulsejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὸν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zosim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξίος dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 717. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 279. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis ϟβ pro ϟα. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt.* *A E. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienси doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ᾧ ἐνενήκ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philosophus ; octo & octoginta : Posidonius Apameensis Syriae , lege autem Rhodius , Philosophus , & idem Historicus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus, supra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδήκοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarsensis , Stoicus , qui Divi quoque Caesaris Augusti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata est Tarsensium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus est , cui honorem quotannis habet Tarsensium populus, tanquam Heroi. Nestor Stoicus e Tarso Caesaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. supra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστοῦ θεοῦ, ὑφ' οὗ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκτὸς ἐφάνη, δύο καὶ ὀγδήκοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμᾶς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀποτέμνει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philosophi nobiles. Inter Histo-

Οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγρα-

φέων

enim CIII. vixisse contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogesimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadragesimum inchoasset. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελδην.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. sed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopensis nonagenarius prope decessit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermissum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus senecta nihil asservatum est in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate silent. sed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magister, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voss.* I. 24. Fuit etiam alius Posidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis discipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Consulendos de Posidonio, patria Syro, ex Apamea , sed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philosophiam professus est Stoicam , & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero, Clemens Alexandrinus, & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Periz.* ad *Aelian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc lusus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres ; *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum esse monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De secessu hujus in patriam locus est *Dion. Chrysost.* illustris sane ; in Or. ad Tars. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Casauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , si *Casauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Nostrum sequitur, quod ad aetatis annos, *Stanley.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 72. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἰχυτόγλωσσος vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲν φιλοσόφων] Omisit inter alios philosophos Theophrastum, qui teste *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra septem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei assignat. sed optime conjecit *Casaubonus* pro οϛ' scrib. ϛϛ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Consule *Censorinum* , qui plerosque longaevos Philosophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

φέων δὲ Κτησίβιος ἦν, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενίτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῶν πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

a Σύριος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὃν περιτὸν δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ τοῖς χρονικοῖς διέλαβεν. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lem„ ma capitis tuetur: οἱ δὲ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν ἕκτα διαγραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἑνάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G. Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεὺς] Omnino ſcribendum Κασανδρεύς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil repu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se convivis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

Ιτείας λέγ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' ὧν πολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὅν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' οὗ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἐξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· ὃς ἔτη δὲ ἐνὸς δέοντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε τὸν Ἀθηναίων ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ πρὸς Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένων, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* c Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Κασάνδραν ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Κασάνδρου uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Bas.* ac saepe alibi. Licet Κασσάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M. du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas. Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M. du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum impleviisse annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniisse ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M. du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter senes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H. Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur *panathenaicus*, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* diserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Periz.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H. Majus.*

16. Ἐνὸς δέοντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *velusti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπέθανε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H. Majus.*

ποτνιώμενον, τὸ Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκαλο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

καὶ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τὸν βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῖ Καίσαρος Σεβαστῦ διδάσκαλος γενόμενος, καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καλαπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὃν ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' οὗ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

voce Euripidis versiculum protulit, quem ad se referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus exitus:

Cumque subjecisset, serviturum esse Graeciam, e vita discessit. Apollodorus Pergamenus rhetor Augusti Caesaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarsensi philosopho illum instituerat, sicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino suffocatus est, quinque & nonaginta annos cum vixisset. Hic ab Iophonte filio sub finem vitae accusatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, ostendens illa fabula, quam sibi mente constaret, adeo ut judices ipsum qui-

[a] Ταὐτὰ] Sic *Fl.* Ταυτὰ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμενον] Ἀνιώμενον, ποτνιᾶσθαι τὸ διαφορῶ, καὶ τὸ μὴ δυνασθήσεως ἐκείνου. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Versus hic etiam adducitur ab *Aristoph.* Ran. vs. 1255. *Hesych.* v. γλωσσῆ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kust.* Quatridui inedia vitam hac clade perculsum finiisse, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc versum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, sed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vs. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys. M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barnes.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa scripsit, etiam περὶ τελειᾶς ῥήτορος. Vid. *Suid. Hesychium Milesi.* & *Senec.* Suasor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave misceas illum cum Potamone Alexandrino philosopho, de quo in Act. philos. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. seqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ἐ. ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta est. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum secutus, XC. solum tribuit not. ad *Euseb.* Chron. 108. b. Hoc modo observari velim ex *Plut.* L. c. LV. egisse annum Sophoclem, cum mortuus est Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centesimum attigisse tradit; vid. *fragm. Sotadis* apud *Gron.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθλὸν γηραιὸ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν, Οἰνωπὸν βάκχε βότρυν ἐρεπτόμενον. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε ἐ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Thes. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. vers. 73.) ubi Bacchus, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔστ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illustrare possunt hunc Luciani locum, quae Scholiastes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ὃν Νικοστράτης, ὃς δοκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσηγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸ Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπιστίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἶμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἶμι. καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παρηγώνισε. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum superstes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus finem vitae Pytinen docuisset, vicissetque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu imperat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, τ̃ μὴ ὑφθαυμάσαι, καλαφησάσας δὲ τῦ υἱῦ αὐτῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τ̃ κωμῳδίας ποιητὴς, ἐπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τῦ βίυ διδάξας τ̃ Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀ πολὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲ ὀπὶ κλίνης ἠρεμῦν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲ εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τ̃ οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτυ ροφῆσαι, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τ̃ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τ̃ μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* c Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* d Παρεσκδυασμένα] Sic *B*1. & 2. Παρασκευασμ— ceterae.

ftes est. *M. du S.*

37. Ὑφθαυμάσαι] Frustra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen sumtum illud est ex hominum doctorum sermonibus. Utitur eo Noster in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hist.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurs.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. sed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixisse annos XCIV. *Suid.* ait, & risu suffocatum obiisse, & mortuum in lectulo jacentem fuisse repertum. Posterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In scena certantem clausisse diem ultimum refert *Plut.* tractatu an seni sit gerenda Resp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκδυασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Basileensis παρεσκδυασμένα. *J. F.*

Παρεσκδυασμένα] Corruptissime omnes, praeter *B.* habere παρεσκ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at si integra augmenti syllaba abjecta fuisset, nihil mutassem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκράτυ] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non assequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Testimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemissa. *Val. Max.* eodem, quo Noster, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt.* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenset & *Meurs.* ad *Hellad.* Chrestom. col. 973. seqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque testimonia de numero annor. morteque ejus, congessit praestantiss. *J. Barnes.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη speciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ὅτ' ἐν καλλονγάδῳ, ὅτε τις σὺν μίτρῳ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐδὴ σὺν μέλει ἤδη Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλος καὶ λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τήϊον, carmen est Anacreonticum, sive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Misopog. ipso exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ & χαριέντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo supra Noster Sect. IX. p. 26. ipsum Anacreontem & statim adpellat Stesichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔζησεν ἔτη.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κυϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

55 annos quinque & octoginta, & Stesichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus supra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratosthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum solum, sed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philosophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixisse narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiserim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille sanctissime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene *Fl.* Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν significatu Cl. *Perizon.* ad *Aelian.* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurs.* ad *Hesych.* Milesi. p. 193. seqq. *Voss.* de poet. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuisse docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipse Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Eusebius* inconstans esse videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogesimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina descendit, *Val. Max.* VIII. 7. teste. Attigisse annum LXXXIX. scribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae post Zenodotum, unde & *Beta* audit, sive *secundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda suppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hist. med. col. 51. narrat se *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidisse* CXVI. *annos agentem, non integris solum sensibus, sed & tam vegetum, ut ferneam quadrupedi soleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam universa illa regio*, inquit, *testis est.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militasse dicitur, & CCCLX. annos vixisse, anno Chr. 1139. obiisse traditur. Addi meretur qui hoc ipso mense Febr. (dum notas hasce tandem aliquando edendas relego, decessit an. MDCCXXIII.) *Joh. Ernestus Scholtz* eques, qui olim sub Carolo Gustavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Soxonia natus Martii XII. anni 1608. Risvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque prospera usus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec scribo, veniebat & remeabat, ut sacris interesset more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & stipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Censorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expositorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipsum elogio ornari constabit evolventibus testimonia, quae virorum doctissimus — insignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. seq. plena manu collecta subministrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipse enim Lycurg. *Strabone* teste X. 464. cum *Homero* in Chio insula congressus est, ejus certe poëmata descripsit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. post init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, secundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiisse ea aetate, *qua & vivere & quiescere volentibus maturum est.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter usurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Massil. p. 262. & in sacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Brisson.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam significare ὑγιαῖον, hic probat Cl. *Majus* ex Inscript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi posse: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερὸν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν ὂν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας κατασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοί, [d] πατρίδας δὲ στέρ-10γουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη τῶν [e] καὶ πάνυ κεκραημένων ὑπὸ τῆς τοῦ θέατρου ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ τῆς ὑπερβολῆς τῶν παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

15 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν, εἰ μέτριωτέρας ἔλαχε τὴν πατρίδα. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τι-20μᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

[a] Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. [b] Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *F.* [c] Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *F.* [d] Πατρίδας] Πατρίδα *F.* sola. [e] Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ παρὸν ἀναπόδοτον ὂν ἰσφάλεται δοκῶ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Mysc. Enc.* c. 1. *F. F. R.*

moi. in ἱερὸν ἰχθύν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. F. F. R.*

Ibid. Κωτιλλᾷ] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Παρίλλᾳ ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κωτιλλᾷ, ut Πιφιλλᾷ ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *F. F. R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Barbaranus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J. H. Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen* 409. *M. du S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J. F. R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *J. F. R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th M.*

9. Πατρίδας δὲ στέργουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τὸ στέργω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα στέργουσι. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis insuetus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *F. F. R.*

πεῖραν[a] ποιῆσαι, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παραπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. οὔτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, οὔτε πατὴρ καλαμελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν ἕλοιτο υἱόν, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμαι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρῴων προεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα μᾶλλον, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοῖς ἡγεμόνες κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Πειρωμένῳ] Πειρωμένων *Fl.* b Πατρίδος] Πατρίδος male *F.*

33. Νικώμαι] Subaudi τῇ εὐεργ. *F.G.*

71. Διὰ τὸ πατρίδος] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδωρ τι ἐ βίαι, δι' ὧν τὴν ἰκμάδα ἀρχὴν κατήχυναν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ὃ ἡ πληγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τοῦτο ἐ πόλεμοι ῥέουσι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo sibi loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

55 Θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γὰν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζε τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τὰς οἰκείας ἕκας ἀφικόμεν ἱερυργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίδ ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις 60 πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἕκας ἀπὸ τ πατρίδ· ὡς γ τοῦτον τ θεὸν, εἰ γ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ νομίζε πατρῷον, ἀφ' τ πρώτου ἀπὸ τοῦ τόπου 65 θέαν· γ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπι χώρια [c] πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, γ θεὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδ, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τ τ μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ἐν ἐχέτω γ τούτων τ παιδευ- 70 μάτων τῇ πατρίδι τ χάριν· ὁ γὰ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ ἀφ' [d] τ πατρίδ, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα γ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους 75 αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ γ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τ εἰς τὰ κοινὰ τ πατρίδ δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τ μεγίστων τυχόν- 80 τας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τ πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβε. κακώσεως μὲ γὰ γονέων εἰσὶ νόμοι 85 παρὰ ταῖς πόλεσι· κοινὴν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τ πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, γ τ τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὥφθη

c Πρῶτα] Πρῶτον *Fl.* d Τῆς πατρίδ] Τὴν πατρίδα *Fl.* e Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει *Fl.*

tivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. δι' ἐμοὶ θύουσιν αὐτῷ. *Per me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Observatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J. F. R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J. F. R.*

11 Ἀπο-

Ὤφθη δὲ ὐδεὶς ὅτως ἀμνήμων τ̃ πατρίδ@, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλῃ γενόμν@, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀναλαβοῦσιν ὡς μέγιστον τ̃ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τ̃ πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὄνειδ@ γὰ τὸ τ̃ ξενιτείας· καὶ τὸς κατ' ἐ τ̃ ἀποδημίας χρόνον λαμπρὸς γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ̃ πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ὀπιδειξομένους τὰ αὐτοῦ καλά. ᾗ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστ@ σπεύδει λαβέσθ τ̃ πατρίδ@, ὅσῳπερ ἂν φαίνητ μείζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμέν@. ποθεινὴ μὲ ἂν ᾗ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τῆ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνετ ὁ πόθ@ ὁ τ̃ πατρίδ@. ἕκαστ@ γὰ τ̃ γεγηρακότων, καὶ σπεύδει ᾗ εὔχετ καλαλῦσαι τ̃ βίον ὅπι τ̃ πατρίδ@, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῶν, ἐνταῦθα πάλιν ᾗ τὸ σῶμα προσκατάθητ τῇ θρεψαμένῃ γῇ, ᾗ τ̃ πατρώων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γὰ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθ, καὶ μ̃ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Muse.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθ] Subaudi αἰτίᾳ, κρίσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ κἂν — ἀνειμένοις — ἐπαινοῦσι] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes* aegros dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένοις] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱππότροφον ὑπεροράντες, καὶ κυνοτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Oppositа sunt ὑπεροράν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπεροράν est *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱππότροφ@ & κυνοτρόφ@. & dum dicit auctor ἱππότροφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, στειρωμένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & temem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῆ αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥᾳδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆ πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε στέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαυλαχῆ τῆ ὀπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τῆ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἐπορῶσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τό γε ὑπὲρ τῆ πατρίδος οὐκ ἐπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς πανοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τὴν τῆ πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἀπολανθάνονται· τὴν δὲ ἱπποβότον ἐπαινοῦντες, καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

Καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν ὑ προσήσεται, προτιμᾷ τὴν ὑπὲ τῆ πατρίδος τάφον· καὶ ὁ τῆ πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσιν ἡ πατρίς· ὥστε καὶ τὸς πανταχῦ νομο-

a Εἰδότες] Ἰδιῶτις *Fl.* b Ἀπαυλαχῆ] Ἀπαυλαχοῦ marg. *Ai.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo oppósita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἰσὶ θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θεῶν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πᾶσιν — μηδὲν αὐτῶν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντας. *Persuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. 2. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J. F. R.*

37. Καὶ κυροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M. du S.*

Καὶ κυροτρόφον ἱπποβότου] Legendum τὴν κυροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφος & κυροτρόφος illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κυροτρόφος. *J. M. G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M. du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ὑπὲρ τῆ καπνῆ τῆς φυσικῆς τινα ἐνάλιος πάτρης ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γιγνώσκων, ὅ τ' ἀληθὴς ἐστὶν ἐν ἡμῖν πατρὶς, πρὸς ἣν καὶ τὸ ὄντως ἱμειρόμενος φαντὸς, ἀλλὰ τῆ καπνῆ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M. du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅπῃ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτῳ ὅπιβεβληκότας τὴν Φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τοῦ μέγιστόν ὅστι τῶν παραπλημάτων τοῖς παρατασσομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ εἰδείς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλῃ. ποιεῖ γὰρ καὶ τὴν δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam; exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum oducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ὅση βαθεῖα, καὶ γῆ ἀλγεινοκαυμένη, ἔρημος ὅπη πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πεδίνη ἅπασα, καὶ χλόην, καὶ πόαν, καὶ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῶ ὀλίγω λείψανον, ταχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, οὐδὲ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γῆν ὅση ἀπὸ ταύτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος ὅτω, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος ὅσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ θάλπος [e] δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, καμινῷ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα, πανταχῶς ἄβαλον τὴν χώραν τίθησι.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐσταλὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

DE DIPSADIBUS.

1 QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena fervidissima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic Fl. P. aliaeque. Αὐτῆς male J. b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ Fl. Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει Fl. d Πεδίνη] Πεδίνων W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & Bl. Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, ᾠδῆς, scil. ἐσί, ἅς τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. J.F.R.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τῶν διψάδων. Th. M.

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit Diod. Sic. L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. J.F.R.

19. Ὑπαλλὰ τὴν θεὸν] Nota phrasin poëticam: ὑεὶ μὲ ὁ Ζεύς. &c. F.G.

22. Βατὺς] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὺς retineas, ad τὴν Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησιν. c. 1. & mox ἡ ψάμμος διοσμος. M. du S.

37. Ἀκτὶ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus causſam irruunt interdum circa ipſum brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ἔτοι ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὕσαλα τ' ἐὸν τηρήσαντες, ὁπότε τὸ πολὺ τῷ καύματι σθεναρὸν, καὶ ἡ ψάμμος νοτιδείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, καὶ τρυθῶν τ' μεγάλων [i] χαμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται ὅτι πολὺ ταλαιπωρέμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἄφ' ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δικτύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετ' ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀναστάσας τ' ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τ' χώραν, ὑπαρζέσῃ, ἀκμαιοτέραν τ' ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τ' νοτίδα προσβατευθησομένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τ' γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῶν λεχθησομένων· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τ' ἰὸν ἄμαχα, ὑπνέμει τ' γῆν.

f Θηρώσης] Θηράσης *Fl.* *g* Ὕσαλα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑοῦλα *J.* & marg. *A1.* *h* Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Gujet.* *i* Χαμαιπετῶν] Χαμαὶ τούτων W. & *Fl.* *k* Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* *l* Σφίσω] Σφὶν W. *m* Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. *n* Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ ἑ τῷ θερμῷ ἑ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μᾶλλον κρατύνεται ἑ ἐκδύσεων· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεταί τε καὶ ἀφωνίζει· συναπαφθῆσα τὸ ὡς ἐφ' ἑαυτῇ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὸ ἡ ὑγρότης ὀλιγυμένη ἀκμάζειν ἐκδύσεσιν, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικνεῖται μόνη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χωροῦσα, ὥσπερ παραβραύει καὶ ἀποσβεννύει πᾶσαν ἑ αὐτὸ τὸ θερμόν. εἰ ἑ μὴ τοῦτο πάσχειν δοκεῖ. ἄτοπον τ' ἤδη κεκρατηκέναι τ' τῶν ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — ὑπθερμανθησομένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ἐμβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμω· τὰ δὲ ἄνω ὀπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήστεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὀπιγείον [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὀπιπετόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim submersi, nido in arenae recessibus defosso; alii in summo versantur, bufones, & aspides, & viperae, & ceraſtae, & bupreſtae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & scorpionum genus duplex, terreſtre alterum, pedeſtre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales sunt locustis, & cicadis & veſpertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem acceſſu reddunt illam Libyam.

Τὰ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινότατον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ διψάς ἐστιν, ὄφις ὑπερμεγέθης πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὸν ἰὸν [e] παχὺς, ὀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καλαπονῶν, καὶ καλατρύχον αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψᾶ-

4. Beſtiarum vero, quas ea nutrit arena, importuniſſima eſt dipſas, ſerpens non ita magnus, viperae ſimilis, morſu violento, veneno craſſo, immedicabiles ſtatim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morſi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa eſt affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσβαινα W. b Τε] Τι W. c Ἀκρίσι] Ex emendatione *Saulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐπιπετόμενα] Bene *S.* Ἐπιπετώμενα Edd. illa priores. e Παχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλίκτους W. ſed ſupra eſt ἡ. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ] Credo, hic eſt ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exuſtis atque indiſcretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quaſi poſtliminio muratum nuper nolim. Eſt omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὀδίτῃ dicas, poſteriore parte compoſiti, quaſi *viatorem arenae*, nimis generale eſt, & omnibus commune harum regionum ſerpentibus. *J. M. G.*

50. Βυπρήστεις] Βύπρηστις eſt animalculum ex cantharidum genere, ſic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F. G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum eſt *ἰκτῖδας* ſeu viverras abſurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρίσι & τέττιξι, *locuſtis & cicadis*, quod miror vidiſſe neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. ſcript. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι.] Si *ἰκτὶς* non alius animalis quam viverrae nomen eſt; non poteſt profecto hic locum habere. *Bochart.* ſummi ſane viri, ἀκρίσι, nimis a ſcriptura & ſono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. f. 81. *Veſpertilioni membranaceae pinnae uni.* Sed ſcilicet conferendus etiam eſt alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα ſunt) *fragilibus inſecta, hamentibus hirundines in mari, ſiccis inter tecta veſpertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *piſces* alii plures volant & ipſi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πετονται ἰχθύες ὅταν διώκωσι, καὶ ἰξάλλουσι θαλάττης, αἵ τε τοξίδες καὶ οἱ ἱππουρις οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita ſint, puto Lucianum dediſſe τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι καὶ νυκτερίσι. Corruptio contigiſſe potuit inter dictantem, qui adſpiratas tenuius juſto pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adſpiratas, & υ pronuntia exilius, ut ſolent Jotaciſtae, & pro ἰχθῦσι exiſtet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. poſt med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμύξασας fuiſſe, non ſine cauſſa ſuſpicatur V. C. *Jenſius.* *J. M. G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F. G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam noſtram ſeq. *J. F. R.*

Ἀκρῖσι]. (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino noſtrum ſupra *Mvi.* C. 1. *Kuſt.*) In omnibus Impr. & ipſo M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & conſuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non poſſim recipere,

bestia. Sitiunt nempe supra modum: quodque maxime mirum est, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam sitim exstinxeris, neque si Nilum ipsum, totumve Istrum ebibendum iis praebeas; sed ipsa illa irrigatione morbum accendas, velut si quis oleo exstinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii istam esse caussam, Venenum illud crassum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius sic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum suppliciis. Sed, bono consilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipso se legisse cippo viri hoc modo defuncti sodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, sic narrabat, dum Aegyptum transit, iterque facit ad Syrtim majorem,

σι ἢ εἰς ὑδρωπικὴν· ἢ τὸ παραδοξότατον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. ἢ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. ὥστ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἢν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν παραδῷς, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸν νόσον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ καταβεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, [h] ἔπειτα διυόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον παραχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον· μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. Ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς οὕτως ἀποθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, παρὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποιεῖ

[h] Ἔπειτα διυόμενον] Ἐπιδιψιλιδόμενον marg. A1. L. & G. Vulgatum servant Edd. & M. [i] Ὃς] Sic Edd. omn: In M. omiss. sed ὡς supra scriptum a recentiore manu.

pere, suadet tam articulus ταῖς, jam recte respondens tribus femininis; quam quod sequitur, his avibus infestam Lybiam; quod de *piscibus* minime praedicari potest. *J.F.R.*

62. Παχὺν] Quid hoc sit, quave ratione cum sequentibus conciliari possit, medicis quorum ea est provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺν; nec me movet quod mox c. 5. diserte παχὺν dicat; ibi enim alia ratio est. Hic celeritatem, illic saturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν παχύν] Etsi c. seq. παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expressis verbis addit, id potu dilui, & παχὺν etiam aliter defendi potest, ut exponatur *tumens veneno*, veluti Ovid. de *Pythone* serpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βιαιότατος, & εἶδος, inter quae παχὺς positum languet. Nihil tamen contra libros ausus sum, ut *Solanus* π. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπραται ποσῖν] Conf. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipsadibus, caussam inextinguibilis sitis esse, quae ex morsu dipsadis oriatur, ait Lucianus ex sententia medicorum, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἔπειτα διυόμενον τῷ ποτῷ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον παραχεόμενον. *Quod crassum cum sit venenum, quando postea potu madescit, celeriter movetur, humidius, ut verosimile est, redditum, & latissime diffusum.* sic interpres, nec male. Sed pro ἔπειτα διυόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδιψιλιδόμενον ποτῷ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδιψιλεύω est largiter & copiose praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna sive basis cui affixa statua: in basi planicies apta inscriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλάτος τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omissum prius fuerat, sed additum est ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *sodali Lucieni* sermo est, non de *viro morsu dipsadis confecto*: unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepissem ὡς vel contra libros, si summa necessitas id postularet; at quum ὃς sic satis commode intelligi queat, non statim cum *Soulio* ὡς rescripsi sine auctoritate; sed quum nonnulli mox etiam ποσσὶν habeant, suspicio tamen subest eosdem & ὡς voluisse; quod si itaque ποσσὶν adripias, tum ὡς quoque necessario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο ἡ πορείαν· ὑ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ὡς φησὶ ἡ νῆσος, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσμαλι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τὸν ὀλέθρου τὸν τρόπον. κεχολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μοί τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ δρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς πίοι [b] δῆθεν· τὸ δὲ θηρίον [c] δὲ, τὸν δι-ψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περισπειρᾶται τῷ ποδί, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖται οἷα τῶν στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τοῖς γράμμα, ὃ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰ-ὲν ἐόντα

Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι δι-ψαλέην ὀδύνην.

Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,

Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ὅσα περὶ τῶν ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενα αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενώσαντες, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν. (neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te hausto vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis; & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam sutuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

[a] Ἐποιεῖτο] Ποιεῖται W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *Ar.* [b] Δῆθεν] Δὴ marg. *Ar.* [c] Δὲ] Δὴ W. [d] Περισπειρᾶται] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περισπείρεται *Fl.* [e] Ὠὰ] W. ὠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. [f] Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* [g] Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰρ εἶναι] I. e. ἐξεῖναι, *licere*. *F.G.*

97. Περισπειρᾶσθαι] Περισπειρῆσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεχολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένῳ, & supra *Philopſ.* c. 22. ἐσπειραμένῳ. *J. F. R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit νίοῦ pro ἰοῦ, nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J. F. R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς τ' πίθον οὐκ ἀναπλήσασαν ἐπαντλεῦσαι (sed exstitit puto in Mſ. ἐπαντλεύσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Jens.* *J. F. R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J. M. G.*

31. Φύσις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies.

quod *mera* arena illorum solum est. Si vero satis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum sufficiat, pileus est.

8. Ibi ergo insidiantur apud ova Dipsades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miserum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta sunt, ut bibat semper, & magis sitiat, & nunquam satietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adversus Nicandrum Poëtam studio a me dicta sunt, neque uti vos cognosceretis, non nihil me curae in discendis serpentium Libycorum ingeniis posuisse. Ista enim Medicorum magis laus fuerit, quibus scire talia necesse est, ut etiam depellere illa ex arte possint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praesidem *Jovem rogo*, nolite offendi transsumta a bestiis imagine, similiter erga vos affectus, atque illi a dipsade morsi ad potum affecti sunt. Quo frequentius enim prodeo in conspectum vestrum, tanto magis ejus rei sum cupidus, sitisque me urit, quae reprimi nullo modo potest, nec unquam illo satiari potu mihi posse videor. Nec injuria.

ἐν ᾧ ἔχουσι κεραμεύειν, ἀφ' τὸ ψάμμον εἶναι ἡ γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῖλοι γίγνονται· δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες περὶ τὰ ᾠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ δ' ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος ἀδέπλου.

Ταῦτα δὲ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, [b] φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τῆς τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς [i] Φιλίου μὴ [k] δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆς δι-ψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν θᾶττον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος [l] ἄχεσιν ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλησθῆναί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. οὗ γὰρ ἂν ἔτω διεν-

b Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. *k* Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *V1.* & 2. *i* Φιλίου] Restitui ex L. G. & *V2.* Φιδίου Edd. cett. & *l* Ἄχετον] Bene M. *El.* &c. Alii ἄσπιλον, ajunt *Coll.*

19. Πῖλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ ὁ ψόφος τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δύνασαι * καὶ ὕτως εἶναι, ἵν' ᾖ ὕτως] ὡς ἐκεῖ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ φύσις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν γνώσεως μου. δυσχεράνητε δή. M.

41. Ἄχεσιν] Ἄσπιλον habent C. Γραῦ. ἄχεσιν. G.

* Quae his uncinulis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid sibi velint satis assequor. *M. du S.*

Pro ptiore ὕτως legit φύσεως. *J. J. Weisbeo.*

ties. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φιδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo ferastis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per istum statuarium juravit? Mss. optime & certissime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praesidem. Ostensurus magnitudinem sui erga eos studii per Φίλιον Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, se illorum majore indies flagrare studio, quo saepius eos videat, eo saepius videre desideret. vide *Suidam* in Φίλιος. Ac εἰκὼν θηριώδης est similitudo a feris sumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mss. Gr. L. & *Veneta* secunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φιδίου, nisi quod in *J.* est Φιλίου. *M. du S.*

2. Ἔοικα

διειδεῖ τε καὶ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχοιμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορεῖμαι χανδὸν, ὑποθεὶς τῷ κρυερῷ τὴν κεφαλὴν· εἰη μόνον μὴ ὀπιλείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὀπιῤῥέοντα, μηδὲ χυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψης γε ἕνεκα τῆς ἐμῆς πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καὶ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρου οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me haustu, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

DISPUTATIO CUM HESIODO.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τῆς δάφνης αὐτός τε δεικνύεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀφ' οὗτος λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξεπονήσω, τὸ δὲ ἕτερον οὐδαμῶς ἐφικόμενος ἐτύγχανες, ἀλλὰ καὶ πολὺ τοῦ σκοποῦ ἀπολειπόμενος. ἐγὼ γοῦν ἐπειδὴ τὰ μὲν παρεληλυθότα ἐπῄνεσας, τὰ δὲ μέλλοντα οὐκ ἐμαντεύσω, ἀλλὰ καὶ ἐψεύσω, ἐπειρῶμαι ἐγὼ μαντεύεσθαι ἀντὶ σοῦ, καὶ ἃ μέλλει ἔσεσθαι προειπεῖν, ἐπειδὴ καὶ τὰ γεγενημένα ἐξεπόνησας. ἀκούσῃ δὲ οὐ τὰ τυχόντα, οὐδὲ ἃ πολλοὶ ἄλλοι προεῖπον, ἀλλὰ τὰ μέγιστα καὶ ἀληθέστατα, ὡς ἐγὼ οἶμαι.

VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfecisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex *W.* Καταλιπεῖν **Edd.**

ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λυκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχνοίας. *G.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod. Theog.* 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τῆς δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύοις, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere *Theog.* 30. seq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θητὸν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί μιν κέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγήμην, ἄχρι
κεῖ τ' πρώτων ἐκείνων, χάος, κεῖ γῆς,
ὑ οὐρανῦ, κεῖ ἔρωτ· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρε-
τὰς, ὑ ἀθηνέσεις γεωργικάς· κεῖ ὅσα
περὶ Πλειάδων, ὑ ὅσα περὶ κειρῶν ἀρότυ,
ὑ ἀμήτυ, ὑ πλῦ, ὑ ὅλως τῶν ἄλλων
ἁπάντων. θάτερον δὲ, κεῖ ὁ χρησιμώτερον
ἦν τῷ βίῳ πολὺ, ὑ θεῶν δωρεαῖς
μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τ' τὰ μελλόντων
προαγόρευσιν, οὐδὲ τ' ἀρχὴν ἐξαπέφηνας,
ἀλλὰ τὸ μέρ τοῦτο πᾶν λήθη πεδέδωκας, οὐδαμοῦ τ ποιήσεως ἢ τ Κάλχαντα, ἢ τ Τήλεφον, ἢ τ [b] Πολύϊδον, ἢ ὑ Φινέα μιμησάμενο, οἳ μηδὲ πεδ' Μουσῶν στύτυ τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, ὑ οὐκ ἄκην χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τ τριῶν τύτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθ. ἢ γὰ ἐψεύσω, εἰ ὑ πικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποσχομένων ὅσοι τ Μουσῶν ὑ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύναντ· ἢ αἱ μὲ ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνυ ἀποκρύπτεις, ὑ ὑπὸ κόλπον φυλάττεις τ δωρεὰν, ὐ μέλλοντὸς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπ μέν σοι ὑ στὰ τοιαῦτα πολλὰ, ὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ πεδέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὃν καιρόν τινα ἄλλον ταμιευόμενο τ χρῆσιν αὐτῶν. ἐκεῖνο μὲ γὰ ὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι, τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολυίδου] Πολυείδου W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπόθεσις τοῦ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρὸν, ὕπα πεδικαλλῆ τ λόγον ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, εἰ ὑ μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ ὑ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἰπωσιν, εἶτι κεῖ Ἑρμογένει πιστευτέον. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολύϊδον] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποσχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dese illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποσχομένων] Aut abundare ὑ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπας vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege ὅτως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis seclusi negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπον] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπῳ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med. & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲ ἔδοσαι, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαιτο ὑπόσχεσιν. λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν. ἢ ταῦτα πρότερον αὐτῷ ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεχημύναι.

Ταῦτα οὖν πόθεν τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑαυτῶν εἰσιν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀποκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ἐστι τῶν ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμόν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε πάντα ἐκείνων τὸν λογισμὸν τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βδάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

pollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεχημύναι] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποχόμβαι *Pell.* b Πρέπον] Πρέποι W. c Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῖν, male. d Ἴστε] Ἴσθε *B* 1. Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

* Ἀμολγεῖον] Ἀμοργεῖον. C.

58. Καὶ βδάλλειν] Ἀμίλγειν. καὶ βδελεὺς τὸ * ἀμολγεῖον. *V.*

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπων ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. Θησαυρὸς ὑπὸ τὴν Ἑρμῆν. *Alciphr.* I. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τόμου ἀγάπα ποιμενίου χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μὴ τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπου. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑαυτῶν] *Heſiod.* Θεογ. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑαυτῶν] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heliodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ipſis Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine* ἑαυτὰ (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἑαυτῶν. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius*. Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γένος ἑαυτέρα ἡ λέξις (ἑαυτὸν) εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἑὸν, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῖν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῖν. M. ὑμῶν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ σὺκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. Sic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera sunt ac disciplina, causssam dicere merito: Deas quidem sua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defensio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto studio reposcere, syllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & si quid in ipso poëseos cursu non animadversum effluat, acerbe illud exigere; verum scire, multa nos & modulorum causssa & soni inculcare. Quaedam autem carmen ipsum saepe, utpote levia *ac polita*, nescio quomodo adsumit. At tu maximo nos nostro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo potestatem. Et reliqua in poësi pulchra non vides; sed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιον ἂν εἶην ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὐτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρός σε καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· ἐμοὶ γὰρ, οἶμαι, χρὴ τῷ ποιητῇ εἰς τὸ λεπτόταλον ἀκριβολογεμένως, ἀπαιτεῖν καὶ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παρρύῃ λάθη, σμικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τὴν μέτρων ἕνεκα, καὶ τὴν εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸν ἔπος αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲ ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

[e] Ἀπολογίας] Restitui ex W. marg. *Al.* & *Fl.* Ἀσυλογίας male G. & Edd. vulgo. [f] Τὴν] Omittit *Fl.* [g] Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλμους τὰ τῶν καλάμων λοπίσματα ἢ σκόλοπας, ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδαλαμῶ. †τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲ εὐθείας ἐξύνται ‡ σκινδαλάμους ἔν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ νηφάλιος, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omissum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoscunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. *G.* σκιδαλμούς. In C. vero uti & hic scribitur.

men cum Ἀναβ. c. 3. ubi ἀντιλογία scribitur. *Kusselius* αἰτιλογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παμπρύνειν λάθη] Cl. *Hemst.* margini adleverat videnda. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραρυῶμεν, docet id reddi non posse *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo ἀμφρύειν vel ἀμφρύνειν exprimi solet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παρρύνειν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëseos cursu per imprudentiam omissum fuerit*, aliisque, monet, idem esse quod ἀμελεῖν & παρορᾶν, oppositum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: διὰ, μὴ παραρυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea scribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Aristoph.* Nub. p. 130. E. & Ran. 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Aristoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie sic dici τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro subtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς esse restituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Hesychius*: sed est etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ τῶν εὐθείας ἐξύνται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum significant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοί· sed σκινδάλμου κ. τ. λ. Verum potest fieri ut de σκινδάλαμος & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiastes*, quod vel ipse male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adversatur scriptura Scholiastae. Sed si & *Aristoph.* & ejus *Schol.* ad Nub. vs. 130. inspicias, videbis in *Aristoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omisso altero α. Verum *Bisetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Hesych.* triplicem scriptu-

ἐκλέγεις, ϗ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὐ μόνῳ ταῦτα σὺ, ὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνυ, ἀλλὰ πολλοὶ ϗ ἄλλοι τὰ τῦ ὁμοτέχνυ τῦ ἐμῦ Ὁμήρυ καλακνίζυσι, λεπτὰ ὕτω κομιδῇ, ϗ μάλιστα μικρὰ ἄτλα διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ ϗ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴ ὀρθοτάτῃ ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ ὗτος, τὰ ἔργα μυ, ϗ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τύτῳ, μαντικῶς ἅμα ϗ προφητικῶς προλεθέσπισέ μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλῦντα τὴ γε ὀρθῶς ϗ κατὰ καιρὸν πραττομένων, ϗ τὴ παραλελειμμένων τὰς ζημίας. ϗ τὸ,

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere caussam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ, παῦροι δέ σε θήσονται,

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accolà *plaudet*:

ϗ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πρέπει τοῖς ὀρθῶς γεωργῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τῦτο μὲν ὖν, ὦ θαυμασὲ Ἡσίοδε, ϗ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἰρηταί σοι, ϗ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴ τῶν Μυσῶν [c] ἐπίπνοιαν, αὐτὸς ὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ϗ ταύτῃ τὴ μαντικὴν παρὰ σῦ ϗ παρὰ τῶν Μυσῶν [d] προσεμθόμεν. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque caussam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἰρηται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπόησαν *El.* male. Id tamen & adscriptum marg. *AlW.* d Προσεμθόμεν] Προσεμόμεν *Fl.* male.

81. Καλακνίζυσι] Κνιτῶσι. *V.* Καλατίμνυσι, καλλιπεῦσι. C.

82. Ἄττα] Τινά. ἢ ἄσημα. ἢ φλυκτίδια. ἢ ὀλύγα. *G.*

92. Φορμῷ] Φορμὸς, πρακαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰχθῦς κομίζειν. *G.*

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἰρηταί σοι] Ἀντὶ τῦ ἁπλῦν ἔφατον ἐκ κατὰ ποιμενικὴν ἠθοποιίαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὶς δὲ λέγε τῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλομος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδιλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Bos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. E. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὐ μόνῳ ταῦτα σύ. *Th. M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μυ ϗ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ὖν &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν ὖν &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtei; & optime nobis de illis rebus vaticinentur, ſi pluat Deus, florentes futuros eſſe manipulos: (*meſſem copioſam*) ſi vero æſtus invaleſcat, ſitiantque arva, fieri non poſſe, quin fames ſitim illorum conſequatur: nec oportere media æſtate arare, alioquin nihil inde utilitatis exoriturum, fuſis fruſtra ſeminibus; neque metendum ſpicam adhuc viridem, alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt, niſi obruas ſemina, & ligone armatus ſervus terram iis inducat, devoraturas aves, omnemque ſpem æſtatis interceptam devoraturas.

5 ὑμῖν οἱ γεωργοὶ, ἢ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν τῷδὶ αὐτῷ, ὅτι ὕσαντος μὲ τοῦ Διὸς, εὐθαλὴς ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς [f] Ἐπιλάδῃ, ἢ [g] διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ὠδεμία μηχανὴ μὴ ὐχὶ λιμὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῷ. ἢ ὅτι ὐ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀρόων, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐκχυθέντων τ' σπερμάτων· ὐδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τ' στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεαι τ' καρπόν. ὐ μὴν ὐδ' ἐκείνου μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, ἢ θεράπων μαχέλλην ἔχων ὀπφοροίη τ' γῆς αὐτοῖς, καλαπτήσεται τὰ ὄρνεα, ἢ προκαλεδεῖται τ' ἅπασαν τῶ θέρους ἐλπίδα.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita, non peccaverit; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur, cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt, in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium, & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis, itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

10 Τὰ μ' τοιαῦτα φαδαινέσεις μὲ, ἢ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, ἢ ὐδαμῆ ὐδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπ' τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς [h] ἔσται [i] αὐτῷ [k] ἀποπεπνιγμένος, ἢ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τ' Ἀπόλλωνος ὀργῆς τ' αἰτίαν, ἢ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσεαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα μ' ἡ μαντικὴ, ἐπεὶ ἢ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

[f] Ἐπιλάδῃ] Λάδῃ W. [g] Διψήσωσιν] Sic & *Fl* cum cett. Διψήσουσιν W. [h] Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἴσαι tamen ab altera manu, cum ἴσιν ante legeretur, quod & Edd. oblidet. [i] Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* [k] Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὅσα. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J. M. G.*

14. Κενὸν αὐχμὸν, τ' καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τ' στάχυν) τ' καρπῶν, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim: κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob moliitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J. M. G.*

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere dicet, praedictum hoc Minoi a Polyido. *M. du S.*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἔσιν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀπεπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ ἢ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοι καὶμὲ μάντιν λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quæ ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixerit?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quæ tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις ἢ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτῦ ἐγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

οὐκ ἂν φθάνοι καμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, καὶ προθεσπιῶ, καὶ ἄνευ Κασταλίας, καὶ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικοῦ, ὅτι ἂν γυμνὸς τῆς κρύος δεινός τις, ὑοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος ὁ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μαλλιχώτερον, ὅτι καὶ θέρμη μοι ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὁ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως πάνδεχές ἄξιον, ὡς οὐδὲν [a] ἤδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, καὶ τοῦτο οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος ὅσα. καὶ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπετέλεσε τῶν [b] ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit, quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauru & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſſe eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἤδεις] Ἤδεισθα W. & Fl. b Ὑπεσχημένων] Ὑπισχνούμενον W.

35. Ἠπίαλος] Rigetur. V.

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Sympoſio c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐκεῖνα ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἤδεις] In W. & Fl. ᾔδεισθα. quod obſervatu dignum est. *M.du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Heſiodi diſputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pauſaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι ὡς μαθὼν Ἡσίοδος διδαχθείη ὑπὸ Ἀκαμάντων καὶ ἔστιν ὕμνος μαθὼν, ὅσα τε ἐπελεξάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuiſſe, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιόναι ἀφ' τοῦτο ἔστω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφ' τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιόναι, παριόναι est. *M.du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ἔστω] Sic legendum & diſtinguendum videtur: ἀφ' τί ἔστω φιλοθεάμων σύγε ἄσκοπος τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, noſtra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Ἔδει δὲ ποιεῖν] Etsi commode abesse potest καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Noſtrum. Supra *Pseudol.* c. 8. ξ. ἔτ' ἂν συνὴν ποτὲ ὅ, τι καὶ λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶδα δ', τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paraſ.* c. 51. f. Item *Long. Paſt.* III. 106. καὶ ἐζήτουν καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δίδους ἐγχυτὴν — ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπιθύω. Et alia quae Cl. *Hemſterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τὸν θεῖον ἀμφοτέρως καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντον δι' ἡμᾶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyſſ. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa meſſes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. *M.du S.*

15. Εἶτετο μετ' ἐμοῦ] Phrasis *Ariſtophanis* Pl. 824. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἕπου μοι. *sequere me, non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. TIM. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

ΛΥΚ.

ΟΥχ [a] ἐγώ 'λεγον ὅτι ϑᾶττον τὴς γύπας ἔωλον νεκρὸν ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ ϑέαμά τι τ῀ ὡϛδόξων Τιμόλαον ἀφελάϑοι, καὶν [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευϛὶ ϑέοντα [c] ἀπιέναι ἀφ' τοῦτο; οὕτω φιλοϑεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα. TIM. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὅτως ἐμπεφόρτισται ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου εἰς τ῀ Πειραιᾶ καλαπεπλευκέναι, μίαν τ῀ ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφὼ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονὶ, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄϛεως ἥκειν, ἢ ὀφομένους τὸ [f] πλοῖον. ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυῤῥινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐϛιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήϑει τ῀ ϑεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ τ῀ νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὴν, σὺ μὲν, οἶμαι, Σάμιππε, προῆειϛ· ἐμὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καί με ἀφ' τ῀ ἀποβάθρας ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὐ-

a Ἐγώ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J. B. P. H.* b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl. Bs.* P. &c. Παριέναι *J.* cum *Vz.* d Καὶ] Omittit *J.* e Σέ τε] Σφῶϊ ἔτι O. f Πλοῖον] Πλεῖον male *J.* sola. g Ὁ] Abest artic. in O. h Ὅπου] Ὅπου *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

x. Οὐκ ἐγὼ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπεσθαι. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μετ' ἐμοῦ, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶν τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἕπεσθαι μετὰ τινὸς pro τινὶ, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ὃς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδετος penult. brevi. Vid. ad *Asyn.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θεω-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλεληλύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ Θαλάμης προῆλθε, τὸ ἡ καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον ἐς τὸ πίσω τὴ κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τῦ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν ὅτῳ [c] ἐκεῖνῳ θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] ἀξυγυμένῳ τὸ πλοῖον, παρέσχηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθει· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὁ πάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν ὁ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθηναίων καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, γυμνάσιον τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ ἀδακρύσαι ὀδὲ ἀγεννές· ὅτῳ δὲ πρὸς τῷ μελάγχροος εἶναι, καὶ πρόχειλός

25 vidi, neque intus, neque poſtquam deſcendimus.

2. SAM. Noſti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formoſus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo ſpectaculo viſo, longum valere juſſo naupego Aegyptio, qui monſtrabat navim, adſtitiſſe lacrimantem, ut ſolet. Facilis enim vir eſt, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formoſi ſectantur, liberi omnes, jucundi ſermonis, olentes palaeſtram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iſte, praeterquam quod niger, labioſus etiam eſt,

a Καλεληλύθειμεν] Κατεληλύθαμεν O. b Οἶσθα] Οἶσθ' ὃν O. c Ἐκεῖνῳ θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνῳ O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένον male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμου καὶ θαλάμου, οἴκου ἢ κοιτῶνος. V.

30. * Ἐνδιδικὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδιδικὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. V.

* Ἐνδιδικὸς] Mendoſa ſcriptura ſcholio huic anſam, ut & multis aliis, dedit. M. du S.

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; conſule *Poll.* & *Baiſ.* 140. M. du S.

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. ſupra T. 2. p. 820. *Bis Accuſ.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. J. F. R.

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti.* Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeunte.* J. G.

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phraſis ſupra Διαλ. c. 5. ξυνηγητὴς τῆς εἰκόνος, ubi vide *Tollium.* *Kuſt.*) vid. N. Δ. XX. ipſo initio. M. du S.

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illuſtrari poſſe ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπιέντα μύκητα, & ἐχρέμπτεσθαι ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi ſignificat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri:* itaque hic etiam ad *vocem ex imo quaſi receſſu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim ſibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confuſionis* notionem auſim excludere, cum videam in Ἐτυμ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per feſtinationem varie tractas & ſibi permiſtas. J. M. G.

49. Συσπειραμένους] Conf. ſupra hoc Tom. ad *Diſp.* c. 6. J. F. R.

50. Ἐλεύθερον] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris noſtris erat, ἐλαθερικόν. De coma Athenienſium. M. du S.

54. Ἐν Παλλήνῃ] Gr. ἔμπαλιν. F. G.

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec ſcriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatiſſime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienſes ſenes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Noſtro indicatus docet καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τὸ εὐθαιμόνιον, ἀφ' ὃ τὸ ἀφροδίσιον, ἐν πολλῷ χρόνῳ ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φορεῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ὑφάσει κρωβύλῳ ἀναδούμενοι τὴ ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ὃ θ' Ἰάονας τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὖτη ἡ στολὴ κάτοιχε. Quo in loco *Stephanus* ἐνίρσει conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clariſſimo *Hudſonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo guttare*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quandó, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

45 ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξετο ὑπισεσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲ, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ φόφῳ, καὶ τῷ τῆ Φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τεττίσιον ὁ πλόκαμος συνεσπειροαμένος, οὐκ ἐλευθερίον φησιν αὐτὸν εἶναι.

TIM. Τοῦτο μὲ εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕς τε ὡρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν δὲ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τοὺς γέροντας, ἀναδησάμενος [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

1 ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

g Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. *h* Παῖδες] Non est in *Fl.* *i* Ἔμπαλιν ἡ] Recepi ex *F.* *V2.* & marg. *A1.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. *k* Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl.* *V2.* Κρωβύλων cett. *l* ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Συνεσπειραμμένον] Συνεγραμμένον. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλον εἰδὲν πλέγματος τῶν τριχῶν, λὸν ἑκατέρων εἰς ὀξὺ καλαλῆγον. *V.* (Εἶδεν ἐμπλοκῆς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenientibus loquitur) τὰ εὐδαιμόνων, ἀφ' τὸ ἀβροδίαιτον, ἐ πολὺς χρόνος ἐπιδὴ χιτῶνας τε λινοῦς (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπεύσαντο φορεῖντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀνακρυβόμενοι τὰ ἐν κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ἧ καὶ Ἰάονων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτὰ ἡ σκευὴ κατέχει. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, ἐν τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverate nolim dicere. Iones antiquam Athenienſium coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλον] Crobylus crinium plexus in acumen desinens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienſium *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πλόκων ὑπὲρ ὠδῖνα γαίης
Γηγενέες. —

G. C.

Κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Tzetz.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρωβύλον] Κρώβυλον seu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε πρὸς τὸ ἱστὸν ὑπερολὺ ἕστημεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ὑπερβολὰς, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸ ναύτιλον διὰ τῶν κάλων, εἶτα ὑπὸ τὴν κεραίαν ἄνω ἀσφαλῶς διαθέοντα, τὸν κεροιάκων ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προϊωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύναλο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδέ τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποκοληθῇ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸς ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπιλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα πρὸς τοῖς ναυτικοῖς, ἃ ὁ κρίκος καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Καμπτ. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρια sine dubio hic legendum. *J. F. B.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν νεῶν διῤῥεῖς ἐστιν ἀλλὰ διῤῥέαι — πρὸς τὰς ἐπιβολὰς (contra tela varia) ἀντεσοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt αἱ ἐπιβολαὶ vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi στρατηγίδι, non bellica: ille ἐπιβολὰς, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τὴν ἐπιβολῆς & ἐμβολῆς significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεραίακες non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *cerucchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt οἶαξ quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀγράφα *Schefferiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σκιδνάντα. Sic φεύγειν παρασκιάσαι, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρίχωμεν, ubi ἀποσοβῶμεν exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παραστὰς interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν τινὰ, pro *facessere*, *abire*, non infre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

πῳ τοῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἢν πως ἀνεφγυῖαν τ παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

Ἀλλὰ μέλαξυ [b] τ λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου· καὶ ἀπὸ τῆς καλάστρωματος ἐς τ πυθμένα, ἢ βαθύταλον καὶ [c] τ ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκα μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τ κεραίαν, οἷα δὲ [d] πρωτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μετέπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσοῦν [e] χηνίσκον ὑπκειμένη, καλαύλικρὺ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρῷρα ὑπῆρθέθηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, τ ἐπώνυμον τ νεὼς θεὸν ἔχουσα τ Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

[b] Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* [c] Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque. Τὸ ἄντλον *J.* [d] Πρωτόνῳ συνέχεται] Vulgo πρωτόνῳ κέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. [e] Χηνίσκον] Sic O. Χουνίσκον Edd. hac priores. [f] Ἡ πρῷρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷ τ Δάφνιν ἀνατιθέμενον ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀποστοῦν ὑπανοίτα, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀποστοῦναι Μίνανδρος. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Them. Mag* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀποστοῦν — θαῤῥαλέως ἀπέρχομαι. Sed & σοβεῖται παῖς τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς, *properat puer* &c. aliaque de ἀποστοῦσι κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλεγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Odé*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non posset, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Πρωτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χουνίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χουνίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χουνίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπίκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τ νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium difertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῷρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῆς ἱστίης τὸ [a] παράσημον πορφυρᾶς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ στροφεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ μὲν τῶν πρύμναν οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλῆθος στρατοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. καὶ ἐκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ὤν, [c] Ἥρων, οἶμαι, τὄνομα. TIM. Θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

[a] Παράσημον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον *Ba.* Ἴσως παράσημον adscript. *B1.* Καρχήσιον L. [b] Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. [c] Ἥρων] In O. ἥρων. [d] Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. *A1.*

98. Τῆς ἱστῆς τὸ * παράσημον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ, χάραξ· ἀφὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. *V.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Imminet Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῆς ἱστίης παράσιον πορφυρᾶς] Salmuriensis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσιον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τῆς ἱστίης καρχήσιον παραυγές. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: καί τινα λαμπρὰν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem* τράχηλον *dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τῷ πτίρᾳ & καρχήσιον idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἐλακάτη, & θωράκιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida quae splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείοις interpretetur καλαγραφίαις τῶν τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἱστῆς τὸ παράσιον] Nomen ignorabile nobis παράσιον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσιον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolanorum turba consistit, & ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Solis enim li-*

xerit navem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

σκολίον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀφ' ἡμῶν αὐτὸς [e] ἔσωσεν. ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνήρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ [g] Φάρου ἀπαράντας ἐν πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὴν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας κατὰ τὴν Αὐλῶνος ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [g] πρὸς μικρὸν ἐκινδύνευσαν ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς πλεύσας Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὴν Λίβα, ὁπόταν ὑπολάβῃ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

[e] Ἔσωσεν] Ἔπλασεν O. Ἔσωζεν B1. & 2. [f] Δ'] Abeſt ab O. [g] Παρὰ] Recepi ex O. Fl. F. & V2. Περὶ cett. male, quod Gujet. etiam correxit. [h] Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum *intendere*, *quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae:* ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſupparа velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5. 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσὶν τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topxeiten.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Scheffirum*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράσιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; eum id ſit gloſſema vocum τῷ ἰσίῳ παράσιον, nec facile dici ἰσίῳ καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi ἐν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παράσιον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*; verbaque Luciani eſſe periphraſin τῆ καρχησίῳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* adſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράσιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφεῖα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρεβλοτέρᾳ ἂν τις ὑπάστιον] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιταγωγός. *J. M. G.*

8. Ὑπολάβῃ] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάττης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ ἀφιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, ὑπολαθηγόμεναι τῷ κλύσμαλι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸ b κυμαλωγὴν, καὶ τὴν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Ποst hoc enim evenire ſolet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipſum ſciſſus promontorium, (ſunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum ſonitu frangitur: atque ipſi ſaepe ſcopulo magnitudine aequalis eſt.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκόρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθῦναι τὴν ναῦν ὀπὶ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ χρημνῷ προσφερομένην. τὰντεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσόντας, καὶ τὸ Αἰγαῖον πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὅσ' ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὴν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

9. Ab his ſe etiam deprehenſos naucle-orus dicebat, cum nox adhuc eſſet & merae tenebrae. Sed ad ipſorum ploratum fractos *miſericordia* Deos, cum ignem oſtendiſſe de Lycia, ut oram illam agnoſcerent, lucidamque ſtellam quandam, Dioſcurorum alterum, inſedidiſſe carcheſio, ac direxiſſe navim ſiniſtrorſum in mare, cum jam jam ferretur ad ſcopulum. Inde, cum recta via ſemel excidiſſent, transnavigato Aegeo, ſeptuageſimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes ſibi adverſum Eteſias curſu, in Piraeeum heri appuliſſe, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea ſuperato, jam eſſe in Italia.

LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* ſolemni ſcribarum errore. b Κυμαλωγὴν] Al. κυμαγωγὴν *Coll.* At Noſtrae Edd. in vulgato conſpirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omiſſa in O. d Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.* & marg. *A1. Μαλέα J. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem maſc. *Fl.* conſentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαλωγὴν] Γραυ. κυμαγωγήν. *G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. ſupra T. I. *Prometh.* ſub init. ubi ἀποτομαί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemſterh.* non retulit in ſuum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι eſſe in *Rhet.* c. 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et ſupra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέαν. In O. vero, & *Fl.* τὴν Μαλέαν, quod ſecuti ſumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adſcripſit eſſe ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. ſervavi, quod indicat *Caſaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J.F.R.*

56. Ἢ τῆ Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non ſatis aſſequor, aut cur Nereum hic adſciſcat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave in omnibus Impr. ſit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισκ. c. 21. & πενθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haeſitavi ἐμβοήσωμεν ſatem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic poſtulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Noſtri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοᾶν. *J.F.R.*

63. Ἢ δυχεραίνει] Infra *Philopatr.* c. δυχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus; inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, siniſtrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudiitam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cunctaris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῦ Νηρέως ἡλικιώτλω, ὃς τοσῦτον ἀπεσφάλη τ ὁδῦ.

Ἀλλὰ τί τῦτο; Οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐϛι; TIM. Πάνυ μὲ ἔν Ἀδείμαντ© αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν ἔν· Ἀδείμανλε, σά φημι τ [h] Μυρρινέσιον, τ [i] Στροβίχε. ΛΥΚ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνϛ καύ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωλαι· Ἀδείμαντ© γὲ, οὐκ ἄλλ© τίς ἐϛι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, κ θοιμάτιον αὐτῦ, κ τὸ βάδισμα ἐκεῖνο, κ ἐν χρῷ [l] ἡ κειρά. ὀπτείνωμεν δὲ ὅμως τ ταχείπαλον, ὡς καλαλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὴ τῦ ἱματίε λαβόμενοί σε ἐπιϛρέψωμεν, ὦ Ἀδείμανλε, ἐκ ὑπακύσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ κ φροντίζονλί ἔοικας ὅπ συνοίας τινὸς, ἀ μικρὸν ἀδ' εὐκαλαφρόνηλον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπόν, ἀλλά με ϛοχμή τις ἔννοια μελαξὺ βαδίζονλα ὑπελθῦσα, ἀδοκήσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸν ἅπανλι [n] τῷ λογισμῷ ἀποβλέπονλα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐϛὶ τ πάνυ ἀπορρήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ [o] σέγειν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἤτω γὰ

g Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐμβ— Edd. h Μυρρινούσιον] Μυτιούσιον O. i Στροβίχε] Στραμβίχε O. Στροβίχε Fl. & Fr. k Δυοῖν] Δυεῖν Fl. magis Attice. Sed parvi refert. l Ἡ] Omittit H2. m Ἐμβοῶσιν] Ἐμβοᾶτε sola J. n Τῷ] Omittit O. o Στέγειν] Σίγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀπορρήτε ὄντ© † τῷ τὰ μυςήρια ἀμυήτῳ ἐξεπεῖν. τοῦτο ἔν αὐτοῦ ἀποκλείοντ©, ‡ φασὶν ὡς σὺ ἐξὸν σοι ἤδη πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥηλον, εἰγε € ἐ δεῖ § τοῖς ἄλλοις ἀποκρύπτειν, σὺ ἀκινδύνως σοι τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐνφέρειν καθίςαται, μεμυήμεθα γὰ € αὐτοὶ, κ τοῦτο δὴ τὸ τ τραγῳδῶν πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἰρεῖς. V.

* Μόνον] Μόνα antea edebatur, & mox μυςήρια male pro μυςήρια. J. F. R.

† Τῷ] Τὲ V.

‡ Φασὶν] Φασὶν edita. Emendavit M. du S.

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἐν ἀκινδύνῳ σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adjicivi, quum ante ederetur ἀκινδυνῦσαι. Sed pro ἀ δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ l. αὐτά. J. F. R.

ἡμᾶς, ἢ ἐπικαλέσασθαι. J. F. R.

66. Ἐκεῖνα] Glossema videtur. F. G. Optime. Ejiciendum ergo. J. F. R.

67. Ἐν χρῷ ἡ κειρά] Vid. notam ad Β. πρ. c. 20. M. du S.

71. Ἐμβοῶσιν] Quod J. praefixum ἐμ. omittit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοᾶτε novum ibi versum inchoat. J. F. R.

72. Οὐ μικρὸν —— ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἑαυτὸν τὰ εἰρημένα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. J. F. R.

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. M. du S.

81. Στέγειν] Mſ. Ox. σίγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. M. du S.

γὼ μειρακιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ Φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; ἠδὲ γὼ ἠδὲ τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ἤδη καὶ βεβήλοις λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ καὶ αὐτοῖς τελεσμυίοις.

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς εὐσεβείας καὶ τρυφῆς ἐπέστης. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ παροιμιῶδες τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ ἐς μέσον καλάτιθει φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὼ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τὸν Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. ἐμετρεῖτο γάρ μου τὸν ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveneristis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me ancorae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὰ ἐλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοιγαροῦν ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

13. Tamen visis omnibus; quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοί] Οἱ παλαιοὶ marg. *AIW.* Idque placet.
d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην καὶ εὐημερίαν τείνοντα, εἴτε ἐγρηγορόντων εὐθυμία, εἴτε καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*
7. Πρὸς τὰ ἐλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυτικά. *V.*

Εὐθυμία] Ἐνθύμια legend. Cl. *Weissen.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυτικά] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrunut.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*
Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*
Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμῆς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*
6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*
7. Εἰ πρὸς τὰ ἐλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Iliissum paterna: & servos emebam, & vestes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum prospectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demersisti divitias, evertisti, dum bene & secundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehensum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii caussa fuerim, idque in terra, ipsaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo casum tuum so-laturus sim. Habe enim tibi, ecce, quinque, si volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum est, quae mergi non possint: ac celeriter tibi, quinquies singulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praestantissime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum esses, inclamantes non audieris, si quinque possideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non possint, nec respicies ni-

ἐκ τ̃ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ̃ ποικίλην, τ̃ πρὸς τ̃ Ἰλισσὸν ἐκείνην τ̃ πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ̃ ἐπιβατῶν, φοβερὸς τοῖς ναύταις, καὶ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατ' τ̃ ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ̃ πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ἐρίῳ τ̃ εὐχῆς [k] τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ̃ τραπεζίτην, ὡς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καταπολιτὴν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ καὶ τ̃ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως ἀποδημυθήσομαί σε τὸ πταῖσμα. πέντε γάρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τῶν Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχω, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφορητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης ὤν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

[g] Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Pl.* [h] Ἤδη] Omittit O. [i] Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. [k] Τῷ] Omittit O. [l] Πειρατὴν] Πειρατὴν O. male. [m] Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖ *J.* [n] Σιταγωγείτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγειτωσαν *J.* & marg. *Al.* [o] Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent *si* Edd. nec O. [p] Ὡς] Ὃς *Fl.*

maximam eam summam esse, quousque ascendere queant reditus ejus, &, si omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in supputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter censuit Micyllus, qui vertit *etiamsi quis communiora tantum computaret*: quae tamen versio subobscura est, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an subintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca significare duodecim redigi talenta, si quis crasso modo colligat; si ad minimum, non summum quis subduxerit, si non accuratissime singula in rationem mittantur, sed rudius generaliusque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem nostram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim scribitur ἐρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic rescripsi, quia sic solet scribi ap. alios, & ap. Nostrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hist.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula *si* quam hic vides, in omnibus maximo sententiae damno, hactenus omissa, a me addita est. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὃς leg. videtur. F.G. Et quia *Fl.* sic bene habet, id omnino recipiendum duco, etsi id non feci, quod & vulgata suos defensores est repertura. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. μεγάλα. F.G.

λης. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀναχρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, μὴ Ἴσιν, τις οἶδεν.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, ἀφ' τούτου ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμμασι ποιήσεταί με τὴν εὐχήν. ὥστε βραχὺ μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὅπου τὰ νεώς. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ὑποστάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριάμενόν μήτε ναυπηγησάμενον· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ὅπως πολλοὺς σταδίους ἀκμῆτες δυνασθῆναι νεῖν. καίτοι [f] πρώτην γε εἰς Αἴγιναν ὅπως τὰς ἐνοδίας [g] τελετὰς, οἶσθα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκαστος ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθὼν

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum ipſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβῶσ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρώτην] Sic Edd. Lege πρὸ τῦ. g Τελετὴν] Ἑορτὴν O.

62. Καὶ εἰς Αἴγιναν] Ἑορτὴ ἡ Αἰγίνη. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto iota, Ἐν Πειραεῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιεῖ legendum, ut Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδοῦμαι. *J.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεται] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες; ut reſpondeat τοῦ ἄνω ἐπίστας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J.F.R.*

62. Πρὸ τῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρώτην. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τῦ ut c. 30. & *Mer.* c. 2. *M. des S.*

Ibid. Ἐνοδίας τελετὴν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. des S.*

68. Ὑπερμαζᾶς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμαζᾶς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γὰρ non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu in perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. Ὑπερμαζᾶς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸ κόλπον ἐμπτύεις, οὐδὲ οἶδα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. ἤδη σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τὴν Ἶσιδος, καὶν τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τῆς Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύναλο, καὶ τὴν πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾷν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ γέλωτι ἐμπλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ἐπιῤῥέον· καὶ ἐπεὶ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπὸν ἐξ πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τέλαχῃ τὴν ὁδὸν κατὰ τὰς ἐπιβάλλουσας ἑκάστῳ σταδίους, αἰτῶμεν ἅπερ ἂν δοκῇ πρᾶγμα τῶν θεῶν· ἕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφρανώμεθα, ὥσπερ ἐνίοις ὀνείραλι ἐκπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσουσι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποκείσονται παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ Φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἐπίδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

h Γὰρ] Γὰρ *Th. Mag.* i Καὶ] Abest ab O. k Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* l Καὶ] Omisit O. m Ὑποκείσονται] Ἀγωνίσωνται O. n Ἔσται] Ἔσται marg. *Aiw.* o Ἄν] Deest in O. p Χρήσαιτο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *Ai.*

68. Ὑπερμαζᾶς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν λίαν τὰ ἄγαν πιείας ἀρξαμένων πλεῖν, ἐπεῖτα σοβαρόν τι τοῖς συνοῦσι τίνες ἐναφῶντες ἐ ὑπεροπτικὸν, ὅθεν ἐ ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τοῦ εὐπορηκότος. Ταύτην καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἴσαξε λόγιον ἐ αὐτὸ ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων, καὶ †ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲν εἰς τὸν κόλπον πτύειν, ὃς ἐ λέγ' τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύστας σκωπτικῶς ὀνομάζει. *V.*

* Γάρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονεύοντων edita. ἀλαζόνων φησί. *Exc. G.*

18. pr. *J.F.R.*

69. Ἐς τὸ κόλπον] Vid. Ἀ. μισθ. c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. εἰώθασιν αἱ γυναῖκες . . . εἰς τὸν κόλπον πτύειν τὸ νομισθὲν ἐκτρεπόμεναι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τὸν κόλπον ἐ πτύεις] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc.* c. 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. *J.F.R.*

81. Τὸ ἐπιῤῥέον] Subaudi πῦμα. *F.G.*

84. Σταδίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλέτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅμα ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηῒ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὅτι ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μέν σε, οἶμαι, Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιλήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε πρόσω δραμών.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ νεώς. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ φορτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καλεῖσθω ὃν ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ἐστὶν, ὅτος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ἔπισημον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καλαδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, καὶ γὰρ ἴσον βάρος

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, farcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscaris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *A1.* Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *J.* e Εἴπερ] Ἐπείπερ *J.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γινέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M.du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιλήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum superest.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ὀδ' ὅσον ὀλίγον ἐκτρίψασθαι τὸ καλαλίσιος. *J.G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philops.* c. 24. f. *J.F.R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum ὅ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J.F.R.*

32. Τὰ μὲν ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ἡμέτερα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: sed cum ad te optandi fors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praestabo silentium. LYC. Verum pro tua ego hoc securitate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formosus ille adolescentulus periret, qui nare nesciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim subeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis servatum cantus sui mercedem percepisse; & mortuum adolescentulum alium in Isthmum Delphini tergo similiter exportatum, Adimanti autem servulo recens emto, amatorium delphinum esse defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipse auctor *hujus sermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac thesaurum quendam invenire sub lecto, ne tantum negotii tibi facessat transferendus e navi in urbem thesaurus. ADIM. Recte mones. Effossus esto thesaurus sub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri signati. Statim ergo de sententia Hesiodi, *Prima domus*, ut splendidissime habitem: jam quae circa urbem sunt emam omnia:

πυρῶ, ϗ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε ϗ σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃς ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· ϗ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεσθαι ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. ΤΙΜ. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ γὰρ Δελφῖνες αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μού τινα σωθῆναι παρ' αὐτοῦ, ϗ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, ϗ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ Δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον, ἀπορήσειν Δελφῖνος ἐρωτικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γὰρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ὑπομείρεις τὰ σκωμμάτων, ϗ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

ΤΙΜ. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μεταθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ὑπεσήμου χρυσίου. εὐθὺς δὲ, τὸν Ἡσίοδον, οἶκον τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ὑπεσημόταλα οἰκοίην· ϗ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνοφορύχθω O. l Ἐπισημόταλα] Ἐπισημότατον *Fl.* & marg. *A1.*

38. Καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδιώκοντος τῇ Ἀθάμαντος αὐτόν. *V.*

to, vel contra omnes libros, in lapsu adeo facili, & pronominum horum solemni fere confusione. *J.M.G.*

36. Κιθαρῳδὸν] Amphion hic est, cujus historiam habes Ev. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam designat, qui Deus factus Palaemon vocitatus est. Vid. Ev. Δ. IX. & *Philostr.* in Herode p. 551. de statuis Isthmi ab eo positis, ἐπὶ τῷ Μελικέρτου παρελθὼν δελφῖνα. Quia cum in ea ora appulisset Melicertus, in ejus honorem Isthmia Sisyphus Corinthiorum Rex instituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illustrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Respicit hic Thesaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philostr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifesto in sequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Hesiodus* Ἔργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκον] Οἶκον forsan legend. *Hesiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. *F.G.*

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα ὅπη θαλάττη, καὶ περὶ τὸ Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πῃ τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κύφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὸ ὁλκήν.

quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ ἀφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἑσθὴς ὅπη τοιαύτης ἁλουργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἡδὺς

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

a Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. b Δὴ] Δὶ *Fl.* c Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. d Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. e Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τάχ' ἂν Σισύφου πίτνον οὐ κύδος † ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποιεῖ. *V.*

Σισύφου] Σκύφου male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod ἀναμοχλίζειν ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀναμοχλεύειν. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Guiet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτης habent) *M. du S.*

87. Εὐμιγέθεις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὴν ὥραν] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ὥκεν

diu erit jucundus ; salutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac supplicent. Atque alii a summo mane ad januas inambulabunt sursum deorsum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, summi viri: & accedentibus illis, intromittetique ante alios volentibus, adstantes janitores septem bene magni, barbari, in ipsam frontem jam impingant januam, ut nunc ipsi faciunt. Ego vero, ubi visum fuerit, solis instar exoriens quosdam illorum neque adspiciam. Si quis vero pauper *adstet*, qualis ego ante thesaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & post balneum justo tempore venire ad coenam jubebo. Isti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formosos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentissimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: salgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipsum quoque ex Iberia; mel autem nostras illud sine igne depuratum; & opsonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

80 Φίλων πρόσοδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἅπαντας ἐκπτήσσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἑωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελ-
85 θοῦσί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας
90 ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομαι ἐνίους· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ὅτι τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶν-
95 τες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρόταλον.

Εἶτα δεῖπνα ὅτι χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ ὁ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

[f] Ἐφιστῶτες] Ἑστῶτες marg. *A1*. [g] Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. [h] Οἱ] Omittit *H2*. [i] Διχιλίους] Recte sic O. *Fr. S. Amst.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ Οἱ Φαλερνὸν φασὶ. τὸ κάτω δὲ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ δὲ ἐκεῖθεν ἐχόμενα ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φιρούσης ἐκ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μυγάλει ἐν τῷ λίπει τὰς ἄλλας παρῳδοκιμοῦντας. *V.*

‡ Οἱ Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἅλις καλούσιν κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μόνον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum*. 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam istud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, se, si ex voto ditescat, curaturum sibi ut in promtu sint falsamenta ex Hispania, vinum ex Italia, oleum ex Hispania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero nostras sine igne*, ut non male Interpres, hoc est mel Atticum quod sine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor est *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιστον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utilissimum, ne irascantur, aut ipsae avidae vorent* &c. *Rursus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam sentiunt mella, vel minimo contactu roris acescentia. Et ob id inter genera servatur quod acapnon dicitur.* Latini scriptores posteriores appellarunt *mel sine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reinesius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Nostro est μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼ scribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. e. ubi νεὼ quoque pro νεὼς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν singulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut singulare servari, & σῦς quoque in σῦς contrahi posse putabam; at quia sequentia singularia, tamen constituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adsentior. *J.F.R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ τέμαχα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἴροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν Δημονομαὶ, τὸν μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἀστῷ ἑκατόν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, καὶ ταύθά πως λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου ἀποδοκιμασθῆναι τὴν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & *Fl.* c Ἥμισυ] ῾ς ᾱ. O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμᾶν O. e Καλαφανὶς ὄν] Καλαφανὶς ὢν male O. ὂν male *f.* f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & *Fl.* ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν Δημονομαὶ] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. οὐκ ἀλίγα μή μοι κενεὰν λήκυθον ἐξέμαξεν, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένην] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκεῖνο λεπτοτέρᾳ γνῷ, πάντα οἰχήσεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto.* Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

ἐβυλόμην βιῶναι τ βίον, πλυτῶν ἐς ὑπερβολὴν, ἡ τρυφῶν, ἡ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενον. εἶπα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιυργήσειεν αὐτά.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in illis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recenseam, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

ΛΥΚ. Οἶσθα ἂν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς χρόνης ὁ [g] πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, ἡ ἢν ἐκείνη ἀπορραγῇ, πάντα οἴχεται, ἡ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλόν ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, ἡ ἀπογευσαμένῳ τῦ ταὼ, ἢ τῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποψυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυψὶ ἡ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καλαλιπών; ἢ ἐθέλεις καλαριθμήσομαί σοι τὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τῦ πλούτυ ἀποθανόντας, ἐνίυς δὲ ἡ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνυ πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκύεις γάρ πυ τ Κροῖσον ἡ τ Πολυκράτη, πολὺ σῦ πλυσιωτέρυς γενομένυς, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν ἁπάντων;

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a do-

Ἵνα δέ σοι ἡ τύτυς ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, ἡ βέβαιον; ἢ ἐχ ὁρᾷς πολλὺς τ πλυσίων κακοδαιμόνως

[g] Πᾶς;] Recepi ex *P. Fl. Va.* pro Παῖς quod male *H. J. S. Amst.* &c. [h] Ἔσαι] Ἔσιν O. [i] ΛΥΚ.] Omisit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inserunt & marg. *A1.*

nimirum si pro παῖς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes hae divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. ἡ πᾶς ἂν Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυλικὸς στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas παῖς στρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Guiet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἰ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento, quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἰὸι pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τόγε ὑγιαίνειν legendum. *F. G.* Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. ἡ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ἐγέγγυόν τε ἐ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

ους ἀγωνίας ὑπὸ τ ἀλγηδόνων, τὰς μὲ
ὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλὰς,
ἢ τ. [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲ γὰ
οὐκ ἂν ἔλοιο, πλουτῶν δὶς τοσοῦτον πλοῦ-
τον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλου-
σίῳ, ἢ θηλύνεσθ ὡς ἐκεῖνο, εὖ οἶδα κἂν
μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα
μετὰ τοῦ πλούτου, [c] ἢ λῃστὰς, ἢ φθόνον, ἢ
μῖσος ἀνδρὸς τῶν πολλῶν. ὁρᾷς οἷον σοι
πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνε; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπε-
ναντίος· ὥστε ἤτε τ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ,
ἐς τέλος μου τ εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ ἤδη χρὴ τοὺς πολλοὺς τ πλουσίων
ἀναδύῃ, ἢ ἀναχαλεῖς ἃ ὑπόσχεσιν. ἀλλὰ
σὺ ἤδη, ὦ Σάμιππε, εὔχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι,
Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ταῦτ μὲ
οὐκ αἰτήσομαι γενέσθ, ἵν γε τοῖς πολί-
ταις ἐπιδείξασθ ἀδύνατον, ἢδὲ μικρολογή-
σομαι πρὸς τοὺς θεούς, θησαυρὸν αἰτῶν, ἢ
μεμιλτωμένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰ
[f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, ἢ τὰ μέγιστα εἶναι δο-
κοῦντα, ἢ [g] ὁ νόμος τ εὐχῆς, ὃν Τιμό-
λαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς
ἐκείνων πρὸς ἡδὺ ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βα-
σιλεὺς γενέσθ, ἀχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ
Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης,
ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ βασιλείαν
παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον
ἀπὸ λῃστείας δεξαμένῳ, ἑταῖροι ἢ συνωμό-
ται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα ἢ πράθυ-
μοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τρια-

loribus habere, quosdam ne incedere qui-
dem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino
quodam dolore laborantes. Te enim nec
cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe
ea pati, quae dives ille Phanomachus, at-
que ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente
bene novi. Mitto dicere, quot inſidias no-
vi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, &
invidiam, & odium multitudinis. Vides
quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM.
Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Ita-
que nec choenicem jam accipies, qui per-
petuo votum meum calumnieris. LYC.
Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*,
quod retractas & revocas promiſſum. Sed
tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe medi-
terraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex
Mantinea,) navem mihi obtingere non opta-
bo, quippe quam oſtendere civibus meis
nequeam: neque ita minute cum Dis ratio-
nes putabo, uti theſaurum optem ac di-
mensum aurum. Verum, (poſſunt enim
omnia Dii, etiam quae maxima videntur,
& lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus
poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur
optare, tanquam nihil illis renuentibus:)
opto igitur rex fieri, non qualis Alexander
Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithrida-
tes, aut ſi quis alius acceptum a patre
regnum tenuit. Sed mihi primum a latro-
ciniis auſpicanti ſodales contingant & con-
jurati circiter triginta, fideles maxime at-
que alacres. Tum accedentes paullatim tre-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr.* P. aliaeque. Ἐντοσθίιον *J.* b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* d Σύ] Δεῖ male P. e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μὴ] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* viſa eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχων ἄριστος &c. *J.F.R.*

4. Ὅμοιον] An ὁμοίους? *F.G.*

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προχριθεὶς ἄρχων, ἀριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε ἀρετῇ προχειρισθέντα [m] τῆς στρατιᾶς ἄρχειν, καὶ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντι θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὁμοίως ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὐτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ὀφθεὶς προχριθεὶς ὑπὸ τῆς πενταχισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ διακόσμει τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἵ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπῃ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πενταχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ σὲ μὲν τιμῶ, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε παραγαγὼν εἰς τὐπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

[b] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλους] Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῆς] Ὑπὲρ τὴν O. male. [n] Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. [o] Ὁμοίως] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμὴν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. *Prom.* c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνίμους] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Asini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et sic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρον τινὸς, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. R.*

23. Παραγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Em. II. p. 266. 30. quo alludere videtur.

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῆς σαλπιγκτῆς ἐποτρύνοντος, καλαπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, εἰς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δέησῃ καλαδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔχεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῆς ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν ὧν σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [c] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἵππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· οὗτοι δὲ Τιμόλαος ὅπη τοῦ εὐωνύμου τεταξεται. ἐγὼ δὲ χωρὶς μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τοῖς Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνται τινας.

[g] Προίωμεν δὲ ἤδη τοῦ ὅπη Κορίνθου ἕνεκα τοῦ

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. *b* Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* *c* Ὧν] Ὃν O. *d* Ἐφίππιον] Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. *e* Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* *f* Βούλωνται τινας;] Τινὰς βούλωνται O. *g* Προίωμεν] Προσίωμεν marg. *A1.*

34. Πρὸς τὸ ἱππικὸν] Τὸν ἀστράβην φησὶν, ἤτοι τὴν ἱππικήν, ἣν νῦν σίλλαν * καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur *φασί.* nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inserentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydiat.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

50. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opusculi sui de Dîs παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Καγχρειαῖς] Sic Edd. Καγχρειαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχρειαῖς sine diphthongo adfert *Wass.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Καγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διὶ καὶ πειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἔσιν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανός, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἁμαρκῆ, καὶ τἄλλα πάντα) [l] διαβάλλομεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωροῦμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τὸν οἶκοι πολὺν ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ῥᾳδίως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τὴν τοξικὴν εὐστοχα, ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ διαπείρῃ τις οἰστῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα ὁ ἡγεμόνα σοι τὸν φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νε-

b Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* *k* Διαρκῆ] Διαρχῆ O. male. *l* Διαβάλλομεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάσωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρου τοῦτο τὸ ἰσοτίμου, καὶ τοῦ περιπολάρχου τῆς Ἑλλησποντίου, ἐπὶ τῆς Εὐρώπης Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καταλελοιπότος. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάσωμεν] Corrige Διαβάλλωμεν. *F.G.*

Διαβάλλωμεν] Sic visum mutare pro Διαλάσωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὁμοῦ non est παραλία, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλοχον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτίμησις τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιποὺν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὸν Εὐφράτην ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πόλεμος ἔζευκται, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπάρχοι κατέχωσιν, ὑπ' ἐμοὶ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, διάβαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ αὐτοσὶ Τιμόλαος. ὅπισθεν πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδίμαντε.

Καὶ διὰ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅπι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τῶν τειχῶν, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς [e] δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα διατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' αὖ οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος πάρεστιν, οὔτε οἱ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίον καὶ προαστείων τῆς χώρης οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponti* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτην] Ἔφρατην prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξότου O. i Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. k Πλησίον] An πλησίων; adscripsit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέλεξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίον] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲ τῶν πλησίον ἀμφίων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.* Κατέλεξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγειν vel ἄγεσθαι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A transiit, post quod E sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex KATEAEΞE, KATEAEE. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emend

tempus eſt, ut nos etiam, quid nobis agendum ſit, circumſpiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Teſiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis conſtitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hoſtes aggredi, nec exſpectare, donec parent ſe melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via ſunt hoſtes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid cenſes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati ſumus, qui hodie mane deſcenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter ſtadia progreſſi ſimus; & ſol (ardor) multus: (circa meridiem enim eſt) ut hic alicubi ſub oleis, in everſa illa columella aſſidentes, requieſcamus, ac deinde ſurgentes, ſtudioſe redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc eſſe, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros ſedeas tot inter milites, diſputans de bello. LYC. Repoſuiſti me in memoriam. At ego putabam me ſobrium eſſe. Jam tuum eſt dicere ſententiam.

χαιρὸς ἂν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι ἐπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν, καὶ Βαβυλῶνα φυλάξειν. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γ' οὐ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ ἀναμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, πανταχόθεν [m] αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἔτι καθ' ὁδὸν εἶσιν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τὸν Πειραᾶ, καὶ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που στάδια προσεληλυθήκαμεν, καὶ ὁ ἥλιος πολύς, καὶ μεσημβρίαν μὲν ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που [n] ἐπὶ τὰς ἐλαίας [o] ἐπὶ τὸν ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας [p] ἀναπαύσασθαι, εἶτα αὖθις ἀναστάντας [q] πορεύεσθαι, καὶ ἀνὴν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τοῦ τείχους ὢν τοσούτοις στρατιώταις [r] κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διαλεγόμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾠμην, καὶ σὺ [s] παρὰ τὸ φανεὶς τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

[m] Αὐτοῖς] Αὐτῶν Pl. [n] Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omiſſa in O. [o] Ἐπὶ] Ὑπὸ Marc. Nil mut. Edd. & O. [p] Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύσας O. [q] Πορεύσασθαι] Deſunt in O. [r] Κάθησαι] Καθίσαι O. [s] Παρὰ] Lege περί.

emenſi erant; quarta reſtabat Luciano vid. c. 16. & notam noſtram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τὴν ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & ſim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid ſibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non eſt facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici poſſunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inſcripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad aſſidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines ſedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua ſedetur, literae? Scilicet impoſuit antiquo alicui librario ſimilitudo maxima quae intercedit inter Τ & Γ literas: viderat idem literata ſaxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum ſtant, ſcriptis ſervandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum everſa jacent, ſive literata ſint, ſive minus, ſeſſionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τὴν ὁδὸν. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεὶς τὴν γνώμην] Non ſine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὡς ἔφρονεῖς τὴν γνώμην. ἀλλὰ ὑγιές. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτής, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μεθ' σαυτοῦ παρακελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur: itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὦ τῆς τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ μοι ἐπιτήδειον αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνειν. καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολῆσειν, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰ-

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσειμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνειν] Ἀπελαύνειν male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἐμὲ ϵ σίγε vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro ὥσθ' τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνέτωσαν ἡμῶν] Προσκυνέτωσαν ὑμῶν. *Th. M.*

Προσκυνείτωσαν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Ἀναβ. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνέτωσαν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνείτωσαν, etſi προσκυνείτωσαν forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῶν autem pro ἡμῶν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. A. G.*

86. Αἴ κ' ἀν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετὰ-

rurpe eſt. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in poſterum deformis futura ſit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipſum cum equo emiſſa haſta trajeci, ac deinde capite abſciſſo, ablatoque diademate rex jam factus ſum.

χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ἢ τετρῶσθαι αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῦ, βασιλικὸν γ' ἢ τὸ τραῦθῆναι περὶ τ ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μὴν μοι τὸ τραῦμα, ἢ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τῦ σώματος· ὡς μηδὲ τ ὠλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς ᵉ ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε ἢ τ ἵππον διέπειρα, τ λόγχην ἀφείς; εἶτα τ κεφαλὴν ἀποτεμών, ἢ ἀφελὼν τὸ ἀλάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Poſt haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus ſim, quot contra vi captas ſim vaſtaturus, ſi qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum eſſet, agro me, ingreſſus paullatim intra fines, expulit.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· ᶠ ὑμῶν χτ' † Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. ὅπι τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲ πόλεις ᵍ ἐπωνύμους ἐμαυτῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ ἢ καθαιρήσω ἑλὼν χτ' κράτος, ʰ αἳ ἂν ὑβρίσωσί τι ἐς τ ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τ πλούσιον μελελεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τῆ ἀγρῆ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τ ὅρων.

39. LYC. Deſine jam Samippe. Tempus enim eſt, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae cauſſa, (extra ſtadia enim puto tibi eſſe imperium) ac Timolaum jam ſuo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optaſſe tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laborioſiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, χαιρὸς γὰρ σε ἤδη μὲ νενικηκότα τηλικαύτῃ μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, (ʲ ἐκτὰδι γ', οἶμαι, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτῆσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολὺ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπονώτερα ἢ βιαιότερα τ Ἀδειμάντῳ, πρὸς ὅσον ἐκεῖ-

ᵉ Ὅπως ἐπιλάσας] Ὅσῳ ἐπιπλάσασι O. ᶠ Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. ᵍ Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμως ἐπ' ἐμαυτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* ʰ *A1*] Οἱ male O. & *Fl.* Οἱ ſine accentu marg. *A1.* ⁱ Ἐκτάδι] Recte *B1.2.P.* Ἐξτάδι adſpirate *J. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξτάδι pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξτάδι γ' οἶμαι σοι] Ἐξτάδιον, εἰρητο γ' ἤδη αὐτῷ ἐπόσων σταδίων • ἀπίχοι ἂν ἀφικομένῳ ἡ κενὴ μακαρία. *J.*

• Ἀπίχοι] Ἐπίχοι V.

88. Μετιλεύσομαι] Negat *Pollux* in ἥκω, ἰλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compoſitum μετιλεύσομαι etiam Noſter non ſemel, ut forſan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod ſciam. Sed ἀπιλεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemſt.* T. I. p. 10. *J. F. R.*

94. Ἐκτάδι] *Extra ſtadia tua jam es, ſtadia imperii tui peracta ſunt.* Male Interpres cum ἐξτάδι confundit, *ſex ſtadiorum* vertens. *F.G. Sex ſtadiorum* etiam Cl. *Geſn.* quod mutavi. *J. F. R.*

Ἐκτάδι] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκτάδι, uti recte ſcribitur in *Ven.* 2. *B1.* & 2. & *P.* ut ἐκστάδιος. Ἐκπρόθισμος &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξς— In O. vero & reliquis ἐκς— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem ſtadia*, ex ratione ſupra ad c. 16. inita, aſſignari oporteat. Et re ipſa aſſignata ex 35. pateat, cum Luciano remanſerint *Decem. M. du S.*

ἐκεῖνος μὲν ἐτρύφα, δικάλαθα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γὰρ σοι τὰ παρὰ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος παρὰ τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τὸ μετώπω, καὶ δορυφόροι προιόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλὴ· καὶ ἡ χρηματίζειν τοῖς παρὰ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πολὺ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕτως ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τε καὶ αὐτίκα ὁδὸν ἅπασι τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, οὓς ἀνιστᾶσιν αἱ πόλεις θεραπεύσασαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis: at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus ſero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπόταις] Συμπολίταις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum Vz. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼν plurale corrigit *Gujet.* certiore jure, quam ſupra c. 23. λαγὼ pro λαγὼς. Nam quum οὓς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼν plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale οὓς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin *Gujeti* emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *facturum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis exposita multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut quem* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato clausstro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀποῤῥεῖ, καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὁπὶ πλεῖστον [e] παραμίνῃ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναιδήτῳ [f] αὐτῶν γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὲ ζῶν ἔτι ἔξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ τ' ἀπαλλαγὴν ἔσται.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑγιὴς τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. ΤΙΜ. Σκόπει γοῦν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ὁπιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τις δυνηθείη. χρυσὸν μὲν ἐν, καὶ θησαυρὸς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τ ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ὀπιθυλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τῷ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἦν.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τ Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τ δύναμιν, ἕνα μὲ, ὥστε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τ περιθέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τ δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τ γῆς ἐρθέντα· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ εἰς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, χαλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Παραμίνῃ] Παραμένει O. *f* Αὐτῶν] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omittit O. *h* Τοῦτό μοι] Τοῦτῳ male O. & sine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Glossema videtur τῷ ὅτι μάλιστα. *F.G.*

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum.* *F.G.*

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄψα, σκόπει, & sim. *F.G.* Habuimus supra, c. 36. pr. *F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes inesse putarent; vid. & Φιλοψ. *M. du S.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔτω ἐπὶ πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, ἐνδεδύμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, [b] ὅτῳ μὴ ποθεινότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνὰ στόμα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑπὸ φερούσας τὸ ἔρωτα, καὶ ἁναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπορρώην, καὶκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

43. Quod vero caput est, sit etiam alius omnium ille jucundissimus, quo induto amabilis sim formosis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo sit quin me amet, desideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia se suspendant, & prae amore mei insaniant adolescentuli, beatusque videatur, si quem illorum modo adspiciam; si vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in universum supra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego sim.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη αἰεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] οὐδέν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἂν εἴη τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθέατος εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα ἔνδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγειλάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑπόπτερον θηρίον, ἢ Φοίνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad mensuram vitae humanae vivens; sed annos mille juventutem unam post alteram vivam, interjectis septendecim quibusque annis exuens senectutem instar serpentum. Haec si habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum sunt omnia, in quantum aperire possem januas, & custodes sopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos spectaculum nobile, aut pretiosa possessio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda sunt, ea non adferri demum curarem, sed advolans ipse ad satietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix lavis apud Indos spectata nemini; ego etiam ista

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non est in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὕλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπελαῦον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in sequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὅτως εἶναι ἀνέραστον ὅτῳ &c. existimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέραστος active ponatur, sic etiam usurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, si in pluribus abesset. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸ δὲ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησεν. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pseudol.* c. 6. ubi ὃν, ὅσα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. E. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elsner.* ad exponenda D. Apostoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipsis ista rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta sunt haec verba; qua enim ratione quaeso qui Graece scit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum superest, eum alia suppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεῖσθαι *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατίμωσεν οὐδὲν τι δεομένῳ ὧν

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus; dives, contumeliosus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine vidente sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sospitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τοῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλου μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τὸ γῆς [i] ἀοίκητόν, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκοῦσι, τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτοῦ ἡλίου, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] ἐς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ ἀριστήσαντα, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύνασθαι καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ὀπτερίφθαι τὸ κρανίον. τοὺς τε αὖ φίλους εὖ ποιεῖν, [n] ὀπτχέασι κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑβρίστης εἴη, ἢ τύραννος πλούσιος ὑβριστὴς, κέαμος αὐτὸν ὅσον ὀπτ σταδίους εἴκοσιν, ἄφνω φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ καὶ ἐκεῖνο ἦν, τοὺς πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλους ὑφαιρούμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσπέμπειν ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοσμίσαντα τοὺς κρατοῦντας, νίκαν παρεῖχον τοῖς φεύγουσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τὸν ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις. τοῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστὶ, μήτε ἀπολέσαι, μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Ἐς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέασι] Ἐπιχέουσι O. o Ἐξῇ] Ἔξειν O. & Fl. p Κοιμίσαντα] Κομίσαντα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ὑὸν δίκαιον τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & δεῖσθαι quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδύνατον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγου, & accus. rei, ex eod. ἢ δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non insuetus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δέησιν. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δέησις & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* δὸ ἐκείνοις δέησιν χιλίων νεῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοι ἔχοντι, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρῦψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marin.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F.G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mf. Ox. uti conjecceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῆν. *F.G.*

δυναμένη, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τὴν εὐχῆς; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ ὀρνέῳ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὸ ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, οὕτω παρακεκινηκότα τὴν γνώμην, ὅπι δακτυλίῳ μικρῷ ὀχούμενον, ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ πολὺ οὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτοις περιημμένῳ βαδίζῃ, τὴν ἀριστερὰν περφορήσμενος χειρὶ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπαίει ὁ ἀριθμὸς, καὶ δέησε καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. κἂμοί ἐνὸς τῶν ἀναγκαιοτάτων [b] προσδεῖ, [c] ὃς περιθέμενόν σε παύσῃ μωραίνοντα, τὴν πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲ καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πωθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

insidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὓς male *Fl.* d Ἢ τοῦτο μὲ καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν € ἑλλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ *J.* sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit *Solan.*

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.*
45. Τὴν ἀριστερὰν περφορησμένος] Ἐπὶ * γὰρ τὴν ἀριστερὰς δακτυλιοφορούσι. *V.* (δακτύλιον φορούσι C. D. M.)

* Γὰρ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. *M. du S.*

45. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. *F. G.*

49. Ὃς πῶς ἐμόν σε παύσῃ μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat.* *J. G.*

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. *J. F. R.*

56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleſte ferre paullo poſt, cùm miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diadematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

60 μιππ@, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ϗ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀρίστων μὲ ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, ϗ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι ϗ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀνιαθῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τ' μάζαν ἐσθίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μ' ὑμῖν, ϗ ὁ πολὺς πλοῦτ@ οἴχηται ἀποπτάμεν@· αὐτοὶ δὲ καλαβάντες ἀπὸ τ θησαυρῶν τε ϗ ἀγαθημάτων, ὥσπ@ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατ@ ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὑπὸ τ οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπ@ οἱ τὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττουσιν οἱ πολλοὶ, ϗ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, ϗ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ὑπὸ τ οἰκίας, ϗ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τ πτερώσεως ἁλυθείσης, ϗ λαπεσόντα ἐκ τοῦ ὑρανοῦ χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τ δακτύλων. ἐμοὶ δὲ ϗ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, ϗ Βαβυλῶν@ αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ἠτήσαλε, τοιούτοις ὄσι, ϗ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

[f] ὀλίγου] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγου, omiſſa in O. [g] Ἠτήσαλε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἄμεμπτον, ἀκατηγόρητον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J. F. B.*

63. Καὶ σταδίοις] An δίκα σταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

65. Ὑπηνέμιον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. F G.

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 72. *M. du S.*

ITAL-

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν τραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀκαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲ [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ὅπλέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφίκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανοῦργος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲ ἐκεῖνος ὁ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα ὁ μέλριος μου ἤψατο. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μὲν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὑκοῦν χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ. πρότερον ἐμέμψατο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί κ' ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης ὅτου, ἐκτὸς εἰ μὴ πανταπάσι τυφλός ὄστις, ὃς οὐκ ἐωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ξανθίας ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη

1 MIlitemne istum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, postea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo nosti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum superiore anno, sacris arealibus. Quorsum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum sceleste, quae amica tum videbatur esse, dolo subductum a me abstraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non est, sed amicam sibi adscivit Gorgonam? GLYC. Ita sane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum istuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: sed quod fieri a nobis meretricibus soleat. Quare nec aegre nimis ferre par est, nec accusanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius caussa accusavit olim; quamvis essetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, nisi plane caecus est: qui non viderit capillos illam xaros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνων marg. A1. b Ἄνθρωπον] Ἄνον *f.* per compend. c Οἶδα] Εἶδα *f.* d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl.* e Ἡμῶν] Recte *P.* Ἰμῶν *Fl. Fr. H. f. Ald.* B1. *S.* f Ἡμῶν] Bene sic *P.* ceteraeque. Ἰμῶν male *f.* cum *V2.*

ΓΛΥΚ.] Nomen personae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impressis omissum sedulo addendum duximus. *M. du S.*

4 Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἄλωα Festum Athenienssium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium personabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον ἔχουσα Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expossui ad *Petron.* *J. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλῳάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc festo mysteria Cereris, Proserpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiast. ad *Dial.*

autem livida *ei sunt* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti veneficam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

σλη δὲ πελιδνὰ, ϗ ἰσχνὰ, ϗ τράχηλος λεπτὸς, ϗ ὀπίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήχης ὄσι, ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰρ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ᵍἡρῆσθαι τ' Ἀχαρνᾶνα; Οὐκ οἶσθα, ὡς Φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θετταλάς τινας ᾠδὰς ὀπίσταμθαι, ϗ τ' σελήνην κατάγουσα; Φασὶ δὲ αὐτὴν ϗ πέτεσθαι τ νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τ' ἄνθρωπον, ποιεῖν τὰ Φαρμάκων ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

Μ Τ Ρ Τ.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τ' Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγαμηκέναι ʰ φασίν. οἱ ⁱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν ϗ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι μοι τηλικαύτην ποίησας τ' γαστέρα, ϗ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησε, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύτατον. ἐγὼ γὰρ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλιστα εἰ ἄρ-

ᵍ Ἡρῆσθαι] Ἡρῶσθαι *Fl.* ʰ Φασὶν] Φασὶν ἐγγὺς *Fl.* ⁱ Τοσοῦτοι] Τοσοῦτοι male *J.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — ὦ ἄνερ μισόγυ· ἀφ' τὰ Ἀλῶα τ Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶα; in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα ἀ' ὧν. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. λὸ τ' ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βωμῷ παρ' Δάματρος Ἀλωάδος. Meminit „ noster (*Alciphr.*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J.F.R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσομεν αὐτὸν, τρυγήσομεν αὐτὸν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτὸν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲ ἔξω τοῦ μύθιον τῦ ἔρωτός σοι δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι καὶ τ' ἀθλίαν αὐτῦ μητέρα. γαμεῖς δ' ὐ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μ' τ μήτηρος, ὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. ἀ σὺ δ' ὖν πρότερον ἴδε αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, ἀ τὺς ὀφθαλμὺς ἴδε, μή σε ἀνιάτω, εἰ πάνυ γλαυκὺς ἔχει αὐτὺς, μηδὲ ὅτι ἀλφίτροφοί εἰσι, ἀ ἐς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τ Φίλωνα ἑώρακας τ πατέρα τ νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῦ οἶδα, ὥστε ὐδὲν ἔτι δεήσῃ τ θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρύσης, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους ἀ γάμους ναυκληρικὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλων ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμυ, ἀλλ' ὐδὲ φίλος ἐστὶν ὅτῳ τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο καὶ συμβολαίυ ναυλικῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ καὶ τὺς ναυλοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, ἀ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, ὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ ἀ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τ τῦ Δημέας θυγατέρα τ [c] τῦ πέρυσιν ἐστρατηγηκότος ἀφεὶς, ἀ ταῦτα πρὸς μήτηρος ἀνεψιὰν ὖσαν, τ Φίλωνος ἐγάμυν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκῦν [d] ὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς ὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei solatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miseram ipsius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Thesmophoriis cum matre, cum nondum scirem, illius me opera non amplius visuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adspice; nec aegre ferto, si plane caesios habet, neque quod strabi sunt, & se invicem respiciunt. Quin Philonem vidisti, patrem sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero simamne an pulchram sponsam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam esse maturam nuptiis scio? Sed neque amicus est patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

a Ἢ] Omittit *F.* addit *H. P. N.* b Ἐδέδοκτο] Ἐδέδοκτό μοι marg. *AW.* c Τῦ] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τ Ἀντιοχίδος φυλῆς. δῆμος Ἀθηναίων ἡ Ἀλωπεκίς. *V.*

82. Οὐδὲ — λύσει] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

F. F. R. 70. Πε-

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego dispeream, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia: & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum redissem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini nostri Aristaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

ὥσπερ με. ἐμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως ἡ γαστέρα, καὶ εὔξαιτο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ.... μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἄνωθεν ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

ΔΩΡ. Ἀλλ' ὀπτριβείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καί φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίου με παρακύψασαν εἰς τὸ γειτνιὸν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλῶς ἐμμύα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ ταληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὸ μῆρος, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεψα παρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μάλιστά σοι Χαρμίδης, ὁ τῶν γειτόνων Ἀριστοαινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακύψων αὐτῆς, ἐς ὕπνον κατηνέχθην· εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὸν γειτόνων, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ὄντι ἡ καλῶς ἐμμύη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἂν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυοῦσης παιδίον.

e Ἐστὶ] Ἐστὶ male *J.* sola. f Ὁ] Omittit *Fl.* g Ἰδὲ] Εἶδε marg. *Ar.*

70. Περὶ συμβολαίου γαυλικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* περὶ Ἀλοπήκ. *J.B.*

79. Ξυντίθησιν] Malim *συνίθησιν*, aut *συντίθεισιν*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praesidet λοχείαις γυναικῶν. *J.F.R.* *J.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET PHILINNA.

ΜΗΤ.

Ἐμάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ παρ' ἐμὲ Διφίλος ἔωθε δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναπᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῇ παχωλύοντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιπεῖσαν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύουσα, μόνη ὅπου τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ἄθυσα, καὶ λυπεῖσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτῆς σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσατο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριζομένῳ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνου παρόντος· ἐπεὶ δὲ καταπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ θατέρῳ ποιεῖν, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενον, ἀνακλάσας τὴν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδὴ, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἤσθον

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones misceret cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; ac isse ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adveniens-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt Coll. b Ἀφέμενος] Ἀφιεμένου marg. Ar. c Ὥστε] Ὅς τε J. d Προσιόντα] Recepi ex Pell. Προϊόντα Edd.

29. Καταλιποῦσαν αὐτὸν ἐπελθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσαν. V.

36. Συνηγόρευες] Γραι. συνηγόρεις. G.

37. Ἀφέμενος] Ἀποστάς. G.

* Καταλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post συνεκάθευδες voculas duas interseruit, quas ideo uncinulis inclusi. J. F. B.

† Τούτων] Ita dedit Salm. pro edito τῶν γινόμενων.

42. Ἀνακλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad Gymn. c. 7.

Ad-

nientem sentirent Lamprian, & satiati tandem essent osculis mutuis: ego tamen apud ipsum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais saltabat prima, nudatis multum talis, quasi pulchros sola habeat; cumque desisset, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numerosam saltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & sexcenta alia, quasi qui Sosandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis sit, nosti, cum lavet nobiscum. Thais vero qualia statim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, saltatum & ipsa surgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & saltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitiosius quidem istuc, filia: nec enim curare oportebat: sed dic tamen quid postea factum sit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus supinum se abjecerat lacunar respiciens, dum fatigata desinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian osculata es, &, transiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna sunt. PHIL. Vicissim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuisti cum illo, sed illo plorante etiam ceciniisti? Nonne cogitas, filia, nos esse pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meministi, aut quomodo hiemem superiorem acturae fueramus, nisi hunc nobis Venus misisset? PHIL. Quid

το τ' Λαμπρίαν, καὶ ἐχορέσθησάν ποθ' φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν κατεκλίθην, ὡς μὴ καὶ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ἐπιγυμνοῦσα ὀλίγου τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. καὶ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, καὶ εἶπεν οὐδέν· Δίφιλος δὲ ὑφεπήνει τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, καὶ ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ πούς, καὶ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυρία, καθάπερ τ' Καλαμίδου Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν καὶ σὺ οἶσθα συλλουομένην ἡμῖν, οἷά ἐστι. Θαὶς δὲ οἷα καὶ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεται καὶ αὐτὴ ᶠ ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γὰρ, καὶ ὠρχησάμην, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναχέαλλ, καὶ ἐπαληθεύειν τὸ σχῶμμα, καὶ τ' Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μέν, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μετὰ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἐπῄνεν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιον καταβαλὼν ἑαυτὸν, εἰς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, καὶ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ καὶ ἧδες, ἐκείνου δακρύοντος; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἂν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί ἂν ἀνέχωμαι

ᵉ Καλαμίδου] Sic *Fl. J.* &c. Καλαμίδου *P. H.* ᶠ Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. *G.*

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύειν πολλοί. *G.*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπιμῆ τὸν δίφρον ἀναπλάσεως χάριν, ibique *Bergl.* p. 115. docentem errasse *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀναπλάσεως ap. *Athenaeum* pro ἀναπλασθεὶς poni putarint. *J.F.R.*

66. Τυραννῶν τὸ συμπ.] *Ter.* Adelphor.: *Non, quaeso, Aeschine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

ἀλλ' τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτῆς; ΜΗΤ. Ὀργίζου μοι, μὴ ἀνθύβριζε δέ· οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμωσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀποῤῥήξομεν πάνυ τείνουσαι τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumelioſe ab illo tractari? MAT. Iraſcere, ſed noli contra contumelioſa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

MELISSA ET BACCHIS.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχί, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θεσσαλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισυμένη γυνὴ τυγχάνοι (οὕτως ὄναιο) φαρμακεύσασα ἥκέ μοι. θοιμάτια γὰρ ἄλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέφοντα Χαρῖνον, μισήσαντα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φῄς; οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ φοιτᾷ πρὸς Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἰχεται Χαρῖνος, διὰ τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνεγκόντος, βουληθεὶς πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ὀφειλομένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχί, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτόν, ἀλλὰ πίνουσι φοιτᾷ τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινά, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλά τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρόν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καταληλύθει γάρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MEL.

Si quam noſti, mea Bacchis, anum, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt iſta, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigendi

[a] Σύνεστιν] Σύνεστε male *Fl.*

88. Ἀποῤῥήξομεν] Idem Proverbium apud *Ariſtonet.* Epiſt. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμεικῆ] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι — γραῦν] Non opinor iſta no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche induſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τοῦ τοῦ παιδὸς) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε προσήκαλο ὡς ἔθος προσδραμοῦσαν, ἀποσεισάμενος δὲ προσπλακῆναι θέλουσαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲρ τοῦ τοίχου γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται ὑμῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν πήλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. πόσα οἴει ὑπὲρ τούτου μεμηχανῆσθαί με προβάλλουσαν, ἐπιστρέφουσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένῳ τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, ὅτι πλέον ὀχλήσεις, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. BAK. Ὅμως ἤδεις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλά με ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ζῶντα ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἔωθεν ἀπελήλυθεν, τοῦ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ἅσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοίχου τινὸς ἔλεγε καταγεγράφθαι τοὔνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἣ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπεγεγραμμένον εἰσιόντων ὑπὲρ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑποκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. BAKX. Ὦ τῶν πονηρῶν νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ πω ἴδοιμι αὐτὸν, ἀποκλέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῶς δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

ὁ Τοῦτον] Τούτῳ Fl.

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam unam invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γὰρ χάνοιλε, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. J. G.

52. Οὐ τα-

σώσοι γ' ἂν Φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμη φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνοντα κἀχθαίροντα εἰκῇ, ὥστε Χαρῖνον, διήλλαξε μὲν μῆνας ὅλους τέτταρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲν ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν ὀβολὸν, [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτανείους δὲ δεῖ μετὰ τῶν ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεραλοῦν δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεῖσθαι δέ τι αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑπὲρ θυμιᾶν τῷ [e] θείῳ, πάπτουσα καὶ τῶν ἁλῶν ὀπὶ τὸ πῦρ· ὀπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ὀπισθόφλιγγα ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὀπιστρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἣ συνῆν, πολλὰ αἰτιωσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος τὸ μίσηθρον ἐδιδάξατο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ δεξιτερῷ ἐκείνης [f] τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν δεξιτερὸν ἐμπα-

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτε] Recte *J. Bl.* Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὸν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θοῦον cett. male. d Μόνην] Μάνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θοῦῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad *Med.* c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικειᾶν] Forsan ὑποκειᾶν. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversf. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris Θοῦον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. R.*

78. Αἰτιώσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτιώσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

teremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑφῆκα κάτω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τ' Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τ' ἄρτον ϗ τὸ [f] θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τ' ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos, nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est, aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΛΩΝ.

ΚΑινὰ περὶ σῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τ' Λεσβίαν Μέγιλλαν τ' πλουσίαν, ἐρᾶν σῦ ὥσπερ ἄνδρα, καὶ συνεῖναι [g] ὑμᾶς ὀὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐϛιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτόν γ' τί ἐϛι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τ' κυροτρόφυ τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾶς; ὐ φιλεῖς με, ὐ γ' ἂν ἀπεκρύπτετο τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ καί τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐϛιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι ϗ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γ' ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, τοὺ ἀνδρῶν μὲν ὀὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης, ϗ

[f] Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. Θύον. [g] Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτιώσης est Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud se maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίσηθρον] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ θεῖον] *Casp. Barthius* putat legendum esse θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus utilissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τ' κυροτρόφυ] *Per Cererem. Hesych.* in κυροτρόφῳ· ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστριαι, τριῶδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, καὶ Δημώναστα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με χιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐχιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ περιέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναστα δὲ καὶ ἔδακνε μέλαξυ καλαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ἐκτόθερμος ἤδη οὖσα, τὴν μὲν [c] περήκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ἀμοιρα, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν, ἀποκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησιν, ἑώρακας ἤδη ἄντω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην,

bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media.* CLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonaſſa autem inter oſculandum etiam mordere. Ego vero, quid res ſibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluiſſet fictiſiam de capite comam aufert: impoſitam autem habebat valde ſimilem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipſamque cutem, ut viriliores athletae, detonſa; ut ego ipſo adſpectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidiſtine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

[a] Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὴ ταῦτα *J.* [b] Ταῦτα] Abeſt in *J.* Adeſt in cett. [c] Περήκην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Περίκλω male *Ven.* utraque. Alibi περίκλω.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus*; *potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* F.G.

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συγκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. J.F.R.

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Hæc & cætera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad hæc verba: *commovebat vulgiter labra.* J.B.

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiuncula
Papillarum horridularum oppreſſiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quæ fuit apta premi.] J.B.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. J.B.

27. Τὴν μὲν περήκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quæ ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & aquiparanda athletæ alicui vehementer virili & robuſto, & cute ad vivum detonſa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quæ de ipſa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adſcititia ſint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc ſenſu: capiti demſit comam adſcititiam, quam impoſitam habebat valde ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar robuſtiſſimorum athletarum ad vivam usque cutem detonſa.* L.BOS.

Ibid. Περήκλω] De comis adſcititiis copioſe dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* J.B.

Περήκλω] Περίκλω *La perruque.* F.G.

Περήκλω] Ut *Junt.* περίκλω, ita Lexicogr. viciſſim etiam adferunt περήκη hoc ſenſu; ſed & περήκη infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis ſine varietate reperio. J.F.R.

28. Ὁμοία] Ἡ περήκη ſcilicet. F.G.

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hîc juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonaſſam, & mea uxor eſt.* Riſi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir ſis, imprudentibus nobis, ſicut de Achille dicunt, inter virgines delituiſti? & illud habes quo viri censentur, & Demonaſſae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: ſed neque omnino illo indigeo: ſed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi eſſe dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei eſſet, ignorabam. *Non*, inquit, *ſed omnino vir ſum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae ſuae narrantem, cum diceret, fuiſſe quendam Thebis ex femina virum: fuiſſe eundem etiam vatem optimum: puto Tireſiam nomen illi fuiſſe. Numquid ergo tibi ſimile quid uſu venit?* Neutiquam, ait, *mea Leaena: ſed ita nata ſum ut vos reliquae: ſed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καλλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα τροπαλαι ταύτῃ Δημώναξαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τοῦτο, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνὴρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὸν Δειμώναξαν ὅπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μὲν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιον δέ τινα τρόπον ἡδίω πολλῷ καὶ πολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνὴρ εἰμι. ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὴν Βοιωτίας αὐλητρίδα Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὄνομα. μὴ ἦν τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲ ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπίθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμδυον] Κρυπτόμδον Geſn. *e* Δίομαι] Δίωμαι *F.* male. *f* Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de foret nerveſius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia ſurripuiſſe *Menagium* video. *F.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile eſt divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exſpectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene ſe habet ea lectio, videtur ab ἐφέστρις ea vox deduci debere: eſt autem veſtis quaedam ſpecies, quae ſuperinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βύρσαν interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere veſtis τὰ ἐφέστρια dicuntur, ſuſpicor eas veſtes texi ſolitas a mulieribus ſimul aduunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Noſtrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendoſa eſt ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίᾳ, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum eſt) Ἥφαιστος ſaepe pro igne ſumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum ſeu ignem aſſidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani feſto, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in ſermone de myſteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P.a G.*

Ἐφέστρια] Vide an feſtum notet. *M.du S.*

Ἐφέστρια] Feſta fortaſſe. *F.G.* Marg. *Pariſ.* „ *Ephe-* „ *ſtris* veſtimenti genus militaris eſt, unde Epheſtria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can- „ ticum, aut etiam feſtum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari poteſt. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix poſſit aliorſum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehenſos; idque ipſum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum ſit proxime, neque trahi ad aliud poſſit: putavi nihil eſſe commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέστια, & intelligere *domeſtica, patria, memorabilia & ſingularia patriae ſuae.* Ἐφέστιον eſſe, qui eandem nobiſcum Veſtam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γῦν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῦν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ οὐδὲν ἐνδέουσάν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσῃ πολλὰ, καὶ ἁρμόν τινά μοι δόσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν, εἶτα ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἄνδρα περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἤσθαινε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri sunt. Igitur satis tibi est, inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Laena, si fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem esse viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: sed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum supplicanti, & monile mihi donanti pretiosum, atque lintea tenuissima. Tum ego illam uti virum complexa sum: illa fecit, basiavit, anhelavit, atque supra modum delectari mihi visa est. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curiose exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caelestis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ω Κόρινν', ὡς μὲ σὺ πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲ ὡραίῳ γενομένη, μισθὸν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένη, [c] ἐξ οὗ ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵου ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτον· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didicisti: quae cum pulchro adolescentulo fueris, & minam mercedem primam absturleris, de qua monile jam statim tibi emam. COR. Ita sane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale est Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi sunt reliqua, & quomodo viri tractandi sint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανον *J.* male. b Ὃ] Constans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *J.* sola. d Μαννάριον] Μανιάριον marg. *A*ι.

62. Πάρεχε] *Aristoph.* Καινὰς παρίξω, καὶ οὐκὶ προσκαίσομαι. *AE.M.*

73. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Θύσας μὲν τῇ Πανδήμῳ δίησαι λευκῷ μηκάδι· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οὐ κάτοις διὰ καλῶν. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M.du S.*

72. Ὡς ἐνόμιζες] In omnibus libris nostris legebatur hic ἃ, quod necessario sic mutandum fuit. *M.du S.*

Ὃ ἐνόμιζες] Ὡς ἐνόμ. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putabas* enim aeque rectum ac *seu putasti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J.F.R.*

77. Μαννάριον] A μάννα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum est μαννάριον. Τῷ μάννα autem cognatum videtur τοῖς νάνναις, νάννη, ἀννὶς, *Hesych.* Νάννα, ἡ μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφή. οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννα & ἀννὶς κυρίως *matrem* notare videtur, & νάνναις *patrem*, ut & νάννος, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. usurpat. *M.du S.*

82. Ἀποσφῶν] Ex utraque *Vat.* Reliqui libri impressi.

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-
ret, omnium rerum nobis erat copia: aeram enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem
illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia
mea, alui, spem expectans. COR. Demina dicis? CROB. Non. Sed ita ratiocinabas subducebam, te ubi ad hanc aetatulam pervenisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quos, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante vesti-

ἡ ἡμῖν [e] ἀποτροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶδα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γάρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ἐστὶν ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὰ Φιλίνου μηκέτι ἕσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μὰ δὲ τὸν τελευτήσαντος τὸ μὲν πρῶτον ἀποδομένη τὰς πυράγρας, καὶ τὴν ἄκμονα, καὶ σφῦραν δυοῖν μνοῖν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ σήμονα κλώθουσα, ἐπορίζομεν τὰ σιτία μόλις, ἔθρεπτον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα τρεφόμενοι. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὐκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπίσεις ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὅτῳ βούλοιτο. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινα; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς σεμνῶς [f] αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀναμάσαι

[e] Ἀποτροφὴ] Recepi ex *J.* & *V2.* Ἀποτροφὴ cett. [f] Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱταῖραι.

pressi corrupte λόστροφη. Sic *Dem. Phil.* I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφῦραν] Σφῦρας forte. *F.G.*

93. Κρόκην κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *trahum* τολύπη. *Gl. Pb.* *F.G.*

95. Ἐλπίδα σεμνύνουσα] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, περιμένειν ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam σεμνύουσα ego in omnibus reperio, & si σεμνύουσα legi voluisset, id indicasset. Sed de σεμνύειν movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J.F.R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F.G.*

121. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F.G.* Quare? quia ὁ Δάφνις virt nomen, ac differentiae caussa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum; sed solent illa mulierum in ις. esse oxytona, ut Θρασυλλὶς, Θαΐς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Gujacio* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J.F.R.*

σα τ' ὥραν, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέτταρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπισαμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐφαλὴς οὖσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὅπου δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅταν μεθύσκῃ (καταγέλαστον γάρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅταν ὑποφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτῃ μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας ποιεῖται τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, οὐ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόριννα, καὶ ὅταν πλέον τοῦ δέοντος φθέγξηται, ὅταν ἀποσκώπτῃ ἑς τινα τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπῃ· καὶ λέγει τοῦτο ἐκείνοι φιλοῦσιν αὐτόν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδέν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐραστὴν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γοῦν αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπέμψειε] Μεταπέμψει fors. F.G.
24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.
41. Ταῦτα γάρ] Subaudi λέγω. F.G.
44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' ἐδὲν] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλεόνως ἔχοις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ τὴν ἐλπίδα, ſpe minus, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J.F.R.

64. Ἀλλ' ἴσως τοιοῦτος] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφοτέραι θυγατέρες, ἡ μὲν Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἢ τινι Οὐρανία τετίμηκε τὸ κῆπος. αἴτιον δὲ Πανδήμου, ὅτι τὸ τῆς ζωῆς συνεκτικόν τε καὶ ἡδὺ τὰς Ἀφροδίσια ἀκρατὰς δέμνιά τε τῇ Οὐρανίᾳ, ὅτι τὸ σωφρονίστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῷον καὶ σὺν ἄφετον, ὁ τὸν νόμιμον τῆς γαμικῆς ὑπομένοντας συζυγίας. ὡς πλειστοδότειρα

δὲ

tum tu ista . . . . Verum nihil, cara Adraſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nunc vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem feciſſit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: certe promiſit.

45 ἄλλο οὐδέν, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθούμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ὃν χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ 50 καὶ ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ὑπὸ παγυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ἕτοιμοι γὰρ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. 55 καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τῶν πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἁπάσας, ἐνδειξάσας σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τοῦ Κροβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φῄς; 60 ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγὼ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

M A T.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

Μ Η Τ.

65 ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐρασὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἐστί, θῦσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἅπαντα *Coll.* b Λουσομένη] Λουσομένη *Fl.* c Ἔτι] Δ' ἴτι *Fl.* recte, credo, ut mit. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τοῖς τῶν μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑποτιμωμένην. *V.*

61. Πράξεις ἅπαντα ῥᾳδίως.] *G.*

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. *G.*

δὲ ἤδη ἐστίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα eſſe ſacrificium τῆς Πανδήμου, ἀφ' ὃ τὸ πρὸς συνουσίαν καθαφεῖσθαι, καὶ δάμαλιν τῆς Οὐρανίας, ἀφ' ὃ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Παυδήμῳ] Vide notam noſtram ad Ἀποφρ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Εἰκ. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F. G.* Immo *Cererem.* Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ξαν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γῆν ὡς τὸ νεανίσκου ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ οὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μύρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεί, καὶ ὑποχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φῂς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσει. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γὰρ, ὦ μῆτερ, τὴν τῶν θεῶν, καὶ τὴν [b] Πολιάδος. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ διὰ τοῦτο πρώην οὐκ ἔχοντί σοι αὐτῷ καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσης ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο τὰ περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἐφήβοις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γὰρ καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν ὑτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λαχητος υἱός ἐστι τοῦ [e] Ἀρεοπαγίτου, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater, & Si dominus paternorum fuero!* & *Tua erunt omnia!* Tu vero etiam juravisse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abliguriit; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Ephesi curasset: oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam? Sane missus a Mercurio thesaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est: & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus, modo senex

a Σε] Neglexit *Fl.* b Πολιάδος] Sic *Fl. J. P. B1.* &c. Πωλιάδος *B2.* c Ὁ Χῖος] Omisit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* e Ἀριοπαγ.] Ἀρειοπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἵππος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θήσεται, θάνῃ. *F.G.*

79. Κατὰ ταῦν θεαῖν] Ad oram Mss. Regii scriptum erat κόρη ἢ Δήμητρα αἱ θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίοις ὡς ἢ Λακεδαιμονίοις οἱ Διόσκουροι οἱ ἐμνύοντο, ἢ τὼ Σιώ. *J.B.*

Κατὰ ταῦν θεαῖν] Cererem & Proserpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuisse, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & seq. Sic ἐμὰ τὼ Θιὼ. *Non, per Cererem & Proserpinam*, Chorus mulierum ap. *Aristoph.* in Thesm. vs. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῦν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M. du S.*

Ibid. Πολιάδος] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaste Minervam faciemus? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Κωλιάδος. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam statuere necesse est. *M. du S.*

Πολιάδος] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copiose vir Clar. *Isaacus Casaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδωκας, ἀπὸ κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deest a Mss. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἐδεῖ γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Gesn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (scil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, simpliciter, *in-*

ii-

nex moriens conniveat. MAT. Ergo, Mu-
ſarium, cum opus erit ſoleis, & poſtulabit
ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam*
quidem non habemus, habe tibi vero aliquan-
tum ſpei a nobis: & ad piſtorem eadem: &
cum mercedem habitationis exigemur, *Ex-*
pecta, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu)
moriatur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.
Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec
inaurem, nec monile, nec Tarentinulam
habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num
illae feliciores me aut pulchriores ſunt?
MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt
artem meretriciam: neque verbulis credunt
& adoleſcentulis, in extremis labris jusju-
randum habentibus. Tu vero fidelis es, &
viri amans, neque admittis quemquam,
ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex
Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis
& ipſe, minas ferens duas (vini enim pre-
tium patris miſſu acceperat) tu illum qui-
dem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum
tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo?
oportebat relicto Chaerea recipere opera-
rium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

95 πας' αὐτῆ, ἣν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ.
ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑπο-
δήσασθαι δέῃ, καὶ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δί-
δραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, Ἀργύριον μὲν
οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῆς ἐλπίδων [f] ὀλίγας
100 πας' ἡμῖν λάβε· καὶ πρὸς τὴν ἀλφιτοπώλην
τὰ αὐτά· καὶ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτώμεθα, Πε-
ρίμεινον, φήσομεν, ἕως ἂν Λάχης ὁ Κο-
λυτῆεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ
τοὺς γάμους. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν
οὐκ ἐλλόβιον, οὐκ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον
ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖ-
νοι εὐτυχέστεραί μου, καὶ καλλίους εἰσίν;
ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, καὶ ἴσασιν
105 ὀεταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, καὶ νεα-
νίσκοις ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχου-
σι· σὺ δὲ εἷς πιστὴ, καὶ Φίλανδρος, οὐδὲ
προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν·
καὶ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀκαρνανεὺς ἦκε
110 δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος καὶ αὐτὸς (οἶ-
νον δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαν-
τος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας,
καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου.
ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλεί-
φασαν ὑποδέξασθαι τὸν ἐργάτιν ἐκεῖνον
κινάβρας ἀπόζοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

f Ὀλίγας] Omiſit O. g Ἀκαρνανεὺς] Sic *Fl. Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *F.* & *V2.* Ἀκαρνεὺς marg. *A1.* Ἀχαρ-
νὴς *Guiet.* & *Menag.* h Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, quid interefit? Et ſi ἴδι legas, idne impersonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *F. F. R.*

88. Ὀθόνας γάρ] Subaudi ὡς δίδωκας, ut ſupra. *F. G.* Ὀθόνας γὰρ] Malim δὲ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γὰρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *F. F. R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *F. B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *F. F. R.*

13. Προσίῃ] Pro προσίοιτο Attice. *F. G.*

14. Ἀκαρνανεὺς] Ἀχαρνεὺς omnino leg. videtur. *F. G.* & *Æ. M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀκαρνάνιος adſpirate ſcribendum Ἀχαρνάνιος? minime. Nam Ἀχαρνέας vocatos λέγει τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφα-
λὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Guiet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *F. F. R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Jenſius* legendum eſſe ἀπεμυχθίσας· cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἰκτῖσι ſubſtitutum ivimus ſupra in Διψαδ. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττειν, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *F. M. G.*

21. Κινάβρας] *Heſych.* κινάβραν, δυσωδίαν τῶν τράγων. *F. G.* *Ibid.*

Χαιρέας, ϗ χοιρίσκ@ [a] Ἀχαρνάν@. ΜΗΤ. Ἔσ@. ἐκεῖν@ ἀγροῖκ@, ϗ πονηρὸν ἀποπνεῖ· τί ϗ Ἀντιφῶντα τ̃ Μενεκράτ@ μνᾶν ὑπιχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, οὐ καλὸς ἦν, ϗ ἀστεῖ@ ἡλικιώτης Χαιρέᾳ; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ ϗ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; οὐκοῦν ἀνέρασ@ σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, ϗ [b] σωφρονήσ@, καθάπερ οὐχ ἑταίρα, τ̃ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἀγί· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τ̃ ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ ματαίαριον. ΜΗΤ. Μόν@ οὗτ@ οὐ τέχνην εὗρηκεν ὅπῃ τ̃ πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθῆκεν ἐξαπατήσοντα, οὐκ ἀπὸ τ̃ μήτρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμεν@, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ὀπτρίβων, μήτε αὐτὸς διδοὺς, μήτε παρὰ τ̃ διδόντων ἐᾶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ Φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσε@ [c] οἴει τότε τ̃ δακρύων, ἢ τ̃ φιλημάτων, ἢ τ̃ ὅρκων, πόσα ἴσως τάλαντα πρωικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσε@ ἐκεῖν@· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμεν@ ϗ βιαζόμεν@ ἠρνήσαλο. ΜΗΤ. Γένοιλο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀχαρνάν@] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσ@] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφονήσ@ *H.* Σοφρονήσ@ *J.* & *Fr.* Σωφρονεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει O. d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἀγί] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστηρια ἐπιτελοῦσα, * Δήμητρ@ ϵ Κόρης ϵ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τ̃ ἀμπέλου, ϗ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, ϗ τ̃ ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορ@ δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τας ἀμπέλους περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. *V.*

* Δήμητρ@] Emendante *Solano*, Δήμητρος Edita. Idem τὰς ante ἀνθρώπους inseruit, & verbum ultimum ποιεῖσθαι restituit, quod ποιῶσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖός μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*
Λεῖ@ — Χαιρίας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*
22. Ἀκαρνάν@] Ἀχαρνὶὺς forte. *F. G.*
24. Ἀποκτεῖ] Ἀποκτείτω legendum. *F. G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 662. *J. F. R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P.

SI quis vero, mea Chryſis, neque zelotypus eſt, neque iraſcitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abſcidit, aut diſcidit veſtem; illene adhuc amator eſt? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec ſola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *ſunt*. Nam reliqua, oſcula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris ſignum & adhuc naſcentis: at ignis totus a zelotypia eſt. Itaque ſi te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus eſt, bona ſpera, & ſemper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? ſemper eum mihi dare alapas? AMP. Non iſtuc: ſed indigne eum ferre, niſi ad ipſum ſolum reſpicias. Quandoquidem ſi non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iraſceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere ſuſpicatus eſt, amari me a divite, eo quod caſu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, ſi a divitibus coli te ſuſpicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem ſuum in eo putabit agi, ne rivales ipſum ſuperent. CHRYS. Verum enim vero hic ſolum iraſcitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Neſcio

Α Μ Π.

[e] Εἴ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλόλυπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐῤῥάπισέ πώποτε, ἢ ἀπεσπάραξεν ἢ τὰ ἱμάτια ἀπέσχισεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελί, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρχομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἴ γέ σε, ὡς φῂς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλοτυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέλαβε τὸν πλουσίων μου ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαι σπουδάζεσθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπερβάλοιντο αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ οἱ μάλιστα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλᾶσι] Conf. ſupra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*

34. Μαινάριον] Leg. fort. ναινάριον, ut ſupr. (*Dial.* VI.) An μαινάριον eſt a μαίω, μαίνω, μαίνα, quod idem eſt τῷ μάμμα. *F.G.*

41. Οἶει] In Mſſ. ἴστι. *J.B.*

55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemſterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4 p. 107. *J.F.R.*

68. Ἐρᾷ γε] Ἔρα γε legend. videtur. *F.G.*

71. Πλούσιον] Aut nomen ipſum hoc ſtatuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M du S.*

73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phraſin probat Doctiſſ. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. perſuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, ὑπὸ σοῦ legendum. Habuimus idem ſupra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J.F.R.*

78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba cenſeo. *M. du S.*

ὅτως ῥαπίσματα λαμβάνειν βέλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, καὶ εἰ [a] τὼ θοῖλο ἀμελεῖται· εἰ δὲ πιστεῦσαι μόνον ἔχειν, ἀποκναίεται πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βέλει δὲ, καὶ διηγήσομαι ἃ ἔπαθόν ποτε, ὅ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μὲ Δημόφαντος ὁ δανειστὴς, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. ἔτος δὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δὲ, ὦ Χρυσὶ, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, ὅτε νωθρένων, ὅτε δακρύων, ὅτε ἀωρὶ παραγιγνόμενος ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο ἀφ' μακρῦ. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφὼς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ ὑπερέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, νωθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιστάς ποτε, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διερρήγνυε τὰ ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

cur alapas accipere me velis; mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero advenientem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit menses octo integros. Uxor autem ipsius di-

[a] Πύθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* sola. [b] Ἑταιρίσασα] Ἑτερήσασα *Fl.* [c] Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. [d] Ἦρα δὲ] Ἦρα μὲ marg. *Ald.* [e] Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πεἰθοιτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. F.*

Ὀκτωκαιδεκαέτις] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μὲ esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ differte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μὲ Δημόφ. Cui μὲ iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Oleor.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπολ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura

Bergl.

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egiſſe : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chryſis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adoleſcentulus , ſi quid patri illius accideriti.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ἐγὼ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, καὶ σὺ χρῶ ἐπὶ τὴν Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλουσίου δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipſa quoque: ſagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pediſſequos ſimul multos. Et amici ut viderunt, ſalutandi cauſſa ad ipſum concurrere: interea famulum conſpicata a tergo ſequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi , & cum ſalutaſſem prius , *Dic mihi*, inquam , *Parmeno , ut egiſtis nobis , & rursum dignum quidpiam bellis habentes reverſi eſtis?* PAN. Non oportebat hoc ſtatim: ſed iſta, *Cum ſalvi rediiſtis , multas gratias agimus Diis , & hoſpitali praeſertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem ſemper in-*

Δ O P K.

Ἀπολώλαμεν, ὦ κεχλημμένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ [f] τῆς στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τὴν θεράπαιναν ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναπεδεδήμηκει μετ' αὐτοῦ, ἠρόμην, [g] καὶ, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τῶν πολέμων ἔχοντες [h] ἐπανεληλύθατε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθύς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι σωθέντες, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ [i] στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πρᾶτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *F. Fr.* & *H.* [f] Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & ſine artic. [g] Καὶ] Abeſt a *Fl.* [h] Ἐπανεληλύθατε] Ἐπανεληλύθατε *Fl.* [i] Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *F.F.R.*

9. Ἄπαντα ἐκεῖσε] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *F.B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus perſonas habeant Edd. optimae , & in ipſo Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adeſſe, priorem in inſcriptione omiſi. *F.F.R.*

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖν. *F.G.* Tu nihil mutabis Lector, ſi illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, ſed tamen familiaritatis ſignum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum ſi cui πρᾶτειν pro degere, vivere , non ſatis notum , adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. 341. etiam *J. Elſn.* ad Epiſt. ad *Eph.* VI. 21. *F.F.R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων ; ut ſit: *num quid ab hoſtibus reportaſtis ſpoliorum?* At nihil eſt mutandum ; nam ἄξιον cum πολίμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *F.F.R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pauſanias*, qui ultra triginta alia paſſim affert ; nusquam , quod quidem ſciam, meminit. *M. du S.*

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν ἀφ' ἑσπέρου. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα οὕτως ἠρξάμην. Ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεκλημένη μετὰ δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέκειτο πρὸς τὸν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, Φησιν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶ ἐκεῖνος οὐδὲν προεῖπών, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἠύχετο ζῶσαν καταλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γοῦν ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπεμεμετρημένον πολλοῖς μεδίμνοις. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφον ἐνεβέβλητο τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν καὶ ὀπωπολῆς. εἰάσας δ' ἂν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελῶσα, ὡς σοὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, ut ageretis? & ubi essetis? Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desideravisset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pediseguos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένοντα Edd. hac priores. b Τηριδάταν] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *Fl.* quae Τηριδάτην. c Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένοντα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid. Παρμένοντα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes insidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ἀπομετρεῖν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stiriensis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas dispositerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὕροι τ' Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· ὅτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· ὅτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ προσδέχεσθαι. προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πρότερον ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκάς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καταπίοι; ΦΙΛ. Τί δ' οἴνομεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος ὢν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἶχε, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ἐπὶ τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μὴν τοῦτο πέπονθα, καί σοι χάριν ἔχω, οὐκ ἔτι γὰρ ἁρπαθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκούεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Παννυχίδος, ὅτε ὤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία

2 α-

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω *Fl.* [e] ΠΑΝ.] Omiss. in *B. P. H.* Adest in marg. *A*1. *J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῖν] Ἴσως ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. [g] Οἶχε] Non habet *Fl.*

compendio forsan πάντων est natum. Neque mihi quisquam *de summa rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τ' ὅλων tum potius dixisset. Sed de *praesenti rerum statu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Respondum vero Pannychidos ἐκ τ' παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατον] Hic Philostratus, si *Joh. Jenio* credas, (de Script. Hist. Philos. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀδημονῶ, leg. *Aristaen.* Epist. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀφαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Πανυχί. τοῦτον δὲ πᾶς' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ὅτι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ γὰρ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τοὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ γενειὸν τῇ φάλαγγι· ὄπισθεν μετώπῳ μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πᾶς' ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα δημοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄπι δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam ſequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeeſſe apud Odryſas jube. DOR. Libera quidem eſt, & ſequetur, ſi voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intraſſe melius erit. Irato enim adeſſe Polemoni non convenit: & magis ipſa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philoſtratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut fruſtra ego tot caedibus exercitatus adſum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obſepſere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & ſagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus iſta, mercenarie, dicis? & larva quaſi terrere nos poſtulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidiſti? caſtellum forte inſediſti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin ſcies paullo poſt, ubi accedentes nos protenſis haſtis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo inſtructi. Ego autem & Tibys iſte (ſolus enim hic me ſequitur) lapidibus vos ac teſtis ita diſpergemus, ut neque, quorſum effugiendum ſit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omiſſa perſona. c Ἦκον] Ἠκίτωσαν *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte ſic pleraeque Μισθωφόρε *J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβυς hic habebant Edd. cett.

18. * Δημοιρίτης ὤν] Δημοιρίτης, † τούτῳ ἐνίοτε τὸ τριπλοῦν ἀποδιδόασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τ' ἀρχαμοῦς. ὁ δ' ὢν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δημοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγός, ἀφ' τὸ παρ' ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δημοιρίαν καὶ §ἡμιλοχίαν ¶ταὐτό φασι. καὶ δημοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τ' δημοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δημοιρίτης] Δημοιρίτης male edita.
† Τούτῳ] Τοῦτο V.
‡ Ὁ λοχαγός] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita ſcripſit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτό] Αὐτὸ V. quod in Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid ſimile, an ἄδε, i. e. huc age, adduc. ἐπίχω. *F. G.* Parum intereſt quid ſuppleas, eſt ille accuſativus ſubito imperantis, poſcentis, ubi varia verba ſubaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, ſi pro ὦ Παρμ. invenirem ἄδε. Verum quo brevior locutio, eo imperioſior. Sed quum vel ipſum ὦ ſic abeſſe poſſit, non jam, cum adſit, peccaverit, qui ἄδε pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis perſona; neceſſario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σέ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ὡ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν πάρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ἔστος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἁπλούμενος Ἀριστάινετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ὀπόλοιμι ἁπλούμενον, ἑλκόμενον τῷ πώγωνι ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί ποθὲν δὲ ἐκεῖνον, τοιαῦτα ἔπεισε τὴν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέπω ἁπλοῦς μὲ γενόμενος, ἀφ' ἧς γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἑξῆς ἡμερῶν,

f Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. *g* Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὁμίλησεν *J.* & *V2.* *h* Τριῶν] Τρίων *J.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod miteris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur εἰ διπλοῦν μισθὸν λαμβάνων, dicitur & διμοιρίτης ὁ διμοιραῖος. *J.B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης a διμοιρία, quam eandem & ἡμιολοχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi τριακοντής, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοίρᾳ. *J.F.R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter πλαγγίλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextram!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *J. M. G.*

23. Τίβυς] Cognatum videtur eſſe τῷ τίφυς. a. τίβυς, τίβυρ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίβι] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίβυς. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐστὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐστὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἰδόντι. *J.F.R.*

ρῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γενωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τ[a] Νεβρίδα θεισκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ ἀλφιτρίοντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ θεασαμένη ἔφη ἰδοῦσα μὲν τὸν Ἀρισταίνετον, πλεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρεγκεῖν τ' ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα ἐς τ[c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπανῆκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει ἀλγεῖν τὸ μὴ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἔστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τυτὶ παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶδα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· ὡς πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὀπισθουρμύα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τῆς γεγραφότος. λέγε δὲ, Πῶς σ' ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἲ αἲ, τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χ' μῖσος, ἀλλὰ χ' ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου, ὁ πατὴρ γὰρ Ἀριστανέτῳ παρέδωκέ με Φιλοσοφεῖν αὐτῷ. καὶ κεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶναι

diebus neque accessit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (nescio vero quid de illo mihi praesagiebat animus,) misi Nebridem quae circumspiceret illum in foro versantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait se vidisse cum Aristaeneto, & innuisse ei e longinquo. Ipsum vero cum rubore dejecisse vultum, nec amplius oculum adjecisse. Illa ad portam usque geminam prosecuta, cum nec omnino se converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuisse, quae conjectare non possem, quid factum esset adolescentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipsum offendi? dicebam: an alterius amore captus me odit? An pater prohibuit?* Multa talia versabam in animo. Jam vero sero vespere venit Dromo, hanc ab illo epistolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: nosti enim sane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde disertas, sed sibi implicitas, festinationem quandam scribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drose, Deos facio testes.* DROS. Hei, hei, miser ne salutem quidem adscripsit. CHEL. *Et nunc non odio, sed necessitate discidium a te facio. Pater enim Aristaeneto me commendavit, apud quem philosophiae dem operam. Et ille (comperit enim nostra omnia) multum sane me increpuit, indignum esse dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *A1.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic sequor Ed. *Amst.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic *P.* aliaeque. Ὅλως *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omisit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adscivit marg. *A1.* g Ὀπισθουρμύα] Περισεσυρμένα O.

55. Τὸν Ἀκαδημίαν] Ἅμα τὸν πόλιν. *G.*

49. Νευρίδα] Νεβρίδα scribendum videtur. *F.G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaestra* converterat, haec glossa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, sic rursum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit se ποικίλῃ edi velle, nihil haesitavi quin veritati parerem. *J.F.R.*

52. Ἀριστανέτῳ] Occurrit hoc nomen saepius apud Nostrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in *Mss.* *J.B.*

63. Ἔφιλοσοφ.] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo versabam. F. G.* & *AE. M.* Habuimus idem supra *Alex.* §. 8. *J.F.R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Architelis & Erasicleae filium: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Accurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita vidēbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paedicōnem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromo-

ναι λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους τοῦ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προτιμᾶν τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὤραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παραφυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ σωφρονοῖμι, καὶ πάντα πειθήνιον αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάντ' εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐναρέτου καλοκἀγαθίας, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὑποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειν[ί]ου. ΔΡΟΣ. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειν[ί]ου, ἔχει τινὰ ὑπολοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καίμοι ἔτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ὑπὸ τῆς ἔρωτος. ὁ μὲν οὖν Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστ[α]ίνετον, καὶ ὅτι προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειν[ί]αν ὑποθέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείληκε δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλειν[ί]ου καλεῖν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἔχρην, ὦ Δρόσον, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

b Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σωφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omisit O. *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Λαμπρότερον τρίψαι. *G.*

68. Ἐπισταμένου] Mſ. ἐστὶν. *J. B.*

81. Μὴ ὤραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Casaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὤραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὤραισιν ἴκοιλο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχνι aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. ſed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forſan ὅλῳ. Sed non tanti refert. Saepiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐπὶ tamen ὅλῳ frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλῳ εἰμὶ τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλη εἶ τῆς ἀσεμνίας. Ib. Ep. 12. ὅλως τῆς μίξεως ἐγένοντο. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν *explere ventrem*, *ſuburare*

ΔΡΟΣ. Ἐγάτρισα, καὶ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέκνιται γὰρ καὶ ἐκεῖνος τὴν [a] Νεβρίδα. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιγράψειν μοι δοκῶ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετον ἀμαθεῖ Κλεινίαν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ παρὰ τοῦ Δρόμωνος ἀμβολῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτὸς, ὦ Δροσὶ, ἄνθρακα ποθὲν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συστράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, καὶ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστανέτου.

onem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΤΦ.

Ἑταῖραν δέ τις πολλαχοῦ, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δοὺς, καθεύδει ἀποστραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' ἤτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, ἤτε δεῖπνησαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ πολὺ τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ ὑ μᾶλλον ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲ οὐκ ἐμὲ ἐρᾷς, δῆλον. εἰ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μεταξὺ ἡμῶν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita feciſſes, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδα] Ex *Pell.* admisi. Νεφρίδα Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀπώθει *P. B1. & 2.* d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. F.G.

Γαστρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem pervertio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. J.F.R.

11. Κέκνισται] In margine Mſſ. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐμπλέκεται ἔχει, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων κέντρωσις καθαπτόμενοι. J.B. *ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuverо: certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis? Duae enim ſunt: illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius: an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es? CHARM. Non nuper initiatus: ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt? Urge aliquando ut nudam videas? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit?

συνελέσαιμι πρὸς τ' ἐρῶλα. οἶδα γ' ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀγχινοεῖν. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδά γ' ἄρτι ἀκριβῶς αὐτιλῶ, κἀκείνη σέ. ὑ γ' ἀφανὴς ἑταῖρά ἐστιν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις; δύο γὰρ εἰσί· τ' ἐκ Πειραιῶς, τ' ἄρτι ἀγχιεχορευμένην, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τὸν νῦν στρατηγοῦντος υἱός; ἢ τ' ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομάζουσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γ' ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, κ' συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δὶ ἐκείνην ἔκλαες; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελής, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτιλῶ. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερά, ἃ εἶδες, Φιληματίῳ, κ' ὡς ἐχρὴν γυναῖκα πέντε κ' τετταράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο κ' εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἄν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπίσκεψαι γ' ἀκριβῶς, ἐπιβλέψας ποτὲ τοὺς κροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· περὶ δὲ τοὺς κροτάφους ὁπόταν ἀφαιρῇ τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ἐπιλευκαίνει τὰ πολλά· καίτοι τί τοῦτο βιάσαι ποτε κ' γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίσταλο γ' μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτη

[a] Ἑτέραν] Scripſi cum *S.* Ἑταῖραν *J. P. H. Bs. Abl. Fr.* Ἑταίραν accentu acuto *Fl.* [f] Ἆ εἶδες] Ἆ εἰ εἶδες *Fl.* [g] Ἐχρῆν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεοτελὴς] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J. F. R.*

14. Κεραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. Ἆ εἶδες Φιληματίῳ] Inſititia videntur & inepta. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνῶν; ἦπου τάχα καὶ ἐλύπησέ σε, καὶ ὑβρεώρα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτοῦσιν οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε τῷ παλαιῷ Φειδομένῳ τρεφόμενος, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένην, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι καὶ αὐτὸς θέλων αὐτῇ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὅτι τούτοις ὑπολαμβανομένην [a] λυπῆσαι ἄλλην, καὶ ταῦτα Φιλημάτιον τὸν σοφόν. ἀλλ' ἄπειμι, καὶ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῂς περὶ Φιληματίου, τὴν [b] Φενάκην, καὶ ὅτι βάπτεται, καὶ τὸ τῶν ἀλφῶν, οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ πως λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τῆς ἑτέρας καὶ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ λῷστειχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, καὶ φιλῶμεν, καὶ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλημάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem Inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

ΘΡύπτη, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; καὶ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ἠτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἑτέρᾳ, εἰποῦσα· μήτε προσλογισάμενον τὴν

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πηνίκην marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine καὶ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σοφὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτη] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B. Θρύπτη &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me vidente, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ μήτηρος, ἠνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶσθά ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ πρυτανεύοντα νῦν, καὶ Πασίωνα τ ναύκληρον, καὶ τ συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἐναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τ οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμην γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, καὶ ἅτε τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὀπτοομένης τ μήτρος, καὶ πρὸς τὰς [c] φίλας ἐγκαλούσης· σὺ δὲ ἐπείπερ ἔμαθες χαροποιόν ἔχων με τὴν ψυχὴν ὅτι σοὶ, ἄρτι μὲν Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλακείμενος, ἐπήνεις Μαγίδιον τ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὅτι τούτοις δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσων, καὶ σὺ καὶ Δίφιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλήτρις Κυμβάλιον, καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὄσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τ Κυμβάλιον μὲν οὔ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὑβρίζεις τοιούτοις φιλοῦντα· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, καὶ πῶν ἂν ἐκείνη μὲν [e] ὑπέδυξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὗς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μή [g] ἄν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τ Δίφιλον εἶδες ἀχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσκόντισας ἐς τ κόλπον αὐτῆς, ὡδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

[c] Φίλας] Φιλίας male *Fl.* [d] Ἔνευες] Ἐνίεις *Fl.* & marg. *Ai.* [e] Ὑπέδυξας] Ἀπέδυσας *Fl.* & marg. *Ai.* [f] Μὴ] Deeſt in *Fl.* [g] Ἄν] Omittit *Fl.*

ſiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. [illegible]olſii diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J.M.G.*

35: Μήλου ἀποδακών] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J.F.R.*

39, Τοῦ

ἐμέ. ἡ δὲ Φιλήσασα μέλαξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο. ταῦτα ἐν τίνι ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δὲ ποῖε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί σοι ἐμοῦ κειμένην με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίῃ τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καταλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιὰς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὢ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὅτι κλαῦσαι δακρύσας, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ' εἶγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑπεραγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν, ὑφορᾶσθαι γὰρ αἰσθανόμενοι γίγνονται. παύου, ὦ τάλαινα δακρύουσα, καὶ ἴσθι μοι πείθη, ἅπαξ καὶ δὶς ἐξελθοῦσαν ἐκ τοῦ προσώπου μὴ ἐπανιέναι μηδὲ ἐπιβλέπειν ἔτι μηδὲ ἐπιμέλεσθαι, ἀλλὰ ἐᾶν ἐμὲ ὅπως βούλομαι ἀπολλύναι αὐτόν. ἐγὼ γὰρ ἐκείνου μὲν ἀπαλλαγεῖσα ῥᾳδίως ἄλλον εὑρήσω, σὺ δὲ οὐκέτι ἄλλην τοιαύτην ἀντὶ σεαυτῆς. ἀλλὰ ἐκεῖνο μὲν ἐᾶσον· ἐμοὶ δὲ ἀπόκριναι, τί ποτε ἐν τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο; ΛΥΣ. Ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἔφην, ἀλλὰ τὸ ἐμὸν ἐκεῖνο ἐπεδείκνυτο, ὅτι μοι ἐπιτρέπει ἐκείνη ἐν τοῖς ἀποδέσμοις. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπιτρέπει σοι, ὦ Λυσία, ἐπὶ τοῖς ἀποδέσμοις ἐκείνη; ΛΥΣ. Ἔγωγε. ΠΥΘ. Ἀλλὰ τί ἐστιν ἐκεῖνο, ὃ ἐπιτρέπει σοι; ΛΥΣ. Ἐπιτρέπει μοι, ὅταν ἀποδέσμιος ἀπίω, ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρα τοῖς μαστοῖς αὐτῆς καὶ ἐπιψηλαφᾶν. ΠΥΘ. Ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἐπιτρέπει σοι, ὦ Λυσία, ἀλλὰ κελεύει. ΛΥΣ. Ἔγωγε. ΠΥΘ. Ἀλλὰ τί ἐστιν ἐκεῖνο, ὃ κελεύει σοι; ΛΥΣ. Κελεύ

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deferenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me includerat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀπόκλειστον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναχαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀπεραίᾳ φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιὰς, ἠκροάταί σου ἴσως, ἀπόκλειστον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ ἕνεκα, ὡς μὴ [b] καταγιγνώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λέγῃς ἂν [c] ἄτεγκτός ἐστιν ὁ Λυσίας. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιὰς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὀλίγου πάντα αὐτῇ πόλεμον [d] καθεύδοντα, ἐμοῦ ἀπόντα; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταῖρά ἐστι. [e] πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτοὺς συγκαθεύδοντας; ΛΥΣ. Ἕκτην σχεδὸν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέραν ἱσταμένου· τὸ τήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταύτης χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, προσαγείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δέ, ὃ γὰρ ἔφερον μὴ ἔχοι συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα προσκυψάντα [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατον ἦν ἀναδέξασθαί με ὑπὸ τῶν νώτων· [g] ῥᾷον γὰρ οὕτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον.

τί

b Καταγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. *c* Ἄτεγκτος] Sic *J.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἀτεγκτος marg. *A1.* *d* Καθευδούσης] καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάσης *Fl.* *e* Πότε] Al. πῶς, *Coll.* *f* Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* *g* Ῥᾷον] Ὁμῶς male *J.*

82. Πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτοὺς] Γρ. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκιῶν ἰσχναῖς λίθοις. τὰ αὐτὰ καὶ γῶσα. *G.*

* Θρίγκου] Θρίγκος ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἰσχναῖς τῶν οἰκιῶν. *V.*

* Θρίγκου] Θρίγκος & Θρίγγος edidetat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *J. F. R.*

40. Ἀποδέσμῳ] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuſt.* Vid. omnino Ἔρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔχι τὶς θεὸς ἡ Ἀδράστια] *Catull.* *J. B.*

59. Λίθος εἶναι ἄνθρωπος] Proverb. *J. B.*

Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντως λίθος, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid? tuus lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obſ. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *J. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἀτεγκτος] Sic sola *J.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *J.* fere κατὰ πόδα sequitur, venustatem hujus scripturae non assequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Ἐφεστικῆς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ἐφρέην, ἦκον, † αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀπιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. Οὐκ ἔκοψα δ' ἐγώ, ἀλλ' ἐπάρας ῥέμα † θύραν, ἤδη δὲ καὶ ἄλλοσε ἐπεποιήκειν αὐτὸ, ὥστε ἀγαγὼν † τροφέα παρῆλθον ἀφοφητὶ, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμην τοῦ τοίχου, ἐφίσαμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματες; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐχ ἑώρων τὸ ἄθυμα ἔν, τὸ μὲν πρῶτον ᾠήμην † Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων καὶ αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὴ καὶ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ἔσχησα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μελαχληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθευδοίμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δὲ ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτῃ κόμῃ; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τῆς νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ καὶ † [d] πεπήκασιν ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτως ἔχει, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἄρα, ὦ Ἰόεσσα, καὶ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio veniissem, non cunctatus essem, . . . jam scitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὴν P. b Οὐκ ἑώρων] Sic Fl. Fr. V2. P. S. &c. Οὐκ ἰώρων male J. Forf. ἴχ ὁρων. c Αὐτῇ] Αὐτὸν male Fl. Id tamen & adscript. marg. A1. d Πεπήκασι] Sic Ald. Fl. J. Bv. H. S. & Schol. Πεφύκασι B. F.

20. Τὸν πηνίκα] Πρόπαν, τὸ κεφαλοδέσμιον C ἢ * περίθετον κόμην † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. V.

* Περίθετος] Sic esse in C. notatur Schm. quare id recepi pro vulgato ὑπέρθετος. In V. ὑπερθέτης. J. F. R.

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. M. du S.

93. Τὸν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra Dial XV. sive Meretr. ultimo, in med. καὶ ἐ αὐλιον ἱρέσθε. Conf. & supra T. 2. Tox. c. 17. Nam aliis αὔλιον vulgo scribitur. J. F. R.

3. Οὐκ ἰώρων] Mallem ἴχ ὁρων. M. du S.

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente comam, *caput* eam rasisse. Disce etiam hic morem fuisse, ut juvenes ἐν χρῷ

tem, ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud . . . vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βάλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ᾗ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ᾗ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα ἀφ' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ᾗ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός, ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τ κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

L E O N T.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝ Τ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὶ προεξήλασα τ ἄλλων ἱππέων ὀπὶ τῦ ἵππυ τῦ λευκῦ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ᾗ ὀθεὶς ἔτι ὑπέσχ. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ μὶ λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ ἵππαρχον αὐτῶν, ᾗ τ ἵππον, ὀπὶ δὲ τὸ συνεστηκὸς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀφαλύσαντες μὶ τ φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ὀπὶ τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τ σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὶ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τῦ ἵππυ· τῷ ξίφει δὲ καταπεγκὼν, διέτεμον τ λοχαγῶν ἑνὸς

o Οὐθεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῆ καταφρόνει eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Παρίσθαι] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum παρίσθαι dederim, & hic ita ſcribendum erat. Παρίσθαι vult *Guj.* cum Lexicograph. *J. F. R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεῖνα ſcribendum videtur. *F. G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J. F. R.*

40. Οὐθεὶς] Etſi frequentius οὐδεὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθεὶς hic ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J. F. R.*

41. Διέπειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J. F. R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ὁ τέλραπλεύρῳ τοῦ σχήματι, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ὁπότε ὀλίγοι πρὸς πλείους ἀγωνίζονται. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J. B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, καὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἃ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς καὶ ἐκείνης τ̃ πράξεως. ὁ γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τῆ Ἑλληνικῆ, προκηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι [a] καταπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ὑπολαμβανομένους ἀποσείσάμενος, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐρῶντες ἀποστίλβοντα μὲ τ̃ βάρβαρον ὑπὸ χρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφον, καὶ κραδαίνοντα τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Καὶγὼ ἔδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἦν μοι σοῦ ἀποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, καὶ χείρων τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ ὡσαύτως τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τ̃ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τῆ λόφῳ. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θετίδος καὶ Πηλέως; ὅτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

a Καταπεπλήγεσαν] Καλιπεπήγεσαν *Fl.* b Ὡπλισμένος] Sic *P.* sola eum marg. *Ar.* Ὁπλίσμενος. *Aldi. J. Fl. H. Fr. B. S.*

89. Σαρίσης] Ita scribenda haec vox N. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαρίσης] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque affirmat, usitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάρισσα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mf. σάρισαν legi. Quin vel σισύρας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαρίσσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάρισσαν & §. 4. σαρίσης Edd. constanter habere recognovi, nil amplius hac sitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀχι-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem spargebat paludamentum, adeo pelta splendebat. LEONT. Cum vero congressi essemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum hasta perstringens paullum supra genu. Ego vero clypeo illius sariſſa mea perfosso, mediam pectoris compagem traieci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: sic cum armis viri redeo, caput simul sariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda istaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adspicere sustineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc discedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non sustineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones ista acta sunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, stillavitque in te sanguis de capite barbari, quod ferebas in sariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & osculer? Absit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin si in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauseo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac spectra interfectorum, & miseri praesertim decurionis, cui in duas partes caput a te dissectum est: quid putas, ipsum opus & sanguinem si viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μᾶλ σοι ἡ χόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, καὶ ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέσημεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερόν τι τρώσκει με, ὀλίγον ἔσω ὑπτιάσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τὴν ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσσῃ, παίω ξυμπαξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ὀπίσω ἀπεδειροτόμησα [e] τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ τὴν κεφαλὴν ὀπὶ τῇ σαρίσσῃ περπηγυῖαν κομίζων, λελυμένος τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε ὐδὲ προσβλέψειέ τις, οὕτω χαίρουσα τῷ λύθρῳ, [f] ὐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθοίη. ἔγωγε οὖν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπολάβε τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχται, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ξένης ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ὃν ἔφερες ὀπὶ τῇ [h] σαρίσσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. οὐδὲν γὰρ ἔστιν ἀμείνων τοῦ δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκούσα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν πεφονευμένων, καὶ μάλιστα τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ὃς δύο τὴν κεφαλὴν διημμένου· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, καὶ νεμομένους τοὺς νεκρούς; ἐκθανεῖν

[c] Πρότερόν] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* [d] Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσσης. [e] Ἀπεδειροτόμησα] Reſcripſi ex *Vz. S.* & marg. *Al.* Ἀποδειροτόμ. cett. male. [f] Οὐκ] Οὐκ *J.* [g] Συγκοιμηθοίη] Συγκοιμηθείη marg. *Al.* [h] Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. [i] Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκεῖ *J.*

91. Ἀποδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *Bz.* & *S.* ut apud *Heſiod.* Θεογ. non ut in plerisque ſcribitur ἀποδειροτόμησα. *M. duS.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Div. Marc. XV. 38. quī & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de *mortuis* dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. *Eur.* Rhes. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

γεῖν γάρ μοι δοκῶ, ὦ Ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνὶ, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἡδέσθαί σε ἀκούσαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἐπὶ τρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστὶν, ἕπου καὶ σὺ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] Φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνὶ, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γὰρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλλιφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ ἐώρων εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ κρανία τὸν λοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀμφοῖν τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερόν σε αὐτῇ [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ἐπὶ τὸ [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα εὖ καὶ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδῆσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναῖον αὐτῇ δόξαι βουλόμενον; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum nocari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaïdas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleseceret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causssam viderem? Tu vero ita terribile illud fecisti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluere? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεῦσι emendat *Solan.* Sed φόνευε voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλλιφόβησας] Καλλιφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆσθαι male *Fl.* f Προσαπόλεκας] Ἀπολώλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσσῃς Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεῦσι, si per sequentia liceret: certe in *Fl* ὁπόσων est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed eod. redit φόνευ a φονεύω, an φόνδε a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσων cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνδε tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

δα. Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκαιο. ἐλεῖ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀνδρεῖος εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μετ' Ὑμνίδος, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, φησὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί μὲ, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE. ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

D O R. Δ Ω Ρ.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo fere te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dedisse, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuisti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην διὰ σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἀνὴρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. ᵏ ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὴν νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἔσθ', ἡ παννυχίζει, ἡ κυεῖν φῂς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποπνίγει, Δωρίων, ἡ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος ᵗ τὰ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς· ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

ᵏ Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *F.* ˡ Τὰ πρῶτον] Sic P. Τοπρῶτον *F.* aliaeque.

cum ἔφερε convenit; melius quadrat imperativus cum ἔφερε jungendus. *F.B.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα ἀμφίβολα ἢ ἕλκυστα ἔκεας, ἐκ τῆς αἱ ἰφικρατίδες, διὰ τῶ Ἰφικράτης πολὺν περὶ ταῦτα φιλοκαλίαν ἐπιδειγμένος, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῖδες. *F.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, ἢ ψίλλια. *Cic.* L. I. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *F.F.R.*

8a. Πεφ'

μύρτε ἐκ Φοινίκης, δύο χ τοῦτο δραχμῶν, νὴ τ Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέονλι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέτλων, Ἐπίσρτε τοῦ πρωρέως [a] ἐκλαθομένε αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίσρ- πρώην ἐν Σάμῳ μὴ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τ μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρε, χ σαπέρδας πέντε, χ πέρκας τέσσαρας ὁπότε καλεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρε, ἐκόμισά σοι. τι ἦν; χ ἄρτες ὀκτὼ ναυλικοὺς ἐν γυργάθῳ ξηρούς, χ ἰσχάδων βίκον ἐκ Καρίας, χ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ὀπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. χ τυρόν πολε μέμνημαι τ μέγαν [b] ἐκ Γυθίε. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπ- ἐδυνάμην, μισθῷ ἐπιπλέων· νῦν γ ἤδη τοίχε ἄρχω τε δεξιε, χ σὺ ἡμᾶς ὑφορᾷς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, ὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, χ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, καὶ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τ χεῖρα νῦν μὲ δύο, νῦν δὲ τέσσαρας ὀβολούς; ταῦτα πάντα συνλεθέντα, ὐσία ταύτε ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appellaremus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Caesei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua causa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae &

a Ἐκλαθομένε] Ἐκλανθομένε male *Fl.* b Ἐκ Γυθίε] *Luc. Holst.* Γύθιν. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίσρ-] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἡμῖν] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Polluce*, *Suid. Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφῶαι τιλαριχευμέναι διαμέσε καλάμε, ἃ νῦν τεμάχη τιλαριχευμένα. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι ἰδ- ἰχθύ- τιλαριχευμέναι. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκ- κάμ- ἄτια ἔχον. *AE.M.*

89. Τυρὸν] Caesei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Non ausim mutare quidquam ea sola causa, quod κύθνι- τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis eum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde caesei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE M. Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθι- emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθ-ν. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακόν. *J.F.R.*

93. Τοίχε ἄρχω τε δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Fotterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοίχαρχον appellat. *Baif.* 118, 1. Meminit Noster etiam *Z. tr.* c. 49. sed idem quem

nau-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque capùt allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

καὶ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὑ γὼ εἶχον πλείω νομίζειν, ὑ γὼ ἂν ἤρετλον, ζεύγε πλυτῶν ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ ὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδυ ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πρὸς τῦ Βιθυνῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τυτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, καὶ τ' ὄρμον τ' παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἤδειν γάρ σε πάλαι ἔχυσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' οὐκ ἤδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, καὶ σμαράγδυς οὐκ εἶχε. καὶ ἑλλόβια ταυτὶ, καὶ δάπιδα· καὶ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον [e] κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑ σάνδαλα Παταρικὰ, καὶ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, καὶ φλιναφυς. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ὑ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲ ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ τ' χροιὰν οἷος κάραβος· ὐδὲ τὺς ὀδόντας αὐτῦ ὁρᾷς; αἱ μὲ γὼ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὅν τρόπον αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὅναιο αὐτῦ, ἀξία γε ὖσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τ' κατ' ἐμὲ, ἢ τ' γείτονα [h] ἡμῶν τ' αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, καὶ ὅρμυς, καὶ δινάϊα μισθώματα, ὑ πάντες ἔχο-

[c] Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* [d] Ἀλλ' οὐ] Ἄλλον *Fl.* [e] Κατέβαλεν] Κατελαβεν *Fl.* [f] Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* [g] Ἔτη μὲ] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲ bene marg. *A1.* [h] Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκούρω] Ὡς ταύτης τὺς Διοσκούρυς καλεῖ. ὅτι γὰρ σωτῆρες ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητας. πρὸς τὸ ἐν δαπίδι τρώγειν. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερφορᾶς] Sic antea ὑπερφέρεται γὰρ αἰσθανόμενοι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τῶν ποδῶν] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἐκείνῳ ὀφθαλοὶ πρὸς τῶν ποδῶν, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum ποδῶν dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam οἷς Γυθίου paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲ. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις ἐραστήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. χρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ Γυθίου καταπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ. COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ. COCHL.

ΤΙ δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καταγότας τὰς αὐλοὺς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ στρατιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὐρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, καὶ τὸν ἀντεραστὴν αὐτῆς Γόργιν μεμισθωμένην, καὶ τοὺς τε αὐλοὺς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μεταξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καθασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον φειδόμενοι αὐτός τε ὁ στρατιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστρατιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἔρρυη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιν *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A*1. non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπεσὼν, al. ἐπεισπίσας, male. *Pell.* ἐπεισπάσας.

42. Ἐπεισπεσὼν] Γρ. ἐπεισπίσας. *G.* Lege ἐπεισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in *G.* invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκυροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καλ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκόρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρω, quod usitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθίῳ, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπεσὼν, ab aliis rursus ἐπεισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaenetum*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπίκρικόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπίκρικον, ἀντὶ τὰς χορδὰς διεψηλάφων, ἀναβακχεύσθαι τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ πάνυ προσφορωτάτη. κρίκα metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτερ ἐ δύναμαι κρίκαν τὸν ἰστὸν. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλιῷ] Ἡ αὐλεῖ dicitur, vel ἡ αὐλιὰ θύρα. Τὸ αὐλιῷ non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλιῷ] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit sanguis & facies illius tota intumuit, & livida est. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta insania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum postulasset, si solus habere ipsam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënsem quendam rusticum divitem, suum olim amatorem, & bonum virum, admisit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero processerat compotatio; ego Lydium quoddam sonabam; saltandi causſa jam surgere parabat, plaudente Crocale, rusticus; laeta erant omnia: cum tibi subito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo post irruunt octo juvenes sane robusti, & inter illos iste Megarensis. Statim ergo eversa omnia, Gorgos ipse, uti dixi, pulsatus, & humi jacens conculcatus est. Crocale, nescio quomodo, fuga se ad vicinam Thespiadem subduxerat. Me vero colaphis caesam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῆ, καὶ πελιδνόν ὄψιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτῆ, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίσταλο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοή, καὶ ἡ αὐλιὰ ἠράσσετο, καὶ μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πως τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίσταλο] Ἀνίσταται marg. *A1*. *e* Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kusteri*. Ἐπεισέπεσον Edd. priores. *f* Γόργος] Γιωργος marg. *A1*.

„ supra) etiam in exemplari *Venetae secundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquisitoribus aut superstitiosis hominibus rescissa est". In mea *Aldina* 1. nihil deesse, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kust.*) In omnibus nostris libris ἐπεισέπεσον legebatur, sed Cl. *Kusteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kustero*, ut reciperem, quia sic paullo supra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & supra T. 2. *Tox.* c. 61. δικπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam δικπέσας. vid. ib. No. 99. Posset quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laert.* invenio, L. I. S. 46. σιφωνοειδῶς εἰσπεσεῖν εἰς τὴν ἀγορὰν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσέπεσον εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem significant, & non male ibi versum: *castra attigit.* Conf. & infra *Sympos.* c. 12. ubi forsan similiter ἐπεισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπεισέπεσεν, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptissimum, Lucianoque proprium, *Aristophani* aliisque hoc sensu usitatum sit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεὺς] Aetolum supra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid si fuit Μέλαπεύς; certe in literis majusculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae ΓΠ, ut solenne est correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς sunt sine dubio notiores, quam οἱ Μεταπιῶ. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam observatum *Berkelio.* *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Facesse hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Nostrum supra *Asin.* c, 56. *J.F.R.*

φησὶ, καλεαγόταs μοι τὰς αὐλὰς προσρίψαs. ἡ νῦν ἀπατρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ ἡ ὁ γεωργὸς ὀψόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ ἥδιστα ἐντεύξονται τοῖς πρυτάνεσι Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τέκνων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγοντες, ἤν τι δῶναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, ἕως ἂν ἀπολαύω τὴν μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. Ἀπιτριβείην δ' ἂν ἁλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' ἂν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένην αὐτὰς τὸ ἥδιστον· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, χορεμ abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἕως ἂν] Ὁπόταν *Fl.* b Ἀπολαύω τὴν μισθοφορᾶς] Ἀπολάβω τὴν μισθοφορὰν *Fl.*

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt εἰσφορὰ ἣν τοῖς στρατιώταις διένειμον· περίμενον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J. B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F. G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ καὶ Σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ἕστοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohoneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναῖκα Περεγρίνου maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta noctu tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoicum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoici (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoicum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque merae nugae; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi haec leguntur. Περεγρίνου τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. T. F.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περεγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 31) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. duS.*

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At isti qui suas cristas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis sunt*, Parthenis mea, strepitus.

λαχεύειν εἰδὼς μικρὰ, ϗ κομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφους ἐπισείοντες ὗτοι, ϗ μάχας διηγούμενοι, ϛ ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipse nominare se gaudebat, Proteus, ipsum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ΟΚακοδαίμων Περεγρῖν@-, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεύς,

ϛ ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in sequenti sermone. In hoc Dialogo Christianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille sermo alterius quam Luciani esse videtur. *Peregrinum* Gellius se Athenis vidisse ait, qui postea cognominatus est *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & constantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali spectaculo, pyra, quam sibi substruxerat, incensa, interiisse. Vocat ter *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluisse* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipso forte anno cremati; atque *eo tantum fine & consilio traducendum suscepisse* Peregrinum, *ut Christianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium sponte ruere videbantur, & qui de martyrum suorum*, Polycarpi praesertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanensem, Satanae artibus suscitatum, qui invidiam Christianis faceret &c. Nescio quantum tribui debeat conjecturae viri ingeniosissimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos solere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J.M.G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epistolam esse πραγματικὴν hanc. In Mss. tamen λόγ@- dicitur, id est historia sive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros suos λόγους vocat. lib. V. ὡς διήλασταί μοι ὁ πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii passim. Ceterum in plerisque Mss. hanc sive historiam sive narrationem frustra quaesieris. Qua causa id factum, si lubet scire, audi, quaeso, quod in uno ex Mss. reg. adscriptum est: Ἐνταῦθα παρὰ τῇ ἱκετῖ ὅπερ ἐστὶ Περεγρίνου τελευτῆς λόγος, ἀφ' οὗ τὸ ὁ τοῦτο ἀποσκώπτειν εἰς τ Χριστιανισμόν. Consulto scilicet omissum fuisse huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Christianismum. Sed Musis Gratis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores nostri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconsultam pietatem coluerint. Ostendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniisse hunc libellum. *T.F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem sit Cronius Philosophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barnes.* poterit ex hac ipsa inscriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J.M.G.*

1. Περεγρῖν@-] De hoc impostore multi Christiani & profani scripserunt. *J.B.*

Περεγρῖν@-] In marg. *A*1. adscriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J.F.R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philostrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philostrat.* p. 563. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philostrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν; legi vero, ut unicus sit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meursio* in Νέρωνα Θυέστην feliciter factum est, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius scriptoris argumentum, quo sententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρων@-. Vid. Praef. ad *Philostr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσῦτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἴχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος τῆς Ἐμπεδοκλέα, παρ' ὅσον ὁ μὲν καλὸν ἁλγαλαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας· ὁ δὲ γεννάδας ὅτος τῆς πολυανθρωποτάτῳ τῆς Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὑπὸ τοσῦτων μαρτύρων, καὶ λόγυς τινὰς ὑπὲρ τύτυ εἰπὼν πρὸς τὸς Ἕλληνας, μὴ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῦ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causſa cum fuiſſet omnia, & in mille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλά τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὑπὸ τῆ κορύζη τῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκύω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῶν ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενον περιήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ ἠδὲ θεσπιδαὴς πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ἀφυῶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γινόμενον] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M. du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Graeci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυργάθου λήρων. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quisquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ σὺ παιδιὰ ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. *M. du S.*

18. Κορύζη] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita σὺ νεκρικοῖς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ καὶ τύφῳ καὶ πολλῇ κόρυζα. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης καὶ κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζη] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἀλεξ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πάλαι κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἔπαυσαν αὐτὸν τῆς κορύζης. *M. du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. *M. du S.*

31. Τῦ πράγματος ἀφανοῦς] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τὸ μὲ ποιητὴν οἶδα, & mox, ἐτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέους, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μεσημβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν κατασροφὴν τῦ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus solemus. Ac tu quidem e longinquo ista & multo securius: at ego apud ipsum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine ista dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam senis admirarentur. Erant autem, qui & ipsi illum riderent. Sed parum abfuit, quin discerptus tibi fuissem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipsius Pentheus consobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipsum auctorem fabulae nosti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, supra Sophoclem & Aeschylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, statim audiebam per Gymnasium illorum Cynicum quendam, magna atque aspera voce, consueta illa, & istam de trivio vir-

ἃ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτοῦ. σὺ μὲν ἦν πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τοῦ ἀκροατοῦ εἶπον ταῦτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἳ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πᾶς ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τοῦ γυμνασίου αὐτοῦ ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν βοω-

a Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. b Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν ἐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περιηγητὴς, παρὰ τοῦτο ποιητὴν νῦν αὐτὸν καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διήρχεσθαι μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδιοποιοὶ γράφουσι· παρὰ τοῦτο δὲ παρασκευὴν ἐμφημότατα σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

ideo non est quod quis de emendatione nostra possit dubitare. *T. F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris nostris omnibus recepimus, in quibus est πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τὸ γυμνασίῳ αὐτῶν] Διὰ τὸ γυμνασιῶν αὐτοῦ. Αὐτοῦ pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀσήμου ὀφόμου τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τὸ γυμνασίῳ αὐτῶν] *Illorum gymnasio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, ἡ τὴν ἀφελείαν. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnasium transisse*. Pausanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnasii, quod ipse vetus gymnasium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθέστηκε. *T. F.*

Διὰ τὸ γυμνασίῳ αὐτῶν] Suspecta videntur. Scribendum erat alioquin παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, seu potius παρὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F. G.*

Διὰ τὸ γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male est expressa, aut ex Edit. desumta, quam nos non possidemus; sed invenitur hac Dissert. c. 31. *J. F. R.*

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud est, ἐπιδοᾶσθαι τὴν ἀρετὴν ἐκ τριόδου, & τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπιδοᾶσθαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil nisi de virtute loquebantur istaec ἐκτραμαλα σοφίας. Inde est quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetissime dicit, ὥστε ἢ ἐπιδυσάμενον χρὴ τὰ ὅπλα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν (Φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσάμενα, καὶ λύρας μεγάλης φωνῆς ἐχομένους. Quo loco vocula haec TINA innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philosopho nescio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρὸς μὲ διεξιὼν ἐδιδάσκει, &c. Nisi quod non lubet ἐν ᾧ δέοντι σοφίζεσθαι, locum illustrissimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus est, possem emendare:

— *conferunt sermones inter sese drapeta,*
Obstant, obsistunt, incedunt cum suis sententiis;

Verum id alibi a me praestitum est. Quippe legendum demonstravi,

— *conferunt sermones inter sese de areta.*

T. F. Ibid.

βοωμένῳ, καὶ ἅπασιν ἁπαξαπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδὴ, πολλάκις αὐτοῖς ὑλακτὰς βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ποταμοὶ, καὶ θάλατται, καὶ παλαιὸν Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πενταχιχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῷ Ἡλίῳ ὀπτηρότερον, τὸν ἀνταγωνισάμενον καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι διὰ πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτὸν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἡρα-

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſole illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Hercu-*

Ibid. Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Διογ. c. 11. ἀκούων γε αὐτῶν ἀεὶ κακηγόρων, καὶ ἀρετὴν τινα, καὶ ἰδίας, καὶ φυσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ ἔτι ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero haec plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ὀγκηρὰν φλυαρίαν τῇ ἐπιφωνήματι. *T. F.*

47. Πατρῷα Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi παλαιάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλείσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πενταχιχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδεῖ Theagenes. Peregrini enim facultates, ut ὁ τῶν μὴ ταῦτα conſtabit, xv. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πενταχιχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεντακαίδεκα τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ἔτως;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀπηλευθερίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσον] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἦλθον ἐς ἀθανάτους ἐκ πυρὸς ἀμφοτέροι.

T. F.

Διόνυσον] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino delignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπῆκουον δὲ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia* ver-

cules? Non enim Aesculapius ac Bacchus fulmine? Non enim ultima aetate in crateras Empedocles?

5. Cum vero dixisset ista Theagenes, hoc enim clamoso illi nomen erat, interrogo adstantium aliquem, *Quid vellet sibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo post*, inquit, *cremabit se ipse Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de caussa?* Tum ille respondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non posses. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi excessus de Proteo proferentem. Nam Sinopensem il-

κλῆς ἔτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τὰς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲ ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκούειν. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ τὸν Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Pison. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. *ῥύμα λόγων* apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. *ποικ.* occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani est, exprimant; nisi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo respiciunt etiam illa quæ sequuntur: *ταῦτα ἐν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν ἐδάκρυσι γελοίως.* Et p. 43. *ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀλφιβηγύμην. ego relinquens illum, qui se vociferatione rumpebat.* Adde quod *ἐξαντλεῖν* semper de re molesta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
Νέον πολαιῷ, πρὶν τὸ δ' ἐξαντληκέναι.

Priusquam illud malum exhaustum sit. Et *Alcest.* v. 354.

— *ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν.*

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos passim leguntur. *Gisb. Cuperus* Observ. l. 3. c. 2. *Almel.* Ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clarissimus quidam & Amplissimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amst.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legisse *ἐξαντλοῦντος*, cujus caussam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadversio in *ἐξαντλεῖν* est polita. At *ἐξαντλεῖν* & *ἐπαντλεῖν* sunt diversissima; illud est *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex tritissimo proverbio; *εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν.* quo & utitur Noster; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, *ὥστε εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τῶν κύτους μὴ ἐχόντων. Quare in Danaidum dolium aquam ingesturus mihi videor, & incassum infusurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui *ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ* vertit, *quum verba funderet.* Interpretem satis defenderit *Budaeus*, ex *Synesio* proferens *ἐπαντλεῖν τὸν λόγον*, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, *ἐπαντλεῖν λόγους, verba fundere, copiose de re quapiam dicere*, ab ipso Luciano nostro est usurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. *Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ὑπερίτριπτα πάντα ἐπαντλεῖ. Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia super alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon sermoni suo multos immiscens versus Homeri, dicitur *πολὺν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλεῖν*, in *Contemplantibus* c. 23. Pro *ἐπαντλεῖν* eodem usu posuerunt Graeci & *καταντλεῖν.* in *Demosthenis Encomio* c. 16. *ἢ πού γε λόγοις καθαρσίοις μου τὸν θυμὸν καταντλήσας τὸ λοιπὸν λόγου; Num in animum inducis implere mihi aures, instar balneatoris, reliquum sermonem exhaustum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. *τοσοῦτον βόρβορον συνειρίσας, κατήντλησάς μου μηδέν σε δεινὸν ἰργασμένου.* (male in Salmurienſi hic *ἰργασμένου* excusum.) *Tantum coeni undiquaque corrasum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudisti.* Paullo ante pro eo dixerat *κατασκιδάσαι* ait enim illic, *Καὶ ἦν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξελήλυθας, ἤ ἐστι, κορυσαντιάσειν μοι δοκῶ, φοιβουμένου· ὑφ' ὧν κατασκιδάσας μου ἐνεμάτων. Ac nisi quamprimum omnia illa, quae recitasti, evomuero, certo scias, videor mihi mox insania fore correptus, circumstrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudisti.* Sic in *Eunucho* c. 2. *ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατασκίδασαν ἀλλήλων. Integra conviciorum plaustra invicem in se effuderunt.* Caeterum *τὸ ἐπαντλεῖν* verbum restituendum est Scholiastae anonymo *Homeri:* apud quem quum ad Il. A. vs. 176. *ἀφύξειν* exponitur per *ἀπαντλήσειν*, lege *ἐπαντλήσειν.* idque congruens est cum verbo sequenti *προσαγείσειν, accumulaturum esse*, quod ab Scholiasta expositionis causa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium est *τὸ ἐξαντλεῖν.* Alibi *εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν.* F. G.

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

71. Σω-

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσβάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ἐπὶ τὴν ἅμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτούς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, τῷ μὲν Φειδίας, τῷ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ἐπὶ τῷ πυρός, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μόλις τὴν Κυνικῶν τινες, προσημυθήμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, ὑπὸ θερμείνας μὴ καταλυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰ σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νεοιόθεν αὐτὸ ὁρῶν· εἶτα ἤρξατο κἀδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

lum, aut illius magistrum Antisthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit:

6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτει quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τὸ δράματος διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἄλλα ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπίχει. sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἔτι αἰθομένοις. *J.M.G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J.F.R.*

91. Νεοιόθεν] Homericum. *J.B.*

Νεοιόθεν] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νεοίθεν οὐ κραδίης —— *T.F.*

Νεοιόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φορτικὸν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τῷ Πολυκλείτῳ κανὼν Ἐπεί] Ὁ τῷ Πολυκλείτῳ κανὼν, ἐπεί. *Th.M.*

Ὁ τῷ Πολυκλείτῳ κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heracliti fecit lacrimas; ego e contrario a Democriti riſu incipiam, & denuo riſit tantum, ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

ρατ῾ Θεαγένης τέλ῾ τ῀ μιαρωτάτων αὐτ῀ λόγων τὰ Ἡρακλείτ῀ δάκρυα ἐποιήσαλο, ἐγὼ χ῍ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ῀ Δημοκρίτ῀ γέλωτ῾ ἄρξομαι· χ῍ αὖθις ἐγέλα [a] ὀπιπολὺ, ὥ῍τε χ῍ ἡμᾶς τὰς πολλὰς ὀπὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

8. Dein ſe convertens, *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri, faciendum eſt, ubi audimus dictiones adeo ridiculas, videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis, quale ſimulacrum ſit jam comburendum, me audite, qui diligenter obſervavi illius animum, & vitam exploravi: quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi, iisque, qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

Εἶτα ὀπι῍ρέψας ἑαυτὸν, [b] Ἤ τί γ῍ ἄλλο, ἔφη, ὦ ἄνδρες, χρὴ ῝οιεῖν ἀκούονλας μ῍ ὕτω γελοίων ῥήσεων, ὁρῶνλας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίου καλαπτύσ῀ ἕνεκα, μονονυχὶ κυβιςῶνλας ἐν τῷ μέσῳ; ὡς δὲ εἰδείη῀ τε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὀ῍τι τὸ καυθησόμενον, ἀκούσατέ μ῀, ἐξαρχῆς ῝ο῍φυλάξαν῀ τ῀ γνώμην αὐτ῀, χ῍ τ῀ βίον ὀπιτηρήσαν῀ῖ· ἕνια δὲ ῝ο῍ τ῀ ῝ολιτ῍ῶν αὐτ῀ ἐπυνθανόμην, χ῍ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν.

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum, hic Polycleti canon, cum ad virilem aetatem perveniſſet, in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas, ac tandem ſaltu de tegulis effugit, obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

Τὸ γ῍ τ῀ φύσεως τ῀το ῝ο῍λάσμα χ῍ δημιούργημα, ὁ τ῀ Πολυκλείτ῀ κανὼν, [b] ἐ῝ε῀ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἦρξαλο, ἐν Ἀρμενίᾳ μαχεύων ἁλ῀ς, μάλα ῝ολλὰς ῝ληγὰς ἔλαβε, χ῍ τέλ῾ χ῍ τ῀ τέγους [c] ἁλόμεν῾ διέφυγε, ῥαφανίδι τ῍ ῝υγὴν βεβυσμέν῾ εἰ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte B. S. Aliae Ἐπὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμε῾] Sic omnes. Malim ἁλόμε῾.

4. Κυβιςῶντας] Κυβιόντας. G. Lege κολυμβῶντας.

15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γ῍ τοιούτῳ λέγειν τοῖς παλαιοῖς ἔθ῾ ῝οιῆσ῀. ἴσω γ῍ ἰσχὺς μ῍ * ῝ολλὰς τὰς † ἄλλας, τιλιστῶντες, ῥαφανίδα τ῍ ῝υγὴ τ῀ μοιχοῦ ῝ά῀υ ἀδρὰν ὑπερον. V.

* Πολλὰς] Lege σωτὰς. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλας reponito. M. du S.

† Ἄλλας] Ἄλλας αἰολίας Voſſ. ad Catull. p. 42. ubi non intellexit τιλιστῶντες. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τ῀ Πολυκλείτ῀ Κανόνα ᾗδη ἐπιδείξει μοι δοκῶ. T. F.

15. Ῥαφανίδι τ῍ ῝υγὴν βεβυσμέν῾] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἔλυπον κατὰ τὰς ᾠδάς. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

Ῥαφανίδι τ῍ ῝υγὴν βεβυσμέν῾] Catullus:

At tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in νεφέλαις ad hunc verſum,

τί δ῍ ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πυιδός σου, τίφρα τε τιλθῇ;

ὕτω γὰρ, ait ὕτ῾, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote, inquies, cum ita planus ſit; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit? Lege itaque,

τί δ῍ ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πυιδίς σου, τίφρα τε τιλθῇ; T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον διαφθείρας, τριακιλίων ἐξωνήσαλο τῶν γονέων τὸν παιδὸς, πενήτων ὄντων, μὴ ὅπως τὴν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας.

tulum formosum cum corrupisset, tribus millibus redemit se à parentibus pueri pauperculis, ne ad Praesidem Asiae deduceretur.

Ταῦτα μὲν τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργηλο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόαλε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀναχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκονλα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῷ

10. *Haec, & quae sunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis simulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium est. Quamquam nostis omnes & audiistis, ut senem suffocaverit, non passus illum ultra sexaginta annos jam senescere. Deinde cum pervulgatum esset facinus, exilio*

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. F.G.

Τριχιλίων ἐξωνήσαλο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem secundam subducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeste sic intelligere appareat ipsum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπιδὴ χιλίας αὐτοῦ σὺν εἶχον δοῦναι, ubi interpres simpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pseudologista* cap. 30. πενταπόσια καὶ ἑπτακοσίας ἐζήτησε *septingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Asini loco manifestiore, καὶ πιπράσκει μοι πάντα καὶ εἰκοσιν Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ ταλάντων γε καὶ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* J.G.

18. Ἐπὶ τὴν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας] Vox ἁρμοστὴς olim nomen fuit magistratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem desierat usus ejus magistratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconsul* a Latinis vocabatur magistratus, qui Roma missus Asiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut designaret Romanum proconsulem, penes quem erat jus gladii ad puniendа crimina. *Palm.* Intelligit Proconsulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. existimavit vocem esse Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ἐν τῇ πόλει καθίσας ὃν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμόνα (ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλεν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν usurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum historicum ait ἐπιμελητὴν ἐν ἁρμοστὴν Thebarum ab eo fuisse constitutum. Harmostae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζοντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρατὴς, & sexcenta alia. T.F.

21. Πηλὸς] Legend. *Casaub.* ad illud Persii, *udum & molle lutum es.* J.B.

28. Ἄκλιν ἄκοτε ἀμείνων] Id aliter Graeci dicunt, γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνειν. T.F.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. T.F.

Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non est, quod moneam. sed vel sic sanctitatem Christianae Religionis huic scurrae agnitam satis patet, qui neque hic neque in sequentibus ullius eam sceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus, per flagitia invisos, & odio humani generis novissima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem superstitionem.* Ipsi postea Christiani suam religionem *Philosophiae* nomine saepe appellarunt, uti apud Chrysostomum passim, aliosque Patres, videre est. *M. du S.*

32. Ἰερεῦσι καὶ γραμμ.] Christianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime versatus ornat; quorum posteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μακρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud nostros ilia aetate invenimus. Apud Christianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Episcopi* tantum audiebant. *M. du S.*

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venustatem. T.F.

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentissima illa de Agesilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. T.F.

34. Προφ. καὶ διδασκάλους, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto secundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus singulis haec paucis accipe. Duplex apud Christianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu sancto actis futura praedicere dabatur. Cessasse hi cum Apostolis videntur. Posteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis spiritus donis instructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoscunt, non perfunctorie legenti, sacrae novi Testamenti scripturae. Quosnam, cum secundo loco διδασκάλους dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a sacris Ethnicorum desumpta, in quod Christianum munus quadret, non satis constat. Cum tamen ipsi Christiani nomen διδασκάλων de suis conventiculis non respuerint, *principem Ecclesiae*, sive *Episcopum* voluisse, vero absimile non est. Συναγωγεῖς idem ferme ei sub alio nomine designat. *M. du S.*

35. Πα-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

χαλαδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidit, in Palaeſtina cum ſacerdoribus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum adhuc*

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ διασάρχης, καὶ ξυναγωγεὺς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτην ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὸ μέγαν γοῦν

[a] Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμαστὴ μὲν οὖν, ὦ μιαρὲ, καὶ πάντως [b] ἐπίκεινα θαύματος· εἰ δὲ σοὶ τοιαῦτα φαίνεται, οὐκ ἐμοί γε. *V.*

[b] Ἐπίκεινα] Scripſit, credo, ἐπινοῆ. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Dis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi προεστῶτα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τῆς Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τῆς χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τῆς Περιγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τῆς Περιγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Quî factum? Nil enim facilius. In locum κακηγορίας ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviusculis ultro

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, ἢ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

Τότε δὴ οὖν συλληφθεὶς ὅτι τοῦτο ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅθεν οὖν αὐτὸ τὸ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα προεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, οὗ τὴν τερατείαν, οὗ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνησαν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο ἦν ἀδύνα-

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat,*

40. Σέβουσι ἢ ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἢ τὸ πανικὸς, ἢ λῆρε, πανικὸν. *V.*

mi-

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! cauta, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Θυσ. c. 1. ἀλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ οὖν συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτῳ referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτῳ, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus fallo iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem*. De quaestionibus vero, Plinii *epistolas*. Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνησαν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πέτρον κινεῖ esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτήν. *Magistrum urgere*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραῖδια, χῆρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque eximiis

miniſterium omne reliquum non obiter, ſed ſummo ſtudio peragebatur. Et mane quidem ſtatim videres praeſto eſſe ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud iſtum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & ſacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine censebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἤγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὐ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἔωθεν μὲν εὐθὺς ἦν ὁρᾶν παρὰ τῷ δεσμωτηρίῳ πρεσβύτας γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῶν ϗ συνεχάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῶν, διαφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο) ϗμνὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῶν ἐνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati ſunt, viliſſimorum in ſpeciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipſe Lucianus officia ejusmodi amicis praeſtita in ſuo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rurſus rideant & exſibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adſint malorum participes, Chriſtiani, eadem aut majora praeſtantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum ſatis mirari poſſit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi ſuo inſeruerunt, *Quod Chriſtiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconiſſae* videntur fuiſſe, de quibus conſule *G. Cavum* in libro quem *de primis Chriſtianis* ſcripſit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celſ. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapſiles, opiparas, & quas Terentianus paraſitus, &, poſt illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud ſunt, quam quod primi Chriſtiani ἀγάπας vocitabant; *coenas ſacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem ſit ita intelligendus hic locus, perquam facile poteſt demonſtrari vel hoc uno argumento, quod mox ſubjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuiſſe.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de naſcentis Eccleſiae temporibus ſcripſere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias.* T. F.

Δεῖπνα ποικίλα] De Chriſtianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; ſi ſimul obſervetur, oratorem illum Lucianeum ſeu Lucianum ipſum ſub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non ſatis perſpecta Chriſtianorum inſtituta eſſent. Arrepta ergo *epularum* occaſione, in *comeſſationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite obſervatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire cenſendi ſunt. Frugi, omnino, ſobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Chriſtiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis eſt, nimis lautos fuiſſe etſi falſo aſſerat, ut non aſſeruerit, nemo efficiet. Non ſecus ac ſi caſtam aliquis, homo nequam, ſtupri inſimulaverit; probam, pudicamque eſſe evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam caſtamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos miſſa. Quin *Julianus* ipſe Apoſtata (apud *Sozom.* V. 16.) Epiſtola ad Arſacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τὸ μὲν Ἰουδαίων ἔθνος μίσαιτεῖ, τρίφυσι δὲ αἱ δυσσεβεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν ϗ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una conſumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec ſermonem tantum aut inter familiares ſolitas confabulationes notant, ſed cultum religioſum Luciano alibi etiam deſignant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *myſterioſum.*) De Chriſtianis itaque hoc loco dicta, ſermones primo connotent neceſſe eſt, quibus ſpem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus ſuos agnoſcat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His ſolabantur ſcilicet Chriſti cauſa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praeſtantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inſignius Socratis habuit carcer, Paganiſmi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philoſopho eximium fuit, id a Chriſtianis vulgo factitatum videmus; tantoque praeſtantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem differebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Chriſtianos. Adde quod Peregrinus iſte impoſtor erat inſignis. Sed cur hoc Chriſtianis crimini detur, nulla ratio eſt. Quaſi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & ſceleſti homines? Nec diu tamen eos, ut ex ſequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο] Poſtea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θειότερος. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Chriſtianos illius aetatis norit, qui ſuos martyres confeſſoresve longe Philoſophis praeſtantiores ducebant.

Καὶ μὴν καὶ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ἐστὶν, ὧν ἥκόν τινες ἐκ Χριστιανῶν ἀγγέλοντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, καὶ παραμυθησόμενοι τὸν ἄνδρα. ἀμήχανον δὲ τι ὅσον τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδοῦσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ προφάσει τοῦ δεσμοῦ, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum caussa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persuasse-*

a Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa susceptii fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etsi corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ τῶν ἐν τέλει πέμψαντες Μεσσηνίους, &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γίνηται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδιᾶς ἕνεκα monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσατο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γὰρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσαντο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἑκόντες ἑαυτοὺς ἀποθνήσκουσιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἑκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ferunt enim sibi miseri in universum quidem se futuros esse immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, suaque se sponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legislator persuasit, omnes esse invicem fratres, postquam semel transgressi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci suum Sophistam, atque ex ipsius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτοῦ προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μικρὰ κεφαλὴ, εἰς μὴ βραχέα αἴτους ἐν ταύρῳ * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν ἐν ὁρμοῦ ἀξίᾳ, καὶ μὲν ἐν τῷ ἄλλον ὃν κατίσχυσε λῆρον περὶ τῶν † Ἑλληνικῶν θεῶν, νῦν τοὺς τοιούτους σὺν ἀξίᾳ φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] Οἷα λῃρεῖς, ὦ κατάρατε, κατὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ; ὃς ‡ σὲ ἐν τούτῳ ἔσωσεν, § ἀθανάτῳ ἀθανάτῳ κολάσει, ὡς ¶ παραβάτην, καὶ τὰ ἡμίτομα ἀφοσιοῦσα. ὧν τὰ ἀπείρατα συγχύσεως καὶ βδελυρίας πάσης γεμούσης εὐτραπελίας, μιαρὰ, καὶ ἀκάθαρτα, ἀλλότρια τῆς ζωῆς, καὶ μέτοχα τῆς αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] Haec corrupta censeo. Respicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλλήνων. V.

‡ Ὃς σὲ] Σὲ huc inserit *Solan.* cum id ante editum legeretur post ἀθανάτῳ.

§ Ἀθανάτῳ — κολάσει] Ἀθανάτου - κολάσεως V.

¶ Παραβάτην &c.] Παραβάτου - διεκυρώθη V. Sed emendationem primi Editoris secutus sum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Christiani; apud quos mortis contemptus ex ipsa morte conspiciebatur, non ex sermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus scilicet inimicorum insana & impotenti prorsus rabie, supplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati solum ac deprehensi cervices alacriter subdebant; facile, si libuisset, abnegando Christum subtracturi; verum reperti etiam qui sese morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Christianos qui illius aetatis historiam proximi ipsi scripsere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod respexisse hunc nostrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Justinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento consule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Ecclesia ut temerarios respuebat. Sed caute hic, si usquam alibi, judicandum censeo: ut enim temeritatis culpa absolvi non posse arbitror, qui se ultro, nulla cogente necessitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non possum quin suspiciam fidem, qui se palam Christianos, nullo cogente, professi ad supplicia mox rapti sunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Christianorum Legislatorem* esse, qui verba hic facit, aut sub ejus persona Lucianus, haud multum sane nostra interest; cum utrique parum nota fuerit Christianorum disciplina. Sive enim *Mosem* sive *Christum* innuere voluerit, quos solos Legislatores agnovere unquam Christiani, aut imperitum se prodiderit, aut sibi non satis constabit. Moses enim *pro fratribus habendos* eos solos sancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumcisionem aliosque Christianis jam abrogatos ritus, institii essent: Christus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille est qui adorandus Christianis proponitur; cum ille diversos faciat. Unde & nonnullis Paulum designare visus est. Sed frustra laborant qui quod nescivit qui dicebat, facere volunt ut sciverit. Sed pergamus. Christianorum eam fuisse dicit disciplinam, ut se pro fratribus mutuo haberent, idque legislatoris sui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, verissime. Quid dixerit vides: quid veri subsit minime monendus, quisquis Christianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legislator Christianorum? ipsemet Christus, inquies. At non ita sentit Lucianus. Quippe legislatorem hunc alium esse vult ab ἀνεσκολοπισμένῳ ἀνδρὶ, quod sane in primis considerandum videtur. Paulum Apostolum designari existimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud si intelligat Lucianus, fortasse alluserit ad aliquod Pseudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando testimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini sibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum suorum in omnibus opusculis insectatorem, nunc sub nescio cujus persona Christianos in invidiam summam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophista*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καταφρονῶσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίως ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχαινών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ἵνα τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

junt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alieniſſimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia ſpectandus noſter Jeſus fuit, ut in invidiam hac de cauſa adducatur. At id cum ignorarent iſti, ſimulque Chriſtianis orbem jam plenum conſpicerent, nec qua ratione tot hominibus perſuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophiſtam inſignem*. Quibus ſi notior paulo fuiſſet, miracula potius, quibus fere ſuam invexit religionem, carpenda fuiſſent: carpendae prophetiae, quarum implemento ſe Meſſiam eſſe, tot ante ſeculis humano generi a Deo promiſſum, demonſtravit: carpenda praeceptorum ſanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum ſuo ſplendore illuſtrat & trahit. Haec Celſus aliique, ſed fruſtra, tentarunt, a Chriſtianis doctoribus ſolidiſſime, & a rebus ipſis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etſi verti poteſt, eo ſignificatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi fœderis uſurpatur, mihi tamen ſeſe probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia eſſe exiſtimant*. Neque enim Graeci, quod quidem commeminerim, ita uſurpant κενός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci ſenſum, ſcripturaeque hujus veritatem jam pridem in diſſertatiuncula aſſerui, quam *de ſtylo novi Teſtamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adſuere dignatus eſt Cl. *Fac. Rhenferdius* in eo *ſyntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem, poſſem, ne tamen hac in parte operam noſtram deſideret, in pauca conferam quae fuſius illic a me ſunt jam dudum obſervata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix ſatis adſequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Miſſo namque priore illo accuſationis capite, ad poſterius ſe jam accingens, a legiſlatore monet edoctos Chriſtianos, ſeſe mutuo *pro fratribus* habere. IDCIRCO, inquit jam, *omnia contemnunt*, (ſua bona, ſcilicet, ſuas facultates) & eadem illa omnia COMMUNIA *habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium ſane encomium primis illis Eccleſiae temporibus debitum, & ab infenſiſſimis Chriſtianae Religionis hoſtibus vi veritatis extortum. Agnoſcis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apoſt.* II. 44. *omnia habuiſſe communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων eſſe pronuntiavit, & reapſe inter ſuos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in ſequiorem id mox partem inſectator trahit noſter, cum continuo ait; *ſi itaque tranſeat ad ipſos impoſtor, callidus, verſutus, quique foro ſciat uti & ſuis conſulere rebus, repente dives fiet, uſus hominibus facilibus, largis, & ſimplicibus.* Quae cum ita ſint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid abſurdius aut inſcitius excogitari poſſit, non video. In G. tamen Paſoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus diſcipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his miſſis de re ipſa vide *Juſt. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter ſpem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota eſt vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur ſequentia, quam ut vel de illa Helleniſtica notione τῦ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀνὰ τοὺς ἀφ. πίσ.] Chriſtianorum tam effuſam in ſuos beneficentiam cum elevare aliter non poſſet, ſtultam fuiſſe ex eo oſtendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum

ὑδὲ τ κολάσεως ὑπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς 95 τ b οἰκείαν ἐπανελθὼν, καὶ λαμβάνῃ τὸ ἐπὶ τῷ πατρῴῳ φόνῳ ἔτι φλεγμαῖνον, καὶ πολλὰς τὰς ἐπαναλεινομένας τ καὶηγορίας. διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τῆς κτημάτων ὑπό τ ἀποδημίαν αὐτῦ, καὶ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πενταικαίδεκα τάλαντα· ἦν γὰρ ἡ πᾶσα οὐσία τριάκοντά που ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, οὐχ ὥσπερ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε, πεντακισχιλίων. τοσούτου γὰρ ὑδὲ ἡ πᾶσα τ Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας ὑπολαβοῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἔοικεν Παριγρῦ, λὸν Πάγκ τ πάτ. V.

quaestoribus aerarii sui temere pecuniam publicam committant, nec satis sibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Christianis peccatum fuisse nullibi lego, cavisse tamen videntur Apostoli ne committerent ut huic crimini unquam ipsi paterent, cum mensarum a se ablegata cura, verbi sibi solius ministerium reservarunt; Ecclesiisque, ut sibi viros quam probatissimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Cels.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα σὺ βραχεῖ] Nemo non videt istud ὡ βραχεῖ posse esse glossema τῦ, αὐτίκα μάλα: sed ut Graeci dicunt αὖ πάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque stare potest. *T. F.*

87. Ἰδιώτας ἀνθρώπους ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, sed plane simpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Aristophanes* σὺ Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσετ', σὺ δ' ἐγχανὼν τιθήξει.

quo loco quia, si satis memini, nil Graecus Scholiastes dixerat, turpiter vero se dedit *Nicodemus Frischlius*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Frustra ego tum flevero, tu enim me illuso morieris.* Locum ipsum adire operae pretium erit. Eum si legisset *H. Stephanus*, non credidisset lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutasset. Ceterum non hic tantum ea vox est ab *Aristophane* usurpata, sed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. versibus,

— *ἐγχανεῖται τῇ πόλει.*
— *urbem illuserit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσαι. Iterum σὺ Σφηξίν.

K' σὺκ ἐγχανεῖται —

Scholiastes ἐγελάσει. Ita enim usurpasse τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non succurrit. Ceterum interpretem depravavit interpolator; ille enim sensum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum simplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & speciosae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem sensu hic usurpasse, quo N. Δ. VI. ἀμετρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν scribendum esse; sed emendatione opus non est, vide quid ex *Aristophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Μισ. c. 14. ἀτιμεῖ σοι πλατὺ ἐγχανὼν, emuncta sc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praesidis tribuit, quod fortasse rescripto imperatoris referri debuit. Consule *Euseb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non est. *M. du S.*

95. Οἰκίαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planissime, οἰκείαν, *patriam*, scil. γῆν. *T. F.*

Οἰκίαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impressis enim omnibus erat οἰκείαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφαν. Πάριον, πόλις σὺ Ἑλλησπόντῳ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euseb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir summus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adstruere conatur; eo ipso quo se Peregrinus combussit anno. Vid. Ἀλιξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem summae a Theagene dictae, quae, ut supra monitum est, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: eum verus ejus Census octo ad summum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ παρασκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καθηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐφῆκεν οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα παθόντες, ὕτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς ὅτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (ἐκόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πίναρὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς ἀφθονίας κεκτημένοι, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. καὶ εἴ τις

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant,* Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M. V. La Croze.*

19. Ἐκόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ex χρῶ χυρίας diserte dicitur, *Apar.* c. 27. cui statim additur ἐκ γενετῆς βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse ἐκόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κιφαλῇ ὁμοίως κομήσῃ. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi facitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χριστ. ἔχων] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Δορυφορούμενος] Ut *Nigr.* c. 14. & N. A. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, ἐν ἅπασιν ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T. F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. ἐν οἷς εἶην. *J. F. R.*

35. Εἶτα ὡδί τι σεμνόμενος ἐς ἐκείνους (ἄφθη γάρ τω, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τὰ ἀπόῤῥητα αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παρεσεμνύνετο] Tandem ergo vanum hunc & scelestum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus statim petebatur.

16. Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egressus est, satis luculenti viatici instar habens Christianos, quorum satellitio instructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, visus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum censebat, retractata donatione, a civitate repetere bona sua: datoque libello recipere illa Imperatoris jussu postulabat. Deinde, missis contra ipsum a civitate Legatis, frustra fuit, jussusque in his, quae nemine cogente constituisset, manere.

17. Post haec tertia ab illo suscepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem suscepit, ut rasa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumstantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab istis vocatur,

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τῆς φύσεως, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῄει οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τὰς Χριστιανὰς ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μού τινα ὅτως ἐβόσκετο. εἶτα πλημμελούμενα τινὰ καὶ ἐς ἐκείνους (ὤρθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ παλινῳδίας ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ τῆς πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, ὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς κατ-

ἀναγκάσαντος.

Τρίτην ὅτι τούτοις ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον πάλιν τ' Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τῶν-

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — καλυμμῶν *Tan. Fab.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρισβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατραλοίας Περιγρῖνος, οὐκ ἀντενεκλήθη πρὸς τῶν Παριανῶν [a] τῆς πατροκτονίας, ἀπαιτεῖν τὰ ἀπὸ τῆς πατροκτονίας, ὡς ἔφης, ἀφειμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκάπτε, καὶ ἀβδέλυξαι. *V.*

51. Ἀναφλῶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. masturbari. *G.*

[a] Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. V.

36. Ὤρθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς] Accusat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Christianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόρρητα τοῖς Χριστιανοῖς, quæ ederit Peregrinus ille, intelligi possunt ἀθλεύματα, aut αἴσματα, aut πινικίων: quæ primis Christianis ex decreto Apostolorum erant ἀπόρρητα. Et ab illis diligentissime sese abstinuisse Christianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Justinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις sedulo sibi caviſſe Christianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intelligе, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem esse existimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euseb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Crescente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: ἀφ' πηλίνης ὄψεως δαιμονῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de crescente Cynico loquens, p. 81. Quo vero consilio id egerint Cynici, non satis assequor, non enim *sordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice leva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentissimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Aristophanis* ὁ Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶ τιν' ἄνθρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, εἰρηκέναι. Quod equidem non video cur *Meursio* displicuerit. *T. F.* *Ibid.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, καὶ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς πυγάς, καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαλοποιῶν.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55 Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὅπου Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γ', ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῆς βλασφημίας, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὅτι ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι ποιημένον. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· πᾶσι γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ φιλέλλησιν ἦν ὅτι τῇ ἀπονοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τῆς πόλεως ὑπατεύων ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τῆς πόλεως τοιούτου φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret mansuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, cum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in ore gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βέλτιον ἢ Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενος) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲ τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι, ὥσθ' ἡ Μασσαγέτισσα ἀδιαφορίας ἕξει παραδίδοσθαι. Caeterum foedissimum illud ἀνυφλᾶν ipsi habitum esse ἀδιάφορον, disertius quam vellem ostendit Dio ille hac parte κατάτομος, non *Chrysostomus*, Orat. VI, ſ. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum si in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus stultorum verberet nates. &c.* sed hoc prorsus diversum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora*. Haec saepe verbi vis est, illustrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* 1, 4, 51. ſ. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Bosio* Diſſ. ad 2. *Tim.* II, 22. ſ. παιδερωτικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυμαλοποιῶν] Adi *Caſaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat Θαυματοεργῶν Xenophon ὁ Σωκρατικός. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πραοτάτου] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non ſinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni interceſſerint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum eſt. Antoninum ergo Pium deſignat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Deſignat imperatorem Marcum. Alii Veſpaſianum eſſe volunt. Mihi non placet. *T.F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, ſuſcipientem philoſophiam. *F.G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phraſi vide *Matth.* c. 30. Ὀργ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀπονοίᾳ] *Aſtutiam* Interp. peſſime, alioqui eſſet σοφίᾳ. *T.F.*

Ibid. Ὁ τῆς πόλεως ὑπατεύων] *Reipublica Procurator.* Interpr. ſed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si ſub Veſpaſiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi ſecus videtur. *T.F.*

Ibid. Τῆς πόλεως] Romanam rempubl. fortaſſe. Nam τὴν πόλιν ὑπατεύοντα, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τῆς πόλεως ὑπατ.] Quis ille ex Hiſtoria, mihi non conſtat. *M. du S.*

74. Καὶ προσέλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus eſt ad Muſonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τοῦ προσελαύνω homini impoſuit. Sic autem intelligendus eſt locus: κατὰ τοῦτο (ſcilicet τῆς πόλεως ἐξωλοθρεῦσαι, id eſt, exilium,

bem tali Philosopho. *Verum enim vero hoc ipsum celebriorem reddidit, cum in ore esset omnium Philosophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipsum admovit hominem ad Musonium, & Dionem, & Epictetum, & si quis alius simili conditione fuit.*

19. *Ita certe in Graeciam cum venisset, jam Eliensibus maledicebat: jam suadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graecide praestiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro sibi perirent spectatores, maledictis incessebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret sitim ferre spectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis siccitatem, in*

ωλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ ἀφ' ὁμάτου ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος ἀφ' ἑτέρας παῤῥησίαν, καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε χθὲς τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάραι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄρτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι πρέποντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε διψῇ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καλαθηλύνοντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων ἀφαρπερεῖν διψῶντας, καὶ μὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἰ τέως ἀφ' τὸ ξηρὸν τοῦ χω-

a Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τοῦ Μουσονίῳ] Κυνικοὶ μὲν ὕτοι, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον ποιούμενοι. Ἐπίκτητον μὲν οὖν Στωϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ὃν ὁ *ἐτώνυμον* ὁ Χρυσόστομος, ὃς ἐκ λόγους ἐκδίδωκε †*ἰκανοὺς*, σπουδαίους τῷ ὄντι καὶ παντοίας ἀφελείας μετεχούς. *V.*

b Ἐτώνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐτώνυμον male Edit. *Cler.* est enim ὃν καὶ ἐτώνυμον, cui etiam cognomentum erat. *J. F. R.*

† Ἰκανὸς) Et hoc recepi ex V. pro edito *ἱκανῶς*. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Musonii* (qui sub Nerone pulsus in exilium fuerat) *accessisset aut perveniisse videretur*, vel, si ita mavis, *Hac re adaquabat Musonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus sit, constat ea tempestate Musonium exulem non fuisse. Testem si vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Musonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ ταὐτὸ] Ταὐτὸ scribend. videtur, i. e. & eodem transibat quo Musonius, Dio, Epictetusque & si quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem statum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Nερ. c. 1. & *Philostr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Musonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob. J. J. Wetst.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis sponte exulasse dicatur a *Philostr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum scripta supersunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Post iter in Italiam in Graecia quae mox sequuntur gesta sunt, VIII. annis ante ultimam illam qua se combussit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda superiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum designat. Adi omnino *Philostratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ ᾆδον, καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam discas, quam gravis Olympiae spectantibus fuerit sol; apud quem herus servo cum minari gravissima vult, spectatum se Olympiam missurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philostratus* disertis verbis ait, ἐπηκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ πανοῦ ἀγαμένων αὐτὸν ὑμιδαρδάρῳ γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — πρέποντα] Herodes Atticus. Vid. *Philostr.* vit. Sophist. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii.* *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam*, *in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τοῦ-

χωρίω, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· κἀ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικροῦ κατέλευσαν αὐτὸν, ἐπιδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τοῦ Διὸς καλαφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abessent, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τῆς μετὰ μέσα, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ [a] τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέτ' ὁμοίως θαυμαστὸς ὤν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ὅθεν ἐξαρχῆς ὁρμήν τινα ἔρωτος ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὴν πυρᾶς, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τοῦ ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸ πρῶτον καύσων ἑαυτόν.

95 20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, qua percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυματοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τοῦ καρτερίαν [b] ὑπισχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν φεισμένην τοῦ θανάτου, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως δέδογται ὁ οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,*

a Τοῦ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπισχνούμενος] Ἐπιδεικνύμενος *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δ' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καί τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ ὧν ἕτεσι πέντε μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τῷ τὸ ὕδωρ, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τῷ, τὸ. *F.G.*

Τῷ τὸ] Emendationem *T. Fabri* sequuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτηρίαν ὑπισχνούμενος] Legendum est, ἐπιδεικνύμενος, quod probari non est necesse. *T.F.*

Ibid. Ὑπισχνούμενος] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτου] Res ex fabulis nota est. *T.F.*

24. Μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être bru-*

mi, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligem ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro inclusum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθ, ἀλλ' ἑτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἐλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡρακλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ τὴν σιγὴν ἐλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτῃ τῷ Μηλιεῖ; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ὀπὶ σκηνῆς ὀπτήσας ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ Ἡρακλέα, εἶγε χρὴ καὶ τοὺς πατραλοίας, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ τολμημάτων· καὶ τοῦτο πάνυ ὀφεὶ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ ἀξίαν ἀποτεῖσαι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς ἐδεῖς [d] ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

Τὸ μὴν τοιοῦτοι θέαμα ἐπαινοῦσιν, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καμόμενος ἄνθρωπος, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθαι, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

[c] Χανόντα] Al. χανώτα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* [d] Ὀξύτερος] Sic Edd. Forſ. ἀκύτερος, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανόντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T. F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξέως quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νεκρ. c. 5. ſed & quid ὀξέως ἥδονται ſibi velit Ἔρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερος] Non opus erit ἀκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξέως γὰρ ἥδονται ὠθούμενα φέρεσι πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πεπαυμένη. Ne plura, in re, cujus exempla ἐπὶ κόρης nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ἀκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J. F. R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T. F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τις ἔνδοξος γενέσθαι] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ὅπιτυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

Καίτοι φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινῶν. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς δὲ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀπεργάζεται;

Καίτοι δυνατὸν ἔστω ἐς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὁρμῶντας τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλωτὰς

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos,* Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

24. *Quamquam ponamus fieri posse, hoc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo,* Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

a Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. καυκάσεως Edd. recta, & nova quasi periodo. Εὔξαισθε *Kusterus.*

b Δέξαισθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione directa, & nova quasi periodo. Εὔξαισθε *Kusterus.*

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἵμερος τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloria tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου καὶ καυκάσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & arumnam, & id genus metus non horrere disceretis;* plane contra mentem scriptoris; neque enim istaec ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παμμιάρον illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis à tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam*, ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καύσεως, non καυκάσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Ms. R.G. quod arripio, quia nullibi καύκασις, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi καυκάσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δεινῶν addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τὸν καῦσιν. *P.G.*

61. Δέξαισθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἂν] Εὔξαισθ' ἂν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur Δέξασθ'. Ego B2. sequutus δέξαισθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξαισθ' ἂν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξαισθ' s. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δ & υ in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παῖ-

modi actionis fieri? *Non sane dixeritis. Et quid sic interrogavi, cum neque discipulorum ipsius quisquam hoc imitaturus sit? Ac Theagenem istum merito quis accusset, quod caetera viri imitatus, non sequitur hac parte magistrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti se adjungit comitem, cum possit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem se dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio inest; secura ista, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum potest viridibus compositio, suffocandum se fumo praebere. Nam ignis ipse non Herculis modo est & Aesculapii, sed sacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos istuc pati. Quare fumo melius est: proprium enim vestrum fuerit.*

25. *Alioquin ipse Hercules, siquidem tale*

λωτὰς τῶ τοιούτω γενέσθ; Οὐκ ἂν εἴποιμι· ἐγὼ τί τοῦτο ἠρόμην, ὅτῳ μηδ' αὐτῷ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ζηλώσειεν ἄν; τὸν δὲ Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς, οὐχ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, οὐδὲ συνοδεύει αὐτῷ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέσθαι, συμπεσὼν ὅτι κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. ἐγὼ γὰρ ἐν πήρᾳ, καὶ βακτηρίᾳ, καὶ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδια, καὶ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, καὶ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλοῦν, καὶ πυρὰν συνθέντα κορμῶν συκίνων, ὡς ἐν μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους, καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱεροσύλων, καὶ ἀνδροφόνων, οὓς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καλαδίκης αὐτοὺς ἀπαγομένους. ὥστε ἄμεινον τὸ ἀπὸ τοῦ καπνοῦ. ἴδιον γὰρ καὶ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα καὶ ἐτόλ-

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abest καὶ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* d Συκίνων] Bene ſic Bl. & 2. Συκίνων perverſe cett. e Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi temporis hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, ſe in ignem cum ipſo praecipitem mittens. *T.F.*

69. Συμπεσὼν] Dele καὶ, ante συμπεσών.) *M. du S.*

74. Συκίνων] Corrige συκίνων. *F.G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur συκίνων, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola B2. Ἀλεξ. c. 47. & tranſlate Ἀποδ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δημόσιον κυνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſtantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀπὸ σπουδῆς ἐς τὸ γελοιότερον,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui λιμῷ κάπτου pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας & ἰδιωτικοὺς, quales hic deſcribuntur Cynici, κάπτους vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in κάπτης, inde *Æſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem*. *T.F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γὰρ & κυνῶν μόνων ἂν γ. *F.G.*

Καὶ κυνῶν] T. *Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνων] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quaedam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ κάπτος, ὅτι πολλὰ ὑπεχωρούμενος ἐδέδει ἐτέλει. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J.M.G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγῳδία, καλεσθιόμενος. οὗτος δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὡσανεὶ μὴ ἐνὸν ἢ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὺς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶ ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον προστάν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit; cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T.F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum resciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J.F.R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiememque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J.F.R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

83. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T.F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F.G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδιλφὰ sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλαχλιθεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τοῦ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ὡς καλεκλίθη χήμαλε, τοῦτο Ἀλεξανδρου, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ χῆμα καίονται, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς ὑπὸ καλεκλίθη χήματι, τοῦτο Ἀλεξανδρου. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δή, inquit, (c. 7.) τὰ τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐκὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καλόμενοι, ὧδεν τῷ χήματι ὑπὸ τοῦ καθέδρας ἐκτρέπονται. *T.F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενον φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopœus: *veluti Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopœum largiorem esse, quam patiuntur Græca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* iftam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula hæc quondam recognoscenti. *J.G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum officiens

tum conscenso rogo, servato eodem habitu crematur, ne paullum quidem immutantes de suo decubitu. Iste vero, quid magnum, si injectus statim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet sperare, futurum, ut resiliat vel seminustulatus, nisi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in fossa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle sententiam, & somnia enarrare quaedam, quasi non sinat Jupiter locum sacrum pollui. Sed bono potest esse animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim sacramentum dare paratus sum, Deorum indignaturum esse*

95 τες ἀκίνητοι, ἀνέχον᾽ παροπτώμενοι, εἶτ᾽ ἐπιβάντες ΧΤ᾽ ὀχῆμα, χμοῦναι, ὐδ᾽ ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ᾽ καλαλίσεως. ὅτ῾ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε᾽ συναρπαδεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ [c] μὴ ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπῳ φασὶ, μηχανήσε᾽ βαθεῖαν γενέᾳ κ᾽ ἐν βόθρῳ τ᾽ πυράν.

Εἰσί δ᾽ οἱ κ᾽ μεταβάλλεδαί φασιν αὐτὸν, κ᾽ τινα ὀνείραλα διηγεῖᾳ, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντ῾ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτε γε ἕνεκα. ἐγὼ γ᾽ διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ᾽ θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Περ-

gen-

[b] Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρέψαντες Edd.

[c] Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Mss. vult *Gron.*

tius legere omittit, mortis genus Onesicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laert.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπειδὰν νήσωσι] Ἐπειδὰν πυρὰν νήσωσι ut supra legend. videtur. τὸ νήσωσι solitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ᾽ ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & insititia, ut ex praecedentibus & seqq. videre est. *F.G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quæ modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὐδὲν τῷ χήματ῾, ἢ τ᾽ καθέδρας ἐκτρέπονται. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντις, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte scribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. *Bl.* Sed & firmatur emendatio, quod Dial. seq. *Fugit.* c. 7. ὐδὲν τῷ χήματ῾ ἐκτρέπονται, constanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὕτ῾ δὴ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An sic rescribendus? Οὕτ῾ δὴ τί μέγα ποιεῖ; εἰ μετεῖσιν ἐ τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ ἂν ἀναπηδήσειᾳ αὐτὸς ἐ ἡμίφλεκτ῾. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adposito sensum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* scil. *est*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ intercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquiesco; nec *Gronovianum* μεταναπηδήσειᾳ satisfacit, nisi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum est, *spem exsiliendi* requiri, & negationem abundare; nisi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis solet, vel pro *quin* valere possit, i. e. *non desperabat quin exsilire posset.* Quod pluribus indagare temporis angustia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ μὴ ἀναπηδήσειᾳ αὐτὸν ἐ ἡμίφλεκτον] *Non a spe non resiliturum ipsum & semiustum.* Interpol. Hoc quid sit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra spem non sit, quin semiustus quoque* (aut, *quin vel semiustus*) *ex igne sit resiliturus.* Mihi tamen Græca oratio magis facta magisque elegans videretur, si legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσειᾳ. *T.F.*

Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ μὴ ἀναπηδήσειᾳ αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etsi in priorum sententia aberrarit, in posterioribus voces, prout sunt, expressit, quod *Tan. Faber* prorsus non facit, cujus versio plane par foret Græcis ita conceptis οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra spem non sit, quin ex igne sit resiliturus. Nedum ut admitti possit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσειᾳ. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem scripturæ corrigendum esse, & pro μὴ ἀναπηδήσειᾳ, reponendum μεταναπηδήσειᾳ. Nam in sententia verbi μεταβάλλεσθαι idem *Faber* toto cælo errat, quum rectissime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσειᾳ] Δὴ ἀναπηδήσειᾳ. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσειᾳ] Phrasin apud Nostrum huic similem frustra quaesivi. Vid. Μωμ. c. 33. σὺν ἀνάγκῃ ἂν ὡς ἂν κ᾽ ἄλλως ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλεσθαι] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare sententiam.* De re præsenti loquitur: jam enim tergiversabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖᾳ] An scribendum διηγοῦνται; *F.G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἢ μὴν] Lege ἠμὴν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Nostrum aliosque scribi amat, licet parum interesse putem, utro more scribas (Vid. supra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu scribas modo ἢ μὴν, modo junctim ἠμὴν dedisse; quare vulgatum servandum; sed ne ἐξυτένως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Nostrum alibi reperio. Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῷ ἢ μὴν in jurandi formulis usitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἢ μὴν κ᾽ νῦ᾽ ἐσὶ, recte Edd. licet *Seber.* ἠμὴν indicet. *J. F. R.*

ξεγρῖν & κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὃ μὲν οὖν ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεγκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ἂν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Nemineni, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταλαμβάνεσθαι ἑαυτόν, ὅτι καὶ ὁ Φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, πορρωτάτω γήρως προελθηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἴη δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοῦ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀνασήσεσθαι ἐλπίζων.

27. Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adsciviſſe, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam ſenectutem provecta eſt. Verum etiam rumores ſpargit, & oracula quaedam vetuſta refert, in fatis eſſe ut noctis cuſtos genius ipſe evadat: ac manifeſtum eſt, altaria illum concupiſcere, & futurum ſperare, uti ſtet aureus.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τὸν καὶ τελαρταίαν ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ ἤδη καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ὑπὲρ τῆς πυρᾶς μηχανήσονται. διότι καὶ

28. Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana ſe per ipſum liberatos dicant, & noctu ſibi occurriſſe noctis illum cuſtodem genium. Execrabiles autem iſti illius diſcipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-

a Ἀποθάνοι] Sic B1. J. P. S. &c. Ἀποθάνοιτ H. In qua nonnemo emendarat ἂν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impreſſi H. & P. ἀποθάνοιτ prave. M. du S.

10. Ἀναδῦναι] Emergere. Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι eſt ſubterfugere, tergiverſari, ut ii faciunt, quos promiſſi pœnitet. Quod vel Homerus docuiſſe potuit Iliad. H.

ἀλλ' ὅπως ἔτι εἶχον ὑποσπόρεας, ὑφ' ἀναδῦναι
ἀψ λαῶν εἰς ὁμιλον —

ſta in Odyſſ. ἀκλῆς.

μή τις μοι ἀναδύῃ —

Itaque dixit Euſtathius, τὸ, ἀναδῦναι, ἐπὶ ἴσης τάξεως τῷ, ἀναπόδρασαι, εἶτα, ὑποχωρῆσαι, idem eſſe atque ἀναποδρᾶσαι ſeu ὑποχωρῆσαι. Heſychius autem vertit μεταβουλεύειν, conſilium mutare. Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui ſic verterat: Neque promptum jam illi eſt à propoſito regredi. Eat itaque corrector quo dignus eſt. T. F.

Ibid. Σκύνες κύνες] Cynici, quod ſupra dicebam. T. F.

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον eſt in hac particula δή, innuit enim non eſſe antiqua illa oracula, ſed ἀρτιγενῆ. T. F.

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adverſus terrores nocturnos, lemures, larvas, ſpectra, &c. Eſt quidem apud Plautum Deus Nocturnus in Amphitruone, & paſſim apud veteres Nox Dea; ſed nil ad hanc rem. T. F.

23. Βωμοῦ — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet ſtatuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. M. du S.

Ibid. Χρυσοῦς ἀνασήσεσθαι ἐλπίζων] Et aureas ſibi erectum iri. Interpolator. Ridicule. Exiſtimavit videlicet, χρυσοῦς eſſe caſus quarti, quod οὐδέν eſt. Sperat Peregrinus fore ut aureus ſtet, id eſt, ut aurea ſtatua ſibi ponatur. Quod ita trivium eſt, & tralatitium, ut pœne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipſo non abibo. (in Tim. circa med.) δόξαντας τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀνασῆσαι τὸν Τίμωνα. Senatui populoque placuit aureum Timonem ſtatuere, id eſt auream Timoni ſtatuam ponere. Virgil.

Ne

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Testor autem sacerdotes etiam illius constitutum iri, flagrorum, aut ustulationum, aut prodigiosarum id genus actionum: vel, per Jovem, mysteria quaedam institutum iri nocturna, & facum gestationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis sodalium, etiam Sibyllam dixit de hisce rebus aliquid praedixisse. Nempe versus recitavit illos:*

Ast ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni succensis ignibus aedem
In flammam insiliens, altum conscendet Olympum;
Tunc una, quotquot vescuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, sedentem.

30. *Haec a Sibylla se accepisse ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ πρωπάτωρ τῦ ὀνόματος, μᾶλλον ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτῦ καθειστάναι, μαστίγων, ἢ καυλητρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ σύστασιν νυκτέριον, καὶ δαδουχίαν ὑπὲρ τῆς πυρᾶς.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γε ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος κτ' ὦμος ἀναλύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἱ χθονὸς καρπὸν ἔδουσι,
Νυκτιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄναχτι.

Ταῦτα μὲν Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλας Coll.

40. Καὶ Σιβύλλας] G.

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanus prope te, lacus
Ponet marmoreum.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, nec is suam peritiam aperuerit. T.F.

32. Προπάτωρ τῦ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα sumi quandoque pro persona; sed nihil hic tale. Ingeniosa Luciani facetia est. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit nostri Protei; sed quia ille Sophistes καινὸς vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τῦ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid sit *propater*, ignorare me fateor. T.F.

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυλητρίων autem quod additur, videri potest favere sententiae eorum, qui inustam haederae folii figuram statuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide nostram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam versionem T. III. p. 238. & seq. meminerint qui hinc, ad confirmandam suam hac de re sententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis heroi sacerdotibus dignos* comminisci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero saltem similis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* si non eversa, certe concussa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Ἀδωνιχίων] Quae de futuro oraculo jam dicta sunt, Alexandri Abonotichitae oraculum respicere mihi videbantur: nunc cum Ἀδωνιχίων etiam memoret, res certa est. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Institutum hoc solenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλαν] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex sua jam obscuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipsis Christianis fraudi fuerint, non nostrum nunc est inquirere; & a Viris jam Doctissimis abunde praestitum est; quamvis non desint inter Christianos, qui eis aequam cum sacris ipsis voluminibus fidem, incauti sane & supersticiosi hominis, adhibeant. Consule Eruditissimi *H. Prideaux*, quae post haec scripta prodiit, *Historiam* toto jam Christiano orbe notissimam. *M. du S.*

54. Βά-

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδι αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

nes. At ego Bacidis illi de hiſce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:

Ἀλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμος εἰς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύϊ θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἰόν ἕπονται,
Μιμεῖται χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μένος Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιοὺς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμενος πῆρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερος χρησμολόγος ὁ Βάκις ἢ Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιλητῆς

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus,

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδι] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus *χρησμολόγου* meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut *ἐν ὄρνισιν* & *ἱππεῦσιν*. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κωμαλώπεκας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, *ὁ γενάδας, ὁ ἐκ Πατρῶν*. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντος] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδῃ] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat *ἀνίδῃ*, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus *ῥαψῳδίας*. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter *ἀκροτελεύτιον*, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμασθαι,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἦλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλεθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλέθριον. ἐς ὃ δ' αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἠλειοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὰ σοί] Leg. ταῦτα μέντοι. *T. F.*

Ταῦτα μὲν σοί] Vulgatum contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τυτὶ μὲν οὖν σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipsi quoque circumspiciant locum, ubi in aëra se dissolvant, isto enim verbo combustionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumstabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum risu descendit. *Sed non fugerunt Nestora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit statim, escendensque clamavit, & sexcenta mala protulit contra eum, qui descenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus sit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem se abii visurus athletas. Jam enim esse dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipsam vero Olympiam cum venissemus, plenum erat posticum templi vel accusantium Protea, vel propositum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipse progressus innumerabili comitante multitudine Proteus, post praeconum agonem verba fecit de se,

75 τῦ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὸς ἐξαερώσωσι· τῦτο γὰρ τὸ καῦσιν καλῦσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεατῶται ἅπαντες, Ἤδη χαλέσωσαν, ἄξιοι τῦ πυρός. ὁ δὲ κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τὸ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκουσε τὸ βοῆς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει θεῖτυ καλαβεβηκότος· ἐγὼ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τὸς ἀθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τῶν καλιγορύντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινούντων τὴν προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοί, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει περιπεμπόμενος, κατόπιν τῦ [c] κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς διε-

[b] Σοι] Τοι *Fab.* Nihil mut. Edd. [c] Τῦ τὴν κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

spondere sequentibus, in quo me non habebit adversantem, ut primum auctoritas Codd. accesserit; sed dum & vulgatum probum est, quod recte contendit *Jensius*, nihil movendum. *J. F. R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile est fuisse magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim suas recitavit historias, ut auctor est Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὁ μέντοι πρόναος καὶ τοῖς ὀπισθοδόμοις τὸ ἱερῦ, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi historiam hanc ἐκφορικὴν. Ibi de Cynicis dicitur: τὸ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. posterior pars templi Jovis Olympici. *F. G.*

94. Κατόπιν τῦ τὴν κηρύκων ἀγῶνος] Qui sint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pseudomantim* (c. 39., convertit. Cum enim simpliciter interpretandum esset. *Ceryces & Eumolpida* (quemadmodum passim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* esse maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non esse autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κηρύττουσιν, ludam, opinor, operam, si probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid sit *retro praeconum certamen?* Verum quidem est ἀγὼν significare non *certamen* tantum, sed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Eustathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοῦς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τὸ χωρίας, ita δῆγμα duplicem significationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; sed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τὴν κηρύκων ἀγῶνος, sed κατόπιν τὴν Κηρυκραϊκῆς ἀγυιᾶς. Audi quaeso *Pausaniam* in Eliacis. τῇ δὲ ἐπὶ θάλασσαν ἰούσῃ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν, ἐξὸν ἐγγὺς ἀλλὰ ἰέναι, τὸ μεταξὺ αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτην ὀνομάζουσι Κηρυκραϊκὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pausania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam saepe peccent exscriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec nostra est de hoc loco sententia, donec aliquis meliora protulerit. *T. F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τὴν &c.] Hunc locum sollicitavit vir doctus, & contendit legendum esse κατοπιὴν Κηρυκραϊ-

διεξῆλθε περὶ [a] αὐτῆ, τ' βίον τε [b] ὡς ἔβίω, κ τὰς κινδύνους, ὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, κ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μ ὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πλήθους τ περιεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνπριβείην ἐν τοσαύτη τύρβη, ἐπεὶ κ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῆ, τ ἐπιτάφιον ἑαυτῆ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γοῦν βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τ Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, κ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. κ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας μὲν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusſo affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aureae coronsdem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philocte-*

tas

[a] Αὐτοῦ] Αὐτοῦ Edd. [b] Ὡς] Ὃν Anonym. [c] Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὰν Edd. [d] Τότε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

κης ἀγυιᾶς. Ignoscat, si non possum accedere suae sententiae: locus enim Luciani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει λῦσαι τὸν νικήσαντα κήρυκα ἀναγνωσθῆναι, id est, *eam autem jussit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuisset.* *Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τ ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑποδηκοσοῦντο, πρῶτον τ ξένων ἠγωνίσαλο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος κ τρὶς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, κ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, κ εἰκὼν τις ἦν αὐτοῦ Πυθική. κ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίου κήρυκος τόδ' Ἀρχίου Εὐκλέος υἱοῦ
Δείξαι ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τ Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδιγματ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympia, cum soli ejus regionis praecones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaeus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quaedam imago Pythica:*

Hyblaei praconis hanc Archia Euclei filii
Accipe statuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit praeconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certasse, & inde sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν δ' καὶ κηρύκων ἀγὼν πρωτεῖθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id est, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum est Olympia.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδιγμάτων non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδιγμάτια ἐνίας περὶ τραχήλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum fasciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: συγκυσάλπιγξ· ἀντὶ τοῦ κῆρυξ. Unde conjeci, praecones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τῆ τ κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, εἶτα πρὸς τοὺς παρόντας τ ἀγωνίων τ κηρύκων πόδα, Λήγει μ ἀγὼν τ καλλίστων ἄθλων Ταμίας, Καίρος δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τῆ τ κηρύκων ἀγῶνος] Ὀλυμπίου Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo stupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus est senex, qui speraſſet futurum, uti omnes retinerent se, neque igni permitterent, sed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda essent, ea res magis etiam expallescere illum fecit, (quamquam cadaverosо jam ante colore esset) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης μέλλων ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτοῦ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [c] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ἐκτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riserim, puto, conjicis. Neque enim misericordia dignus erat homo, ita invenustus supra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ πομπῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέπων

[c] Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. [f] Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J. M. G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναδήματα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδίγματα. De certamine Praeconum vid. noſtrum *Demon.* c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τέτε τινὸς. *F. G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J. F. R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum εἰς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, næ illi haud dum etiam multa Græce legerunt. Quid cum Græci dicunt, τοσαῦτα εἶπὼν ἐπαύσατο, &, καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπέσχε, & τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἶπὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπανῆλθεν, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. & τοσαῦτα διεσόμισθα, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, hæc una vocula ſenſum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J. G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellæ, & alia ὅσα κόνις. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι] Quod ſupra dixerat ἐξαερωθῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T. F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ πομπῇ ἐλαύνονται] *Hac pœna exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Πομπὴ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δᾳδὸς ἱμείρῳ. *T. F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ὀπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τῶν δημίων ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τέτρακις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, εἰ γὴ ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ὀπιδείξας τὸν καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῆειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίννης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες ὅτοι εἴκοσιν ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίας κατὰ τὸ ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἑω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καὶ λαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τὰ φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, pro-

ce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δις. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *pradixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T. F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T. F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 18. *Wechel.* Ἔστι δὲ ἄλλη Ἁρπινάτης καλουμένη κώμη ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ ἀπὸ τῆς πόλεως Ἁρπίνης ἄλλα τε ἱερὰ, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θέσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίνης. Eadem *Stephanus* a, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἁρπίννα. Etiam *Straboni* esse restituendam pro Ἔπιτα, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J. M. G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut *Obsop.* convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖα ὕλη. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι δὲ θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. l. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J. F. R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷς non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae La-

ti-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) προείσιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ' αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τῶν κυνῶν. καὶ μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὁ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἄτε ἀπὸ δᾳδῶν, καὶ Φρυγάνων· ὁ δὲ, καί μοι πάνυ ἤδη πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τὴν πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπῃ τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέβαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τὴν μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ μὴν ἑωράτό γε, ἀλλὰ [a] περιεχέσθη ὑπὸ τ' φλογὸς, πολλῆς ἁρμυρίης.

Αὔθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲν δαίμονας ἐπιβοώμην, μὰ τὸν Δί',

a Περιεχίσθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχέθη.

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένην λέγει. ὁ ἐκ Πατρῶν δὲ ἦν τῆς Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat.* *J.P.a G.*

Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλά] An δᾷδες ἐησαν τὰ πολλαί? ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνίστ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M.du S.*

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν] *Ille Patranus.* Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς agnoſcit Πατρεύς, at Πατρεὺς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀναιδ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M.du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M.V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὴ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A.C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς δαήμονας καὶ ἐπιστήμονας κ.τ.λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δέξασθέ μοι] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ δίκαι' ἐγχώριοι

Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὲ ταῖς ὁδοῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M.du S.*

70. Περιεχέσθη] Περιεχέθη a περιέχομαι, ut ἐχέθω ab ἔχομαι ſine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχιδνῶ, quod tamen quum ab χέω poſſit eſſe formatum, expungere non uſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὑ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ϗ τὺς πα-
τρῴους ἐπεκαλέσαλο, ἀναμνησθεὶς τ̃ περὶ
τὺ [a] Φθόνυ εἰρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυ-
νάμην τ̃ γέλωλα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περισ-
τάντες τ̃ πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μ̀, σιωπ̃ δὲ ἐνε-
δείκνυνλο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες,
ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν,
Φημὶ, ὦ μάταιοι. ὑ γ̀ ἡδὺ τὸ θέαμα
ὠπημένον γέροντα ὁρᾶν, χίονος ἀναπιμ-
πλαμένυς. πονηρᾶς. ἢ περιμένετε ἕ̃ ἂν γ-
ραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵυς
τὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρυς τῷ Σωκρά-
τει περιγράφυσιν; ἐκεῖνοι μ̀ ὃν ἠγανάκτυν,
ϗ ἐλοιδορεῖντό μοι, ἔνιοι δὲ ϗ ὑπὸ τὰς βα-
κτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα
ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς
ἂν ἔποιντο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαντο, ϗ
εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε,
πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόυν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: sed cum pa-
ternos etiam advocaret, recordatus eorum,
quae de caede *illius* dicta sunt, neque risum
tenere tum poteram. Cynici autem rogum
circumstantes non illi quidem flebant, sed
silentio ignem adspicientes moestitiam quan-
dam prae se ferebant: donec ego, quem ea
res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum spectaculum, senem assari videre, & malo nidore oppleri. An expectatis dum pictor aliquis superveniens depingat vos, uti sodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus essem, come quosdam illorum correptos in ignem esse detrusurum, magistrum uti sequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi sodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

a Φθόνυ] Φόνυ legendum fortassis, bene marg. *Alw.* b ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* est; excepto puncto subscripto. Cett. ἧξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. sed nil tale. Ubi enim, quaeso, odor ille malus in ἀποπνίγομαι? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur nisi ad Cynicos περιστάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano describuntur? Sed ignoravit interpres quid sit ἀποπνίγομαι ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praesertim vero apud Atticos, quos hic noster studiosissime imitatur. Exempla sunt passim apud *Aristophanem*, & *Demosthenem*, &, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipsummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Est autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι, quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror seu tibi candidos*, &c. *Aristophanes* κάομαι. Sed in re ita perspicua sit φιλῶ τ̃ παραδειγμάτων λέγ τὸ πλῆθος. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγομαι hic *Faber* disputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixisse Lucianum caussam aliquam Physicam sui discessus. Ridere se horum hominum stultitiam profitetur; vix ergo est, ut eodem spiritu dicat, se ab illis s. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene suffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμῶς vel ὑπ' ἀτμῶς, ut dicat, cum molestus sibi esset suffocans ille vapor vel fumus, discessionem se parasse. Interpretationem dedi, quae utrique sensui sic satis convenire videtur: nam *ea res* potest esse affectata *illa* Cynicorum tristitia, potest esse fumus & nidor ustulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic distinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *post haec, his peractis.* F.G. Non inepta videtur *Gujeti* distinctio, eamque amplecterer, donec melius quid suppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem sine effectu recte intelligitur, pro *paene suffocatus sum*, ut in fab. *Æsop.* 41. μόγις ὑπὸ τ̃ χυμῶν ἀπεπνίγετο, mox addito ἐσώθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen sanatur. *Phalar.* Epist. 21. ὅτι ϗ θησκοντά μοι — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρεῖς ὑμᾶς ἀναθησκοῦσας ἐν στιβάδι ἔσωσα. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus esset, eoque vulnere MORERETUR*; eumdem tamen sanatum esse eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπεισεν ait de Theseo aliter suadere conanti, at sine successu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fustes venerunt.* Interpol. istud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter scribendum, scilicet ἧξαν *irruerunt*, *involarunt*, &c. Estque Attica syncope ab ἀΐσσω, ut apud *Aristophanem* linguae Atticae canonem legitur, ἐκ Πλούτ̃

Ἐξηλάτλω ὧν δύο δράκοντ' ἐκ τ̃ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Aristophanes*, & ei synchronos *Euripides*, atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 ὅστιν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος ὅτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασαίμενοι καὶ αὐτοί. φοβοῦμαι γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) [c] ἐπιβήσεσθαι τῆς πυρᾶς. ἀπέτρεφον δ' οὖν τοὺς πολλοὺς αὐτοῦ, λέγων ἤδη τελελέσθαι τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ θεισπέδαστον ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲν οὖν ἴδοιμί τινα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοί,

c Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, ſic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξαν] Sic edidi ex *F.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν τῶν ἀξανίδων. nam etſi vulgatum ἦξαν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus*, *tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἧξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἧκον & praeterit. ἵκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἧξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἧξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀνίπτοις γε ποσὶ πρὸς ταῦτα ἥξειν, ubi certe ἧξειν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *F.F.R.*

89. Ἧξαν] *F. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Anſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἦξαν inveniret, ἧξαν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *F.* Ed. niſi me oculi fallant, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum. *Dia.* c. 6. ἐπὶ τὴν πύρραν ἀξανίδες. & *Nig.* c. 3. quin *Dpar.* 6. Ita etiam in *Va.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἔξισχε ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, — ἔνθεν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ῥῆσιν τινὰ μακρὰν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρὸς τινὰ minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσαναπίπτω & ſimilia obvia. *F.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vul-

gar-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτῷ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμῷ πρότερον μεγάλῳ γενομένῳ, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, σωφρίστονες, ἢ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

Ἀπελθὼν δὲ ἐς τὴν πανήγυριν, ἐπέσχον τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δία, ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅτι τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus*, *peritus*, *eruditus*. Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis*, *Jupiter*, *& laborioſis*. Sed ne ἀσυμβόλῳ abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πάλιν ἄλλα μυριπλάσιός γε ὁ ἰδιώτης ἂν τοῦ ἄλλου ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτικα δηλοῦν οἷός τε ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίσηται ἐν δυσμενεῖ ἱστορίαν μισιαχειρίσασθαι πεποιηκώς. Vide τὸ χαρίσηται & τὸ ἰδιώτου inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δὴ ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius*. *T.F.*

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod. Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριεστάτοις τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. *J.F.R.*

Ibid. Ψιλὰ ἂν ὥσπερ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T.F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat θύρας. *J.B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera periſſingi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J.M.G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προτιθέμενοι τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτι τι θαυμαστικῶς λέγουσι, μαρτυροῦσι δὲ αὐτοῖς σεμνὰ τῇ φωνῇ τὰ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τῆς σεμνότητος; ſed non vacat tranſcribere. *T.F.*

36. Ἐπταφώνῳ Στοᾷ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βασιλεὺς δὲ ἀνδρὶ, ἰσχὺν ὑπὸ τῆς ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι λαμβάνουσα. p. 170. Editionis Sylburgianae. *T.F.*

Ibid. Κοτίνου] Videlicet corona Olympiaca. *T.F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πτέσθαι] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , ἡ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι , θεάσαιλο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , ἡ νῦν ἀπολίποι σφιπατῶντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐπαφώνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὀπὶ πᾶσι προσέθηκε τ γύπα , διομνύμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , καταγελῶν τὰ τ ἀνοήτων ἡ βλακικῶν τ τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲ ὑ μελίττας ὀπιφήσεσθαι ὀπὶ τ τόπον , τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπιπτήσεσθαι , καθάπερ ὀπὶ τ Ἡσιόδυ τάφον· ἡ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲ γὲ δὴ καί τε Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καλαγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαριέστερος ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κεχηνόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quaedam ἐπιτραγῳδῆσαι : inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum auricularum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellae , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne ſis , vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* T.F.

40. Καταγελῶντα τ] Lego καταγελῶν τ , alioqui λόγῳ dictus fuerit vultur καταγελᾶν τ ἀνοήτων. T.F.

Καλαγελῶντα] Καλαγελῶν. F.G.

Κατιγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγελῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τ τρόπου cohaererent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τ ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , ἡ βλακικῶν (κατὰ) τ τρόπον , optime procedant. *J.F.R.*

45. Τίνας δὲ κορώνας ὐκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας , quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. *M. du S.*

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἄπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit ; nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic aſſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. *J.M.G.*

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. F. qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. *M. du S.*

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἔτι ἐπὶ τ ἀγορᾶς ἡ ὁ τάφος ἐ ἡ εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπικῷ Θεῷ p. 73. Τὸ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρῳ ἐ Πρωτέως (Τρῶας) Νεμεσιανὸς εἰκό-

Ἠλείων αὐτῷ, ᾠδή τε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ἐπεσταλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πᾶσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς ἀφαπέμψαι αὐτὸν, ἀφ' ἧκας τινὰς, καὶ ᾠδὰς καὶ νόμους. καί τινας ἐπὶ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τῶν ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους καὶ περιοδρόμους προσαγορεύσας.

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν ἀδεπόπτευτος ἐμβλέψαντος, ἐπὶ δόξῃ δὲ, καὶ [c] τῷ ᾠδῇ τῶν πολλῶν ἐπαίνῳ. ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, καὶ πράξαντος, ὡς καὶ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἐπολαύειν τῶν ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναισθήτου αὐτῷ γενόμενου.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγησάμενος παύσομαι, ὡς ἔχῃς ἐπιπολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε [e] ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλεγον Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. e Ἦκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἥκων cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲν τάχα ἐσ συγγνώσεως, * εἰ ἐσ ψυχὴν τῇ συγγνώμῃ, ὅτου τὸ βίου ἀπολιπὼν· τὰ δὲ τίς τοῦ τρόπου † ἀγάσεται, λόγον μὲ ἐμποιεῖσθαι ἔχοντα, ἢ ἀνὴρ τὰ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσεται] Ἀγάσεται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὕτω] Sic dedit Idem; nam ἅτου Edita prave. ὃ τὸν V. Recepi ἅτου, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τοὶς, V.

Εἰκόνας μὲ] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδριὰς τοῦ Πρωτέως, τοῦτον δὲ οἶδ' ἀγνοεῖτε (alioquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπίαν, καὶ αὐτὸς λέγει) χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ἐπεσταλκέναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ἐ περιοδρόμους, quos cum θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi haec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγον. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφορμὰς καὶ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum foedus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus foedus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτων πρεσβευτὰς] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum haec ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſenten-

tia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

Τροφάδ@ συμπλεύσαιμι αὐτῷ, ϗ τὼ τε ἄλλην τ ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ϗ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὁ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ϗ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ϗ ὡς ἐπιταραχθείη μ τ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφ καλαβάντ@, ϗ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@, ἐκώκυε μ τ γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ϗ θανάτ κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se inveniisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἀκεδόν πω ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τῆ ἰκανῆ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τ νυκτὸς, ϗ ἐάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ@ ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μελαγχολήσαντα ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ϗ τ φλογμὸν ὑ φέρουσα, ϗ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. ϗτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτ δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ὅτι τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἔπειτ, μηδὲν

tia eadem plane est. T. F.

54. Τούτῳ] Sic Mss. R. & G. In Impressis omnibus τοῦτον. M. du S.

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere intercesserint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse J. Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκων. M. du S.

72. Τὰ Ἀλκιβιάδου] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* ἀπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφ καλαβάντ@ ϗ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφ@ enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, ϗ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἀκτεφίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφ@) deducit a νέφ@. Pleriisque omnibus dici videtur δνόφ@ quasi παρὰ τὸ δυσεῖν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. T. F.

76. Θανάτ κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτ κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτ ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. T. F.

Θανάτ κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, s. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond* §. 19. s. Θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. s. Et φθόνῳ κρείττων, ibid. c. 76. &c. J. F. R.

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut πικρὸν, pro πικρὸν ὕδωρ. ἐκλείψει *Etymol.* in πικρὸν. a πικρὸν est Νιφὸ Graecorhomaicum. F. G.

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut πικρὸν, pro πικρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in πικρόν. A πικρὸν, est Graecorhomaicum νηφό. AE. M.

85. Καίτοι] Forsan καί γε. M. du S.

δὲν τῶ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' οὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξον ὁ τρόπος γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune eſſet.*

Ταῦτα μὲ ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ φαρμάκῳ. ὁρᾶς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς δέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ἐπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ἐπὶ τῷ ἀνδρί. καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ἴσθι, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τ' ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipſe non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non ſane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc eſt, ut ſi quis in crucem mox agendus digiti offenſionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuiſſe*, ſi vidiſſet iſta, Democritus? Riſiſſet ne, prout dignum eſt, virum? Quamquam unde tantum illi riſus ſuppetiiſſet? Tu ergo, amice, ride ipſe quoque, & maxime cum alios admirari iſtum audieris!

FU-

[a] Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. [b] Τὸ οὐ τῷ] Τῷ οὐ τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte ſic legendum: Ἐγὼ δ', αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae verſio haec eſt, quam nobis offert *Benedictus* & ſequitur *Faber*? *caeterum ego neque ipſe ante pauces dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid eſt? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opſopoeus *caeterum ego quoque illum non ita multos ante dies conſpexi.* J.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, ſi auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca conſtructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπισθεν ἐντὸς ἄκρας τειχῶν γένωνται. Item *Philopſ.* c. 22. *Paraſit.* c. 16. & 2. *Bis Accuſ.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu tranſponere negandi particulam, periculoſum eſt; verum & infra *Tragopod.* vſ. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γύφων ἐκράτησ' ὀνείρως, ubi οὐκ ad ἐκράτησε pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiaſt. atque *Euſtath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiſcentibus, ſenex interpretatus eſt ſomnia*, ſive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiſcerentur, interpretatus eſt ſomnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὃ ſic tranſponitur, quando ſit: οὐκ ἐώρων τὸ ἄθημα ἐν. ubi οὐκ omnino pertinet ad ἐν, nam non negat ſe vidiſſe, ſenſiſſe, ſed non unum fuiſſe adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. J.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος]· Hujus loci venuſtatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuiſſe Democritus, ſi haec vidiſſet? merito virum irriſiſſet.* Interpres autem, antequam interpolatus fuiſſet, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuiſſe videtur Democritus, ſi horum ſpectator contigiſſet? numquid pro dignitate virum derijiſſet?* Senſus eſt. Cum tanta in Peregrino gloriae ſitis fuerit, cenſen' tu, Croni, ſatis unquam & κατ' ἀξίαν δεξάμενον τῷ ἀνθρωπίσκῳ deriſurum fuiſſe Democritum? Dii boni! unde illi tantus riſus ſuppetere potuiſſet? Haud dubie prius ei fuiſſet emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuiſſet. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de riſu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heraclito ſcripſerat *Juvenalis*;

Mirandum eſt unde illo oculis ſuffecerit humor.

T.F.

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

APOL.

VErane narrant ista, Pater, fuisse, qui in ignem se conjiceret in celebritate Olympiorum, jam senem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem se vidisse diceret. JUP. Vera omnino sunt, Apollo, quae utinam facta nunquam essent! APOL. Adeone bonus erat senex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita se habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem sursum ferri naturale est ab assatis corporibus humanis. Nisi enim in Arabiam statim, ut habebam, abiissem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta suavolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναγλι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χαμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἐκ τῆς κνίσης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾤχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῆς καπνοῦ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πανπόλλῳ, μόλις αἱ ῥῖνες ὑπ-

a Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Gesn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jensius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidisse spectaculum hoc, quia is est Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti sermone est, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνίστατο. ἤδει γὰρ κἀκεῖνο θεάσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non esse Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur esse Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil est in hoc Dialogo Luciano indignum; sive stylum sive rem ipsam spectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum esse Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Personarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζηνὸς &c Latina adscivi ex *P.* Inscriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etsi in medio Dial. inserta personarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτωμένων. est enim ab ὀπτάω *asso.* Recte id observatum in *Epist. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὸ ἴλιαφον, καὶ τὰ δελφάκια μᾶλλον ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ ὀπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte scribitur in sola *V2.* ut *Mss.* c. 14. 15. B. c. 29. Κρον. N°. 23. & 35. In reliquis enim prave est ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ὁπόσα θεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω καὶ αὐτίαν, ὑπομνησθεὶς αὐτῆς.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασαι ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰς δέ τός γε τίνα ποτὲ ἄρα ἔσχε τὴς αἰτίαν ἔχε τῆς ὀπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲς τῆς τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ πρόσεισι τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸν νομά γε τὸν ἐμὸν ἐπιβοᾶται κεκλαυσμένα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν ὑπὸ Ἀνύτου καταηγορηθέντα, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς; multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα Graev. b Ἥλατο] Adſpirate P. S. Amſt. ἥλαλο ſpir. leni J. Fl. B. H. Fr. c Ἀδικουμένῃ] Sic bene Fl. P. aliaeque Ἀδικουμένῳ ſine puncto male J. V2.

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* F. G. *Ibid.* Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? M. du S.

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τὸ γραμματικῶν canones ἐμπεσὼν. J. G. G.

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. F. G. Ἐμπεσόντα] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. ᾗ γὰρ ἐπιχρῆται αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἀμύξαι ἐπιτρέποντα. Ibid. c. 4. ἐστόμωσέ σου φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμεινον εἶναι ſcil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει — δέον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι αἰσιωτάτην αὐτά. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ διοπέτης εἶναι δοκεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐτιθασεύοντο ἔχον, διὰ τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμους εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενέσθαι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύσει, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72.—83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inſerente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiscuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etsi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum isti, quomodo illos vocem? qui se familiares meos & amicos esse ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo pessime me tractarunt.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ὁ πολὺς λεὼς, ἐπῄνεν, καὶ σφᾶς τιμῆς ἦγον αἰδέμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τοὔνομα τοὐμὸν ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

4. JUP. Philosophi igitur contra te aliquid machinati sunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipsi injuria mecum affecti sunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepisti, si neque indoctos accusas, neque philosophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philosophos, habitu, oculorum conjectu, incessu, nobis similes, & eadem ratione compositi. Postulant enim meis in castris militare, & nostrum sibi nomen inscribunt, discipulos se, & familiares, & sodales nostros dicunt: at vita illorum impurissima, inscitia, audacia, libidine, plena: quae non parva est in nos contumelia. Ab hisce, Pater, laesa profugi.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τῶν τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τοὔνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν παμμιαρός, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρεως δὲ μυρία καθ' ἡμῶν ὑπὸ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Gesner* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Fensius*, per se; sed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύει, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Gesn.* adfert, ubi φημὶ κεκλῆνθαι — Κρονίωνα Ἀτρέϊδην &c. huic nostro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδυόμενοι καὶ ἐκεῖνοι. At quod *Gesn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δύσει χαριεστάτῳ, id jam nihil probat; nam χαριεστάτους ex Codd. ibi restituit *Hemsterhusius.* Verum addi posset *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24 δὲ αἰχμὴς λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς ἐγώ — ὀνείρατα ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. εἶναι δεῖν φρονίμους ἐμέ μέτρια φάσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; sed quia & in iis ad nominativum personae respicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accusat. simul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Ephes.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ ὑμᾶς — ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elsner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φασιν; & ex eodem, Ὁ δὲ Λυσίου — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππέως μὲν ἄξιον, pro τὸν δὲ Λυσίου. Addo rursus *Aret Capp.* vers. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προευκρινήσασθαι — πρόσωπον, pro προευκρινήσασθαι δεῖ πρόσωπον. quum tamen ἀποχάσασθαι — ἀφεψεῖσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οὐδὲν γὰρ οὕτως — ὡς ῥᾳδίως χυθεῖς ἱρρώσθαι, pro χυθέντα; in quo posteriore exemplo tamen ad nominat. praemiss. potest esse relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. φησὶ δεῖν μέγα τι θράσος καθορᾶσθαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἵνα δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον κείμενον; ubi κύριοι pro κυρίους. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum usitatissimum, de quo prius diximus. Sed satis est ostendisse, vulgatum Luciani non temere movendum, etsi nec dissimulandum, saepe a scribis peccatum esse in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἤλυτο] Adspirate ἥλυτο in fab. *Æsop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἄλλομαι certe adspiretur, ut patet ex compositis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adspirationem contra Edd. vett. adsumli. *J. F. R.*

74. Ex-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδῶν τὸν βίον ἀδικίας καὶ ἀνομίας μεστὸν, ἅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλελεήσας τὸ ἀνθρώπινον ὑπὸ τῇ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιμι μὲ ἀδικοῦντας ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γὰρ πρὸς μὲ καταπέμπων, ἃ μὲ πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς ἀφέξεινται ὑπὸ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, πρόκριναι ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed quâ in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum insciticia & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab insciticia affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὴ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὲ ὑπεδέξαντό σε καλαπταμένην τὸ πρῶτον, ἅ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πέπονθας. ΦΙΛ. [a] Ἠΐξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐκ ὀπὶ τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκουν μοι χαλεπώτερον τῷ ἔργῳ εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἠΐξα] Ἧξα *V2.* ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόνικος ἐπιμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσαι τῷ σώματι σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἠΐξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἠΐξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum εἰργάσω in ἐργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τὸ εἴργω prohibeo, hic locum habet, neque si haberet, εἰργάσασθαι, sed εἴρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδούς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. c. *in mundo.* *F. G.*

Ἐν

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

εἴων ὡς ῥᾷστον ὑποζαλέξῃ, καὶ τάχιστα, ὥς γε ὤμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καλαβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅπαντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πλησίον ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι πως ἀπόδοξόν τινα τοῦ θανάτου τρόπον.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέπονται. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἔναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, καμοῦ τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καλαράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελθοῦσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Ae-

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος μέρος τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. *V.*

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! *M. du S.*

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Berglerumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. *J.F.R.*

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. *F.G.*

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. *J.F.R.*

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? *M. du S.*

10. Ἡ τῆς καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ἐπ' ὀλίγον ὑπτιάσαντες τὰς καλλικλίσεις. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τῆς Ἀρχιδάμου ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐπιμονῆς, ἐπιχρίσεως, ἕδρας, ἀγωγῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph.* ἵνα πρὸς τῇ Καπιτωλίῳ καθέδρᾳ ἐ σχολὴ γενομένη χρόνου. *J.M.G.*

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui forte Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis oſtenſum eſt. Vid. ad c. 32. *J.M.G.*

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? *M. du S.*

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῆς, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ) τὸν δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσβιάζοι τῇ μουσικῇ, τὸν Ὀρφᾶν εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους πανταπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τοῦ ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾠοντο ἀκριβῶς πάντα καταμεμαθηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεία ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter impostura & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia,

&

36. Ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφούς, Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ ἤτοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν ὁ Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον.

36. Ἑταίρους ἐ μαθ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. R.*

Ἐκ Σάμου Πυθαγόρας. *V.* alter.

38. Ἀβδηρόθεν] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀμυδρὸν] Ἀφανὲς, σκοτεινόν. *V.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

50. Ἀκ-

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

καὶ θειοτὴ σοφία, ἦ, ὡς αὐτοὶ ᾤοντο, ἀπρόσμαχος ἀνεφλέγελο, αἱ κομψαὶ, καὶ ἄποροι, καὶ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, καὶ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

11. Deinde prohibiti ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala subiissem.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτουν, καὶ συνίσανλο ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, καὶ παρεδίδοσαν πιομένους τὸ κώνειον. ἐχρῆν μὲν οὖν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, καὶ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν· νῦν δὲ Ἀντισθένης με, καὶ Διογένης, καὶ μὲν μικρὸν Κράτης, καὶ Μένιππος, οὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ὑπομεῖναι τὸ μονῆς· ὡς μὴ πολε[a] ὄφελον· εἰ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otiose nobiscum a pueritia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, sintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγανακτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ἐστί· μιαρὸν γάρ τι φῦλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἔτυχε πολὺ δουλικὸν, καὶ θητικὸν, ὃ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γάρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ πρὸς πλυνοὺς ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, καὶ εὐμήρυλα, καὶ καλαγάγοιλο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξανλο, καὶ κατεῖδον τὴν αἰδῶ, ὅση καὶ τὴν πολλὴν ὄχλοι τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

a Ὤφελον] Sic effe in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀτρόσμαχος] Ἀκαλαγώτος. *V.*

50. Ἂν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σπιὼν ἰνίοις ἰδόντες, ὅστ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἂν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλεονάζει vel ἐπαοίδῳ inservit. Vid. T. 2. *Asin.* c. 30. sub init. ὁ δὲ ὠδὴ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vs. 72. ὃς δέον — καλαστοξεῦσαι, ὁ δὲ τὴν μάρυθον ἔτιμε. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει τοῖς τε Ἰλλυριεῖς στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι — ὁ δὲ ὠδὴ τῶν περιεστώτων τι αὐτοῖς ἐδίδυ. *J.F.R.*

64. Ὤφελον] Ὄφελον *Th. Mag.* Nosterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ὄφελον etiam scribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demosth.* παθόντων, ἃ μὴ ποτ' ὄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] *Filer de la trame au rouet. F.G.*

ἐμοῖς, ᾗ ὡς ἀνέχον) οἱ ἄνθρωποι τ παῤῥησίαν τ αὐτῷ, ᾗ χαίρουσι θεραπευόμενοι, ᾗ συμβουλεύουσι πείθον), καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα ᾗ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ χομιδῇ ἀδύναλον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, ᾗ σὺν πόνῳ, ᾗ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ ᾗ ἡ δουλεία βαρὺ, ᾗ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τ ὑστάτῳ ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· ᾗ ὅπι τ βελτίστην ὑπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε ᾗ τόλμαν, ᾗ ἀμαθίαν, ᾗ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, ᾗ λοιδορίας χαμὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, ᾗ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς Φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζουσι, ᾗ μελαχοσμοῦσιν [b] αὐτὰς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμελὲ ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τ ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῇ περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί τις ᾗ ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾷστα, ὡς οἶδα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) ᾗ ἐκ πολλῆς τ παραμελείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, ᾗ πήραν ἐξαρτήσασθαι, ᾗ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, ᾗ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, ᾗ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τ ἀσφάλειαν γοῦν αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὅπι τούτῳ παθεῖν, ἢ πρὸς τὸ χῆμα αἰδὼς

betur, reverentia, & ut ſuſtinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari ſe gaudent, & conſulentibus obſequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur eſſe haec omnia.

13. Ac diſcere quaecumque huic inſtituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum eſt. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel ſic praeſtare quod ſatis eſſet, poterant. Quibusdam etiam grave ſervitutis onus, &, ut eſt, intolerabile viſum. Conſiderantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam ſacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis inſuper audacia, inſcitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praeſto ſtatim & in ore ſint: has ergo ſymbolas ſolas cum habeant, (viden' qualia ad philoſophiam viatica?) figuram ſumunt ornatumque decentem, mihique quam ſimillimum: nimirum quale quid feciſſe ait Aeſopus illum Cumis aſinum, qui leonina circumpoſita aſperum rudens, leo & ipſe eſſe poſtulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Noſtra vero facilia omnino, ut noſti, & ad imitandum expedita; de manifeſtis illis dico: nec multum negotii eſt palliolo amiciri, & peram geſtare ſuſpenſam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe ſecuritatem illis nihil ob eam rem patiendi ipſa habitus praeſtitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Geſneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτὰς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. *V.*

89. Γλίχραι] Ταπειναί. *V.*

* Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan.* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] l. c. *tenues, jejunae, egenae.* E.G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* J.B.

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu est invito etiam domino libertas, qui si asserere audeat, fusti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opsonium non salsamentum aut thymus; sed carnes omnis generis, & vinum quodque suavissimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro accessu suo colligunt; vel, ut ipsi loquuntur, tondent oviculas, daturosque sperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, [c] ἄκοντος τοῦ δεσπότου, κἂν εἰ βούλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένου τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ θύμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπά, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀπιφοίτοντες, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque observarunt, opinor, se aequo fastigio staturos cum his, qui recte philosophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet ista vel discernat, modo externa sint similia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, si quis illos sic placide & sensim interroget: sed clamant statim, & ad arcem suam, convicia, confugiunt, & expediunt fustem: ac, si opera illorum requiras, multa *in ore est* doctrina; sin ex doctrina illos judicare velis, vitam te considerare postulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἑώρων, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καταστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ἢ ὅμοια. οὐ γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, καὶ οὐ βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὴ τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus istis civitas, illorum praesertim, qui Diogeni se & Antistheni, & Crateti adscriptos, sub Canis illius signis militare ajunt: qui quod utile inest in natura canum, ut cautionem illam, illam domus custodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥαδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ὑπογραφομένων, καὶ ὡσπερ τῷ κυνὶ ταττομένων, [d] οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἐνέστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, [e] οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ [f] λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

[e] Ἄκοντος] Et sic *Fl.* cum cett. [d] Οἱ] Recte L. *S. Amst.* Ceterae ἡ male. [e] Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amst.* pro οἱ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἡ. [f] Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. supra Περ. c. 15. *L. K.*

3. Αὐτοὺς ἴῳ μάλα] Lege αὐτούς. *F. G.*

4. Καὶ πρὸς ἐμὲ] Intellige ποιοῦσι. *F. G.*

5. Τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον] Vid. supra Ἀνακ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφθ. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπέπλησται — ῥαδιουργ.] *Th. Mag.* v. Ῥαδιουργὴς haec adferens, πᾶσα omittit, (saltem in Ed. *Blandardi*) qui hinc emendandus, si quid opus. *J. F R.*

44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἡ restitutum. Οἷον quod sequitur, ex *Fl.* est, quod etiam recte habet *S* cum ante ea in editionem omnes, excepta *Fl* οἱ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνείαν] Sic scribi satius est, quam in omnibus impressis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τ διδόντα, καὶ ὡδὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

lationem, & illa versus dantem blandimenta, & mensarum assectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

Ὄψει τοίνυν μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τ ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὀπικεκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τ τοιαύτης μισθαρνίας· ἀργοὺς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγανακτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

17. Videbis ergo paullo post quid futurum sit. Exsilientes enim de officinis universi desertas relinquent artes, ubi videbunt, se quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad vesperam, operibus intenti suis, vix tamen sibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otiosos autem homines atque impostores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quasi tyranni essent, promte accipiant, si nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamsi acceperint. Haec vita, qualis sub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

Καὶ ἦλθον ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωνται καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τ σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καθ' ὃν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἶον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

18. Ac minus in ea re mali esset, si tales cum sint, nulla nos alia contumelia afficerent. At isti, vehementer graves & tristes quantum ad externa & publica qui videantur, si puerum formosum, aut mulierem pulchram vel nanciscantur, vel sperent, quid faciant, silere melius est. Quidam etiam suorum hospitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipsae etiam philosophentur: tum communes illas omnibus suis familiaribus prostituunt, Platonis quoddam se placitum perficere rati, ignari quo sensu divinus ille communes esse mulieres voluerit.

Ἃ μὲν δὴ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἐν μεθύσκονται, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καλήγορεῖντες αὐτοὶ

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem se gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accusantes ipsi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd. b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare jusserat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] *Peregr.* c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Christiano Judaeove scriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; sed hisce similia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδου — Στρυθίας] Insignium affectatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίου μὲ &c.] Μίμησις. *F. G.*

5. Οὐκ

adulterium, & lasciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adversum alteri alterum invenies, ut sunt sermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi se inimicos ajunt, cum adulationis causa Gnathonidem, aut Struthiam superare possint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipsi sine mendacio. Voluptas inimica omnibus in sermone, hostis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad irascendum, supra parvulos infantes. Quare risum praebent non mediocrem spectantibus, cum a quacumque causa exarsit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furiosum vident, & spuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi esse, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec possidere digner; obulus mihi sufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo post non obulos petunt, aut drachmas paucas, sed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hisce ad quaestum Philosophia confert? Deinde ubi quantum satis est collegerint, & viaticum sibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & vestimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, ϗ μοιχείας, ϗ λαγνείας, ϗ φιλαργυρίας; ὐδὲν γὰρ ὕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν ϗ τὰ ἔργα. οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρυθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέποντες. οὐκ ἂν ὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μὴ ϗ τοῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴν πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, ϗ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιον, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, ϗ μικραίτιον, ϗ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γὰρ ὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπό τοῦ τυχόντος αἰτίας ὀπίζεσθαι αὐτοῖς ἡ χολὴ, ωελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωσι, ϗ ἀφρῷ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς ἢ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲν, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, ὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμης τριαίμην. ποτὸν γὰρ, ἡ κρήνη ἢ ποτάμιος παρέξει. ϗ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολοὺς, ὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλοῦτους ὅλους. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλήσειεν ἄν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία ἐς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, ϗ ἐπισιτίσωνται, ἀποῤῥίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε ϗ ἐσθῆτας ϗ μαλακὰς ἐπρίαντο, ϗ παῖδας κομήτας, ϗ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

c Καὶ] Omissum in *Ald. J. H. Fr. B1. S.* Adest in *Fl. P.* d Πλήσειεν] Πλουτήσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Καλάμων οἱ ἀδελφοὶ λέγει ὄντες. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*
8. Ἐς χρηματισμὸν] Ἐς τὸν τῶν χρημάτων συλλογήν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλοῦτους] Sic apud *Heliod.* lib. 2. ϗ ἐμοὶ δοκεῖτι τοῖσιδὶ ὄντες οὐκ ἀπόλυες, ἀλλ' ἄσσά τι ἐ λίθοντας αἰτήσειν. *J. B.*
6. Ἀλλὰ πλοῦτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτους μεγάλους ἤρησαν. *J. F. R.*
7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλουτῶν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὴν ναῦν. *M. du S.*
Πλήσειεν ἄν] Πλουτήσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abest quia sic edam. Sed quia & Scholiast. vulgatum habet, & aliquis inest sensus, contextum immutare non sustinui. *J. F. R.*
13. Συνοικίας] Vicos. *F. G.*

20. Πολ-

ρειν Φράσανλες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τῷ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τῷ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera; & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a]τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Inscitia atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοὶ, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b]μελετητέον. ὁ μὲν γοῦν κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γοῦν καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνῷ μὲν γοῦν, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καθαπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ καὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ δοκῇ τὸ καιρὸν δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν Φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἆθλον οἴεσθε

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μελετητέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * Μετελευσέον] *G.* Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.*

37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

* Μετελευσέον] Ita ex *G.* restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F.G.*

22. Τὸν τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.*

23. Ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοσοῦτο. ratio clara est. *J. J.*

42. Παρὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae ſimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quas quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

τῆτον ὐ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψις μιαρὰ ὕτω ϗ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τ' κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τῆ Αὐγείᾳ, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ χ' τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, ᶜ ὡς καὶν ὀλίγους αὐτῶν ὀπτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσίν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ οὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ πω ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τ' Θράκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, ϗ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τ' ὁδοῦ· οἶδα γὰρ τὰ Θρακῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι τῷ δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ ϗ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα ϗ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἱμός ὅστι τὸ μεῖζον, ἡ καλλίλιχρὸν δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ ᵈ ὑποπεπαμένον, πάμφορον, ἀπὸ τ' προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς ἐξάμενον· καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τ' ὑποκειμένης πόλεως. ϗ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, ϗ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὧν ἀπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις πολαμὸς μέγιστος περιμείβει, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μὲν ὅτος· ἡ δὲ πό-

ᶜ Ὡς καὶν] Ὡς ὐ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *Aldi.* ᵈ Ὑποπεπαμένον] Sic Edd. omnes.

ὐδὲ καιρὸν alienum ab ejus mente eſt, & δίκαι dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπταμένον] Ita ſolet praeteritum πέπαμαι pro πεπέταμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πύλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεῳγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν ὅτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inſcendamus ergo, quod felix fauſtumque ſit.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κήρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. * ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ οὖν, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, οὕς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὰ οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, ἀφ' οὗ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ἀπὸ δ' ὧν γ' ἐπιθυμίας ἦν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo veſtigandae ſunt illae beſtiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes ſunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum eſt. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philoſophia, dic qui nominandi ſint, & ſigna inſuper. PHIL. Ne ego quidem ſatis certo, quomodo nominentur, ſcio, quod cum illis minime verſata ſum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris ſi Cteſones (*Habeones*) & Cteſippos, (*Habiequos*) aut Cteſicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοι εἰσὶν οὗτοι;

27. MERC. Bene mones. Verum qui ſunt

* ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. οὐδὲν *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; F.G. Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. ſupra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diſſ. cum Heſ.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐτιῶν ἡμᾶς. Sed cum & ipſe *Gujetus* lectionem prioris iſtius loci iſthic probarit, non videtur ignoraſſe phraſin, ſed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam neceſſitatem video. Verum & alibi etiam a ſe diſſentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Polidonios . . . aut poſſifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M.du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα σὺ χρῇ κεκαρμένῳ εἰς τὸ Λακ.] Expoſuit hunc locum *Meurſius* Miſcellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῇ κεκ.] Vid. *Meurſ.* in Miſc. Lac. I. 16. p. 76. [Reſpexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque ſicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἐτ. δ'. XII.] *M.du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα ſubaudi, aut ſimile quid. *F.G.* Ἔθος commode intelligitur. Phraſin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. δραπέται γάρ] ΑΝ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γάρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris ſuae cuique ſatis recte partes aſſignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum ſequi S. editorem decuerat. *M.du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abeſſet in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et ſane contra quam *Marcilius* ſentio. Melius enim cohaeret, eosdem ſua inveſtigantes rationem addere, cur alii nullum jus in ſuos ſit fugitivos; quam alium haec ſubjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum ſuaderem, ſi adeſſet in aliis. Et licet in Graecis adeſſet, in Latinis tamen etiam praetermiſit *Birkheimer*. *J.F.R.*

11. Εἰσὶ δὲ καθότι] Obſcuriuſculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod perſonae non ſatis diligenter appoſitae ſunt: quod ut intelligatur, ſcopus & oeconomia totius libelli inſpicienda eſt. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini ſ. Protei grege Cynicum odio publico voluiſſe exponere. Exordium petitur ab ipſa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philoſophia, ac de Pſeudo-philoſophorum injuriis queritur, eorum praeſertim, qui humili opificio, vel ſervili adeo conditione deſerta ad pallium & philoſophiae profeſſionem confugiant, eamque ſua humilitate atque flagitiis ſuis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehoneſtamenta ſui nominis, atque ulciſcenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites ſuos jubet Philoſophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Subſtituimus *habendi* nomen in converſione noſtra.) Credibile eſt igitur, *Cteſiam*, *Cteſonem*, *Cteſiclem*, *Cteſibium*, *Cteſippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Euctemo-*

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἰσιν, ἢ τί καὶ περισκοπῶσι καὶ αὐτοί; μᾶλλον δὲ καὶ προσίασι, καί τι καὶ ἔρεσθαι θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς ἀγύρτας ἅμα εἴδετε, καί τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, καὶ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἅττοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμένην πρὸς αὐτῶν. ΕΡΜ. Εἴσεσθε δὲ καθότι καὶ ζητοῦμεν αὐτούς. τοῦνυν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τῶν ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπαγρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, καὶ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. Bl.* &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. *c* Οὗτοι] Omittit *Fl.* *d* Δραπέται] ΦΙΛ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. *Μέτιμεν*] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut ſimili nomine fuiſſe, quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5. pr. ſ. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 5. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amicitiis opes conſecutum majores, certe ma edicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quosdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipſa adeo Philoſophia) εἴσεσθε δὴ (non δὲ) inquit: *Statim ſcietis*, *ναθότι* quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtrosque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (ſic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. *Οὐ τοῦ, ἐκεῖνος, ὁ κηρύττεις*: ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquiſitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, *ἀμελεῖ ἀπαιτῆς ἀνευρήσομεν*, perſonam ΑΝΔΡΩΝ ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca poſſunt conferre, illis fiaudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis *ει*, a quibus incipit εἰσεσθε. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ἐν χρῷ κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμυσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅπῃ ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ κόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὰ κροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ὑπογνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τῆς τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῖν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησί γοῦν, ὡς φησιν, αὐτή.

ΦΙΛ. Τίς δ' οὗτος ἄλλος ὁ προσιὼν ἐστίν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅπῃ τὴν Ἀργῶ ἐμοὶ, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γοῦν τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέσσοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσα-

indoctum, aspera voce, maledictum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

[a] Αὐτονόμῳ] Μητρῴῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. [b] Ὢ οὗτος] Admisi ὦ ex *B1.* & 2. quod aberat ab cett. [c] Ὃν] Recepi ex *Fl.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ὅπῃ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ὅπῃ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μητρῴῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεύς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τοῦ τῷ νόμῳ. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. οὐ νοῶ· legit librarius Δεσπ. νοῶ. De appellatione Cantheri s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῶ οὗτος] Νοῶ, ὦ οὗτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Κόμα] Vid. *B. πρ.* c. 20. ubi Cynicus Philosophus οὐ χρῶν κειρίᾳ dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra *Πορ.* c. 15. κομῶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Κόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐπῃ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego, quem quaeritis, novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit : auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat, oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt, & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox eſt, Homeri verſiculos recitantis? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus, quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes, *Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.*

HOSP. De me hic verſus, cujus muliere

σοφία, ἢ [d]Ἡρακλες, ἢ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαμὸς ἀποδιδόναι τὰ μηνύτρα, ὡς ἄγωγε πάνυ σαφῶς, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστί, χρυσίου γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴν μὲ οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούσαιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, καὶ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὐτὴ πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίσχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνὴ, ῥαψῳδούσης τί τοῦ Ὁμήρου ; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι καὶ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρός γάρ μοι κεῖνος [ἀνὴρ]
ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e]μισητέον, ὃς Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν, ὅτεν φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ἣν ἔχω γυναῖκα

Ὤιχε-

[d] Ἡρακλες] Et ſic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. [e] *Μισητέον*] Μισητόν male P.

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea, ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F. G.*

30. Ἀμέλει ἄπαυλας] Literae ἀπ. quae Ἀνδρὶς notare debebant , miſtae cum primis verbi ἀμέλει, & ſic omiſſae, ut paullo ante ἐρ. ante εἶ. *J. M. G.*

Ibid. Ἄπαυλας ἀνδρήσομεν] An ἄπαυλας ἂν εὑρήσομεν, & ſubaudito τοὺς δραπέτας. *F. G.*

Ibid. Ξωιπσι γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξωιστὶ, i. e. ſimul ſunt ? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F. G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν ;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F. G.*

Ὁ τὴν κιθάραν ;] O *Gajete !* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen, & probaſti alibi ellipſin, nec meminiſti perpetuo ἔχων in hiſce omitti, aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πινακία, *Bis Accuſ.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ὁ τὰ ποικίλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J. F. R.*

50. Ἐκποδὼν] *B1.* habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Selam.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδὼν. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe, quidquid differentiae ſtatuant alii , vid. ſupra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι *e medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐκέλευσέ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ἢ ἐκ ποδῶν forſan legendum, ejecto ὑμῶν, adjecerat Idem. At quae neceſſitas quaeſo? *J. F. R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1. 2. & 5. *J. B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum, ut verſus ſtet. *F. G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F. G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes: non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes Philoſophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J. M. G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδοχεύς. F. G. Immo ὑποδεκτὸς , ſi

Ὤχεο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ πτολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βυλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν πανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰς ὃ χὴ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῇ καλαράτᾳ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτος κυνὸς ἀγρίου [d] ὁρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. Φασί δ' αὐτὴν καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς οὗτος αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν.

ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; Φέρ' ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμος ἴσως, ἢ ἄρτος τρύφων; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cerve,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt*.

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis frustum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. c Μέσση] Sic *Hom.* Μέσσῃ P. Bi. ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὁρμὴν] Ὀδμὴν. *Gesn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδιξάμενος adscript. marg. *F.* Sed ὑποδίκου personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *F.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae*. Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ. *F.F.R.*

69. Πανάριστε] Πανάριστε ἐριζέμεναι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *F.F.R.*

73. Εἰκότως τῇ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quali usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *F.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθη κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *F.F.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter P. legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *F.F.R.*

76. Τρίτος κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῆ Κερβέρ. τὸ τρίτος hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μωρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλειώθω, nec ullam allusionem ad vocem κρεμνησίαν. Ideo su-

Non; ita me Jupiter: sed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante se ferebat in Graecia, hic vero Chrysippeus (*auri famelicus*) ex asse est. Itaque Cleanthen non ita multo post videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, pessime, nonne Lecythio es, meus fugitivus? Non sane alius. Hem risum! Quid postea non fiet? etiam philosophatur Lecythio? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero: sed ego dominus lubens illum minu, ut pereat, emitto. MERC. Quid sic? DOM. Quia de genere plane suppurato est. Nomen autem ipsi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulsor malorum Hercules, audin'? Deinde pera *sumta*, & baculus! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero! Non sane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum? HOSP. Est liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non est mirum, cum etiam Triphales sit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅτε ἦν Ἑλλάδα, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ὄζει. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν; ἤμενον ἄλλον, ὦ τᾶν γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ ἔτος ἀδέσποτος ὑμῖν ὄζει; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τὸ ὑποσάθρων ὄζει. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλέσαμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλεες ἀλεξίκακε, ἀκούεις; ἔπειτα πήρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύυσαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

[f] Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμήτα *Palm.* Κρεμάνθην *Pell.* [g] Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* [h] Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

suspicor non ita scripsisse Lucianum, & forte Χρίμητα scripserat, ad quod alludebat χρεμήσεται, ut paulo supra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P. a G.*

ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opusculi videtur, quod suspensum innuat, cum inedia vitam finiisse ab aliis tradatur. Vid. Μακρ. c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, senex, vetustate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες — τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia inepta & obscura sunt; nec Luciani esse videntur. *F. G.* At si hoc non est urere & secare, quidvis licet amputare. Et si sic grassari velimus in scriptoribus vett. quid tandem sani relinquetur? *J. F. R.*

8. Τρικάρανος] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Crassus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Nisi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conscriptum, quo tendat non assequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Est inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανος. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* est, ad hanc Graecam appellationem respexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, sequitur Triphalem fuisse Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, sed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Aristophanicae* nomen celebre, saepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitiosum puto: sive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρανον accedat: sive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης est. Sic Schol. *Aristoph.* Lysistr. 772. itemque *Eustath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὸ φαλῆλα interpretantur αἰδοῖον ἀνδρός. Quo sensu Τριφάλητα acceperit *Aristophanes*, e fragmentis fabulae vix est ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipso forte *Aristophane* acceptus, ad posteriorem rationem magis videtur accedere: est enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀρρενότητος. Hinc etiam lascivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτῃ μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκνῃ, οἴχεσθαι ᾠδὶ τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, ᾠδὶ διδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὴν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὴν Ληκυθίωνα· [d] τὴν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀκεῖνον ᾠδὶ διδοθῆναι τοῖς πιθηκαῖς, ὡς ἀπόλοιτο ᾠδὶ τιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ πρόσθετι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὸν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπου τὸν χιόνα μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὁπότοι, παπαιπαῖαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ λαλόγων; ἀλλ' ἀκολούθει ᾠδὶ τοῖς πιθήκοις ἤδη, ἀποδυσάμενον πρότερόν γε τὸν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὂν ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

a ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl.* Δ. tantum. b Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Πρωτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* c Τὸν μὲ ἀποπλ.] Τὸν μὲ κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. adſcriptum marg. *J.* d Τὸν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *J.* e Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριφάλλιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τρ.φάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν εἷς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων εἷς λόγος, aut pro εἷς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὴν μὲ Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὴν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per τοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιθήκοις] Attigi hanc poenam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit haec omnia *Lapith.* c. 32. κἀκ καλλιφθείς τὰ αἰχίσα ἔπαθες. *J. B.*

22. Παρατιλλόμενον τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενον τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) πρόσθετι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De ᾠδὶ διδόμαι dictum eſt ad Μισθ. c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ λαλόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *J. M. G.*

SATURNALIA.

SACERDOS ET SATURNUS.

SACERD. QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia illa & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

ΙΕΡΕΥΣ. Ὦ Κρόνε, σὺ γὼ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, καὶ σοὶ τέθυται, καὶ κεκαλλιέρηται ἡμῖν, τί ἂν μάλιστα ἀπὸ τῆς ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ῥᾴδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἐσκεμαι, ἐρῶ γὼ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολύν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακὰς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἄλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὡς τι καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς σῆς ἀρ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *J. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* a Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. J. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec χρόνια dicebantur a Grǽcis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Cæſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *J. F. R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F. G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel ἀφ' ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἐμφοροῦσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ὥθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adſirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permuta ſatis mihi faciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *J. F. R.*

16. Ὡς τι ἐ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *J. M. G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M. du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμὲ omnino probam. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Prove.b. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατιστίνης — ἄλλος αὐτὸς. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναθαμοῦσα ἀφ' ὧν αὐτὴ νῶτον ἐ κεράτων — σὲ ἀνασπάσω. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξελεύσομαι. Sic αὐτὸς nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτῶν ἀφ' ἁπάντων τῶν βίῳ.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφανέμειν τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτῶν, ἀλλ' αἴτει τὸν ἀπὸ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅπερ ῥητοῖς παραλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. καὶ ἢν ἐκπρόθεσμον τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμί, καὶ πω τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἄρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅπερ κεφαλὴν ὠθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένου τοῦ προσώπου. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα καὶ πλεῖστον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς ἀφαιδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνο, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἔγωγ' ὃν ἤδη ἀπηγόρευκα, αἴτῶν μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σείων, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπαναλεινόμενος, δρι-

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus tutum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. *G.*

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. *G.*

Τῶν σὺ χρὴ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἐγερόμβοι κυκλήσομεν ἰνδάδε νεκρούς. - Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μίνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον sine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τ' ἑορτῆς. *J.F.R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M.du S.*

28. Σπουδαῖον μὲ οὐδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Ιγ. B. c. 30. δίνδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. *M.du S.*

Σπουδαῖον μὲ οὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπουδαῖον μὲ οὐδὲν, οὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαι] Οὐδὲ ἀγοραῖον οὐδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται οὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th.M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Δίνδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui sors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M.du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοις τὰ συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si compararentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον λαὸ τοῦ τοιούτου ἐπεστάσαντο, ὡς ἴλιγγος ἐφορᾷ ὁ ξύλου ἐπιούσης] Certissimum est men-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ϗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ϗ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ϗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ϗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ πομπογήροις τε ϗ ἀνοήτοις ἀνδράσι πρόσειχεῖ τ πλῦτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῶν· πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ παντάπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τ δύναμιν ἐξετάζειν τ συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ϗ τοῖς ἄλλοις ἐς τ μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, [c] σοι τ ἑξάδα χαρᾶνω ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γὰρ ἐς κόρον ἀπὸ τῦ τοιύτυ ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ϗ φορὸς ὁ κύβος [d] ἐπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τῦ σκάφους, σχεδὸν ὅτῳ μικρῷ ἑρμαλίῳ τῷ κύβῳ. καὶ μὴν ϗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ϗ ᾠδικώτερον ἄλλυ δόξαι [e] ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ϗ διαχυνομένων τὺς μὲν ἄλλυς ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τῦτο γὰρ τυπτίμιον τ ἀδεξίυ διακονίας) σὲ δὲ, καὶ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ϗ τἆθλ' ἁρπάσαι τ ἀλόντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι ϗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

c Σοὶ] Sic L. *H. P. S. Amst.* Σὺ *Fl. J. Ald. Va. Fr.* Et hoc omnes obsidet. ἅσαι marg. *J.* conjicit.

d Ἐπινεύσει] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ *Jens.* e Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ἅσαι, vel ἄσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. *M. du S.*

66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. *G.*

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ: neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. *J. J.*

68. Καὶ φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβος] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Jensius* jubet in ἐπινεύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus esse cum Cl. *Jensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lectt. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρωτεῖόν γε σὺ ἀπολάυσις, ἢ προκίμψεις πάντας τοὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ἔστω δὲ τάχα εἰσῆται, εἴων μὲ ἔσαν ἀπολαύσει multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ἅσαι, vel ἄσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ϗ βασιλέα] *Le royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini sortiere talis.* *F. G.* Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. ϗ βασιλέως χειροτονῆσαι. *J. F. R.*

τῷ ἀτραγάλῳ κρατήσαιλα, ὡς μήτε ὑπ-
ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγμαλα, καὶ αὐτὸς
ἐπιτάλλειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι δεῖ αὐ-
τὸν ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσαλ, καὶ
σκάμμον τ' αὐληλρίδα, τρὶς τ' οἰκίαν
περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ ἡ ταῦτα δείγμαλα
μεγαλοδωρίας τ' ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ
μηδὲ βέβαιον γίγνεαλ. τ' τοιαύτῳ βασι-
λείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐ-
τὸν ἐμὲ τ' ταῦτα δεδωκέμενα ὀλιγοχρόνιον
τ' σχὴν ἔχονλα. τούτων δ' ὧν ἄ μοι δυνατὰ
δοῦναι, τ' πεττῷ, τῷ ἄρχειν, τῷ ᾄδειν, ἡ
τῷ καλαριθμησάμην, θαῤῥῶν αἴτει, ὡς
ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, ἡ
τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τ' μὲ
τοιούτων ἡ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι
ἀπόκριναι, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καὶ
μοι ἦν εἴπῃς αὐτὸ, ἱκανὴν ἕξῃ τ' ἀμοιβὴν
ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τ' θυσίας, καὶ πρὸς τὸ
λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώ-
τα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γὰ, ἢν εἰδὼς τύχω.
ΙΕΡ. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ'
ἐστὶν, ἃ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήδιες
τὰ γεννώμενα ὑπὸ τ' Ῥέας, ἐκείνη δὲ
ὑφελομένη τ' Δία, λίθον [a] ὑποβαλλο-
μένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καλαπιεῖν·
ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε
τ' σχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τ'
Τάρταρον Φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν
σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὲ
σοῦ παρετάξετο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴ, ὦ
ἑταῖρε, ἦγομεν, καὶ μεθύειν ἐξῆν, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. ISAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque male-di-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῳ Fl.

80. Τῶν πεττῶν] Πεσσὸς τὸ ταυλίον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγμαλα] Consule de hoc ludicro *Taciti* A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. I. 25. οἷ Σαυρομάλαι λέγουσι βασιλεύς, ἴδοξε γὰρ παίζειν ταύτῃ τὴν παιδιὰν, προσώσει, σὺ πίε, σὺ κίναιον, σὺ ἄσον, σὺ ἄπιθι, οὐκ ἔλθε, ὑπακούω, ἵνα μὴ παρ' ἐμὲ λύηται ἡ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laert.* & hoc Luciani. *J. F. R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut *Eustath.* de Ilm. I. p. 10. οἱ Τετραλὴς λίθος, sed p. 13. λίθος ὁ Τετραλὲς. *Aristoph.* Nub. 764. λίθον ταυτὶ — καλὸν. &c. Noster *Imag.* c. 1. f. ὁ λίθος Ἡ-

ρα-

dicere prout libitum dominis, discres sane, irasci mihi permissum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & senem Deum.

SAC. Atqui ego ista, Saturne, non mea sponte interrogo: sed Hesiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope universos, haec de te credunt.

6. SAT. Putas enim pastorem illum, jactabundum impostorem, sani quidquam de me scire? Considera autem hoc modo. Estne ut homo, neque enim dicam Deum, sustineat sua sponte suos ipse devorare liberos, nisi quis forte Thyestes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc si forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero possit, nisi forte sensus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum gessimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, sed mea cum sponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non esse, neque in tartaro, ipse quoque vides, arbitror, nisi caecus es ut Homerus.

7. SAC. Qua igitur caussa, Saturne, motus reliquisti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In universum senex cum jam essem, & ipsa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim sufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc sunt, injustitiam; sed currendum semper erat sursum deorsum, fulmine intentato, quo perjuros aut sacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laboriosa & juvenis vires poscens:

λοιδορεῖας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῆν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὕτω καὶ πρεσβύτην θεόν. ΙΕΡ. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτῷ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐκοῦν γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περιτετεύχασι περὶ σοῦ.

ΚΡΟΝ. Οἴει [b] γάρ τι τὸ σωμάτιον ἐκεῖνον, τὸ ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὅτως, ἐφ' ὅτις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἑκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσών, πάθοι; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐδίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' ὅτε ἐπολεμήσαμεν, ὅτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ ὅτε πεπέδημαι, ὅτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

ΙΕΡ. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; ΚΡΟΝ. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ὢν (διὸ καὶ περιεδήσαί με οἱ πολλοὶ εἰκάσαν) οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἀρκεῖν πρὸς οὕτω πολλὴν ἀδικίαν τὴν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὴν κεραυνὸν διπρηνῆ, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργώδες ἦν,

[b] Γάρ τι] Sic omnes. [c] Ἀφειλέτο] Male omissum in *Fl.*

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ ἐξῆς ἔγνως ἂν ὑπτίασας ὡς ὀργίζεαι γοῦν ἐφεῖτό μοι. *V.*

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίσθητος, ἀπαθὴς. *G.*

γαντια. Sed & de gemmis masc. gen. ibid. c. 11. idque usitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλλομένην. Amant enim participia nominandi casu sic jungi sine copula. Vid. supra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Asin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ οἰκέας —— ἐμπρησών. *Act. Apost.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æsop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀναγὰς —— στατῆρας βοῦς ἑκατὸν πλέσας ἐπὶ τῶ βωμοῦ θῆς ὁλοκαύτωσιν. *J. F. R.*

8. Ἡσίοδος] *Hesiod.* Θεογ. 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι —— ὑγιὲς τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν τι —— πρᾶξαί τι; modo proba & ibi sit lectio. *J. F. R.*

ἦν, καὶ νεανικόν· καὶ ἐξέφηνα ἂν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. καὶ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι συγγενέσθαι τοῖς παισὶν ὅσα τὴν ἀρχήν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ἵνα τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοντα, ἵνα τῷ τὰναντία αἰτοῦντων ἐνοχλεῖσθαι, ἵνα βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἄγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε, καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἵαν ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, καὶ τάχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, καὶ κρέα ἐσκευασμένα, καὶ ὁ οἶνος ἔρρει ποταμηδόν, καὶ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαντᾶσθαι κρότος, καὶ ᾠδή, καὶ παιδιά, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. εὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δέ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους καὶ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμῶντα τοὺς τὰ ὅμοια πράττοντας, ἅτε καὶ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi *imperium*. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi caussa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

a Εὖ ποιῶν] Sic *Fl. B1.* & 2. Εὐποιῶν junctim cett. *Ald. J. Fr. B1.* & 2. b Οἵαν] Bene L. *Fl. V2. P. S.* Οἷς male *Ald. J. Fr.* Et sic *H1.* Παιδοτρίβας cett. male. c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AIW.*

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B2.* ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἵαν] *L. Fl. V2. P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἷς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ. .] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ ταῦτα εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, καὶ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σε ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipse quoque serviens & memor compedis. SAT. Non desinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & desinam. Verum hoc adhuc mihi responde. Alea ludere an consuetum erat etiam his, qui sub te vivebant? SAT. Omnino: sed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; sed summum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & solus semper cibo se abstineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipsi essent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: si quis unum de istis ex solido auro viris, in nostram hanc vitam productum vulgo ostenderet, quid miser ab illis passurus esset? Incursione facta illum, novi ego, discerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos constituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne festis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem sint, sed in quaestu sibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae sponte ipsi sua faciunt.

δηλεύοντα, μεμνημένον τ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, κ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι κ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπλεύειν σύνηθες ἦν κ τοῖς ὑπὸ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ἀ μὴν περὶ ταλάντων γε, κ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀνιᾶσθαι ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γὰ ἂν κ ἐπέπλευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε κ μέλαξ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τ ἀνδρῶν ἐκείνων τ χρυσηλάτων, ἐς τ ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἄθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι ἐπιδραμόντες, ὥσπερ τ Πενθέα αἱ Μαινάδες, κ αἱ Θρᾷτται τ Ὀρφέα, ἢ τ Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μεῖζον ἀπενέγκασθαι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε ὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιοῦνται τ ἑορτήν. εἶτα οἱ μὲ ἀπέρχονται λητεύοντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, ὐδὲν δέον, κ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἐχόντες ποιοῦσιν.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeò delicatus cum sis & se-

Ἀτὰρ εἰπέ μοι κ τόδε, τί δήποτε ἁβρὸς ὕτω θεὸς ὢν, κ γέρων ὁπλεξάμενος τὸ

76. Ἐς τ ὑμ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κόρακας. G.

80. Αἱ Θρᾷτται] Threissae. G.

τριῶς Hagen. 1526. 8. Erasmus etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; nisi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. Plautus rectius Peri. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quasi hoc ex Graeco vertisset. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ὦ τῆ μάθε ἐκεῖνο. ποιῶ σε &c. Ita distinctionem *Solanus* mutarat. Et sic trajectio constructionis foret, de qua paullo supra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec displicet; quia tamen & sic Cl. *Gesneri* versio aliquantum foret immutanda, quae sensum haud incommodum exhibet, nec satis certa est res, manum abstinui. *J. F. R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis nostrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris consiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes pestis ista grassata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango posteris vix credibilem, historicumque poscentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia pestem Athenienssium descripsit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot mensas incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum singuli divitias summas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum misere perdiderunt, ab Aleatore, similibusque ejus perditis hominibus miserum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέστατον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπεκκεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὸ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; οὐ γὰρ πρεσβυτικός γε ὁ χειμὼν, οὐδὲ ὑποτήδειος τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀνακρίνεις, ὦ οὗτος, ἤδη πίνειν δέον. παρρησιάσαι γοῦν μοι χρόνον τῆς ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, οὐ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοσοφῶν. ὥστε νῦν μὲν ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ ἐχθὲς ὑπὲρ καρύων, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτῃ ἡμῶν τὴν συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τοῖς φίλων, ὅσοι γ' ἐπακοῦσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundissima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores siccae ac nudae, destitutaeque foliis, & prata informia, ac sine floribus, & contracti homines instar valde senum, ad focum plerique sunt, tum festos dies agis? Nec enim vel senibus illud tempus vel delicate vivent. Itibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum esset. Exemisti enim mihi tempus festi hujus diei non parvum, ista non necessaria mecum philosophando. Itaque jam ista omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges constituamus, illisque obsequamur: sic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros senes ait fieri. SAC. Sed utinam sitiens bibere non possit! si cui jucunda non sunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa respondisti. Et placet mihi descriptum in libro hunc nostrum sermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius respondisti, legendum offerre, quotquot amicorum nostrorum percipere tuos sermones merentur.

CRO.

a ὃ οὐ] Ita *Fl. J.* Sed ὃ male omisere *Fr. Bz. Ald. H. P. S. Amst.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἤγετο. *V.*

3. Παρρησιάσαι] Ἀφέρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέστατον] Τῷ ἔτους hic deesse videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae scripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *& nihil est, quod non concrevit gelu.* sed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic stylus. Ego τοῖς excidisse opinor. Simulia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec observatio suppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed potest stare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe sine casu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι construendum. Immo sic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi constructionem & ellipsin non semel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At si infra c. 21. χρυσίῳ χοίνικά γε ἡμῶν πάντων κατασταθέσαι recte habet, hoc tanto facilius se tuetur. *J.F.R.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* usurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἔπεισας] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XXIII. 11. De vulgatissima

CRONOSOLON S. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturnisolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronosolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad festos ipsius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda sint, ea in alio descripta libro ad illos jam misi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut statim futuros poenis obnoxios, quae contra inobsequentes magnae sane statutae sunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legislatorem a se spretum iri, sed Saturnum ipsum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adstans, sed nuperrime videnti vigilantique praesens oblatus. Erat autem non competitus, neque squalore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum ostendunt; sed falcem habebat acutissimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi visus est. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos justum est.

11. Nempe videns me severo vultu & cogitabundum inambulare, cognovit statim, quod decebat Deum, tristitiae meae caussam, & graviter a me paupertatem ferri,

20 Ταδὲ λέγει Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τὴν ἑορτήν. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσι καὶ ἐκεῖνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσονται τοῖς ἀτιμίοις, ἃ κατὰ τῶν ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δὲ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσητε τῶνδε τῶν προσταγμάτων. ὡς ὅστις ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ὅτι σὲ, οὐκ ἐμὲ νομοθέτην ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τὸν Κρόνον αὐτὸν, ὃς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμενος. ἦν δὲ οὐ πεδήτης, οὐδὲ αὐχμῷ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν ληρούντων ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ τὴν μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τἆλλα φαιδρός τε ἦν, καὶ [a] καρτερὸς, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκεύαστο. μορφὴν μὲν τοιόσδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα [b] προειρῆσθαι ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συννοίας βαθείσης, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τὴν αἰτίαν τῆς λύπης τίς ἐστί μοι, καὶ ὡς

[a] Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* [b] Προειρῆσθαι] Sic dedi ex *Fl. Va. Ald. Bl. S.* Προειρεῖσθαι *J. H. Fr.*

ma autem ellipsi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. supra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J. F. R.*

45. Ἐστί] Scribendum fuit εἴη. *M. des S.*

Ἐστί] Obsequerer *Solano* εἴη rescribenti, propter adjunctum καὶ δυσχεραίνοιμι, si auctoritas accederet. Verum quia separatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐστι, quam ἔγνω τί δυσχεράνοιμι, nec exempla desunt dissimilium modorum, & casuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. sic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θὴς — καὶ ὑποσχέσθαι. Mox c. 13. ap. Nostr. μηδὲ γυμνάζεσθαι, μηδὲ ἀσκεῖν, & in seqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; sed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Asin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθησθε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲ ἀπέλιπε, ὃς δ' ἐκβαλὼν ἐλευθέρους τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaest.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐκτενέσθαι, — καὶ νίκησε· καὶ ὡς Ἀφροδίτης εἴη θυγάτηρ· καὶ ὡς — παῖς γενέσθαι. Quod si ergo & in Luciano pro commate post ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum seqq. per me licet, etsi

ἢ πενίαν δυσχεραίνοιμι, ἢ χεῖμα ἢ ὥραν [a] μονοχίτων καὶ γυμνὸς [b] κρύος, καὶ Βορρᾶς πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ ἑορτὴ πάνυ πλησιαζούσης, ἑώρων τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσουσι, καὶ εὐωχήσονται, ἐμαυτῷ δὲ οὐ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τῇ ἀτός μου λαβόμενος, καὶ ἀφασείσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καλοὺς πάνυ μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους ὁρῶ πλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ἴσθι σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μεταχοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλω-

qui praeter tempestatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad ista munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare se uti sacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde festivam esse. Accedens igitur a tergo, & aure prehensum concutiens, ut apparere mihi solet, *Quid hoc*, inquit, *Cronosolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum sacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & solos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium desperatione versemur? Sed neque tu, Domine, finem vis istis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non est facile, quae a Clo-*

a Μονοχίτων] Sic *V2*. Μονοχιτῶν cett. b Κρύος] Abest a *Pk*. c Προσεικάζειν] Sic omnes. Forf. προστικάζειν. marg. *J*. etiam πλησίαζειν adscriptit.

id parvi referre puto. nam rursf. *Ptol. Heph.* l. d. sine majore distinctione, καὶ ὡς ἐμοῦ τοῦτο Ζεὺς, καὶ ἀποτυχὼν κεραυνοῦ. Mox ibid. praemissos optativos excipit indicativus, ὡς λάθοι μὲ αὐτὴν ἡ Ἥρα — δοίη δ' Ἐλείη, κλίψοι δ' αὐτὸν — ἀφίλοι δ' — Ὡς Ἠλίῳ θυγάτηρ ἐς Ἀΐδας Ἐλείη, ἐκαλεῖτο δὲ Λευτή. Imperativ. & subjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάχωρει — καὶ μὴ ἡγήσηται. Dissimiles casus *Pausan.* Vit. Aristom. ipso princip. Ἀνηκίστων (sic enim lego pro ἀνηκάστων) μακρῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, καὶ ἅμα ἐς τὰ μέλλοντα ἤδη ἀποβλέποντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Sallust. Catil. 21. 4. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elsner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorsus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pausan.* protulit. *J.F.R.*

46. Μονοχιτῶν] Μονοχίτων ὢν. An μονοχίτων ὢν scribendum pro μονοχιτιῶν. F.G.

Μονοχίτων] Sic recte una *V2*. reliquae Edd. Μονοχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baiſio* p. 211. ita necessario intelligendum, ut unica sit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; superinductas tantum tunicae vestes respuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Διχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens esse de adparatu convivii & sacrificii, vid. si operae est, ap. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Apost.* X. 10. *J.F.R.*

55. Προσεικάζειν] An προστελάζω legendum? *F.G.*

Προσεικάζειν] Legendum προστελάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμ. c. 82. *M. du S.*

Προσεικάζειν] Fateor *assimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non posse. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προστικάζειν *alludere*. Sed mox damnavi, cum nec literae satis congruant, neque significatio. Magis jam placet προστελάζειν *accedere*, praesentem se demonstrare, apparere: idque interpretando expressi. *J.M.G.*

62. Μεταχοσμῆσαι] Infra N°. 21. μεταχοσμῶ ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L.K.*

75. Μάτλῳ] Legendum est μὰ μάτλῳ &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγυίοιν τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Graecas istas voces sic Latine versas conspici, *ut Cybelae matri se adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλαὶ μοῖραι ὦσι τοῦτο τῷ ἄγει τῷ ἀλεκτρυόνι ἀγυίφονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* differt. tertia μηδὲν τῶν ὡς τοῖς κύκλοις ἀγυιφόντων διαφέρηται, οἱ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἀποθυσιάζουσι, verterit Cl. *Hoinsius*, *similem mendicis illis, qui in triviis stipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pseudomanti* has voces ἀσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγυίφοντές τι καὶ ἐνθάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non servant eundem tenorem? Certum est, ubi ἀγυίφειν habet additum casum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clotbone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad feſtos dies attinet, pauperiati veſtrae medebor. Medicina autem erit iſta. Abi, Cronoſolon, inquit, *& leges mihi quasdam ſcribe, quae facienda ſint per ſolennitatem, ne pro ſe tantum feſtos dies agant divites, ſed bona vobis ſua impertiant. Sed non novi*, inquam ego.

12. *Ego vero*, inquit, *te docebo*; deinde initio ſtatim facto docuit. Deinde cum omnia jam ſcirem, *Etiam dic illis*, inquit, *Si hoc non fecerint; tum fruſtra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exſecuerim, hoſce divites autem quotquot leges violaverint non caſtrem, ut* tanquam *Galli ſtipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus eſt. Itaque optimum vobis fuerit leges non violaſſe!

65 Θῆς, ἢ τ ἄλλων Μοιρῶν πάσχεῖε· ἃ δέ ὅτι τ ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τ πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔστω. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, ἢ γράψον μοι νόμους τινὰς, ἃ χρὴ πράτ̃ειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τ ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

70 Ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, διδάξομαί σε· κατα δὲ ξάμην ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, [d] ἢ εἶπὲ αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν 75 μὴ τᾶτο ποιῶσι, [e] μάτην ἐγὼ τ ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τ μὴ πατέρα ἐκτομίαν πεποιηκὼς, τ Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνυχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ 80 Μητρὶ σὺν αὐλοῖς ἢ [f] κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἠπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς θεσμούς.

NO-

d Καὶ] Non habet *F.* Habent *Vl. H. P. B1.* &c. *Graev.*

e Μάτην] Leg. ἢ μάτην. *f* Κυμβάλοις] Τυμπάνοις

71. Ἢ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτός. *V.*
Ibid. Ἄρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

80. †Βάκηλοι] Βάκηλος μόγις μ, ἀνάστος δὲ ἐ γυναικώδης. εὐνοῦχος. ἀπέκοπος. *V.*

* Αὐτός] Αὖτος edita miſere. Forſan ὕστος in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare ſuſtinui. *J. F. R.*

† Βάκηλος] Βάκηλος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: ſin, eſſe congregationem hominum, & huc potius cenſeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγείρεσθαι proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut oſtendit *Lud Creſollius* in theatro Sophiſtarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox ſequentem λογισμοὺς δεῖ τ ἐπιμελησόμενον Κρονίοις λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἐξέστω intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas eſto* Quid enim? an putant Lucianum conſtruere verbum ἐπιμελοῦμαι cum caſu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus ſcribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τ τοιούτων ἐπιμελήσεται? Immo ſic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto caſui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab diſpenſatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς δὲ κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic ſcripturae controverſiam, niſi pro κυμβάλοις ſcribendum moneret Mſ. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis uſi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus ſacerdotibus. Hinc & ipſa Dea & illius Prophetae ſemper cum tympanis conſpiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec ſunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque paſſim ap. alios tympanorum in ſacris Cybeles fieri mentionem quis neſcit? atque inde Τυμπάνοις & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam feſtine; nam & cymbalis in iisdem uſum fuiſſe, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem inſtrumentum fuiſſe putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *inſtrumentum muſicum, ſemi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentiſſimis numis matris Deum notam eſſe: quod cum ita ſit, plura addere ſupersedeo. *J. F. R.*

NOMOI ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ
μόνοι καὶ πεμμαλιεργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις,
καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
πᾶσι τ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ ἄργυρον ἢ τ
ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθαι, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

NOMOI ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων μὲ ἐς πινάκιον ἑκάστου τ φίλων τὄ-
νομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκαλον, καὶ
ἐσθῆτα τ ὕσης τ ἀστείαν, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτοὺς καλασκευὴ· καὶ τ ἀρ-
γύρων οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲ πρόχειρα
ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς, καθάρσιον μὲν
τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτῷ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pinguius
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero sacri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, do-
mo

a Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γινέσθω Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, scorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoteles* νόμους συμποτικοὺς, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nisi admittatur emendatio', quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ ἐπιδείκνυσθαι] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum erat ἐξετάζου & ἀναγράφεσθαι, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέτωσαν, ἐχέτωσαν. Vid. similiter λουτριχόντων, ἀπαιτούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἀπιρίφθων pro ἀπιρίφθωσαν, & *Solani* ad Ἔπιστ. s. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρίσθων pro ἐπαιρέσθωσαν fruſtra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀπ' αὐτοῦ μὲ χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πανταχοῦ τ γυτόνων. Ibid. ep. 52. pr. πειούντων ὅσα ἐθέλοντας. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἐσθῆτα τ ὕσης τὸν πλοῦτον] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὸν πλοῦτον τ ὕσης scil. ἐσθῆτος, non ablimilis est *Aristophanese*, Plut. 694. τ ἀθάνας πολλὴν, ubi *Kuſt.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* doctuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς] *Caeterum ante sollemnitatem.* Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus di-

mo ejiciuntor ſordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, ſacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοκερδία, ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα πρὸ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πιναξάριον.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor, & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur, & quantum, ne ambo ſuſpectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur, quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima: odioſum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mitturtur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

Καλανείμαις δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ὀπαδομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀγωγομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἑκάστῳ πιόντες, ὑποτρεχόντων· ἀπαιτείτων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. τὰ ὑπὸ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μείριστα, ϗ ὀλίγιστα ἔστω. ᵇ ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς ᶜ μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίῳ πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τ ἰσότιμον. τ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

ᵇ Ἐπαχθὲς] Bene *Fl. B1.* & 2. *P.* Ἀπαχθὲς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* ᶜ Μηδὲν] Μηδὶ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante ſolennitatem. Verte *caterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J. G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. *F. G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τ διμοιρίτων στρατιωτῶν ὁ μοῖραν. *F. G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis, quos Dioc-* „ *mitas appellant*; milites vero διμοιρίτας *nuncupati*, „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ὁ ἡμιλοχίτης ὁ ἄρχων τῶν ἡμιλόχων ὁ τ μοίρας. Lucianus: ἡνιοχίτιον ἱππέως διμοιρίτης ἀν. „ Ruſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. *Ar-* „ *rianus*: ϗ ἐπὶ τούτοις διμοιρίτων Μακεδόνων, ϗ διλοχιτάτων, ἅτινα ὀνομαζόμενα λόχ τ μισθοφόρων, ὧν τινα „ μοῖραν μ τῶν διμοιρίτων, πλείονα δὲ τ ὁ τιμὴ στρατιω- „ τῶν ἵππεις. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant: ce- „ terum equis vehebantur; cum res locusque poſce- „ ret, pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis man- „ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique ſunt quam hic διμοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinsbem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμοιρίτας ap. Lucian. ter, quater, & *Suid.* ac Scholiaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo eſt a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J. F. R.*

29. Ἐπαχθὲς] Sic recte ſcribitur in *Fl. B2.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθὲς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὑπὸ τῇ δωρεᾷ· εἴ τις πέρυσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω καὶ εἶνα. ἀφαλυόντων δὲ οἱ πλούσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵ τινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοντες, καλαβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil servator; neque poenitentia muneris subeat. Si quis superiore anno absens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam ista accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus solvunto, atque habitationis mercedem, si qui eorum hanc etiam debitam solvere non possint. Atque in universum diu ante hoc ipsis curae sit, uti sciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ πεμφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὕφημον, καὶ συμποτικὸν [a] ᾖ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴστω τὴν ἅρπης ἀπειλὴν ἔνοχος ὢν, καὶ πέμψῃ

16. Abesto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod missum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in risum vertunto. Diviti viciſſim mittat pauper eruditus librum antiquum, si quis sit boni ominis, aut convivio aptus; aut suum ipsius scriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum statim legat; quod si reposuerit aut abjecerit, sciat falcis se minis obnoxium, etiamsi quantum opor-

[a] Ἢ, ἢ] Deest posterius ἢ in *El.* Adest recte in cett. In αὐτοῦ autem conspirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus nostris libris erat αὐτοῦ, quod sedulo sic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἑξάπους] Vid. & Asꝛ. c. 4. & Al. c. 9. Haec ratio temporis observandi ante horas inventas, qua de re eruditissimam, sed prolixiorem, quam ut hic inseratur, *Salmasii* dissertationem vid. in *Plin.* Ex. a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem respondere putat Romanorum V. vel VI. hoc est undecimae nostrae, vel ipsi meridiei; qua hora convivia tempestiva agitari solita, ut moris erat diebus festis ac solemnibus, *Juvenal.*

— Quamvis solida hora superſit
Ad ſextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, ſed honeſta & ſalubri hora.* Putat tamen nullam horam diei mense Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, sex pedes habuisse; & πεχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuisse videtur, quae decem pedum signo notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo solita maturior, ut in festo lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio est, ab avaro dictum puta; consule, si lubet, *Casaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἑξάπους] Quid sit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεκμαίρουσι καιρὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἢν ἐ στοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, sed ipsa gnomonis, quidquid sit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον est. Quae ad hunc ipsum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Casaubonus*, ex Schol. ad *Aristoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmas.* Exerc. Plin. p. 446. seqq. de umbrarum illa dimensione disputant, si bene perpenderis, ad haec duo quasi capita referri possunt: I. antiquissimis temporibus suae cujusque umbrae dimensio fuisse illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diversitate dicamus, ad anni etiam tempestatem respiciendum fuisse, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aestivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii se habeant ut IX. ad II; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aestivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuisse, haec ipsa res, & staturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. mensurae diversitas, satis ostendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῆ χόνδρους πεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν πρὸς τὴ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ὁ καταπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τὸ θησαυρὸν τῆ Κρόνου· ὁ δὲ πένης ἐς τὴ ὑστεραίαν πληγὰς πρὸς τῆ πλουσίου λαμβανέτω τῷ ράβδοις εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττους διακοσίων ἢ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas, vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λύεσθαι μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν ἢ. τὰ δὲ πρὸ τῆ λυτρῆ, κάρυα, καὶ πεσσοὶ ἔστωσαν. καθαιρείσθω ὅπου ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῆτος, ὀλίγον συντελείτω ἐς τὸ προνομὴν. οἶνον τῆ αὐτῆ πίνειν ἅπασι. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλουσίῳ, ἢ στομάχου ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνον δὶ αὐτὸν πίνειν τῆ κρείττονος μοῖρα κρεῶν, καὶ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ παρεμπέτωσαν, ἐς ἂν

b Προνομὴν] Προνομίαν *Pell.* c Παραπεμπέτωσαν] Παραπεμπέσθωσαν *Fl.*

66. Ὀπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν ᾖ.] Τὴν ἀπὸ τ' ἀκτῖνος τῆ ἡλίου τ' σωμάτων σκιογραφορμὴν λέγει σκιὰν, ὅταν δ αὐτὸν στοιχεῖον ἐκάλουν. *Vs.*

giores plerumque esse pedes &c. II: Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra Ὀπως. c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. προτίμησιν. Vett. Godd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem προνομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.B.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. du S.*

76. Παραπεμπέτωσαν] Προπεμπέτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παραπεμπέτωσαν rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ τ' ἐμφορεῖος τ' ὄψων. &c. *F.G.*

Παραπεμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ παρεμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu favantes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἐς' ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ διαφέρειν. Hoc enim valet, παρεμπίπτω, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἔρμ. c. 72. Διανοεῖσθαι δὲ ἀξιῶ πρᾶξίν τι τ' ἀναγκαίων, καὶ ὅ σε παραπέμψει εἰς τὸ λοιπὸν τῆ βίου. Adde Εὐχ. c. 1. παραπεμπόμενος χειραγωγῶν. & Διαν. c. 1. ubi ventus dicitur παραπέμπειν τὰ πλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio inunda tibi erit.

ἀν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προτιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν.

ac differant quae ferenda sunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla suis: sed aequalitas esto in omnibus.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ θείοπης ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαθον ἐς τὸ δεσπότιν, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπαχθέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, φιλοξησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτὸς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα [c] ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. [e] πεπαυέτωσαν [f] ὅπι καρύων· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπαύσῃ, ἄσιτος ἐς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τὰς εἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, ξυγκοινωνήσουσιν καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τῶν πλουσίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν σφαῖραν, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τῆς αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἕως ἂν αὐτὴ ἡ σφαῖρα μένῃ, ἤτε λιμὸς, ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο κακὸν

18. Pincerna acutum cernito *velut* de specula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus esto propinare si quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus si voluerint, etiam ante divitem. Neque necesse sit bibere, si quis non possit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocosi si quis velit jus esto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: si quis pecuniam luserit, postridie esurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero servos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo ministranto. Hasce leges unusquisque dives inscriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum est, quam diu ea pila manserit, neque famem, neque pestilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πάντως *Gron.* *b* Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit post συμπ. *c* Ἐξέστω &c.] Varie haec & seqq. interpunguntur. Vid. nott. *d* Καὶ] Omittit *Fl.* *e* Πεπαυέτωσαν] Πεπαυέσθωσαν *Fl.* *f* Ἐπὶ καρύων] An καρύοις; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. *g* Οὔτε λιμὸς] Omissa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ ἐ ὐψηλῷ. *G.*

ἀποτίμωμαι enim non est *comitor*, &c. sed *rejicio*, *amando* &c. Vide locum ea de re apud Nostrum luculentum Ἐτ. Δ. XII. ubi meretrix amasio inter alia amoris sui signa hoc profert; οἶσθα ὅτως ἡμᾶς παρεπεμψάμην, &c. Μηδὲ ἀποτιμήσωμαι itaque erit, *neve tam cito praeteruntur*, & sic opponitur τῷ, μηδὲ βραδύνησαν, non ut idem significans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego posteriori sententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, ἢ ἴσι ὀξύτερον ἀκούειν· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ.] An non scripsit auctor, πάντες πᾶσι? Nam illud confusionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut si velint, primi invadere possint calices, sed & remittere id possint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *F.G.*

Πάντες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere visum est, quamvis omnes libri Nostris πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πάντες *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; sine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *F. F.R.*

86. Προπιόντες] *Erasmus* videtur legisse προπιόντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives.* Sed vix potest locum habere; nam si vel pauperibus, vel omnibus sine discrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem spiritu addi poterit, divites praebibere debere? *F. F.R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic solent Graeci. Sic etiam usurpatur haec vox *Dii.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingressurum. Sed siquando (quod quidem absit) destruatur, quid illis eventurum sit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεισιν εἰς τ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅσῳ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον τοῖα πείσον.

EPISTOLAE SATURNALES. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

EGO SATURNO SALUTEM. ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonstravi, quo loco essem, & ut prae paupertate in periculo versarer, ne solus sim expers ejus quam denunciasti solennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer esse rationi adversum, alios nostrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque instantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum rescripsisti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, sublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium positis, deinde imperare dies festos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis est*, aut came-

Ἐγεγράφειν μὶ ἤδη σοι κ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, κ ὡς ὑπὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόνῳ ἄμοιρῳ εἶναι τ ἑορτῆς, ἢν ἐπήγελκας, ἔτι κ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γὰρ) ἀλογώταλον εἶναι, τοὺς μὶ ἡμᾶς ὑπερπλυτεῖν, καὶ τρυφᾶν, τ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφθείρεσθ· κ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε ὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ αὐτῶν· ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, κ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς κ̓ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jensius* voluit, est in *Fl. L.* & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. [*] Μύρμηξ ἢ κάμηλ·] Ἐπὶ τ μοιχοῦς μεγαλαυχουμένου ἡ παροιμία. *V.*

[*] Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & sic in V. fuisse suspicor, quum varietatem non adnotarit Noster. *J. F. R.*

89. Ἐξίσω] An sic legend. σκάπτειν ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, κ σκώμματος μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξίσω] *Fl.* sic dividit: Μήτε ἀρχηγὸν μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος μέτρον ἴσω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πιττεύεσθωσαν &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ἀρχηγὸν μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ. σκώμματος ϵ μέτρον ἴσω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πιττευέσθωσαν &c. *Junt.* autem sic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ἡγεμόνα, μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι. ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος κ μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere consentit. *Solanus* distinctionem *Junt*inae mutavit. *Gesnerus* aliter: hunc igitur quantum possumus sequemur, ut Latinis Graeca respondeant. *J. F. R.*

1. Οὗτε λοιμὸς] Obversabatur menti scribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legisti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἴην] Recte vertitur: *in quo statu essem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον οὐ τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epist. ad Philip.* IV. 11. ἔμαθον, οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noster supra *Peregr.* c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνως ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἴσον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus instituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ϵ νῦν] Legendum forsan. ὡς δ νῦν. Edit. *Basil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adsentirer, si libri addicerent.

μηλ, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλῷ βεβηκότα, [a] οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἕστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι ὕστερος ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, τῇ τύχης χορηγούσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ βαδίζειν, εἴ τις ἡμᾶς ἐνεσκεύασε πᾶσι πλησίως ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, ὅτε τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σῦς ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφυεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ ἐς κόρον· πολλοὶ δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

lus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷόν] Sic *Fl. Ald. Fr. B1. & 2. H. P. S.* Οἷά εἰσιν *J. & V2.* b Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἔστιν δὲ, καὶ δὲ — ἐμοῖς δὲ. Deinde ibid. τὸ νῦν δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J. F. R.*

Ὡς ἐγὼ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J. J.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G. C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant *L. Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἢ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J. F. R.*

22. Οἷόν] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis εἶον. *M. du S.*

Οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum ; illos ipſos homines ajunt fuiſſe aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos acceſſiſſe. At nos contra ea ipſi quidem vix plumbum videamur merito , aut ſi quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & conſilii inopia , & deſperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciſcar ?* & , *heu fortunam !* talia apud nos quidem paupères plurima. Ac minus ea indigne , bene noris , ferremus , niſi divites in tanta eſſe felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluſerint , veſtes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim ſingulorum poſſideant ; tantum abeſt ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adſpicere de plebe homines dignentur.

21. Iſta nos praeſertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; iſtum quidem jacentem in purpura tot in bonis

αὐτὸς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὲ οὐδὲ μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν , ἀλλ' εἴτι χεὶ τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὲ πόνων τοῖς πλείστοις , ἡ πενία δὲ , ἡ ἀπορία , ἡ ἀμηχανία , ἡ τὸ , οἴμοι , ἡ τὸ , πόθεν ἄν μοι γένοιτο , ἡ , ὦ τῆς τύχης , πολλὰ τοιαῦτα παρὰ γῶν ἡμῖν τοῖς πένησι· ἡ ἧττον ἂν , εἰ ἴσθι , ἠνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς , εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτῃ εὐδαιμονίᾳ συνόντας , οἳ τοσοῦτον μὲ χρυσὸν , τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλείσαντες , ἐωθῶσι δὲ ὅσας ἔχουσι , ἀνδράποδα δὲ , ἡ ζεύγη , ἡ συνοικίας , ἡ ἀγρούς· πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι , οὐχ ὅπως οὐ μετέδοσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν , ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει , ὦ Κρόνε , ἡ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· εἰ μὲ ἐφ' ἁλυργίδων καλακειμένου , τοσούτοις ἀγαθοῖς

ε Τοῦτο] Τοῦτον P. At prius recte *Fl. J.* ac cett. Omittit negationem *Fl.*

d Γῶν] Nihil variet. invenisse addidit *Solan.*

e Οὐ] Omittit negationem *Fl.*

62. Ἐφ' ἁλυργίδων] Πορφυρῶν χλαμύδων. *V.*

Venetarum οἷά περ , licet τραγικοὶ ſequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat , quin adverbii vice ſaepiſſime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷά περ omnes praeferunt , poſſit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδες corrigit : ego nondum ; nam & mox rurſus ὑποδηματάρια ἰμβάτας. Conf. ſupra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male αἱ ἰμβάται , pro αἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνατίθητ@] Sic hic omnes libri Noſtri. Vid. *Or.* c. 16. *M.du S.* Sed ἀνατίθητ@ *Lyſ.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Heſiod.* Ἔργ. 116. *M.du S.*

38. Ἄσπερ@ &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M.du S.* Sed alia & ibi conſtructione *Homerus* , nempe ἄσπαρτα ἑ ἀνθρῶπω πάντα φύονται. At ſolere Noſtrum haec mutare, vid. ſupra ad c. 7. Et φύω ita recte tranſitive conſtruitur. *Long. Paſt.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἴφυσαν ὄρη. Noſter ſupra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα , *alit barbam.* Et ipſe *Hom.* Odyſſ. H. 119. Ζεφυρίη πνείουσα τὸ μὲ φύει , *Zephyrus ſpirans haec creſcere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Heſiod.* Ἔργ. 109. Primo obſerva εἶναι de praeterito hic uſurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum ſit. *M.du S.*

46. Τοῦτο] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τοῦτον. *M.du S.*

50. Παρὰ γῶν] Forſan γε maluit *Solan.* Sed ſatis poteſt vulgatum ſtare , pro *certe quidem* acceptum, quo ſenſu frequenter, poni ſatis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. ſeq. ἄρτιον γῶν. *J.F.R.*

54. Ὅσους ἔχουσι] An τόσους ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec deſidero ; nam ὅσους interrogative acceptum belle ſe habet , ſive exclamantis more malis , parum refert, prorſus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσου μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τροφῆς. Neque ὅσους hic neſtendum cum praemiſſo τοσοῦτον, quaſi *tantum* , *quantum* ſignificaret, ut ſaepe ſolet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, ſi ὅσου legeretur; at quum ipſe caſus ac numerus diverſus ſeparationem indicaret, facilis erat diſtinctio. *J.F.R.*

55. Συνοικίας] *Inſulas. F.G.* Bene. At ſupra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interſit. *J.F.R.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἴ ποθεν ὁβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῆν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ χρόμμυον ὀπτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὕστατον, αὐτούς γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καλασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα κἂν ὑπὸ σητὸς ἀφεθρωθέντα, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γὰρ πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι περιβαλέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις, εὐρῶτι πολλῷ καλασαπῆναι.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μόνοι ἐς τὸν τρόπον τῶν δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ὀλίσης μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τὸν μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην περιμένειν ἑστῶτα, ἕως' ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων δελicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ computrescant.

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit

idem

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Lib. μέτρα. *V.*
75. Σητῶν] Scholiast. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίστοις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον ὃ

(1) Χοίνικα] Schisma edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus

ᾧ τὰ βράκεσθαι κεῖται; (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' ἀντὶ τοῦ θ. κίστη γάρ . . . οἱ δὲ τέτραγώνους κίστας ἐτυκτήνατο πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* F. G.
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτράγοντες forsan. F. G. Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, *adrodo* hic sit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις] Cave vertas *cistis*, *cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μυροτήκη κίστη, ὃ καὶ γυναικεῖον κόσμον ἀπετίθετο. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ παροιμιῶδες εἰς τὴν φακὴν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναισθήτου charactere apud *Theophrastum* est φακῶν ἕψων δεῖσθαι εἰς τὸν χύτρον ἐμβάλλοντα ἄφρο-

idem ſervus; adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ἐπιβάλοιμεν τ χεῖρα, πρὶν μείσεας, δείξαι μόνον τ λοπάδα, ἢ ὅσον ἐξ τῶ πλακοῦντ τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομισθέντ συὸς, ἀφανέμοιτα, τῷ μὲ δεσπότῃ προσκατιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. προειπεῖν δὲ ἁ τοῖς οἰνοχόοις μὴ πρεσβεύειν, ἕως [c] ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ πιεῖν ἕκαστ, ἀλλὰ ἢν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, ἁ ἀναδῦναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσπερ τῷ δεσπότῃ. Ἰἁ τ οἶνον δὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα ἁ τ αὐτὸν εἶναι· ἢ που γὰρ γεγράφθαι τοῦτον τ νόμον, τ μὲ ἀνθοσμίου μεθύσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ [d] ἐκ τοῦ γλεύκους ἀπορρήγνυσθαι τ γαστέρα;

Ἦν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, ἁ μελαχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲ τ βίον, ἑορτὴν δὲ τ ἑορτὴν ἔσῃ ποιήσας· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνος μὲ ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τ παῖδα μὲ αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τ ἀμφορέα, κατάξαι· τ μάγειρον δὲ τ ζωμὸν χυσῶσαι, ἁ ἐπιλαθόμενον, τὸ ταρίχ μὲ ἐς τ φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τ κύνα δὲ παρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλάντα ὅλον καλα-

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλλοιμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ἡμῶν male *J. H. Ald. Va. Fr. Bt. S.* [d] Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλάντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαπα.

89. (4) Παραμοίσεσθαι] Γράφεται (5) ἐπιβάλλομεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*

3. Ἀνθοσμίου] Εὐόσμου αὖτε, (6) καὶ ἰδίᾳ. *V.*

4. Ἀπὸ τοῦ γλεύκους ἀπορρήγνυσθαι] Ἀποσάλαγμα ἡ σαφυλῆς πρὶν πατηθῇ. *V.*

15. Τὸν δὲ ἄλλαπα] Ἄλλως δέ (7) ἐντέρου ἐστιασοροῦντ καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμοίσεσθαι] Τῇ λοπάδι παραμοίσεσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*

(5) Ἐπιβάλλομεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.

(6) Καὶ ἰδίᾳ] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.

(7) Ἐντέρου] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἐντέρου ἐστιασοροῦντ καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν, miſere. *J. F. R.*

ζόμενον πωλῶν. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*

14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*

15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίσασαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίσας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Died. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τ πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισέπεσον εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γὰρ ἐντὸς τῶν τειχῶν, καὶ δυόντες ἤδη κεραιόθεν. Item c. 53. παρεισέπεσον εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a πτω corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9. παρ-

καὶ ἀφαγεῖν, καὶ τ' ἄλλα τῶν ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τῶν πλακοῦντος τὸ ἥμισυ. τὸν δὲ, καὶ τὸν ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος καὶ τοὺς ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς πακείας, καίτοι ἀπτέρυς ἤδη οὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἰκεῖας καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν.

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

Ὁ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσειε, τὸ μὴ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ εἰς τὸ δημόσιον. τὴν ἐσθῆτα δέ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ἐπιμελητῶν κοσκινηδὸν διατετρυπῆσθαι ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης δυναμένης μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῷ τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οἷος Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] ὑπορρεούσης τὴν κόμης, καὶ ὠγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷαι εἰσὶν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ κάρτα [e] ἐκ-

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένας Fl. b Ταύτας] Bene P. H. Fl. J. &c. Ταύταις male S. c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. Solani. Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷαι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἵοις εἰσὶ haberent. e Ἐκκειτοῦν] Ἐκκειτοῦντα Fl.

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. G.

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες οὐ κωμῳδίᾳ δύο εἰσὶν, ὁ μὲ ἐλεύθερος ἀσωφελαντίας ὀφρῦς ἀποστασμοῦ, παροφρυόντων ἑκατέρωθεν τῆ τραχηγῶν προβυμίᾳ δὲ πάσῃ ἐπέκεινα, ὡς — τελούταις ἐκείνης μάχης. Ælian. V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνουσιν ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. irruunt, insiliunt in fluctus, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex Diog. Laërt. & Herod. dedi ad Meretr. l. d. Unde & intactum maneat Nostri Tim. c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόος ἐς ἐμὲ. ille irruens. &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & Long. Past. 2. 78. λύκος ἐμπεσὼν λαμβὸς in oves irruens dicatur, ut jam notavi ad Tox. c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut Asin. c. 20. ἐμπεσοῦσα εἰς τὰ βόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo Diod. Sic. XII. c. 24. f. μὴ τὸ ὅπλον νυκτὸς εἰς τὸν Ῥώμων αἰσθήσεσθαι. Ubi rursus pro hostili invasione. J. F. R.

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. M. du S.

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Εἶρπον μὲν ῥοιαὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμέμυκτο.
Ὀπταλέα τε καὶ ἀμὼς βοῶν δ' ὡς γύρτο φωνή.

J. M. G.

25. Οἰκείας καὶ ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. J. J.

30. Τὴν ἐσθῆτα δέ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐκτυφλοῦν λεπάρμοι ὦσιν, τὰ παιδία δὲ αὐτοῦ κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens, interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

κεντῶν· τὸ μέλαξυ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἄν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μερίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ ὗτος, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ὀπισθέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ὀπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κρότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο ὑπὲρ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων ἃ φὴς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη δικάζειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ

f Εἰς ὢν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἀφεὶς] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ κυνόδοξος, ὁ ἑαυτὸν ἅπαντα φιλῶν καὶ πάντα πρᾶγμα ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut ᾧ ponatur pro σφίσι vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δί οἱ] Edd. δὴ οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὅ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιῤῥούσης τ' νόμης] Ἀποῤῥούσης τ. κ. *Th.M.* Ὑποῤῥούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιῤῥούσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἐτ. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ὑποῤῥέον δ' αὐτῇ αἱ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμαθείσης δὲ τὸ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophrastum* ἀνιόχου ad ἀκόλουθον, servum pedisequum, ὀνομαχοῦ, inquit, τίμιε. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus ferme Impressis εἰς ὢν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἰς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἰς ὢν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἰς ὢν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὢν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι εἰς αἰῶνα. *in perpetuum desisti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secluси, ut simul eo facilius adpareat, quo *Gujesii* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τ' ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μεριδος, λέξεως. *F.G.*

περὶ [a] τῶν δείπνων, καὶ τῆς χοίνικος τοῦ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχουσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε πανευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύν τινα βιῶν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξεστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἐδόξει.

[d] Ἐπεῖτοι οἴει με αὐτὸν ἅπαξ ἂν πολὺ χορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα δὲ [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθάπερ ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri; & de vestibus, ut vobis etiam solennis caussa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo essent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῷ δείπνῳ Fl. b Ἔχουσι λέγειν] Ἔχειν λέγουσιν Fl. c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζήσῃ Cod. Graev. d Ἐπεῖτοι] Ἐπεὶ τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μαίνεσθαι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla est vox apud Graecos φθειριζῶ. sed est dispescenda, ut in Ms. φθειρὶ ζήσῃ, hoc est *verme scateat.* sed tamen puto legendum φθειρᾶν ζήσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ possit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζέων an φθειριζέων? *F.G.* Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζέω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζήσῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus scatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειριζέσῃ scribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐκκλιτέον pro φευκτέον πρᾶγμα. *F.G.*

1. Ἴσως] Hic pro *saltem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M. du S.*

Ibid. Ἐπάτιρον] Σὺς ἐ πλακοῦντας. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὴ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὰ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Κορησμῶν καὶ ἰφυγμοῦ *scil.* *F.G.*

8. Ὁ

multa illa ; quae adeſſe divitibus atque imperantibus neceſſe eſt , dimiſi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conqueſtus es, illos apris ingurgitare ſe & placentis, vos naſturtium , aut porrum, aut cepam , per dies feſtos arrodere ; quale ſit, vide. In praeſens enim ſuave utrumque, & minime forte moleſtum. Quantum vero ad ea, quae ſequuntur , in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut iſti, per ebrietatem capite poſtridie ſurgatis , neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi , cum iſtum *divitiarum* fructum habeant , tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus , aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem , vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum oſtendere facile poſſis , qui non plane ſit pallidus , non multum cadaveri ſimilis ? Quem autem, ſi ad ſenectutem omnino pervenit , ſuis ipſum *ſtentem* pedibus , non quatuor hominum humeris invectum ? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero conſutilem, quales ſunt tragicae veſtes, de pannis plane vilibus conſarcinatae. Vos autem piſces ne guſtatis quidem, nedum ut iis veſcamini ; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipſorum quoque vos expertes eſſe ? aut ſi

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχὴν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τοὺς μὲ συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορουμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ἐστι πρὸς μὲ γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν
18 ἴσως [g] ἑκάτερον αὐτῷ· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲ ὅτε καρηβαροῦντες ἀνασταίητ' ἂν ἐς τὴν ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τὸ μέθης, 5 ὅτε ὑπὸ τὸ ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνουσι· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ πε-
10 πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ὑ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῷ ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐ-
15 τῶ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ Φοράδην ὀπτὶ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲ τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαπυμμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲ ἄγευστοι, καὶ
20 ἀσιλοι· ποδάγρας δὲ, ἢ πνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἴ τι κατ'

[f] Εὖ ποιῶν] Sic jam diſcretim omnes. [g] Ἴσως] Ita habere omnes, adſcripſ. *Solan.* [h] Συνεξελέξαντο] Συνεξιλλιξαντο Edd. priores male. [i] Συγκεκαττυμέναι] Ex emend. *Solani.* Nam *συγκεκομμέναι* omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶμαι, ὠδύρομαι καλῶν μετ' οἰμωγῆς, ἐπικαλῶν τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶμαι. *V.*

3. Καρηβαροῦντες] Τὴν κεφαλὴν βαρούμενοι ὑπὸ μέθης οἷον. *V.*

* Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. *F.G.* Nota hic τράγος pro libidine *AE M.* Non adſcripſiſſem, niſi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus* , quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξιλλιξαντο] In omnibus antea ſcribebatur συνεξιλλίξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκριμέναι legendum videtur. Τὸ *συγκεκομμέναι* hic non placet. *F.G.*

Συγκεκαττυμέναι] Quid vulgatum *συγκεκομμέναι* ſit, nemo credo ediſſerat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi uſurpatam , peropportunam , & rejectae ſatis ſimilem , ut errorem indiligenti ſcribae faceret, ſubſtituimus. Vide Συγγρ. c. 23. ὁκ ῥακῶν π. ἢ ὁκ ἀῤῥωστίαν σαπρῶν συγκεκαττυμένων. *M. du S.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι ὐδ' αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ἐστὶν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῆ κόρη ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνη καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τ' λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐω λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τῆ οἰκέτη ἐρασα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τ' χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τ' πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῆ ζεύγει, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπερορᾶτε αὐτῶν, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπιστρέφεσθε πρὸς τ' ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μεταξὺ συναγομένων, εἰς τ' ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τ' ἱματίων πλαπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ἐπιδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν ὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοισθε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τ' βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τ' πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τ' πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὑπιστελῶ γε αὐτοῖς

quid *tale ſimili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans oſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe pateremini; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. b Χρήσωνται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἐστὶν αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*

Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶδα τίνα τοῦτον αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τ' πτωχῶν διορθοῦσθαι τοὺς πλησίους, μὴ ἀθίκτους αὐτῶν, μηδ' ἁμάρτυρα τὴν εὐδαιμονίαν καταλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τε ἅμα καὶ τυφλὸν τ' τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τ' οἴκων τὸ μέγεθος; ἐπεὶ ἦ ἂν οὕτω τῆ πλουτεῖν ἡδέως, ὡς ἀφ' τῆ πλουτεῖν εὐδαιμονίζεσθαι. Ad nos

ut promiseram ; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλίγωρήσουσι τ ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσοτιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τ ἡδέων. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τ Διά· περὶ δὲ τ παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν ἔφασαν τ ἑορτῶν, ἐώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τ κρίσιν, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἅπερ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γάρ, φασι, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι καὶκείνους μετέχειν τ ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἐσθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιττοί, καὶ πλουσιώτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τῶ χρυσίῳ ὀλίγον ἐπιστάλαξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τ ἀγαθῶν ἐπὶ τῷ Διός. εἰ δὲ μή, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τ ἀνάδασμόν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ὑφ' ὧν οὐ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Nn

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* *d* Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἐναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. *J. F.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ὑμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία ᾗ τ̃ δείπνων πέρι, ὡς συνδειπνοῖεν ὑμῖν, ᾗ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ-8 κείνων τινὰς ἑστιᾶν ἀφ' ἁμαξῆ ἐθελήσητε, πλέον τῆ εὐφραίνοντ' ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· ᾗ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθ· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τῷ αὐτῷ οἴνῳ συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, ᾗ καλαγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μέλαξὺ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' ὐδὲ ἐς χόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τὺς γὰ οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κη-9 ρῷ βεβύσθ τὰ ὦτα. τὰ μὲ γὰ ἄλλα ἤτως αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂ λέγειν ἃ περὶ τ̃ νομῆς τ̃ κρεῶν αἰτιῶνθ, ᾗ τῶν ἀμφικόνων, ὑμῖν μὲ παρεστώτων, ἕως ἂν ὑπερμεθυσθῆτε, ἐκείνους δὲ ὑπολαθεόντων· ᾗ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, ᾗ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γὰ ἥδιστον, ᾗ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. ᾗ ὁ [a] ἰσοδαίτης τούτου ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τ̃ συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε οὖ ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, ᾗ φιλήσωσι, τ̃

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumeliose in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob causam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιτητὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσουσι & Φιλήσουσι *Fl.*

91. Καλαγινώσκειν] Λοιδορεῖν. *V.*

82. Δείπνων πέρι] Subaudi e superioribus, ᾗ ὀνειδίσαι γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. M. 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Baccho usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιτητὴς*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγούμενος τ̃ συμποσίων. A δαίτα δαιτὼν descendat ὁ ἰσοδαιτητὴς, ut mox c. 36. habebimus *συνδαιτητὴν*, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est *ἰσοδαίτης*, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ & Ζαγρέα & Νυκτέλιον & Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τ̃ δαιτὸς ἴσης, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμποτικὸν, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενον τ̃ συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξυνὸς τις δαίμων, ᾧ τὰ δημοσίᾳ γύναια & μὴ πάνυ σπουδαῖα ἱτίλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur ἰσοδίτης, ὑπ' ἰνίων ὁ πλούτων· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lectt. p. 50. Luciano quidem restituendum τ̃ ἰσοδαίτου, mihi indubium est. *J.M.G.*

17. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod æquum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium:

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲ-
ὴ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν
χωρῷ τῆς χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως
τε, εἰδ' ἂν οἰκεῖν δύνασθε τὰς πόλεις, μὴ
ἐχὶ ὑπὸ πενήτων συμπολιτευομένων, ὑπὸ μυρία
πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. εἰδ'
ἂν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸ πλοῦ-
τον, ἦν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλου-
τοῖτε. ἰδέτωσαν οἱ πολλοί, καὶ θαυμασά-
τωσαν ὑμῶν τὸ ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας,
καὶ προπινόντων φιλοφησίας, μεταξὺ πίνοντες
θεισκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος
ἰτάτωσαν αὐτοὶ [c] ἀβαστάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίας
τὸ ἀκριβὲς, τὸ χρυσοῦν ὅσον, ὃς ἐπανθεῖ τῇ
τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους
ἀκούειν, καὶ τοῦ φθονεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενή-
σεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ
διδόντι τὰ μέρια; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ
μήκιστον βεβιῶναι αὐτὸν, ἁπολαύοντα τῶν ἀ-
γαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαι-
μονία, ὀπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἡδὺ ὁμοίως ἥδομαι, μόνος
ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λεοντάς φασι,
καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς
ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένους,

[c] Διαβαστάσαντες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβαστάντες male *J. Ald. H.* &c.

19. Φιλοτιμίας] Φιλικὰς δεξιότητας. *V.*

pres. F.G. Scil. quia vertit, *vulgus*. J.F.R.

21. Ἴστωσαν] *Diſcans*. F.G.

Ibid. Αὐτοὶ βαστάσαντες] Αὐτοὶ βαστάσαντες. *Th. M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ χρυσοῦν ὅσον, &c. F.G.

22. Τὸν χρυσὸν ὅσον, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. [a]Ὃς ἐκαυθῆ] [a]Ὃς delendum videtur. F.G. Probo, & pro non ſcripto habeo. J.F.R.

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Ælian.*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad Τιμ. c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malvynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν λύκων. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πόρκος μονίπης, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynis καὶ οἱ μὲ αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυαζόμενοι ἐς εἷς τὰ κατὰ τοὺς λύκους σύνηθες. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὴν δίαιταν καθάπερ τοὺς λύκους. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς ὢν θάμνοιο θοῶν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. J.B.

οἱ πρῶτα μὲν ὑ κωφὸν ϗ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, ϗ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, ϗ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδιστα ἀφροδίτη, φίλαι μὲν Διονύσῳ, ϗ Ἀφροδίτη, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπασιν ἐς τὴν ὑστεραίαν διηγούμενοι, ὑμῶν τὴν δεξιότητα φιλεῖν ποιήσουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίασθαι καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, ϗ τὸ ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τὸ δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς ϗ ἐπιβουλὰς, ϗ μίσην πρὸς τοὺς πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξεσθαι κατ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τοῦ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τοῦ κυνός· ἡ φακὴ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντελεχότα ἔξει. ὗς δὲ ϗ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξητε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*

43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτθὸν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. *V.*

55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφύαι καλάμοις ἁλισπαρμέναι ϗ τιταρίχευμέναι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ ὕεια τεμάχη ἃ γόνδης Παφλαγόνες φασί. *V.*

Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδην. *J. Clar.*

41. Παρασκευάζεσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκεύασεσι, ne abhorreat ab ἐάσεσι & σωίσονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξητε. *J.F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καταμύειν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτθὸν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξητε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξητε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινεύσει, pro ἐπινεύσῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀπτώμενοι μίλακι] Μίλακι ὀπτώμενοι mallem. *F.G.*

58. Ψύτταις] Lego ψυττα, i. e. ταχίως. Sic supra

Lo-

gam de culina meditabuntur in saltum : & gallinae, ilicet ! contentis *aliis* etiam implumes ad ipsos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formosissimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta insuper amphora. Ad haec quae tum dies festos deceant, tum vobis sint tutissima, statuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva pensione *interposita* amicos habebitis minime contemnendos.

d ὀπτώμμοι μελαξὺ δρασμὸν βυλεύσουσιν ἐκ τῦ ὀπλανείυ ἐς τὸ ὄρος· καὶ ὄρνις e ψύτταν καλατεύνασαι, ἄπτεροι καὶ αὗται, πας' αὐτὰς τὰς πένητας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιόταλοι τῶν οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῦ χρόνυ ὑμῖν γενήσονται, ὅπ καλεαγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βυλεύεσθε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέπονθ' γένοιτ' ἂν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικυφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγυ τελέσματος φίλυς ἢ μεμπτὰς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te solum scripta esse a pauperibus ista, Saturne, exiistimas ? Nonne etiam Jupiter diu est cum ab istis obtunditur clamantibus, & divisionem fieri postulantibus, & fatum accusantibus, quod inaequalem illam divisionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui sit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πρὸς γάρ σε οἴει μόνον ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὴν ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τὴν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν πεποιημένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιῶμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὢν, πας' οἷς

d Ὀπτώμμοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμμοι *H.* male. e Ψύτταν] Ψύτται *Ald. H. Fr. P.* &c. Ψίττται *J.* & *Va.* Ψίττα *Fl.* & *Schol.*

58. †Ψύττα κατατύνασα] Ψύττα ἐπὶ τῦ ταχέως ἀποθαμεῖν τάσσεται. *V.*

† Ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα κατατύνας legendum pro ψύτταν, quod depravatum est. *F.G.*

Ψύτταν] Mea haec emendatio est, cum enim in omnibus legeretur ψίττται vel ψύττται, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex *Lexiph.* c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte usurpatam videbam. Add. de ψύττα *Anach.* c. 49. & confer *Ic. A.* c. 35. Una potest controversia moveri, rectene sic scribatur, an ut apud *Hesychium* est, ψύττα, quem consule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. legantur. *M. du S.*

Ψύττα κατατύνασα] Ψίττται habet *Aldina* posterior, quasi de anatibus sermo esset. Verum supra in ipsa pauperum epistola, ὀρίθων modo fit mentio παχιῶν, id est *gallinarum pinguium*, quando nihil est, quod a nobilissima nos significatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Hesychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῦ ταχέως ἀποθαμεῖν λέγεται. Est igitur ὀνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* simile : quod ad ludicras hasce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in seria oratione damnatum idem ψύττα κατατύνας putem *Lexiph.* c. 3, 79. *J. M. G.*

Ψύτταν] Obsecundavi *Solano*, quia sic supra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψίττται manifesto falsum est ; sed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν scribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτταν etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi est epistola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 1. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἰσο-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ ἀφ' τοῦτο προσκύει αὐτοῖς τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπείπερ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ἐπιχειρεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, καὶ ὡς ἥδιον συνεῖναι, καὶ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεθα οὕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τ' [b] συνδιαιτητῷ [c] αὐτοῖς αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδήπερ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθύς, μηδὲ πρὸς ἔπος λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἶτι ἐπιψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ἐπίστευον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τ' αἰτούντων καὶ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen causſam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδίαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητὴν] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδιαίτῃ cett. c Αὐτῶν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* sola.

89. * Πάντα εὐθύς] Ἤτοι παρευθύς, ἢ ὅσα ἤτησαν. *V.*

r * Πάντα εὐθύς] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθαι, † λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

† Λαμπρότερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἕτερ. Δ. *M. du S.* Scribe λαβρότερον. *J. J. Wetst.*

83. Ἰσοδιαίτοις καθεζῶτες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mſ. ἰσοδιαίτῳ καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τ' συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. *eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil posſit accusare. J. G. G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητὴν] In impressis omnibus legebatur ἰσοδίαιτοι. Mſ. *Graevii* ἰσοδιαίτῳ quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci συνδιαιτητὴς affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas Ἀρχιτρίκλινον de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. *S.* & *A.* exstat; in reliquis συνδιαίτῳ prave legitur. *M. du S.*

94. Ὡς δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τ' αἰτούντων καὶ αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus προϊέμενον, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, petituros, neque contumeliosum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabis.

πλείω τῆ ἰχανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίης, μελαχρὺ ἀναδόντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν τ χεῖρα, ἢ παλλακῆ, ἢ γαμετῆ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίῳ, ἐς τ ὑστεραίαν λαιδορῆσ ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, ἢ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγέμενοι. καὶ εἴ σι ταῦτα καλαψεύδεσ αὐτῶν δοκεῦμεν, τ ὑμέτερον πάσσιλον ἀναμνήσθητι, τ Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά θοι ἢ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβελευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ὀπίσαλον ποιεῖν αὐτοῖς τ οἰκίαν. εἰ δὲ ὅτι σῦ ᵉ συνθοῖντο, μέτριον δέησεσθ, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ᶠἐργάσεσθ, κοινωνεῖντων ἡμῖν ἢ συνδειπνεῦντων τύχη τῆ ἀγαθῆ. ἢ τ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίῳ ὁπόσον οἷόν τε, ἢ προσδαπανήσομεν, ἢ ὅλως ἐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμενοι τῆ χ τέχνης ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων ἢ παρασίτων ἔσωσαν, ὡς ἡμᾶς γε ἐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, καὶκείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

ᵉ Συνθοῖντο] Συνθοῦντο Pl. ᶠ Ἐργάσεσθαι] Sic Pl. Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut non dans omnino sit inimicus, vel ut omnia largiens*, sive *profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* *J.J.*

6. Κατιλδόντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθιππεῖν, ut κατατρέχειν, ut Latinum *invehi*, &c. *J.M.G.*

Κατιλδόντες] Κατιλλίγοντες legendum videtur. *F.G.*

Non video mutandi necessitatem. *J.F.R.*

13. Ἰφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forsan. *F.G.*

18. Ἐργάσεσθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

Φ Ι Λ.

PHIL.

Ποικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀληθρίβην φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀριστανέτου τοῦ δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστατο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκῳ, ἔφη, τῷ ἰατρῷ ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſoluram diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo antе vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. b Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. c Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. d Ἤδη] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΑΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωται γὰρ τοῖς ὑπὲρ τοῦ γάμου τῶν Πειριθόου † τετιλισμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιθέμενοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προεχώρησαν, ἀφ' οὗ καὶ εἰς πόλεμον προὔκοψαν ἄσπονδον. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Κενταύρων ; καὶ τινας τῶν Κενταύρων εἰς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθείς, τὴν νύμφην ἐδουλήθη βιάσασθαι. κρατησάντες δὲ αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀτίτιμον αὐτοῦ τὴν βίαν, καὶ ὦτα, καὶ ῥῖνα τούτων συντροπήν Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. V. (Maro in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ὁμίλῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ὑπὲρ τοῦ γάμου. J. F. R.

† Τετιλισμένοις] Τιτιλισμένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύροις, omiſſo πόλεμος. Edita, quibus Solanus ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πολεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. J. B.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, conventen„ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui pran„ dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλᾶσθαι, quaſi *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſine mitere ſcriptam miſit in convivio co„ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae„ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to„ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o„ mnia quae hic intra modum conſtant, dilatantur

„ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

Θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύναλο, μὴ παρακολυθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἀρξαμένη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαροῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βελοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἧκειν ἐκέλευε· καὶ τ' Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ παρεγένοιλο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρέργως τ' τοιούτων, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστῃ ταύτῃ ἑστίασιν, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοι γε· καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες ἐμπαρώνησάν τι περὶ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἦκιστα ἐχρῆν καὶ τῷ ἀκράτῳ προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ ἐπεξιέναι διηγημένους πράγματα, ἐν οἷ-

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J.F.R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστοινέτῳ] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐτ. Δ. Χ. & Η. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστοινέτῳ] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* ci 38. ἐν Ἀμφιλόχου, & alibi frequenter. *J.F.R.*

9. Χαρῖνος] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκου] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παραγένοιτο] B. παρεγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias.* F.G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J.F.R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθόνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθόνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθόνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαρώνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρώ— in Mf. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F.G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F.G.

ε Παραγένοιτο] Παρεγένετο B. f Φθάνοις] Φθόνοις B. B. h Διηγεμένους] Διηγεμένοις marg. *Al.* g Ἐμπαρώνησαν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαρώνησαν Edd. & B.

30. Ἔξω βέλους] Δεξιώταλα κέχρηῆ τούτῳ, ἀπὸ τ' πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑποθέσιν μεθαρμοσάμενον. ἐπὶ μὲ γὰρ τ' πολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς ἀπὸ τῶν τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ οὐ τῇ § ἑστιάσει πόλεμόν μιθυόντων συμπέφυκε, εἶτα τἀκεῖ γεγενημένα διηγεῖται καθ' ἡσυχίαν παρέκειτο, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν προθύμως ὑπ' ἀδείας ἅτε διοχλουμένοις τ' πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τὸ χθεσινοῦ πολέμου & τ' ἐκεῖ παροινίας. *V.*

§ Ἑστιάσει] Ἑστιάσου male Edita, & mox διηγοῦ, pro quo διηγῆ ex V. dedit *M. du S.*

οἶνῳ καὶ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεοῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον ἐᾷ εἶδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἢ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν. καὶ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν εὐωχρασίαν καταισχεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δέ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt; cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ὅτι γε πρὸς ἐμὲ ὕτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰ ἐπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, κἂν πρὸς κιονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *J.* B1. *Ald. H. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα *P.* B2.

48. Καὶ πολλὴν τὴν εὐωχρασίαν] Ἡνίκα συνέπινον ὁ ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οἷον ἐτίθεντο καὶ εἴ τις ἐναβυσθύσει μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρὶν κατὰ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχύθη, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο εὐωχρασία. ἔοικε δὲ τὸ χθιζινόν. εἰρῆται δὲ ἐντεῦθεν μεταφορικῶς, ἀπὸ τοῦ ὕδατος. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν εὐωχρασίαν καταισχεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. μακρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J. F. R.*

Ibid. Εὐωχρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

58. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ὑποσάλευκον Luciani stylo properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mss. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua *B2.* & *P.* reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιμι, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦντά σε legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Salm.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων exposuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοιμι potius ex *P.* ac *B2.* reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Reviv.* c. 13. f. soloecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ σχήματι — ἡ μεγάλη θάλαττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπιβάντες — οἱ μὲν ἐπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus. si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὑμᾶς — ἀπι-

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foenatoris filio collocavit, philoſophanti.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυχί. εἰ γῶν ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαι νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, καὶ προσκαλεσάμενος, καὶ δήσῃ. κἀγὼ θρύψομαι πρός σε ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλοσε αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι γάρ, ἐπεὶπερ οὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ πανταπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ [g] δέησει.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμενος γυναῖκα, εἰστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι. ΦΙΛ.

[e] Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. [f] Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* [g] Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυχί] Ἄνω τοῦ μῦσαι, καὶ πλῆξαι τὸ σῶμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὼ δύο κῶλα ἐλλείπουσι † αὐτοτελῶν ῥημάτων παρ' ἴθ. Ἀττικοῦ. τὸ μὲ πρῶτον, τὸ † χοίρε ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκέπτει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεθέμεθα addunt C.)

† Σχοίης] Σχοίης V. neutrum recte: nam debuit dicere σκοῦ. *M. du S.*

— ἀσχόμενος, & Κρατίνου Ἀρχίλοχοι ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τι μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμης. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. Lyſ. Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκούσας γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐψεύσθητε τὸ ἀρχαῖον. καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲ πλουτοῦσι ἐδίωκον, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ θᾶττον τὸν δεῖνα τὸν ἑταῖρον ἐφώρα. Ibid. p. 349. Καθάπερ τοίνυν ὁ Ἰατρόκλεις — τότε τοῦτο τοίνυν τίμημα· ἐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. Duoque alia in Indice *Taylorian.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὼν τὸ γράμμα, pro λαχόντα bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Art. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλέω ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι] Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντα σὲ εἰπεῖν ἢ ἐπ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἔξεις adripui, & *retineòis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι υἱῷ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίᾳ infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ ὃ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὁρμημόνον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσων ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν υἱοῦ τοῦ [e] Ἀρισταινέτου υἱέος, τοῦ Ζήνωνος. τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημον, οἶσθα τὸν στωμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adoleſcentulo, ſed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honeſtus eſſe videretur, & animum applicuiſſe ad Philoſophiam, inſuper vero unicum in domo Eucriti divitis, ſponſum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras cauſſam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philoſophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Ariſtaeneti filii, magiſter? De Peripateticis autem Cleodemus. Noſti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant diſcipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem ſtatim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τινὸς τοῦ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτεῖν B. ſed vulgatum verum eſt. c Ὦ] Οὖν ὦ Fl. d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα. * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, διὰ τοῦτο †ἐπικλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. V.

* Σκολιώτατον] Ita Solan. correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia eſt melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauſerit. J.F.R.

† Ἐπικλήθη] Ita V. recte. Ἐπικλήθον male Edita. M. du S.

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem eſſe cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque ſimiles. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἕρμ. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: πατρῶν ἦν σὺ τούτοις Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτου ὁ πρεσβύτης. J.F.R.

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱοῦς τοῦ Ἀριστοαινέτου. F.G.

Διδάσκαλος ὢν ὅτου τοῦ Ἀριστοαινέτου, υἱοῦς τοῦ Ζήνωνος] Ita per ſuas diſtinctiones inepte diſcerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda ſunt. Ergo & Benedictus *Ariſtaneti Zenonis filii praeceptor*. Quo quid obſcurius? & quis aliter haec adſpiciat, quam faciens Ariſtaenetum filium ac diſcipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec ſunt inverſa. Et quanto praeclarior Eraſmus, *quod eſſet Zenoni Ariſtaneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. J.G.

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου. J.F.R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quaſi cognomen jam ante de Chryſippo uſurpatum, cujus ſtatuae ab Ariſtocreonte inſcriptus hic titulus:

Τὸν δὲ νέον Χρύσιππον Ἀριστόκρεων ἀνέθηκε,
Τῶν Ἀκαδημιακῶν στρογγυλιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulyſſe primus, ni fallor, uſurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam noſtrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. M. du S.

2. Ἰσιακῶς] Obſcurus homo. M. du S. *Ibid.*

que averſabantur, manifeſte velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Ariſtaeneti ipſius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Hiſtiaeus & Dionyſodorus Rhetor.

7. Propter ſponſum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magiſter, venerabilis adſpectu atque auguſtus, ipſo qui vultu multum prae ſe ferret honeſtatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri ſemper rectam reſpicientes. Advenienti igitur aſſurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, ſalutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praeſentia.

8. Cum vero jam accumbendum eſſet, praeſentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas ſponſa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppoſito

καὶ ἀπεστρέφοντο, καὶ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ παίραλοίαν καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἦτοι μὲν Ἀριστοινέτου αὐτῷ φίλοι, καὶ συνήθεις ὄντες, [f] παρεκέκλητο ἐπὶ δεῖπνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸν νυμφίον τὴν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς [g] συνειστιᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὢν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὸ ὀρθότηλα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, καὶ ἐδέξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῶ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴων ὁ θαυμαστὸς συμπαρών.

Δέον δὲ ἤδη καλαχλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ [h] τὸ ἀντίθυρον

f Παρεκέκλητο] Παρεκέκλιτο male B. g Συνειστιᾶτο] Συνειστιᾶται male B. h Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τὸν ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνιστῶν, καὶ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐστὶ σεμνὸν ζοῖμαι. V.

ζ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc ſolo opuſculo video. M. du S.

10. Καὶ ἐδέξιοῦντο ὡς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quemquam ex praſtantioribus ſalutarunt*. Οἱ κρείττονες ſunt οἱ θεοὶ, ut recte *Heſych.* ſic paſſim Graeci auctores & Lucianus noſter in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur*. Sequitur ibi mox ὅτῳ δὲ ὠφελησπούδασεν τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16. Τὸν κλιντῆρα] *Heſych.* Κλιντῆρες. ἀγροῖοι, κλῖναι. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipſe Lucian. ſupra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω τὸ ἀντίθυρον: ſed ubi legendum videtur, ἄνω τὸ ἀντιθύρῳ: aut potius τῷ ἀντιθύρᾳ. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare ſtatueram. In impreſſis omnibus τὸν ἀντίθυρον. Vid. Ἀλιξ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἰκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque eſſe, τὸ ἀντίθυρον, an ὁ vel ἡ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accuſandique caſu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στὴ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis eſt? *Pollux* plane omiſit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ἢν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρην καλεῖ, ac femin. facit, ni ἢν ad ὀρσοθυρὼν referas; & cum paullo poſt ὑπίθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum eſſe, ut recte etiam ſtatuit *L. Bos* de ellipſi, p. 161. Sed nondum ſequitur inde, neceſſario τοῖχον intelligi, & maſc. eſſe; uti enim femi-

γον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστον ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τῶν γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τὸν Στωϊκὸν, ἅτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τὸν Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκτοιν, καὶ γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειος, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦν Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῷ Ἐπικούρῳ [c] πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦδ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ συμφίλος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μυσεῖόν τι τὸ

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere libet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

[a] Σοι] Deeſt in *Fl.* [b] Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. [c] Πάνυ] Et hoc omiſit B. [d] Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τῶν Ἀνάκτοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ ἔλεγον αὐτοὺς, καὶ Ἀνάκτειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

mininum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum fit, & μύρον forte intelligitur, aut τεῖχον, ut *Solon.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte νεὼς intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ἡ ἀντίθυρα quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὰν ἀντίθυρα. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀμφίθυρον, ὑπαίθυρον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρον nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J.F.R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Bulenger.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.R.*

26. Τῶν ἀνάκτοιν] *Manſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad Τιμ. c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. de S.*

36. Τῇ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῷ πάνυ. *M. V. La*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, καὶ ἔγωγε τὸν Ἀριστάινετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἐκλεξάμενος πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μέν, τοὺσδ' οὔ, ἀλλ' ἀναμίξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γάρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitet ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula videram.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ πέμματα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπήκουον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, οὐ μεμνημένος τῶν μεθ' [f] αὑτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ περιωπῆς ἑωρακὼς.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

[e] Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. [f] Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. [g] Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμούς. *V.*
Ibid. Καὶ πέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ περιωπῆς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori antefertur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 210. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Σταϊκὸς ὡσὲ πλησμονῆς ἐριγῶν, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπαισεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπαίειν & paroemiogr. in *Mυκωνὶς δίκλω.* Vid. etiam ſupra Ἐτ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπαισεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπαισαν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπαισεν, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπαισαν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσας, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exemplа quae pro —σαν a πέπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπεσαν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τ῾ω, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενον, τ῾ Μενέλαον αὐτόμαλλον ἥκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρουον τὰ προχειρότατα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δ',

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τ῾ καιρὸν εὔτοκα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μὲν τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τ῾ Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κρακτικώτατον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, ᾧ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστάινετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζειν [f] ὧδε Ἰσιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δέ, Ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακὸν, ὅπου θρόνῳ καθίζειν ἢ σκίμποδι, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅπου μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *spontе venire Menelaum.* Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωμικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. f. P.* &c. Forsan ἀγαθὸν. marg. *f.* Sed nihil est opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζειν] Καθίζεσθαι B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *f.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενον] Εὐτραπελευόμενον, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόματον] Ἀλκιδάμας αὐτόματον ἦλθεν. αὐτόκλητον. οἱ γὰρ αἰκεῖοι & γνήσιοι. ἢν δέ τις μὴ τοιοῦτον * παρεισέφερε σε τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ὃ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπον εἶναι μὴ δοκεῖς Κυρήναι. καλεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἵνα καλεῖ, παρίεται ἐκτακαίδεκα ἄλλα & δεκ' ἁρμάτα & συναρίδες δεκαπέντε. τούτοις δὴ δεῖ σε τ' ἀπιτήδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἦν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At. . . . . *G.* (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ θεοφρονεῖς, ὦ θεοπροεῖς. G.

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόην] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάῳ βοὴν τὴν μάχην εἶπεν. ὁ Λεκτικὸς δὲ παρῴδησεν αὐτὸ εὐπρεπῶς ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντι, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. οὐ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόην, ὅ ἐστι ‡ κρακτικὸν & θορυβώδη. § ὃ & ἀφ' τ῾ ἐποιώνην παρέσησεν κρακτικὸν ἐκφώνημα. *V.*

91. Σκίμποδι] Κραββάτῳ, σκίμνῳ. *G.*

* Παρεισέφερε σε] Lege παρεισέρρυσε. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Misere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.

‡ Κρακτικὸν] Sic edita recte. Κρακτικὴ V.

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματοι δ' ἀγαθοί. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτομ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i.e. citharam pulso, citharа respondeo. epigr. hic ὑπέκρουον est ἀντῆχον, ἀντιφώνουν a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* s. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & cantici numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προειδότας τὰς ἐφιλομμένας καλλιξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς οὐ χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praecant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuisset impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coena-
tione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρᾷ δεῖν [h] ὕπτιοι καλακείμενοι, [i] ἐσθῆτι πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ καὶ ὀρθὸς ἂν δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, καμαὶ ἂν τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. οὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστάινετε, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ περιὼν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν μεταξανιστάμενος, καὶ τοῖς περιφέρουσι τὰ ὄψα συμπεριπορευόμενος.

Καὶ μύστοι καὶ σιτούμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς περὶ καὶ κακίας μεταξὺ διεξιών, καὶ ἐς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τὸν Ἀριστάινετον, τί βούλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, τὸν κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διενοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστάινετος,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἐσθῆτι] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἐσθῆτ male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam aptos. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J.M.G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M.du S.*

78. Ἀλλ' οὐκ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M.du S.*

82. Ἐδιδοίκεσαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδοίκεσαν. *M.du S.*

Ἐδιδοίκεσαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδοίκεσαν fecerat pro vulgato ἰδιδοίκεσαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἤλπιζον δὲ ἐ ἰδιδοίκεσαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀναδεδοίκεσαν. Ita διῤῥώγεσαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. καθεστηλύγεσαν, & paullo poſt ἰδιδοίκεσαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾖδεσαν. *J.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M.du S.*

83. Βοῦν ἀτειχῶς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βοῦν ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M.du S.*

84. Κωμῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυνικῶν. *M.du S.*

88. Φρύνη τινὶ λαλούντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινῆρες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J.M.G.*

Ibid. Καθίζεσθαι] Non opus eſt καθίζεσθαι cum B. legere. *J.F.R.*

93. Ἐσθῆτι] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἐσθᾶσθαι. *M.du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὃ τοῖνυν ἐπὶ πράξεσι μόνοις ἐ ἀγῶσιν, ἴσχυε τις Ἡρακλῆς μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμίαις τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐ τὰ ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πίνοπλα. Ad quae *Febb.* „ Qualia fuerint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcribit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J.F.R.*

νετο, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. καὶ ἐδόκει ἄριστα ὑπενενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὸ δάφνος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἠμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει· πήξας τε ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τε σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ πρὸς τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

quod innueret puero; uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſerhinudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] παρεισεβεῖτο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τε παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μικρὸν ὁ μὲ προσῆλθεν, ὡς ἐπολυφόμῳ πρὸς τῷ Κλεοδήμῳ τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτῷ, καὶ

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut receptuſus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῦναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Παρεισεβεῖτο] Παρεισεβοῦτο *Th. Mag.* in λάπτω. Ἐπισεβεῖτο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*

21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τοῦ Κενταύρου υἱὸς, παρ' ᾧ ἐξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*

23. Παρεισεβεῖτο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, περιφέρετο. *V.* (Προιφέρετο C. prave.)

24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τοῦ μεταξὺ * τούτων, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ὅτε ταῦτα ἐγίνετο. *V.* (ἐν ᾧ ταῦτα ἐγένετο. C.)

30. Γλαφυρώτερον] Ἥδιον. *G.*

31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ τί παρέλκον ἀόριστον Ἀττικῶς εἶθι. *V.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

M. du S.

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum.* *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*

22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*

23. Περισεβεῖτο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς περισεισμένα, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*

31. Ὅτι ἐμειδίασεν] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*

49. Παραστῆναι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παραστῆσαί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγε-

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μὲν τὸ φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸ δάκτυλον [h] θλιβόμενον οὐδὲν ἐμειδίασεν, ὃ μὴν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένου ψόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅ τινος εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲ παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' οὖν, καὶ παρώφθη τοῦτο, ὃ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀρισταινέτου· μετέστησε γοῦν τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀπαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ τῶν ἀφ' ἡνίας διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινά, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδέ πως ἐχεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτῆσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀρισταινέτου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος.

Ὁ

g Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. h Θλιβόμενον] Θλιβόμενος B. i Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. k Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτήσασι *P.* l Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὴν *P.* ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. *V.*

γείτονας ἀγγέλλειν. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεσκευάσθαι τὰ Διός. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμος montium, & ὀρεωκόμος mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum P. quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμίξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὴν κ.τ.λ. *Th. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὴν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta. L. BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in pleriſque erat, μὴν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοαίνετου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος] Interpretantur *inductam dextre admodum temulentiam.* Deſideratur alius, qui illud *inductam* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaeneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Ταῦτα χαριστήρια ὕβριος τε & παροινίας τῆς σῆς, ἃς ἐτῶν τοσούτων ἀνεχόμεθα. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, πυθόμενος ἥ τις ἡ γαμβαθύνη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν ποιήσας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθὶ, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ἐπὶ τούτῳ ἅπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] προπίνων [c] ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ θεῷ τῷ Ἡρακλεῖ; οὐ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἢν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, ἔποιε τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὴν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ ὅτι καρτερός· οὐ μὰ παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ἐπὶ τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, οὐδὲ ἀγανακτήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ διάφορον βλέπων, οὐδὲ δῆλος ἦν ἐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθῆκε τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ κύτ' χλιαρὸν [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, οὐδὲ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, οὐδὲ ἐνεφορεῖτο συμπεριιών.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, ſilentioque facto, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi*, *Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta*, *quod ſponſae propinavi*, *advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis*, *niſi capiat a me ſcyphum*, *nunquam illi talis naſcatur filius*, *qualis ego*, *invictus viribus*, *liber animo*, *corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Προὔπινον] Προὔπιον *Fl.* c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὲ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσεκεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται ϵ καλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὴν πρισβείαν * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. διὸ δὲ λέγειν, προπίνω σοι τῆς ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλείως † μεγάλῳ, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῇ θεοτόκῳ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλῳ] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, veroſimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω —— Ἡρακλείους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἥδε σοι. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue petari ſolitam*. Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Lodio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] *Olear.* ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλείους ἀρχηγέτου] Subaudi κύλικα. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρις, Luciano alibi etiam uſurpatum Μισ. c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

Ba. Ai-

plenum convivium. Dionysodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipsum, qui a tergo adstabant, servis. At qui post ipsum accumbebat Histiacus Grammaticus, consuebat versiculos, collatis in unum Pindari & Hesiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quasi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,

Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutissimis scriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opsonia inferebant, curaverat Aristaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus esset, aut vacuum, jusso introire ridiculario scurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raso capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic saltat fracto

τὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ [g] αὐτοῦ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξήει, καὶ ἐπῃνεῖτο ὑπὸ τῶν κατόπιν ἑστώτων οἰκετῶν· ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς ἐῤῥαψῴδει, ὥσπερ καλαχεύων, καὶ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖν. μάλιστα δ' ἐκεῖνα ὥσπερ προμαντευόμενος τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς. καὶ,

Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ γένετ' ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, τῷ δὲ τῶν παιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τὸ ὀψοκομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀριστοίνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τὸν χρόνον εἶναι, μηδὲ κενόν, ἐκέλευσε τὸν γελωτοποιὸν εἰσελθόντα [h] γε εἰπεῖν τι, ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἡδέως ἐμεθύειν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός τις [i] ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν, ὀλίγας ὅπου τῇ κεφαλῇ τρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅτος ὠρχήσατό τε καλα-

[g] Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. [h] Γε] Non habet B. [i] Τις ἐξυρημένος] Τις φέρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἔβαλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρου ταῦτα, ἀλλ' ὑ Πινδάρου ἢ Ἡσιόδου ἢ Ἀνακρέοντος. *G*

1. Οὕτος ὠρχήσατό τε καλακλ.] Κοινῶς μὲ τὰ σὺ ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ἁρμόζει· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . λύσις χορεῦ σκηνικοῦ τοῦ κυκλικοῦ χόρου, καὶ ‡ κατὰ παράλληλον θέσιν φάσις τῶν χορευόντων, ὅπως ἂν ἐξ εἰς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες οἱ χορευταὶ ἔλεγον τινά. *V.*

‡ Κατασταράλλον θέσιν] Κατασταράλλου θέσις Edita. Correxit *M. du S.*

82. Αὐτοῦ — σὺ μέρει] Quid hisce duabus ultimis vocibus intelligendum sit, fateor me nescire. vid. *Suysp.* c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato σὺ μέλει. *M. du S.*

81. Πινδάρου] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐῤῥαψῴδει satis intelligitur. *M. du S.*

91. Σὺν δ' ἔβαλον] *Hom* Il. Δ. 447. & 450. *M. du S.*

97. Τὰ ὄψα] Hinc discas proprie de iis usurpari, quae in secundis mensis apponebantur. *M. du S.*

3. Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ὅλην πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι καὶ γελωτοποιοῖς. &c. sic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς Φιλαχρόν. *J. B.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] *Casp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν) tanquam glossam ejicit. vide ipsum. *Almel.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Depravatum esse hunc locum, manifestius est, quam ut de eo monendum sit. sed in libris nihil est subsidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam succurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. *Mos.* c. 27. ubi de hujusmodi saltatore sermo est. *M. du S.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Nihil caussae attulit *Barthius*, cur glossam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pseudom.* c. 15. *J. M. G.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Plura Cl. *Gesn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένος τὴν γναθμὸν. Consulendum Pignor. de servis p. 189. addiderat *La Croze.* In mea Pignorii Edit. est p. 256. ubi docet, fugitivos omnino rasos fuisse

καλακλῶν ἑαυτὸν, καὶ διαστρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

distortoque corpore, ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθείη· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγανακτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀποῤῥίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτῷ, ἔφη, τὸ βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωποιὸς ἐκαλεῖτο) συγκὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπόηδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ἡδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεχρόημένος ἀνθρωπίσκῳ καλαγωνιστείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactasset, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

20. Hic Dionicus supervenit medicus, paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

a Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδαιμονοῦντι B. b Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀνακόλουθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τοῦ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ σὰ Μελίτης, ἴσως δὲ τρυφερὸν καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ * ναυάδη. V.

* Ναυάδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semiraso. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus *Petronii*. *J.B.*
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτεῖν χορὸν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt*. F.G. Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & πανηγύρεις *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα ὑγρὰ ἐπιλέγοντες, σκωμμάτων ἁλυκῶν & αὐτοχείρων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμοντα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. *J.F.R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγρ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἐτ. Δ. III. τυραννεῖν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adversf. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένος] Ab homuncione compacto. *remasse*. F.G.

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιῤῥίψαι τάχιστα ἀφ' ἑστίας φασὶν εἰς τὸ ὑπαίθριον τοῦ αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per feneſtras in aream projeciſſe.* ἐπιῤῥίπτειν hic non potest locum habere, legendum ἀποῤῥίψαι, quod & Ms. praefert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀνασπᾶσθαι τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicines advocaſſe, a quibus revulſa fera fuis ſervatus.* Quid Graecis sit ἀνασπᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve, ne dicam ἀνασπᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tanquam*

rat, quod ipse dicebat, dum curat corre-
ptum phrenitide Polyprepontem tibicinem.
Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: ingressum se nempe ad illum, cum nesciret jam morbo illum teneri. Hunc vero surrexisse statim, & clausa janua, strictoque pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse canere. Deinde cum non posset, pulsasse scutica manus sibi supinas. Denique in tanto se periculo tale quid excogitasse: ad certamen se illum, constituto plagarum numero, provocasse: ac primo quidem ipsum se male ceciniisse: tum vero traditis illi tibiis, corium ab illo accepisse & lorum, pugionemque quam celerrime per fenestram dejecisse in impluvium; & ab hoc inde tempore jam tutius cum illo colluctatum vicinos advocasse, a quibus effracta janua ipse servatus sit. Ostendebat autem vestigia quaedam plagarum & unguium in facie. Ac Dionicus qui non minorem narrationis plausum, quam scurra, tulerat, juxta Histiaeum se inferciens, coenabat de reliquiis, non sine divino ille nutu nobis ad-

ὁδὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἁλωκότα θεραπεύων Πολυπρέποντα τ αὐλητήν. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσατο. ἔφη μὲν γὰρ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τ δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τ θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα αὐτῷ τὰς αὐλὰς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἔχοντα, εἰς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλει δὲ ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· εἰς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι φονήρως· μετὰ δὲ, ἀναδόντα τὰς αὐλὰς ἐκείνῳ, δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιρρίψαι τάχιστα ἅμα τ φωλαγωγῷ εἰς τὸ ὑπαίθριον τ αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίων αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τ πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὡς μείων εὐδοκιμήσας τοῖς γελωτοποιοῖς ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἱστιαίου προσβύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρόν,

[c] Ἐπιῤῥίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι *Graev.* [d] Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. [e] Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θηρίον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιτέλειον ἕλκος. Cicatrix, puto, est. *G.*

53. Παραδύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ εὐτόνου καταπλήξεως. βύσαι δὲ τὸ φράξαι. *V.*

† Μετὰ εὐτόνου] Ita recte C. Μεταστήσας καταπλήξεως Exc. *G.* Μεταστήσας, καταπλήσας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire bellua, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδόκητα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Mss. nihil est praesidii, in quo legitur quoque θηρίον, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur ἀνασπασάντων τὸ θυρίον, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit: † δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν. *At illum statim surrexisse, & fores claudisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furiosi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ θηρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire bellua*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mss. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. θυρίον legitur. Ἀνασπάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θηρίον] Lege θυρίον. *M. de La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὸν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμον τοῖς μὴ ταῦτα γιγνηπιεύσι] Interpres legit γιγνηπιεύσεις, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γνήσιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit in

ρῶν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μετὰ ταῦτα [a] γεγενημένοις.

Παρελθών γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, παρ' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τῷ Στωϊκῷ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸ δεσπότῃ, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὁπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος δὲ τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸν λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲν ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελθὼν ὑμῖν βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὃς γε ὁσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, τῷ μὲν πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδὲ πώποτε φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τὰς ὑπὸ τοῖς συμποσίοις θορύβους καὶ παροινίας. ὑπὲρ σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

veniens, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit....PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & violentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

[a] Γεγενημένοις] Sic *Fr.* Γεγενημένοις cett. [b] Ἐπήκοον] Ἐπήκοων B. [c] Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. [d] Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀτλικώτερον, saepe vidimus. [e] Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γιγνομένοις. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμος pertinet, potius γενόμενος dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. *Mid.* c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus*, *si vocetur*, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphronis* III. Ep. 55. sub init. Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἑτοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kust.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ σκυλοδιφῶν, commentatum, οἶκον intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kust.* ad Pluti v. 435. ubi ἐν & ἐν γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῇ οἰκῳ, τόπῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. σὺ — ἴστε — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἴστε, item T. II. p. 402. γίνεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μόνοι ἐν ὑμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστοφάνη, ἐν Ἀμφιλόχῳ, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi,

ad

enumerare non sis dignatus. Sed solus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua caussa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonstres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum inest felicitas, quibus copiosissime frueris ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem discipulum coenare cum liceret communem, ut ajunt, funestuosam, non annui, nullamque licet supplicanti, tibi me servans bono inconsideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim satis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philosophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (absit dicto invidia) syllogismo uno ora obturare quam celerrime mihi posse videor. Aut dicat illorum aliquis,* quid sit Philosophia? *aut prima ista,* quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam,* Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui solum, quod honestum*

ὀκνῶμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον, ὕτως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοῖρα, ἢ λαγῶ, ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τήμερον παρὰ τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι πολυτελές, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμενος, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνήροτος ἐμαυτὸν φυλάττων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς παρελιπὼν, ἄλλους εὐωχεῖς, εἰκότως· ὅπου γὰρ δύνασαι διακρίνειν τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλαληπτικὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ εἰδὰ ὅθεν μοι ταῦτα, παρὰ τῶν θαυμαστῶν σου φιλοσόφων, Ζηνοθεμιδίου καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπεὶη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἂν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαλα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει ἕξεως ἕξις; ἵνα μὴ τῶν ἀπόρων [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὅραιο αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν

f Μόνῳ] Μόνου Fl. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adest καὶ in B. k Εἴπω τί, κερ.] Edd. priores Εἴπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα πεπχημένοις ἐπονομάσασαν. *V.*

2. Ὁ μὲντοι σωρείτης σοφισμός ἐστι λόγου ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὡς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῶν φαντασιῶν, ἐν' ἄδηλον ᾖ ψευδοῦς προφατής. ἐρωτῶσι γὰρ, πόσπερ ἡ πρώτη ῥανὶς ὕδατός τι εἰς τὸν πόσπερ, ἢ ἡ δεύτερος ἢ τρίτη ῥανὶς ὕδατός τι εἰς τὸν πόσπερ, ἢ οὔ· εἶτ' ἐὰν ὕδατος, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑκάτη, πῶς ἡ πολλοστὴ ἐγγενήσεται πόσπερος; *G.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019. 1. ἀργοὶ δὲ θερίζοντες λέγουσι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὀνομαζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῆς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. supra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

3. Ὅραιο αὐτῶν] Ἀπολαύσειας. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac similibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepos. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnosceremus in Graecis? quando eadem est ratio. *J. F. R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impressi & Cod. Ox. suspectus mihi & hic locus est. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma post τι. *L. K.*

Εἶπω, τί κερατίνην] Scribe, εἶπω τι, κερ. *P. G.* Bene. Et sic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J. F. R.*

Ibid. Κερατίνην] *Quint.* I. *Cornutum.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. *A.* 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noster etiam saepe tangit. Vid. *N. A.* I. cum notis. Chrysippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Thes. Crit. II. De sophismatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Cresf.* AG. X. 73. Noster etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiast. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019. 1. ἀργοὶ δὲ θερίζοντες λέγουσι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὀνομαζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῆς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. supra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὅραιο] Leg. *Mercer.* ad *Aristaenet.* Epist. 6. lib. 2. *J. B.*

θὸν ἡγεμόνα εἶναι, οἵσω ῥᾳδίως τ' ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τ' ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὅτι λαθεῖν λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγμασι, δίς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἔωθεν [d] ὅτε τ' οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύουσα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὸ κτ' τ' Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τ' [f] Ἄρτεμιν ἀγαναχτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τ' θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίας χθονὸς [h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

est, bonam ducam, facile feram ignominiam.

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Haec ego apud praesentes caussam dixi.*

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasset ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:*

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγμασι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *F.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρδυσα B. d Ἐπὶ τ' οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. e Τὸ] Recte *Fr. P. H.* &c. Τῷ male *F.* Καὶ τῷ non melius *V2.* f Παρέλαβεν] Παρελ^α. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & *Schol.* Aristoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τ' Διοσκούρων. ἔτω δὲ λέγεται Ἀνάκειον προπαροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπίπτουσιν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν εἰ διφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προπαροξυτόνως, * οἷον Ἡράκλειον, ἐξ οὗ Ἡράκλειος. Χαρώνιον, Ἀνάκειον, Ἀνακτόρειον, Βασίλειον, καὶ Μαυσωλείειον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. *G.*

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δέ ἐστι Καλυδών, ἐν τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τ' Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. *V.*

* Οἷον Ἡράκλειόν ἐστι] Sic V. Quid sibi velit nescio. *M. du S.*

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τ' οἰκίας] An B. rectius Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *F. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec responderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶ τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τ' παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* *L. BOS.*

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hosce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδῶ Noster etiam Π. Θυσ. c. 1. *F. M. G.*

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ Ed. Ox. Al. δὲ. *F. F. R.*

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, ἐν ἀντιπόρθμοις

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi panca de multis apposui, uti discas quo vitro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium: Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius sua consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

25 Συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητοῦς παῖς ἑκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἕξεις, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδω-
30 κας, εἰκότως. ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅσα σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις
35 ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ διαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' οἷσπερ αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μὲν [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἔγωγε φιλοσοφίας
40 αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δι-δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ διακομίσαι, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις *F.* k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγογοῦ *J.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας *Coll.* & B.

37. †Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτρήσας. *V.* 39. Περισπάσας] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτρήσας. *G.*

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. *M. du S.*

μεις παῖδ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio: longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem hac Pelopii regio soli, Qua parte saevum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Aetolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδ.' ἔχουσα εὐδαίμονα. *Haec terra est Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *F.G.*

Καλυδὼν.] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit: *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico χάρις ἦ, ὦ Πρωτογένης, ἡ τῇ θηλείᾳ ὑπαιξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, ἀφθαρτεῖν. λέγουσι γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ἐπὶ σωφροσύνῃ ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι est *dare.* Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, *quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens: ἐσκωψάμεθα τὴν τροφέα τὴν νεανίσκου Ζωπύρου. ubi malim τοῦ νεανίσκου pro τὸν. *J.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὶ τῦ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ κ ᵃ δόξωμεν ὅτι τύτῳ πεπομφέναι.

nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum caussa misisse.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι ἐπεχεῖτο ὑπ' αἰδῦς· κ τῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χανεῖν μοι τ γῆν ἠυχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, κ μάλιστα ὅσοι ᵇ ἤδεισαν τ Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον κ σεμνὸν εἶναι δοκῦντα. ἐθαύμαζον ἂν οἵ ὧν ἠγνόουν αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, κ τῇ τῦ προσώπυ ἐντάσει. ὁ γῦν Ἀριστ αἰνετ ἐδόκει μοι οὐκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ἵνα ποτ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὑπνεῦσαι, εἶτ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιύτῳ τινί· ὥστε οὐδὲ τ ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίυ.

28. Haec dum legerentur, amice, & pudore diffluebam prae pudore, &, quod est in proverbio, hiscere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praesertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognovissent, barba ista atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermisisse Aristaenetus, sed, quod non speraret futurum, ut vocatus sibi condiceret, non voluisse in eum se casum committere: atque adeo ne tentare quidem sustinuit.

Ἐπεὶ δ' ἦν ἐπαύσατό πως ὁ οἰκέτης ᶜ ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τ Ζήνωνα κ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, κ ὠχριῶντας, κ τῇ ἀπορίᾳ τῆς προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καληγορηθέντα· ὁ Ἀριστ αἰνετ δὲ ἐτετάραχτο, κ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, κ ἐπειρᾶτο εὖ διατίθεσθαι τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, κ τ οἰκέτῃ ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσε τύτων. μετ' ὀλίγον

29. Cum ergo legere tandem servus desiisset, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconstantia fidem criminibus Hetoemoclis ipsi facientes. Aristaenetus perturbatus ipse quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & subridens bene vertere quae facta erant studet. Ac servum quidem remittit, his verbis usus, *sibi curae fore*. Paullo post surgit clanculum Ze-

a Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεσαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγνώσκων B. & *Fl.*

50. Ἤδεισαν] Sic Mf. O. In reliquis ᾔδεσαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in εσαν an εισαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica postulat εισαν in temporibus plusquamperf. Licet ἠδιδάκεισαν, non εσαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. supra c. 12. Ita Scholiast. *Aristoph.* alio loco Euripidem ᾔεσαν pro ᾔδεισαν dixisse ait, alio loco id esse pro ᾔδεισαν scribit, modo bene descripserit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia sic terminari solet, ab ᾔδω. Ut *Genes.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Esai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare ausim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere potest, sive plusquamp. dicas, sive ab antiquo aoristo ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in usu esse non credo. *J. F. R.*

76. Διερρήγνυτο] I. e. propemodum disrumpebatur. Sic solent ejusmodi verba sine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino supra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ἀπορρηγείς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀτίλιος, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elsn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβυτικαί] Verterat Erasmus *videtis, quam & ipsae epistolae graves sint ac seniles.* Benedictus volens esse brevis, amputat postrema, relinquens *quam graves sine epistola*, contra prorsus quam oportuit. Non enim graves esse demonstrat, sed seniles, hoc est, frigidas, nullarum virium, infirme scriptas, plane qualis est appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

δὲ [d] καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφανῶς, τῷ παιδαγωγῷ νεύσαντος ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κελεύσαντος τοῦ πατρός.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, καὶ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, ὅτι ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε μὲν τὸ ἐνδόσιμον ὡδὶ χώσης ἀφ' ὑπερολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥηματία δύσγνα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα Φιλοσόφων· τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πλεῖστοι· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαί, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀριστάινετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὖν τινα ἐσκευάσθαι Ἀριστοαινέτῳ εἰς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίας· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάινετε, πέμπε ὡς τάχιστα τῶν ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαραινόμενος· καίτοι εὖ γε ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

d Καὶ] Omittit O. e Πλεῖστοι] Πλοῦτοι male *J.* f Αἱ] Sine artic. O. g Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβυτικαὶ *Fl.* & marg. *Ald.* h Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* i Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* k Καλυδωνίας] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδώνιος media brevi *H. Fr.* l Ἡγεῖτο] Ἡγοῦτο B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθαρισμα. καὶ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οὐνεὺς] Ὁ γὰρ Οὐνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἀρτέμιδος οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ ὠδὴ ὁ Ἀριστάινετος τὴν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς ἂν εἰρωνείᾳ ὂν ταῦτα λέγει ὁ Ἕρμῆς. *V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγεννήθη λαμπὰς, περὶ ἧς ἐλέχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτι οὖν, χὼν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς, ἐφόνευσε τῶν Καλυδωνίων κάπρον, ἱερὸν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀνεῖλεν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφοὺς, καὶ ἀπεβόησε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἕρμῆς] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὠργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis θεῖοι legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam θεῖοι reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίας] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίου. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεμεγεθηκὼς) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὸν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἀ σὺ μὲν τὸν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους θριξεκάρχας, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, ὥσπερ ὁ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὸν Σωστράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; ἀ σιωπήσεσθε ὑπὲρ [d] τοιαῦτα συνεπισταμένοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ἀ μαστροπὸς ἐγὼ τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἧπερ ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· ἀδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον ὑπεκαλαβήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, ἀδ' ὑπὲρ τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, ἀδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον ἐπ' ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὑπὲρ τοῦ πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] μὲν πίνων, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι ἦν ἥμισυ σχεδὸν, καταχέασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἰὼν τοῦ γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chrysippi mentionem vos audetis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce usus, *& ab uno viro non legitime philosophante Hetoemocle, impostore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros sapientes? Quales vero viri ipsi ista dicitis? Nonne tu quidem Castorum capillos, Hermon, detondisti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Sostrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupisti, ac deprehensus poenam subiisti foedissimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conscii? Verum non meae ipse uxoris leno sum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depositum, interposito per Urbis custodem perjurio, accepisse me negavi: neque quaternarum* (in mensem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo discipulis, nisi ad tempus solvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidisse.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non sane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. *b* Δημίῳ] Δή B. Sed supra posita compendii nota quam typothetae describere nequeunt. *c* Τοῦ μαθητοῦ] Καὶ τοῦ μαθ. B. *d* Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. *e* Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit *Solan.* Sed varietatem non desidero. *f* Γένοιο] Γενάμενος male B. *g* Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδόσθαι B. & *Fl.* *h* Κρίτωνι] Κριτῶν male B. *i* Μὲν] Inierui ex Ox. aberat in Edd. *k* Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. *l* Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, θαρσαλέον ἔπος κρυπτῆρι φωτὶ γίνεται. *G.*

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. *G.*

24. Καθεσχέδασεν] Ἐπέχυσεν. *V.*

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturarentur. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* sic Noster Ἀπ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τῶν ἀνάκτων dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκούρους audire. Non audiendus ergo Mauricus, qui ad *Harpocrationem* negat Castorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαστροπὸς] Vid. supra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menstrua haec usura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ πίνων] Ita MS. Ox. optime pro eo quod in reliquis est πίνων. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demosth.* καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλ' ἂν ἔχων λέγειν. *F G.*

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admissum

in-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa siniſtra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfeciſſet senem, niſi retinuiſſet manum Aristaenetus, & transgreſſus ſuper Zenothemin, medium ſe inter illos collocaſſet, ut ſepararentur, & ſe tanquam muro interpoſito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praeſertim*, quod cuivis in mentem venire neceſſe eſt, *Quam parum ergo prodeſt ſcire literas, niſi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam riſum debere in ipſis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne eſſet, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad ſolos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo reſpiciunt. Tot enim praeſentibus Philoſophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τῆ κεφαλῆς τὸ ἄκρατον, προνενευκὼς, καὶ τὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (οὐ γὰρ εἶχε κύλικα) ὀπισθαφεὶς, προσέπτυσέ τε τῆ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν τῇ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τὸ γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τὴν χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τὸν Ζηνόθεμιν, εἰς τὸ μέσον αὐτοῖν καλεχλίθη, ὡς ὁ Ἀλκαῖος, ὑπὸ Ἀλκαίου τειχίσματι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς ὠδὲν ὄφελος ἦν ἄρα ὀπίσω τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τὸν βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γὰρ πεττοὺς ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γέλωτα ὀπὶ τῶν πραγμάτων ὀφλισκάνοντας· ἔπειτα δὲ εἰσῆει με, μὴ ἄρα τὸ κοινὸν τῦτο πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ παιδεύειν [s] ἀπάγῃ τῶν ὀρθῶν λογισμῶν τὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσῦτων γὰρ φιλοσόφων παρόντων, ὠδὲ κατ' τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷδ' ἔλεγον αἰσχίω. ὠδὲ γὰρ εἰς τὸν οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμε-

m Ἀπεξύετο] Admiſſum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. n Τῇ ἀριστερᾷ] Τῆ ἀριστέρᾳ B. o Διαιραῖν] Διαιραίνειν *Fl.* & marg. *AIW.* p Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. q Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* r Ἄρα] Abeſt a *Fl.* Non immerito, quia jam praeceſſit. s Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. t Συνεχὲς] Ἀτενὲς B.

35. Ὡς Ἀλκαῖος] Γράφεται Ἀλκαίωνος. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τῦτο τῶν μανθανόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τῶν μὴ κεχριμένως ὑπὸ προσεχόντως φιλοσοφούντων· περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τὸ μὲν θέλειν τῶν προσεκτέον ἐστὶ, τὸ δὲ ἰδίων ἀπώλειαν. *V.*

48. * Ἀτενὲς] Σωνεχές. *V.*

* Ἀτενὲς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχθὲς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

mum eſt, quapropter hoc ſit meritus. Lege ergo ἐαίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius eſt, diviſim ἂν αἴτιος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad ſequentia reſpexiſſe putandus eſt, quod haud temere admiſerim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς ὠδὲν ὄφελος] Accedit huc ſententia Menandri canentis; ὡς ὠδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ τοὺς παρῇ. Sed longe ulterius ſpectat ſententia Luciani, ſapientiſſime hic monentis, inutilem eſſe omnem ſcientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque abſurdius eſſe quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipſe, qui profitetur & docet, nihil eorum praeſtat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram; cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέτραπτο δ' ὧν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιώμενοι, ὅτε παροινοῦντες, ὅτε ἀκχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καλεγίγνωσκον αὐτούς, οἶμαι, ὅσγε ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν χρημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἐσκέλαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑβρενεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνούρει ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιόταλα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς φασὶ τὴν Ἔριδος οἱ ποηταὶ λέγουσιν. ἐς γὰρ κληθεῖσαν αὐτοὺς ἐς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον, ῥίψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ὀπισθόλην ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, καὶ μείζω τὴν Ἰλιάδος κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

55. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτοῖς ὁ Ἀριστόνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανόν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνεῖσθαι ὑμᾶς ὀφείλω καὶ χρὴ τρόπον· ἀπόκριναί μοι [l] σύ, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφιλε,

36. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par est, ulciscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγεγράφη male *F.* b Ἐστιώμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἐστιάμενοι male *F.* Ἐστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inseruí. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit *Solen.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτοῖς] Bene sic *Bz. Fr. H. P. S.* Αὐτοὺς male *Fl.* & *F.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Σύ] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως ἐς τὸ Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ῥίπτει μῆλον ἐν τῷ αὐλῷ, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἠμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδι. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι αὐτὴ τοῦτο τὸν Ἑλένην· ἐξ ἧς ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἄλλοι, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος περιπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τὴν ἐτυμασίαν τὴν ἀκολεσίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, πρώτους τοῦ συμποσίου, καὶ τὴν φιλοσοφίας σωφρονοῦσαν ἐξεσοβημένης, ἄλλως ἄλλως τεράτεια ἐπεδείκνυντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *F. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνούρει] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. saepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα ὕρει κατὰ τὴν κοινὴν ἀδιαφορίαν εἰς σῶμα καλάσας ἐκ παθὴς τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Euge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum postulent.* *Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγουσιν τὴ χρημάτων τ κτῆσιν, ἐὰν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, ἢ ἀφ' τοῦτο ἀμφὶ τὰς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, ἢ δανείζετε, ἢ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅπι μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τ ἡδονὴν μισοῦντες, ἢ τ' Ἐπικουρείων καλοῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, ἢ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅπι δεῖπνον· εἰ δὲ ἢ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. ἢ ἅμα λέγων, τ ὀθόνην ἁρπάζειν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τῦ Ζηνοθέμιδος, μετὴν οὖσαν πανοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [q] ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν δ τιν ἕνεκα ἡδονῆς καλήγορῦσιν, αὐτοὶ ἥδεα ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, ἦ δ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ [r] ἀδιάφορον ἡγῇ τ πλοῦτον. Οὔμενοῦν, ἀλλὰ σύ. ἢ ὅπι πολὺ τὸ [s] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη ἐγὼ γῶ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τ παρούσης ἑορτῆς καλαθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, ἢ ἀκούσεσθε ὥσῳ ἀμέλει ἢ

[m] Κτήσησθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτήσεσθε *Fl.* & B. [n] Πλουσίους] Πλούτους B. prave. [o] Αὖ] Τι αὖ B. [p] Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. [q] Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὴν μὲ ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὸν μὲ ejeci. [r] Τὸ] Abest a B. [s] Καλαθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θαυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus jugulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejentem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum.* *F. G.* Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀποκρ. ἔν μοι] Ex Mss. Ox. est illud ἔν, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

ὡδὶ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη ἀγαθὴ ἐγένετο. πάντες ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξασθαι τὴν ἀηδίας οὕτω γὰν ἐλπίσαντες· καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ὅπου τὸν αὐτὸν τόπον, εἰρήνην γεγενημένην ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὑὸς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξὴν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. παρῆκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Ἀρισταινέτῳ μὲν καὶ Εὐκρίτῳ ὅπου μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἕρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' οὓς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὰρ Ζήνων ἀπελήλυθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δὴ ὅτι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, *ut nimirum apud Platonem noſtrum, major pars otii in diſputatione conſumta eſt.* Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur:* deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio.* Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminero ſane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὖν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo,* in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρεας] Κρέα B. d Ταγήνου] Sic Kdd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. *Coll.* plane τηγάνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit *Solan.* f Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμν.] Abeſt καὶ ab O; i Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου. *G.*

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἶδος πλακοῦντος. *G.*

15. Ἀπαλλάξασθαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξεσθαι. *M. du S.*

19. Τὸ ὑστάτιον — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ficciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ὑστάτια dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: Ματτύλλ ἐπίλυσιν εἰσφέρειν Λάκαινά τις καὶ ἰσθίοις ἐξεισφέρετο παρδίκια ὀλίγα, καὶ χηνία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴ πλακοῦντος. Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum luxuriae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum.* *J. M. G.*

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus:* Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Graecam vocem poſtremam quoque incipere ab majuſculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Lex. c. 6. *M. du S.*

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρεα. N°. 17. *M. du S.*

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τὰ τραγημάτια,

inquit, *ſi videatur, incipio.* Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praeſentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philoſophia ſequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, ſed Platoni obſequentes, & Socrati amare pueros: ſoli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiſcantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus eſt; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philoſophorum) *eſſe communes, uti extra Zelum ſimus.*

40. Super his riſus exortus eſt, ut quae minime opportune dicerentur. Dionyſodorus autem, *Non deſines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionyſodorus quoque viciſſim, quae ſolent, maledicturus erat. Sed Hiſtiaeus Grammaticus, bellus homo, *Deſinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo*; & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, ſi quidem memini, iſta:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. ϗ μικρὸν ἐπιλαβών, Ἐχρῆν μέ, ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε ϗ ἀσωμάτων εἰπεῖν, ϗ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι ϗ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθεῖεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ ϗ γυναικείᾳ γάμῳ, [l] τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὑπὸ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ [l] παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τὸ ζῆλον ὑπὲρ τούτου, ϗ παρά τίνι; ϗ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, ϗ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, ϗ δεξάμενος [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ

k Ταυτὰ] Sic *F. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *El.* l Παύσῃ] Παῦσαι B. m Ἂν] Neglexit B. n Γὰρ] Omiſit B. o Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὸς ἰσχύι; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγεσι γὰρ τίθεσθαι τὸν λίξιν ἐπὶ τοῦ μακαρίζειν ϗ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν. † οὕτω δ' ἐπὶ τοῦ ζηλοῦντος, τυτίσι περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἱλεγεῖα] Ὅλα τὰ ἱλεγεῖα χωλά. ϗ τοῦτο χάριν εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς κινηθῆναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες δ' τοῦτο Λυκιεσιοῦ ποιήσαντος εἰς πλείονα ὕβριν τοῦ Συμποσίου, § ϗ λοιδορίαν ϗ κωμῳδίαν τῶν ἱστιαμένων. ὡς ὁ λόγος διδάσκει ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν λεχθέντων ϗ πραχθέντων. *V.*

* Λέγουσι γάρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μισεῖν, ut ex Aeſchine obſervarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*

† Οὕτω δ'] Εἴρηται δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.

‡ Τὰ ἱλεγεῖα] Ἡ ἱλεγεῖα] Ὅλα, cum eſſet in editis, *Solanus* § in τὰ mutato adſcripſit, haec verba deeſſe in V.

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

των, ſ. bellariorum? Sic puto, & ſic interpretatus ſum. Hoc ſuadere videtur orationis ſeries, qua haec verba junguntur ſuperioribus, & ab ſequentibus ſeparantur. Si hoc voluiſſet Lucianus, quod *Eraſmus* dedit, *quaecumque liberum eſt, ſeu velis in alvum condere, ſeu domum aſportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuiſſe, ϗ ὅσα ἐστραγῶν ἔξεστιν ἢ ἐξαποφέρεσθαι illud autem ταῦτα plane omiſſurus. Verbi ἐστραγῶν hanc vim eſſe, etiam ex *Heſychio* conjicias, apud quem ſunt iſta ἐστραγεῖ, ἐστραφῆ. Ἐστραγῶν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐστραγῶν *ſaepius uſurpatum de tragematibus, & id genus aliis ſcitamentis.* *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ' αὐτῷ] Quae juxta ſe erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀσωμίας hujus meminit in Char. *Theophraſt.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκεῖνον] Depravata haud dubie vox, & nihili prorſus. Lege ἐχρῆν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἱλεγεῖα] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diverſis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτη ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναασ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρὸ πάσαων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρέασιν τ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ τ' Σελήνης.
Νυμφίε, σὺ δὲ χαῖρε, [b] κρατερῶν κράτιστε ἐφήβων,
Κρέασιν [c] Νηρῆϊ, καὶ Θέτιδος παῖδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τοῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀσόμεθα.

Unica tandem qualis Aristaneti in domibus
Diva Cleanthis hera sollicite est alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, sive adeo Luna.
Salve tu quoque, sponse, bonorum optime juvenum,
Nereo praestans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rursus thalameium hymnum,
Communem ambobus saepe canemus olim.

Γέλωτος δὴ ὅπι τούτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένου, [e] δρέπης ἤδη τὰ [f] προκείμενα ἔδει, καὶ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τ' Ἀριστάινετον, καὶ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτοῦ ἑκάτερος, κἀγὼ τὰμὰ, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίου καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπίοντι [h] προτεθέντα φέρειν, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ προτεθῆναι οἱ αὐτὰ, καὶ πρὸς τὸν ἀλεκτρυόνα ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, τὴν ὄρνιθα [k] ἀντεπειλημμένοι, ὥστε τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα προσχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τοῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

42. Risu super his, qualem credere par est, exorto, auferendi apposita jam tempus erat; auferuntque Aristaenetus & Eucritus quisque quod ante se erat: & ego mea, & Chaerea quae ipsi erant posita, atque Ion similiter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre postulabat, quae egresso jam Zenoni fuerant posita, ac sibi soli posita esse dicebat, pugnabatque cum ministris: tendebantque adeo in diversa, gallina utrinque comprehensa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimisit, risu multo convivis praebito, praesertim cum post ista indignaretur, velut injuria maxima affectus esset.

43. Her-

a Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἡοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. b Κρατερῶν] Receptum ex *Fl.* & schedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. c Νηρῆϊ] Νηρῆος B. Et sic *Guj.* voluit. d Ἀσόμεθα] Ἀεισόμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. e Ἀρίσθαι] Sic *Fl. J. P.* &c. Αἰρίσθαι B2. Ἀπελίσθαι *Coll.* f Παρακείμενα] Προκείμενα B. g Ἤδη] Δὴ Ox. h Παρατεθέντα] Παραδοθέντα O. & *Fl.* i Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. k Ἀντεπειλημμένοι] Ἐπειλημμένοι O. l Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρίσθαι] Γρ. ἀπιλίσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπόντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλως λέγει κεκηδῆσαι μάχῃ μιλεξὺ Ἑλλήνων & Τρώων, ἐπὶ τῷ τοῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Hesiodo*, & *Anacreonte* consarcinata. Bene, quantum ad materiam; sed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio instituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipso Luciano de hujus carnimis absurditate, curam solicitudinemque omnem deponito, si sapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη scribendum esse, ad quod proxime accedit *Fl.* ἡοίη; idque *Hesiodi* imitatione factum, qui carmen satis prolixum scripserat, quod ἠοίας & Ἠοίους μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevia-*

na Hesiodi editione extant. *M. de S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae pessimos versiculos nimis bona interpretatione donaverat *Erasmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipsa causa, quod mala est, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipsum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη ποτ'] Ἦ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγ' εὐ Ἀριστοίνετον μεγάροισιν. An ἢ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Hesiodi?* vid. *Casaub. F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quasi sic legeretur in Edd. Luciani, nescio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide nos. se-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut supra dictum est, accumbebant: supra Zenothemis, alter infra. Apposita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque ista pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & suam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipso capite quasi rei gestae versamur. Zenothemis ergo, sua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur istum plus justo sibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in se invicem, ipsas sibi gallinas in faciem impingunt, prehensisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, solo excepto Ione; hic enim se servabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑπερ- ἄνω, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτως, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὸν ἑαυτοῦ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γάρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὴν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὃ δ' [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ἐπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τῶν ωωγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίσαντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi consertis manibus pugnant. Zenothemis sublatum de mensa scyphum

Οἱδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον ἁρπάσας ἀπὸ τῆς τρα- πέ-

m Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. n Δεῖ] Abest ab O. o Ἤδη] Non comparet in O. p Δὴ] Δὲ O. q Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. r Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. s Εἰς] Ἐς O. t Δὲ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πιοτέραν] *Λιπαρωτέρα. V.*

sequent. *J.F.R.*

Ibid. Μαγέρους] Lege *μαγάρισιν*, & ἤγε pro ἦγε, si versum velis hexametrum: ac totum potius sic refinge cum *Salmas.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἵη ποτ' ἀρ' ἦεν Ἀριστοτέλης ὁ μαγάρισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obss. Crit. p. 114. seq. *Gujetianum* ἠοίη *matutina*, rejicientem, ac nobiscum ἣ οἵη probantem, i.e. *mira, mirum, sola, praecipua*, licet metrum in ceteris non sanet, quod *Solan.* & *Gesn.* etiam vitiosum volunt manere. *J.F.R.*

63. Πρέσχυσα] Πρέσχυσ' ἀλλάων πασάων πάρ. F.G. Optime; nam sic versus constabit, qui jam claudicat, quum media in πρέσχυσα corripitur. *J.F.R.*

64. Ἦδ' ὦν τὴν Σιλήνης] Corrige ἦ ῥ' ἅμα τὴν Ἑλένης. Placet. F.G. Ἑλένης etiam legi jussit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decrescere videbitur oratio, si dicas: *potior Venere, immo* vel *Helena*; immo sic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non crescat oratio, nec praestantius nomen postponatur, quum Venus vulgo formosior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Potest tamen *Gujeti* emendatio locum habere, si vertas, *potior Venere, aut certe Helena*. Ac si versus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & sensus eo melior, quia magis ridiculus. *J.F.R.*

65. Καρτερῶν] Καλῶν. F.G. Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa est. Ac si versum velis formare hexametrum, pro κρατερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque subsequentem habebis pentametrum, si mox παιδὸς resolvas, ut fiat trisyllabum παιδός. Quod sic edi curavi, cum neglectum esset in Edd. prioribus. *J.F.R.*

69. Ποικάκις ἀσκωμεθα] Lege ἀσκώμεθα, vel ποικάκ' ἀσκεώμεθα, quod pl. est ap. *Plut.* ex Sapphone. F.G.

81. Πατρόκλε] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Καὶ-

πέζης, κείμενον πρὸ τῆ Ἀριστοινέτου, ῥίπτει ὅπι τ' Ἕρμωνα.

Κἀκείνου μὲ [a] ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη· διείλε δὲ τῆ νυμφίου τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ οὖν ὠρθὴ τ' γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῆ μειρακίου, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα μὴ [c] αὐτῆ. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ κατάξας τῆ βακτηρίᾳ, τῆ Κλεοδήμου μὲ τὸ κρανίον, τῆ Ἕρμωνος δὲ τ' σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ' οἰκετῶν ἑνίους βοηθεῖν αὐτοῖς ὁρμήσαντας, κατέτρωσεν· οἱ μὲν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ' ὀφθαλμὸν τῆ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τ' ῥῖνα κατέφυς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ' Διφίλου, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοιλα τῆ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῆ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς, ἀμφὶ ἀλύειν αὐτοὺς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τοὺς ὀδόντας ἔσω τῆ Κλεοδήμου, Διφίλου εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο οὖν ὁ ἄθλιος κατ' αὐτῆ Ὅμηρον, αἷμ' ἐμέων. πολὺν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μετὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ ἐπιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Aristaenetum stabat; in Hermonem conjicit,

Ille sed inde alio temere conversus aberrat;

Sponsique frontem luculento sane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, profiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praesertim sponsi, cum videret sanguinem; exsilit etiam, quod illi metueret, sponsa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, servorumque quosdam qui auxilii ferendi causa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, sed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morsu nasum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Histiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret esse Diphilum. Jacuit ergo miser, *vomuitque*, Homeri sui verbo, *cruarem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfusae circa Chaeream mulieres, reliqui sedare tumultum student. Maximum malorum omnium

a Ἅμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε ὠρθὴ O. b Κατεπήδησαν] Versus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῆ Fl. d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, * μεγάλῳ. V.

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ M. du S.

14. Κἀκείνου μὲ ἄμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. M. du S. Κἀκείνου μὲ] Manifeste nimis παρφδεῖ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum censeo. J.M.G.

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. ωρθὴ. Impressi omnes παρ'. Homerus παραὶ, ut edi curavimus, & hic & supra Ἀποφθ. c. 27. M. du S.

Ibid. Ἅμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' Solanus ex Homero restitui jussit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri necessitate in ἅμαρτε mutavi. J.F.R.

16. Ἐς δύο] Supra Dial. Meretr. XIII. med. Et Tox. c. 54. med. J.F.R.

23. Τῆ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit Alciphr. III. p. 408. J.F.R.

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum semel oppositam sibi aciem fugasset, pulsaret in quoscumque incidisset. Et multi, bene noris, perierant, nisi ille fregisset clavam. Ego vero ad parietem stans erectus, videbam singula, non immiscens me, monitus nempe Histiaei exemplo, quam periculosum esset talia dirimere. Quae cum ita essent, Lapithas videres Centaurosque, everti mensas, sanguinem effundi, volare scyphos.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, παίων τ' προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εἰ ἴδοι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τ' βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] πρὸς τ' τοῖχον ὀρθὸς ἑστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ὥσπ τῇ Ἱστιαίᾳ διδαχθείς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας ἦν καὶ Κενταύρους εἶδες ἀν, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

46. Tandem Alcidamas candelabro eversо tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculosiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hisce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adesset tandem, qui lumen inferret, deprehensa sunt. Alcidamas tibicinae sublata veste vim inferre studens; Dionysodorus autem in ridiculo alio facinore oppressus. Scyphus enim de sinu surgentis excidit. Deinde excusandi caussa Ionem dixit in turba sibi, ne periret, dedisse, Ion autem providentia quadam hoc a se factum confirmavit.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεὶ παρήν τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲ τ' αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνεσχεθῆναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη πεποιηκώς· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστάντος αὐτοῦ· εἶτ' ἀπελογήσατο, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο πεποιηκέναι.

47. Sic dissolutum convivium, quod post lacrimas in risum rursus exiit de Alcidamante, & Dionysodoro, atque Ione.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅπ τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ,

[f] Παρὰ] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατετραπομένας Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὐπόρησαν] Et sic *Fl.* cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Κηδόμενος ἵνα μὴ ἀπόληται. *V.*

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba εἶτ' ἀπελογήσατο relatum, & bis eadem pagina repositum, sic restituit *M. du S.*

38. Αἷμ' ἐμέων] *Hom.* Il. O. 11. *M. du S.*

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impress. ἀνατετραπομένας. *M. du S.*

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auscultandum duxi Codici Ox. *Herodian.* VII. 7. 6. ὑπῆρται συρίντες — ἐῤῥιπτοῦντο. *J. F. R.*

55. Εὐπόρησαν] Forsan ηὐπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaesivit *Solan.* Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim εὐ quam ηὐ in hujusmodi compositis habuimus. Vid. *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 19. f. *Amor.* c. 6. pr. *Jov. Trag.* c. 16. *J. F. R.*

59. Ἀλκιδάμας μὲ τ' αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit *Alciphr.* III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, sed palam in omnium conspectu, dicentem principium generationis esse naturam. *J. F. R.*

60. Συνεσχεθῆναι] An σωιῆναι; placet. *F. G.* Quidni ergo συμμιχθῆναι; *J. F. R.*

καὶ Ἴωνι. καὶ οἵ τε τραυματίαι, φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν ῥινός, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπειλημμένῳ, βοῶν ἀπόλλυσθαι ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἕρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀχεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένῳ τὴν κεφαλήν, ὅπου τὸ ζεῦγος ἀνατεθείς, ἐφ' ᾧ τὴν νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὰς [e] ὁ ἆθλιος τὰς γάμους ἑορτάσας. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καλαβαλὼν ἑαυτὸν ὅπου τῆς κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male se habebant: senex in primis Zenothemis utraque manu, altera nasum tenens, altera oculum, perire se doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipse quoque malo affectus, duobus quippe excussis dentibus, antestaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponsus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus est, taeniis obvoluto capite, in currum impositus, quo vecturi sponsam fuerant, acerbis miser celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi somno sopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum mansit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum semel in lecto, in quem obliquo se corpore abjecerat, dormire occepisset.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο *Fl.* b Ἐπειλημμένῳ] Sic *P. B1. S. Amst.* & O. nisi quod ἐπειλημμενως male. Ἐπειλημμένῳ prave *J. Fl. Fr. V2. Ald. H.* c Καλειλημένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. d Ἔμελλε] Rescripsi ex O. & *Fl.* Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abest ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδεθέντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρίως. *V.*

81. Ταινίαις] Στιφάνοις ἤτοι φασκίαις. *V.*

* Πονήρως] Et haec ita refinxit *Solan.* cum ante ederetur: Πονήρῳ] Ἀντὶ βαρίως.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τοῦ ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπειλημμένῳ] Haec olim conversa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hac oculum, illa nasum tenens*, sed & Cl. *Gesn.* errorem pristinae versionis correxit sponte. Post ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui nescit, adeat *L. Bos* de Ellipsi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπειλημμένῳ] Ox. *P. J.* & *A.* In reliquis ἐπιλημμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμελλε] Videtur & *Erasmus* sic legisse, qui verterat: *quo sponsam fuerat abducturus. J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego rescribendum καταδεθέντες, quod menti scriptoris optime convenit; nec a scriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἢ] Ex Mss. Ox. & *Fl.* In *Ven.* vero utraque ἢ. in reliquis ᾗ, corrupte. versus autem sequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel. M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres versiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alcestidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus subjiciuntur isti, Τῶν ἀδοκήτων πόρον οὔρι θεός. Τῶν δ' ἀπίστων τόδε πρᾶγμα. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τε] Legendum puto levissima mutatione Ἐκεῖνό γε, & sic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα συνισθιᾶν — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemst.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. qui versionem Erasmi: *Non esse tutum, cui non sit opus, cum ejusmodi philosophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non sit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non est; πράγματα enim sunt „ lites, ut alibi pluribus ostendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam usus est vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non esse tutum ei qui litium amans* „ *non sit, convivium* agitare cum hujusmodi philoso„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philosophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis saepe, post-

„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides aſt irrita manſit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τῷ συμποσίῳ, ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό [h] γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, [i] ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις [k] φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs ſancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 ΕΣτιν ἐν Συρίῃ πόλις, ὐ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφράτεω πόλαμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, ἡ ἔστιν ἱρὴ [g] Ἥρης [g] Ἀσσυρίης. [l] δοκέειν δέ μοι, τόδε [m] τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλι οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τὰ ἱρὰ μεγάλων

[g] Ἡ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *J.* & *V2.* Ceterae ἡ. [h] Γε] Sic O. Τε Edd. [i] Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. [k] Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. [l] Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. [m] Τὸ ὄνομα] Τὸ ὕνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο ἐν τῷ τῆς Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀελπίστως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta in„ ter se verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγματα vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρίξω πράγματα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Ξένῳ ἀνὴρ ἀπράγμων ἦσθι, καὶ πράξεις καλῶς. *J. F. R.*

1. Ἔστιν ἐν Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G. C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Ælian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲν δοκέει κάρτα θεῖη. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philopsi.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκεῖν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ οὐδ' ἀν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέων ἐμοί. *J. F. R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ ὄνομα] Immo τὸ ὕνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J. F. R.*

5. Πόλαι] Lege πόλι, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J. F. R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a] ἀπίκετο. περὶ ταύτης ὧν τῆ πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ὄξι. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b] χρεών), καὶ πανηγύριας τὰς ἄγυσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέυσι. ἐρέω [c] δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τοῦ ἱροῦ [d] εἰσαμένων μυθολογέυσι, καὶ τοῦ νηοῦ, ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσυρίοις ἐών· καὶ τὰ ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτοψίη μαθών· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμοῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e] εἰσασθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f] ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g] ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ ὁ πολλοστῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ὁ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρεών] Χρεώντας Fl. & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμένων] Εἰσαγομένων Fl. Sed vulgatum M. e Εἰσασθαι] Ἱσασθαι marg. AIW. & Fl. hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic Fr. J.H.P.B1. M. Sed a recentiore manu. Ἀποδῖξαι Fl. S. & marg. AIW. g Ὀνόματα] Οὐόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L. IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. J.F.R.

8. Ἔρχομαι ἰρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἐρέων. I. p. 3. B. J.F.R.

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ὑπομανέω 272. A. ὑπομενέουσι *permanebunt.* IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. J.F.R.

12. Εἰσαμένων] Εἰσαμένων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo.* F.G.

14. Ἀσσυρίοις ἐών] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. M. du S.

15. Μαθών] Ἐμαθον legendum videtur. F.G.

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμοῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem.* Quae sunt utraque ab vero alienissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίη μαθών, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμοῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte & *ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae meis annis antiquiora commemoro.* J.G.

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling.* J.F.R.

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμεῖς Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμεῖς II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμεῖς VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. J.F.R.

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. AIW. hic & Dial. seqq. fere omnes ex Fl. sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδέξαι praetuli prae ἀποδῖξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀπόδεξις ὧδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros est.

4. Est vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipsi dicunt Astartae est. Astarten autem puto ego Lunam esse. Ut vero sacerdotum mihi aliquis narravit, Europae est, sororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum discessisset ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & historiam de ea sacram tradidere, eam, pulchra cum esset, a Jove amatam, qui mutatus in tauri speciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro insidentem, Jovi. Templum autem Europae esse, non consentiunt.

πολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, τῶν ἐγὼ πλείστα ὄπωπα. τό γε τῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ [h] τούτου τοῦ Ἡρακλέος, τὸν Ἕλληνες ἀείδουσι, ἄλλα τὸν ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερον, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἕνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην εἶμεναι. ὡς δέ μοί τις τῶν ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ τῆς Κάδμου ἀδελφεῆς. τούτην δ' ἔφασαν Ἀγήνορος τοῦ [i] βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἔῦσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμείψας, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲν καὶ τῶν ἄλλων Φοινίκων ἤκουον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, τὴν Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τὴν δὲ νῆσον οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχει-

4. Est vero] Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο] Prioris vocis scriptura ex W. est. In Impr. ἐνομαίη legitur. *M. du S.*

templum magnum] ἱρὸν μέγα] Ἱρὸν ἐνόμαζον τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Suid.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. M.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Gud.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Sym.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Orion.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 2.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 3.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 4.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 5.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 6.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 7.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 8.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 9.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 10.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 11.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 12.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 13.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 14.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 15.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 16.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 17.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 18.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 19.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 20.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 21.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 22.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 23.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 24.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 25.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 26.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 27.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 28.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 29.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 30.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 31.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 32.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 33.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 34.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 35.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 36.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 37.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 38.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 39.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 40.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 41.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 42.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 43.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 44.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 45.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 46.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 47.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 48.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 49.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 50.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 51.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 52.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 53.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 54.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 55.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 56.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 57.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 58.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 59.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 60.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 61.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 62.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 63.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 64.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 65.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 66.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 67.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 68.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 69.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 70.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 71.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 72.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 73.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 74.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 75.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 76.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 77.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 78.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 79.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 80.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 81.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 82.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 83.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 84.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 85.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 86.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 87.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 88.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 89.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 90.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 91.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 92.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 93.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 94.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 95.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 96.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 97.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 98.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 99.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 100.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 101.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 102.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 103.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 104.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 105.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 106.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 107.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 108.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 109.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 110.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 111.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 112.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 113.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 114.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 115.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 116.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 117.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 118.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 119.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 120.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 121.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 122.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 123.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 124.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 125.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 126.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 127.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 128.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 129.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 130.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 131.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 132.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 133.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 134.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 135.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 136.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 137.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 138.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 139.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 140.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 141.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 142.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 143.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 144.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 145.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 146.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 147.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 148.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 149.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 150.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 151.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Etymol. Vat. 152.* Ἱρὸν ἐνόμαζον καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἅγιον. *Et

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἐκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵστασθαι. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἐόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τὴν ἑτέρην ἡμέρην, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς τὴν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρήσσεται τὰ ὥρης ἕκαστα, ἡ δὲ ἀγορὴ μούνοισι ξείνοισι πλήθεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium confit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι καὶ σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὴν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. b Ευρίονται] Εὑρονται W. at *Fl.* vulgatum tuetur. c Ευρέας] Sic *Fl.* &c. Εὐρεᾶς W.

61. Μήμελω] Ἀντὶ, κατὰ μήμελω, ἢ εἰς μήμελω. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* *M. V. La Croze.* Vid. ejus *Enterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παρακέαται] Alias παρθένιαι in ſingulari. Ut ἀγκέαται & προσκέαται ibid. 134. D. & κέαται *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀτικύσται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἐτικέαται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ὄνομα ἐτικέαται, & c. 27. ἀνακέαται αἰτίῃ, & c. 34. κέαται θρόνῳ & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκειν, non γιγνώσκειν ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὰς ἐκάστου ἔτεος] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamaz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, sed in Osirin peragi omnia. Dicam vero, unde ista quoque fide digna videantur. Caput singulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum spacium quod septem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, sed solam Byblum pervenit. Estque universum hoc miraculum: idque annis singulis contingit, quod me etiam praesente Bybli factum est, ac vidi caput papyraceum.

8. Est vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impositum nomen flumini Adonis. Illud flumen singulis annis cruentatur, suoque amisso colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, suos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hisce ipsis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius sanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα πρήσσειν. ἐρέω δὲ καὶ τάδε πῆ καὶ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸ μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μιν οἱ ἄνεμοι [d] φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θῶυμα. [e] καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν [f] ἐθηησάμην Βυβλίννην.

Ἐνὶ δὲ καὶ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, πόταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ [g] ὄρεος, ἐς τὴν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται. ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὴν [h] χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμὸν, καὶ τῷ ῥόῳ τὴν ἐπωνυμίην διδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. Ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. Ἔλε-

d Φερέουσι] Φέρουσι W. *e* Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. sed lacunae, quae aderat, inscripta. *f* Ἐθηησάμην] Ἐθησάμην *Fl.* & M. *g* Οὔρεος] Sic M. *Fl. Ald. B1. P. H. S.* Οὔρεως *J.* *h* Χροιὴν] Χροιὸν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος θεῖος προφήτης Ἡσαίας ἐπικεκρυμμένῳ ἐοικότως [ἐν] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ χρηστηρίῳ, δι' ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ ἀποστέλλων * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ὕδατα ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐπησίαν τε παρούσης κεφαλῆς πομπὴν ἐπισκομιζούσας ὑπὲρ τῶν πλανωμένων ἀποσημαίνων. ὡς καὶ τῷ ἐν ἁγίοις Κυρίλλῳ δοκεῖ ἐν τοῖς εἰς τὸν ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήμασιν αὐτοῦ. M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Esaiae non reperiuntur. *M. du S.*

† Βυβλίνας] In Ed. βιβλίνας, bis. *M. du S.*

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs est; ne erres. *M. du S.*

81. Ἕκτα ἡμερίων] Subaudi ἔτη. *F. G.*

89. Οὔρεος] Cur οὔρεος non aeque Ionicum esset atque ἔτεος, πάθεος, modo praemissa, & πελάγεος, quod sequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. *J. F. R.*

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel τ usurpant, vel promiscue scribunt, hi semper σ, in ταράσσω, ἀπαλλάσσω, θαλάσσιος, τάσσω, κρέσσων, ἐλάσσων, πράσσειν, πέρσειν, ἀποφράσσειν &c. *J. F. R.*

96. Τῇσι ἡμέῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non subscribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero subjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. *J. F. R.*

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσα. *J. F. R.*

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφ' ὑψηλοῦ τοῦ Λιβάνου ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθόγεώς ἐστι· ἄνεμοι οὖν τρηχέες ἐκείνῃσι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἱστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· καὶ τοῦδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲν δοκέει χάρτα θείη καὶ τοῦ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, πυθόμενος αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἴσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ἔστι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τῶν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ κάρτα αὐ-

causſam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hoſpes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui ſtatos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde ſimilem. Haec illud terra reddit ſanguineum: hujusque mutationis non ſanguis, quem dicunt, ſed regio ipſa cauſſam ſuſtinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipſa venti opportunitas videtur.

9. Aſcendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum eſſe conſtitutum a Cinyra. Ac vidi templum, ſane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

10. Tot autem cum ſint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus eſſe, nec aedes alia auguſtior, neque ſanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo ſumtuoſa, & donaria antiqua, & ſpectanda multa, & ſigna auguſta, praeſentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adſcivi ex W. quod *Jenſ.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφόρεσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἴσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Ἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. eſt. Δοκέειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτος εἶδος χρώματος ἐρυθροῦ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνίδιος μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξέν. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac ſaepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι τοῖς ἡμέρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte obſervatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica ſcriptus eſt dialecto. *J.F.*

Ibid. Τῇσι] W. ſolus; in impreſſ. enim τοῖς. *M.du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ioniſmi ἀκριβῶς ſectanda, ὁδὸν ſcribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδὸν ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemiſſum ν euphoniae cauſſa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut ſuſpicio ſit, utrumque uſitatum fuiſſe; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo receſſum, ibi Scibarum vel Editorum negligentia forſan in culpa eſt, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ὁρέων & ὑρέων ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. ſub init. ne plura. Miſera enim haec eſt diligentia in his, quae inanis tantum ſunt ſonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, ſ. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Ἀπαιδ. c. 3. Add. *Seldem.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin ſita, ſatis conſtat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ῥητ. c. 11. *M.du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέειν. *M.du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. ſupra ad c. 1. Et ſi quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. ſub init. μοὶ δοκέει τάδε μετεῖναι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μεῖζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maiſt.* de Dial. p. 113. Et Noſter ipſe c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἰδρώεις γὰρ] De his imaginum ſudoribus *Joſeph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heinſ.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἰδρώεις

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

τοῖσι ἐμφανέες. ἱδρώει γὰρ δὴ ὧν τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· καὶ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. καὶ μὴν καὶ ὅλως περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες οὐδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδέδεχαται.

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

Ἱστορέοντί μοι ἐτέων περὶ, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστι, καὶ τὸν θεὸν αὐτοὶ ἡντινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ κάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ οὐδαμᾶ.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

Οἱ μὲν ὧν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

f Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *Φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. g Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἱδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſin*, ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J. F. R.*

29. Καὶ μὴν ἔ ὅλως περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H. V.*

34. Φέρουσι] *Φορέουσι* ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέουσι* eadem hac hiſtoria in verbis compoſitis. Φέρειν & *φέρουσι* *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At *Φορέειν* pro *adferre, portare, unde Φορεὺς bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto Φέρουσι* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J. F. R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan *ἑρταὶ*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J. F. R.*

39. Ἀποδέδεχαται] Pro *ἀποδιδεγμέναι εἰσὶ*, i. e. admiſſae, receptae. An ab *ἀποδέκομαι*, ſeu *ἀποδείκνυμαι*? *Deſignatae, conſtitutae. F. G.* Eſt ab *ἀποδέκομαι*, ſ. *ἀποδέχομαι.* Conf. infra c. 42. *J. F. R.*

45. Δέκομαι] Bene; ſic & *δέκεαι Herod.* VI. 382. C. *δεκόμεθα* IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam *ἐπιδέχεται* I. Aph. 5. *ἐνδέχεται* I. aph. 7. *προσδέχεσθαι* III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J. F. R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro *Σκύθλῳ*. *F. G.* Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττλῳ. c. 25. a. m. *διστότεα* pro *διστότλῳ*, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & *Καμβύσεα*, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & Ἀριστογόρεα & Ἀριστογόρῳ in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστεὺς & Ἀρίστας, Βορεὺς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J. F. R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαντ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τοῦ τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τὸ Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. οὗτοι δὲ γένεος τοῦ δευτέρου εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος εἰς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται· ὑβρισταὶ χάρτα ἐόντες, ἀθέμιστα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέκοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα, ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἔστε ὅ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο· Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τοῦ εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τὴν αὐτὸς [g] ἔσχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαίνοντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καὶ μιν θεὸς ἐσήνεικε, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, sub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc saeculum, qui nunc sunt homines, non illi primi fuere: sed illud saeculum periere omnes. At hi alterius sunt generis, quod rursus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum est. De istis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *J.* b Εἴσαντο] Ἴσαντο *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἔστε] *Solan.* quamquam ἐς ὅ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔσχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχε. h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολλὸν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. ſeq. Πολλοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτετραπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὸν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. B.*

Ibid. Ἔστε ὅ πάντα — ὤλοντο] Antea legebatur ἐς ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔσχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἔχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τὸ ἥλιον ἔχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. &

P.

omnes arca navigant ; quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exstat Hierapolitanorum admiratione sane digna : in ipsorum regione hiatum factum esse magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta essent, altaria constituisse, & sacram Junoni aedem ad hiatum collocasse. Equidem hiatum vidi : & est sub templo sane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus sit, non novi : quem quidem ego vidi, ille parvus est. Signum hujus narrationis *est*, *quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non sacerdotes solum ; sed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt : deinde vero in hiatum ea descendit, capitque ille hiatus, parvus licet, aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam esse dicunt, ut illud esset calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo ista illis narratio est.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Asiam opera exstant, ab

σαν, ἔστε τὸ ὕδως ἐπεκράτει. τὰ μὲ Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέυσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τύτυ, λέγεται λόγος ὑπὸ τ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρη χώρη, χάσμα μέγα ἐγένετο, ἐς τὸ σύμπαν ὕδως καταδέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμύς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ὅπι τῷ χάσματι Ἥρης ἅγιον ἐτήσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον, καὶ ἔστι ὑπὸ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲ ὦν πάλαι καὶ μέγα ἦν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ ἡ ἱστορίης τόδε ποιέσι· δὶς ἑκάστυ ἔτεος ἐκ θαλάσσης ὕδως ἐς τ νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρυσι δὲ οὐκ ἱρέες μῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ ὅσοι ἔνερθεν τῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδως [l] φέρυσι· τὸ μὲν πρῶτα ἐν τῷ νηῷ ἐκχέυσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες, Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγυσι, συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τῷ ἱρῷ, τοῖος δέ ἐστι.

Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τ Βαβυλωνίην, τ ἔτι πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃσι καὶ

[i] Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* [k] Φέρυσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέυσι vult *Solan.* [l] Φέρυσι] Sic rursus omnes. [m] Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum ἴσχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἴσχετο, item ἄρξατο, & c. 24. ubi & ἴσχε vulgo : in W. & *Fl.* tamen rursus ἴσχετο. At c. 17. rursus ἴσχε, & sic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet ? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis, ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxisse narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuisse, est apud *Pausaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conspicuus, mihique cum in vivis esset, peramicus, in nummi Apamensis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuisse ostendit, cui adstipulor, etsi de explicatione illius nummi aliter sentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M.du S.*

91. Φορέυσι] Hic & permultis in locis hoc in opusculo prave antea legebatur φέρυσι. Vid. c. 15. 16. & 31. *M.du S.*

Φέρυσι] Reciperem Φορέυσι, nisi nimis frequens esset φέρυσι, tum hac dissertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impressis αὐτοῖς. *M.du S.*

καὶ τόδε τὸ ἕδος [a] εἶσαν νομίζουσι, οὐχ Ἥρη δὲ εἶσαν, ἀλλὰ μητρὶ ἑαυτῆς τὴν Δερκετὼ ὄνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθεησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀκόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνει. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει πᾶσα γυνή ἐστι. πίστιες δὲ τοῦ λόγου αὐτοῖσι [c] οἱ κάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ὅκόσοι ἰχθύων ψαύουσι, καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, θείην δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἧδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέειν Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς θείην ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κου [d] δέξομαι· Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἶσαν] Ἶσαν *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθησάμην] Ἐθεησάμην W. & *Fl.* c Οὗ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίχομαι cett. Δίκομαι *P.* e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονες τῇ Συρίῃ μάστλα τρίζον Ἡλιόδωρον
Δίκτυον, οὐ πηοῦ τὸ πάλ' ἔθετο προθύροις.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὑπόδειγμα τοὺς Σύρους λέγω.

Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἱκετῶν λάβῃ τινὰ
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας ἕως γόνυ
Οἰδοῦσιν· ἔπειτα σαπρίαν ἴλαῦσιν, εἶτ' ὀδὸν
Ἐκάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ κόπρου, καὶ τὴν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινῶσαι σφόδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὴν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ Δισιδαίμονες νομίζουσιν, ἣν μαινίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀντικνήμια διεστάναι, ἕλκεσι τὸ σῶμα πιμπλᾶσαι, συντήκειν τὸ ἦτρον. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ὅκοτε ἰχθύων ψαύσει] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν τὴν Ἀτάρτην σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ σφι ἕξεσι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ὁσμὴν ἔτι τῶν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε οὐ Δικρετοῦ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, εἶναι, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἔχθος, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῖν καὶ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τὴν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τὰ ἅλα τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι καὶ τὰ ἀπαγορευομένων ἰχθύων αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλα μὴ προτίθεσθαι. καὶ κυβερνήτας οὐ προσαγορεύουσι, ὅτι χρῶνται θαλάσσῃ

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum recipierent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

[f] ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ὐ σιτέονται), χ τάδε ὐ Δερκετοῖ χαρίζονται).

Ἔστι δὲ χ ἄλλος λόγος ἱρὸς, ὃν ἐγὼ σοφῦ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲ θεὸ Ῥέη ἐστὶ· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄττεω ποίημα. [g] Ἄττης τὸ [h] γένος Λυδὸς μὲ ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. χ τὰ Φρύγες, χ Λυδοὶ, χ Σαμόθρακες ἐπιτελέυσι, Ἄττεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίᾳ μὲ ἀνδρηίᾳ ἀπεπαύσαλο, μορφὴν δὲ θηλέην ἠμείψαλο, χ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσαλο, χ ἐς πᾶσαν γῆν Φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, χ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, χ Ῥέην ἤειδε. ἐν τοῖσι χ ἐς Συρίην ἀπίχελο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι ὔτε αὐτὸν, ὔτε ὄργια ἐδέχονλο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσαλο. σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπιχέεται. λέοντες γὰρ μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἐνίοισιν ἰχθύας *Fl.* & W. Ἐνίοισιν, οἱ ἰχθ. M. [g] Ἄτης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γένος] Γένος μὲ W. [i] Ἀπικέσται] Ἐπικέσται M. *Fl.* & *V2.* Cett. quod edidimus.

λάττῃ, χ τ βίον λὸ τ θαλάττης ἔχουσιν. ὐχ ἥκιστα δὲ ὁ τ ἰχθῦν λὸ ταύτης προδόλλος τ αἰτίας, χ τὸ μισεῖν ἰχθῦς γράφουσιν. *L. Bos.* Adde Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J.F.R.*

14. Οὔκοτε ἰχθύων ψαύσει] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπώλας ωτ ἡμῶν πλουτεῖ
Ὀψοφάγος ἡδ· ὥστ τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J.M.G.*

20. Τὸ Σεμιραμίδος τόλος ἐς ὄψιν ἀπίκειτο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἠφάνισεν ἑαυτὴν· ἔνιοι δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστερὰν, χ πολλῶν ὁρνίων ἐς τὴν οἰκείαν καταπετασθέντων, μετ' ἐκείνου καταπετασθῆναι. Ubi adi Cl. *Weſſeling.* *J.F.R.*

22. Δίξομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In *P.* δίκομαι; In reliquis δίχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίους. *F.G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἔνιοι νόσοι οὖ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίων ἐνίοισιν ſine οὖ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γένος Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, τ Ἀττὶν φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄτυς dicitur. *J.G.G.*

Ἄτυς] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέσται] A Belgiciſmo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. *Ariſtid.* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. *G. O. Reitzio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίστους ὧν τ γιγνομένης ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἥκοντας ἡγήσατο. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιδεῖν ἐς τινὰ, & ἀπελθεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκελο, non movi vulgatum ἀπικέσται, etſi hic forte ἐπικέσται melius. *J.F.R.*

μιν [a] Φέρουσι, ἡ τύμπανον ἔχει, ἡ [b] ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, ὁκοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ ἡ Γάλλων πέρι, οἵ εἰσι ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ὐδαμᾶ, Ῥέῃ δὲ τέμνονται, ἡ Ἄτθεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμμαι, ἀληθέα δὲ ὔ. ἐπεὶ ἡ τ τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causſam aliam audivi, multum fide digniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῷ ἱρῷ πέρι, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τ μὲ θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. ἡ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τ ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. ἡ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέα σήματα· ἐν τοῖσι ἡ ἐσθῆτες βάρβαροι, ἡ λίθοι Ἰνδοὶ, ἡ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan *Φορέουσι*. b Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *H2.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. *Φέρουσι* legentes. *M. du S.*

Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττεα] Pro Ἄττεα. Conf. supra c. 12. Σκύθια pro Σκύθαι, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρῃ] Marmor Oxoniense primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011, c. ὡς οἱ μὲ Ἀφροδίτῃ, οἱδὲ Ἥρᾳ, οἱδὲ τὴν ἀρχὴν ἡ στέμματα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνην] Pro ἐκείνην, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κείνος *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖνον reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνην L. 2. sub init. ἐκεῖνα, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκεῖνον IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μετοσαρθμίαν defendendam, ut usus est illo λὰ τ Ταὐγετον *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσ ἐξ Αἰθιόπων ἥκειν. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρατα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo sine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρατα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἔσχεν] Recte, pro ἔνεγκε, ab antiq. ἐνέγκω pro φέρω. Sic ἐνήνεικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀνήνεικαν VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνέγκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνέγκω Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἐνέγκω ἀφωρίτω τὸ γ, ἡ — ἐπεντέθεικε τὸ ι, ἐνίκων. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοὶ] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ὡς τῷ Φελλέως, ait. Τέκ ὅτε καλούμ ὡς Ἀτθικῇ. Οὐ μὴν ἀλλὰ ἡ περὶ τ Διόνυσ ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φαλλ καλουμένη, ἥτις τ Διονύσου ἄρχεται. Λυσιμαχὸς δὲ ὁ τῷ περὶ τ Σοφίης Θεῶ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neurospaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[c] κέραα, τὰ Διόνυσ@ ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, 60 οἱ δὲ φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσι ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ὑπὲ τ ὑπίγραμμα τοιόνδε ὑπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

65 [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν ϗ τάδε ἐχκέει. ἐρέω δὲ ϗ ἄλλο, τί ὑστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσυ ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρυσι· ὑπὲ τ ϗ τοιόν δέ τι [g] φέρυσι, ἄνδρας μικρὺς ἐκ ξύλυ [h] πεποιημένυς, μεγάλα αἰδοῖα 70 ἔχοντας. [i] καλέουσι δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ ϗ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τῆ νηῆ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκε@, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέραα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρια *F.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλίοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. Φορίουσι *Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *F.* & *V2.* [i] Καλέουσι] Καλέσται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρόπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν οἱ Ἕλληνες, φαλλοὺς ἐτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν οὐ ἄγαλμα@ ἱρυθρὸν χῆμα αἰδοίου ἀνδρὸς. ϗ τοῦτο ἀξιοῦσθαι ἑαυτοῦς, ϗ οὐ τοὺς τραχήλους, ϗ οὐ τοὺς μυκτῆρας, ϗ ἰχθυοκοῦντο τιμῶντες οὐ τοῦτο τ Διόνυσον. τὸν δὲ τιμὴν ταύτην ἔχυσι τῷ Διονύσῳ ἀφ᾽ ὑτουοῦτου αἰτίας. οὐ Σεμέλης τ Κάδμου θυγατρὸς γενομένης ὁ Διόνυσ@. αὐτὴ δὲ κραυσανθῶσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τῦ Διονύσυ. ἀξικνεομένῳ δὲ τούτῳ ϵ ζητοῦντι Πολύυμν@ πρὸς ὕτω λεγόμε@ ἀξεύρυχε τῷ Διονύσῳ, ϗ ὑπέσχετο δείξειν αὐτῷ τὸν μυτέρα ἢ πανδρατήσῃ αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσ@ ὑπέσχετο τοῦτο. λέγυσι αὐτῷ ὁ Πολύυμν@, ὅτι οὐ Λέρνη ἐστὶν ἡ Σεμέλη· εἶτα ἀσπάζεσθαι ὁ Διόνυσ@ οὐ τῇ θαλάσσῃ, ὡς πειράσῃ * οὐ τῇ Λέρνῃ. συνηκολούθησαν αὐτῷ ϗ ὁ Πολύυμν@, ϗ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσ@, ὅτε ὁ ἔφασκε αὐτοῦ ἔθνησκε, αἰδοῖον ξύλινον οὐ συκίνε ξύλου † πελεκήσας, κατέχει ἀεὶ πρὸς μηρῷ τῷ Πολύυμνου. ἀφ᾽ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τ Διόνυσον. Φαλλοὶ δὲ εἰσὶν ὅτα πάντες. ἰθυφαλλοὶ δὲ εἰς τοὺς μυκτῆρας ἐπ᾽ εὐθὺ ἀπεδισμευόμενοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. de S.*

† Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλοὺς, φησὶν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγείρουσιν. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέουσι δὲ τάδε, habet καλέσται, non male. Cumque in φέρυσι conſentiat , id in φορίουσι contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi φορίω potius eidem ſit portare , φέρω *ſufferre*, *pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *F. F. R.*

68. Φορίουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 117. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. de S.*

Ibid. Ἄνδρας μικρούς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάν@· ἐπὶ τ μικρῶν , ὡς νάνον ϵ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum Δυσειδῆ ϗ βαθυείδιον, lege βαθυαίδιον. *J. B.*

Ἄνδρας μικρούς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφὶ ἐστὶ ἐξευρημένα, ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμους γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον ὑ πολλῷ τῶν ἑλκόντων ἴδν τῷ ἄλλου σώματ@. πρηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τ Διόνυσον. διότι δὲ μέζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, ϗ κινέει μοῦνον τῦ σώματ@ κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαστα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *F. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *J. F. R.*

77. Τῷ

Τοσάδε [a] μὴν ἀμφὶ τ̃ οἰκισϑέων τ̃ ἱρ̃ μυθολογέυσι. ἤδη δὲ ἐρέω κ̀ τ̃ νηὸ τ̃ περί, ϑέσιός τε ὅκως ἐγένελο, κ̀ ὅστις μιν ἐποιήσαλο. λέγυσι τ̃ νηὸν τ̃ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τ̃ τ̃ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκείνον μὲ καλενεχθῆναι χρόνῳ ὕτερον· τ̃ δὲ νῦν ἐόντα Στραλονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τ̃ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆ⊙. δοκέει δέ μοι ἡ Στραλονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τ̃ ὁ πρόγον⊙ [e] ἠράσαλο, τ̃ ἤλεγξε τ̃ ἰητρ̃ ὀπιποίη. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαϐε, ἀμηχανέων τ̃ κακῷ, [f] αἰχρῷ δοκέονλι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειλο δὲ ἀλγέων ὐδέν· κ̀ οἱ ἥτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπελο, κ̀ τὸ σῶμα δι' ἡμέρης ἐμαραίνελο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἰδέ μιν ἐς ὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωσέονλα, ἔγνω τ̀ νῆσον ἐρῶλα ἔμμεναι. ἔρωτ⊙ δὲ ἀφανέ⊙ πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀϑενέες, κ̀ φωνὴ, κ̀ χροιὴ, κ̀ δάκρυα. μαϑὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μὲ τ̃ δεξιῇ ἔχε τ̃ νεηνίσκυ τ̃ καρδίην. ἐκάλεε δὲ τὺς ἀνὰ τ̃ οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τ̃ μὲ ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκελο, τὼ τε χροιὴν ἠλλάξατο, κ̀ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, κ̀ τρόμῳ [i] ἔχελο, κ̀ ἡ καρδίη ἀνεπάλλελο. τὰ δὲ γιγνόμυα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis imposita, domesticos vocabat omnes. Ille aliis *omnibus* intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὴν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. *b* Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὸ Edd. *c* Μὴ] Hoc *d* Βασιλῆ⊙] Bene pleraeque. Βασιλέ⊙ W. Βασιλέως *Fl.* *e* Ἠρήσαλο] Ἠράσαλο *Fl.* Nil mut. M. *f* Αἰχρῷ] Αἰχρὸν *Fl.* *g* Ἀρρωσέονλα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωσέονλα *Fl.* male. *h* Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. *i* Ἔχειτο] Εἶχτο *Fl.* ἴχτο M. Forsan ἴχετο, ut mox.

77. Τὸν περὶ ἐόντα] Legendum videtur τ̃ νῦν ἐόντα. *F. G.* Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὸν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆ⊙] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆ⊙] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆ⊙ enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆς V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἰκυίη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαϑὼν δὲ] Legebatur ante, μαϑὼν δὲ ταῦτα, ἐκαῖε. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus ἔχει rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἴχελο dubium an εἴχελο, & ἄρχελο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifeſto morbum medico prodidere. Atque ita illum ſanavit.

18. Vocato patre adoleſcentis vehementer anxio, *Iſte morbus*, inquit, *non morbus eſt, ſed injuria. Nihil enim ipſi dolet; ſed amor illum tenet atque amentia. Concupiſcit enim quae nunquam conſequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego neutiquam dimittam.* Haec ille aſtu quodam commentus eſt. At pater ſtatim ſupplicare, *Per*, inquit, *tuam ſapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, ſed involuntarius ei morbus eſt: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno univerſo; neque medicus cum ſis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita reſpondit medicus: *Nefarium eſt, quod ſtudioſe adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipſe facias, ſi tuae uxoris deſiderio teneretur, qui me iſta depreceris?* Ad haec ille, neque ſe uxori unquam parſurum, neque inviſurum filio ſalutem, etiam ſi ſuam is novercam amaret; non enim aequalem eſſe calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ̓ ἔρωτα ἐποίεε. χαί μιν ὧδε ἴησαλο.

Καλέσας τῦ νεηνίσκυ τ̓ πατέρα, κάρτα ὀρῤῥωδέοντα, ἤδε ἡ νῦσος, ἔφη, [k] τ̓ ὁ ξυναῖς ὄδε ἀῤῥωστέει, ὐ νῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὄδε γὰρ τοι ἀλγέει μὲ ὐδέν, ἔρως δέ μιν χ̓ [l] φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ̓ ὐδαμᾶ τεύξεται, φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ̓ ἐγὼ ὔτι μετήσομαι. ὁ μὲ ὢν [m] τοιᾷδε σοφίη ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, χ̓ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ὐ γὰ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔχεται, ἀλλά οἱ ἡ νῦσος ἀεκυσίη. τῷ σὺ μηδαμᾷ ζηλοτυπέων, πένθος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲ ὢδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμυ, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμυ. σὺ δὲ, κως ἂν αὐτὸς ἕπρηξας, εἰ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμυ; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς ὐδ̓ αὐτὸς ἂν κόλε γυναικὸς ἐφείσαλο, ὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ χρήτοι μήτρυιὴν ἐπεθύμεε· ὐ γὰ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμυαι, γαμετλὼ, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκυσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; χ̓ γὰρ τοι σὴν

[k] Τῦ] Ἦ, *Fl.* & M. [l] Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίαι W. [m] Τοιᾷδε] Sic Edd. & M. Forſan τοιῇδε. [n] Ἔχεται] Sic jam & *Fl.* [o] Ἔγειρε] Ἐγείραι W. & *Fl.* [p] Φόνον] Φόνου *Pell.* [q] Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid ſcribae ſibi indulſerint, quidve Lucianus Ioniſmi cauſſa dederit? nec res eſt tanti. Conf. tamen ſupra ad c. 12. in ἴχς an ἴχς dicta. ac lege ut volueris; noſtrum eſt in re non ſatis certa ſervare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue ſyllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, ſingulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero ſaepius quam Atticis negligi, vide ex his ſpeciminibus: μάνισκον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φιώγισκον 270. B. ἄκυσαν IX. 586. f. ἰργάζοντο p. ſeq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. εἶκον. VI. 387. D. κατοίκισε ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβετο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκυσε p. 588. E. ἤκυον, 590. ἠπείγοντο 588. C. ἦγε 589. &c. λώτητο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaſter. *J.F.R.*

4. Τῦ] Artic. praepoſitivo pro poſtpoſitivo Iones uti, nihilque opus eſſe ἦν recipere, juniorum tantum cauſſa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* ſingulis paginis. *J.F.R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si φρενοβλαβίη legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J.F.R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἴγειρε conveniat. F.G.

Προξενέεις] Etſi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἴγειρε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoriſto junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quaſi ſecundo habendum, ut ἰρὼ *dicam.* c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim eſt utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro ſecundo, illi praeſens in talibus uſurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem ſonare quod praeſens contractum. *J.F.R.*

τὴν γυναῖκα σοθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθε͡ῖ μὴ τετέοισι, ἢ τῷ μὲ παιδὶ λείπει χὴ γυναῖκα ἢ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τ̔ Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκελο, ἢ πόλιν ὃτι τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῦ ἐποιήσαλο, ἔνθα οἱ ἢ ἡ τελευτὴ ἐγένελο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρωλα ἔγνω τε ἢ ἴησαλο.

Ἦδε δὴ ὧν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιονδε ἐδήσαλο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγείραί οἱ τ̔ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ χὴ κακὰ ἀπείλει. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ὐδεμίην [b] ὥρην ἐποιέετο· μ̔ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νῦσο͡ῖ ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τ̔ ὄψιν ἀπηγήσατο, ἢ τ̔ Ἥρην ἱλάσκελο, ἢ φῆσειν τ̔ νηὸν ὑπεδέξατο. ἢ αὐτίκα ὑγιέα γενομένην ὁ ἀνὴρ ἐς τ̔ ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ ἢ χρήμαλα, ἢ στρατιὴν πολλὴν, τὺς μὲ οἰκοδομέειν, τὺς δὲ ἢ τῆ ἀσφαλέο͡ῖ εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τ̔ ἑωυτῦ φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ ὄνομα ἦν Κομβάβο͡ῖ, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐθέλον ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἐμῶν, ἢ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε ἢ εὐνοίης τ̔ ἐς ἐμέας, [c] τ̔ δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστι͡ος, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem comi-*

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. J. B1. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ P. & *Fl.* b Ὥρην] Sic B1. & 2. Cett. ὥρην cum M. c Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπεδείξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα ἢ βασιληίην] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux*. l c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφρήτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφράτῃ tamen verum esse; vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mittatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus statim supplicare, & multum rogare ne se mitteret, neque commendaret sibi res multum se majores, pecunias, uxorem, opus sacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi postea zelotypia de Stratonice oreretur, quam solus abducturus erat.

20. Cum vero persuaderi sibi rex non pateretur, ad novam ille supplicationem conversus, septem sibi dierum tempus dari petit: post ea se mitteret, ubi perfecisset, quod maxime facto opus esset. Hoc facile cum impetrasset, domum suam abit, & humi procumbens, ita suam sortem deplorat: *Miserum me, quorsum ista mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem prospicio? Juvenis ego, pulchram comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, nisi omnem ego mali caussam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus est, quod omnem mihi metum sanet.* Haec ubi dixit, ipse se mutilat, & resecta pudenda in vasculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde suo quem gestabat anulo obsignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμδυον, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, ϗ ἱρὰ τελέσαι, ϗ στρατιῆς ὁπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομδέῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [c] δὲ τάδε ὁ Κομδάδος [f] αὐτίκα λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῦ μέζονα χρήματα, ϗ γυναῖκα, ϗ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὑπερώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τ' Στρατονίκην γένοιτο, τ' μὲν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ὐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μὴ δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τ' μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τ' ἑωυτῦ οἶκον ἀπικνέεται, ϗ στενὰ χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὤ δείλαιε, τί μοι ταύτης τ' πίστιος; τί δέ μοι ὁδῷ, τ' τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, ϗ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῦ ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόδον ἐξελᾶσαι. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, ϗ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, ϗ μέλιτι, ϗ ἄλλοισι θυώμασι, ϗ ἔπειτα, σφρηγίδι τ' φορέῃ σημηνάμδῳ, τὸ [i] τρῶυμα ἴητο.

μὲν

[c] Δὲ] Non adgnoscit W. [f] Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρωῦμα] Sic pleraeque. Τραῦμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, sed in Europa Macedoniam invasurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percussus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & scriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. sed hic regionem non nominat in qua percussus est. *M. du S.*

36. Ἐδήσατο] Et sic supra, c. 14. vs. 9. *J. F. R.*

40. Ὤρλω] Sic spiritu tenui *B.* in reliquis cum aspero scribitur, vid. & Ἄσρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδεμίλλω ὄφρα ἐποιεῖτο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* spiritu, μαλθμίην ὄφρα ἔχειν ἀρτασθησόμενον. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Nostrum supra *de Astrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπεδήσαο] Ἐπιδήσεσθαι pro ἐπιδήσασθαι Ionicum esse, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut supra. *F. G.*

Λίσσεο] Etsi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & sic c. 22. med. λίσσετό τε & γούνων &c. Possis tamen conjicere augmentum a scribente omissum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem absorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσσεο, credibile est & hic ita dedisse Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρὴν, recte & usitate, nihil satis certi statuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τ'] Subaudiendum videtur ἥδε. *F. G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρὴν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urgent operae; itaque properandum est. *J. F. R.*

80. Τρωῦμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac saepe deinde. τρώμασι *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αυ eidem sit ου, ut θωῦμα p. 1. & sexcenta similia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὡς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τὴν [a] Βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, διδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, παρὰ σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι Φρυρέειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὦν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἦνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν, σπεύδῃ τὸν νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὀπὶ πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι τὴν Ἥρην τυτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβον ἐόντα λαθέειν μηδαμᾶ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι ῥηϊδίως τὸν [h] νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὸν νεῶ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum redievero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum causssam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulcisci voluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & *Fl.* male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At *Fl.* cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & *Fl.* Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον *Fl.* g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante *Solan.* h Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικίατο] Etsi ἀπικάτο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἐπικίατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικίατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περικαβίατο VI. 388. C. Περιβαλλίατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronos.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ὦν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐκνεοσσὶ ὦν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ὦν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχιτο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox οἰκοδόμιον c. 22. αὐλίζετο, λίσσιτο, ἄπτιτο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχιτο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non ausculto Colici W. νεὼν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἧν] Jam contracte; at supra ἕω. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅταν ἦν ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἢν. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem variatur in Ἢρ III. *aph.* 9. cum ἤαρ ibid. 11. & 12. Sed ἦρ eodem *aph.* & ἠρ aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐκ δίκτυ] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Δύσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeſte afflictabat ſe, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem ſupplicandi *Combabo* occaſionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipſa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulſa, ſed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero viſum erat, ſic agit: ac poſt coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, ſupplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averſo animo ſermonem illum accipit, rem recuſat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum ſe ſibi malum illaturam, pertimeſcit, totam illi rationem ſuam indicat, quidquid ſibi accidiſſet enarrat, rem ipſam aperte demonſtrat. Ubi conſpexit, quae nunquam ſperaverat, Stratonice, furor ille quidem conſtitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβῳ ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὦν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ἐπιχειρέειν [k] ἠδέετο. Ὑποτίθεται ὦν τοιάδε· οἴνῳ ἐουσιλὼ μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ χάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῶν πρησσομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ δεῖπνον ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γόνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὡμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην ἐνεκάλεε. ἀπειλέουσης δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτοῦ πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὕπολε ἔλπετο, μανίης μὲ [s] ὕτω ἐκείνης ἔχετο, ἔρωτος

i Ἐδίζετο] Ἐδίζητο W. k Ἠδέετο] Ἐδύετο male *Fl.* l Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* m Γούνων] Γούνου male *F.* n Ὡμολόγεε] Ὡμολόγεον *Fl.* Vulgato favet M. o Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐνεκάλει W. p Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνε W. q Ἤνεικε] Sic W. Ἤνεικι Edd. r Ὕπολε] Οὔτι *Fl.* Lege ὔκοτι, etſi ὕπολε M. cum Editionum vulgo. s Οὕτω] Omiſit W. & *Fl.* rectius.

21. *Λίσσετο*] Et ſic ſupra c. 19. cumque & ἅπτετο adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *J.F.R.*

28. *Ἤνεικε*] Ita ſcribo, v. ad c. 16. *J.F.R.*

29. *Τὲ ὕκοτε ἴλπετο, μανίης μὲ ὕτω ἴχετο, ἔρωτος δὲ ἰδιαμοῦ ἐλήθετο*] Haud dubie legendum ἀπίχετο. Interpres quoque *deſtitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum fruſtra Combabum in amorem ſui pellicere omnibus viribus contendiſſet, Combabus tandem oſtendit ſe *μεγάλοις μυσηρίοις* non eſſe aptum; quippe qui id ſibi exſecuiſſet, quo virum potuiſſet agere. *Illa itaque viris, quae numquam ſperaverat, ſic quidem a furore illo deſtitit, numquam tamen amoris oblita eſt.* Pro eo c. 39. dicitur *μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο*. Forte & ὔκοτε, non ὔκοτε, ſcripſit *ἰωνικῶς*, ut ſupra c. 14. med. ὔκοτε ἐχθέων ψαύσει. *J.J.*

Ibid. Οὔκοτε] Certe ὔκοτε leg. etſi ὁκότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁκότε, quod mihi pariter ſuſpectum, quia ſexcenties aliter habet. *J.F.R.*

30. *Μανίης — ἴχετο*] Ad verbum, *tenuit ſe, conſtitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id eſt optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, Θαλίρη δὲ οἱ ἴχετο φωνὴ, *vox faucibus haeſit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἴχετο ut Germani, Er hielt an ſich). Hymn. XXVII, 12. ἴχετο δ' ἅλμη *conſtitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέθε φίλοι, ut noſtri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χάσθαι βίης, & Il. N, 747. μάχης χατέουσι σίων. Servemus itaque erudito ſcriptori ſuam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni ſunt. Alioqui facile eſſet legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲ ὕτω ἐκείνης ἴχετο, *non amplius tenebatur illa inſania.* Sed melius eſt nihil tetigiſſe. *J.M.G.*

Ibid. Ἴχετο] Vid. *Jenſ.* in omnibus impreſſis & M. ἴχετο. ſed idem Mſ. Cod. & Ed. *Fl* ὕτω non agnoſcunt. *M du S.*

Ἴχετο] *Solan.* diſerte ἴχετο ſcripſerat. At ſi hoc ſenſus patitur, poſſis & ἰχετο legere. Verum non *ſervandi, perſeverandi*, ſed *deſinendi, cohibendi* ſenſus re-

τῷ δὲ ὑδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃσι μυθίην ἐποιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τά δ' ὦν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκην, ὑδαμᾷ τὸν βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καὶηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ἐπὶ τοῖσι θείοισι ἀλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβου μελεχάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐκ ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καὶηγορέειν, πείρην οἱ ἐπικαλέουσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης περὶ λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸν Κνωσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν οὖν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, θαρσέων τε ἤιε, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καί μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ ἔσχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, ἐπομνύῳ τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο,

obliviſcitur, ſed ſemper cum illo verſata hoc habet irriti amoris ſolatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo eſt, ſed res ea valde ſancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arceſſit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulſae eſſent illius preces, ipſam ſcripſiſſe marito, accuſaſſe Combabum, tentatae ab illo pudicitiae ſuae reum feciſſe. Et quod de Sthenoboea ſua Graeci dicunt, & Phaedra Gnoſſia, idem de Stratonice fabulantur Aſſyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram feciſſe talia, ſi vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita ſe, uti facta ſunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, cauſſamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta ſibi eſſet defenſio. Venientem rex ſtatim in vincula conjectum tradit cuſtodibus. Deinde praeſentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὧν] Νῦν W. male. b Ἤιε] Bene Fr. P. &c. Fl. ἦεν. M. οἴεν, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male J. d Ἐχε] Εἶχεν W. Εἶχε Fl. e Τοὶ] Οἱ male Fl. & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντα ἀπέκοπται τὰ αἰδοῖα, ἃς νῦν καστρίμους καλοῦσι. M.

requiritur, unde Jenſ. recte quidem ἀπίκετο diceret, quod ſcil. magis perſpicuum eſſet. At cum verba cohibendi, deſinendi, genitivum ament, ut notiſſimum ex Aur. carm. Pyth. vſ. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κίχῃ hac poteſtate invenitur crebro ap. Homer. cujus exempla a Cl. Geſnero occupata non repeto. Hoc tantum addo, tenere fugam, curſum utrovis more Latinis dici, modo pro ſiſtere, modo pro pergere, obtinere, ut monſtro in libro de Ambigg. p. 604.–5. Et ſic ὡς εἶχεν ὀργῆς, qua ira percitus erat, etiam contrarium fere τῷ ἔκητο μανίης ſignificat. Vid. Steph. Theſ. T. I. p. 1317. Addo εἶχετο τοῦ ἔργου, opus ſtrenue adgrediturur, vel proprie: gnaviter urgebat coepta, apud Diod. Sic. XI. c. 43. atque non ſemel deinde. Quae oppoſita verbi ἔχειν vel κίχθαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic ſtare poſſe, quod tamen omnino ſanum eſſe, Geſn. ſatis docet. J. F. R.

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. ſupra c. 20. ἀπεμέμφετο ἐς τὸν βασιλῆα. Ne plura in re nota. J. F. R.

47. Ἐπι-

in medium accuſare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici ſe ſcelere obſtringere Combabum affirmans, qui & adulter eſſet, & in fidem ſibi habitam contumelioſus, & in Deam impius, cujus in opere commiſiſſet talia. Multi adſtantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidiſſent. Tandem placet omnibus mori ſtatim Combabum, qui morte digna perpetraſſet.

γαγὼν ἐς μέσον, καλῆγορέειν ἄρχετο, ϗ οἱ μοιχίην τε, ϗ ἀκολασίην προφέρε· κάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε ϗ φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριτὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, ϗ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, ϗ ἐς θεὸν ἀσεβέοντα, τ' ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θνήσκειν Κομβάβον, θανάτε ἄξια [f] ἐργασμένον.

25. At ille huc usque ſteterat nihil dicens. Cum vero ad ſupplicium jam ducendus eſſet, loquitur, pignus ſuum repoſcit, interfici ſe dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* cauſſa, ſed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae diſcedens ipſi commendaſſet. Ad haec vocato quaeſtore rex adferri jubet, quae cuſtodienda illi tradiderat. Cum attuliſſet, detracto Combabus ſigno quae inerant demonſtrat, ſeque ipſum adeo, quomodo affectus eſſet, dixitque, *Haec ipſa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi neceſſitas impoſita eſſet, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime ſecundum. Talis tamen cum ſim, facinoris, quod non niſi vir committere poteſt, reus ſum.* At ille obſtupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

Ὁ δὲ τέως μὲ ἐσῄκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τ' φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, ϗ τὸ κειμήλιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὕβρι οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ἐπιθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τ' ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ φρυρέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἔνεικε, λύσας τ' σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, ϗ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖτέ με ταύτῃσι ὁδὸν ἔπεμπες, ἀέκων [m] ἦιον. ϗ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐσθλὰ μὲ ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοῖός δὲ μήτοι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, περιέβαλέ τέ μιν, ϗ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

[f] Ἐργασμένον] Sic & M. cum *F. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. [g] Ἤιτεε] Αἴτεε W. [h] Εἵνεκα] Ἕνεκα W. [i] Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. Bl. H. P.* Ἐνῆκαι *F.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. [k] Ἔνεικε] Ἤνεικεν W. ſolus. [l] Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. [m] Ἧιον] *Fl.* ἧον. M. ἦιον. [n] Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. F. P.* &c. cum M.

47. Σθενελαΐης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & ſeqq. *M. du S.*

56. Ἧιον] Sic M. In pleriſque Impreſſ. ἦις. Sola *Fl.* ἦιε. *M. du S.*

58. Ἔχε] Conf. ſupra ad c. 12. *F. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. εἵνεκα & εἵνεκεν vere Ionica ſunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. εἵνεκεν ſeq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. obſervatur diſcrimen, quin & εἵνεκα ſequente vocali, & εἵνεκεν ſequente conſona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τουτέων ὦν εἵνεκεν τὴν ἀρχήν. Sed quum etiam ament hiatus Iones, talia non curemus, alioqui εἵνεκεν hic reſcriberemus. *F. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδεξάντα non προσδέξαντα. *F. F. R.*

85. Δισπότεα] Pro δισπότην. *F. G.* Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *F. F. R.*

2. Ἐσω-

δὲ σεωυτὸν [a] ὕτω ἀεικέλιον ἔργον μὴν ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲ πάμπαν ἐπαινέω, ὦ χέτλιε, ὃς τοιαδὲ ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαι [b] ὤφελε· μὲ γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιαδὲ ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ παρ' ἡμέας ἄνευ ἐσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲ αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γὰρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῇ ἔμεινε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἔστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέης τὸ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲ ἑκοίη γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς συμμυθίην τῆς πάθεος, κοινωνίην ἐλέου καὶ συμφορῆς. ἔτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἀμφιτέοντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβου, πολλὰ

te tam incredibile facinus solus virorum designasti? Non omnino laudo ista, miser, qui ea sustinueris, quae utinam neque tu passus esses, neque ego vidissem! Hac enim defensione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis caussa dabitur, mors delatorum: postea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immensum, & vestimenta Assyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a nostro te conspectu arcebit, neque si cum uxore jaceam. Haec dixit simul & fecit. Illi statim ducuntur ad supplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Assyriorum quisquam sapientia par Combabo aut felicitate.

26. Postea cum petiisset, *ut liceret sibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipsi hoc etiam rex virtutis & benefactorum caussa, uti aeneus in templo staret. Stabat, *inquam*, honoris caussa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, vestitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentissimos, consolandi illius casus gratia, in communionem jacturae illius veniisse. Exsecuerunt nempe se ipsi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiscent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὤφελε] Ὤφελλε W. Ὤφελλεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——ιεν W. Ἀ——ν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἰερολογ—— Edd.

2. Ἐσαγγελίου] Ab ἰσαγγελίης. F.G. Quis vero hoc neget? J.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. sub init. & alibi. Ita αὐτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Dissert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, sine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. J.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Asin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas. Barth.* M. du S.

42. Ἐνδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impressis legebatur ἐνδῆσατο. M. du S.

57. Ἀποκίρωνται] Sic M. & Impr. omnes (excepta J. quae ἀποκίρωται.) Nisi quod *Fl.* prave λάμ-

hanc multis illam castrandi se mentem injecisse, ne solus ademtam sibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, postquam semel susceptus est, etiam manet, multique singulis annis in templo exsecant se & effeminant, sive Combabi consolandi caussa, sive gratum Junoni ut faciant. Exsecant certe. Verum hi vestitum non amplius virilem habent, sed & vestimenta gestant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam usu illi venerunt & ista. Peregrina mulier in conventum *sacrum* quae venisset, conspecto homine ita pulchro & vestito viriliter, magno illius amore exarsit: post cum comperisset mutilum esse, ipsa se interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, sibi infeliciter adeo succedere Venerem, muliebrem vestem sumsit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec caussa Gallis vestitus feminei. Ac de Combabo ista mihi dicta sunto. Gallorum autem deinde procedente sermone mentionem faciam, & castrationis illorum, *hoc est* quomodo castrentur, & sepulturae qua sepeliantur, & cujus rei caussa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de positione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipse, in quo sacrum constitutum est, collis est. Jacet autem in media urbe, & duplici muro est circumdatus. Murorum alter antiquus est, alter non multum aetate nostra superior. Vestibulum templi in Boream ventum porrectum est, centum circiter passuum magnitudine. In

ἀλοῖσι ἢ τομὴν ὅπι νόον ἔβαλλε, ὄκως μὴ μέω ὅπι τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μένει, καὶ πολλοὶ ἑκάστου ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου [f] παραμυθέμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζόμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀναχέεται καὶ τοῦτέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνεγένετο γάρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχετο. μὴ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἐωυτὴν διεργάσατο. ὅπι τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὄκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβου [l] μέν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὄκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτονται, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται· πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δῆτα ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τῆς πόλιος· καὶ οἱ τείχεα δοιὰ περιέασι. τῶν δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὀλίγον ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν

[f] Παραμυθέμενοι] Παραμυθ. male *J.* [g] Χαριζόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. [h] Οἵδε] Sic Edd. & M. [i] Καὶ] Non adgnoscit W. [k] Ἐνεδύσατο] Restitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. [l] Μέν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. [m] Περὶ] Omittit W. & *Fl.* [n] Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. V2. P. H.* &c. Ἀποκέκρηται *J.* & marg. *A1.*

κραται. *M. duS.*

Ἀποκέκριται] *Juntinae* Lectio forsan vera. Quia tamen non perpetuum verbum singulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile est tantae altitudinis fuisse templum. Corruptum esse hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuisse Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuisse ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι καὶ οἱ φαλλοὶ ἑστᾶσι, τὸν Διόνυσον ἑστηκότα, ἡλικίην ἐξήκοντα ὀργυιέων οὐδὲ τριήκοσιον. ἐς τούτεων τὸν ἕνα φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτεος δὶς ἀνέρχεται, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τοῦ ἀνόδου ἥδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τινες εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ ὑψηλότατα τῶν δενδρέων ἤεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ἀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν οὐδὲ ταῦτα ἀπίθανα δοκέει γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τοῖσι τοῦτο. φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc vestibulo etiam stant phalli, quos Bacchus statuit, iique altitudine tricenorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis causa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei causa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ οὕδε] Et sic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Τὰν Fl. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ξὺν ἀνθρ. c Εὐχωλέων] Bene S. & Amst. Εὐχολίων cett. & M. prave. d Ἤεισαν] Ἦισαν W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male Bi. P. S.

76. Οὐκ ἐρέω] Οὐδὲ ἐγὼ θέσιν, εἶμαι, τὴν αἰτίαν ἐρῶ, παιδίαν Διονύσου * καταγωγήν. παρ' ὅσον δὲ ὁ φαλλὸς τῷ πυρρολόχῳ καρύῳ Διόνυσον ἐκόμησεν, μυθεῦσι τοῦτον αὐτῷ Διόνυσον ἐκτετικέναι, Σεμέλης τῆς μητρὸς μάντιν. M.

* Καταγωγήν] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur παιδαγωγίαν. M. du S.

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. M. du S.

60. Ἡλικίην δὲ οἵδε τριήκοσιον ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statura trecentarum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τριήκοντα, *Palmeri*, Ionice) & sic debere legi, *evincunt ea*, quae inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quae sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantae vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum tractare, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a G.

61. Τριηκοσίων] Τριήκοντα forsan. F. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione Fl. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. J. F. R.

79. Σιρῇ μακρῇ — ἢ ὡς Αἰγύπτιοι, οἵδε τὸ λέγω] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1319. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes atque procera densis gradatisque verticum pollicibus auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis prabent, utilem sibi arborisque induviis circulum mira pernicitate tum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots*. Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arborique inductis circulum*. Quae lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem sibi arborique indutis circulum*, & ita censueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad ar-

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, sursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκέει δ' ὧν μοι ϗ ὅδε ἐς ἐκεῖνα μίμησιν τῦ ξυλίνυ ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δὲ οἱ ἄνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ 80 ἑωυτόν τε ἅμα, ϗ τ' Φαλλὸν περιβάλλει· μέζ δὲ ὀπιθαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ Φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρυ ποδός· ἀνιὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τ' σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὅκως τῷ ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὄψεται, 85 ὁπωπε δὲ Φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κυ, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τ' ὁδῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τ' αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτην, ἀνέλκει τ' οἱ θυμὸς, ξύλα, ϗ 90 εἵματα, ϗ σκεύεα· ἀπὸ τῆς ἕδρης συνδέων, οἰκοίην καλιὴν, ἵζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τῶν εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεόμενοι, χρυσόν τε ϗ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζοντι· εἶτ' ἀφέντες ἐκεῖνα πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ ὀνόματα ἕκαστος. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκα- 95 στον

[h] Ἀνέρχεσθαι] Ἀνέρχονται M. Vulgatum probat *Fl.* [i] Ἄλλοθί κυ] Et sic *Fl.* cum *J.P.* &c. [k] Τῶν] Restitui ex *W.* Τὼν Edd. & M. male. [l] Κομίζοντι] Τὰ κομίζοντι εἰς ἑκάστων πρόσθε κείμενα κατίασι *W.* & *Fl.*

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *J.P.* a *G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μικρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti *Jensius* emendare jusserat & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. *L.K.*

91. Μίμνει τε χρόνον, τ' εἶπον ἡμερέων] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro οὓς, ut passim in hoc libello (quamvis & τ pro ὃν scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in περιστυλίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *J.J.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Jensius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J.F.R.*

93. Κομίζοντι — ἀπιᾶσι] *W.* & *Fl.* aliter, nempe; τὰ κομίζοντι εἰς ἑκάστων πρόσθε κειμένων κατίασι. *M. das.*

σον ποιέε). ἅμα δὲ εὐχόμῳ, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμμον, εὔδει δὲ ὐδαμᾶ. ἦν γάρ μιν ὕπνῳ ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καί οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τὸ πτώσιος ἡ ὀρρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ πέρι [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

Εἰδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔχει, ὁκοίους νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μέγαθος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τὸ ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, ὁ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρῃσί [k] τε ἤσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπει, καὶ ἡ

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo relu-

[a] Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. [b] Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέαται cett. [c] Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. [d] Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. [e] Τοσαῦτα] Τοσάδε W. [f] Καὶ] Omittunt W. & Fl. [g] Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. [h] Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέαται J. B1. S. &c. Ἀπικέαται H. P. pejus. [i] Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτὴν cett. male. [k] Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. [l] Χρυσέῃσιν] Reſtitut. ex W. Χρυσέοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέαται. M. du S.

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —έαται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi Solano, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic ſcriptimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκτὸς, μέγαθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in Aldinis adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτὴν. M. du S.

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant; hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τοῦ ναοῦ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἥσκηται θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae* Cic. Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ἀπύει δὲ αὐτῦ ὀδμὴ ἀμβροσίη, οἵη λέγε τ χώρης τ Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλ πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· ἢ ἣν [m] αὖτις ἀπίῃς, ὀδμᾷ λείπε, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τ πνοιὴν, ἢ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μήσεαι.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Velini *cremare* Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille νηὸς s. σηκὸς ἀμφίθυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *J.M.G.*

17. Θύρῃσι τε] Lege γάρ pro τε. *M.du S.*

Ibid. Ἠσκῆσθαι] *Elaborata est; instructa. F.G.* Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. εὐμόρφους πασιν ἐξεσκεῦσθε. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθους τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένους. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάστορ χρύσιον εἰς πρετομὴν ἀνθρώπε ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. πτέρυγας θαυμασίως ἠσκημένας. *J.F.R.*

Ibid. Χρυσίῳσιν] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M.du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F.G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δαΐδων' ἴσαν &c. Exemplorum satis habet *Seberus.* *J.F.R.*

ἐς πολλὸν ἔχει τ πνοιὴν, ἢ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μήσεαι.

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος ἢ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲ [p] ὧν τ μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τ θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. ἐ μὴν πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, ἢ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλε θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τ αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ἐνόμαλι καλίζυσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, ἢ ἄμφω ἕζον· ἀλ-

[m] Αὖτις] Αὖθις *P.* [n] Πάμπαν] Nil mut. *Fl.* & M. &c. [o] Οὐκ] Margo *B1.* frustra. [p] Ὧν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. *B1.* 2. quae ὦν. [q] Ἐσέρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνον] Omisit *Fl.* Adest in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἷσι, frustra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene *Fl.* M. *P.* Ἐν δὲ δὴ τῷ *J.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπικνέομαι & similibus. Ita ἀπ' ἐ *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ἑκείων I. *de Morb.* pr. & ἐφ' ὁκοῖα, ib. ἀφ' ὧν ib. ἐχ ὁμαλὴ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπ' ἑωῦτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωῦτοῦ, & ἐφ' ἑωῦτην, ib. 9. f. Item ὑφ' ἧς p. 8. f. Sed desino nugarum. *J.F.R.*

30. Ὧν] Sic W. & *B2.* recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Ms. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ἐν. *M.du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχεται. *M.du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τ αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adscripsit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *J.F.R.*

ἀλλὰ τὴ μὲ Ἥρην λέοντες [a] φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲ τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρῇ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καίμιν οὐδὲ ἐθέλων ἄλλως εἰκάσεις.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲ ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲ ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ θοῦργον, καὶ κεστὸν, τῷ μάθην τὴ Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περικέαται, καὶ λίθοι κάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲ λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρρώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὅτι τῇ κεφαλῇ φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ὥστε δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem consideranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum habet, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes to-

a Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι *Fl.* & M. b Ταύροισιν] Ex *Fl.* Ταύροισι male *J.* Ταύροισι cett. c Εἵματα] Sic W. Ὁμματα Edd. d Περικέαται] Et sic jam *Fl.* cum cett. e Ὑδατώδεες] Vid. nott. f Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. g Ἔργου] Ὄρους W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & *Fl.* φέρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφίζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta *Fl.* scriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. est. quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὄμματα. *M. du S.*

Εἵματα] Potius εἴματα scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi εἵματα laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοι, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Dim.* c. 31. ubi eum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24, a. Vide tu *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. du S.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam ὑπέκ) emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tora relucrat : interdiu ſplendor ille imbecillior, caeterum ſpeciem habet valde igneam. Etiam aliud eſt in illo ſimulacro admirabile. Si ſtans contra intueare, te reſpicit, transeuntem obtutus ille perſequitur: & ſi ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque ſtat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus ſimilis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum ſpecies: ſignum vocatur ab ipſis Aſſyriis, nec nomen illi proprium poſuere: ſed neque de ortu illius aut forma dicunt: ſed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius ſtat columba aurea, quam ob cauſſam Semiramidis eſſe ſimulacrum illud fabulantur. Abit (*deferitur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipſa porro aede ad ſiniſtram introitum Solis primum thronus poſitus eſt: ipſius vero ſimulacrum non ineſt. Solius enim Solis ac Lunae ſimulacra non oſtendunt. Cujus autem rei cauſſa hoc inſtitue-

Φασίνε). ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲ φέγγος ἀρδεγέες. ἰδέην δὲ ἔχει [b] κάρτα [i] πυρώδεα, καὶ ἄλλο θωυμαστόν ἐστι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν [k] ἐστεὼς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρῇ· καὶ μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἰσορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, εἰδαμῇ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι ἐοικέλον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲ ἰδέην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ τ' ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήϊον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων, οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [n] περὶ καὶ εἴδεος λέγουσι. καὶ μὲν οἱ μὲ ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ γὰρ δὴ ὧν ὅτι τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [o] περιστερὴ χρυσέη ἐφέστηκε. τοὔνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήϊον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς Θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἰρέου ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν δεξιτερῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲ θρόνος ἡλίου· αὐτοῦ δὲ εἰδεος οὐκ ἔνι, μούνου γὰρ Ἡλίου καὶ Σεληναίης ξόανα ἐν δεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα τῶδε

69. Φασίνε] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipſe M. *M. du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, ſed de ſigno dictum, non mirum ſolum, ſed impoſſibile etiam, niſi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἰσορέῃ] Mallem *ἰσορέῃ*, ut ſupra. Nihil tamen hic invitis libris mutare auſus ſum. *M. du S.*

Ἰσορέῃ] Cum *ἰσορεῖν* ſit etiam ſpectaculi & curioſitatis cauſſa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte poteſt haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praeſtet *ἰσορέει*. *J. M. G.*

75. Σημήϊον] Confer c. 36. *L. K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Ariſtoph. Ορν.* 514.

—— ὁ Ζεὺς γάρ ὁ τῶν βασιλέων
Αὐτὸν ἔσηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τ' κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν.
Ἡ δ' αὐτοῦ θυγάτηρ γλαυκῶπ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων ἱέρεκα. *J. M. G.*

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ ἐσιόντων. ἐν ἀρι-

[b] Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *J.* male. [i] Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥώδεα W. [k] Ἐστεὼς] Ἑστὼς *B1.* Sed *B2.* cum *Fl. P.* &c. vulgatum ſervat. [l] Ἰσορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορᾷ forſan. [m] Μὲ] Ex W. eſt. Non erat in Edd. [n] Περὶ] Deeſt in W. [o] Περιστερὴ] Περιστερὰ W. non adſentiente *Fl.* [p] Κέαται] Et ſic jam *El.*

gi, ut c. 34. κέαται — θρόνος. & ibid. iterum &c. Et ἀνακέαται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale eſt *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀνακεκτέαται *patefactae ſunt*. Atque in praeteritis etiam ſic ſolere pluralem, vid. ſupra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J. F. R.*

54. Ὑδατώδεις] Florentina tribus verbis ditior, ſic habet: οἱ δὲ ὑδατώδεις· πολλοὶ δὲ οὐώδεις· πολλοὶ δὲ πυῤῥώδεις. Sed neſcio anne illud οὐώδεις lepidus quidam joci cauſſa adjecerit, quaſi a Luciano praetermiſſum. Licet vini color pro nigricante purpura poſſit accipi. Οὐώδεις etiam in W. eſſe, ſed ante πολλοὶ, adleverat *Solan.* quod ſi verum, recipi poſſet. *J. F. R.*

56. Φορέῃσι] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipſe M. *M. du S.*

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ καὶ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ἐς δὲ σφέων ἐμφανέα [a] πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἡελίῳ δὲ, καὶ Σεληναίῃ, πάμπαν ἐναργέες, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἤγηνται, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενειήτεω ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιέοντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα θέωμοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἐν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵμασι κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτῶν περὶ, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τῶν μαντηίων μνησθήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν ὅτε ἱρέων ἄνευ ὅτε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κεῖται *Fl* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβην] Recte sic *J. Fl. Fr. S. P.* M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἐν] Restitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. g Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κίωται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιέουσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πωλιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M, in quo ἐν uti edidi, non ut in impressis est ὦν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἐν δὲ καὶ] An sic legendum: ὦν δὲ ἐ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἐν pro ὦν legas, quod facimus. De locutione autem ὦν δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὔθ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse ὅτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἱρέων.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

φθέγγον). [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέε), ἡ δὲ μαντηίην ἐς τέλος αὐτεργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέε). οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, ἡ ἐς μέσον ἔτι κινέε). εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη πολεμιήων, ἡ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέε), ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. οὕτω μὲ συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ ἡ τοῦ ἔτεος περὶ, ἡ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, ἡ ὁκότε οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ ἡ τοῦ σημηίου περὶ, κότε χρὴ μιν ἀποδημέειν, τὸ εἶπον ἀποδημίην.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

Ἐρέω δὲ ἡ ἄλλο, τὸ ἐμεῦ παρεόντος ἐπρηξε. οἱ μὲν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἠέρι μοῦνος ἐφορέετο.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω ἡ Εἰλειθυίης.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

Τὰ μὲν οὖν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος· ἐν δὲ ἡ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

i Ὅδε] Τῶδε *Fl.* k Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. l Ἀρχιφεὺς] Sic B1. & emendat M. recte. Ἀρχιερεὺς Edd. vulgo. m Ἐπειρέεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. n Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* o Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. p Κέαται] Κέεται *Fl.* & ſic emendat. in M. in quo κέαται a prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — οὐδὲ ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Προφητίων] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. *M.du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεύς. *M.du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, ὧν' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. *M.du S.*

31. Συναγείρουσι] An σωτηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. *M.du S.*

37. Ἐρέω δὲ ἡ ἄλλο] Ψεύδεται Ἀκκιανὸς. *M.V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μὲν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia *Solan.* ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ ἡ] I. e. ἔνεσι. *F.G.* Ἐσὶ ſubaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καταλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιτερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ἐπιδεικνυούσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτὸν μὲν ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεὸν [c] ἀπίκοιτο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ θνητὸν ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκμηρα δὲ ἔτι τοιήνδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νηρέως εἰδωλον τὸν Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνεα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἰκελον. πάρεστι δὲ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἕστηκε, ἄλλην μορφὴν, καὶ ἄλλην στολήν.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Haec ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei & ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni &

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνυούσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοιτο] Ἀφίκοιτο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφορὰ marg. J. melius. e Ὁμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγει Edd. f Σαρδανάπαλος] Σαρδαναπάλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ὧν δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Hermann.* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτοῦ, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J. F. R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare mallem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J. F. R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίνυν δὲ. *J. F. R.*

54. Ἀπίκοιτο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένον etiam *Herodoto* centies. *J. F. R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφοραὶ. ἀπίκοιτο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. reposui. *M. du S.*

56. Ὁμολόγει] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεις] In omnibus Impr. χειροήθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱεροπαλάσταις; *F. G.*

Ibid. Ἀποδιδίχαται] An pro ἀποδεδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδίχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδιδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F. G.*

Ἀποδιδίχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδιδίχαται] Supra c. 10. f. ἀποδίχ- aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

γάλοι, καὶ ἵπποι, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες, καὶ ἀνθρώπους ἐδαμᾷ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τέ εἰσι, καὶ [g] χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἐπιδέκμιοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες καὶ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· καὶ πῖλον ὀρθὸν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστοτε ἐτέου ἐπιγίγνεται. πορφυρέην [m] δὲ μοῦνος οὗτος φορέει, καὶ τιάρην χρυσέην ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, καὶ συριστέων, καὶ Γάλλων, καὶ γυναῖκες ὀρτμαιέες τε, καὶ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὀρτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν οὖν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε ἀείδοντες, οὔτε αὐλέοντες. οὖτε δὲ τῇ Ἥρῃ [o] κατάρχονται, ἀείδουσί τε, καὶ αὐλέουσι, καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσι. καὶ μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύναντο.

Ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἑκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, καὶ πολυειδέες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

[g] Χειροήθεες] Admiſi ex W. Χειρώθεις Edd. [h] Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & *Fl.* [k] Πᾶσι] Ita *Fl.* M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Διὶ] Τῷ W. ſolus. [n] Κατ'] Recte *P. S. H. Fl.* Καθ' male *Bl.* [o] Κατάρχονται] Sic *Bl. J. H. P. S.* &c. & M. Κατάρχονται *Fl.* [p] Ἱροὶ] Omiſit *Fl.* [q] Γίγνονται] Et ſic *Fl.* cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδιδόναι deductum ſuſpicatus eſt *Gujet.* quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Aret.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J.F.R.*

77. Σπονδηφορέουσι] M. & *Fl.* In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. *M. du S.*

79. Πλείονες ἢ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. *M. du S.*

81. Αὐτέοισι] An τοῖς ἱματοφόροις; *F. G.*

Ibid. Πᾶσι] M. & *Fl.* In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. *M. du S.*

84. Τιάρη] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' οὗ, ἀφ' ὅτου in *Hippocr.* frequentiſſime editum. *J.F.R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γυάσκειν, non γίγνωσκειν, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? *J.F.R.*

ἔνιοι κάρτα μεγάλοι· οὗτοι δὲ καὶ ὀνόματα ἔχουσι, καὶ ἔρχονται καλούμενοι· ἐπ' ἐμοῦ δέ τις εἶην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καὶ μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, καὶ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' ὧν καὶ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κατὰ μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, καὶ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, καὶ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει στύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τὸ βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, καὶ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ καὶ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι καὶ πανηγύριές τε μέγιστοι καλέονται δὲ ἐς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι καὶ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τοῦ ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. καὶ δὴ τὰ μὲν ἔρχεται ὀψόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτέων] Αὐτέω *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθησάμην *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυώματα] Bene M. *B1. Ald. Fr. H. P. V2. S.* Θυήματα male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *A1.* g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλούμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀυτέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀυτῶν, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὐτις &c. Florum quorundam effigies, coroilla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* ἔχει. In reliquis ἔχε. *M. du S.* Ἔχε] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἱφιστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Græcam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quae nunc in Græco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quæ vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἥλεκτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ὡς τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυταιμνήστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae instituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipse accessi, neque illam profectionem expertus sum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro se quisque adferunt: illa obsignata sunt cera: nec vero ipsi eam solvunt, & aquam deinde effundunt. Sed est sacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vasa recepit, sigillumque inspexit, accepta ejus rei mercede, solvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipsi illatam aquam fundunt, & sacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum festorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores excisas ingentes in aula statuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus suspendunt: addunt aves, vestes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγισται δὲ αὐτοῖσι πανηγύριες, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζονται. ἀλλ' ἐγὼ τουτέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπαι· οὔτε γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος ὕδατι σεσαγμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέουσι, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ἐπὶ τῇ λίμνῃ, [m] ὃς ἐπεὶ σφέων δέξηται τὰ ἀγγήια, τιμωρέτε σφρηγῖδα ὀρύξας, καὶ μισθὸν ἀνύμενος, ἀνά τε λύει τὸν δεσμὸν, καὶ τὸν κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τουτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τὸν νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τὰς οἶδα, μεγίστην τοῦδε εἴαρος ἐρχομένου ἐπιτελέουσι. καί μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μῆλα δὲ ἀγινέοντες αἰγάς τε, καὶ ὄϊας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρτέουσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

[h] Ταὶ] Sic *J. H. Br. S.* &c. Τὰ *P.* Αἱ *Fl.* & *M.* [i] Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & *W.* [k] Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forf. *φορέουσι.* [l] Ἀλεκτρυὼν] Et sic M. cum Edd. [m] Δέξηται] Δέξαιτο *Fl.* [n] Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. [o] Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. [p] Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδουσι male *J.* [q] Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem spiritu tenui. [r] Ζωὰ] Ζῶα W. cum puncto subscripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πέτηται ὄρνις ἡ ἀνὴρ ἅτε καλούμενος; ὁρῶ γὰρ τί σωτηλέσειν μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πῶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ ποίᾳ μηχανῇ ὄρνις οὖσα ἀμφίσβητος οἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea significatione reperiuntur exempla, sed duntaxat in foeminino, forte & in masculino Lucianus usurpavit, ut sit ὁ & ἡ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀπαιτέεται] Ἀφαιρέεται dedisse arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων; vel an ex W. ὀρτέων, mutato tantum spiritu, quod malim, quia sic statim iterum in eodem, ὀρτήν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἱστᾶσι. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

51. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ sunt signa ipsa, antiqua religione sacrata, Dii quasi ipsi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημεῖα horum signorum imitatione expressae imagines. Ut lucidior esset interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra. Ovid.* Met. 10, 696: *Sacra retorserunt oculos*, de simulacris. *Justin.* 36, 2, 13. de Mose, *sacra Aegyptiorum furto abstulit.* *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῶν περιξ χωρέων πασέων [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

res Diis, ignem subjiciunt: illa vero subito ardent omnia. Ad hoc solenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque suos omnes Deos, & quae signa habent ab illis expressa.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται. Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι ἑωυτῶν πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. οὐδὲ ἐσέρχονται ἐς τὸν νηὸν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & sacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant sibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adstantes tibiis accinunt, multi perstrepunt tympanis, canunt alii divina & sacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μὴ δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἐπικέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἔτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' οὗτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτὸν, θέει τε ἀφ' ὑπόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

51. Per hosce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervasit furor, multique qui spectatum modo venerant, postea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui ista de se statuit juvenis, vestibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipsum puto, praesto sunt. Hoc igitur accepto statim se castrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abscidit. In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl. P.* Ὀρτὴν *J. W.* verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum servant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *Ai.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρεια Edd. & M. malc. e Ἀπικέαται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἔτεα] Ἔτη M. ἔτεα marg. *Ai.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνίεσαι. Sic certe est apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέκαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paulio ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc solenne. Si ἐνιέναι simpliciter esset *incendere*: stare posset πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum succendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noster hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam scilicet elegantiam nescivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra.* De φορέουσι, saepius supra monui. *M. du S.*

Φέρουσι] *Solan.* φορέουσι emendarat, sine auctoritate. Licet recte forsan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, sed alibi quoque in hac Differ. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros ausim. Tum ne verum quidem est φορέω semper Ionibus dici, ut supra satis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impressis & Mss. M. legitur ὄρεια. Sed hic necessario mutandum. Vid. supra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis satis patebit. *M. du S.*

Ὄρεια] Quid sibi ὄρεια hic velint, non intelligo. Ὄργια postulari arbitror, & interpretatus sum. *J.M.G.*

74. Ποιέωσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum est, & ποιέωσι etiam deinde in hoc opusculo. *J.F.R.*

75. Ἀποκέαται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὰ

In quamcunque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον [†] γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέυσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην 85 ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροί μιν ἀείρουσες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερβάλλοις βάλλουσι, καὶ τάδε προήξαντες, 90 ὀπίσω ἀποστρέφουσι. Φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, οὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέουσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τοιοῖσι· 95 ἢν μέν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην [†] ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τῶν οἰκηίων τῷ νέκυι ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐστὶ ἔσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θηλέας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σύας δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρεὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι ὡσαύτως δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ φαύειν αὐτέων δι-

[k] Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. [l] Φέρουσι] Nihil mut. *Fl. J. Fr. H. B. P.* &c. & M. [m] Φέρετρον] Ita *P. Fr. S.* Φέρτρον M. *J. Fl. H. B*2. *Ald.* [n] Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόμισαν *J.* & marg. *A*1. [o] Ἑπτὰ] Ἑπτὰ *Graev.* Nil mut. M. & Edd. [p] Πρὸ] Πρὸς *Fl.* & marg. *A*1. Vulgato adstipulatur M. [q] Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. [r] Ἐναγέας] Ἐνάγεις *Fl.* [s] Ἱρώταλον] Bene *Fl. J. P. S.* Ἱρόταλον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὸ δὲ repetendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἴσως, τὸ. *M. du S.*

78. Τάφους] Hoc *Herodot.* amat, vid. L. IV. *J. F. R.*

88. Ὑπερβὰς] Anne ὑπερβὰς ut *Herodot.* L. IV. Sed quia τι ambiguum foret, an pro ὅ valeat, nihil muto. *J. F. R.*

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] *Observato septem dierum numero*, Mf. ἐνιὰ ἡμερέων ἀριθμὸν. *novem dierum numero. J. G. G.*

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἐνιὰ, ob sacrum numerum septenarium. Dein tirones notare velim, ut φυλάττειν τινὰ, etsi *cavere* aliquem significat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ θῆλυ *Aelian.* l. 5. & φυλάττεσθαι ἄκοσμα XIV. 19. *vitare indecora*, & *Aesop.* fab. 23. ταῦτα φεύγειν καὶ φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et *Act. Apost.* XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας *Plutarch.* Cat. *Maj.* p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέρας esse *observare*, *exspectare*, ut obeas eum. *Long. Past.* III. 98. Ed. *Jungerm.* τὸ προβατευτικὸν ἀμέλειαν φυλάξας, & *observata*, *captata pastorum incuria*. Et L. IV. p. 109. Ed. *Moll.* νύκτα δὴ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. *Jung.* habetur. *Alciphr.* similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἐμοὶ μέμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τοῦ δείπνου. *J. F. R.*

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. *M. du S.*

9. Δι-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἣν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τὠνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τὰ [c] πανηγυρισταῖσι περὶ, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας οἶν, τὰ μὲν ἄλλα κρεωργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκεϊ χαμαὶ θέμενος, ἐπὶ τούτου ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῷ κτήνεϊ ἐπὶ τὴν ἑωυτοῦ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεοῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπιοχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτοῦ τε φέρει, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἄρας δὲ [f] ἀπὸ τοῦ ἑωυτοῦ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λουτρῶντε καὶ πόσι εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμευνοιτέων. οὐ γὰρ οἱ ἐυνῆς ὀπίσσηται ὅσιον, πρὶν πρὸ τοῦ τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτοῦ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant: & si inviti attigerint, impiati sunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis suo capite suscipit: simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat, usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens: nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

[a] Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαιέυσι *J.* & *V2.* [b] Δὴ] Δὶ male M. & *Fl.* [c] Πανηγ.] Omissum περὶ post πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* [d] Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. [e] Αὐτοῦ] An ἑαυτοῦ. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ. ἴσως L. male. [g] Χρεώμενος] Χρεώμενος M. & *Fl.* [h] Χαμευνοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. [i] Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιέυσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιεῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Περὶ] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum sententia postularet, inserui. *M. du S.*

26. Ὑδασί τε ψυχροῖσι χρ. λουτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus: ὅτως ἀποδλύσονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, sed a recentiore manu est litera χ, unde constat primo scriptum fuisse ρέόμενος. *M. du S.*

28. Χαμευνοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe α in ο mi-

gret, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαιδάτος, χαμαιγενὴς, χαμαικλινὴς & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμαίκοιτος cum ω scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τοῦδε πατρόθεν οἴκοι δέκονται] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt.* Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent.* Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis ἐκσπασάμενος*, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τοῦδε πατρόθεν οἴκοι δέκονται] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἴκοι δέκεσθαι significare *in familiis sua retinere.* Est sine dubio οἴκοι δέκεσθαι opus hospitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolemnia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξεινοδόκος ἀγνοέονλα. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἶκοι δέχονται. καλέονται δὲ ὑπὸ Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν πρόσφήσῃ τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ὀπισπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] τρέψαντες τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καλεσιχθέντα [p] θήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπιχερεομένοισι, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐς καρπὸς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγματηφορέουσι.

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μύθοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κείνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῇσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene *Bl.* 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζῳὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζῳὰ eod. mod. [n] Στίψαντες] Στρίψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καταπιχθέντα] Et ſic *Fl.* cum cett. [p] Θήσκουσι] Πίπτοντα θήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πῆρην] Hoc recte exhibent *Bl. Fr. P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. J. H.* Ἐς πήρην *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *J. Va.* M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *J. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρπούς] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitor*, bene obſervante *Gataker*, in Cinn. p. m. 245. *J. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *J. F. R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Lege *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος, in dictione ἐπίδρομον citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *J. B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι μὴθίοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſepties ita

καὶ τοῖσι ἠιθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μυ55gem posuere, ne aliter contrahant nuptias, ἄλλως γάμον ἰέναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας κείρασθαι· καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ γίγνεσθαι. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείων ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ60 γένωνται, τάμνυσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καταθέντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ ὀνόματα. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι νέος ὢν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μεῦ ἐν τῷ65 ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμος, καὶ [b] τὸ ὄνομα.

quam comas Hippolyto posuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adolescentibus sacros a nativitate inde cincinnos: quos in templo ipso defectos in vasculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inscripto suo quisque nomine, discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci, estque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

Βαδίζοντί μοι κατὰ [c] τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν δεξιᾷ, τὴν ἕκτης δεούσης

Inambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo an-

a Μὴν] Μὴν *Pell.* b Τὸ ὄνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα *Fl.* c Τὴν] Τῶν adscript. marg. *B1.*

ΔΗΜ.] Οὕτω ὁ λόγος ἐνδεῖ τὰ τῆ Λυκιανοῦ ἰδίας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι καλοικημένοισι εἰσὶ τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον ἰέναι] Pro πρὸς vel εἰς γάμον. ut ἐλθόντας τὸ ἱρὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίηνδε, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰκάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲ ἰκάνω *Homerus* ait, & ἰκάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam fine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλεϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositicius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th.M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marcilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam sit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόραν τινὰ τυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν γιγνώσκουσιν. ἐστὶ σμικρός τις ὀξύς, γυπτὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦδ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, ἀμβαδίσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τούτου δέομαι· ἀωρὶ [d] γάρ τοι τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, [e] ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τῶν ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦδ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅθεν οὖν, ἔφην, δεῖ μοὶ καὶ τοῦ περιπάτου.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσειπεῖν τοῦτον δέομαι ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ὑποδείξας. ἵστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ [f] τοῦ τοῦ Πτο-

[d] Γάρ τοι] Omittit γάρ τοι *Th. Mag.* V. ἀωρί. [e] Ἔδοξι] Ἔδοξα marg. *B1.* malc. [f] Τοῦ τοῦ Πτολεμαίων] Τούτου Πτολεμαίου *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλειοτάζουσα φράσις αὐτῷ σωίθης Ἀτθικοῖς, καὶ ποτὲ μὲ, ὡς λίαν πρώτως προσάπτουσι δημαιλικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς λίαν τρίτως ἀφηγημαλικῶς, ὅπερ πολὺ ᾤετο Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐξεῖν οἰκεῖν. *V.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃ ἱστὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἱστὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop* F. 129. f. τὸ ἱλάσθητί μοι, φιλῶ; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅτις ἦν ἔφω. δεῖ μοὶ καὶ τοῦ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τούτου δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἵστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμθμον τὰς κόμας. προσερῶν τε ἦν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μελαδιδόναι τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἴ γ', ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι καὶ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένην, ὑπεκκρῆσαί τι πρὸς τ αὐτῷ γενέθλιον. εἰ ἦν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβουλοίμην ἄν σοι. κοινὸν γ' ἡμῖν τὸ Ἑρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ τὴν νύκτωρ τε καὶ τήμερον ποιηθμόνα, δοκῶ μοι τ [b] εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως καὶ μανικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· κρινεῖς δ' αὐτός. ὑπίτηδες γάρ τοι τοῦτο τὸ [c] γραμματεῖον ἐνεγόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ἐντύχοιμι. δοκεῖς ἦν μοι ἐν καλῷ σὺ τ σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demisſis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copioſa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipſae res ineſſent, olim ſane Demoſtheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſuum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare ſi precari ſatis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γ' εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ

3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* b Εὐραίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *A1.* Εὐρρόαις *Ald.* 2. Εὐναίας cett. quod rejecimus. c Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖον ὁ Ἕρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸν Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τῶν ὁδῶν ἵδρυσαν τὰς ὁδούς ἵγραφον. ὥστε καὶ εἴ τι εὑρίσκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, καὶ ἀπὸ τοῦ Εἴρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον καὶ Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρανομάζουσι Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πτολεμαίου νεὼν, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J. G. G.*

Ibid. Τοῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* l. I. p. 29, 31. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμθμον τὰς κόμας] Homerus comatus. F. G.

28. Δημοσθένην] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθένους: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ν terminatur quam in α. Vid. ejus Orat. contra Cteſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἄρη. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλῃ quoque *Laërtio* uſitatius eſſe quam Ἀριστοτέλει, notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνῃ vero *Bis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνη. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J. F. R.*

30. Συμβουλοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J. M. G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐρρόαις. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quaſi bonorum verſuum licuiſſet effundere. *J. M. G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Fortè enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit:* nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

πέπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, ὃς ἤδη λελυμμέν τ κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τ θέας ψυχαγωγέμεν μυθολογεῖν πρὸς τ παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] Ἐπίδοξον κληθήσεσθ τ πάλης ὄσης. ὁ δ', Ἀλλ' ὅτι τ βαλβίδ Οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· ἢ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τ τῦ σταδίυ τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοι τί τῆς ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γ', ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττον ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγυ καταφαίνε· ἢ σὺ μὲ μέγα φρονεῖς, Ὅμηρον ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, ἢ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀγωνισάσαιμι δ' οὐκ ἂν τὺς ἥρως, εἰ

[d] Ἐπίδοξον] Rescriptum ex L. Ἐπιδόξου Edd. [e] Σοι] Σὺ L. & *Fl.* Vulgatum tenent cett.

41. Τῦ τ δόλιχον] Δύνατας ἢ, τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, (3) ἢ τὸ τ δόλιχον νενικηκότ. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν τοιαύτην τ ἄρθρων ἴσως ἑλλιπῆ εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἓν τ δύο ἀνάγκη παραλιπῆ, σωυπακούεται ἢ τὸ λοιπόν. εἰ μὲ γὰρ τὸ τῆς εἴη, λείπει τὸ τὸν, ἢ ἔσαι ὕστ, ἢ πέπονθας τὸ τῦ νενικηκότ (4) τ δόλιχον, σωυπακούεται ἢ τὸ τὸ, ὃ ἢ φαυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τ δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τ γενικῆς ἄρθρον σωυπακούμεν ὕστ, ἢ πέπονθας τὸ (7) τῦ νενικηκότ τ δόλιχον. ἐγκριτώτερον δ' ἔσαι τοῦτο τῦ πρότερ, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τ ἄρθρων ἐλλειπεσίας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ ἢ ἀφικόμεν φασὶ πρὸς βασιλέα, ἢ προσῆλθε βασιλεῖ. *V.*

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχ ὄνομα δρόμυ ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένη. ἢ δείκνυσιν μεγίστην εἰς (10) ῥητορα χάριν, ἢ τ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένης, εὐ λέξει τοὺς ἐπαίνυς εἰσφέρων. *V.*

43. Ψυχαγωγούμεν] Παραμυθούμεν, τέρπων. *V.*

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. *V.*

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότ] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post εἰ recte inierunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῦ] Τὸ αὐτὸ τῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ] Confusa haec in V ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetii. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σημνύει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα του] Ἐγκλιτικῶς & Attice του pro τοι, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim ἢ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξυ. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & *Fl.* σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ ᾗ [a] πλείων εἰμὶ τ γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῶ Δημοσθένους;

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare malle* a Demoſthene?

Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τ λόγων ἀτιμάζεις τ ὑποθεσιν, δῆλον ὡς τ ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καταφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς παρὰ πεζοὺς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, κἂν εἰ πολλῆς δεῖ τ μανίας ὅπη τὰς ποιητικὰς ἰοῦσι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι ᾗ τοῖς καταλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ὀπτροίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθαι, καὶ φαύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τ σφοδρότητα, καὶ ποικρίαν, καὶ τ ἐνθουσιασμόν. καὶ τὸ μὴ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vicit mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

[a] Πλείων] Πλέον *Fl.* [b] Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τῶ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην, καὶ δίκτυσι μιγίσλῳ εἰς βίτορα χάρυ, καὶ τ βίον δὲ στομοῦσθαι Δημοσθένους, οὐ λέγειν τοὺς ἐπαίνους ἐσφῶσι. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸς λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπῃ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλῳ εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲ ἄπαν ἀγαθὸν ἐ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῶ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan ᾗ *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μίθους] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δὲ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλος, τῶν καθ' ἡμέραν ἀκριβείαν τοῦ βίου, καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς ἢ διαμάχας φύσιν, παραιτεῖται καὶ ἐν ὕδατος εἶναι μέρει τ τοιοῦτον. *M. du S.*

Φιλίππου μίθους] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμοὺς ἐκ εἶδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀκρατοῦς. *J.M.G.*

77. Εἰς οἰνοῦς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — ἕν τοι ἄριστος ἀμυνόμενον περὶ πάτρης Τεθνάμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πάρας μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προσκαλουμένους ἐλπίδα· φύσει δ' ἕ, τι ἂν ὁ Θεὸς διδῷ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἦκε μέγ'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πελίκου] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra? M. du S.*

Πελίκου ποτὲ στενάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πελίκου ποτὲ στενάξαντος ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης ἐ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, καὶ πολλῶν ἐ καλῶν ἔργων ὑπομνήματα καταλελοιπότες, εἰ ἄρα αἰσθάνοντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου χώραν ἐ τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥίπτα Πυθοῖ] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & ſaltationibus & laſcivia: iſtud vero, *Auſpicium felix unum* . . . cum illo, *Oportet enim bonos viros ſpe bona ſubnixos* . . . & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum iſto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyſſis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, ſenio procul, immortalibus eſſe, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors eſt, etiam ſi in cavea quis concluſum ſe ſervet: & ſexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

φιλίππῳ μέθας, καὶ χορδακισμούς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν [a] ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὸ ῥέοντα Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν μέλλομεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε [d] ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τῷ βίῳ θάνατος, καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [e] μυρίαι γεγόνασιν αὖθις αὐτοῖς ὅπερ ταυτὸν τὰ ἀφρονίας ὑποδρομαί.

[d] Ἥδε-

[a] Ἂν] Deeſt in *Fl.* [d] Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. reſcripſi ac diviſi, pro ἴσεσθαι, quod cod. verſu jungebant Edd. [e] Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομὴ.

76. Καρδακισμούς] Καρδακισμὸς ὁ αἰσχρὸς τῶν * μίμων, ψόφος. *V.*

* Μίμων] Sic ſcripſi, erat enim μύων nullo ſenſu, cum *Heſychius* nos doceat Καρδακισμοὺς eſſe τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. *J. Clar.* Scripſiſſe videtur μιμῶν *M. du S.* Quidni ergo μιμῶν? *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυτομίᾳ καὶ πολλῇ ῥίσει καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα οὐδ' ὑπεχώρησα. Quem locum reſpicit & *Philoſtr.* p. 482. Ubi a Doctiſſimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phraſin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Ῥέοντα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θρασυτομίᾳ & πολλῇ ῥίσει καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τῷ βίῳ [ὁ] θάνατος. καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὴ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασι καὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προσβαλλομένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus eſt mors. Etiamſi quis in cellula concluſum ſe tenuerit. Viros vero fortes honeſta ſemper aggredi oportet, bona interim ſpe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoſo animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demoſth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde ſtatim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* obſervationem adſcribere placet, φασὶ τὸ ὄρυμα εἶναι ὕπαι καλεῖσθαι παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δή, ὅτι κἂν μεταβάλλῃ τις τὴν δίαιταν, κἂν ὄρυς εἶναι νομίζηται, λάθοιεν εἶται πάντως, καὶ μὴ δικηνὺς ἑαυτὸν, ἀλλ' ὕπω κρυπτόμενον. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demoſth.* de Cor. 28. qui ὁ Θάνατος. *M. du S.*

90. Καὶν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. niſi quod αὐτὸν tantum poſtponat, ſcribens: καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demoſthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra alluſione Auctorum quaſi in prover„ bium abierunt. Mutuatus autem eſt hanc ſenten„ tiam ex Homero Demoſthenes, ut annotant *Plu„ tarch.* de Poëſi Homerica — *Lucian.* in Enc. De„ moſthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & poſterioribus ſcriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demoſth. eſt Il. M. „ 322. cujus ſumma: *Si poſt hoc bellum eſſemus im„ mortales futuri, diſſuaderem pugnam; ſed quia mil„ le modis inſtat mors, pugnemus glorioſe*". Sed non ſatis conſtat argumentum, ſi *poſt bellum* reddas Homeri ſententiam; nam *poſt bellum*, eſſet *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι. Id eſt: *quod ſi bello hoc evitato ſenii mortisque expertes eſſemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομή,

Ἥδομαι δὲ καὶ τάθη, καὶ ἁρμονίας, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸ κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἁπλουστέρων ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ἁρμονιῶν παραβολὰς σὺν τῷ χαρίεντι γλαφυρότητας, καὶ τὸ τῆς τρόπου μισοβάρβαρον παλαχῆ.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (οὐ γὰρ ἂν ἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲν ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένως, τῶν τότε Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντως. ἁβρεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῶν μελαζὺν τὴν ἀκμαιοτάτης μάχης ἁλόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

Πολλάκις δὲ μὴν τῶν Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτης, ἢ καθαρότης. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ὑπεμπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis observo, & illas satietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & suavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

7. Et mihi saepe visus est (neque enim verum dissimulaverim) decentius reprehendere socordiam Atticam Demosthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore spiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in summo pugnae discrimine colloquia fingit, fabulisque dispergit *pugnantium* impetum.

8. Saepe vero cum Demosthene etiam dimensiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica suavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero sua desunt Antitheta, aut exaequationes, aut asperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *suae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae sint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omisit *Fl.* b Μύθοις] Bene sic *Fl. J. B. S.* Λύθοις *H1.* Λίθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένως] Ἐκλελυμένως, παρειμένως. *V.*

5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ]. Ὅτι παρὰ τοῦτο κρείττων ὁ Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

6. Τῶν μελαζὺν] † Ὅμηρος γὰρ ποιήσει τὴν Διομήδους τῷ Γλαύκῳ, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγραζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demosthenem apud Lucianum hic laudes tribui manifestissimum esset, ego mutavi. Et ita recte est in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γάρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον ποιήσει. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴν, ubi corrupte legitur κυρίως, & deest vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae sit καιρίου vel καιρία πληγή, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τῆς τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phrasis videtur ex Il. I. 372. ἀναιδείην ἱπειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud est. Vid. *Philostr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235, H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri nostri consentiunt; nec mutare opus est. *M. du S.*

18. Τὴν σὺν] Lege σὺν. *F. G.*

22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τέμνων] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ κάλλος ἦν σοφοῖς, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendose in *Canteri* Ed. sine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Bas.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυπτίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυπτίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* frustra consului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etsi Στυπτίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Casaub.* ad Athen.

4.

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo ſecius illud opus, in quo mihi decertandum eſt, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demoſthenem praeconiis pono, non quod carmina ſunt, ſed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae ſubjici laudibus poſſit, crepidinem, extra ipſam poëticen: reliqua univerſa obſcura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod ſi enim certum quidquam horum eſſet, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam aſſignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut ſexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu ſcilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei aſſignant*, vel Ionicum. Ac tantum abeſt uti clare ſciant, qua comparatione aetatis ad Heſiodum fuerit, *prior-ne an aequalis*, *an poſterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Meleſigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obſcuro jacere? Ergo in an-

ἂν [d] τ' σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γ' γνώσκων;

Ἀλλ' ὐδὲν ἧττον τεὸν ἀγώνισμα τ' εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὸς σὸς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνους τίθημι, ὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσει, φημὶ· [f] τῷ τεὸν μὲ ὀκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσθαι τ' ἐπαίνων, πλὴν γε τ' ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, πατρὶς, καὶ γένος, ὐ χρόνος. εἰ γὰν τι σαφὲς αὐτῶν ἦν, ὀκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ' Λυδὸν, ἢ πόταμὸν, ὐ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ' Δρυάδων, ἀνθρωπίνης γένους ἐπορίας· χρόνον δὲ, τ' ἡρωϊκὸν ἢ τ' Ἰωνικὸν. ὐ μὴν ὅπως πρὸς τ' Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπου γε ὐ τὔνομα πρὸ τῦ γνωρίμου, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνουσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ὐ ταῦτα ἐᾶν ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] περιττὸν δή μοι

[d] Τ' σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλεῖν καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὺν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτῳ δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A1.* adſcripſit, ſed & recipi juſſit, quod non improbem. Τοιαύτῃ γε non male etiam conjecerat *Geſn.* Ταυτωὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B1.* Quod edidi, eſt in *F. Ald. P. H. B1.* [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴων ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B1. 2. Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μελαλώπην marg. *A1.* [k] Μελησιγενῆ] Μελισγενὴς *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B1.* Πενίας cett. [m] Μὴν] Adſcitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. [n] Περιττὸν] Περὶ τεὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria inſignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece ſic: Ἑπτὰ πόλεις διαμάχονται περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἰός, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἰος] Alias Χίος legitur; & ſic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἰος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calaſiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἡ τ' Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta eſt Attico anno 536. id eſt poſt Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor poſteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. ſeq. *J. M. G.*

37. Ὅπου γε] Aut haec loco mota ſunt, aut valde abſurdus ſcriptor cenſendus eſt; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio iſthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortaſſe. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὼν. *F. G.* Idem habet *Menag. Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. eſt nunc μὼν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ τεὸν] Ego unica voce περίττωον ſcribi de-

μοι κωμῳδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατ' χειρὸς, ὑπόδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων προσδεόμενον. Τί γὰρ ἐμέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' ἐγνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τὴν ποιητικὴν ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοκἀγαθήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὸν Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, ἐφ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demosthenis? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuper leges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ ἴσως μέλιτται παρεργάζονται τὸ παιδίον, *Pindarum*, ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τέχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐργάζεσθαι Πινδάρου. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Συγρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tp. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca plusquam laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγειων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπτόγειος. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττικὴ. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nisi λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθηκίους λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὖρε τὸ πᾶν ἂν λᾷ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν ποιήσας. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῇ γένει, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ἐπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῳ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν καὶ λαβεῖν ἔξεστιν, καὶ δικασταὶ γίγνεσθαι διενεχθεῖσιν ἀκόλουθοι, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲν Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἁλιρρόθιον τὸν υἱοῦ παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσιν καὶ Ὁρέστην οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλοκἀγαθήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omnino mihi esset dicendorum copia. Neque vero sic seponere laudationem mihi videar, cum in lege *&* *formula* laudandi sit illud ipsum, a patriis ornare quos praedicandos sumimus. Isocrates autem corollarium *laudum* Helenae inseruit Thesea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortasse metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arcessas, majoremque ipso sacco tabellam atque inscriptionem dicaris appositisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, fatis functus est, non calamitas putanda illa

60 λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι θᾶττὸν πάντως. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῶν παλαιῶν ὀφειλόμενον τοὺς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμ-
65 πόρευμα τῷ Ἑλένης Φέρων ἐνέθηκε τῷ Θησέα. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα ὑπὲρ τὴν ἀσυμμετρίαν ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τὐπίγραμμα τῷ θυ-
70 λάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, χτὶ Πίνδαρον. ὑπῆρχον μὲν ἦν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τῷ Δη-
75 μοσθένει ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν ὑπὸ συμφορᾶν ὠλητέον

b Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. *c* Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὃν erat. *B2.* vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ἂν delet. *d* Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλι τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* *e* Τὐπίγραμμα] Τὐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον ἑδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ. συμμ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienses habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δύναται . . . ἐπεὶ γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι θᾶττὸν πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἀναρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυπείων pro Σμύρνων. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον — ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, ἰὼν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπίσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὸν Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii:* sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐυπν. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παιδὶς Ἀθηναίων ἐβάλοντο Φαιναὶν κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἐξαίαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ τῆ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν ὅτε παίδευσιν, ὅτ' ἄσκησιν μνήμῃ καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τῶν ἐπαίνων ἅπτεσθαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅπι τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα, τὴν [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τῶν ἐπῶν ὑπιππεύσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τοὺς ἡδονῶν καὶ τὰς παλαιστρικὰς ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' ὅσης τοῖς μειρακίοις τῆς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολιθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κομᾶν, ἐκ τῶν ὑπὸ τροπόων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἔρως τῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἤγαγεν οὐκ ὅπι τὰς Φρύνης, ἀλλ' ὅπι τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Κἀνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, δίττας [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μηδ' ἂν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἂν P. Μὴ δὴ γοῦν *J.* & marg. *Ar.* b Ῥαθύμως] Ῥαδίως marg. *Ar.* c Ἡλικίας] Ἡλικίας male *J.* d Ἀπολιθαίνειν] Ἀπελισθάνειν *Fl.* e Κομᾶν] Κωμᾶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. ἔρως τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ὑπὸ marg. *J.* recte.

94. Κομᾶν] Κόμην τρέφειν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνην, vel πόρνης? *J. F. R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M. du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος]. *Gell.* 3, 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, aemulatus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academicam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F. G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nili quod ibi prave legitur *Alcidamus. Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολισθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. ὀλισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* ὀλισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J. F. R.*

94. Κομᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F. G.* Immo κομᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F. R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Hacc

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ̀ μὲ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος φερόμενόν τε, καὶ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ̀ δ' ἐρανίᾳ χρυσῆς τινος σειρᾶς ἕλξιν, ἃ πυρὶ καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ἐπὶ τ̀ αὐτὸ τοῖς κάλλεσι ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τ̀ψ̀ ψυχῶν, ὅσαι Διὸς ἐγγύς, καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, χειρὶ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ̀ ἡλικίας ἐπὶ κρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ἐπιπόνοις ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ̀ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲ ἐννοίαις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ̀ λόγον, ταῖς δὲ ἁρμονίαις ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τ̀ τ̀ ῥημάτων καὶ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τ̀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

i Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλκειν male *S.* k Μανίᾳ] *Mori Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστείλας] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξειν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Διὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρᾷ] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τ̀ ῥητόρων, ὡς ὁ Διονύσιος ἐτόλμησεν αὐτῶν, ἔμψυχον, καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τ̀ λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲ τὰ προγεγραμμένα τ̀ σεφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, καὶ τὰ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, καὶ θαυμάζειν ἐκ ἴσασι διὰ τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν & σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχοντα ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis*, sive sine *verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mss. ἔμψυχον καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τ̀ λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] ᾗ σφυρήλατον παρεῖχε τὸ λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, ᾗ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν, οὐχ ὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τὰς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ ᾗ τὸν Δημάδην παίζαί φασιν εἰς ταὐτὸν αὐτῷ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότος τὸν Δημοσθενικῶν λόγων ἀπόζειν ἐφαίνετο τῇ νυκτερινῇ λύχνῳ· καὶ τοῦτό μὲ, ἔφη, σοι τὸ χωρίον τῷ λόγῳ, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὑποθέσιν· ᾗ γὰρ [c] τοι μείων ὁ περὶ τὸν Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καὶ μοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπου τὰς φιλανθρωπίας, ᾗ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, ᾗ τὴν πολιτείας τὴν ὅλην λαμπρότητα. ᾗ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac spirantem, consolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeschylo Callisthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino scriptas, quo instigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem composuit orationem Demosthenes, sed aquam interim potans: unde etiam lusisse dicitur in hanc ipsius aquae bibendae consuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demosthenem autem ad aquam scribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demosthenicarum orationum concinnitas. Et iste quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis est: neque enim minor de Homeri poëti mihi quoque oratio suppeditat.

16. Sed si ad humanissima illius opera venias, & honestissimum pecuniarum usum, & illum in republica administranda splendorem . . . *Atque ille sic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed solus. b Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφει Fl. c Τοι] Τι Fl. d Μετείοις] Μετίης Fl. male. Μετίοις correxit Gesn.

47. Συνείρων] Συμπλέκων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demosthenis, est translata a statuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & spirare, cum singulari artificis ingenio sic ficta sunt, ut videantur non statuae esse, sed viva animantia. *Claudianus* IV. Consul. Honorii, quamvis ibi loquatur de vestibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaspide cultus,
Et variis spirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, sunt solida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hist. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea statua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fieret, quam vocant holosphyratam, in templo Anaitidis posita dicitur.* Est igitur σφυρήλατος oratio, solida, plena gravissimis sententiis, in qua nullus est inanis verborum strepitus: cui opponitur *oratorum inanis sententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Augusto. *J.G.G.*

Ibid. Λεωσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obsequamur *Graevio*, id est libris antiquis, de ᾗ pro ὁ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχον ὁ σφυρήλατον *viva & spirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeschylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. sed Callisthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Misc. part. 2. p. 525. „ Servius Demosthenem *abstemium fuisse refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidisse.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demosthenes a vino abstinebat, nisi ü „ quando philosophiae studiis vacaret, orationes scri- „ beret, caussam orare vellet. *Athenaeus*, χρῶν τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πιπωκέναι ostendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, ᾗ μὴν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐπιτήδειον „ πίνειν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχηται τὴν ἀξίωσιν, „ ἅπασιν ὁμολογῶ). Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) & ut temporibus il- „ lis copiosus plane & locuples. Indicat ipsius De- „ mosthenis κατ' ἀφίξιν oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit) „ κατέλιπε δύο ἐργαστήρια τέχνης ὁ μαχαίρας, ἑκάτερον μα- „ χαι-

vere ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ σύ γε, ἔφην, ἀμφοῆ καλαχεῖν με τ' ὦτων, ὥσωρ βαλανεὺς καλαντλήσας τ' λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, ϗ χορηγίας ἐθελυσίυς, ϗ τριπαρχίας, ϗ τεῖχος, ϗ τάφρον, ϗ λύσεις αἰχμαλώτων, ϗ παρθένων ἐκδόσεις, ϗ πολιτείαν, ϗ πρέσβεις, ϗ νομοθεσίας, ϗ μέγεθος πολιτευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τῦ τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, ϗ διότος μὴ λόγοι τῶν Δημοσθένυς αὐτὸν ἔργων ὑπολίποιεν.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo De-

ΛΥΚ. Ἴσως γ', ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τ' ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀμφεθρυλλῆσθ τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένυς πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, δεῖ τ' λόγον ἐπιχειρίας τινὸς, ὡς σὺ φῂς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τυναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς φειλαμπύσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τ' Δημοσθέ-

e Ἔργων] Ἔργον prave *V2*.

„ χαιροποιοὺς μὲν τριάκοντα ϗ δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atriensis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, vocatus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis* Idem „ κατὰ Μειδίυ: σισφέρων σὺκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ἀπὸ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεσιρήμην, ἀλλ' ἀπὸ τ δόξης, ὧν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημοσθένην] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λίγοιλας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίων εἰκότως δύσκολος ϗ δύσροπος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθία] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἴξω πάντος ἁραισμοῦ ϗ παιδιᾶς εἰς δεινότητα ϗ σπουδὴν σωηγμένος, οὐκ ἀλλυχρίων ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθίας ἴσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας ϗ φροντίδων, ϗ τ λιγομένης πικρίας τῦ τρόπου καὶ συγγότητος. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότος] Sic infra c. 32. κρότῳ ϗ τόνῳ τ λέξεων. *L. K.*

44. Μετιόις] An μετίοις; F. G.

50. Καλαντλήσας τ λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριπαρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis καταφώμαλα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμῶν ϗ ταφρείων commemorat, c. 81. εἰ τινες σὺκ τ πολεμίων ἐλυσάμην, εἰ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρίσβεις] Πρισβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρίσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρισβείας eligerem. Sed & iterum πρίσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Sed

Δένδς δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. κ' γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ κατ' τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γὰρ μικρᾶ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τ' ὑπόθεσιν· εἶτ' ἐγὼ μέ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι κατ' σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. κ' μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθος τῶν τ' Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθε.

Σοὶ δέ μοι φαίνεται κ' τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὸ μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὅπου μιᾶς ὁρμώσης τ' ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἅπασης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲ ὅπου τ' Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, κ' μάλα ἂν ἀπορίης περὶ τ' λόγον ἄπλων, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τ' γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάσχουσι περὶ τὰς Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, κ' φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων κ' θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοντες· οὐκ ἔχουσι γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τ' ἐπιθυμίαν μεταθέντες. οἶμαι δὲ κ' σὲ μεταπηδᾶν, ἐκ ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι σαίης, ἐν κύκλῳ σε περιελκόντων, Φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀγαπύρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, τ' ἐν ταῖς πράξεσιν ἀνδρίας, λημμοσθένους φέγγους ὄψιν ἀπερεῖσαι. κ' γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ κατ' τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γὰρ μικρᾶ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τ' ὑπόθεσιν· εἶτ' ἐγὼ μέ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι κατ' σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. κ' μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθος τῶν τ' Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθε.

Σοὶ δέ μοι φαίνεται κ' τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὸ μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὅπου μιᾶς ὁρμώσης τ' ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἅπασης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲ ὅπου τ' Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, κ' μάλα ἂν ἀπορίης περὶ τ' λόγον ἄπλων, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τ' γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάσχουσι περὶ τὰς Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, κ' φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων κ' θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοντες· οὐκ ἔχουσι γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τ' ἐπιθυμίαν μεταθέντες. οἶμαι δὲ κ' σὲ μεταπηδᾶν, ἐκ ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι σαίης, ἐν κύκλῳ σε περιελκόντων, Φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀγαπύρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, τ' ἐν ταῖς πράξεσιν ἀνδρίας, λημ-

moſthenis fulgore nequeas. Etenim ipſi mihi ſimile quiddam in Homero ab initio uſu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non poſſe viderer. Deinde neſcio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum aſſuefactus eſſe, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus *& inſiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo eſſe facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim neceſſario tota arripienda fuit. Tu vero ſi ad totum ſimul Demoſthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid guloſis accidit ad Syracuſanas menſas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, ſi in ſexcentas auditionum ſpectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo ſe vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc ſalire, nec habere ubi conſiſtas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Conſtans, at mala lectio. Σὸν *Fenſ.* b Μοι] Sic *Fl. H. B1. S.* &c. Μὴν *P.* c Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Geſn.* d Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *AlW.* ex *Fl.* e Συρακουσίους] Συρακουσίας *Fl.* Sed nil opus eſt. f Γὰρ] Omittit *Fl.* g Ἀνδρίας] Ἀνδρίας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri ſcilicet, quae comparatur cum laudatione Demoſthenis, utra majoris difficultatis res ſit. *F.F.*

Σοὶ] Rectius omnino eſt Cl. *Fenſii* σόν. ſed ſcripturam veterem repraeſentare ſatius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abeſt quin invitis omnibus Cl. *Fenſii* emendationem recipiam. Ita enim non modo ſenſus poſtulat, ſed & ſupra σὸν δὲ τοῦτο Noſter etiam dixit. At quia & σοῦ poſſit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, ſcribam cum vulgo, ſentiam hic cum *Fenſio.* *F.F.R.*

83. Περὶ τ' λόγου ἅπαντος] Gloſſema videtur. F.G.

94. Ἀνδρίας] Etſi Florentinae ἀνδρείας forſan praeferendum, nolui tamen hic ei obſecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Noſtrum occurrit, vid. ſupra ad *Macrob.* c. 8. *F.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. F.G.

Ἴσμηνον] Inter *Pindari* opera, quae hodie ſuperſunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum ſic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vſ. 1. *F.F.R.*

21. Ἰκαὴ γοῦν σοι ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γὰρ τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ πειθοῦς, τι κέντρον δεξιᾷ παραλαβόντες, ἀκμὴν αὐτόν γε οὐκ ἐρῶμεν, δῆλον ὡς ὑπὲρ τὸ φαντασίαν ὠδῖν ἤμμενον ἔχοντες, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὸν τοῦ χρόνου βάσανον ἐκρίσιν.] In hoc loco nihil ſani, ſi attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic ſatis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & ſuadelae quoddam calcar accepimus fama, ſed orationem ipſam non videmus. Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. causa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

ῥημάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπαρχόντων, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πολλοῖς κτήμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἠπόρηκεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτὸν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον Ἡρακλέος [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ κἀγὼ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀπορεῖν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον ταῦδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὴν, εἰς ταύτην [m] κατάθου τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

[h] Πρέσβεις] Forsan πρεσβείας. [i] Χρυσηλάκατον] Χρυσηλάτ. male *F.* [k] Ἡρακλέος] Ἡρακλείης *Fl.* [l] Οὕτωσὶ δὲ κἀγὼ σύγε] Οὕτως οἶδεν. κἀγὼ *Coll.* [m] Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* [n] Γ' ἂν σοι οὐδ'] Sic *F.* & *Va.* Γοῦν σοι ἡ *i* cett. *Mu Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἢ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τοῦ Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ κἀγὼ σύγε] Γρ. ὕτως οἶδεν. κἀγὼ ταυτὸν ἔοικας ἀπορεῖν. *G.*

* Ἀρχαὶ] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in *C.* *M. du S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἀρχαι pinxerat. *J. F. R.*

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum ὁ Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴν. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πτηνὸν κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτὸν γε οὐκ ἐσμὲν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compostum quiete: sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mss. & editio Florentina nec non *Basilensis*: ἀλλ' αὐτὸν γε οὐκ ἐσμὲν, *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἡμῶν ἔχοντος. Salmuriensis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse.* Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασία

σοι δὲ ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σεισθῆς τι κέντρον δόξῃ προσλαβόντες, ἀλλ' [a] αὐτὴν γε οὐχ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν Φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὸν τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλαλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ τράποιο.

Πρόσγε μὲν τὰς τῆς ψυχῆς ἕξεις, ἢ τὰς πολιτείας αὐτῶν τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἡντιναοῦν ἀποτέμνεσθαι τριβήν· εἰ δὲ βέλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἑλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν γὰρ [i] Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἁρτίδεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τοῦ ποιητοῦ, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὸ εὐεργετῆσαι δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφάπαξ ἐλθεῖν. ὅτου οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεται, καθ' ὃν τὸν αὐτὸν καλῶν ἐπαινέμεται bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam stabile & solidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque possit sustinere. . . . . Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc si verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta conversō decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

a Αὐτήν γε] Sic *Fl. Fr.* B1. & 2. Αὐτόν γε *H. P. S. Ald.* *b* Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς οὐδὲν ἐκείνου ὑπὲρ *Fl.* *c* Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχοντες Edd. vulgo. *d* Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἷόν cett. *e* Ἄλλα] Ex emend. *Gesn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. *f* Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλὲς *J.* δαψιλὴς *Fl.* *g* Ὑποβολήν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H2.* Ὑπιρβολὴν *P. J.* &c. omnes male. *h* Λαμπρότης] Λαμπρότης male *H1. 2.* *i* Γὰρ] Omittit *Fl.* *k* Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A1.*

σία est *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοντες Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἐμμονὴν ἔχουσαν, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit sustinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri possit, ac ἔχουσαν, hoc est, ex qua Periclis eloquentia nihil ad posteros est transmissum, nihilque supereſt quam illa imaginatio, illa species, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miscuisse Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demosthene: φαντασία hic non est illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγωμεν ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ & πάθους βλέπειν δοκῶμεν, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῶμεν τοῖς ἀκούουσιν. *Cum scilicet ea, quae dicis, quasi enthusiasmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de sublimi dicendi gen. c. 14. sed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οὗτον autem non pertinet ad φαντασίαν, sed ad ῥητορικήν. *J. G. G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι δόῃ ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In plerisque impressis γοῦν σοι ἢ ἡ. *Fl.* vero μὰ &c. *M. du S.*

22. Σοι ἢ ἡ] Lege εἰη. *F. G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta supereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor est n. 7. teste *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus miror esse, quid nihil ab eo scriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis esse composita.* De Orat. tamen II. 22. *Conflare scripsa* Periclis ait: nisi forsan ea tantum in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

22. *Haec ita percurrente Thersagora,* LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonstratum mihi cuperes, non solum poëtam te bonum esse, illud quasi corollarium fecisse Demosthenem, soluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos positurus eo provectus sum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius vestigia signarem*, si quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum sit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praesentem ignoras, deinde medici instar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, si quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim consumta sunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obsoletae sunt tuae medicinae. THERS. Haec ipsa ergo, *inquit*, Medicina tibi *suppeditat.* Nempe velut viam, tutissimam oportet esse eam, quae tritissima est.

ἐπεὶ τό γε σύμπαν ὐδ' αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τῷ Θερσαγόρᾳ διελθόντος, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ὑπιδεδεῖχθαί μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [1] τῶν λόγων παρεμπόρευμα πεποιῆσθ τὸν Δημοσθένην, τὰ παρὰ τοῖς ἐμμέτροις προτιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τὴν ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τὴν Φροντίδος ἀνεὶς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόῤῥυς τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ὐδὲν, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρὸς δίκην τὸ τοῦ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δὴ; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, [m] ταράξειεν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθ, τάδ' ἤδη [n] καλαιάλω ° παλαιοῖς ἔτεσι πεπιόδοις. ὥστε [p] ταύτης τῆς ἀπορίας ἔωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ἦν, ἔφη, σοι τόγε ἴαμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδὸν, θαῤῥαλεωτάτην εἶναι τὴν συνθεστάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ δόρυ *Fl.* *m* Ταράξειεν] Ταράξειν *F.* prave. *n* Καλαιάλω] Καλαιάλω *Fl.* *o* Παλαιοῖς] Πολλαῖς *Fl.* *p* Ταύτης τῆς ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόῤῥυς] Προφύγου πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρόῤῥυς τοι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Aristophane Poëta fulgere, tonare, permiscere Graeciam dictus est. Cic.* Or. 9. Vide autem Nigr. c. 4. ubi versus Eupolidis legitur in quo κύπτον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κύπτον] Τὸ κύπτον legi jubet Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἰγκατέλιπε τι κύπτον τοῖς ἀκούσι, etiam minus apte legitur. *J. F. R.*

26. Ἔχουσιν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *B2.* quae in postrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτόν .... ἴχνεσι inter ὡς & ἰσχὺν *Fl.* inserit ὐδὲν ὑποῶν, quod in reliquis non extat. Illud monendum restat, pro οἷον quod mox sequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod respondet suo ὑποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷον] Lege οἷον. *F. G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *J. F. R.*

27. Βάσιων ἐς κρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras satis habet viam quasi monstrasse dicendorum in comparatione Periclis cum Demosthene; reliqua ingenio amici permittit. *J. M. G.*

42. Πρὸς τῶν ποιητῶν] Glossam esse τὸ ἰσὸ, est apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo passivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud sit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accus.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Aleiphr.* p. 140. *J. F. R.*

45. Ἐφ' ἅπασ ἐλθεῖν] Ἐλθεῖν τῶν εὐεργεσιῶν an significare possit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suspicor post *Wolfium*, legendum ἐφ' ἁπάσας ἐλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium syllabae σας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον, ὑπέθεμην, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκεριν τὸν Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸν μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρματηλασίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς περὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ὅπῃ τὰ αὐτῆς ἁρματοτροχίας ἅπαντας, μηδὲν [b] παραβάντα, ὧδ' ἑνὸς δρόμου σημεῖα καὶ τὰ γῆς ὑπολείπεσθαι· τοὐμὸν δέ γε, τοὐναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοτροχίας ἀλείπειν· ἢ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινουργεῖν ὁδούς, τὰ τετριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφόν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ἢ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὰ δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ὅπισθεν ἐπεστῆναι τὰ ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸν δὲ Παύσωνα τῷ μίσθωσαντι τὰ μετέωρα κάτω μεταγαγόντα, τῷ παιδὶ τὰ γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον.

ΛΥΚ. Ἡδύς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἔτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ μεταγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μελετιθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita aut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam:* nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἡ] Bene *Ald. Fr. B1. 2. P. S. H.* Ἡ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian.* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀννίκερι] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii veniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Ælianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἥ. In *J.* autem ᾗ, nisi quod mendose ᾗ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ᾗ ἐ τὸν Δημώδη &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλεῖν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλεῖσαι, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujetus*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aelianus* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminisceris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi, *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delectari μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῆ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, ᶠ ὃ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τ ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ ᵍ καὶ νῦν καταλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, ἢ φυτῶν, ἢ στοιχείων, αὖθις αὖ πενίᾳ μορφῆς ἐπισάκτου, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲν, εἶπεν, ὑπὲρ τ Πρωτέα μηχανᾷ τ ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθὲ, ἔφη, τοῦτο. παρέξω γὰρ ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τ ἐπιτεταμένην φροντίδα. τάχα γὰρ ʰ ἄν τι καὶ τῆ σῆ ⁱ κυήματος ᵏ ἄφρονις γενόμενος, καὶ τ ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς ἐν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅτι τ πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲν ἀκροώμην, ὁδ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μεταξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζου τ ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ περὶ ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τ βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑφηδεὶς,

ᶠ Ὃ] Ἃ marg. *Al.* ᵍ Κατεπαλόκει] Κατεναλώκει *Fl.* ʰ Ἄν τι] Bene *Va. P.* Aliae quaedam ἄντι male. ⁱ Κυήματος] Recte plurimae. Κύματος *Hl.* & 2. ᵏ Ἄφρονις] Ἄφρων τις male *P.* sola. ˡ Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F. G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J. F. R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J. G. G.*

91. Μάμφιος] Καὶ μάμφιος. *F. G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inferam. *J. F. R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositititium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

5. Κατεπαλόκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνε—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus καλαναλωκότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J. F. R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione.* *H. V.*

Ibid. Ἐπηρτημένην φροντίδα] V. *Dem.* Phil. I. p. 108. A. ubi ἐπηρτημένοι ἐ ταῖς παρασκευαῖς, ἢ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J. F. R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ἴσθι, σκόπει. *F. G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

ηδεῖς, τὸ βιβλίον ἐγὼ παρεργον ἐκτησάμην· καὶ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἰκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῷ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὑπὲρ τῆς οἰκίας, καὶ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μήν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τῶν εὐαγγελίων χάρις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τὴν ἐπαγγελίαν ἔργον σοι γενέσθαι· σὺ δ' εἰστίασας μὲν με λαμπρῶς τῶν Ὁμήρου γενεθλίων, ἔοικας δ' ἐστιάσειν αὐτὸς καὶ τῶν Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τῶν [a] γραμματείου, ἀφατρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδοῦναι τῷ ποιήματι τὸν δίκαιον ἔπαινον, ἤειμεν εἰς τὸν Θερσαγόρου. καὶ μόλις μέν, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, κἀγὼ λαβὼν τότε μὲν ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' ὕστερον γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] περιτρέψας ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε καὶ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου, καὶ Σοφοκλέους ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὴ [d] ποίημα καινὸν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum, Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro istoc nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri natalicii accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Therſagorae domum ivimus, & vix quidem, ſed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum diſcedebam. Lecto autem in eam veni ſententiam, ut nihil immutatum, ſed ipſis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aeſculapio, ſi, cum nemo ſalutantium fecit cantica, Aliſodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen ſcribere, Comoediae, Tragoediasve, deſitum eſt: ſed quae ab aliis com-*

a Γραμματείου] Γραμματίου *Fl.* b Περιτρέψας] Παρατρέψας emendat *Geſn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίημα καινὸν] Utrumque deeſt in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conſcripta; ſed ab hoc viſos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπομνήμασι] Vid. Miſc. Obſ. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἰκαδὲ] Pro οἴκοι poſitum. *F. G.* Ita viciſſim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο. Sed poteſt vulgaris ſignificatio & ibi ſalva manere; ut ſit *domo*, vel *de ſuo* non ſuppetebant opes. Sed pro οἰκαδὲ forſan hic οἴκοθεν ſcribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidiſſe videtur; petit enim, quod ſequentia indicant, ut reliquum poëma ſibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripſerat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis ſcribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τῶν βιβλίων] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος· τὸ δὲ φασὶν Ἀντιπάτρου &c. τὸ δρᾶμα τοῦ βιβλίου inſititium videtur. *F. G.*

Δρᾶμα] (Quid in his veri ſit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδε δρᾶμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δρᾶμα τὸ βιβλίου praemiſſo etiam puncto ante τὸ δέ. Sed parentheſi addita, diſtinctioneque mutata, & pro τῶν βιβλίων reſcribendo βιβλίου *Geſnerus* vulgatum emendavit, cui obſecundavi, quod vulgatum ſenſu carebat, nec aliter ex Codd. reſtitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* recatur hac in hiſtoria; pro Calauria enim ubique Cal-

brian

compoſita ſunt, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

29. *Ingreſſus ille, ... Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν ἐλάττω φέρει, τῷ τ' θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνυκὸς παρόντα τ' Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τ' νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέταχτο συλλαμβάνειν. ἐπέστελλο δ' αὐτῷ κ' Δημοσθένην ἀπὸ τ' Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τ' Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ κ' μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ὅτι ταύτης ἦν τ' ἐλπίδος, τ' Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τ' Καλαυρίας ἥκοντα τ' Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ βασιλεῦ Ἀντίπατρε. ΑΝΤ. Τί δ' ἂν μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γὰρ κομίζω τ' Δημοσθένους λειψάνων. ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὲν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τ' ὀστῶν, ἢ τ' ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἂν ζῶντα

[f] Τόδε δρᾶμα] τὸ βιβλίον] Ita *Geſn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου. [g] Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. male. [h] Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J. F. R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F. G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M. V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. f. & 369. *J. F. R.*

76. Τί γὰρ τ' ὀστῶν] Subaudi δεῖ. *F. G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ὃ ζῶντα κατελίφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confuſa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὦ Βοιωτίας, ἔθ' ἵνδα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae tranſpoſitione ſananda etiam monet Anonym. in Miſc. Obſ. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſanaverat *Solan.* exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſnerum* ſequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J. F. R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ΑΝΤ. Τί δ' ὃ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Mſſ. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reiskium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τ' ὁδὸν ἂν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπου ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα τ' ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὑ θεραπευόντων τ' ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φὴς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες τὼ τε πρώτω μὴ βιάζεσθαι; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἢ γὰρ ἂν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως ἂν ἐκ τ' ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ' ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ' Φαληρέα, καὶ τ' Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τ' ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τ' ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους ταπεινοὺς, ἀλλήλοις ὁμοίους.

prehendistis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, sed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte vestrae negligentiae culpa fuit, qui non satis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in nostra potestate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepistis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim jusseras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a vestra injuria mortuus est. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, sed vim admovere, cum persuadere non possemus, necesse erat. Tibi vero, Rex, quid lucri accessisset, si vivus advenisset? Neque enim sane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demosthenes, neque meum consilium, sed putare simile *& ejusdem felicitatis* esse, invenisse Demosthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Aristonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil dissimiles, humiles homunciones, tu-

a Καλειλήφαμεν] Καταλήφαμεν perverse *Junt.* b Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repositis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, sanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus est, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata est jam tum illa curatio doctissimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum esse impense gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perscripseram: probata est doctissimo itidem viro *Tib. Hemsterhusio*, cui specimen mearum in hunc libellum observationum miseram. Is, sibi quoque eam in mentem venisse, mihi respondit, & a *Mose du Soul* etiam sibi plures ante annos demonstratam, docuit. Postea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipsiae* edito, Chrestomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta est illius mentio. Denique in Miscellaneis observationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. seq. viri docti mihi incogniti observatio vulgata est, quae ab illa nostra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifesta sit haec emendatio, ut magis mirandum sit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugisse, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem venisse; & a nemine plane, quod ego sciam, quidquam contra monitum sit: credo ego morosae cujusdam superstitionis potius nos postulari potuisse, si non admisissemus eam medicinam in ipsum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admisimus. *J. M. G.*

91. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες] Additicium videtur. *F. G.*

2. Ἱμεραῖον τ' Φαληρέα] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenset, nisi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ' Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Aristonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demosth. sub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius caussa exscindi.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

πεινὸς, ἀφορμὴ πρὸς καίρων θορύβων ὀπτολάσαλος, ἢ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτήξαλας ὑπ' εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων· καὶ τ' ἄπιστον Ὑπερίδην, καὶ τ' ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τ' ὐδὲν αἰσχρὸν νομίσαλα κολακίᾳ τῷ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, ὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παρακεῖν ἀναίσχυντον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὐ πολὺ γὰρ τ' συκοφαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τ' κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθ. τῷ δὲ ὐκ ἔμελεν, ὐδ' ἐπῃσχύνετο χρ' τοῦ ποτε φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενον, ἣν ἐχρῆν ὀδήπου τ' ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

ΑΡΧ. Τί δ' ὐκ ἐχθρῶν ἡμῖν ἔχθιστ ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρόπου πίστεως, φίλον πᾶν ἄδολον, καὶ βέβαιον ἦθ ἠγεμόνα· τὰ γὰρ τοι καλὰ, καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τ' ἀρετῆς, πανταχῆ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τῆ βουλῇ καὶ Σπέρχει τὼ Λακεδαιμονίω θαυμάσαντ, καὶ κτεῖναι παρὸν ἀφέντ. ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, καὶ Δημοσθένην, αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte *P. J.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. λάθ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi periisse. *J. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ὀπτολάσαλας] Τὰς, ταπεινοὺς, ὀπτολάσαλας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκλω τ' δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρ πρὸς τὴν δύλην πνεῖ, πρωῒ δ' ὄ; *J. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alterum accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἠξίᾳ σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρὸς ἴσιν, ἀλλ' εἰ φίλοις πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmuriensis*: pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, sic recte editiones priores. *J. J.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον? *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀνατεινάλα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τ' ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδ κατιόντα. πιτιθεμένους γὰρ ὑ βιβιασμένους ὑπ' αὐτοῦ δίκιος τοὺς πολίτας. *J. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν ὀδήπου] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenem reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. *J. M. G.*

27. Βουλὶ] Vide *Herod.* Ε. 269. ubi Σπερθίης dicitur, qui

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ ἐγὼ μὴ χεῖρον πολλὴν σχολὴν συγγενόμην, ἐγὼ δὲ τὰ ἄλλων ἀναπυνθανόμην, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἂν νομίσειέ τις τῶν λόγων δεινότητα· εἰ ἐγὼ μηδὲν πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, πρὸς ταῦτα κρότῳ, ἐγὼ τόνῳ, ἐγὼ λέξεων εὐρυθμίᾳ, ἐγὼ ταῖς τῶν ἀφανισῶν περιγραφαῖς, ἐγὼ συνεχείαις ἀποδείξεων, ἐγὼ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, ἐγὼ πρακτικῷ. μεμνοῦμεν γὰρ ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, ἐγὼ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, ἐγὼ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τῷ λόγῳ.

Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ἐθαύμαζον τῶν τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Athenienses vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συνεκτικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Στέφις. *M. du S.*

Βοῦλιν Ϲ Στιφχιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Σπιρθίας ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδία προβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ προβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδέξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τῷ λόγῳ, αὐτῷ (ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλινῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καθαδύσεως προσδοκῶν, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον· ἀλλ', ὦ Πότιδαι, ἴσθι ὅτι ὀρθὴν τὴν ναῦν καθαδύσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exitio illo Demosthen. simileque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίον] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ὅθ' ἵνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ὅθ' ἵνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ὅθ' ἵνθα τι] Haec ita apparet arcte co-

haec-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem servaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro sententiam fuisse noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iste in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demosthenem adjiciente, „ Jure suo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi sibi sumit Demosthenes. Solus certe ille oratorum Graeciae nusquam expensarum mearum rationibus inscriptus est, cum tamen mallem ipsi, quam scribis triremium, me committere. Jam vero illorum unicuique aurum, ligna, reditus annuos, armenta, praedia, partim Boeotiae, partim etiam hic quiddam, expensa a me lata video. At celerius machinis capiamus Byzantiorum moenia, quam auro Demosthenem.

τοσυτέσεως, ἀκλινῆ τ ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἁπάσαις φυλάττοντα τρικυμίαις τ τύχης, κ πρὸς μηδὲν τ δεινῶν ἐνδιδόντα. κ Φίλιππον δὲ τ ἐμὴν γνώμην ἔχοντα περὶ τ ἀνδρὸς ἠπιστάμην. ὅτ' οὖν μόνον δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθέν τ[ῆ] [e] Φιλίππῳ, κ Παρμενίωνος ἠγανακτηκότος, καί τι κ σκωπτικὸν εἰς τ Δημοσθένην ἐπειπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιος ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνειν· μόνος γέτοι τ [f] ἀπὸ τ Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἀδαμοῦ τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παρεγκαλεῖν. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν οἱ Βοιωτίας, οἱ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

[d] Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. [e] Τῷ Φιλίππῳ] Αὐτῷ *Fl.* cum lacuna. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* [g] Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οἱ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accusativi casus; sunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδιάλειπτον, non est in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, τειχομαχικὰ ὄργανα. *G.*

* Haec isthuc referre, cum commodius non possem, satius visum est, quam prorsus omittere. *M. du S.*

haerere, ut sine injuria & internecione sententiae divelli non possint: & tamen longe erant distracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae posuimus, in quibus multa varie tentata per hosce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & nostris amicis. Ponam illud, in quo non διυτήσαις, sed δικάταις minimum φροντίσαι acquiescere mihi visus sum. Primo igitur ajo, cum ἕκαστος ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad distributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in potestate Philippi bis fuisse constat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus s. vectigalia, pecora, praedia dare & assignare suis illis amicis mercenariis posset, semel in bello sacro, & deinde post pugnam Chaeronensem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ὁς Βοιωτίας, ὁς δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea sententia, quam interpretando expressi, seu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque scriptus est aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepisse.* Ita sanari potest locus difficillimus, nulla litera immutata, nisi ista negatione, quae orta videtur ex studio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo possunt. Nisi poëticum esset, (certe non satis attendi, an etiam in soluta oratione adhibeatur) poteramus etiam suspicari, οὐκ ἐ. ὁ σὺν Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, sententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulsus Demosthenis consiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλῳ τ Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod scilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi possit. Vid. *Casaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ἃ ζῶντα κ.] Perturbatissima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui saltem conquestus sit, abrumpi subito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut nescio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἴ μοί τις ἐν Ἀθήναις ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τὴν πατρίδα προτιμᾷ, [a] τούτῳ δέγυριον μὲν [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τὴν πατρίδα ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τὴν ἀρετὴν, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματι τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἥδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βουλόμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τὴν ὅπλων βίαν τῷ λόγῳ πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὀλαμῇ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τὸν γὰρ μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον ἄχθος φροντίδος, ὃ δ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν χρεανομίαις καλαζῶντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, si „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

a Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* b Προείμην] Προήμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient M. S.*] (Quibus literis *Morem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1038. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζώντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulis ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I, 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σαφέστατα τοῦτο ἐπίστασθαι, χρήματα προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέεσθαι. *J. M. G.*

86. Τῶν γὰρ μὴ Διοπείθης] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, ἢ Φωκίας, καὶ Πύλον ἴσχομεν] Manifeſtiſſimum men-

„ choris. Si unus Demosthenes Athenis non esset, facilius urbem haberemus, quam Thebanos & Thessalos fraude, vi, occupando, emendo. Nunc unus ille vigilat, temporibus omnibus immineat, & nostros impetus subsequitur, ad nostra se imperatoria consilia velut in acie opponit. Illum non fugimus cum machinamur aliquid, cum conamur, cum deliberamus: uno verbo, ille nobis homo impedimentum est & propugnaculum, quo minus una omnia impressione habeamus. Certe per illum *si stetisset* non Amphipolin cepissemus, non Olynthum, non Phocenses haberemus & Pylas, nec Chersonnesum, & quorum circa Hellespontum potiti sumus.

Δημοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τὴν πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς καιροῖς ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἡ τεχνάζοντες, ἢ ἐπιχειροῦντες, ἢ βουλευόμενοι, καὶ [c] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόσβολος ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔχομεν· οὐχὶ Χερρόνησον, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

36. „ Sed ille invitos etiam cives suos, „ & velut a mandragora dormientes excitat, libertate dicendi velut urens & secans illorum socordiam, parum, quid „ jucundum illis sit, solicitus. Transfert „ idem pecuniae reditus a theatris ad exercitus, triearchicis legibus constituit rem „ nauticam perturbatione rerum tantum „ non plane corruptam. Abjectam satis „ longo jam tempore ad drachmam & triobolum non vidit doctissimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Messenia situs, remotissimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demosthenes ipse in oratione de Chersonneso: κύριον δὲ Πυλῶν τὸν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falsa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκίων πολέμῳ ἐν τῇ κυρίᾳ εἶναι Πυλῶν Φωκίας, ἢ τι λαβεῖν Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rursus ibidem: περὶ τῆς δὲ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ μείζονι, λέγω δὲ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & sæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuisset Philippus Phocenses evertere, nisi potitus fuisset illis angustiis. Ideo sæpissime Demosthenes in suis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod respicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Sic quidem etiam Mss. Sed *Palmerius* vidit scribendum esse Πύλας, verissime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii imposterum sit relictum editoribus ad veram lectionem restituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare jusserat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde est, quod exemplaria sua secutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipsa orationis series ostendat, haec ab Antipatro, ut sibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro sagacissimo nihil hic suboluisse, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τῶν θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi χρῆν. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium oratori solutum, quoties vel in privata causa vel in publica adesset. Triobolum τὸ δικανικὸν s. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

Ibid.

[c] Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *Al.* [d] Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* [e] Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

τριώβολον τὸ τῶν πόλεως ἀξίωμα, πάλαι [a] τούτους καλαχεκλιμένους εἰς τοὺς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τῶν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι κατειργασμένων, συνίστησι δ' ὅτι συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον δὲ λαθεῖν ὅσον, ἢ φενακίσαι, ἢ πρίασθαι δ' ἂν μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὸν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσατο γῆν αὐτοῖς ἀκτέον, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ὅτι τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, οἶκαδε μὴ περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνιζόμενος ἡμῖν, πανταχοῦ συμπεριτρέχει, καταλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

„ bolum civitatis dignitatem excitat: hos-
„ que olim inclinatos ad majores ſuos re-
„ vocat, atque ad aemulationem eorum
„ quae Marathone ac Salamine geſta ſunt:
„ mutuique auxilii foedera, & conventio-
„ nes inter Graecos conſtituit. Hunc ce-
„ lare non eſt, non decipere, non emere,
„ non magis quam Ariſtidem illum Perſa-
„ rum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt
„ quod timeamus, quam triremes omnes
„ & claſſes. Quod enim antiquis illis A-
„ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe-
„ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru-
„ dentiae nomine comparandus cum The-
„ miſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum
„ in republica. Dicto igitur audientes il-
„ lis praeſtitit Euboeam, Megara, quae
„ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et
„ praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes,
„ cum Chareta & Diopithen, & Proxe-
„ num, & horum ſimiles quosdam impe-
„ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero
„ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc
„ hominem armorum faciant & navium,
„ & exercituum, & temporum, & pecu-
„ niarum dominum; vereor, ne de ipſa me
„ Macedonia in diſceptationem vocet: qui
„ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, cir-
„ cumquaque concurrat, deprehendat, re-
„ ditus

a Τούτους] Τούτοις *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Jenſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἐπὶ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; *F.G.* Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλακεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. F.G. Si ἐν tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin ἐν adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τὸν ἐν Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ ἐν Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς ἐν Μαραθ. πεπτ. At quando abeſt ejusmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐνίκησεν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἦμεν. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγρῷ quoque pro ἐν ἀγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι ἢ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, *amplissimas classes dimittat, copias in aciem mittat, huc illuc transiens obsistat.

38. Talia & tum & saepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demosthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes sua convellerent disturbarentque consilia. Nam de Chaeronea neque post victoriam commemorare apud nos desiit, in quantum nos periculum vir ille adduxisset. „ Etsi enim „ praeter spem & vitio ducum, & militum immodestia, & nec opinata fortunae „ inclinatione, quae in multis saepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen „ uno illo die & imperii & vitae adeo in „ periculo me constituit, conductis in „ unum praestantissimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Atheniensibus simul & Thebanis Boeotiisque reliquis, & Corinthiis Euboënsibusque, „ & Megarensibus, & praestantissimis „ Graeciae, in periculi societatem coactis, „ meque ad interiora Atticae penetrare „ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demosthene sermones: & his qui dicerent,

συλλέγω. [c] ὁ δὲ ὑπομένεις τόλμας ἀποπέμπει, συντάξεις δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται.

Τοιαῦτα μὲν τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ὅτε μὲν γὰρ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, ἀφασίειν αὐτῷ καὶ καταράττειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γ' Χαιρωνείας, οὐδὲ μὴν τὴν νίκην ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ροπῇ τοῦ τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνειργασμένῃ, κεχρατήκαμεν, ἀλλ' ὑπὲρ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, τοῦ περὶ τοῦ δέχεσθαι κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίους ἅμα καὶ Θηβαίους, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τοῦ Ἑλλάδος ἀφανδυνεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ὑπερβάλλειν παρελθεῖν.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγον-

[c] Ὁ δὲ] Ὧδὲ legit *J. J. Weiſt.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ὑπομένεις eſt ὑπιεικῶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίους] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Jenſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἰφάμιλλον ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τοῦ Μακεδόνας ἂν κατέσχετό μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Διόλου συλλέγω, ὁ ὑπομένεις τόλμας] Sentisne, lector, haec olim miserum in modum distracta, ita jam commissa inter se & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo possint? Si haec non est certa emendatio, ilicet de tota arte actum est: exequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀθηναίους τε. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco suo in omnibus editionibus mota, a me vero suo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Post praelium ad Charoneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defuncto, ἔφριττε τὴν δυνότητα τοῦ τῶν δύναμιν τοῦ ῥήτορος, οὐ μόνον μικρᾷ μιᾶς ἡμέρας τὸ ὕπαιθρον τοῦ ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος ἀναρριψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus elliptin ſatis difficilem ſtatuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀπ-

γοίας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένη οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τῶν Δημοσθένους δ' ὁπότε πάντων, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ἔστι κατὰ τὸν Δημοσθένους λόγων ἐγείραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν τοι καὶ πάντως ἥλαττον ἂν ἔχοντες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί πολὺ νομίζεις; βοῦν ἂν ὅπως σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τὰ ἐν χερσὶν πάσης ἐποιούμεθα; φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἐμὲ ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτοῦ τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' ἂν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα ἄτοπα πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τὰ περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καρτερίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγνοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶτε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepissemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

[a] Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* [b] Εἰ] Deest in *Fl.* [c] Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἂν ἄνδρα *Fl.* [d] Τί] Ἔτι *Fl.* [e] Λέγων] Sic dedi ex *J. Va.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *A. W.* [f] Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσπεπόνθειν scil. *F. G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J. M. G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M. du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J. M. G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἴλεγε. *F. G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M. du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem. Mid.* *M. du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J. M. G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M. du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἴσως μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τυθησόμενοι, διαφέρομεν

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta- „ re rempublicam , ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes : ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πον, ϗ τ πατρῴαν ὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ϗ δημοσίᾳ τῇ πόλει g καλῶς ἀναλωκότα. Ἁμαρτάνοιτες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ πατρίδ ἀδήλοις τύχαις· ϗ καθαπτομένῳ τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε. ὅδ' ὐδὲ τ Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλε. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μ τ πατρίδ εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, ἑαυτῷ δὲ τ πολιτείαν h γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

i Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τῶν τε γνώμην, ἣν k ἔχει περὶ τ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, ϗ τ ἀεὶ περιπεπλεγμένων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποστὰς, ἁπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγυ, ϗ φιλαλήθυς συμβυλῆς μεταλαβεῖν· ϗ τι ϗ νυθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ ἀχαριστίαν, πάντα περιβάλοιτο τ αὐτῷ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ϗ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις. ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ μ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· ὕτω μανικῶς φιλοσοφίᾳ ἦν. ANT. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ϗ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι l διεφέρομεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βε-

g Καλῶς.] Κατασκ. *Fl.* h Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. Va. Fl.* i Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* k Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* l Διεφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανε;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus , ac illi, qui audiunt , percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus διεφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *F. F.*

33. Διεφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet , *nos ipſi qui vidimus , ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* διαφέρομεν legas, vide tamen *Elm.* c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων] Forſan legendum , τ μὴ ὁρώντων

βυλευμένῳ περὶ τ ὑστάτης ἡμέρας· δηλοῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆτο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ARX. Πολλὰ γὰρ φιλάνθρωπα πρυτεινόμην, ἔλεόν τινα παρὰ σοῦ [a] καθυπισχνούμενος, ὁ μάλα μὲν προσδοκῶν· ὁ γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τ ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· ὁ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος καὶ νωθρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τ ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ARX. Οὐδὲν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καὶμὲ δὴ σκώπτων ἐς τ πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τ ψυχήν; ARX. Οὐκ· εἴγε τ λοιπῶν ἀκούσαις, ὁ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, οὐδὲν ἀπώμοτον,

die habuisse, id quod apparatus indicat, Confederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni-„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile „ est:

a Καθυπισχνούμενος] Καθυπισχνημένος *Fl.*

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκοπητέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει), οἷον ἄκοντ' ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι πεισθείην. *V.*

ὁρώντων. *L. BOS.*

Ibid. Τῶν ὁρώντων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus οὐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τ ἀκροώντων, vel ἀκουόντων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθῆτο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae caussa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Ἐς τ πρότερον βίον] Histrioniam feciisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. *F. G.* Id jam curaverat *P.* additis etiam in versione personis, quae *S.* omisit, quia in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ·] Archiae responsum. *F. G.*

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ δόξω hic desiderari videtur, μᾶλλον ψυχὴν αὐτὴν δόξω παρ' Ἀντιπάτρῳ διεφυλαχέναι. *F. G.*

72. Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem εἰς, legendumque εἰς ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπών. Ita certe *E-*

„ est: neque mirum fuerit, si Demostho-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit
multa. Etenim notarios constitui, ut dicta
tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*,
„ tormentorum aut mortis metu in conspe-
„ ctum venire Antipatri nolo: sed si vere
„ ista praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum est, ne vita ipsa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si
„ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & fossa
„ meis impensis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea sponte sumtus in pom-
„ pam sacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ saepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me servati sunt.
„ Si vero etiam misericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem est, sed tolera-
„ bilis tamen misericordia a necessariis,

ὐδὲ θαῤῥοῦντα δόξον, εἰ Δημοσθένην ὕτω [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· ἐγὼ γὰρ ἂν
ὑπογραφέας παρεσκευάσαμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μέν τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ ἡ ψυχὴν αὐτῷ παρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γάρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Παν-
διονὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παῤῥησία βήμα-
τος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προ-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν
εὔνοια, ἣ ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανώκοτων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, ἣ ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τεθηρημένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [c] παρὰ
τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,

b Λαμβάνουσιν] Λαμβανούσου B1. Correxit B2. *c* Εἰς ἣν] Ἧς omisso εἰς *Fl.* *d* Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amst.* Ἐχορήγουν male *H*1. 2. *P. B. J. Ald. Fl.* *e* Παρὰ] Rescripsi ex *Fl. J.* & *V*2. Περὶ male cett. *f* Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων *Fl.*

pitetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίσων σοι φανομένων ἕτως ἔχε, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ' ἔλλειψιν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum istiusmodi ellipsis sit supplenda. *J. J.*

Ibid. Ἧν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς usurpat Ἀποκρ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Bas.* 373. & a Cl. *Jensio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse addita praepositione εἰς ἣν cum Cl. *Jensio* scribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeschinis* in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰσχύνεται ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέτακται ὑπὸ τῶν νόμων. *J. F. R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, s. Διονυσίοις τῷ ἄσει. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *J. M. G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανώκοτων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἔπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύμασιν ἐλεῖν, ἅτε ἐκ τοῦ πατρῴου, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανῶσθαι. *J. M. G.*

87. Περὶ τοῦς] Lege παρὰ. *F. G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendose. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur susceptam, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. *J. M. G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τὰς ἐράνας συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, καὶ θάλαττα, ἀλλά γε τοῦτό Ποσειδῶνι αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, καὶ τῷδε τῷ βωμῷ, καὶ τοῖς ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τὴν ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνάναι, ἀλλὰ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντι, καὶ Πυθέᾳ, καὶ Δημάδῃ συνεπλαττόμην. ἐξῆν γὰρ καὶν ὀψὲ [a] τὴν ψυχὴν μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· ἔχειν ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ κρησφύγετον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ὑπαλαισχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἑκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, „ quorum una elocavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest in„ sularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest tem„ plo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athe„ niensibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim per„ fugium mors est, ut ab omnis turpitudi„ nis periculo simus liberi. Et nunc, Ar„ chia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eli„ genda, abjiciendaque libertate, pulcher„ rimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τὰς ἐράνας συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Jac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύειν, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos *ἔρανος* numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: *ἔρανος* fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque *ἀνδρικῶς pro sua virili* conferebant. Alinque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse *ἔρανον*, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. *περὶ ἀπ-*

Saub. c. 15. ad verba *καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον καλέσαντι εἰστηγκεῖν, εἰπὼν ὅτι οὐκ ἂν δύη* &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buehner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τοῦτο Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2.1 Πυθέᾳ] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέᾳ, legendum, non Πυθαΐ, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδῃ] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G. Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem veniisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῇ ζωῇς; ut jungatur ὀψὲ τῇ ζωῇς, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμό-

47. „ Verum, *inquit*, fas enim est Tragoediarum apud te meminisse, nonne „ praeclarum est illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*
„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demosthenes honesta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna insolescunt. Sed quid ea nunc dicere opus est? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem musam illa rigida miscente, „ Moverer, *inquit*, hisce, Archias si essem. Quandoquidem vero sum „ Demosthenes, ignosce mihi, o noster, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum sane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum sentiret, aperte ridebat, & Deum adspiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma sola & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias esse, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον ἦν, ἔφη, σοι τῶν τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὃ σεμνὸν τὸ λεχθέν,

Ἡ δὲ γ' ἀπέθανε· ὅμως,

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως θεσεῖν· κόρη γ' ταῦτα. Δημοσθένης δὲ εὐκλεᾶ θανάτου βίον πρόκριναι ἀκήμονα, τὸν Ξενοκράτους γ' Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν τῶν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲ δεομένου, τὰ δ' ἀπειλοῦντος, ἀπαλὴν μέσαν σεσῶσα κεραννύντος. Ἐπείθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμί, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ σφυκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὅθ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τὸν θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τὸν δ' ἐμὸν σκευὸν καταφρονεῖν, ἢν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *F. H.* &c. Ἔλεγξαν male *P.*

13. Ἀσχθὲν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σαις τ' ψ. valeat μεθαρμόζειν ἑαυτὸν ἀπὸ τ' ψυχῆς. Etsi enim vulgo accusativum adsciscit μεθαρμόζομαι, ut *Aelian.* XIV. 7. ἵνα μη τ' βίον — τῦ λοιποῦ μεθαρμόσηται. neque exempla mihi suppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, si forte Auctor cum genit. construxerit, quocum & alia ex μετὰ compolita interdum construuntur, ut μεθίστασθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταλλάσσειν τινός, ut *Herodian.* Item μεθίεσθαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μεταστῶ τ' οἰκονομίας. Nec non μεταποιεῖσθαι τ' ἐπίστιος ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῆναι χόλου, *Sophocl.* Aj. teste *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepos. quae in compolito inest, ut in ἀπαλλάττεσθαι τούτου, ἐπιθυμίαν ἔρωτος, & similibus solet: quod tamen in μεθαρμόζεσθαι nondum desnuio. Ideoque ψυχῶν, quod *Gesn.* quoque adscripserat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo constet. *J. F. R.*

4. Ἐμοχθὲς θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

14. Ἡ δὲ &c. θ.] De Polyxene. *F. G.* Idem & adscripsit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata sermo est. *M. du S.*

15. Εὐχίμως] Nihil veritus sum consulere metro, quia versus totus est ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim καὶ ταῦτα κόρη monente Cl. *Wesseln.* *J. F. R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit disputare. *J. M. G.*

24. Ἐπείσθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis sumptum. *F. G.* Eadem rursus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale est? An quod Diogeni Cynico respondit: *Nisi Alexander essem, Diogenes esse mallem*, quod ex *Plut.* & *Pausan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere suaderet, responsum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινον τοῖχον ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἂν τῆς προνοίας, ἀδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐκ [b] Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογείτονος, οὐ Πυθέου, οὐ Καλλιμέδοντος, οὐ Φιλίππου τότε, οὐ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν ἀθέμιτον ὁ νεὼς πείσεται· τὰ δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕξομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ· καὶ τὴν χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλο ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δὴ τοῦτ' ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, φάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεῦσθαι, λύσῃ ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφθασεν ὑπερβὰς τὴν οὐδὸν τοῦ νεώ· καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς. . . . καίτοι μὲ ἐφαίνετο προθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipso illo muro ligneo firmiorem, quem respondit quondam Deus vastari non posse; qua quidem providentia sine metu versatus sum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Aristogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, „ manum mihi injicere; quantum enim in me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed „ Deo adorato sponte sequar". Atque ego in spe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Postea tormentis ab ancilla expressimus, olim repositum illi fuisse venenum, quod absolvenda a corpore anima libertatem ipsi pararet. Vix enim limen templi egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem „ vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evola-

a Μακεδόνες] Μακεδόναις *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. b Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* c Δή] Omittit *Fl.* d Αὐτῷ] Αὐτὸν L. e Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio essem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐ Πυθ. οὐ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demosth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμέδων ὁ Κάραβος ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προσεγένοντο, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκείνῳ φίλων ἐφιέντων καὶ τῶν ἄλλων ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις. Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως πρεσβεύουσι προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο ἐπὶ σωτηρίᾳ, ὅπως αἱ πόλεις σωτηρίθήσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος. Narrat deinde pluscula acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc dissertens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν παράνομον] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δὴ πῶλε] Etsi cum *Fl.* δὴ omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὲ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 441. D. ὁ δὲ δὴ ἀτιὼν. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμιῶσθαι] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto perisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil adduntamplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo scriptorio volunt suxisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (φόρημα σφενδαχιόνιον illi fuisse τὸ χρῖσμα) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum

Pi-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi expugnatique Demosthenis possum referre. ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propositum; quam civilis providentia, in manu *semper* pignus certissimum libertatis habere. At ille quidem discessit, vitam habiturus in beatorum insulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, sectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipsis, qui ad Marathonem cecidere, praestantius.

τοῦτο τέλος, ὦ βασιλεῦ, τοῦ Δημοσθένους πολιορκίας καμίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε ἡ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ τοῦ ἀηττήτου ψυχῆς, ἡ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲ αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μὴ χεῖρα τὸ πιστὸν τοῦ ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲ οἴχεται, βίον ἔξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδὸς, ὀπαδός τις δαίμων ἐσόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τοῦ ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

J U P.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

Ζ Ε Υ Σ.

1 Μηκέτι [k] τονθορίζετε, ὦ θεοὶ, μηδὲ κατ' γωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς ἓν ἀλλήλοις κοινολογεῖσθε, ἀγαλακτοῦντες, εἰ πολ-

f Λῆμα] *Φώνημα* marg. *A1*. *g* Ἢ] *Εἰ H1*. & 2. *h* Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl*. ΖΕΥΣ &c.] Nomina personar. ex *B1*. addo. quae *Ζηνὸς*, *Ἑρμοῦ & Μώμου* inscripsit. Cett. omiserunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* *i* Εἰς] Omisit *H2*. *k* Τονθορίζετε] Τονθορύζεῖτε Schol.

72. *Ναίομεν] Ἀρχίας. V.

1. *Μηκέτι τονθορύζετε] Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀδόντας γογγύζετε. τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. V.

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam satis scio; nec, si ad quem locum referatur certo sciri possit, ullius videtur esse momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J. M. G.*

57. Τοὺς ὑπὲρ Μαραθ. πεπ.] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὕψους quod ei inest, rite enarrantem. *M. du S.*

59. Χαίρειν] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demosth.* sip. 60. *M. du S.*

61. Δημοσθένους γε] Antipater. *F. G.*

68. Ὀπαδὸς τις δαίμων] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲ γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς ὀπαδὸς ἤδη & συνεδρός ἐστι Θεῶν. Πρ. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίου Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pausan.* Boeot. p. 283. 33. *J. M. G.*

1. Τονθορίζετε] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque usitatum. *F. G.*

2. Συστρεφόμενοι] *Conglobati.* *L. K.*

9. Ἀκουε,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῦ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπειδὴ δεδόχθαι περὶ τύτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκῦντά οἱ, καὶ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῦ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκυε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βύλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις περὶ τῶν μετοίκων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἐπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε ἔδεν ἐμῦ δέηση.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίυς ἡμῶν, οἷς ὀκ ἐπέχρη θεὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τὺς ἀκολύθυς, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμυς ἡμῖν ἐπιφανῦσιν, ἔδὲν μέγα, ἔδὲ γενναῖον οἴονται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δῦναι εἰπεῖν· ἔδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ ἔδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν μὴ καλῶς γιγνομένων. ἐλέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, ὅτε δεδιώς τινα, ὅτε ὑπ' αἰδῦς ἐπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξυσίας εἰπεῖν, ἔδὲν ὑποστελλόμενος ἐρῶ.

si indigni multi convivio noſtro interſunt: ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφεῖται, ἀπὸ τῆς θηλείας καὶ τῦ ἴρατος. ὁ γὰρ ἱππῶν θηλείας δημηγορῶν. *V.*

9. Ἄκυε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph.* Θεσμοφ. 379. Ἄκυε πᾶς. Ἐδόξε τῇ βυλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἐρώτα μὲ ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὸ τέλος vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὸ τέλος τῶν πόνων vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δύλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Νε-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Παλλοὶ γῶ, Φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι ἑαυτοὶ μετέχουσι τ αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, ϗ εὐωχῆσθαι ὅπόσης, ϗ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι ϗ τὺς ὑπηρέτας, ϗ διασώτας τὺς αὑτῶν ἀνήγαγον ἐς τ οὐρανὸν, ϗ παρενέγραψαν. ϗ νῦν ὅπόσης ἀφορμάς τε νέμουσι, ϗ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καλαβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς ϗ ἀφρήδην λέγε, προστιθεὶς ϗ τὔνομα. νῦν γῶ ἐς τὸ μέσον ἀπέρριπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν ϗ ἐφαρμόζειν ἄλλοθ' ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παῤῥησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι ϗ παροτρύνεις με πρὸς τ παῤῥησίαν, ποιεῖς γῶ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, ϗ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ ϗ τὔνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπεὶ δὲ ἠξιώθη τ ἀθανασίας, οἷος μὲ αὐτός ἐστιν, οἶσθα λέγω, ὅτε τ μίτραν, ὅτε τ μέθην, ὅτε τὸ βάδισμα. πάντες γῶ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς ϗ γυναικεῖος τ φύσιν, ἠμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ ϗ ὅλην [b] Φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, ϗ τ χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, ϗ θεὺς ἀπέφηνε, τ Πᾶνα, ϗ τ [d] Σειληνὸν, ϗ Σατύρους, ἀγροί-

[b] Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* [c] Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* [d] Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὸν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τ κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα ϗ προγαστρίδιός τις ἁπλοῦς ἀλυσιδωτὸς, τ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις ἐ ἀσφάλεια. *I'.*

40. Νέμονται.] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορος mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰς δ' ἂν τ ἐμπλεόντων ϗ ἔμπορος. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *B*2. & *P.* In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἐφω. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere; invitis

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλοὺς, σκαρτηλικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγον τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὰ ῥῖνα, ἐπὶ ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδὸς ὅτος· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστα, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ ὑρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γενάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίους; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύο γυναῖκας ἀήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτοῦ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοί, καὶ τὴν κύνα τὴν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς; εἰ μὴ ἔξει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύμβολον ἐκεῖνο, καὶ ὥσπερ ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' οὖν καὶ ἄλλου.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

a Ὑμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male *J.*

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. *V.*

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγεγόνει γεωργὸς, τούτῳ φασὶν τὸν Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἰκαρία ἡ πρώτη ἀμπελος ὠνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. οὗτος ὁ Ἰκάριος ἔδωκε ποιμέσι τοῖς καρποῦ πιεῖν Ἀττικοῖς, οἳ (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκασιν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ διὰ τὴν οἰνοποσίαν καλαχθέντες, ἀποκτεῖναι τὸν Ἰκάριον, νομίσαντες θανάσιμόν φάρμακον διδόναι· ἃ μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγρηγορόσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· ὅτου μὲ οὖν τὸν Ἰκάριον ἀποθανεῖν ἐπεὶ δὲ κατέγνωσαν λοιὸν τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλος αὐτοὺς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς σὺν χύμασι ἀραίοις παισὶν, ἐξέμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὁρμὴν μιᾶξαι. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν ἀφθεῖραι. ἀπ' ὀ μὲ οὖν ἀφανὴς ἐγεγόνει. ὡς δὲ, ὅτε δὴ ἐκεῖνα ὑποχωρήσειν τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐᾶν ἐκτελέσαι, ὁρμήσαντα ἄχρι κυνῶν. καὶ δὴ μεμισηκότας ὅτου ἀεὶ σὺν τὸ ὀργῆς Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὸν ὀργὸν ἔχοντα. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν πεποιηκότες πήλινα χώματα, καὶ αὐθ' ἑαυτῶν ἀπαθεῖς ἐπαύσαντο τῆς μανίας. *V.*

(1) Πίοντες] Πόντας V. Sed in Impressis mutatum est. *M. du S.* Deest tamen aliquid. *J. F. R.*
(2) Οἷς] Ὧι erat in Impress. Οὓς Exc. *G.* & V. Lege οἷς, ut in C. est. *M. du S.*
(3) Χρησμὸν] Χρησμῶ C.

Edd. quia sic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Poetices.*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem sibi paravit. Hos igitur accusare noli. MOM. Tua, Jupiter, caussa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe si nihil aliud, ignis adhuc habent vestigia. Si vero liceat adversus ipsum te libere loqui, multa sunt, quae dicam. JUP. Quin adversus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis postulas? MOM. In Creta quidem non hoc solum audire est, sed aliud etiam quiddam de te dicunt, & sepulcrum ostendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegiensibus, suppositicium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & caussam, quod tot spurios hic noster confessus habet, tute, Jupiter, praebuisti, mortalibus te feminis miscens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma descendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehensum taurus cum esses, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum esses aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

90αρῶ γὰρ οἷ φέρῃ τῷ λόγῳ. ἔτοι γὰρ, ὁ μὲ αὐτὸν ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τ νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμός, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τ ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καλῃγόρει 95αὐτόν. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι σιγᾷ σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τὸ πυρός. εἰ δὲ ἐξῆν καὶ πρὸς αὐτόν σε τὴ παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' ἐν κἀμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον ἐπιδεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τ γοῦν ἀρχὴν τῶν τοιούτων ἀνομημάτων, καὶ τ αἰτίαν τοῦ καθευδῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ὁπιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ τ χρυσοχόων τις καλεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γέ-

νη.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἑλίκη καὶ Βοῦρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τῶν Κρισαίου κόλπου κατάντικρὺ τ Ἐχινάδων νήσων, ὡς πρὸς τὴν ἠῶ. αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπεβλάστησαν, τ ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὰ ἱρητικὰ ἐστιν ἰδίᾳ ὑπὲρ τ αἰγιαλόν· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποδρύχιός ἐστι τῇ θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἡ ἐλλόβιον ἡμῖν γένη] Ἐλλόβιον, τὸ ἐνώτιον ὑπὲρ τὸ ἐνωΐριον τοῖς τ ὠτῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίκαν V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύται C.

(6) Eadem ferme habet Scholiasta Coll. ex quo nonnulla emaculavimus. M. du S.

rizon. ad Aelian. Hist. 3, 18. ubi Lucianum in primis illustrat. J.M.G.

71. Κερύσαι, οἷα] Οἷα ad κεράσαι simul & κέρατα referri vid. supra dictum Bacch. sub init. J.F.R.

80. Ἰκαρίῳ] Vid. Hygin. 224. M. du S.

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. F.G.

82. Τὸν υἱὸν τ Ἠριγόνης] Tatian. p. 37. Et Apollod. III. 100. A. M. du S.

84. Τὸ ξύπνος ἐκεῖνο ἐστὶν ὅπερ ἐγ. κων.] Th. Mag. v. κωνιλεῖον. M. du S.

92. Πολλῶν ἀντάξιος] Hom. Il. Λ. 514. M. du S.

4. Τάφον] Vide not. ad Tim. c. 4. M. du S.

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. Alw. adscriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεῖς Steph. J.F.R.

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non constat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. M. du S.

17. Ψέλλιον] Th. Mag. v. ψάλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. J.F.R.

νη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' οὐρανὸν τῶν ἡμιθέων τούτων· ὃ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι, καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπόταν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἤδη θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτης ὤν, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τῷ δεσπότῃ αὐτῷ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅτι τὰς θνητὰς ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε καὶ οὐχὶ ἄῤῥενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, καὶ τ' Ἐνδυμίωνα, καὶ τ' [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν περὶ τῆς Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ περὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ ἔστιν ἐν τῷ οὐρανῷ ὄντος, ὅπου τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὅπου τὴν κεφαλήν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum affeceris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Pl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Geſn.* Ἰάσωνα Edd. septem Ἰάσονα *M.* Ἰξίονα *L.*

27. Λέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, — καὶ τ' Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Deorum concubitu potiti sunt, & Medeae λιθόωτον parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε τ' Ἰασίωνι ϋπλόκαμος Δημήτηρ
ὯΙ θύμῳ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νείῳ ἐν Τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
J. F. a G.

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. Gh.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Ælian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰάσωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσονος in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasonem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. 11. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque o brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κρονίδας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Pat.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιστομιεῖ.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ. c.

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute findonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

49 Ἢ ὑ τῦτον τῦ Γανυμήδυς ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, ὑ ὁ Κορύβας, ὑ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν [a]ἐπεισεκυκλήθησαν ὗτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τ κάνδυν, ὑ τ τιάραν, ὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ Φωνῇ· ὥστε ὐδ' ἢν τροπίητις, ξυνίησι; τοιγαρῦν οἱ Σκύθαι ὑ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτῷ, [d]μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζυσι, ὑ θεῦς χειροτονῦσιν, ὓς ἂν ἐθελήσωσι, τ αὐτὸν τρόπον, ὅντῳ ὑ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρενεγράφη, ὅκ οἶδ' ὅπως λαθών.

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοὶ, μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, ὑ σινδόσιν ἐναλμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βυλόμενος ὑ ὁ Μεμφίτης ὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, ὑ χρᾷ, ὑ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας ὑ πιθήκυς λέγειν, ὑ τράγυς, ὑ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, ὅκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτυ παραβυθέντα εἰς τ ὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοὶ, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὄπισθεν, ἢ ὑ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνέμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριῦ κέρατα φύσωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

a Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκυκλ. cett. male. d Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *El.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur ἐπεισεκυκλήθησαν. *M. du S.*

49. Ὁ τ κάνδυν, ὑ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Montfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἰμετέρων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰν] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Aelian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tr. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἴσθι, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς· κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημὶ, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοθι γὰρ περὶ τούτων ὀψόμεθα ὅτι σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

11. JUP. Turpissima sane ista nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, sunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo mysteriis nobis, Jupiter, opus est, ut sciamus, Deos esse qui Dii sunt, qui autem canicipites sunt, illos esse canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his considerabimus otiose. Nunc dic alios.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγὴς ἀνθρώπῳ καὶ [a] μητραλοίᾳ υἱὸς ὢν, θεσπιῳδεῖ ὁ γεννικὸς ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενός τε τὰ πολλὰ, καὶ χρηστεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητα ἄνδρα εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τοῦ ἀθλητοῦ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαντιχρὼ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἂν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ὑπεδέδοκε μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, sacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praestigiis duorum obolorum caussa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, sed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfusus fuerit, & coronas habeat, & praestigiatorem hominem, quod genus multi sunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae statua febricitantes sanat Olympiae, & Theagenis in Thaso; & Hectori sacrificant in Ilio, & Protesilao e regione in Chersonneso. Ex quo igitur tot numero facti sumus, magis perjuria in-

vi-

a Μητραλοίᾳ] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολοίᾳ *Th. Mag.* v. Πατρ. male. Μητρολοίᾳ *Fl.* b Καλαντιχρὼ] Deest in Fl.

84. Καὶ (1) μητρολοίᾳ υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίων γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὴν μητέρα (3) ἀπέκτεινε κατὰ πάσης γῆς, μηδενὸς αὐτὸν λαβεῖν τὸ ἄγος τῆς μητρὸς καθαρεύοντα. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις ὕπω ἦν, τῆς μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ κτεινομένης, σκέψασθαι μὴ ἂν ἀλλαχοῦ εὑρεθῆναι, (4) ἢ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελῴου. Θολερὸς γὰρ ὕδωρ ἀεὶ ῥέων, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδιδοὺς, ὑπαπτεύθη αὐτῷ πρόχωσιν (5) ἔσεσθαι τοσαύτην εἰργάσεσθαι, καὶ γῆν ἀναδῦναι, ἥτις ἐκεῖνα σῶμα ἀνθρώπου ἐκδέξεσθαι, μὴ πρότερον ὕσειν (6) τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ περιεύδειν (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοιδικὴν γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἐκείνου τὸν υἱὸν Ἀκαρνᾶνα, Ἀκαρνανίαν τὸ ἔθνος ὀνομάσαι. *V.*

(1) Μητρολοίᾳ] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίᾳ. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίων] Sic in V. recte legitur. In Impresso prave editum est Ἀλκμαίων. In C. vero scriptum: ὁ Ἀμφιλόχου filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀπεκτόνει.

(4) Ἥτις] *Quam* C. Ergo legit ἥ, recte *M. du S.*

(5) Οὕτως] Οὕτω edita. Mutavit Idem, nescio unde; nec satis adridet illud ὅτως θαλῆτε — ὅτως. *J. F. R.*

(6) Τῆς τῆς μητρὸς] Τῆς τῆ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omissum erat in editis.

(8) Hic aliquid deest, quod suppleri poterit ex Pausaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet historiam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeterogui Κατοικίδας γῆς non meminit. *J. Chr.* Sed sic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίᾳ υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occisa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat facto pius & sceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidisse tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater jusserit (p. 77. C.) *M. du S.*

Ma-

valuere & ſacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de ſpuriis & fraude relatis in tabulas cenſorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque ſunt inter nos, neque omnino poſſunt conſiſtere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam ſunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia ſibi & caſſa rerum nomina, a ſtupidis hominibus Philoſophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, ſic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis ſacrificare jam velit, cum norit, ſi vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen eſſe Fortunam, quae in fatis ſunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis ſunt deſtinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *iſta nomina* in Philoſophorum diſputationibus, novi, niſi adeo ſurdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, deſinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exſibilare illa, eos praeſertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo ſi vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod ſcriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim abſurde reprehendiſti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excreſcant.

καὶ ἱεροσυλία, καὶ ὅλως καταπεφρονήκασιν [c] ἡμῶν, εὖ ποιοῦντες.

1 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ τὰ νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἅτε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἅτε συζῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ἐπὶ τούτοις γελῶ. ἢ γὰρ ἔστιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοσχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας πράξῃ, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γὰρ τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τοῦ λόγου.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· καὶ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὅπι πλεῖον ἀν γίγνηται.

ΨΗ-

[c] Ἡρῶν] Ἰρῶν male *Fl.*

Μητραλοίου υἱός] Utrum auctorem ſecutus, an memoria lapſus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciſcendi cauſſa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλιξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori ſuo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum eſt ad Ἡροδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotuſſaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, ſtatuam quoque Olympicam commemorat *Pauſanias* Eliac. 2. p. 182. ſeq. ſed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένους] De eo vid. Συγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένους] De hoc omnia *Pauſanias* Eliac. 2. p. 188. ſeq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἅτε ὑπὸ Διὸς φύντα. Πολλαχοῦ δὲ ἐν ἑτέρωθι ἴσμεν τὸν Ἕλληνα οἶδα ἐν πεμπὶ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ νοσημάτων τε αὐτῶν ἰάματα, καὶ ἴσοπλα τοῦ ἐπισχόντων τιμάς. *J.M.G.*

ΨΗΦΙΣΜΑ.

DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.

BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐννόμου ἀγομένης, ἑβδόμῃ ἱσταμένου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεψήφιζε Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] ὁ νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μετὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, ἀλλὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ ὑπὸ αὐθαδείας παρωσάμενοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶν θέλουσι.

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας πεντήκοντα τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

QUod felix faustumque sit! Comitiis legitime habitis, septimo die ineuntis *mensis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in suffragia misit Apollo, scribae munere functus est nocte Momus, sententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo sed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate nostra nobiscum fruantur, in censuales tabulas nescio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine sit convivium, diversarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambrosia &, nectar, ita ut mina jam illius hemina constet propter bibentium multitudinem: ipsique contumaci quadam superbia depulsis veteribus & veris Diis, priorem sibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum caussa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaesitores de classicorum Deorum numero septem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. Bl. Fl. S.* Ἀγαθὴ τύχη, nominandi casu *H. P. Fr. Ald.* [a] Τῆς] Sine artic. *Fl.* [b] Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praescriptio solennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudf.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti est, nempe sic: Ἔδοξε τῇ βουλῇ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύει dicitur, id est, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & plusculis in *Demosthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τῇ βουλῇ συνάγουσι, καὶ προγράφουσι περὶ τοῦ βουλῆς ἢ περὶ τοῦ ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodesse possit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ observatio *Andocidi* in oratione de mysteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπὶ τῆς ἐκρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηδὸς ἐπεστάτει. Quod summus vir *Exerc. Spanh.* Diss. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum absque haesitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen est apud *Suidam*) ἐκρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demosthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum est, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo est. *J.M.G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praecessit. Sed puto quod clamosus est admodum ille Deus, & plus quam stentorea voce, ideo πρωεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demosth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire addùctis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βυλῆς ἢ ὀπὶ Κρόνυ, τέτταρας δὲ ἐκ τῦ δώδεκα, ϗ ἐν αὐτοῖς ἢ Δία. τύτυς δὲ τὺς ἐπιγνώμονας αὐτὺς μὲ καθέζεαθ 55 ὁμόσανλας ἢ νόμιμον ὅρκον, ἢ Στύγα· ἢ Ἑρμῆν δὲ κηρύξανλα ξυναγαγεῖν ἅπανλας, ὅσοι ἀξιῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένυς ἐνωμότυς, ϗ ἀποδείξεις τᾶ γένυς. τὺντεῦθεν δὲ οἱ μὲ παρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξ- 60 ετάζονλες, ἢ θεὺς εἶναι ἀποφανῦνται, ἢ καλαπέμψυσιν ὀπὶ τὰ σφέτερα ἠρία, ϗ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἀλῶ ἢ ἀδοκίμων, ϗ ἅπαξ ὑπὸ ἢ ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τᾶ ὐρανᾶ, 65 ἐς ἢ Τάρταρον ἐμπεσεῖν τῦτον.

Ἐργάζεαθ δὲ τὰ αὐτᾶ ἕκαςον. ϗ μήτε ἢ Ἀθηνᾶν ἰᾶαθ, μήτε ἢ Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε ἢ Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, 70 μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ Φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάτειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ ληρεῖν περὶ ὧν ὐκ ἴσασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, 75 ἐκείνων μὲ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

ν@,

c Θήκας τὰς] Omiſit *Ha.* ſola. d Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ ἀφ' τῦ Κυνικῦ λεγόμενοι τῷ δήμῳ· δοκεῖ ἡμῖν περὶ τούτυ βελεύσασθαι. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπιςάτει Ἀπόλλων] Ἐπιςάτης erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Ernestus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιςάτην faciat Apolliuem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιςάτῃ, ἔχει δ' ἔτι τὰς κλῆς τῶ ἱερῶν, οὐ οἷς τὰ χρήματα, ϗ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμόκλει' ἐπιςάτει· Λυσιμ' ἐγραμματέυειν Εἰπε Σωκράτη. *J. M. G.*

33. Ἐγραμματέυειν Μῶμ@] Etiam hoc appoſite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγινώσκει τῷ δήμῳ ϵ τῇ βυλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* munere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J. M. G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J. M. G.*

51. Τελείυς θεὺς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J. F. R.*

55. Ὅρκον, τὴν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἠρία] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἠρία] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J. F. R.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J. M. G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

ceterorum alicujus : istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari.

Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recuset, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ στύλῳ ἐπιστῆσαι] Pro στύλῳ, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλῃ. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρίτας, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲ ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & *Bl.* ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἰφεξῆς δύο λόγοι τῶν λόγων εἰσὶ τῶν θεῶν. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositicium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμωνι] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos ὁ χρῶς κεκαρμένος, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμωνι ἴσχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositicium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Πῦρ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Ælian. V. H.* VII. 13. ἀνταὶδητος πολλάκις ὢν ἀχίτων προῆει. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240.) ut hodie nos sumus; multus enim fuit τῇ ἀνυποδησίᾳ usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad virandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, eum ταῖς ἀναγκαίαις tantum ἡμέραις calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

γυμνοῦσι δὲ ποσσὶν ἑοῖσιν
Κύνας τῶν ἴχνη μέλεται, ἀνυδρήια θηρῶν.

Clem. Alex. Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ ἂν μάλα ἁρμόδιον ἀνυποδησίαν πάλιν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γὰρ

πας

CYNICUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

CYNICUS ET LYCINUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

L Y C.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & sine soleis, vagam & immanem vitam atque belluinam secutus, & contrariis semper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde sordium habeat istud palliolum, nec ipsum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & possessori quam minimum faceſſat molestiae, tale, inquam, mihi satis est.

Λ Υ Κ.

Τί ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερκὴς, καὶ [b] ἀνυποδήτεις τ' ἀλήτης, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ὀπλεξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας ἐχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀφχρησάμενος, ἕνεκα εἶς ἄλλοις ἀλλαχῇ, καὶ [d] εὐναζόμενος ἐπὶ ξηρᾷ δαπέδῳ, ὡς [e] ἄσην [f] πάμπολλον τουτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· καὶ μύτα καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, οὐδὲ μαλακὸν, οὐδὲ ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πορισθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κλησαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτον γὰρ ἔχειν μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Λυκῖν. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ & Λυκινοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερκὴς] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδήτεις] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητῶς *J. c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl. d* Εὐναζόμενος] Εὐνασώμενος *Fl. e* Ἄσην] Ἄτην *J.* ſola, & marg. *Alii. f* Πάμπολλον] Παμπόλλου *Pell. g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτὸν. *Fl. h* ΚΥΝ.] Κυνι. *Fl.* mox Κυνικὸς, pleno dein bis, ter K. & A. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl. k* Παρέχον] Forſ. παρέχειν, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δὴ Κυνικὸν ἴσως φιλόσοφον. (Deinde) Καθυπνοῦσι οὗτος ὁ λόγος ἄλλα τε νομισθῆναι, καὶ ὁ Λυκινοῦ. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐντεῦθεν τὸ παλαιὸν & διμίτους ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβωνος τὸ ὑπὸ φιλοσόφων ἐνδυμα εὐτελές. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχον πλατείας & καθελκυσμένας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ἀνυποδήτῳ τῷ διδύμῳ. Nota eſt & Romani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen.* ἀπομν. 1.— τὸ & ἀσχίστων ἀφτελῶς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. ἀνυποδητῶς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητος. *M. du S.*

3. Γυμνοδερκὴς] An γυμνοδερμὴς a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.*

Ibid. Καὶ γυμνοδερκὴς] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητῶς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητῶν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητος c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδητος. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpicienti. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀφχρήσασθαι cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ἕνεκα] I. e. ἀτράτου, *ſive ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσην] Ἄσιν. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed ἄσιν *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Pollace* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλου. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλους μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forſ. παρέχειν adjecerat *Geſn.* Idem ha-

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ οὐ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί οὖν ἂν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον διαιτώμενον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτίᾳ, οὐκ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελεστέρου μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν διαιτᾶσθαι δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεεστέρου, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, καὶ ἄπορος. Διαφέρεις γοῦν οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ τὴν ἐφήμερον τροφὴν μεταιτοῦσι.

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἰδῶμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, καὶ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσῳ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔγωγε τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσῳ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, καὶ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῶν ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γοῦν αὐτῷ ὅ, τι οὐ τὴν χρείαν [b] ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθής, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὕτη τοῦ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne

ut

[a] ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *H.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. [b] Ἐκπληροῖ] Ἐκτελεῖ *Fl.* [c] Ἆρα] Ἄρα *Fl.* [d] Καὶ αὕτη] Sic *J.* Αὐτὴ ſine ϰ *H. P. Bz. Er. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto ϰ.

habet *Gujet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius fit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae hic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deſiciens* &c. *J.M.G.*

38. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *E.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ. ἴσ' ἔργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *Bz.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' ὖν, τὼ πόδε κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ἵτως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἔστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον ὖν πορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τ πολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] οὐδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τὼς μὲν δὴ πόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον ἀφικείμενος τ πολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸν σῶμα [l] τ λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· χρεὼν γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' ὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐθ' οἱ πόδες φαίνοντό μοι σκέπης ἐνδεεῖς ἔχειν, οὔτε τὰ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια παντάχῃ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς ὖν, εἰπέ μοι, τούτων ἔτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μου καὶ φαυλίζεις τ βίον, καὶ φὴς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τ φύ-

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *Ald.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν *L.* Οὐδὲ *Fl.* [i] Ἢ] Ἢ *L.* [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. Bl. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Εἰ εἰ κ. *Fenfii.* Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *Hl.* 2.

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam senserat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδὲ. At quum *L.* & *Fl.* οὐδὲ habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲ cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid intercideri; nimirum εἰη, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἰη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἰη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

Φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, ἡ τ' θεὸν γῆν ἐν μέσῳ καλατεθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὡς ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τ χρείαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τ γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ ἐδεσμάτων μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὥσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅσπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδὲν χρείττω τ κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] πολυτελεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτων φορεῖς, οὐδὲν ὀλιγοτελέστερον ἀχλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἔμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τ ἄλλην πολυσκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλασκευασμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τ τεχνῶν ἔργα, δῶρα τ θεῶν ἐστί. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄλλως μὲν, εἴ τις ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τ καλῶν. μανία τις ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἐστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, κἄπειτα παθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. CYN. At tu fortasse recte *istec*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

a Μόνον] Μόνου Fl. Sed perinde est. b Παραπλ.] Ἀρκεῖ Fl.

καὶ ἀσθενίσειεν, pro εἰ καὶ ἀσθενίσειεν. J. F. R.

13. Ὀλίγον δὲ ὕστερον γραφῶσι διόρθωσις, ὑπὸ τ πολλῶν ἐπιτρίβεσθαι μᾶλλον] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione secutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Graeca rite consideratem. Certe res ipsa non patitur; ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam aegroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

neque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime apposita sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in-

ἐαθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀσθενέσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀπτριβήσεσθαι μέλλων· ὅστις ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἔγγιστα κειμένων ὀπαλεξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐαθίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, σωίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενέσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῷ καθ' ἑαυτὸν, ὅτῳπερ ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῷ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοικότες, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἀπαντάχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, καὶ γῆν, καὶ θάλασσαν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῆς εὐπορίστων· καθόλου δὲ πράγματα, καὶ κακὰ ἔχων

c Δι] Δαι Fl. d Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὔ tantum Fl. e Ἔχων] Forſ. ἴσχων Geſn. f Κακὰ] Κατὰ male Ha. cum tamen Hi. recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici maſculine; ſunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *pauciſque ut nutriatur opus habeat, quum a multis, ſi multa deglutierit, futurum ſit ut eneceatur.* J.G.

64. Ἐμ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γοῦν δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ καθάσκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, ἀφ' ὅλης ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας καθέστηκε. σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπουδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἐστὶν ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ ἀφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; καὶ μόνον ὅτι πολέμοι ἀπόλλυνται ἀφ' ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις ἀφ' ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, ἀφ' τὸν χρυσὸν προδοθῆναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίγνεται, τὰ μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τῶν δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπασῶν· τὰ δὲ ἐκπωμάτων τὰ ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούντων πότον, οὐδὲ τὰ χρυσᾶ, οὐδὲ τὰ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸ ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ἐπὶ ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παντοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν

universum moleſtias & mala habere, quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

a Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται *Fl.*

64. Ἐριφύλῃ] Amphiarai uxorem. *M. du S.*

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν ἑτιδ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime *Chryſoſtomus* in Diog. ſed e tyrannide p. 90. *J. M. G.*

84. Εἰς ταύτῃ] Subaudi ὁδῷ. *F. G.*

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta *Fl.* Ed. in qua non reperitur. *M. du S.*

rare cupiditatem, nisi quis delicatus nimis esse velit: neque in illam ipsam furor suus & corruptela sufficere hominibus videtur. Sed jam etiam usum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura sua apta non est, ut si quis plaustri loco uti tanquam plaustro velit lectulo. LYC. Et quis est ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plaustra sic lecticas agere cervicibus. Ipsi vero supra jacetis delicati, & inde velut asinos habenis regitis homines, hac non illac vertere se jussos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, sed tincturas machinantur per illas, quales sunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte sane. Potest enim inficere, non edi modo carò purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata est. Alioqui etiam cratere possit aliquis per vim pro olla uti: sed ad hoc factus non est. Verum enim vero quomodo possit aliquis omnem horum enarrare miseriam? tanta est. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accusas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante describebam*, modestus, epulor illa quae ante me posita sunt, &, quae minimo parari possunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem desiderans.

12. Deinde bestiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores bestiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. καὶ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ ἀφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐχειν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, ὡς ὁ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀνθ' ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἔστι; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτοὺς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκειθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτην ἀλλὰ μὴ ταύτην τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' αὐτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναιτο γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδέσεως μόνον τὸ τῶν πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τίς κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἂν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τὴν δὲ ποικίλων καὶ πανδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Κἄπειτα [d] θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν [e] θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν λόγον, ὑδενὸς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καλαμάθης ἀκριβέστερον τό, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* *c* Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ posteriores. Οὐκ ἐπὶ adscripserat *Cesa.* Bene; sed jam non opus. *d* Θηρίου] Εἰ θηρίου *Fl.* *e* Θηρίων] Θηρίον male *H2.*

3. Νὴ Δία] Concedentis est νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, sed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negationi addit *Aristid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adsentior hic mutandum; aut saltem negative vertendum. *J.F.R.*

ὀλίγων ϗ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δέον τῶν πλειόνων οἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ πανταχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. Διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν ἀδενές, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, [a] τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, ϗ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν οἰκτρεῖν γυμνὸν, δέρμα μόνον ἔχοντα, ϗ μηδενὸς τῶν αὐτῷ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' ὁ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς ϗ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· ὁδ' οὗ πένης, ὃς γῆς ϗ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γοῦν ὁρμήσειεν, ἀπανταχοῦ πάντων ἐκράτει, ϗ οὐδενὶ τῶν τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ κρείττονι ἑαυτῷ, μέχρι περ ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων ϗ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, ϗ διὰ τοῦτο δεδιέναι [b] τοιοῦτον; Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, ϗ καρτερικὸς ἦν, [c] ϗ κρατεῖν ἤθελε, ϗ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. Ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, ὁ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὐτόν;

Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, ϗ γυμνὸς βαδίζειν, ϗ πώγωνα ϗ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, ϗ οὐκ ἐκείνῳ [c] μόνον, ἀλλὰ ϗ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque sit, tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam sanos: in universum vero quod ubique deterius est, illud pluribus indigere eo, quod est praestantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] Fl. praeeunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατεῖν] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνῳ Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δὲ ὁ μόνον τὸ Ἑλλάδος ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυσμῶν, πάσης ἦρχε γῆς, ϗ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, παρ' οὓς ἱερά ἐστιν Ἡρακλέους κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων ϗ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχω, ϗ διὰ τοῦτο δεδιέναι τοιοῦτον;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam appositi viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενον. ὑγρότητα γάρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸ πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους ὧν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιούς, καὶ ἐκείνους μιμεῖσθαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τὴν θαυμαστὴν ταύτην εὐδαιμονίαν, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἑαθῆτας, καὶ λεαίνοντες καὶ φιλούμενοι πᾶν τὸ σῶμα μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ἥτε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἰρεῖσθαι τὴν ῥᾳδίως πορισθῆναι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἂν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

f Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male *P.* *g* Ἵππων] Ἵππου *P.* sola. *h* Χείρωνος] Τοὺς Χείρωνος *Fl.*

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules praepaupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, eguisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; σὺ δοκεῖς θεᾶσθαι τοιοῦτος; nam illud τοιοῦτος pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον· nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab tersissimo scriptore speret? *J.J.*

40. Περιιέναι τοιοῦτος] Etsi θεᾶσθαι τοιοῦτος alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτος, quia sic ad praemissum σὺ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J.F.R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτος est. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J.F.R.*

μίαν τῶ πλείονι· ἀλλ' ἡμῖν αὐτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῶν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ διάφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ χήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφερόμεθα. θαυμάζω δέ σε, πῶς ποτε κιθαρῳδῶ μέν τινα νομίζεις εἶναι, καὶ χῆμα, καὶ αὐλητῆ, νὴ Δία, χῆμα, καὶ τραγῳδῶ χῆμα καὶ εἶναι οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲν δεῖ ἑνὸς ἰδίου χήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅπερ ἀναιδέστατον[a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ὄφελ, καὶ ὅπερ[b] ἀπεύξαιντ' ἂν ὅτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν χῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἰς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa absit, & plus aequo habere nunquam ego concupiscam, minus contra me habere possim tolerare!

16. Habes rationem nostram, multum sane diversam a vulgi voluntatibus: nec mirum, si habitu ab illis differimus, qui tam diverso simus instituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam vestitum putes & habitum esse, & tibicinis habitum, & longam vestem Tragoedi: viri autem boni habitum & vestem non jam putes, sed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum sit? Si quidem unus & suus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime detestentur?

17. Jam vero is est meus habitus, quod squalidus sum, quod hirsutus, quod detritam gesto penulam, quod comatus, quod sine calceis. Vester autem ille cinaedico similis est, quem discernere nemo possit, nec colore vestimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, si recte habet, sensu pane novo sumitur. Non enim *inverecundum*, ut assolet, sed *quod pudorem incutere valet*, hic necessario significat, sed tamen esse locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅπερ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Nescio quid sibi velit ἀναιδέστατον, quod *impudentissimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum esse inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέστατα superlativo quasi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque sic interpretatus sum interea. Nisi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναίδεια est ἄμοιρον, ἄτιμον quae si sequamur, χῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes esse velint homines luxuriosi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀηδέστατον vel ἀειδέστατον. *J. J. Wetst.*

2. Κομᾶν] Dixi jam supra ad cap. 1. & ad Nep. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δόξῃ τις ἀηδὲς τὴν αὐτὴν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντι] Imperite versum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aestimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipsi praepos. ἀντί. *L. BOS.*

Τί ἂν δόξῃ] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipsi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῶν δέ] Al. ἡμῶν δέ. *F. G.* Sed vulgatum praestat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοιγε δὲ ἡμᾶς μαλακίζεσθε, καὶ διαπορεῖσθε τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non semel haec verba inspexi, & congruentem rei, qua de agitur, sensum in iis perspicere conatus sum. Sed frustra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum sint, jam nos in vitam vestram traducere aequum censetis, nostramque corrumpere, quum saepe male consulta sint, quae facitis, ipsique vestris in negotiis minime circumspecti sitis.* Satis patet, Interpretem non secutum esse vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exstante, cogitare fecit. Et, ecce, sic dedere-

runt

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, *ut* qui male

χαλασκευῇ τριχῶν, οὐκ ὀδμῇ. ἢ γὰ ἀπόζετε ἤδη ὡς πλήσιον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄτοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δόῃ τις ἀνδρὸς τ' αὐτῷ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲ πόνους ἧδέν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ἧδέν ἐκείνων ἧττον. ἢ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, ἢ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲ ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὁποιοπερ ἂν δέωμαι. καἰγὼ μὲ ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθαι, ἢ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τ' θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διά τ' εὐδαιμονίαν ἧδενὶ τ' γιγνομένων χρέσκεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, ἢ τὰ μὲ παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τ' δὲ ἀπόντων [c] ἐρᾶτε· χειμῶνος μὲ εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, ἢ καύματος μὲ ῥίγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, ἢ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲ ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Καἶπειτα δὲ ἡμᾶς μελατίθεσθε ἢ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, κα-

[c] Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *J.* male. Prius cett. [d] Ἡμῖν δὲ] Ἡμῶν *Hr.* & 2. male. [e] Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amb.* Ἀπανορθοῦν *J. V2. Fr. H. B.* male. [f] Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Καἶπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθε ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν· αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τ' ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Alius* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βουλευόμενοι. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλεύομενα πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βουλεύμενα pro βουλευομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adscripsit ἴσως, βουλεύμενα. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βουλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βουλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μελατίθεσθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα εἴπερ ἔξεστι, & 4, 4, 14. Νόμως, ἔστι πολλάκις αὐτοὶ οἱ θεῶμοι ἀποδοκιμάσαντες μελατίθενται. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγω κατάρχοντας ὧν συνῴδοις ἐ συνῴδοις, εἶτα ὠθοῦντας ὡς κρείττοσι, καὶ μελατιθεμένους ῥᾴστα πρὸς τὐναντίον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μελαμέλει σοι ἐκείνων, καὶ μελατίθεσαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν οὐδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γάρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ ὃ καὶ πλησίον τι, ὃ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινομένου· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· οὐδ' οὐκ ἔτι καταβῆναι, τοῦ ἵππου θέοντος ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δεικνὺς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ ποι φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, εἰρεῖτε ἁπλῶς ἴσως, ὅπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δὲ, ὅπῃπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοχρηματίᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. ἐφ' ἑνὸς γὰρ, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ κρημνούς. ἵστε δ' ἴσως πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, τηλικαυτὶ ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. οὐ γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum hunc*, equum monſtrabat, *viſum fuerit.* Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati;* interdum, *Quo gloriae ſtudio;* interdum, *Quo lucri cupiditati.* Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλευόμενοι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε καλῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν *Fl.* In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὦ δὲ male *J.* & *V2.* c Φαίνεται] Δύνασθαι G. d Ἄλλων] Ἄλλας *Fl.* e Πεσεῖσθε] Πέσεσθε *Fl.* Πέσεσθε marg. *A1.*

32. Βουλευομένοις] An βουλεύσιμοι; *F.G.*

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quid ejusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύνασθαι. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. *J.G.G.*

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta *B2.* quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequissimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim versari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

οἱ κομψόταλοι, ϗ ἐπιεικέσταλοι, ϗ χρετῆς ἐπιθυμῆντες. ὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλυμμένων ἀνθρώπων [f] ὐ θεραπεύω, τὰς δὲ χρυσᾶς στεφάνους, ϗ τ πορφύραν, τύφον νομίζω, ϗ τ ἀνθρώπων καλαγελῶ.

10. Ut autem de habitu discas, quam illum non viros modo bonos, sed ipsos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, simulacra Deorum adspice, utris similiora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, sed barbarorum etiam templa circumiens inspice, utrum capillati sint Dii & barbati velut ego, an sicut vos tonsi fingantur pinganturque. Verum etiam sine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipsos illum Deos decere, appareat?

Ἵνα δὲ μάθῃς σὺ τὸ σχῆμα τοῦτο, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνοι ἀγαθοῖς, ἀλλὰ ϗ θεοῖς πρέπον τοῦτο, ἔπειτα καλαγελᾷς αὐτό, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τ θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τ Ἑλλήνων, ἀλλὰ ϗ τ βαρβάρων τὰς ναὰς [g] ἐπισκόπει σαυτοῦ, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημμένοι πλάττονται, ϗ γράφονται; ϗ μὴν ϗ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί οὖν ἔτι τολμᾷς σὺ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαῦλον, ὁπότε ϗ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omisit *Va.* *g* Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *Ha.* *h* Αὐτοὶ] Nihil mutare *Fl.* addit *Solan.*

ergo expressi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τ καλυμμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *Va.* abest ὐ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel ἰδιωτῶν omissum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetst.* vel id pro ἀνθρώπων substituendum est. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

ΛΥΚ.

Ἆρά γε ὁ γνῶναι τὰ σολοικίζοντα δεινὸς, ὅτῳ καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδὲ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὰ

LYC.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. Bt. H. P.* &c. Ψευδοσολοικιστὴς *Th. Mag.* male in v. τεθηξεται. Sed recte ψευδοσοφιστὴ idem v. ἀ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *Bt. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἆράγε] * Βελόμεθα ἅπαντα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὁ δὲ Λυκιανὸς βελόμενος † —— εἰσάγαγε σολοικίζοντα, ἵνα δείξῃ τὸ σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τὸ σολοικίζοντα. *V.*

* Βελόμεθα] Lacuna hic est in V. Deest nempe ἐλέγχειν, aut simile quid. *M. du S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum explorasse. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc tessatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit νῦν δὲ λῆξαι λόγου. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τεθηξει, quodque pluribus post Cl. *Graevium* ostenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ὑπερατticίζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & misceia, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribligineni habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque politis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo. A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν εὐγενῆ παρεκόπησαν Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγριοικίσθησαν λῆξαι τὸ ἐν Σόλοις οἰκισμόν. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo soloeciſſabo.* Quae locutio jam soloecismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥξω, inquit *Thomas Magister*, ἄν ὦ

re ſic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipſe ſtribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, ſi a ſtribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem poſſis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito ſtribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non obſervante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem ſoloeciſmo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rurſus vero conſi-

οὕτως ἔχοντα; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ὃ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἕτερον φωράσαι δυήσῃ τοῦτο δρῶντα, καὶ ἐλέγξαι τὸν λεγόμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπισάμενον. αὖθις δὲ σκόπει, ὃ γάρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπισάμενον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπισάμενος male *J. H. B1. Ald. Er. S.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ὲ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πῃς ἀπ' ἄρτι ἔρχομαι ἐ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἥξω μηδέποτε εἴπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἐ παραγίνομαι, ἄρτι ἥκω, καὶ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctiſſimus interpres *Joannes Nunneſius*. Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam*. Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni*. Quibus ſignificant ἄρτι particulam futuro junctam non carere ſoloeciſmo, cæterum praeterito & praeſenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Jampridem enim ſoloeciſſare geſtio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic deſiderantis vim habere, & eſſe praeſentis temporis, cum a themate σολοικίζω ſit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς infra videbis, dum in verbo διαφθορᾶς referemus Moſchopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non poſſe jungi praeſenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα ſcribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praeſenti jungi. Alioqui parum Attice dixiſſet *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἥκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*; quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑπογύου ſignificare, hoc eſt, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ ὃ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Ariſtophanem*. In avibus: οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτην ἐγώ· καὶ τἄγγωμα ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ ἐθέμην. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄνυστον οἷον ἄρτι ᾠήτησο. *Euſtathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνεπιμερίζεται, τῷ παρωχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα· ἐν τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ καὶ τῷ δεῦρ' ἤδη δύο γενεαὶ ἔφθιντο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι εἰκοσὶν ἔτη ἐστὶν ἐγώ. καὶ τῷ μέλλοντι, εἰ ἐ δοκεῖ ὁ Λυκιανὸς εἰς τοῦτο ἀπαρίσκειν, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται. ἃ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀντὶ τοῦ, ὄντως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθόν, ποῦ λοιπὸν ζήσομεν τὸν Λυκιάνειον σολοικισμόν, τὸ λέγοντα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, ſed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus verſus eſt & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta eſt, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum*. quæ & ipſa futurum reſpuunt. *Sueton.* Auguſt. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviæ ſororis ſuæ filio tantum quod pueritiam egreſſo, deinde ut is obiit M. Agrippæ nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, qua tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus eſt Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente ſole.* Veſpaſ. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Hæc cum ſcriberem, tantum quod exiſtimabam ad te orationem eſſe perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Vid. *Euſtath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* l. c. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, ſed de ἄρτι agit, adeoque lapſus memoria *Euſtath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis deſidero; eſt enim pleonaſmus uſitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et ſupra ad *Aſin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπισάμενον] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπισάμενον. *M. du S.*

17. Ἐπισάμενον] Βπισάμενον legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλαυοῆσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶσθα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲ λέγω, καὶ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (sunt) quae scis, (sunt) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καλαμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τὸ ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους ἀρτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μοὶ σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δὲ σε B2. & *Amst.* Non habent σε ceterae.

18. Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ'] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μὲ, τὰ δὲ. *V.*
23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον ὑδέποτε μέλλοντι συντάττεται * ἀπαρεμφάτῳ, ἢ παρατατικῷ, ἀλλ' ἐπιτακτικῷ ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ ὑποτακτικῷ, ὅσαυτως ἐπαρχημένῳ. ἴδοι ἔν εἰπεῖν, ὄφελον ἀκολουθεῖν δυνηθῆναι. καὶ μάλιστα ὅτι ἐπὶ τοῦ νῦν προσκειται, ὁ ὑδέποτε ὑδὲ αὐτὸ μέλλοντι συντάττει). Διττῶς ἔν τῷ ἐπὶ σεσολοίκισαι. διὸ λέγει ὅτι τρεῖς σεσολοίκισαι. *V.*

* Ἀπαρεμφ] Videtur ἀπαρεμφάτου hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J. Cler.*

18. Ἃ μὲ οἶσθα, ἃ δὲ οὐκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲ ἃ δὲ, μὴ εἰπῃς, ἀλλὰ τινὰ μὲ, τινὰ δὲ, εἰ ἐπὶ Λεκιανὸς λέγει, οὔτε οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπεδάζων. λέγει γὰρ ἐν τῷ ῥητόρων διδασκάλῳ. Ἔπειτα δὲ ἐν αὐτὸς ἃ μὲ προϊόντι ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καθ' ἑαυτῶν καὶ πάλιν ἐν Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς θνητοῖς, ᾧ μὲ πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μνᾶς, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔτος ἐξηλέγχει τοῦτο ἐν ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψωδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲ ἐπιστολὰς οἷς δὲ δῶρα ὑπεισδέχων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπίκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφοβήσασθαι, ἃ δὲ καλαπρησασθαι. Ibidem in eodem: δένδρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῷα φιλία προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέφαξεν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκεν, ὃς δὲ παίλυνεν αὖ τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίαν. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἐπίδοντο, ὃς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωτήριψε, τὰ δ' ἑκαστον, neplura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Praec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνῆσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅταν ἀεὶ ὑπτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελκυθότι. ὡς τὸ, ὄφελον κατόδυθείησαν αἱ ὀδύ μου. Παρελκυθότι δὲ ὡς τὸ ὦ θεολόγων· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν πρεσβία. καὶ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε ἀντὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίθεται. Ἡρώδιανος ἐν τῇ πρώτῃ, μήτε εἰδὴν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνῆσῃ soloecismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνῆσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth.* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὤφελον, ὄφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* professo necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confeciſſe. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοιλα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεκται, καὶ συνολοίκισται [b] τέτραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. Bt.* &c. Τριπλῆ *Fl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι· οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Καλῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσέθηκεν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντι τι ἔμπροσθεν ἄλλο. κακῶς ἂν ἐκ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐκεῖ πρόιθι φησί. *V.*

mina in Graecis servarant, qualia inveni in *P.* Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισῆς integre. Vid. Lectt. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Gesn.* sic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενείους] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φέρε, inquit, ἅμα ἐκ τ' ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὴν τι ἐκ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἦτ' ὀλίγη, τὴν δὴ ἀρ' ἔτι ἐν ὠδῖνι λίπεν Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides levitèr posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδιανύσας *in finis fabricatus*. *Appianus* in Libyca historia: διήλασεν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενείους ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγενήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενείους] *Adultos*. qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *Bt.* & *A.* est illud σε in reliquis deest. *M. du S.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τούτου τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τριακαιδέκαθλον γοῦν ἆθλων οὐκ τούτου ἕνεκα μικρὰ ἐκτελέσειεν. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνι τ' ἆθλον ἂν ἀναγκαῖον τὸ μῆλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὰ ἆθλα δίκαιόν ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: καὶ ἆθλα ἀναιρεῖν τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem significant promiscue. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: καὶ μὴ γήρας ἐκ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἴσχειν. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἆθλον διαφέρει. ἀρετικῶς μὲν γὰρ τὰ ἀγῶνα δηλοῖ· ὑδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his scribunt *Mosthopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλα, inquit *Moschopulus*, τὰ βραβεῖα, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Σωήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique*, *siquidem voluisses*. Sic interpretare. Ut σωήσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset σωῆναι ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen σωήσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto solocisimum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino usitatius est. *J.G.G.*

Σωήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Excitat Lycinus Solocicistem, ut, quandoquidem male sequatur praecuntem, id est Solocicismos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam σωήσω ἂν solocecum pronuntiat Scholiastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὼ νῦν ῥηθέν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

[a] Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικὴ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγως, τοῦ λαγὼ ἡ γενικη, ἡ δ' αἰτιατικὴ τὸν λαγὼν μετὰ τοῦ * νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

* Νῦ] Νῶν prave editum ante, & erat νῶν hic male in V. Sed mox *v.* tantum habet, etsi in Impr. νῶν utrobique editum sit. *M. de S.*

46. Κακῶν] Κακὸν. *F.G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecissimum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J.F.R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δέ φησι, τὸν λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς εὐ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μὴ τοῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν σωκρπάσειεν ἡμῶν καὶ εὐ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίλων τὸν λαγὼν ὀφθησομαι. Ξενοφῶν δ' εὐ Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν. λαγῶ ἐ ἀφεστηκώς, ἔπει τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεών, καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὼν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ εὐ Ἀμύκλῃ Σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ ἀφὲ τοῦ ω. διαπλησίως προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι εὐ Κόλαξιν, ἵνα μὴ παρὰ μὲ βατίδις καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες ἀλίπλοδες. ἴσασί δ' οἱ ἐ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν παρεστηκότες προφέροντες. διὸ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐστιδὲ τὰ εἰς ὼν λήγοντα τὸ ὀνομάτων ὁμοτονά ἐστι, καὶ μεταληφθῇ εἰς τὸ ως, παρ' Ἀττικοῖς, νεώς, καλῶν, νεὼς, κάλως. ὕστερος δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ἀ τοὺς Εἰλωτας ποιήσας, εἶτά ἐστι τὸ μὲ Ἰακὸν λαγός.

Λαγὸν ταράξας πεῖσει τὸν θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀτλικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀτλικοὶ λαγὸς. ὡς Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέν τοι ἡ πτῶκα λαγωὸν, μ' μέν ἐστιν Ἰωνικὸν, πλεοναζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀτλικὸν τὸ ο. *Typhon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τὸν λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *litterae. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὼν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί. *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant raja, lepores & foemina inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem qua vocabula in* ως *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλῶς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὸν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὼν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi, lepores. Quod vero dicunt* πτῶκα λαγωὸν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *sin Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὼ, ut hic Lucianus. qui & *de Domo sua*: ἀπέχων τὸν λαγών. *Herodotus* λαγὼν μηχανησάμενος. Ibid. δέδοτα τὸν λαγὼν κύρειν. Idem in *Polyhymnia*: ἵππος δ' ὅτευ τὸν λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγὼς dixit, & in Melpomene λαγὼν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸν λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγώ. Ibidem ἐπὶ δὲ ἐ ἄνδρὸ τοῦ εὑρίσκειν τὸν λαγὼν ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Ἀστὸς δὲ ἐπιστάμενος αἴσιος ἂν κατεῖδε τὸν λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεὼν pro θέειν ἰωνοσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, θεῖον ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, ἀφὲ τὸν ἀγορᾶς θεῖον βοῶντες καὶ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξεν; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἆρα παρῆξεν. *Sane praeteriit.* *J.G.G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸ λαγώ· εἰ δὲ μὴ, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ τῷ ὄντι τὸ ἄγαν

[b] Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. Vr.* & G. Παρῆξαν cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, niſi Atticae dictionis & elegantiae gnariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deſiderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque ſe praedenſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῦν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Quom. Hiſt.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ὁμηρος) ἔθαδεῦ τὸ Τάνταλον. Ibid. c. 45. *Ἀρειον ἦν ἐφ' ἅπαν ἐχωρήσῃ τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἱρμηνίαν συζῆ συμπαραθεῖν.* In *Amoribus* c. 41. Καὶ σιφάνῳ μὲ ὁ κύκλῳ τὴν κιφαλὴν ἔθαδεῦ. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπαρεθεῦς ἄνω καὶ κάτω. *Demoſthenes* I. contra Philipp. *συμπαραλῆτε ἄνω καὶ κάτω.* niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic *συμπαριθῆτε* legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, *συμπαραθεῖν* habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *pone ſequi, comitari:* apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus *τῦ, una circumferri, circumagi, circumcurrere.* Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſiquibi alibi, una cum eo circumferamini ſurſum, deorſum.* Porro & ἀναθεῦν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῦν ἴδοι ἄνω. Ita & ἀλφεῦν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὰ τ' ἀπλανύσιος, ὡς ἅπαν ἀλφεῦν τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῦν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴθει δρόμῳ ἐπὶ τ' ἐσόρμου νεώ. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βουλει, πλεῖ, καὶ ναῦ, καὶ θεῦ κατὰ τῦ κλύδωνος. In *Icaromenippo* c. 19. θεῦ φέρων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. ὡς Κολοφῶνα θεῦ. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῦτε, καὶ βοῶσε, καὶ Κλεώνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Ἐκκλησ. vſ. 109. Ὅπου ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ κάλαυνος. Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θέειν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec reperiri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ἐνταῦθα κατέμειναν, ait de Aſſyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ φίλοι τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς καλαθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλαθεῖν. *J. J.*

Ibid. Μαθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum *μαθῆκα* dixiſſet θεῖν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim *μαθῆκα λαγὼ*, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſane optime θεῦν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῦν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico eo contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χερσὶ μὲν μαθῆκα τοὺς ἀλάστορας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, *εἰ μὲν νῦν σε μαθῆκα θανεῖν. Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγοὶ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼ δὲ ἔλαφοι, & *εἰ λαγὼ εἰσὶ λάσιοι.* & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷα χωρία φεύγουσιν αἱροῦνται οἱ λαγὼ ὑπὸ τούτοις τὰ δίκτυα δυσέμβολα ἐκπετάσαντες ἵνα ὑπὸ τοῦ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἴνιδῃ. Quae male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles tetendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendlebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. Gr.*

54. Σὺ δὲ τῷ ὄντι τὸ ἄγαν παιδιᾶς διέφθορας] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus:* διέφθορε ἤθε τὸ ἀλφθεῖρον, ἤ τὸ ἀλφθαρμένον. Ἀριστοφάνης τὸν Κόραις· διέφθορε τ' ὄρνεον. Μένανδρος Ἀδελφοῖς· εἰ δ' ἴσε τὴν κόρην διέφθορώς. Ὅμηρος φρένας ἠλὲ διέφθερας, (id eſt, διέφθαρης τὰς ἑαυτοῦ φρένας) οὕτω καὶ διέφθορος αἷμα· εἶπεις ἀτεχνῶς σολοικιεῖς. *Phrynichus:* Διέφθορός αἷμα τ' ἀμαθῶν τινες ἰατρῶν ὕστ' σολοικίζοντες. δέον λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθιται. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφιλὲν πολὺ τῦ διέφθορος αἵματος. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ καχεκτοῦσι μηδὲ διέφθορόσι φλέγμα ἐ χολὴ τυεῖ. Idem in libello εἰ πρεσβύτερα πολιτεύεσθαι. Διέφθορόσι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione:* Ἡ Κάτωνος ἀργαισοτροπία ἐπιγενομένη βίοις διέφθορόσι. *Joſephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καταγνῶναι. ὁ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά.

ne corrupisti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipso (*verbo corrupisti*) male loquentes deprehendas.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλοὺς ἤδη σολοικίζοντας καταγνούσης. ΛΥΚ. Καὶμὲ τοίνυν εἶσι τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τὴν τὰς τίτθας θηλα-

4. SOL. Quomodo ista dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices suas lactant (la-

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ *Fl.* omisso καταγνῶναι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν] Ἐπειδὴ φησι ὁ πρόσεστι τῷ σολοικισμῷ εἰς τινα ἐσολοίκισα. τούτου χάριν οὐκ ἴσως ἡ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ἡ δὲ ἀντιστρέψας ἔφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα δίδωσι διέφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syncsius:* Ἢν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίαιταν. *nisi judicent qui corruptis sunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magistrum*, qui in diversa est sententia: Διέφθορεν, inquit, αὐτὶ τῦ διέφθαρη. Λυσιανὸς δὲ τῷ Ἡρακλέης ἐ Ἀσκληπιῦ λόγῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διέφθορε τὸ σῶμα. ἄταξ δὲ αὐτὶ τῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕστας τί μου κὴ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἔστι δὲ ἐ ὁ παρακείμενος ἐ χρῆσει. Ἀριστίδης δὲ Πειραιᾶ· Ἢ πῶς τοὺς Ἀθηναίους εἰκὸς διεφθαρκέναι. *Joseph.* ὧν δὴ αὐτοῖς ἐ τὸ διέφθορότων τοὺς ὀφθαλμοὺς σωματοσμῷ. id est, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἡμισυαίαν αὐτοῦ διέφθορότα passive. Utraque significatione utitur *Philostratus.* In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας κὴ τ' ἰκτίνη ὁμαλίας διεφθείραι αὐτόν. id est, corruptum esse. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βαλεῖν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τ' υἱόν. *Fussit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod sibi filium perdidissent.* Idem in *Polemone*: Φερεκλῆν δὲ ἐκεφότα διεφθορότων ἤδη αὐτῷ τ' ἀρθρων. Et in eodem: Ὅτομα δὲ τῷ μειρακίῳ Οὐαρ, διεφθορὸς ἐπὸ τ' κελάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ἀσμάτων. quod active & passive potest accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes. J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expressit *Ammonius*: διέφθαρται μὲ γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τ' ἕτερον, ut τὸ τινα & τ' ἕτερον idem significet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie sit, exigere post se accusativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λεγό. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus sum, quod e scholio irrepsisse arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo insit strobligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intransitive positum sit, absque casu accusativo, contra usum Atticorum. Parum obtemperatum hic esse Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, satis ostendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τὴν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc est, *nutrices lactentium* ut solœcismo solœcismum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Mœrhopulum*, quorum haec sunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μεταφορικῶς ἀ ἴτεας, κὴ θηλάζουσι τὰ τεχθέντα ἀμεταβάτως. *Lactat mulier quos peperit, & lactant nati absolute.* Attice igitur *Aelianus* XIII, 1. Ἡδῶσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philostratus* Sophista in imaginibus, λέγεται δὲ καὶ τὸ Θηλιᾶ θηλάζαι τε αὐτὸν ἀ ἴτεας. Et *Lysias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ὑμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων κὴ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in sacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, κὴ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, κὴ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, κὴ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε ἐ μαστοὶ ὃς ἐθήλασας. Dic igitur τ' ὠὰ τ' τίτθης θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem secutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, ὠὰ τ' ἵππου θηλάζει ἀ τ' πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum instar fugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζούσαν vocat, & pueri θηλάζοντας ἄφθησαν τὸ θήριον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχειθ κελεύων τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἴσως συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κύοιτο ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζει ἐνεργητικῶς ὑμεῖς ἀντιλαμβανόμενοι τῦ ῥήματος ἐπὶ τ' παιδίων τ' θηλαζόντων. Ἀντίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lysias* in supra posito exemplo. Interpres hic a vero longissime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνεσθαι παιδία σολοικισμὸν ποιοῦσι] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et sane apud idoneos auctores, Aristotelem, Theophrastum, Platonem, Demosthenem, Isocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philostratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione passiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας ἐ σπερμάτων ἐγὼ παρεδίδουν. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς αὐξανόμενον τὸν προσφυόμενον ἀπεργάζεσθε ζῶα κὴ γενήσεται, τροφὸν τε διδόντες αὐξάνετε, κὴ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantissime vertit in libro de universo, ut omnia: *Horum vobis initium stirpesque traditur. Vos autem ad id quod erit immortale, partem attexitote mortalem. Ita orto-*

(*laſſent*). Aut ſi ne nunc quidem me ſtribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*creſcentes*) pueri ſoloeciſmum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec ſi ignorabimus, nihil intelligemus noſtrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum eſſe ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ὁ νῦν ἔγνως σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοιτο [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τ' ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

[b] Ἢ] Πιούσας *Fl.* omiſſo ἢ. [c] Παιδία] Παιδία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοιτο παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἴδιά εἰσιν παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφελεῖ δὲ ⊖ τὸ δυνητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τὸ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ διαλῆ σισολοίκισαι, καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἂν, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος χρήσει, τοῦ γνωσομεθα οὐδέποτε γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττουσι). *V.*

In altero *Voſſiano* ſic: [ἂν] ἰσέον ὅτι μᾶλλον ἂν δύναιτο μὴ τοῦ ἂν ἐκφέρειν). ὃ γὰρ εὕρηται ἔξω ἂν, καὶ ἐρῶ ἄν. Διὰ τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ἔν τι τοῦ εἶναι ⊖ προσδιαιρῶ, ἵνα μᾶλλον δηλώσωμεν. μᾶλλον δὲ οὕτως, τίς χρεία τοῦ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μὴ ὄνομα εἶναι, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. ſequens, in quo refelluntur quae hic prave obſervata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc ſcholium exiſtimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & conſumtos ſinu recipiatis. Sed pro *ſtatus* in hoc loco legendum eſt *ſatus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, ſed originem & cauſas originum. Et ſic legendum eſſe, ex Graeco ſatis conſtat, ubi σπείρας legitur, quod Cicero *ſatus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum eſt, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum ſalaciamque Caeli ſatu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum ſatu orti eſtis, attendite. Tuſcul.* quaeſt. lib. II. *Cultura animi Philoſophia eſt, quae extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad ſatus accipiendos.* Idem de ſenectute: *Quid ego vitium ortus, ſatus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' οἴκους. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: καὶ τοὺς πονηροὺς μᾶλλον' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur caſtigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Eſt tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολίμους τ' αὐξάνειν' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroaſtri*: μὴ σύγε αὔξειν τὸν ἀμαρμάνην. *Syneſius* περὶ Φαλάκρας paſſive dixit: ὅτι τρίχες κἂν τοῖς ζῶσίν εἰσι νεκροὶ, ἀλλ' ὅτι τεθνεῶτων αὔξουσι, id eſt, creſcunt. Active autem, ὅτῳ μὲν ἔν καὶ αὐξήσειν ἡμῶν ἐν τῇ πόλει τὸ τῶν ἐξωλεστάτων καταλογῶ. *Syneſius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ ἴρρην ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τροφαῖς, τόδ' αὔξει βίότῳ πολύπονον. Id eſt, *Herculem alit & auget induſtria.* Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem eſt reverentiae ſacrae ſcripturae, quae his ſuperſtitioſis Grammaticorum & Atticorum legibus ſemper ſoluta fuit. Magnus *Eraſmus* in illud Apoſtoli ſcribens quarti ad Epheſios: Αὐξησωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere ſignificationem quam neutralem. Sed praeter ſuperius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controverſiam bis capitur active. Is eſt in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae ſubjiciemus exemplis, paſſive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloſſ.* II, 19. II. *Theſſ.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι ⊖ γνώσει τοῦ Κυρίου. *Joſephus* in quarto antiquitatum: Πολλῷ μᾶλλον αὔξειν ⊖ φύσις. *Thomas Magiſter* ſentiens cum Eccleſiaſticis ſcriptoribus diſſentit a Luciano, quem operae pretium eſt audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργείᾳ οὖ, οἷον αὔξει ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τοῦ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐδοξίας τ' παιδιοῦσθαι, ταύτας αὔξειν, μὴ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης δὲ τῷ εἰς Ῥόμιλον· Ἀλλὰ καὶ εἰκότως ἠὐξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησον δίκῃ ⊖ αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου· Οὔκουν ἐπείγει ⊖ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν eſſe augere, facere ut aliquid creſcat; interdum tamen accipi pro creſcere, quod unico ex *Ariſtide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi paſſive pro creſcere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* ſententia. Tu vero, quisquis Atticus eſſe voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, paſſive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametſi elegantiſſimus ſcriptor *Joſephus* in ſecundo ἀρχαιολογίας paſſive dixerit, καὶ αὐξοῖτο τῷ πάθει. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξησιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rurſus paſſive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὐξησε. paſſive. Nec nobis obſtare debet unius *Ariſtidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ̓ σολοικίζοντα, καὶ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μὲν οὕτω.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, καὶ οὐκ ἤλεγχε τ̓ ἁμαρτάνοντα.

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] *Πόσους παῖδας ἔτικτε. V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα τ̓ ἐρωτικῆς πειραίνειν. pro πέρανε. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſucſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔοσις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Jonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloeciſmus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas*: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἄρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ̓ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̓ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξήταζον οἱ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξωρμησε τ̓ νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μ̓ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄττα· ἀπώλετο, οὔτε Ἀττικὸν ἔθος ἀρχαϊκὸν, ἔθος ἀκριβὲς. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ ὅτι τὸ τινὰ σημαίνει. ὅτι τὸ ἄττα. ἔθος γὰρ τούτων ἀεμόζει τῷ ὁπηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ̓ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον ἢ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρους. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτουν, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̓ ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̓ ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὁπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero:* Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ἔθος τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter:* Πηνίκα, inquit, μὴ οὖσης ἐπὶ χρόνου. Ἐστὶ γὰρ ὥρας δηλωτικόν. Εἰπόντ̓ δέ τινα, πηνίκα ἀποδημήσεις; ἴσως εἶπε μ̓ δύο ἢ τριῶν ἡμέρας οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ὡσαύτως δὲ τὸ τηνικαῦτα καὶ τὸ τηνικάδε, καὶ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι· Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ὑ πρωΐ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρου βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε ἥκετε ἢ ἀνθρώπων ἑδές. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί κωλύει δ̓ ἡμᾶς αὔριον περὶ τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ πότε. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικὸν· οἷον εἰπόντ̓ τινός πηνίκα ἀποδημήσεις; ἴσως εἴπῃ ἔωθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ βασιλοκράτωρ τ̓ ὑποκριτὴν, πηνίκα εἴη ὅτε τ̓ σκηνῆς ἤλαθη, τοῦ δὲ εἰπόντ̓, ὡς μεσημβρίας τυγχάνοι ὤσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̓ ἡμέρας; ὁπηνίκα. μικρὸν τι μ̓ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οὔγε κύνεοι πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄδουσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διεγήγερσαι τὰ περὶ τ̓ μειλαδολῶν; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα ταῦτα, ὦ Ζεῦ πάτερ, πηνίκα παύσεις ἅττα ἀμελῶς παρορώμενα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γελοῖον γὰρ ἐν τοῦτο, ἢτοι μεταξὺ κοσμούμενοι, ἢ τὰς κόμας ἀποτιλλόμενοι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in conviſtu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſponeres, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γελοῖον γὰρ ἐν τοῦτο, ἢτοι μεταξὺ κοσμούμε-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μὴν τοι γε τ ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξεισι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῆ σοι περὶ τ σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρου δὲ φήσαντος, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῶα, πῶς φῄς, εἶπε· τέθνη-

73. Πηνίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ †ἤμελλον, διεξιὼν γάρ. τί ἂν φησι ἐρωτᾷς τὸ νῦν ἔρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῶα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἴπωμεν, τὰ τοῦ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τοῦ παιδός. ὅταν δὲ τὰ πατρῶα τοῦ θανόντος. *V.*

†Ἤμελλον] Lege σήμαινον. Sed absurdum est Scholium. Idem emendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικά] Scholium melius habet in Exc. *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τοῦ πατρὸς ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῶα, τεθνεώτος. *M. du S.*

μωσαι, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum spatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipsum nunquam exspatiatur: moras etiam aegre ferentis est. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῶα] Hoc est, *Acquiesco patria legibus & consuetudinibus.* Cum proprie & Attice hæc verba significent, *habeo satis amplum patrimonium.* Πατρῶα, inquit *Thomas*, τὰ ὐκ πατέρων ἀλλ' υἱοὺς χωροῦντα, καὶ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τ πόλεως ἤθη. Divus *Basilius* contra foeneratores: Ἴσως & τ πατρῴων ἐκστήσῃ, *postmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laertius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδαπανήσας. Idem in *Anaxagora*: Ὃς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριος γένωμαι τ πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, nisi quod πατρικοὶ φίλοι & ξένοι censet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas.* Pro *Ammonio* facit illud *Aristophanis* in Avibus; Ὧν ἡμῖν πατρικὸς φίλος. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: πατρῷον, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πᾶσαν ἀπόνειμε τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe post, τούς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀλλαλλοὺς ἤρξατο. Et *Basilius* contra foeneratores: Καὶ πῶς & πατρῴας ἀπεμνήσθη φιλίας. *Moschopulus*: πάτρια ἤθη τὰ τ πόλεως, πατρικὸς φίλος καὶ πατρῷος κλῆρος. Operæ pretium est & *Pollucem*, qui inter hæc nullum facit discrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ δὲ πατρῴων κτῆσις πατρῶα, πατρικὴ, πάτριος, προγονικὴ, καὶ ἱερὰ πατρῶα, καὶ πάτρια, καὶ πατρικὰ, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moschopulo* consentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἤθη scribendum esse dicunt, notandum est τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia esse eo sensu apud auctores idoneos, præsertim apud *Heliodorum Episcopum.* Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῶα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Josephus*, ἐξέβαινε τ πατρῴων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel si quis vivo adhuc patre dixerit, se satis amplum habere patrimonium, non effugiet solœcismum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur λύπας τ πατρῴων προσκινεῖν ἤξιε, καὶ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτῷ, abusus est pro παλαιῶν. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Cæsare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τ ὑπατείας & μὴ ἀναγκαιόθητα, μήτε ὐκ πατρῴων, μήτε ἐξ ἐπηγορίας τινὸς, ἐκεῖναι. *Ac ipse vivus, & neque legibus patriæ, neque ob aliquam culpam eo se. consulatu se abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Christodori Coptitæ: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἑπικῶς βιβλία ιϛ. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια κε &c. *De moribus urbis Constantinopoleos, Thessalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῶα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος distinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipsis Auctoribus docet Cl. *Graevius.* Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad universam Patriam spectet. Sic dici πάτρια ἤθη. Esse tamen, ubi discrimen illud non observetur, ostendit Vir Eruditissimus exemplo *Josephi*, *Luciani* ipsius, & *Dionis.* His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος usurpavit πάλαιος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharsis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀνανάχου & Ζαρηλχίδου, τ πατρῴων ἡμῶν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίου ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τ πατρίδος, ὡς & τοῦτον τ θεὸν, εἰ καὶ κοινὸς ἐστι, ἀλλ' ὃν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν. Locum integrum adscripsi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetissima vulgati Interpretis versione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, quid non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria solem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& si communis est, tamen unicuique existimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clarissime, πατρῴους θεοὺς, hic esse πατρίους, sive πάλαιους. Iterum Noster in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνεύουσης, καὶ ἱερῶν πατρῴων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῴων ἤθων pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῶα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῶα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. vers. fin. τὰ πατρῶα βασίλεια, ubi Cl. *Wess.* N°. 81. πάλαιος φίλος praefert. Ita πάλαιος ξένος, φίλος, quando non ad patrem solum respicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre suo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, s. ab universa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria potestas*, quae ad solum parentem spectat. Verum πατρῷοι φίλοι re-

τέθνηκε γάρ ὁ πατήρ * σου; ἄλλου δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλιώτης ἐστί μοι· ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεινά ἐστι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosae*; (ebriosus) Ma-

a Συ] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοίως γὰρ ἴδιοι εἰσιν, ὁμόγλωσσος, ὁμόνομος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γὰρ ἅτινες ἀλλήλους φασί, οὐτὶ τῶ πολίτης καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων οὐ τοῖς νόμοις, * τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατρώτης. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ—. *M. du S.*

In altero *Voss.* Cod. sic: † Ὅστις Σικελὸς ὁ αὐτόχθων Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ὕστερον πάτριος, καὶ πατριώτης.

† Ὅστις] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullam lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Clw.*

80. Μεθύσης] Μέθυος γὰρ, ἀπὸ τοῦ μεθύσης. *V.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γινώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῴαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπιδείκνυνται. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλιώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μου. Ut hic locus intelligatur, adscripimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους οὐ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσιν. Ἄρχιππος δὲ ὁ συμπατριώτας εἶφη. Πλάτων μὲν τοι ἐν τοῖς νόμοις ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἶρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δυο δὲ λείπεσθον μόνα μηχανᾶς, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μίσους ῥᾷον ἀλυσίτους ἀσυμφωνοῦσιν εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτης Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γάρ φαμεν πολίτην τὸν συμπολίτην, καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, οὕτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην. Καὶ ἐπὶ ξηλυκοῦ ἡ πατριώτης φωνὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ φωνὴ αὐτὸν ἐπεσπάσατο πατριώτης ἔσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δούλῳ. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἀνὸ τοῦ σὺν λέγων Ἀττικῶς ἐρεῖς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολῖται inter se dicantur Graeci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris aetatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallae*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Thesèo & Heraclidis. quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρησὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὐτε συμπολίτην, οὔτε συνηλικιώτην λέγουσιν. Ὁ μὲν τοι Εὐριπίδης φησὶ λέγει ὦ ξυμπολίτας τῇδε βουκαύσῃ χθονὶ ἐν τῇ τεκούσῃ νῦν τε' ἀρκέσαι χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & haec vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον εἰς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγενεῖς ἐκ φίλους. Et *Aelianum* III, 24. Ναυήσιπα τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικομένων θεωρῶν συμπολίτην παιδόφρονος συμπεριτυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνήλικας Λημναίας ἐκέλευσεν μὴ τὸν συνηλίκων βοῦς γεωμορεῖν ἰδὼ ὁ δρακὼν, καὶ τοὺς μὲ διεκόρησεν, ὃς δὲ ἀπέκτεινε. Quae vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ πραπίδας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν ἐκ τῶν δημοτῶν. Quare minus rarandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολίται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolae *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolae ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cytharonem vocat πατρώον Oedipi: Ἀπείρων ὦ Κιθαίρων ὡς ἔσῃ τὰν αὔριον παντὶλογόν μοι ἢ σέγε ἐκ πατρώαν Οἰδίπα ἐκ τροφὸν, καὶ μητρὶ αὔξειν ἐκ χορεύσεσθαι. *Dies crastinus haud abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus. Athenaeus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτου. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, aeque vitiosa est ac Graeca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινά ἐστι μεθύσης] Solocismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ἡ μέθυος vel ἡ μεθύσα, τὸ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύσα γυνή, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσαν, τὸ κόρδακος ἔπικα. Θεόπομπος ὁ Κωμικός. Προσδύτης φίλου μεθύσης. Μέθυος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρσένων ἐδίως τῶν δικαίων εἶπεν. ἐπὶ δὲ ξηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τῶν λάλα μιλέτης· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μου μέθυος. Σὺ τοίνυν Ἀττικῶς ἐπόμβρος ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύων λέγε μεθυσικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρωϊκῷ βίῳ· Ἔφη δὲ αὐτὸν ἐκ μεθυσικὸν ἐκ φιλοπότην.

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Allio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-85 ἔφη, [f] λήψεσθε, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν. ἑτέ-

τρος εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρου δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀφ' οὗ [c] δύο μμ. ἐκεῖνη, ἔφη, [f] λήψεσθε, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

b Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A*1. recepi. Λέοντας Edd. c Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. d Πάρεστιν] Παίρεσιν *Fl.* e Δύο] β *Fl.* f Λήψεται] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Λήψεαι male *J.* cum *V*.

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα δὲ ἡ ἀνδρία δι' ἐνός. M. *V.* βαυόμενον· Λῆμμα ἀφ' ἑνὸς τὸ φρόνημα. Idem Schol. in altero *V.*[Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμ-

βανόμενον· Λῆμμα ἀφ' ἑνὸς τὸ φρόνημα.

τα. Ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, μισθύσσα ἢ μισθύση. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μισθυσσα. Idem tamen XIX. πᾶς γὰρ μίσθυτος ἐς πορνοκόπος στυχήσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μισθυτὸν dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μέθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μισθυστὸν καὶ πάροινον dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μέθυσον ἀνὴρ σὺ εἶ, ἀλλὰ μεθυστικὸς γυναῖκα δὲ εἶ μέθυσον ἢ μεθύστιν. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μεθύσης dicunt. quare μεθύσης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ οὗπερ δ' εἶρηκεν τὴν μεθύσην Ἀλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μέθυσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μεθύσης εἶναι θέλεις, legendum μεθύσης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἑτέρου δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Solœciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρου δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὸς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λε & με ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμα & λῆμμα auctore *Ammonio* Ἀφ. Λῆμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ φρόνημα τῆς ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τύχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ ἀφ' ἑνὸς δύο μμ. hoc eſt, λῆμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epitcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα, inquit, ἀνδρείᾳ in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείᾳ δὲ λήμμασι. *Joſephus* VII. ἀλώσεως Καὶ πολλοῦ λημματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτοῦ τὸ λῆμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κατιχε, inquit, λῆμμα καὶ σθένος θεοσυγὲς. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobaeo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τοῦ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαί φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος ἢ προθυμίας ἀσάμβους. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέβρυψε. pro λήματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γενναῖα μὲν τὸ λῆμα, σωτὴρ τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλαε παῦσαι λῆμ' ἔχων τιθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ἐκ φύσεως. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρείαν, τὸ ψυχῆς θράσημα, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλώσ. Δεῖ δὲ πάντα πρὸς τὸ τάχος ἐκ λήματος. Παράσημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ θράσηματι τῆς ψυχῆς ἐνεκαρτέρουν τοῖς δεινοῖς. *Joſephus* in VI. Ἀλώσ. Κακῶς ἐπάνω τῷ θράσηματι τῆς ψυχῆς Ἰουδαῖος. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δ' ἀλκὴν σώματος ἐκ θράσημα ψυχῆς ὀλίγῳ δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲν πάρεστιν τῷ δὲ σὸν ἄτολμον. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ χρῆμα ἐκ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμου ψυχῆς λήματι πεπιθόμενοι. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Κακὸν τὸ λῆμα κεἰς ἐν ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκιστα τέμνον λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δ' εἰ σε πάντα δὴ κάλων ἐξεῖναι ἐκ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, ἐκ ἀνδρείης ἐστρατεύετο ἀδημιάς ἑούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν ἐκ ῥᾴμῃ σὸν ἴσοντες ἦσαν οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος, πρόσεισιν ὁ μείραξ ὁμῶς φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, ἦ φεύγω· σὺ, ἔφη, ἦ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, τῶν φίλων τινὰ

quit, *accipiet*. Alio dicente; *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus; Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo (Timeo) virum & fugio; Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ ἡ Φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς *λίγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἁβάσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. V.

88. Διδίττομαι] Τοῦτο ἐνίστασαν ἡ πάθος σημαίνει. V.

* Λίγεσθαι] Λίγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum *φασί* ex Cod. V. in *φασὶν* ſe mutaſſe notarat. Sed quia λίγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερορᾶν, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἀλλὰ· Ὡς μὴ κατάφορον τὸ λῆμμα ποιήσειε. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ κατάφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cogniſceretur*. Ubi exemplaria τολμήματα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πολεῖται. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ περδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτωμένους ἴσθι σὺ ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὁμῶς φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ὁ μείραξ dixerunt, non ὁ μειρακίσκος vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν ὑπ' τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ἀπολωλεκὼς λέγων. *Venit igitur quiſpiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν ἡ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, ὁ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρετικοῦ ἀδόκιμος· μειράκιον δὲ ἑκάτεροις πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μεῖραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, ὁ μειρακίσκος μόνος Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Σὺ δ' ἀπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα. Καὶ πάλιν· Ὦ μειρακίσκε πωθάνη γὰρ ἀρικῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θήλεος λέγει. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἐράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἢ τρία ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοίμας ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε ἐς ταῦτας μετὰ σῶν τὰς μείρακας. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ ῥιψίστου σὺ τὴν μείρακα μὴ σεῦ σε ταύτῃ. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ὠβελίσας τε μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δοκίμων Ἀνθίππης ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ὁ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ ὁ μειρακίσκος ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ ἡ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μείρακες· ἡ μὲν κωμῳδία παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ γὰρ μεῖραξ ὁ μείρακες ἐπὶ θηλειῶν τάττουσι· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ὁ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακες ὁ μεῖραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συμπαίζωμεν. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδύεται αὐτὸν ἡ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἦν ὁ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα ὡραιότατον, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι μὲν τῶν ἐφήβων ὡραιότατος, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἦν μείραξ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ ὁ βούλῃ τοῦτον σκωλεύειν. Id eſt, σωσιτεύειν, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρημένον. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τὸ παιδίον ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſoloeciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀτιτιάζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δι-

ſummiſſimus; *Lepidum*, inquit, *ſummo facere aliquid altius*. Dicente quodam, *Expello*; (*Exire volo*) *Quem*, inquit, *expellis?* Dicente quodam, *Exſuperne* (*ſuperne*) *Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ τ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμᾷ δέ τινα εἰπόντα, ἢ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινα εἰπόντα,

ἐκ-

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλή. τὸ ἓν κορυφαῖον ἀ δέχε ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ ἀθροίζω ἕτερον ἐ ὁρμηθῆναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Διδίττομαι τ ἄνδρα, ἢ φεύγω] Soloecismus hic in eo eſt quod διδίττομαι poſuit pro metuo, cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Διδίττομαι τ δεῖνα ἤγουν ἐκφοβῶ, ἢ ἀθροῖ ποιηταῖς ἐ λογογράφοις. Ἀττ δὲ τῷ ἐκφοβοῦμαι ἀθροῖ ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρ γοῦν Β. Ἰλιαδ. Δαιμόνι ἤ σε ἔοικε κακὸν ὡς διδίσκεσθ. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat διδίσκω poni pro metuo, διδίττω autem eſſe terreo. Διδίσκω μ ἐγὼ ἀμειλιχάτους, διδίττω δ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu*: Κύων τ χάσμασι διδιττόμενον. *canis rictu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ διδίττεσθ καὶ μὲ ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ἔτ μ, ὦ Ζεῦ, διδίττου. terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace: Εὐλαβοῦσθ' ἐκεῖνον τ Κράβατον ἢ διδίττεσθ. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum: Μηδὲ διδιττόμενον τοὺς χειμῶνας, ubi aliter *deterreo metuentem* legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas*: Τελικῶτερον μ λέγε· Τελευταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ἐ κορυφαιότατον. Idem alibi: Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν, ἐ γὰρ πρὸς τῇ ὑπερθέσει ἢ ἑτέραν ὑπέρθεσιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ ἐ ὁ Λουκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μ ταῦτα κορυφαιότατα οἰκοδομήματα, ἔχοντα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem: Κορυφαιότατον, inquit, ἐκκαλυψάμενόν σοι τὸν Φαῶριόν. λέγε ὐ κορυφαῖον. *Suppuduit me cum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur* κορυφαῖον. Simile huic eſt ἐχθροτάτου a *Thoma* merito improbatum, & κιφιλαιοδηλότατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus*. πρὸς Κολώτην Περικατηλικῶν ὁ κορυφαιότατος Σοφιστῶν. Idem in Pompejo: Ὦ Περτίνας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem: Κορυφαιότατον γ ἦσαν οὐ καλυψαμένοις ἐ τιθοῖς ὕτοι σώμασιν. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀπτίῳ δὲ ὃν γνώμῃ τῷ κορυφαιοτάτῳ τ προεστηκότων τ ἀριστοκρατίας αὐτῆρας ἐ αὐθάδης. Nec *Joſeph.* συνελέγησαν δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλώσ. συνελθόντων ἐξ τ κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce, ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo, *Juſtin. Martyr* in προτρεπτικοῖς ad gentiles, & *Herodian.* in fine libri ſecundi: τὰ κορυφαιότατα τοίνυν ἢ συντέλειαν ἔχοντα τ κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβῆρος οὐ τοῖς ἰφιξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide Συγγρ. c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. de S.*

92. Καὶ ἐξορμᾷ δὲ] Ἐξορμῶ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor, ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus*: Ὁρμέω ὁρμῶ, inquit, τὸ παρορμῶμαι ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis: Ἐξορμᾷ τοῦτον τ κύνα καίτοι χρησὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem operе: τῷ Τελαμῶνι ἐξορμῶντι τ Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλήθρων ἐξόρμα· ὧν ἦ τιν πομπαῖς ἀντήσας, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καί μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξόρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μ κόρας ἴσασιν ἐξορμήσαντα. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξώρμησεν, & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus*, quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti fui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis: Πολὺ τ ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰωνίαν. Qui tamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat: Παράξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐ ἐξόρμησεν. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis: Ἐπὶ θαλάσσῃ τιλμᾶτόδει ἢ ἐπιπολῆς μᾶλλον. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μ ἄλλαις ἦ χύτραις ἔπεσι ἀνωτάτω γραῦς, ἡ ταύτης δὲ νὺν τ γραὸς ἐπιπολῆς ὑπεισι αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἄνωθεν ἐπιπολῆς τῷ σώματος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔπεσι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίᾳ. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco: Τάφον ἑαυτῇ καὶσκευάσατο ἐπιπολῆς τ πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis: Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθιᾶσιν, ἀλλ' ἐνίας ἐ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ ζώων φρονιμώτερα· προτρεπτόρθμοις ψεύσεσι τοῖς πτίλοις ἐπικολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν· οὐκ ἐπικολῆς ψεύσεα τ ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντα λῆ βάθους εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione: Εὑρίσκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς: quod etiam apud Dioſco-

ἐκ τ᾽ ὀλιπολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ τ᾽ σιθάκης. Alius λέγοντος δέ τινος, συνετάξατό μοι, ἠ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. Ἄλλου δὲ εἰπόντος, φείσῃ αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὤν, φείσῃς τ᾽ ἑνὸς. Ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ, ἠ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

superne, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumsteti (subterfugi) illum ut delitescerem; Mirum*, inquit, *si unus ipse meum circumstetisti.* Alio dicente, *Commiscebatur (Comparabatur) illi; Omnino etiam separabatur*, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ στρατικῶν γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιμένω αὐτὸν] Ὑπηγαγόμην γὰρ ἴδιόν τινα, ἢ μετῆλθον αὐτόν. τὸ γὰρ φείσῃναι ἐπὶ τῶ κύκλῳ λέγεται τινα φέρειν. *V.*

Idem Schol. in *Vossiano* majore ita habet: Περιμένω] Τὸ φείσῃ δηλοῖ τὸ περιμένω αὐτοῦ. πῶς ἂν εἷς ὢν περιμένω αὐτῶ ἕνα;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἴδιόν τινα, ἢ ἠμφισβήτει, ἀλλ᾽ ἢ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνομαι, ἐπὶ τῶ πυκτεύοντι ἢ δικάζομένῃ χρῆσις τῶν Ἑλλήνων ἐστίν. *V.*

In *Voss.* majore sic: Σύγκρισιν ἢ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν ἢ διάλυσιν, ἣν ὡς φασιν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν αὐτίταξιν. * ὧν συνεδικάζετο ἰδίᾳ αὐτῶ, ἢ ἠμφισβήτει.

* Οὗν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὧν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & passim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ὀλιπολῆς λέγουσί τινες οἱόμενοι ὅμοιον εἶναι τῶ ἐξαίφνης. οἷον ἐκ ὀλιπολῆς ἐξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι οὐκ ἴσασι τὸ ἐκ προθέσεως ὀλιπολῆς. *Thomas* est in eadem sententia: Οὐδὲν ἧττον δοκίμων ἐξ ὀλιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τ᾽ ἐκ προθέσεως ὀλιπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τῷ Αἰγυπτίῳ Ἐπειδή σοι λῷστ᾽ βραχίων ἐ ὀλιπολῆς ἀπικιόμεθα. Θουκυδίδης ἔτι γε λῷστ᾽ τὸ ὀλιπολῆς τῶ ἄλλῳ εἶναι, de Epipolis agens Syracusanorum loco, custodiis frequenti, ut loquitur *Livius.* Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in secundo verarum narrationum: οὐκ ἐξ ὀλιπολῆς μόνον ἀλλὰ ἐς βάθος. *J.G.G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Jussit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *composuit.* In hoc enim videtur soloecismus esse, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie sit ordines instruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in secundo: Ἐπὶ τ᾽ νῶν τ᾽ Ἰσιδος ἔπεμψε συνετάξατό μοι πρὸς τ᾽ ξένον ἀφικέσθαι. Idem in eodem: Ἐπὶ τὸν χειμῶνα τὸν κώμωλον ἢ τῷ Θεαγένει συνετέτακτο ἔσπευδεν. *Diodor.* saepe συνέταξε pro jussit, & συνετέτακτο pro jussus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus instruendis, ut *Xenophon.* Apud *Josephum* ἐπιβουλάς τε ἢ λόχους συντάσσοντες dixit, id est, *insidias ponentes.* Lucianus alio sensu in *Asino* dixit: συνετάττοντο ἐπ᾽ ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συντάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus sum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τῶνομα, *paratum subjicere nomen.* Demosthenes ἢ συντέταγμαι *non sum paratus, meditatus, instructus.* *J.G.G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *J.M.G.*

98. Περιμένω αὐτὸν] *Circumstiti ipsum.* Manifestus soloecismus, ut docet *Thomas:* Μὴ εἰπῃς φείσασθαι τ᾽ ὀλίγα. Πῶς γὰρ ὁ ὢς τινα φείσεται; ἀλλὰ φείσασθε. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· ἢ φείσόμεθα τὰς ἐπιστολάς. Laërtius in Menedemo parum Attice dixit φείσασθαι αὐτόν ποτε Κράτητος. Περιμένω etiam fugio, vito significat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐκτρεπόμενοι ἢ φεισόμεθα, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τ᾽ κυνῶν. *Non secus ac rabiosos canes fugiam, & vitabo.* *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite secundo: πρότερον ἰδιωτικῶς τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ τῶν φύγοι ταύτην ἐ φείσεται. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περιέστο γὰρ μὴ πολλοὶ τ᾽ τ᾽ λόγων ἀστραγίας αὐτοῦ μιμηταὶ γενόμενοι παράξωσι τὸ πλῆθος. id est *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui sequitur: Τὸν ὄχλον δ᾽ ἐπιόντος ἀεὶ ἐ τοὺς Θρᾴττας φεύγεσθαι μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, φεύγειν, ἐκκλίνειν, φύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Casaubon.* ad Athen. Animadvers. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johan. Chrysostom.* in epistolam ad Titum orationem sextam. *J.G.G.*

1. Ἑτέρῳ δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ significat, una oriebatur, nascebatur, sive gignebatur, quemadmodum διακρίνετο αὐτῷ significat, una interibat, atque dissolvebatur. Διακρίνας tamen pro *judicio experiri* dixit Demosthenes: Εἰ μὴ ἦν ὁ τῆ Ῥοδίων διακρινῶ διακρινόμενος. Sed de συγκρίνω audimus *Thomam:* Ἐπὶ διαφορᾶς συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, ἢ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο γὰρ ἀντὶ τοῦ ἠκούετο, ὡς ἔχει ἢ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάκρισις. ἐπεὶ ἢ ὁ Φαβωρῖνος ὁ τῆ συνηθείᾳ συγκρίνω, ἀντὶ τοῦ πρὸς τ᾽ δύνατον ἀπαρίζειν, ἐκ εὑρηται παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τ᾽ παλαιῶν. Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου παραβάλλειν, ἢ παρεξετάζειν, ἢ παρατιθέναι. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡ ἀφομοιοῦν. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ὁ διακρίθη, ἢ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲ ἐς γᾶν, σῶμα δ᾽ ἔσω, τί τῶνδε χαλκεόν; Attice etiam *Chrysost.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡ ἀφομοιοῦσι τῶν ἀλλήλοις τάττε κατεῤῥαθυμημένοι ὡ πολλοῖς, τάττε πολλῆς τυγ-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta; Non igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀπταχθῶς. πρός γέν † ξυρώμενον, νῷ τοῦτο δοκεῖ, σύ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σπουδῇ διηγουμένου τί ἢ ὀπτχωρίων, καὶ εἰρώνῳ, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. χαρῆναι δέ τι-

5. Νῷ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῷ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατική. ἀλλ' ὅτι καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ἂν παίζων αὐτὸν εἰρήκει· ὡς σὺ καὶ νῶϊν ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, ἔδει γὰρ αἰτεῖν καὶ τῶν ἁμαρτάνομεν ἡμᾶς, τυτίζειν ἡμᾶς, ἀλλ' οὐχ ἡμῖν. *V.*

† Εὐθεῖα] Εὐθεῖα *καὶ αἰτιατικὴ* editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, poſui. Huic igitur parui. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικήν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικῇ ἀπαιτεῖ ablande. quod vero jam editum ex G. & ingenio ſe refinxiſſe teſtatur *Mi du S.*

§ Οὖν] Ita ex V. reſtituit Idem, in editis erat τῷ ſine ſenſu.

¶ Φαμὲν] *Φασὶ* editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J. F. R.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ § φαμὲν γυναικὶ, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῶν ** κοσμίων· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῶν ἀτίμων, καὶ μὴ ὑβρίων. *V.*

** Κοσμίων] *Κοσμιῶν* Exc. *G.*

χόντα σπουδῆς. Et Lucianus in imaginibus: *Καί τοι Πηνέου ἐκείνη παρεξετάζετο.* Ibid. *ἐγὼ δέ σε οὐδ' ἐκεῖνα εἰδέναι ταῖς Ἡρωίναις παραβαίνειν μοι.* Et paulo poſt: *Οὐκ ἂν παραβαλλοίμην εἰκόσι θεῶν γυναῖκα φαιδρὰν.* Ibid. *Αἰγάρη δ' αὐτῆς ἀκάζειν ἐπεῖν τὸ εὔμηκές τε καὶ ὄρθιον.* Quare minus Attice dixit Athenaeus: *Τὸ δὲ Διονυσίου χορηγῶν παιτελῶς ἂν τοιαῦτά τι φανείη πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον.* Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Paraſit.* *Ἀξιῶ*, inquit, *συγκριθῆναι τῷ θεσπίσματι τοῦ σώματος.* & Philo: *Ὅς ἔνεκα εὐγενείας ἰδίᾳ θνητὸν σύγκριτον, nobilitate eum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: *Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων.* In eadem ſententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπέγραψε συγκρίσεως τι τῶν αὐτοῦ, σύγκρισιν Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένοι, καὶ σαφῶς εἰδότες, ὅ, τι ποτέ ἐστιν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσαντο ἀδοκίμῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τόνδε τῷ δε, καὶ συνάπτειν, ἡμάρτηται. Χρὴ οὖν ἀντεξετάζειν, καὶ ὡσαύτως βάλλειν λόγον. *Cicero* recte I. de Natura Deorum *σύγκρισιν* vertit *concretionem*. *Theophanes Ceramens.*, ſupra ſui ſeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit *σύγκριμα*· Κόσμος λέγεται τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύγκριμα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciſcus Scorſus*: *Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quæ in medio ſunt interjecta, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho* *σύγκρισις* ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῷ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi *νῷν nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θεσμοθέτας τόνγε ἀκοῦσαι νῷν πάντως ξυνδοκεῖ. Idem in *Sympoſ.* Πράξομεν ὃ ἂν φαίνῃ νῷν. *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro νῶϊν ἁμαρτάνομεν*, id eſt, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadverſiſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam νῷν dices, ut peccamus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Thom. Magiſt.* erunt intellectu facillima: *Μίγνυται*, inquit, *ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.* Nimirum *μίγνυσθαι* recte dici de viro cum muliere conſueſcente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: *Τὴν αὐτῶν μιχθεῖσαν τῷ ξένῳ. Herodot.* in Clio: *Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίῳ ξεινομένῳ ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ συγγενέσθαι τῷ ξείνῳ.* Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: *Ποῖον δὲ ὄφελος μίγνυσθαι μητράσιν ἢ ἀδελφαῖς ὅσιος ὁ τὰ τοῦς πρώτους φιλοσοφοῦντας ἐκμαθόντι*, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod. μιχθεὶς* *σὺν φιλότητι*, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Lunam: *Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.* Quin & *Eſdra* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. *Καὶ τικτούσας τὸ τοῦς ἱμοῦς, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. Aelian.* V. H. I. 15. *αἱ θήλειαι — ὅταν τῶν ἀρρένων μίξεως ἀντύχωσιν. Homer.* Odyſſ. A. 72. Φόρκυνος θυγάτηρ — Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* — *σὺν ἀγχιάλῳ Διὸς μιγάλοιο μιγεῖσα. Heſiod.* Theog. vſ. 53. — *πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ.* Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δέ τινος ἀκόντος] Cum quidam pro κείρεσθαι tonderi, dixiſſet *καρῆναι*, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι δὲ ἐπάρτι κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦ-

τινος εἰπόντος ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, malum feciſti, & dignum σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; καὶ ζυγομαχεῖν δέ τινος λέγοντος, πρὸς τὸν ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰπόντος βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα, ignominia? Et, decertare quodam dicente, (de amica diſputatione) Cum hoſte, inquit, decertas? Alio dicente, Torqueri filium ſuum aegro-

[a] Εἶπε] Οὖν Fl.

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῶν φιλίως διαλεγομένων ἐρεσχελεῖν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονεικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶς, ζυγομαχεῖν ἢ διαδικάζεσθαι. V.

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐστὶ τὸ δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. V.

τοῦτο καλακριβάντων. Τὸ δὲ κείρασθαι σὺν ὀνείδει ἐστί. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τινι· Οἶμαι δ' ἄκαιρον ὑπό σου τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζω. τίθεται δὲ ἐπὶ προβάτων. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὴν κόμην ὑπὲρ ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα· νῦν δὲ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρῆναι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρη, ὁ ἀεὶ τάττει ἐπὶ ἀτίμῳ κειρᾷ. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχεῖν δέ τινος εἰπόντος] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχεῖν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τῶν φίλων, ὡς πρὸς τοὺς διῶν περὶ τῶν δὲ τινος ἐζυγομάχουν· ἀλλ' ἠμφισβήτουν, ἠρίζον, ἐφιλονείκουν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται, ὥσπερ καὶ τὸ ἐδικαζόμην. Οἷον ἐδικαζόμην τῷ δεῖνι, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budæo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, Φιλάμων ζυγομαχῶν τῷ κορύκῳ pro *Thomae* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχεῖν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τὰ διὰ λόγων, καὶ τὰ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν βεβασανίσθαι ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἐξετάσθαι. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν δὲ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τάλλοις διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον σὺ πίναξ δίεσας, πρεμάσας ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων, τροβῶν, ἕως δ' ἐς τὰς ῥῖνας ἔξος ἐγχέων, πλίνθους ἐπιτιθείς. Quae profecto omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomae, Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δοκιμάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζεσθαι] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζεσθαι de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτει δέ τινος εἰπόντος τὸ τοῖς μαθήμασιν] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato, Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere, procedere*, ut loquitur *Cicero.* Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ προκόπτειν τὸ τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτομαι. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἐλαφρὰν τὴν ἔριν ἡμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον γὰρ ἂν προκόψωσι τῆς σοφίας, τοσοῦτ' ἀπαφιεῖσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ἐπὶ μᾶλλον προκοπὴν ἀδίδοσις, inquit, πρόοδος, προδοκή, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' ἑκάστοις τῶν Ἑλλήνων. *Heſych.* in verbo ὑποσαπίζω, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod

Cae-

aegrotantem ; Quam ob rem , inquit , *aut quid quaerit, qui torquet ?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis;* Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo , *Num declamabis (declamabit) iste ? Quomodo igitur* , inquit,

ἐσθῆτα, ὅτι τῷ, ἔφη, ἢ τί βουλόμενος τῶν βασανίζοντας; προκόπτει δέ τινας εἰπόντος ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη , τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένου δέ τινος εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα, πῶς ἂν, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῷ ῥήματος τούτῳ ἐνεργητικῶς ἐκφέρειν , ἀλλὰ παθητικῶς τὸ μέλλοντα. οὐ γάρ φασι μελετήσω , ἀλλὰ μελετήσομαι. V.

* Τῷ ῥήματος.] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere* , vel *praecastrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires sacco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophrast.* VI. de caulis plant. c. 24. διαθικὸν, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum sit saccatum, colatum διὰ τῆς ὑθήσεως ut pulchre docuit Vir summus *Thom. Reinesius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipsae litterae in illa plaga videntur elatae esse. In *Hesych.* pro προκόπτειν legitur προσκόπτειν. quare lexicographi ὑποσακκίζειν impingere interpretantur ? Cum tamen in eodem *Hesych.* recte legatur ὑπεσάκκισεν ὑπῆθει τῷ σακκῷ ἢ προέκοπτεν , *ficco colabat*, aut *praecidebat*. Apud *Eustath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσακίζων τὸ ὀδοῦ τὸ προκόπτειν ἐξ ὀφαιρῶν. Τοῦτο δὲ ἴσως ἐκ λόγου τοῦ κατὰ μικρὸν ἐκκενουμένου σάκκου. Ὑποσακκίζειν est etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui saccos & marsupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beurs-snyders. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῶ προκόπτειν, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba : Προκόπτουτ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae sumus passi , nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce passiva: Οὐδὲν τῶν πραγμάτων προκοπτομένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τε οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων. Id est, *nobis augentibus illorum imperium.* Προοδοποιούντων, εὐπραγιζόντων , ἦγον προκοπὴν ἐς ἐπίδοσιν ποιούντων. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem sensu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι , inquit, ἀρχαιμένη ἐς τοσοῦτο κάλλος ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ τὸ Σιβαρὸν μάλιστα· *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem , sed circiter Augusti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum suorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐν ἀρετῇ , saepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abstinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὼ μαθημάτων, inquit , αἱ προκοπαὶ ποιοῦσιν ἄνεσιν. Lucianus quoque in Alexandro , ἐλπίδας ἐς προκοπὰς ἀνεβάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio : Παρὰ μίαν ἥτλαν ἐν ἔδοσιν ἢ ἀπέλλυται ἡ πορκοπὴ, ἢ ἐσώζεται. *Joseph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γὰρ , inquit, οὐδ' ἂν ἦν ἁλώσιμος ἡ πόλις , εἰ πρέποντι τὸ τεῖχος ὡς ἠξατο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuisset , si murus processisset ut coeperat.* Idem : Εἰς μεγάλων παιδίας πρέποντα ἐπίδοσιν. Et in I. Ἀλλὰ Γίνεται ὑπόδειξις Ἀντιπάτρῳ μείζονος προκο-

μέλλοντα. οὐ γάρ φασι μελετήσω , ἀλλὰ μελετήσομαι. *V.*

πῆς αἰτίας. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων ἐς σοφίας οὐ προκοπῇ γυμνάσους εἶχεν ἐν τιμῇ ἐς τέρψιν διετέλει. *Diod. Sicul.* de Dione , ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλων ἔχων προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule litterae mutuae scriptae , quod ipsum προκοπὴν aliquam significarent.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apostol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epistolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰς μὲν παρ' ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν τῶν φαινομένων λυσιτελῆ προεῖδεν. Videtur autem hic auctor in plerisque non satis accurate locutus, quippe qui saepe peccet in id , quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iste in Nefasto θάτερον pro ἄτερον vel ὁ ἕτερον , θάτερον pro τὸ ἕτερον , & ἄτερον pro θάτερον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in secundo: Θάτερον , inquit, τῶν παίδων τὸ πρεσβύτερον pro τὸ ἕτερον. Idem in VI. Θάτερον ἐπιχλευάσας θατέρῳ, ubi dicendum fuit ἄτερον, pro ὁ ἕτερον. Et in VIII. ἓν δὲ τῶν ἰωνικῶν ἄτερον τῶν εἰς Δηλιάδα ὠδῆς τὴν πρώτην ὑπὸ τῶν Ἀρσάκης τοὺς υἱοὺς διορθίντων pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho* , qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν ὄντων ἄτερον ἡ τοιαύτη ποιήσει ὠδῆς θέσις dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magistrum.* *J.G.G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progressu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epist. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elsn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F.R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium est in μελετήσει quod apud Atticos est secundae personae, pro *declamabis.* Barbaris vero est tertiae personae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες, pro *declamabit.* Meminisse hic debet studiosus lector verbum μελετᾶν, tametsi futurum medium usitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen esse aoristo activo, non medio. Testantur hoc Philostratus & Lucianus. *Philostrat.* in Marco Sophista: Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη τῷ μελετήσομαι. Idem in eodem : Μελετήσας δὲ τῷ μελετῶντι ἀκροασάμενος , τῷ ἐθαυμάσθη ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οἶδα δ' ἐγὼ τῷ ῥήτορα τὸν καρχάρων ἐπὶ τῷ δίπνῳ κινδυνεύοντα μελετήσαι μὰ τὸν δία σχεδὸν ἀπαιδεύτως. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum : μελετῶ, μελετήσομαι , ἐμελέτησα , μελετήσας , ut ab ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι, ἐπήνεσα , ἐπαινέσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι,

ἐμὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀρθῶς δοκῶ; *me interrogans declamaturusne sim, dicis iste?*

Ἀττικίζοντος δέ τινος, ᾧ τεθνήξει εἰπόντος ὅπῃ τῷ τρίτῳ, Βέλτιον, ἔφη, ᾧ ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν [a] καλαρώμην. καὶ πρὸς τὸ εἰπόντα δὲ, στοχάζομαι αὐτῷ, ὅπῃ τῷ φείδομαι αὐτῷ, μή τι, ἔφη, δι-

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum ἀφι-

a Καταρώμην] Καθαρώμην male *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῆν λέγειν ἐπὶ τοῦ τρίτου, ἀλλ' ὁ * τεθνήξῃ ἐπὶ δευτέρου. *V.*

* Τεθνήξῃ] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξῃς; oportet enim haec sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βέλει per βέλη aliaque secundam personam. In ει formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ στοχάζεσθαι ἐπὶ τοῦ † ἀμαρτεῖν τάττεσθαι τὴν βολὴν, ἢ τοῦ τυγχάνειν. *V.*

† Ἀμαρτεῖν τάττεται] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἁμαρτεῖν τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J. F. R.*

ἥμαρτα, ἀκούσας. *J.G.G.*

22. Ἀττικίζοντος δέ τινος ᾧ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτῳ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae: quare sequitur βέλτιον ἦν ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν καλαρώμην. Hoc est: *praestaret vel hic te non Atticissare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris. Aristophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μιᾶς ὀλίγου μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ἐν Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐναργεστέρου λέγει. Τεθνήξει ὅτου ἂν δέῃ. καὶ Λιβάνιος· Εἰ μή τις ἄρα μεταδοίη, τεθνήξει. ὅτῳ δὲ Λουκιανὸς ἐν τῷ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε δὲ τεθνήξεται ὁ γηρόντων ἡμᾶς. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτου *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim πρόσωπον. Alioqui εἰς τρίτον, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτον ἥκειν ἐκήγγελε. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτον. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτον ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτον μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτον ἐξόρμησαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' ἐς τὸν τρίτον γ' ἢν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπερατTικίζειν ἰδίαν vocat *Philostr.* in vit. Ap. p. 21. *M. du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M. du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Aristoph.* Ach. v. 324. ὡς τεθνήξων ὧδι τῶν γε habeat, quod forsan frustra suspectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere statuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipse & probatissimi scriptores usi sint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae pers. in ει terminatio, quae Atticis est secunda. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενος. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφιεῖς δὲ τινος ἑστῶτος] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιεῖς & ἀφιέναι, pro eo enim dicendum ἀφιστάναι. *Thomas.* Ἵστανε, σὺν ἱστάναι. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίεσαν τὴν ἀπελάμβανον, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι ἀεὶ πρὸς τὸ ἧττον συμφέρον βλέπουσιν ἢ ἀλεξάλλειν τινὰς ἢ σωτηρίαν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰ ὑφ' μυθιστάναι legitur in sacris litteris pro μυθιστάναι. *Diod. Sic.* libro xi. Τούτους δὲ πολλῶν ἀκυρότων ἐπιτιμησαν ὡς διὰ φιλίαν. Et in eodem libro: Τοῖς δὲ πόλεσιν ἀπεκδικεῖν τὴν ἐλευθερίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲν πρῶτον ἐπιχείρησαν ἀφιστάναι τὴν Πολυπέρχοντα τῆς Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωτηρίαν τὴν σταυσελευθήσασαν ἰδίοις σφίσιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγε τὸ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, τὸ χωρὶς εἰ τόδε. εἰ τὸ φρύνιχος ἀδοκίμαστον εἶναι λέγει τεθεῖσθαι μετὰ τοῦ μή. Ὥσπερ γὰρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε τὸ πλὴν εἰ μὴ τόδε, τὸ ἐκτὸς εἰ τόδε, τὸ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω δὲ χωρὶς εἰ τόδε τὸ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Λουκιανὸς δὲ τῷ βίων πράσεως πλὴν εἰ μὴ σταπαίσαγε δὲ ἀφροφόρων αὐτὸν ἀποδιωκτῶν. Κρεῖττον μὲν τὸ εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγοιτο. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φησ ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνον τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἀπεχρῶν σου. Idem in ratione *Constr. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ἐπαλλάττει.

ἀφιστᾶν aliquis diceret, & alter ἀφιστάνειν; (pro ἀφιστάνειν *sollicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non mali*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam nil*. *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis*, *frustra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pseudatticum*. Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dicentiam per auspicia explorare*, *consulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non sic habere Edd. vett. testatur *Duker*.] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc est *consulimur*. Sed de hac istius vocis notione pluribus egit vir doctissimus & ingenii elegantissimi ac sollertissimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipso flore ætatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus est, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum salus curæ, candor autem & morum sanctitas amori sunt, in notis in *Senecæ* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

μαρίης βαλών; ἀφιστᾶν δέ τινα εἰπόντα, ἢ ἕτερος [b] ἀφιστάνειν, ἄμφω μέν, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζοι. καὶ χρᾶσθαι δέ τινα εἰπόντα, ψευδάτθικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγοντι ἐκτόπε, καλόν, ἔφη, τὸ

b Ἀφιστάνειν] Lacuna est in *Fl.* ante ἀφιστάνειν, & ἄμφω omissum. c Χαρίζοι] Χαρ.ζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζοι emendat *Gesn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lys.* p. m. 182. τοιαύτη τύχη χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c. Quamquam apud alios promiscue. *J.F.R.*

32. Ἔκτοτε] Ἐξότε γὰρ τὸ ἄκυρον. *V.*

τις. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὔξασθαί μοι. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo post: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκριβέστερον εἰδυῖαν εἶναι. Idem in *Piscat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ θάμμουν ἢ τὸ Εὔμολπον εἰς τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀπεφθέγξω. *Demosthenes* περὶ τοῦ συντάξαντος. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βοηθείᾳ γεγενῆσθαι εἰς δεήσουσιν. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις θέλοι τὸ Ἀλκιβιάδου λαμπρότερον τιθέναι τραγῳδίαν. Idem in *Demosth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τὰ ὅλα πρὸς τὸν ὑπὲρ ἀλοπέκης λόγον ὁ Ἀντιφῶν τοῦτο πέπαικεν. Apostolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διαμαρτυρῇ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmuriensis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixisset* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum consulere*. *Philostr.* in Heroicis: Χρᾶσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς εἰκοσι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpsichore: Καὶ ὅτω αὐτούς τε ἔχειν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾶ τάδε λέγουσα. *respondet*. Idem in Clio: Τοὺς περθμίας αὐτὸν διαχρᾶσθαι. id est, *occidere*. *Pausanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὑπὲρ τοῦ νόσου. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moschop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχὴ χρησόμενος Φηρεκλέι Τειρεσίαο. *consulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενος. *Deum consulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuisset domi meæ Lupus me, & Libonem & Servium consobrinum tuum, qua mea fuerit sententia, cognoscere te ex Cn. Seio arbitror*. id est, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arcessierat, consuluisset*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor esset, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuissent*. id est, *in consilium vocassent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auspicaretur & regeret, adhibere placuit Deos*. Id est, *Deorum sententiam per auspicia explorare*, *consulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non sic habere Edd. vett. testatur *Duker*.] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc est *consulimur*. Sed de hac istius vocis notione pluribus egit vir doctissimus & ingenii elegantissimi ac sollertissimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipso flore ætatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus est, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum salus curæ, candor autem & morum sanctitas amori sunt, in notis in *Senecæ* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἐκτόπε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἴρηκε, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ἐξ ἔκτοτε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καὶ παθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιῤῥήμασιν ἐμφαντάζου τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepositionem recte componi cum adverbio. Quare ἐκπάλαι, ἔκτοτε, ἀπόπαυσαι, ἐκπάγου, & ἀπὸ τότε non sunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, ὁπαλαιοῦ, ἐκ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὴ τὰ λαικῶν Θεῶν θρησκεύειν. Et paulo post: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐφιλονείκουν πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Institutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτιλάσας τὸ φρόνιμον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου ἐπαύετό τι πάντες ἐθέλειν. Sic tamen sacri scriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοπαπαίου ἀρξάμενος τιμᾶν ἐθέλειν. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς ἐμοί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσι. *Pollux* in primo πρεπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omissa praepositione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον ἴσχε πέρυσι. *Demosthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρισβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν ἡμῖν μὲν οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ ἐν πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὴ ἡ προπέρυσι ἐδόκουν ἥκειν σοφοί. male προπέρυσι impressum est.

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ γὰρ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδοὺ, ὅτι τῷ ἴδε χρωμένου τινός, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅτι τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὡς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντι, φησὶν ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου.

re ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔσιν] Ἐσίω *J.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μᾶλλον δ' Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πέρυσι. quare in eo quod ſequitur, εἰρωνίαν eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμνησκόμενος, inquit, ὅν, ὅπως ἤλγεις προπέρυσιν. Ἐκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τοῦ ἔκπαλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἦν, inquit, ἔκπαλαι περὶ τῆς τριάδος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὡς ἔσκευακὼς ἔκπαλαι πιστίδας. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων· ἔκπαλαι δὲ ἠγανάκτουν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὅπλων τεθησαυρισμένων οὐ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ. ἦ οὐ παλαιοῦ ἄρα εὐδόκιμόν τι ἦ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. οὐ παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπείγε ἀπερίβη οὐ παλαιστέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν γὰρ αὐτόθι μαντεῖον οὐ παλαιοῦ ἱδρύμενον. Idem in Urania: ἦσαν ἡμέτερα τὰ ἐγὼ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κάθηραι βουλόμενος σ' ὑπουργεῖν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι, καὶ χιλιάπαλαι, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρώτου ἤλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ὅτος, ἐξ οὗπερ ὑφάκουσας. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάσ. καὶ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδείας ὁ Ἀχαὰν αὐτὸς ἐλάμβανεν. *J.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι οὐ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poeniteat. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus ineluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *J.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in οὐ τοῦτο. Sed ἐν τῷ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & οὐ τόθεν ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἠλιδος. *J.F.R.*

34. Τῷ δὲ ἰδοὺ, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam ἰδοὺ* pro ἴδι *uteretur.* Haut ſcio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video pleroſque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδι ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἰδί. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ· Ἰδοῦ μοι καὶ θάρσος ἔκ τε ἔχω κακά. *J.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo*. Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλώσ. Πρῶτον μὲ κινήσεως ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν τῆς κτύπου. id eſt, *ſe ſenſiſſe*, *audiiſſe*, *intellexiſſe*. *Suidas* dictione κογχύλη, κύριος τὸ ὁσμῶν ἀντιλαμβάνεσθαι. Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ἤτοι, inquit, ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* Θηλάζειν ἐνεργέστερον ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id eſt, *accipimus*, *intelligimus*. Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J.G.G.*

39. Βράδιόν τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ὁ βράδιον· ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος· οὐ Ἡμέρας βράδιον δὴ παρ' Ἑλλήνεσι φαίνει. ἐκεῖνο δὲ μάρτυς Λιβάνιος· οὐ ἐπιστολῇ· καί σε εἰ καὶ βραδύτερον ἀλλὰ καὶ σεμνότερον ὄψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ δ' ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲν πολὺ βραδύτερον κἀλαφίρει. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲν ἔλεγεν· βράδιόν τι παρ' Ἕλλησι φαίνει. Πλάτων δὲ καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ δοκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον ὑπὸ τοῦ κρυὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὰ τ' ἐλάττω, τὰ δὲ τ' μείζονα βραδύτερον προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα πεφύκοτα ὑπὸ τ' βραδυτέρου ἰόντων ἐφαίνετο καλαλαμβάνεσθαι καλαλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἑλικοειδῶς ἰόντας ἐλάμβανε δίξῃ τὸ δίξῃ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊόντα τὰ βραδύτατα ἀτιμάζων ἀφ' αὑτῆς ὅσῳ ταχίστῃ ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem*, *alia minorem tardius quam majo-*

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, βαρύνειν *quæ putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχε aliquis, quod eſt εἴληχε (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι ποιεῖ. Βράδιον δέ τινα ἐπόντα, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δέ τινα ἐπόντα, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἣ νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντα, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνει. ἵπτασθαι δὲ ὅτι τὸ [b] πέτεσθαι

[a] ἔστιν] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πέτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ ποιηταῖς. βραδύτερον παρ' Ἕλλησιν. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ, καὶ τὸ λέλειφα, εἴληφα. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebant, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύειν, inquit, ἀνοίγειν καὶ ἀγαγαντεῖν βράδιον ὑπομένοντα. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον γὰρ ἀπέλιπον οἱ γονεῖς τὴν ἀνγατέρα. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus elegantet τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἐξίοιμεν. Idem ἐκείνης μὲν δὴ ἕνεκα λόγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo καὶ λόγου τάχιον ἀπολυχθῆναι. *Thomas*: Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quæ ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) ἆρ' ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſcilicet non eſt ſimile. Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσκαλούμενον δὲ θᾶττον ἢ ᾤετο εἰς τὸ τοσοῦτο ἀπεδήλαβε. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν ἓν συμαρέσιεν. Idem in *Toxari* θᾶττον γοῦν τύπτομαι ἵνας αὐτῶν ἐπιλάβοιτο, & mox, καὶ θᾶττον ἐνδώσω. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μᾶλλον δὲ ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, Σύνιστασι δὲ τάχιον ἂν μὴ τινα ἑτέρα διαφορὰ στέγειν ἅμα καὶ τρέφειν ἐπιλάβῃ. *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τῶν ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῶ σίτῳ. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνιᾷ τάχιον ἢ φρονιμώτεροι. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγομεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μὲν ἔπλεον οἱ τῶν βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τῶν προσδοκίας ἐπάντων ἐπιτελεσθέν. Id eſt, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ κωλύει τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ὡς γὰρ τότε γῆρας τοσοῦδε ταχύτερον ἐπῆρχε. Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς πατρῴους ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πεπαίσθαί τε ταχύτερον μᾶλλον ἢ τὰ ἄλλα, αὐτὸς ἔτι Μιχαδόνης ἀνέγραψε. Φθίνειν ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐποίησε, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuæ bibliothecæ: Ταχύτερον ἐκινδύνευον αὐτανδρα τὰ σκάφη συγκλυδῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τινα ἐπόντα] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρίσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον ὡς τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ τῶν βεβαιωμένων ἡ βεβάρηκα λέγουσιν, ἀλλὰ βεβάρηκα εἰς παθητικὴν σημασίαν. Ἀριστείδης δὲ τετάρτῳ τῶν ἱερῶν Οἱ δὲ ἦκον οἶνον βεβαρηκότες οἱ ταῦτα. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένον, inquit, ὁ πόρον μεθυσθεὶς τῇ νίκῃ (οὗτος γὰρ ἔπνει) εἰς τὸ τοῦ Διὸς κῆπον εἰσῆλθε βεβαρημένος οἴδει. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κωμάτιον, ἤγουν δεῖ λέγειν ἐβαρεῖτο, ἢ βαροῦμαι, ἢ βαρούμενος. Οὐδὲ ἄλλην τινὰ πλῆσιν ποιοῦσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμενος. Παλαιῶν Ὁ δὲ ἱξιανὸς προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ τὰ ἀρρωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τὰ ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε γὰρ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. καὶ αὖθις· ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνομένην τὴν σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Aetione: ὁπότε δοκὼ φέροντας βαρεῖτο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγουσι] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet* λέλογχα. Ἐξείληχεν, inquit *Thom.* οὐκ ἐκλέλογχεν. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amorib.* Χαρικλῆς ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκλητον εἴληχα τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J.F.R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πίτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent* ἵπτασθαι *pro* πίτασθαι. Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Neſaſto: Ἔα, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ τὸ ἀπτιμᾶν, καὶ τὸ πίταμαι, καὶ τὸ ἰσχύειν. *Thomas* vero: πίταμαι δηλῆς τὸ Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πίτομαι. Quare hic pro πίτασθαι omnino legendum πίτισθαι: Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπταλο a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πίτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πίτομαι, inquit, ἐκ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, Οἶδα ὅτι σε εὐφραίνει σκῶμμα ἡμῶν ἐπιτολῆ· σὺ γὰρ ἐκεῖνο ὁ πινόμβος μὲ ὅπως ἂν ἡμῶν ἀκούσαις, πιτόμβος δὲ αὖθις ὑπὸ τὸ λόγων ἐν τῷ συλ-

θαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὲ ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Περιττερὸν δέ τιν εἰπόντ, ὡς δὴ Ἀτθικόν, καὶ τ φάτταν ἐροῦμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τιν εἰπόντ ἐληλακέναι· καὶ πῶς ἄν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὲ τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (pro columba) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (pro lente) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δέ, εἰ δοκεῖ, ὅθι ἡ ἅμιλλα τ προτέρων λόγων. κἀγὼ μὲ καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε κἀν νῦν δυήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπαχθησομένων τ ἑξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως δ deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπὶ ἑνὸς εἴρηται ἑ ἀμοῦ, ἐπὶ δὲ τῦ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσασθαι· ἐπὶ ὃν τὸ δυήσεσθαι μέλλοντ, ἐπιλαμβάνῃ αὐτοῦ, ἃ μὴ συνίοντ σολοικισασθαι. *V.*

* Τιμήσασθαι] Quid hic faciat nescio. *ἐπὶ* autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, *μέλλοντι μὴ συντέσεσθαι. J. J. Wetst.*

συλλόγων. *Phrynich.* ἴτασθαι ἀθροιστέον, οἱ ἑ ἅπαξ εἰπόντες πεπόμον, ἢ δὲ πίτεσθαι δὲ λέγε. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ πέτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσγειοι πετόμενοι. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μετ' αὐτὸς πέτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῦ Περσίας ὅτι σὺν τῇ Μαθούσῃ τὸν ἱκάνε γαμέλον ἐπετόμεν. Idem tamen in *Amor.* dixit, ὀλίγον μοῖζον διπτάμενα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιστάμενοι. Ibidem: ἔστε ἤδη ὁ τοῦ αὐτῷ ἦν, συμπαριπτάμην αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μονονοὺ διπταμένην τὴν ὀλκάδα παραπλεῦσαι. *Gregorius Theologus* Basilio: Τοὺς τε ὠδικοὺς ὄρνιθας ἀδόντας μὲ ἄλλα τ λιμὸν, καὶ παρπταμένους μὲ ἄλλα τὴν ἁρμονίαν. *J. G. G.*

Ἴτασθαι] *Plato* Θεαίτητ — πίτεται. Ed. *Bas.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιττερὸν δέ τιν εἰπόντ] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιττερὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν· Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης ἵππος ἢ περιττερός. Φερεκράτης δ' Γραφῶσι φασὶν ἀτόκιμον ἀγγέλλοντα τ περιττερόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τιν εἰπόντ ἐληλακέναι] *Cum quidam dixisset se edisse* φακὸν, id est, vasculum olearium cum φακὴν *lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vasculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τ φακὸν τῦ ἐλαίυ, moxque λήψῃ τ φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus in* discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀνθ' ὧσπερ οἱ φαῦλοι τ ζωγράφων, τ καλὸν ἰφυκιῶσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν, εἰς φυτίσι ἑ φακοὺς καὶ ἄλλας τινὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν. *Regis, lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φασὶν ἀμφίονι φασίν. φακοὶ οἱ ὅτι ἀμοὶ ὑχ' ἑνικῶς φακὸς δὲ ὁ ἑψόμενος. τετήρηται δ' ἐπὶ τῶν πολλαπλῶν ὁ ἀμφίονι. Vitandae igitur amphibologiae causa φακὸς dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὸν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistola*, ἢ φακὴ δὲ ὑμῖν ταπείνων ἐνεδιαίτησε ἄρα. Et in *Harmot.* καὶ οἱ φακοὶ ἐτυκῶς. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine φακὸν dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Gruvii.* Sed volebam in simili voce similem Solocecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῇ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ἅλας dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui expositurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ θύρα κἀδὲν ἀνύγει σοι] Ἀνύγω male dicitur pro ἀνοίγω. *Phrynich.* Ἀνύγω ἡ θύρα, σολοικισμός, χρὴ γὰρ λέγειν ἀνέῳγται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negasse Janus enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit se* assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum est*)

εἰ ἀδὲ νῦν δυήσομαί σε λέγοντος· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς ἃ δυήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα σχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τὰ γιγνώσκειν αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί ἂν πεισόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ μου ἐγὼ μὲν ᾠόμην ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

γρ. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὲν λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀντὶ τοῦ ἀνεῴγθαι τοῦτο. χρῶνται γὰρ μὲν ἐν ἄλλοις πολλοῖς ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν Φαίδωνι. † ἀνεῳγέτο λέγων ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

† Ἀνεῳγεν] Lege omnino ἀνέῳγε. *M. du S.*

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδες ἦχον ἐ θύραι ἀνεῳγμέναι. Lucianus περὶ Γυμνασίων, ἢ ἀνεῳγότι τοῖς σώμασιν ἐμπίπτοντες. Idem in *Votis*: ὃν πως ἀνεῳγόσιν ἔστι τὸν πάλαισταν καλαλαβεῖν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδὶ Πύῤῥῳ πολλὰς ὁδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς δόξαν. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ ναοὶ ἀνεῳγησαν. *Joseph.* in III. Originum: Εἰκότως μὲ πύλαις ἀνεῳγμέναις κατὰ πύλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳγεν αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲ τοῦ παθητικοῦ ἀντὶ τοῦ ᾠοιγεν. Ἀριστείδης δὲ τῷ Παναθηναϊκῷ· Ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰ μὲν ἱερεῖα γένη σωτήρια, καὶ διατρεφόμενα πρὸς τοὺς θεοὺς ἀρχαῖον τρόπον. καὶ Δημοσθένης· ἡ γράμματα ἐκλαπεῖσα ἢ ἀνεῳγότα. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγα, ἀνέῳγμαι. Ἐπὶ δὲ μόνου τοῦ ἀνεῳγμένου τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνεῴχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Συνίσταται δὲ ἐπιστολῇ τῇ, Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον· τύπος αἰτίας τοῦ ληπτὸς ἀνέῳγασιν. Λυκιανὸς δὲ τῷ Μίνυλλος ἢ Ἀλεκτρυὼν καὶ ἰνδιατρῶσι ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ δ' ἐκ πᾶν μ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἁπλοῦς τε εἶης χρηστὰ ἐ αἰχροκερδὴς, οὐκ ἂν τοιῶν θήκας ἀνέῳγες. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in ευς apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere εἰς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in ας, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμηίας, βασιλέας, ἱερέας, καὶ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοί, τὸ δὲ σωματικῶς ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν ἐκείνοις. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτη εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum præceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo ας dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ διχιλίους ὁπλίτας ἐ ἑξακοσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι διχιλίους μὲ ὁπλίτας, ἱππέας δὲ ἑξακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τέτρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem* ἱππεῖς *notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' οὐ γῆ μήτ' οὐ θαλάττη ἑξαφυγεῖν τὼς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ' ὦς ἐγανάθω ἐ φυλῶ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἱππέας ἐ πεζούς. Et in eadem pagella: καὶ τοὺς ἱππέας ἰσχνίαν ἄγουσας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ ἐ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καλαλαμβάνουσι τοὺς τε ἱππέας ἥκοντας ὑπ' Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἑξακοσίους. Idem in III. Philipp. Φιλοὺς, ἱππέας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότερα τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in To-

σὺ δὲ τὺς ἱππεῖς καλεσόησας; ἀλλὰ ἔοικας ὺ φροντίζειν τ λόγων, μάλιστα ὧς νῦν χτ' σφᾶς αὐτὺς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὶ φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὺς διεξέρχῃ.

se) agnovisti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter se (nos) ipsos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obscure nimis tractas.

ΛΥΚ. Πάνυ γῦν ἄδηλόν ὅστι, τὸ χτ'σφᾶς αὐτὺς ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον; ἀλλὰ τῦτο μὶ δῆλον· σὲ δὲ ὐδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοῦντα παύσειε, πλήν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύ)

9. LYC. Nempe valde obscurum est illud *inter se ipsos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat (respondet)* enim ille consu-

73. *Μαντεύεται γοῦν*] Χρῆ μὶ ὁ Ἀπόλλων, μαντεύεται δὲ ὁ προφήτης. *V.*

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Josephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pausanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chrysostom.* in comparatione monachi & regis: ϗ τοξότας, ϗ ἱππέας, ϗ σφενδήτας. Sic usi sunt jam dicti auctores semper, praeter *Plutarch.* & *Josephum.* Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππῆς ϵ ἱππέας in accusativo, eodem loco, typographis adscribendum est, ἱππέας, inquit, εἰς τὺς ἱππῆς. Quare viderint Grammatici, qui hos accusativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant νομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, ναυφέας, σκαφέας, ἱρέας, ἀρχιρέας, ἱρμηνέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δωριέας, Πλαταιέας, Μιγαρέας &c. Apud *Herodianum* semper βασιλέας leges, nunquam βασιλῆς in accusativo. Ergo scribis debetur quod illic ἱππῆς, τροφῆς, φονῆς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joseph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δαναΐδων τὺς ἀμφορέας ἰκχέοιμεν ὕδωρ. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Isocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλῆς μεγάλους προσαγορευομένους, cum in aliis locis semper scribat βασιλέας, praesertim in ad Nicoclem ϖροοίμιον, sive hic ipse Isocrates illius orationis sit auctor, sive alius. Simili forte errore legitur apud *Demosthenem* in ea oratione qua respondetur Philippi literis, γονῆς pro γονέας. Τέκνα, inquit, γονεῖς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τ' πόλεως κοινὺς δῆ γονέας τὺς ϗμετέρας ἡγεῖ. Sic νομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *costas* navium significans, non *pastores*: ut Valla vertit, sicut viri eruditissimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his costis vide quæ docuit Vir Clarissimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non dissimilis locus est Lucian. in *Votis*: Ὥσϖερ οἱ βασιλῆς ὑποτριπόμενοι τραγῳδοί, pro quo alibi semper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: οἷς σωάψω ϵ τὺς λοιπὺς βασιλέας. Ibidem: ϗ ἰατροτεύσας πολλὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo post: τοσούτῳ ἰδυνάμην βασιλέας ἀλρῆσαι. *J.G.G.*

Ἱππῆς ἐς πεδίον] Anac. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Bas.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προκάλει, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενον. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. *Καταύσας; ἀλλὰ*] Videtur post *καταύσας* insistere paululum, & responsum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere studui. *J.M.G.*

67. *Κατὰ σφᾶς αὐτὺς διάλθομεν*] Luculentus solœcismus, ut si dicam *inter eos ipsos narravimus*, cum de nobis ipsis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικεῖσι σφᾶς αὐτύς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτύς. Omnes enim σφᾶς αὐτὺς tertiæ personæ pronomen junxerunt verbo tertiæ personæ. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργῆς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτὺς παρεσκάντας. Evidens virtutis exemplar nos ipsos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτὺς πρὺς τὸ ἄμεινον χειματίζειν. Nos ipsos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. *Μαντεύ) γοῦν ἐκεῖ ϖᾶσι τοῖς ἐρωτῶσιν*] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de consulentibus. *Æschines*: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντεύεσθαι ἐρωτήσαντο ϖότερα τῷ Θεῷ, τύτι χρὴ τιμωρίαν τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντεύεται εἰς τὰ ἔτεμψε μαντησόμενον ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moschopul.* hoc paulo aliter: Χρῆ, inquit, ἀντὶ τῦ μέλλει βαρύνεται. Χρὴ δὲ ϖαρεισαμβάνεται ἀντὶ τῦ χρήσιμον δόξει, ϗ χρῶν ἀναρίμφαλον. Χρᾷ γάρ ἴσι ϵ τροπὴ τῦ α εἰς η χρᾶ. ϗ ὁ μὶ Θεὸς χρῆ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύεται. Hanc *Moschopuli* sententiam de χρῆ adeo non probo, ut contra censeam omnino χρᾶ dicendum, non χρῆ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua sit usus, cui peculiare est η, identidem tamen χρᾶ usurpavit. Ὁ Ἀκαρνὰν, inquit, χρησμολόγον ἄνδρ', ὃς ἐ ϖροσίων χρᾶ σὺ ἐξαμίτρῳ τόνῳ. Et paulo post: Ὁ δὲ οἱ ἐνθεάζων χρᾶ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾶ σὺ τριμέτρῳ τόνῳ. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾶ, ὦ Μίνιππε, σὺ Βοιωτίᾳ. Sed & *Moschopulo* stat *Eustath.* ad Iliad. 1. p. 625. Ἴσως δὲ ἔζυτασθῆ ϖρὸς ἀκρίβειαν τῦ χρὴ, ὅ ἐσι μαντεύεται. οἷον χρὴ μοι τοιῶτ' ὁ Φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non semper observatur illud Luciani de hac voce præceptum, sed ab accuratissimis & Ἀτθικωτάτοις scriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus respondentibus. *Demosthenes* ϖερὶ στεφάνου. Καὶ τ' Ἀπόλλω τ Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντιν δὲ τι-

τι

fulentibus universis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexisti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An erg[illegible] *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Solœcismus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed nostine aliquem *sibi conciliantem* nuptias?

γῶν ἐκεῖνο πᾶσι τοῖς ἐροῦσι, σὺ δὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γάρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε περιών; ΣΟ. Ἔοικεν γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶσθα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; ΣΟ.

[a] Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & statim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι ἐπὶ δὲ [*] ἀνδρῶν τῷ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲ γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

[*] Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρὸς.

τι ἰδίων δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκινᾷ τὸ τῆς λόγου μαντευομένῳ. Pauloque post: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύῃ) ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tiresiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὅστερ ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρῶν & ἀνειρεῖν. *Isocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησεν οὐκ ἀνεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀνεῖλε παρὰ τῷ τράσαντι & τὴν ἴασιν ζητεῖν. *Herodot.* in II. ὧν μὲ δὴ ἀνεῖλε μὴν βασιλέα εἶναι. *Chrysost.* in Babyla martyre: ἐπέκειτο σφοδρῶς τὸ δαίμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀνειρεῖν περὶ τῶν κατὰ γάμους αὐτῷ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε περιών] *Nam ſinguli ſolœciſmi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: finguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſolœciſmi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloeciſmus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſæpe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρίνω. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro καὶ εἶτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur κἀθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἰς ἕνα, καινῇ δὲ, inquit, καὶ εἰς ἕνα. *publice & privatim.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ, , , 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστεύομενον αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύῃ ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι proprie eſſe *ambire* puellam; ſive foeminam,

ΣΟ. Τί ὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζω ἀνάγκη ἦν [a] μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί ὖν πρὸς τοῦμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ Φάσκων εἰδέναι, καὶ τοῦτο μὲν ὅπως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθὼν, ὡς ἀπολείποι τὴν γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ Φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζοι Φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· ὁ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi contilier* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum emi-

[a] *Μνηστευόμενον αὐτῷ*] Haec male neglexit *Fl.*

86. *Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα*] *Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἰδίᾳ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. P.*

& dici de viris Attice, *μνηστεύεσθαι* vero de puellis & foeminis quae despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: *Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ.* Proprie etiam Lucianus in Nefitto: *Πρώην γοῦν ἐπαιδὴ γάμου τοῦ Κυζικηνοῦ μνᾶσθαι ἐτόλμησας.* Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: *Τοιοῦτον μυθεῖται Στράτων Ὀρχομενίους καὶ Καλλιδίνης Ἀλιάρτιον. Herodot.* quoque in Clio: *ταύτῃσι πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τὴν λόγῳ, θέλων γυναῖκα οἱ ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις συνιεῖσα τὸν ἀστὸν μὴ μνήμονα.* *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo mea.* Οὐ γὰρ ἀπορρίψασά σ' ἔξω, inquit, *ἡ γύνη τηλικαῦτα καὶ πλοῦτον ἐμνᾶτο μειράκιον ὧν χλαμυδοφόρον ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δέοντα.* Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: *Καὶ ὅπερ ὑμεῖς οἱ τοὺς γάμους ἐπιτελοῦντες μνηστεύομεν.* Ibidem: *Δεῖ δὲ τὸν μνηστῆρα ἅπασι προσαγορεύειν ἑκάστου φίλους μνηστεύομεν ἔφη.* Et paulo post: *Μνηστεύεσθαι τὸν παῖδα πολλοὶ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν.* Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, *ἐμνηστεύετο αὐτὸν τριάκοντα ταλάντοις.* Moxque in iisdem: *μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας.* Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laertius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce *μνηστεύω γάμον* legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: *μνηστεύειν γάμον αὐτῷ.* Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: *Ἀλλ' ἦ πάσσοφα διὰ μνηστεύειν γάμους σοὶ ὄντας. Isocrat. βουλόμενον αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. Diodor.* XX. *Ἀξιολογώτατοι τῶν ἡγεμόνων ταύτῃ ἐμνήσθησαν.* Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguae locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversi. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud idos leguntur scriptores, quae a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. *Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα*] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: *Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀριστοφάνης δὲ Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λυσίας δὲ τὸ Μελίτης τὸ λάλον ἐκβαλεῖν τὸ γύναιον.* Nimirum uxor cum a viro divortit, nuntium remittit, dicitur Graecis *ἀπολείπειν ἄνδρα*, Latinis *divertere*, *discedere a viro*. vir vero cum repudiat uxorem, *ἐκβάλλειν γυναῖκα*. Latinis *exigere*. Cic. *Mimam exegit*. Eleganter igitur *Josephus*, *ἵνα δὲ τὸν ἄνδρα παλλακεύσασα αὐτῷ γήμαιτο.* Attice idem dixit in undecimo *Ἀρχαιολογίας* de Esdra: *λογιζόμενος δὲ ἐπὶ τοῖς ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προσέταξε.* pro quo eadem in loco etiam dicit *ἀποπέμψασθαι.* Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: *Ἀπολιτὸν ἐμοὶ τὸν νόμον γαμετήν.* Ibidem in *Bis Accusato*: *Τὸν νόμον γαμετὸν ἔνεκα ἀτίμου ἀπολιπεῖν.* *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, *ὥσπερ τὰς τῶν γάμων ἀπολείπειν ἐπαίρειν δὲ σχοῖν.* Attice dixit idem in *Romulo*: *Νόμος μὲν ἄλλοις γυναῖκ' ἀπολείπειν ἄνδρα, ἄλλοις δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμάκοις τίκτων.* Ibidem: *ἀποπεμψάμενος γυναῖκα.* Hermogenes Sophista: *ἔξεστι γαμεῖν, ὅτου βούλονταί τινες, καὶ ἀπολιπόντας τὴν ἑαυτῶν γυναῖκα.* *J.G.G.*

93. *Εἰ τις γοῦν ψοφεῖν τὴν θύραν αἰσθάνοιτο, καὶ ἔξω πατοίη.* Haec verba bene vertit interpres per *consequi ostium* & *pulsare*. Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter *αὐτόματα* & *ψοφεῖ*. Exiturus cum foras ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque abstinere, ne laederentur, apud Attico enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Lipsius*: exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *foras crepare*, Graecis *ψοφεῖν*: cum vero ingressurus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt, ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero, qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores, plane nihil ſenſiſſe putabimus, indoctum adeo hominem? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] πείσεται. ἢ εἴ τις γε τῶν ψοφοῦντα ἢ θύραν εἰσιόντων, ἢ ἐξιόντων κρούοντα, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα ἢ κόπτοντα, ἢ ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; ἔαν-

b Πάσεται] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πάσηται *J. Bt. H. F. L.* &c.

94. Νῦν ψοφοῦν τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἅπας τις ἰὼν, ψοφεῖ δὲ ὁ ἴσως. *V.*

2. Νῦν δὴ] Παλαιστὴν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. ὥσπερ ὅτε τὸ ἄρτι λέγῃ τὸ ἀκαριαῖον ἢ σημασίας τῆς ἀιστῶτος, μέλλοντος * ἀνεπιδείκτου σημασίας, ὅταν δὲ τὸ νῦν δὲ εἰς τὸ γενησόμενον ἀσυνάρτητον, ἵνα μὴ σολοικίζῃ ὁ χρώμενος ὕτως. *V.*

* Ἀνεπιδείκτου] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀνεπιδείκτου. Sed in V. tantum erat ἀνεπιδείκτου, unde palam eſt, legendum eſſe, ut edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulſari*, Graecis κόπτεσθαι ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Meſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτει τὴν θύραν αἰσίων ἢ ψοφεῖ ἔξιόν. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπίτηδες κόψασα τὴν θύραν ἐκείνη. Idem in *Fugitiv.* Ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis: Ἄγε δή τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴν ἀφτρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τὰ θύρας. Et in *Nubibus:* Γεῦσαι τὰ θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἐρομένῳ δέ μου, τί αἱ θύραι νύκτως ψοφοῖεν. *Heliodorus* in I. Τὰς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κρούσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio: Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta: Μὴ ἄρξηθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοῦν τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κρούσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalyp.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic, quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum præſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux*: Ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δή, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δή, ὀλίγον ὕμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγον ὕμπροσθεν τούτοις ὡδὶ τυχόντες τοῖς λόγοις, ὥστε ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δή, ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις ἐν πρώτῳ νόμων· Πλάτων ἀφελελυθμίως εἰρηκε ἐπὶ τῷ παρόντι χρόνῳ, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ σωθέντος· ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων καλλιπάτατος ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δὴ γὰρ ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας, πόθεν ἐξέλαυ. Νῦν δ', αὖ ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μηλιάσι· Ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπραΰνας τύχῃ. *Homer.* Νῦν γὰρ δὴ γνῶ ἐτί. Idem: Νῦν δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά. *Euſtath.* Νῦν δή, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως ἐν ἐπὶ τέλει, ὅ καὶ φασι μόνοι παρεχωρήσαν συντάσσεσθαι. *Euripid.* Phoeniſſis: ἄνασσε δὴ νῦν ἐκ θεῶν ἐμῶν ὁδῶν. Ibidem: Ἄνασσε δὴ νῦν καὶ τὰς πρὸς τούτοις κακάς. *Plato* in Gorgia: ἀρ' ἂν καὶ ἂν νῦν δὴ λέγωμεν ἰατρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli, exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres, ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δή, ἄρτι, πρόσθεν, ἔμπροσθεν, τὰ νῦν, πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρωτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα, μάλα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα, ὡς εἰς μακράν. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur, contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τὸ πατρὸς ἀεικέα τίσιτε λώβην. Et alio loco: Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſæpius aliis in locis. Νῦν δή, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus: Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτι θαυμαστὸν ἐδόν. Idem in Phædone: Ὦ Σώκρατες, ὕστατον δή σε προσερῶσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri: Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἐν πολλῇ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ ὧδέ τασιν, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τιθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur, ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σύ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τ' Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπέ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ παρ' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰν ἂν ποιήσαιμεν τὸν λόγον. ἀλλὰ σοὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀνυθάνειν· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς Φαίνεται] ῥηθὲν μᾶλλον τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰν οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἰδίον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά σου τὸ σὸν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σὲ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnoviſti.

10. SOL. Deſine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque poſſim aſſequi. LYC. Et quomodo aſſequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus ſtribligine ſermonis me non obſervante te ais ultro peccaſſe, & in quo quidque peccatum ſit, *doceas*. LYC. Nequaquam, obone vir, ſic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his ſingulis me interrogare *ſi velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) ſi videtur, percurramus. Ac primo ipſum illud ἄττα non denſo ſpiritu, ſed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet poſt nomen ἕτερα compoſitum.] Sic enim minus abſurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, ſed *in te contumelioſus fuiſſe*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare ſignificat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum eſſe dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

[a] Μάθῃς] Sic omnes. [b] ΣΟ.] Perſonam hanc, & mox ΛΥΚ. inſerui *Geſn.*

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενοι δὲ μᾶλλον τοῦ ἕτερα ψιλοῦνται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus ſatis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, ſed ſic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, ὃν ἀρχὴν κώλου μόνον εὑρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ, ἐφ' ᾧ ὀνόματι τοῦτο ἐπιφέρουσιν, οἷον, πάντα ποιῶ, ἄττα ἂν βούλομαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινὰ, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἄπαξ ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται ἀεὶ ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐν Φαίδωνι· ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιαῦτα, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiaſtae judicium, in margine poſitum, malum pedem in ipſam Luciani orationem videtur intuliſſe. Sic vera ſunt, & cum *Thomae Magiſt.* obſervatione conveniunt, ſed ſententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἢ μὲ φὴς ὑβρίσαι] Puto excidiſſe ob ſoni affinitatem σὲ poſt ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus ſum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν ſunt Soloeciſtae, ita diſtinguenda, niſi fallor, ut in interpretatione noſtra factum eſt. *J. M. G.*

20. Σε ὑβρίζειν ἐ εἰς σὲ] Ὑβρίζω σε ſcilicet eſt contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, eſt cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius ſum, *Moſchopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δι' ὕβρεως ἐ πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδιάκυρμα, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus ſubjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba ſic ſe habent: Ὅρα μὴ κινδυνεύῃ ἡ μόνον λοιδορεῖσθαι, ἀλλὰ ἐ ὑβρίσας εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accuſato*: Ὑβρίζειν εἰς τὸν λόγον. *J. G. G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non obſervari perpetuo ab Atticis, vid. Kuſt. ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

γὰρ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τ' σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, καὶ ὅστις παῖδα, καὶ φίλον, καὶ ὅστις γε οἰκέτιν, πλὴν [c] γὰρ περὶ τ' πραγμάτων ὕτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τ' παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν καὶ τοῦτο καταγνοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἕτερα πρὸς ἕτερον γίνεται, τοῦ μὴ ὀρθοῦ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τοῦ μὴ ὄντος πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν ἐστί. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσθαι. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρὸς τινὰ, τ' οἰκείαν

c Γὰρ] Γε *Fl.* d ΣΟ.] Omiſit *F.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. e Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. f Δόξει] Forſ. *δικαῖ Geſn.* g Εἰ] Forſ. *εἰη.* h Λέγειν] Sic *H. P. F. B1. Fl.* Λέγειν *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. —ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Διαπεπλήκασι γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *F. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεθιστάναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, καὶ ἐναλλὰξ ἐπὶ τ' ποιούντων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, καὶ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀντ' ἐτέρου εἰσάγειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus*: ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere*. Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *F. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *F. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσως σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἕτερα πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάσσειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *F. M. G.*

40. Λέγειν ἐστὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *F. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit

χείαν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι ἐμφαίνει. τὸ δὲ τοῦ τινα, ἢ ἐκείνου τοῦ [a] ὃν σπουδάζει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲν συγχέχυται, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶταί τισι· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῆν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέζεσθαι ἤκουόν σου λέγοντος, ὡς ἔστιν ἔκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [c] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ τοῦτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲν πρὸς τὸν ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸν καθεζόμενον.

Ἥσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. ἀντὶ τοῦ μὴ καθεζόμενος. πάλιν δὲ εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα διαλλάττειν, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melior autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

II. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assîde* & *sede*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *consessitor* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assîde* & *sede* differre ajo. SOL. Et qui tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assîde!* alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin, peregrine, sedes, sedem inveniemus & ipsi*: *sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, peccare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a Ὃν] Ὃ male *Fl.* b Καθίζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* c Καθίζειν] *Amst.* bene. Καθίσειν Edd. cett. Sic *Gesn.* ex *Amst.* Κάθιζον cett. Κάθησον *J.* Καθίζου *B1.* d Κάθισο] e Καθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαι τῶν περί σε πραγμάτων. *J.G.G.*

49. Ἐκείνου] An ἔκεισε; *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, καὶ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο. *F.G.*

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad stantem, quem jubemus sessum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, καὶ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν κάθισον πρός τινα ἑστάμενον λέγεται ἵνα καθίσῃ. τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὸν καθήμενον ἵνα κάθηται, καὶ μὴ ἐξανασῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἥσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum. quod vero paulo antecedit, τὸ καθίσατε ἁπαξ σε λέγοντος ὡς ὄντα ἔκφυλον. *audivi te dicentem imperativum* καθίσατε, *sede*, *vocem esse peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἵστασο, καὶ ἀναστάμενος, καὶ τὸ καθίσατε ἀεὶ μετοπικὰ τῶν Ἀθηναίων φωνῶν. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid deesse. cui equidem non invitus assensero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα· τῶν γάρ σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audimus. Ἐκαθίσθην, inquit *Thomas*, καθισθείς, καθισθησομαι, καθισθήναι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων, βάρβαρα. λέγει δὲ καθίζομαι, ἐκαθεζόμην, καθέδομαι, κατεδαφίζω, καθίσθαι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων. *Phrynichus* ἐκαθίσθη, καθισθείς, καθισθήσομαι & πλεοναστικὰ καθεσθήσομαι, ἔκφυλα. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ πλησίον θάρσει, θυγάτηρ, ἔλεγεν. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενοι πολὺν χρόνον ἐκαθεσθήμεθα. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀπτομένων δὲ ἡμῶν θαυμάζοντες ὁπόθεν δὴ περὶ τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ. *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπὶ τινος θρόνου. Idem libro VIII. Καθεσθῆναι δ' ἐ Βαλαανῆ. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magister*: Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. *Pollux* scribit *Xenophontem* καθίζειν usurpasse pro καθῆσθαι ποιεῖν. Locus est in II. ἀνακάμπτει. Καὶ ἀπαγγελλόμενος δὲ Ἀρταφέρνῃ, ὡς ἐκάθισε ἄλλη ἐς τὸ θρόνου τὸ βασίλειον καθεῖν συλλαβεῖν. Sic καθίζειν ἀνωτέρω apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς. καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμετάβατον. Κάθημαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μεσότητα, &c. Τὸ καθεσθήσομαι, καὶ ἐκαθίσθην βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω ἐ μόνον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἕτερον ποιῶ καθῆσθαι, ἀλλὰ & ἀμεταβ. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἑαυτὸν ἀνέπεσε ἐν θρόνῳ. *J.G.G.*

57. Εἰη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M.Aust.*

61. Ἥσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Hiec etiam satis enarrasti: & dic sane *altera*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam καταδουλοῦν tu forte idem quod καταδουλοῦσθαι putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; καταδουλοῦν vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

Σαρά σοι δοκεῖ μικρᾷ τινι διαφέρειν εἴτ' τὸ μὲν [f] ἕτερον ἑρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγω· τὸ δὲ μόνης ἡμᾶς αὐτὰς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, ἀλλ' ἄγε λέγε, ὅτου [i] γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντος σὺ κατανοεῖς. οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ καὶ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἴπερ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις.

ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

Φ. L.

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* g Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. h Ἱκανῶς] Rescripsi ex *Fl. F. Va.* Ἱκανὸς cett. i Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] Mὴ προδιδάσκειν *Fl.* omisso γὰρ ac δεῖ. k Μοι] Mὴ legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ· καὶ τὸν ἄνδρα ὅλον βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδούλωσιν, οὐκ ἀσφαλὲς ἦν τὸ τοῦ Λακωνικοῦ. *V.*

61. Ἥνο ξαΐ'] *Idem. Od. Π. 44.* *M. du S.*

Ἥνο ξαΐ'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἥνο', ὃ ξαΐ'. Novavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥνο. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἥνο significat, *sedo*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit τῷ δ' ἧστο ἑπτὰ ἔτεα, ἐπὶ δ' ἐκτὸν ἐτέλεσσε. Τηλέμαχος δ' ἐπεὶ ἐκόμισσε ἑκάστα, φύσαν τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *asside* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non nisi dicere, nusquam positum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ παθίζειν λόγον] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λόγον hanc loco optime convenire, & sic interpretatus sim. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ὁ μόνον ὁ συγγραφόμενος πολλούς τινας, ἀλλ' ἔστι καὶ ἄλλο ἐφ' ἑαυτοῦ γενόμενον, ὡς ὁ Θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ χρήσιμος ἐπιθύμημα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγράφας ἐκάλεσε. Θουκυδίδης. Καὶ ἀνώνυμος οἱ ζυγγραφεῖς ἄλλο τι ἐδήλ. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἱστοριογράφος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ περὶ ἱστορίαν γεγονὼς συγγραφεύς, ὡς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ ἐστὶν ὁ ἐφ' ἑαυτῷ γεγονὼς, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα —— λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τοῦ συγγραφεύς putemus, facile illam quidem aliunde refarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲν καταδουλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: Δουλῶ ἑμαυτὸν, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thomae*. Τοὺς μὲν ξυγκαταδουλοῦν ἂν εἰδέναι αὐτοῖς τὸ ἐφ' ἁλόντας μάχεσθαι. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲν καταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἐκεῖνα τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non sequi post hunc alios super hoc argumen-

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

Τί τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνέτευχας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω θεὶ πολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, καὶ τ' ποιητῇ, ὠχρὸς τέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριφῶντ& &c. B1. ac 2. In cett. omissa. a Συντέτυκας] Συντύκας Edd. priores. b Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. Fl.

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ἔτ& ὁ λόγ& ἄλλα τυ, καὶ ὁ Λυκιανοῦ δοκεῖ εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ ὁ δὴ ἐπιφέρειν. V.

3. Βυσσοδομεύεις] *Ἐκ βάθης σκάπτ. V.

* Ἐκ] Aberat propositio ab editis. Addidit M. du S.

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud τὸν δὲ ἀξιλόσωμον τ' ἀξίλογον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. J. J.

Ibid. Διαλύσωμεν τ' ἀξίλ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos supposititios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τ' διάλογον. J. M. G.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae ityli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖ& ἀναφαλαντίας, ἀπίππι& &, ἐς τρίτον ἔρανον ἀπροσδοκήτως δὲ ὕδατ& ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorius illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. Th. M.

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cavus* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. M. du S.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis obliviscitur, neque quod in *Peregrino* .... plebs illum impostorem vocat ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατρα. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. J. M. G.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. M. du S. In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. J. F. R.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequiyit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Dissert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Ges.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forte vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ειάς. μή σε τριχάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτην ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλικας; εὐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς παθεῖν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἶμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ὅτε τὸν Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀΐεις ἐμοῦ βοῶντος τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γοητεύσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι, ἢ καὶ τὸ χειρὸς περιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλιγμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τὰς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή σε ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τριεφῶν] Κρίσεως. *V.*

TPIEΦ.] Nothus. An Τρύφων vel Τρίφων, τὸ Τριέφων non placet. *F.G.* At Τριεφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.*

2. Σωϊσυνικας] Lege σωϊνίκας. *F.G.*

3. Βυσσοδομούσις] Βυσσοδομεύειν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομεύων, κατὰ βάθους τὴν διάνοιαν βουλευόμενον, quasi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I. 316. Lucian. *de Delat.* c. 24. βυσσοδομεύει τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσσοδομούσις] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τὸ πειστὸν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ δεινοπρεπὲς τῶν ἴχνων, τοῦτ' ἔστι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε Ἥφαι, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλαπαδνοῖς. κερδαλὴ γὰρ ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βουλῆς κερδαλέης, σωστικῆς, ὠφελίμου, ἢ πανούργου παρὰ τὴν κερδῶ, ἥγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὄχρῳ τί σοι] *Hom.* Il. Γ. 35. *M.du S.*

Ὠχρός τι] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἐκάτην] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *J.M.G.*

7. Τίνι θεῶν — συνήλικας.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεπαὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] l. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M.du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προσίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται. *J.M.G.*

14. Ἢ τὸ χειρὸς] An ἢ τὸ οὐ τὸ χειρὸς; *F.G.*

17. Διειλιγμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit εἱλιγμοῦσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλιγμένον λόγον, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζω τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ χρὴ κρημνὸν ὠθούμην ἂν ὅπῃ κεφαλῆς σκολοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, καὶ τὸ τῦ Κλεομβρότυ πήδημα τῦ Ἀμβρακιώτυ ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τὰ θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν συ τὴν διάνοιαν; ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὅπῃ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ἢ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τὰ ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπιδλέπειν, καὶ τὸ ἄταλον τῆς βάσεως, τό τε ἄνω καὶ κάτω σεισμῶδες, καὶ ἡ ἀνακύκλησις τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ὁ ἀφρὸς, καὶ ὁ ἱδρὼς, καὶ ἡ ἐκ τῶν ὤτων ἀτμὶς, καὶ ὁ ἀναστεναγμὸς, καὶ ἡ ἐκ τῶν ῥινῶν ἀναπνοὴ, καὶ ὁ ἐκ τῶν ὀδόντων ἀποτριγμὸς, καὶ ἡ ἐκ τῶν ὄνυχων ἀπόκρισις, καὶ ἡ ἐκ τῶν ἄκρων ἀπόψυξις, καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀγκώνων ἀπόσπασις, καὶ ἡ ἐκ τῶν ἰσχίων ἀπόρρηξις, καὶ ἡ ἐκ τῶν μηρῶν ἀπόλυσις, καὶ ἡ ἐκ τῶν σκελῶν ἀπόπτωσις, καὶ ἡ ἐκ τῶν ποδῶν ἀπόπτυσις, καὶ ἡ ἐκ τῶν δακτύλων ἀπόπτησις, καὶ ἡ ἐκ τῶν ὀστῶν ἀπόπτισις, καὶ ἡ ἐκ τῶν μυελῶν ἀπόπτυσις, καὶ ἡ ἐκ τῶν νεύρων ἀπόπτησις, καὶ ἡ ἐκ τῶν σαρκῶν ἀπόπτισις, καὶ ἡ ἐκ τῶν ὀστῶν ἀπόπτυσις, καὶ ἡ ἐκ τῶν μυελῶν ἀπόπτησις, καὶ ἡ ἐκ τῶν νεύρων ἀπόπτισις, καὶ ἡ ἐκ τῶν σαρκῶν ἀπόπτυσις, καὶ ἡ ἐκ τῶν ὀστῶν ἀπόπτησις, καὶ ἡ ἐκ τῶν μυελῶν ἀπόπτισις, καὶ ἡ ἐκ τῶν νεύρων ἀπόπτυσις, καὶ ἡ ἐκ τῶν σαρκῶν

conversio; valde te conspiciendum atque notabilem faciunt. Sed respira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciscaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum est unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne spiritu in sublime sublatus, spectaculum multitudini fias, & delapsus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo signes. Insigniter enim, quae hodie ex sacerrimis sophistis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur respira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda consilia! heu, heu, heu, heu, spes vanissimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipsas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam super Propontide excitasti, adeo ut funibus

πολεῖν, ἀρίγνωτόν σε καθίστην. ἀλλ' ἄμπνευσον τῦ δεινῦ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθέης. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲ, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καί πω καλαπεσὼν, Τριεφώντειον πέλαγον [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρον τὸ πρίν. ἀ γὰ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν νηδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῦ δεινῦ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰ ὀπιπέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

[b] Καλονομάσῃς] Καλανομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

ἀκαλαφρότητον πτῶγμα ὡς δεινῆς ἀνακυκλῶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθέης] Hemistichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί πω καλαπεσὼν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ πω τὸ θαλάσσης καλαπεσὼν Μαιώτιόν τι πέλαγος ὑμῶν ὥσπερ ὁ Ἰκάριος κληθῇς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Heuman.* in Poecil. p. 249. Verti vult *spiritu meo*, ne quis intelligat substantiam spiritualem; sed *Gesn.* videtur ambiguum studio servasse. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Christianos notari τῷ σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Christum ipsum σοφιστὴν appellavit: & apud *Prudentium Periistephan.* 10, 40. Christianis Asclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophistas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξώγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus est noster, nisi quod paullo modestius ille hyperbola utitur, in *Philopss.* c. 39. τοιοῦτοι ἀκούσας ἦσθα, ὥστε σὲ τῦ γλεύκους πίονται, ἐμπεφυσημένον τὴν γαστέρα, ἐμοῦ δέομαι κ.τ.λ. Simili fere metaphora, sed alio instituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. seq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes istae; ne Graecum quidem illud φύ. Forsan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νηΐλιας — φυσήματος] Horum verborum omissa est interpretatio a *Micyllo* ex editione Paris. 1615. f. & *Basil.* 1619. 8. quem sequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adversum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves nisi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσχεῖσθαι πόντον (frequenti praepositionis ellipsi) hic valere ingredi, nemo negabit, nisi si quis putet, secundo Borea intrari e Propontide Pontum, id est, versus septentrionem navigari posse. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream posset, debuisse constitutum esse eo circiter loco, ubi est Constantinopolis. Quod quorsum valeat, in disputatione dictum est. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. Β, 148. Odyss. Ο, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia absurditate non dicam; sed id rogo; ubinam gentium stantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod sentio dicam, Constantinopoli hoc scriptum puto. Alioqui cur de Propontide scriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compescendis Scytharum excursionibus in fine Dialogi; unde satis liquet in ea regione habitasse, quae iis gentibus vicina esset. Vide etiam *Nep.* c. 6. unde conjicio tres hosce libellos ab eodem viro scriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' κάλων αἱ ὁλκάδες τ Εὔξεινον πόντον οἰχήσον), τ κυμάτων ὑπαχυλινδύντων ἐκ τῦ φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, ὦ κλόνος τ γαστέρα σου συνετάραττε· πολύωλον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς ὦ, χ τὸ τερατῶδες, ὦ ἀφ' τ οὐράχων ἠκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι ὦ ἐξ οὐράχων· ὦ γὰρ κύημην γαστέρα τεθέασαι, ὦ κεφαλὴν κύουσαν, ὦ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατοῦσαν, ὦ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· ὦ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βούλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ ὦ χελιδόνες εὔηχα κελαδοῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, τό, τε naves ingredi Euxinum Pontum cogantur, fluctibus ex tuo spiritu magna se vi volventibus. Hem quantus tumor tuis inesse debuit intestinis, quantus strepitus, quae conquassatio ventrem tibi conturbavit! auritissimum te esse demonstrasti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audisse videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, si quis etiam unguibus audiat; siquidem femur uterum vidisti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, si Poëtis credas, portentorum plena est. Sed cum te primum his possum complectier oris, age abeamus eo, ubi solem platani arcent, lusciniaeque & hirundines dulcisonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

a Αἱ] Sic nostrae, Tr Gesn. Edit.

58. Κάλων] A κάλῳ χοινίκι, pro κάλως. F.G.

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidisse videtur Librario. F G. Sed saepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώην ἴξον. Plura ex cod. L. *Bos* de Ellipsi p. m. 268. Adde Nostrum supra *Dea Syr.* c. ult. γάμων εἶναι, & *Theogn.* vs. 1172. — ἥλυθες ἀθανάτους. Quare nihil inserto εἰς opus erit. J.F.R.

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expressus ex illo *Aristoph. in Neb.* vs. 38. seq. εἶτ' ἐταράχθης τ γαστέρα ὁ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διακορκορύγησεν. Ubi κλόνος secundum Scholiasten est τρόφος τις ὁ εἰλιγ διακορκορύγησε autem ponitur ἀντὶ τῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ ἐντέρων τ ἦχον. J.M.G.

62. Πολύωλον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. seq.

— *Cui quot sunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi subter, — tot subrigit aures.
J.M.G.

Πολύωνον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn* c. 5. J.F.R.

63. Τερατῶδες] Τὸν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες ἔπος. F.G.

Ibid. Τῶν οὐράχων] Non reperio apud paroemiographos, quid sit δι' οὐράχων vel ἐξ οὐράχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ οὐράχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculis totus; qui* ἀφ' οὐράχων *videbat.* Quae si vera est ratio, & quid ni vera sit? comparandus cum h. l. est ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὄσσοις Ἄργος ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu eum olfacies, Deos rogabis, Totum ut te faciant, Fabulle, nasum.*

Denique illud apud *Aristaenetum* epist. 1. p. 5. ἐκδιδυμοῦσι μὲ σύμπροσωποτάτην ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. Sed sunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stichо* 5, 5, 20. Ubi perprurisemus usque ex unguiculis. J.M.G.

66. Κυήμων] De Baccho, alludit ad γαστροκύημον. F.G.

Κυήμων γαστέρα] Jupiter Bacchum ex se conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori suo inseruit, & exacto legitimo gestationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κύημα *suram*, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστροκνημίας nomen, in quo lascivit etiam Lucianus V. H. 2, c. 22. Latinus sermo illum lusum vix admittit. J.M.G.

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. F.G.

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoso edita partu fuerit, suo more describit Lucian. Θ. Δ. VIII. J.M.G.

68. Ἀνδράσιν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tiresia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoseon libris: ut & de feminis *Alcyone*, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. J.M.G.

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. M. du S.

Ἀλλ' ἐπεὶ] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε Σούνιον ἱκάνει τῇ δ' ἐνὶ χώρῳ. J.M.G.

80. Ὕπερον] Vulgo nominandi casus in Lexicis, ab ipso etiam *Stephano*, post quem errare nemo sibi turpe putat, effertur ὕπερος, genere masculino, sed *Wolfii. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens susurro, animam ipsam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus sane, Critia, sed timeo, ne forte incantatio sit, quod tu audiviſti, & pistillum aut januam ex me sa-80ciat mirabilis illa tua perculsio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam85 infligere possit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res se habeant. CRIT. Ain tu? non posse autem Jovem in tartarum aliquem mittere? nescisne tu homo, ut Deos omnes de caelesti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine90 olim prostraverit, & hodienum prout quisque est petulantissimus prosternat: inde est, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς κηλαδέλξεις.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή τις ἐπῳδὴ τὸ πάσσαλόν ἐστι, καί με ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσεται· ἡ θαυμασία σου αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, ὀμεῖ τοῦτο γήσεται· ὅτι σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δύναιτο ἀμυνάμενός σε, εἰ ὡδηλαίνει τὸ ὅρκιον; οἶδα γὰρ ἐγὼ σὲ μὴ ἀγνοεῖν ὡς τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; ὁ δύναιτο ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀποπέμψαι τινά; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέῤῥιψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην κατεκεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· ὡδὶ δὲ τὸν πατέρα Τιτανοκράτωρ καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

b Ἀπεργάσεται] Hoc praetuli ex *J. Ald. Bl. Fr. S.* Ἀπεργάζεται *P.* c Κατάπληξις] Κατάπλιξις dederat *Solan.* bene. Sed fine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo usus etiam est Lucian. in *Philops.* c. 35. ex quo loco illud simul discimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, si Dis placet, posse, ut ex pistillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra pistillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, Θύρωμα *Hesychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Hesychius*, & ex ipso forte *Varinus*, distinguunt ab invicem Θύρετρα id est Θύραι, & Θύρετρα, hoc est Θυρώματα, quae tamen & ipsa vox interdum januam seu fores ipsos significat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac distinctione, suspecta certe *Stephano* sit, auctorem prae oculis habuisse locum e *Philopseudo* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μάχλος τὸ θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσηται — κατάπληξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, substitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen potest vulgata scriptura, quia nihil adeo absurdum est, quin ab hoc scriptore dici potuisse videatur. *M. de S.*

82. Κατάπληξις] Ἀντὶ ἐκπλήξεως καὶ καταπλαγήσεως apud *Lucret.* 4. 1157. *Magna atque immanis* (amentia) κατάπληξις *plenaque horroris* a saucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non potest, ille non verebitur perjurium committere, si nimirum de illius impotentia constet. Triepho autem putat, adeo constare de Jovis aetherii futilitate Critiae suo, ut non dubitaturus sit, illius stramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noster, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita disputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram respici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philosophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνάμενος] Verbum *Homerico* praeter rationem ac necessitatem inflexum, ut ante ἀμυνόμενον &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim solum in terram praecipitatum fuisse *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *Mad. S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Gesn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid sit βηλὸς cum de coelo sermo est, disputatur in *Scholiis min.* ad Il. A. 591. Noster hic respexisse imprimis videtur ad Il. O. 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbavit, reperio. Caeterum etiam Lucianus historiae meminit *Contempl.* c. 2. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei historiam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipsam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ἡ παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μὲν, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τῆς Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦν ἐγένετο, ἡ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ἡ ταῦρος; ἡ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνο ταχέως ἐπωμίσατο, ἡ διέφυγε λαβὼν τῆς πελάγους, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεωργόνῳ, ὁ βροντοποιὸς, ἡ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, ἡ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βυπλῆγι καλεκεντάνυτο. τὸ δὲ ἡ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, ἡ τὴν ὄψιν ἐζοφωμένοις, ἡ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίστασθαι, ἀλλ' ἐπιπαρεγγυᾶν

bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis causa, quin taurus etiam? & nisi celeriter susceptum in humeros scortillo per pelagus aufugisset, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis so-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμίσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἵμερτα
Λήδας, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem ἐκεῖνο, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quasi legeretur ἐκεῖνο, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαλο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμόσαλο ab ἐπωμόω. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat: legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kust.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμόσαλο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμίσαλο] Etsi ter quater ἐπομοσόμενα & ἐπομόσομαι deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & o brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kustero* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conv. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καλαύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ ὑπὸ χρυσοχόον τινὸς κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, ἡ ἀντὶ Διὸς, ἢ ἄρρενος, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ. *J. M. G.*

4. Κατακεντήσατο] Forte καλακεντήσατο a καλακεντάυρια. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A. 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani, quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Versum hexametrum ἄμετρον rependisse alio claudicante, fine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, οἱ δὲ ἥλιοι ait, — ἡ τὸ σπίγος ὅτι ἐλάσσω. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἰφνίδιον ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄφνω *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυναὶς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστις ἀόρατος. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτους ἡ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς εἰφνιδίοις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώποις de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὕπνος vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θελήμασι *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτῳ supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποδιφθερογαμβρὸν] Non ausim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἔνυν. c. 1. Τοῖς πλείστοις μὲν ἴδοις — τὸ μὲν πρῶτον εἶδος ἂν αὐτὸν ἔχων τὸ ἀμαυρὸν παρὰ τὸ τέχνης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I. 28. Ναυσὶ πλοίοις δὲ τοῖσι ἄλλοισι χρᾶσθαι ἄλλο, ἢ — λαβὼν ἀριθμὸν Ἀνδρὸς τὸ θαλάσσης. *Aelian.* V. H. 9. 26. Ἡβῶν τι αὐτὸν προστάξαι, ὁρῶν μὴ ἀτυχήσειν αὐτίκα. Ipse canon *Homer.* Il. B. 353.

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

καθεδεῖται παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τοῦ Διὸς, καὶ τὸ Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὃς προφήτης ἄριστος, καὶ [b] ἰητρὸς, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενον;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χερσῖν κρατῶν, καὶ ἀφετόρων τι, καὶ καλαπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σευ-

b Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *ἰατρὸς*. c Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer.*

Φημὶ γὰρ ἓν καλαπύξαι ὑπερμενέα Κρονίωνα —
Ἀστράπτων ἐπιδοῦπα καὶ ἰσάσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀνακάλυπτον quidem & σαλευσοφανέστερον agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποδιφθερωμένον Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pitissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδιφθερωμ. καθαπτὸς] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀστῦ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lascive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐς τοῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ἐγγυᾶ, inquit, ὡς ὁλόν μοι κυοφορεῖ ὁ γυναικός, καὶ παυλαχόθι τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. *ἰατρὸς ἂν ἐς μαντις, ὡς φασὶν, σοφός.* Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξὸς (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προσποιῶνται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντικός, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V.Le Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ εἶμαι, καὶ Ἕλλησι, γυναικῶν τέκνα ἦσαν; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Onomao Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον..] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Z. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὑπερμενὲς χάλκεος Ἄρης

Ὅσ-

σειχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις, ὃς τὴν τῦ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ὀπιμαχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τοιούτων ὄφλει; τὴν γὰρ Ἄρην ἐκεῖνο τῷ δεσμῷ περιέλυσεν, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνέμιγεν, πάντων τε τῶν θεῶν αἰδῆ τὴν [a] μοιχείαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππιος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρύοις, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τὰς διδασκάλους δεδοῦτα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχοὺς ἀφεσώζων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδυλον, τῦ ἀσελγεστάτου Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανοῦντα ὀπὶ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ οὐδὲ δέχεσθαί σε, ἀφ' οὗ προδιεβλήθης πρώην οὐδὲ σύ. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. τὴν Ἀθηνᾶν ἔτι ὀπιμνησθήσομαι, τὴν παρθέ-

o Triepho, appellatus. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrúpit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi familium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vecularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχείαν] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχεύων S.* & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐπιθέλεσι ἐπίαχον ἢ ἐπιθέλεσι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσσον αὐδήσαχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum *ἐνοσίγαιος*, & *ἐνοσίχθων* saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σειχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim *ἐνοσίχθων* & *ἐνοσίγαιος*. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός; *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγῶ, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἑὸν πατέρ' — αὖτε Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1, νεκροὺς κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην] Πρεσβύτατον θεῶν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam caussa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniſti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

ἐγὼ, τὴ ἐνόπλιν, ἢ καλαπληκτικῆς θεᾶς, ἣ ἢ τὴ Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει φερούσης, [c] τὴν Γιγαντολέτιν θεόν. ἃ γὰρ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ περὶ ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέγε ὅ, τι [d] γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τὴ Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ὑπαφέρει; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καλαπλήσσει τοὺς πολεμίους, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλεται. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαλαμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ διὰ τί δὲ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, [e] μηρία κατακαίομεν ταύρων, ἢ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' ἔοικε δύναμίς γε πόρρωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῷ ἐπιφέροι.

ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστιν; ἐθέλω γὰρ [f] κἀγὼ σοῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλλωπισμένα. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτὸ, πλὴν γε τοῦ ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Goſſn. e Μηρία] Μηρὰ male J. & V2. non cett. f Κἀγὼ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1051. ubi περιβοητικοὶ θεαί. J. M. G.

38. Μὰ μοι] Ellipſis τοῦ λέγε vel ſimilis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μὰ μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiaſta: τὸ πλῆρες, μὴ, μά μοι. *Ariſtoph.* Equit. 19. μὰ μοι γε, μά μοι, μὰ Δί' ἐπαισθάνεσθε. Sed reſpexiſſe proprie videtur auctor *Ariſtoph.* Nub. 83. ſeq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τυτθὸν τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μά μοι γὸ τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον. J. M. G.

39. Καταδέλεον] Lepide miſeram ſervitutis ſuae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. J. M. G.

40. Ἀσυλλογιστεῖν.] Specimen ejus ἀσυλλογισταίας habes Od. Θ, 335. ſeq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* J. M. G.

42. Προσλαβόλλυσθαι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc compoſito uſitatum, addito hoc Philopatridos teſtimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc iſthic in textum non fuerit admiſſum. Interim προσδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod ſuo loco non ſpernerem. Τῷ προδιαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. J. F. R.

47. Τὴν Γιγαντολέτιν] Τὴς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τὴ Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. F G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet AE. M.

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, niſi forte τὸ τὴ Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. J. M. G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, ſi χρῆμα intelligas, vel quaſi demonſtrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἱκτῖνος ἵππος. J. F. R.

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἥττους τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν & δύναμιν παρέχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκία, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν & δύναμιν περιποιοῦσαν. conſentit *Heſychius*. Recte igitur, puto, ſenſus hujus loci in verſione eſt a me expreſſus. J. M. G.

59. Μηρία] Μηρία imprimis ſeu μηριαῖα ἱερὰ Dis grata putabant, & in ſacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falſe διαφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. J. M. G.

ἀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο, ὡραιοτάτη, καὶ ἐπίρατος· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισθέντος, ἐπαοιδίαις ταύτῃσι θεωθῆναι· ἄλκας οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐσχήκασι. ΤΡΙΕΦ. Τοιγάρτοι ἐλάνθανε τοῖς καλὸν, ὡς ἀνθρώπων θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαιρίζετο ἐς πανδοχεῖον, ἢ χρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένου καταλομήσειε, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abstulisset, praesidii causa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem tamen sese nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percussionem permansit. TRIEPH. Et, si quis caput virgini abscindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

a ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr. B1. 2. H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. Va. S. Aust.*

77. Προσηλαιρίζετο] Ἑταίρας προσέλαβεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum historiam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiast. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποδειροτομεῖ *Hesiodi* verbum est in Θεογον. vers. 280. ubi similiter hanc historiam narrat, cujus si phyticas explicationes desideres, affatim tibi nugarum Scholiastae ad eum locum dabunt. Doctiora sunt & veriora, quae copiose de iis disputat *H. Dodwellus* in diss. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. I. Geographorum *Hudson.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Hesiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diss. §. 25. ἀποδειροτομεῖ dubito, an apud alium veterem legatur. προσηλαιρίζετο honestum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδίαις] An ἀοιδαῖς? F. G. Ἐπαοιδὴν *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδία *Hesychio* φαρμακεία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. B.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & *B2.* recte. In reliquis Κριτ. mendose. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν Ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus repetietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυῆλας . .] Hic quisquis est, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob versum ex *Homero* concinnatum hoc factum est; nec adeo solliciti sunt mendaces de suarum fabularum circumstantiis. Fabula enim narrat Ursulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula seculo demum XII. saltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic spectamus, attinet, in orbe Christiano narrari coepit; quamvis res gesta ponatur circa IV. seculi finem. Rem hanc ulterius prosequi nec vacat, nec lubet; sed vel hinc mihi satis constare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum post Lucianum annos vixisse; donec vir aliquis doctus aut in Creta Insula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. A. 70. *M. du S.*

84. Κρητῶν] Neque *Joh. Meursius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod sciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco possit. Suspicabatur *Maturinus Veyssiere La Croze*, hoc accidisse *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Asiam caedibus & incendiis vastarunt. Utitur testimonio Zosimi, cujus I. 46. haec sunt, Πρίσω δὲ τῶν Σκυθῶν ἱλασάντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπιτελεσάντων, οἱ Κρῆτες ὁ Ῥόδιοι ἀξιοπιστοτάτης μάρτυρες, παράξενος ἦν ἀφηγήσεως ἄξιον, ἀνεχάραντον. Conjecturam damnare plane non ausim: characteres autem temporis hinc peti non patiar (vid. diss. §. 26.) sed cum omnino sit conjecturis agendum, satis quoque probabiles afferri a me posse arbitror. Cretam cum Palaestina saepe confundi, notatum *Hueetio*, Dem. Evang. 4, 8, 9. Ipsa Gaza Minoa dicta teste *Stephano Byzant.* h. v. ut prope illam Minois. De magna Cretensium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Observatt. 2, 2, 6. seq. qui colonos Cretensium Gazaeos & ceteros, qui כרתים in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem superstitionem relapsus esset, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adversum Christianos insurrexere, impune scilicet, quidquid ausi forent, sub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia sunt exempla a nostris, qui tum vixere, scriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes dissectas in insula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego si novissem, quot tibi Gorgonas attulissem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem fecissem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perseo superiorem judicassent.

10. Sed quoniam in Cretenses incidimus, memini adhuc illos mihi ostendere sepulcrum tui illius Jovis, & quae ipsius matrem sustentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conservantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec possent, mi Critia, incantationibus peragi,

ρίας ἀμμελεῖς τ' τμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, Κρήτῃν [b] δέ τέ μιν καλέουσι. τῇ σοὶ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε στρατηγέτην ἀκαλαμάχητον ἀποκατέστησα· ποιηταὶ δὲ, καὶ ῥήτορες, καὶ πολύ με Περσέως διέκριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας ἐφευρηκότα.

Ἀλλ' ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τ' Κρητῶν, οἳ τάφον ἐπεδείκνυντό μοι τοῦ Διός σου, καὶ τὰ τ' μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀεθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται ἀμαθύνουσι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες τ' ἐπῳδὴν, καὶ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δί τέ μιν] Omiss. τε in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

nostram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione στηλιτευτικῇ prima p. 87. ubi de Arethusiorum, Gazaeorumque in Christianos saevitia hoc inter alia refert: ἔστι λέγοντας, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ καὶ ἐσταφυλισμένας, ἀψαύστους μικροῦ δ' ὀφθαλμοῖς ἀῤῥένων, εἰς μέσον προαγαγόντες δ' ἐν ἐδάφει γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέᾳ πρότερον ἐνυβρίσωσιν, εἶτ' ἀναπείραντες δ' ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲν ἰδίοις ἐδόθησαν πανστιβέσιν — οἱ δὲ σταύροις ἔτι τοῖς σκλάγχνοις σοὐδὲ τροφὴν ἐκτισταμένοις, συνῆν τοὺς θερμοτάτους ἐκτρέφουσα, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaestina sanctorum Martyrum Eusebii, Nestabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apostatae, irruente in eos turba gentilium discerpti atque necati sunt.* Habemus ergo apud Cretenses Palaestinae virgines castas membratim dissectas sub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zosimo vidimus. Quod obscure ita Gazam signat auctor, vel eruditionis ostentandae causa fecisse potest, vel studio obscurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, si quis in ipsa Creta insula tale quid tum contigisse putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui infantis hominis hyperbolae plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Κρήτῃν δ' τέ μιν] Κρήτην δ' τέ μιν. *F.G.* Optime. Et sic jam versus restitutus. *J.F.R.*

92. Τάφον] De sepulchro Jovis agit *Joh. Meursius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vs. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis sepulchro constare nostro, quam ex Luciano, quem semper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον seu obliquum significare, Lexicographi dicunt, quorsum equidem in versione respexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim esse, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in Δ mutato, ut est facilis harum literarum confusio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes significaret, quorsum sequens λόχμαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodissimam & amoenissimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus est, distinguendum) a Gnossio adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια? *F.G.* Bene, & hoc recepi. *J.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adscribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia sit, quae hic requiritur *orgiorum* significatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abusive sacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τ' ὀργῆς, *a furore, vel* ἀπὸ τοῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione allegandâ, si modo ipse illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante posuerat: utraque enim ratio ad Bacchica sacra respicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τοῦ εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curiosorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorare illo carmine & cerimoniis ex Cretensium Virginum capitibus non posse Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid sibi retinere. *J.M.G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήγαγεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, ὧδαί τ' ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

ΚΡΙΤ. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν καὶ ἀδελφὴν οὐ καταγιγνώσκεις, ὦ θαυμασιώτατε; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμένην, ὦ βέλτιστε.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lascivissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

ΚΡΙΤ. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἐπομόσωμαι] Sic Edd. *Amst.* ἐπωμόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότου prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. — μίξεως] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem cesto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρονος nostro *Gregor. Nazianz.* Orat. τηλιτ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὰ περιλεγόμενα, καὶ τὸ σεμνὸς Ἥρας, ἵνα ἀχθομενεῖν αὐτὸν ἀναπείθει μισούσης ἡμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3, 3. Τὴν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τοῦ Διὸς γαμεῖν, ἀλλὰ καὶ σώματος ἀνάγκῃ ἐμπεσεῖν. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐκ εὐφήσειεν σημαίνων, τὸν Ἥραν σώματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγεστάτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τοῦ ποδὸς — ἐκτεταμένην] An leg. καὶ τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμένην. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε πόδασ τείνας. *Theophr.* Char. *F. G.*

Ibid. Ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. Ο, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J. M. G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω tantum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J. M. G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic partieula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J. M. G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J. F. R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jov.

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, & quis sit ante omnia, & quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae jam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.
ΚΡΙΤ. Ἀριθμεῖν με διδάσκεις, ᾗ ὅρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμεῖς ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὸ τέτρακτὺν φῂς τὸ Πυθαγόρου, ἢ τὸ ὀγδοάδα, ἢ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ γέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἐπ' ὠδὲ μέλλειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαχον, ἄφρ σύ· ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δι

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phys. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notissimum, quod in incertis exstat. vs. 3. *M.du S.*

14. Ἀριθμεῖν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus est in fabula: *Le festin de Pierre* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M.V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, nostra nihil interest, nisi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* disputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc schediasmate fecisse, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuisse. *J.M.G.*

17. Τέτρακτὺν] De *tetracty* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. l. 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit mysteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geras. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum somnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haeresi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haeresi egere. *J.M.G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. supra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapsi* c. 5. *J.F.R.*

18. Σίγα] Senarium esse adscripsere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ γέρθε] Christianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exstiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur desumpta. Vide Z. τρ. c. 3. *M.du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Respicitur procul dubio ad *Aristophan.* Nεφ. 143. seqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum vestigia & saltus demensus fuerit Socrates, multo cum sale enarratur. quod ipsum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; posteriora ad Paulum spectant. Cujus caput & faciem describit? nonne Pauli? certe non Christi, cui soli sequentia tribui par fuit. *M.du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expositum in differt. §. 37. Hic illud monere satis fuerit, neque Paullum, neque ipsum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, sed quemcumque doctorem, cui derisor hic descriptionem, quam ipse ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Christianos & Celsus & Julianus Apostata vocabant, vid. *Dodw.* diss. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* sel. p. 549. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaster.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemsterh.* *J F.R.*

25. Ἐπίῤῥινος] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naso tractant ex instituto, ille 2, 72. hic p. 110. seq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naso agit, quid hoc sit vocabuli explicat. Sed Gloss. Gr. Lat. Vulcan. ἐπίῤῥινος Nasutus. *J.M.G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeste ridet Paulli ἁρπαγὴν, quam phrasi *Aristoph.* ex Nεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶ μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶ ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καί σε ποιήσω ἢν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριεφῶν, ἀλλὰ φόβος γὰρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς ποτε τὰ τῦ Ἀριστοφάνους τῦ δραματοποιῦ ὄρνιθας ποιήματα; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχ' ὡς αὐτῦ τοιόνδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τ' ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squallorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Εὔχομαι *V2.* Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεός. *V.*

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. *V.*

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Δι' ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Τοῦτό σε τὸ θεῖον ἀρετῆς οὐ ἴχνια θήσω.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρεισαγωγεῖς, παρεισεξάλλειν, παρεισδύειν, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam πονηρὸν εἶναι κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac φράσει usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογίσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.F.R.*

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M. du S.*

34. Ὄρνιθας ποιήματα] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὰ ποιήματα nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. concisiones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *Ari-*

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ξας ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεὸς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων ἐς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενησμένα ἐς ἅπαντας, ἐγκαράττεσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητιῶν ἀκούσομαί σου. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Περὶ δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Οὐδέ νύ οἱ βίη Ἡρακληείη φύγε κῆρα,
Ὅσσῳ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,

Ἀλ-

---

b Ἡρακλῆν] Ἡρακλῆος *Hom.*

58. Ἀλάδμονος] Ἔνδικος *V.*

---

riophan. 27. p. 573. Ed. *B.* quod mirer fugisse eruditissimum *Gratium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון esse ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandam Divino vati mutuatus est. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν ἐπάνω] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστέρεωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatriae genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J. M. G.*

46. Δρόμον] Τούτων hinc forte excidit negligentia librarii. *F. G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur ἐκ μὴ φαινομένων. Nota est *Eunomianorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ μὴ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J. M. G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J. M. G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi κατ' ἣν ἡμ. *F. G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγκαράττεσθαι, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest; ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseων mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτίμψυσι, ἐπιστρωνύουσι, κατάξουσι κ. τ. λ. *J. M. G.*

57. Μαθητιῶν] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J. M. G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6. 8. p. 263. *J. M. G.*

63. Οὐδὲ γάρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J. M. G.*

65. Ἥρης]

Ἀλλά ἐ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.

Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεσθαι ἄσσα οἱ αἶσα καλαχλῶθές τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γενεσθαι.
Ἦδ' ὡς Αἴολον ἱκόμεθ', ὅς με φρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ φέμπ', οὐδέπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

——— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.
Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui, illa monent:
Aeolus, & placide venientem excepit, eumtemque
In patriam juvit. Sed nondum fata finebant.

Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a quato

——— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαλύσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλόεσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παίδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

——— *diram defendere mortem,*
qui potius
Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox nocturne Patrocli
Ad Trojam perituras erat.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μηδὲν τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι θέλειν τὸν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα πεδάρσιος ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόρρητα ἐμυήθης.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δμᾶσ. Hom. b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Διὶ] Ex Hom. inserui. Abest ab Edd.

65. Ἐ] Αὐτόν. V.
72. Γινομένῳ] Ἀνθρώπῳ. V.
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. V.

65. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. J.M.G.

69. Ἔνθα δ'] Hom. Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. M. du S.

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. seq. Lucian. Apol. pro Merc. Cond. c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γενομένῳ. Et ita etiam Diogenianus apud Eusseb. Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paulo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ἴσασιν αὖτε τὰ πείσε) ἄσσα οἱ αἶσα Γενομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. J.M.G.

70. Κατακλῶθες] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde Suidas ita explicant: αἱ καλαχλώθουσαι ἢ καλαμεροῦσαι ἐκάστῳ τὸ εἱμαρμένον, id est ipsae Parcae: paulo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per accumulationes staminum vox explicatur, quanquam ipsa Suidae verba modo adducta Graece subjuncta sint. J.M.G.

75. Ἦδ' ὡς Αἴολον] Ex Od. Φ. 314. sed immutata. M. du S.

Ἦδ' ὡς] Od. Κ, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Φ, 314. seq.

Ἦδ' ὡς αἰόλον ἵκεθ', ὅ μιν φρόφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. J.M.G.

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud sibi vult, quod idem Poëta duplex nobis comminiscitur ancepsque fatum? ita ut istud quidem facientem certus rerum exitus maneat; sed si aliud agat, alium etiam finem res nanciscatur, ut de Achille, qui de se dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adversus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, sed erit mibi fama superstes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, sed longa venit sine laude senectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves classemque petebat.
Saepe etenim, Polyide senex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano casurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero scripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoscis? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὰ ἐπιλέγει ἡ εἱμαρμένη, καὶ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντι, τοιῷδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πτόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσε μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἴκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ὅπη δηρὸν δὲ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ καὶ ὅτι Εὐχήνορος,

Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅτι νηὸς ἔβαιν.
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νόσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ἑλὼ Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ πας' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἡ ἀμφίβολος αὕτη, καὶ ἀμφίκρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βούλει, καὶ τοῦ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λό-

d Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amst.* aderat in *P. B1. J.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vs. 459. seq. ubi versus suppletur vocula δὲ post *αἰμυητῆρας* inserta. *J.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id est, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua sapientia non habeas, quod contra dicere possis. *J.M.G.*

90. Τῷ ἀδυκάλυ] Χρυσῷ scilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epenthesis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro *συγκῦραι*. Infra tamen c. 23. *συγκυρῆσαι* eodem sensu a *συγκυρέω* formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte esse quarto casu, *πράξαντα, ποιήσαντα*, ut paullo post pro *ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον*, certe structurae id ratio exigebat. Sed potest intelligi *μοίρῃσι* vel *εἱμαρμένῃσι ἔπεσι*, vel potest pendere ab *ἐπιλέγει*. *J.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi est an *πράξαντι* & *ποιήσαντι* culpa Librarii scriptum, pro *πράξαντα, ποιήσαντα*, cum ellipsis possit esse *τῷ εἶναι*, vel *ἀνείγκαι*. Sed c. seq. *ἐπιβαλλομένῳ* aliud est. *J.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. seq. *J.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom. φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.* *J.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc versu Homerico intercidere passus est *αἰὼν*, quod servant antiquiores. *J.F.*

10. Ὃς ῥ' εὖ] Il. N, 665. seq. *J.M.G.*

11. Πολύϊδος] Τὴν Πολυίδου μαντικὴν inter ea quae saltatorem nosse deceat, & saltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Hesiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyidò historia est apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus περὶ ἀπίστων* c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδου forte dictus ἀφ' τὸ *μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι.* *J.M.G.*

λόγον· [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς χρὴ κοιμᾶσθαι μὴ τοιχείας, μηδὲ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρτο πολὺν χρόνον; ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ἢ καθυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις προμεμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τὸν πλησίον, θανατωθήσῃ καὶ σὺ δίκης· εἰ δέ γε μὴ τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλεται θανάτοιο κιχεῖν.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν, καὶ ἀμφίλοξα, καὶ μηδέπω ἱδραιωμένα; ὥστε ἔασον ἄπαιδα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράψωσι.

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριεφῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegistho dixit, si vellet se abstinere ab adulterio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut diu viveret, esse in fatis? sin ista facere aggrederetur, acceleratam mortem non effugiturum. Ad eum modum & ego vaticinatus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata, quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nullisque subnixa fundamentis? Omnia igitur, si sapis, omitte, ut te etiam in caelestibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytharumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ὁ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ὁ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J. P. a G.* Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ὁ μοιχᾷ Αἰγ. *J. M. G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J. M. G.* Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso εἵρηκεν & καθείμαρται). Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.), tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J. F. R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J. M. G.* Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τὸν πλησίον Ed. princeps. πλησίον recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J. F. R.*

26. Παρὰ τὴν Δίκην] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐᾳ hoc loco ἥκει, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J. M. G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.* Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416 ita posset restitui οὐδέ κε σ' ὦκα θέμις τέλεται θανάτοιο κιχεῖν,

qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J. M. G.*

33. Βίβλοις τῶν ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J. M. G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀναμηλᾶσθαι & ἀνακυκλεῖν, non habeo certi quid dicere,) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' οὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reversi. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J. M. G.*

35. Τὰ τῶν Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Coloss.* III, 11. *J. M. G.* Τὰ τῶν Σκυθῶν] Vide nott. *Gaulmini* in vitam Mosis. p. 313. *M. V. La Croze.*

37. Χριστὸς] De hac voce disputatum in dissert. §. 21. *J. M. G.* Χριστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Dissert. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χρηστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.* Ἐν ἔθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χρηστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη sicut gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere po-

humne etiam res in caelo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττουσι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χριστὸς ᾧ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, ᾧ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεῷ δεξιῷ, ἀλλὰ καληχεμῶν, πείθου μοι ἐμοῦ, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ οὐρανὸν ὡς δέρριν ἐξήπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντος παρήγαγε, τί θαῦμα τοῦτο, ᾧ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; ᾧ γὰρ σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ ᾧ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, ἐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀτέλεστος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα πεποιηκότα θεὸν ἐν ἅπασι ἐν εὐκολίᾳ διαθραμεῖν ἑκάστῳ πρᾶ-

b Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* *c* Φλαῦρον] Φλαῦρῳ *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Διαφέρει γὰρ φλαῦρον τοῦ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀνδρὸς, δύσφημος, λοιπόν. *V.*

43. Δέρριν] Δέρμα. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Nεφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, ᾧ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρὸς δικαίου. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δεξιόν. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὸν κατὰ omissam dicamus. Caeterum nomen δεξιὸς, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τῆ. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δέρριν] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέρρα] Ita οἱ ὁ *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐπιτραπέντι σοι ποιῆσαι τὸν κρίνα. Vix enim est, ut ad sequens mox συνοικῇ

referas, cum nescio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀνακόλουθον in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαί τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτραπέντι regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφάλατίῳ σεαυτῷ ἐπιτραπέντι σοι ποιῆσαι τὸν κρίνα; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀνακόλουθον. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαθραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν λιὸ τοῦ θεοῦ dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ ζεὺς, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν ἐπαποκρίνεται Lucianus *Reviviscc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἡέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς ἠδ' πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῶν ὄμμα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Sa-*

πρᾶξιν, ὦ ἄνους; οἱ γὰρ σε θεοὶ κόπλαβοι τοῖς ὦ Φρονεῖσιν ἐγένοντο.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντιτρόφως τ Νιόβης παθεῖν· ἐκ τήλης γὰρ ἄνθρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τ θεὸν προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' [a] ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, μὴ [b] ἑτερεῖόν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἆισον, ὅπως κἀγὼ καλλιχρίσω, καὶ θέλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρεσιν γενήσομαι, καὶ ἰομέλα olim, fiam, & per viridantia prata

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum ſapiunt, olim facti ſunt.

18. CRIT. Rectiſſime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita converſa ratione ego ex lapide homo jam factus ſim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego palleſcam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: ſed avicula, ut Phi-

tuam

a Ἐμοῦ] Ἐμαίνης, ἴσως L. b Ἑτερεῖον] Et ſic *Fl.* cum cett.

52. Κόπλαβος] Παιδιὰ. *V.*

* Ἀπολιγομαι] Non agnoſcunt C.

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. * ἀπολίγομαι. *V.*

turnal. I, 17. ſeq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me diſputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum conſideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuiſſe, negem. Taceo quod per metaphoram haud inſolentem locus, qui prae manibus eſt, aliique id genus explicari commode poſſunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον νοῦς, ὁρᾷ πάντα γὰρ τρέχει. Unde nec ſacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κόπλαβος] An τῷ μάτην ἀνθρωπίσκῳ ſimiles. *Tzetzes.* *F.G.*

Κόπλαβος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quanquam ille facetiarum magiſter ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus eſt in *Trinum.* 4, 3, 4. *Caveſis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus eſt, cum vini reliquiis de poculo ad ſolum vel pelvim ſubjectam elidendis, ſonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ὦ Critia, adeo contemtui ſunt & deridiculo ſapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium ſunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas ſit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam poſſe exſtrui, mirum non videri debet, ſi id poſſint homines. *J.M.G.*

54. Καί με —— παθεῖν] Ἀνακόλουθον eſt, vel ellipſis ſatis dura verbi ἐπίστασαι, qua ratione etiam locutus videtur magiſter noſtri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. σὺ δὲ κἀτὸν καλύσεις, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀληθεία) ἐπεργῶν τὰ τῶ θανάτῳ ἔργα ἐ τὸν πλούτον ἔχων ζημιοῦν (πεισόμενος) Si enim λὸν τῦ κανοῦ verbum καλόσεις ſubaudias, contrarius dicentis ſcopo ſenſus emerget. Aliter tamen vir. doctiſſ. *Jenſius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς poſt ἔργα putat excidiſſe: quod magis probarem, ſi legeretur ζημιοῦν. *J.M.G.*

55. Παιδιῶ] Sed vid. *Hemſterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀνακέφηνα] Refertur ad id, quod ſupra Critiae promiſerat Triepho, καὶ σὺ πειθόμενος ἐν' ἀληθείας ἄνθρωπος. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τ θεὸν] Jam demum igitur poſt longiſſimam quaſi digreſſionem ad propoſitum ſermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus eſſet Triephonti, non eſſe magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque ſua eripit cum ipſo fuſo ſtamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte ſibi indicatum Deum ſe adjicere tentato ſuperius aliquoties jurijurando, ut ſcilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὺ κ.] V. *Ariſtoph.* Nεφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ ἐκ καρδίας] *Ariſtoph.* Nεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ σὺ γ' ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio ſcriptoribus ſacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεῖόν τι] Γρ. ἑτερεῖόν τι. *F.G.*

Ἑτερεῖον] Alias ἑτερεῖον ſcribi ſolet, neque altera forma usquam, quod ſciam, apparet. Cum tamen quos

vi-

tum illam obstupescendam consternationem tristi vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre est, amet, ut istuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a spiritu sermonis virtute. Ego vero hic considebo,

Cantare, expectans, donec cessarit Achilles.

19. CRIT. In publicam viam necessaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri insusurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumspiciens, manuque incurva superciliis circumposita, quam possum acutissime cernens exploro, sicubi amicorum aliquem videre possim. Video autem Cratonem Po-

ἢ θαυμασίαν σὺ ἔκπληξιν κατ' ἀυθηρὰν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν υἱὸν τὸν ἐκ πατρὸς, εἰ τοῦτο γενήσεται. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, λαβὼν τῷ πνεύματι δύναμιν τῆς λόγου λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Ἄεγμδν Ἀχιλῆα ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

ΚΡΙΤ. Ἀπιέναι ὅτι τὴν λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, καὶ δὴ ὁρῶ πλῆθος πάμπολυ εἰς τὸ ὦς ψιθυρίζοντας, ὅτι δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφῦτο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ παντῇ εἰς ἅπαντας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις ἐπικάμψας, ᵉ ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πού γέ τινα τῶν φίλων θεάσωμαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολιτικὸν, παιδό-

ᵉ Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere supervacuum erit.

76. Παντῇ] Σαντῇ. *V.*

videre licuit editi eam servent, mutare nolui, licet saepe in sphalmata eadem consentiri deprehenderim. De re ipsa quod est, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae sequitur, ut supra fecerat verbo ἑτερώσατο. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e. g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃσι νὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζῃ. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐν φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲν] Μὲν κεύσῃς Ed. *Gesneri*; forte errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲ ad versum. In *Amst.* μὲ κεύσῃ, quod ad versum etiam bonum. In *Hom.* l. d. est: Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲν κεύθων ἐν φρεσὶν, ἀλλὰ δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Κατακρίνω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ἄκριβές τί σου ἴδιε παρεῖς. Sed quae haec est insania: prius caveri jurejurando sibi jubet, ne malum ex auditione nanciscatur, jam eadem omnia vult ipse in se experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλλοιωθῇ] Supra ἄλλον σεαυτὸν ἀπέφηνας. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπωδίαν] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, si cum λύω conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi significationem, quae prima est & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *remuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praesentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipso ἀπωδῶν qua diximus ratione usus est *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θηραϊκὴν σκάζουσα καὶ ἀπωδυνίαν, *de Lucio* sub fin. s. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν ἀπωδυνίας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo s. Tyranno* c. 18. ἐγὼ δὲ ἤδη μὴ ἀπαγορεύσας λάπτειν, *de Gymnasiis* c. 24. πρὸς ἡμᾶς ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ἐν διὰ τοῦτο τὴν φιλοσόφων ἀκούσασα. Vid. *Pe. Fab.* Agonist. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἔκπληξιν] Ut supra c. 6. καταπλήξεις, pro sermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τῷ πνεύματι] Mirum, nisi respicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τῷ πνεύματι] Conf. *J. Elsner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμεν] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auscultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἐφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ὡς ἀκίνητος τὸν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noster loquitur, ut viderentur eos morsu sibi decerpere invicem voluisse. *J.M.G.*

76. Τὸν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter saltationum genera, Ἦν δὲ ὁ σκιὰν τῷ λοιμοκοσύντῃ τὸ χεῖρα ἄκρας τὸν χεῖρα ὑπὲρ τῶν μετώπου κινητικόν. *J.M.G.*

79. Πολιτικὸν] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator seu ἰξιστὴς aliquam τῆ πολιτείας partem administraret. *Gregor. Nazianz.* epistola 197. scripta est ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odiose vocat, hoc est tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Episcopo τῆ πολιτείας ἐπώνυμοι, & p. 156.

θθεν φίλον ὄντα, ἢ συμπολιχόν. ΤΡΙΕΦ. Αἰσθάνομαι τοῦτον. τὸ ἐξισωτικὸν γὰρ εἴρηκας· εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλοῖς ὠλεγχωνισάμην· ἦκον ἐς τὰ πρόσω, ἢ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἶπον, ἐχώρουν ὡς αὐτόν.

Ἀνθρωπίσκος δέ τις, τοὔνομα Χαρίκεως, σεσημμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ρι-

liticum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem accessi.

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus seniculus, inter ingentes ron-

156. αἱ ἐν πολιτείᾳ, sunt ἐξισωταὶ, seu Peraequatores. *F.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M. du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Hesychius* per ἰσότητος simpliciter explicant. *Varinus* addit ἀναγραφὶς, cum quo conveniunt Glossae MSS. apud *Cangium in glossario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli satis explicat. Antiquiorem non laudari *Eusebio*, in disputatione jam dictum §. 28. Inscriptio etiam quam ad *Eusebii* l. c. ex *Grutero* 361, 1. profert *Valesius*, Constantini M. aevo non potest esse antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui posita est, Consul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reinesius* classe VI. Inscript. 122. p. 459. Rem ipsam diligenter exposuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodosiani de censitoribus, Peraequatoribus & Inspectoribus.* Eo autem summa redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem seu modum census, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios servaretur. Erant igitur quasi retractatores census, unde ἐπανέφερον illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona scilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, ἢ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum suum habuit, quem rogat ut & alias aequum se praebeat, & speciatim τοῦ τῶν ἱερῶν χρέους, qui nihil pro Caesare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipsa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, sed γραφέα. In notis monetur, alios ἀναγραφέα legere, φέρων γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epist. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* ἀπὸ τῆς γραφῆς liberet. Ex epistola autem 168. apparet *Julianum* voluisse, νοσοῦν sibi esse *Gregorium* τῷ κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν σώματι, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, si quid male ante constitutum sit, id corrigat. Ex his satis puto constare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. scripserit simpliciter ita: *Peraequator est, qui desertos agros patrimoniales aliis in emphyteusin dat, Censitor alibi dictus.* *F.M.G.*

82. Παραγκωνισάμην] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. ἢ δὴ ὠλεγχωνισάμην τοὺς πολλούς. *F.M.G.*

Παραγκωνισάμην] De hoc verbo vid. si quid opus *Hemsterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inserui. *F.F.R.*

85. Χαρίκεως] Manifesto jam Christianos irridet. Quae repentina haec mutatio est? Dicam. Ab homine gentili non crederetur scriptus Dialogus, nisi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐσισεσυμμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐσισεσυμμένον] *Navigio l. votis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐσισεσυμμένον τι, Interpres: *dissolutum & incompositum quiddam.* Quam recte, non disputo. Hic autem de screante sermo est: non absurde igitur a me versum esse arbitror. In *Galle* c. 10. ὀκνοῦντι, ἢ ἐσχρίμψατο μύχιόν τι. *F.M.G.*

89. Ἐκιφθέγξεται] Forsan ἐπιφθέγξεται. *F.G.*

90. Οὕτω ὡς προεῖπον] Obscurissimus hic locus &, ut nostri verbo utar, *dumosissimus*. Videbo tamen, an clarior opera mea possit fieri, veniam praefatus, si non ubique rem acu tetigisse visus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Christiani aliquot, Monachi forte & Ascetae, de injuriis Juliani Apostatae in Christianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & spe meliorum temporum praesentia mala levantes, seu meliorem Juliano cui interitum vovebant, successorem spoponderint, & jam animo destinarint, cujus eos insimulat Critias; seu, quod probabilius videtur, Christi servatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conquesti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa spe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a se, ut solent qui alterum exagitant, interpolata & calumniose detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt consideranda. *F.M.G.*

91. Καταλείπει ἰλιπασμούς] Forsan καλλιλόγου. Et ἰλλιπασμοὺς ab ἰλλιπάω, quod est ab ἰλλάπτω. *F.G.*

Καταλείπει ἰλιπασμούς] A posteriore vocabulo videtur pendere sensus verbi prioris. *H. Stephanus: ἰλιπασμὸς dicitur legi alicubi apud Lucianum, sed perperam, ideoque Lascaris pro eo reponendum censuit ἰλλιπασμὸς reliquiae. Alii ἰλλιπασμὸς, saginatio, a λιπαίνω.* Ego putaverim similem vim habere apud nostrum ἰλλιπασμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἰλλιμώμενα, qua utuntur Graeci scriptores, cum dicere volunt id, quod Latine sunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fisco ex praeterito debentur, ut fuse docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Usu & Praest. Num. diss. 13. p. 552. seq. ubi inter alia observat, quod ad rem nostram facit, ἰλλιμώμενα esse Constantinei aevi, Juliani, Themistii &c. reliquos λοιπὰ & λοιπάδας dicere. Dico similem; non plane vim eandem. Ἰλλιπασμὸς, puto, est conniventia circa

ἰλ-

ronchos, tussimque imis ductam pulmonibus, enixe screat. Erat vero sputum ipsa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omissa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impensas aeque ac publicas solvet. Recipiet etiam vanos fu-

ρὶ, ὑπέβητε μύχιον; ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον· ὁ δὲ στύλος κυανώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καὶ λιγμῷον ὅτου, ὡς προεῖπον, τοὺς τ' ἐξισωτὰς καὶ λείπει ἐλεημοσύνας, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει, καὶ τὰ τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγγας δέ-

ἀλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in describendo & peraequando censu. Haec de Peraequatoris sententia, & spe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in posterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἀλλείμματα, & Peraequatoris factum ἀλλειπασμόν. Constat caeteroquin, parce satis Julianum indulsisse reliqua, quod Ep. 47. de se testatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id tum ad usque imperii finem & vitae scimus utiliter observasse, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto se aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuisse, non ignotum, cujus rei insignia aliquot specimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodos. de lustrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quasi sua quodam jure immunitatem a publicis oneribus sibi dari postulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Justinianei* tum *Theodosiani* leges, testantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξιστῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caesare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quasi praeteritiones τῶν ἐξιστῶν ubi incensos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἀλλειπασμοὺς refero, & τὸ καταλωτὸν explico de non novanda, sed in statu suo relinquenda, ista praeteritione. Hoc quidem proprie significat. καταλώσω. Quod praesens posuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro secundo καταλωτῖ. Καταλόσει *Heumannianum*, aut quod alias suspicabar, καταλείψει a verbo καταλιφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: sed non ita bene ad ἀλλειπασμοὺς τῶν ἐξιστῶν, quales descripsimus: quos quidem legibus posteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate ecclesiis & bonis ecclesiasticis concessa, satis constat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλόσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς] Studiose, puto, hic cavillatur, cum Christiani non de novis tabulis, dissolvendoque per unam epistolam aere alieno, locuti sint, sed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio est. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τὰ τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heuman.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam dissolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuisse, docet V. G. Lucian. *Cronosol.* p. 617. Vid. *Casaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγγας] Et hoc conclamatum est, nisi forte in glossariis recentioribus aliquid restet subsidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kusterus.* Vid. Δεξ. c. 4. κατόπιν τῶν Καριμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγγας autem ἱερομονάχους Cel. *Heumannus*, ingeniose, ut solet; sed vereor ne Juliani etiam aevo fit illud nomen recentius. Εἰρηνιτὰς Neuburii, viri & ipsius ingeniosissimi ferrem, si de Socraticis philosophis sermo esset. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, sed quis capite diminuit & prima illos syllaba truncavit? Εἰρηνάρχας aliquamdiu mihi placebant, nec sine caussa, quod praemium Sophistis dari solitum εἰρηναρχία, ut ex Aristidis vita constat. Vid. *Masson.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere sibi Sophistas, qui hic inducuntur, Christianos a successore Juliani Irenarchias. Sed post annos xxv. redeunti ad prima nostra cogitata, visum est, nihil adhuc illis prolatum esse vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc solius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri nostri foetus sunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δευτέραι forte σαφέστεραι. Compositum nempe arbitror nomen ex εἶρω & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac posterioris quidem haud obscura est significatio; de praestigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi solet. Εἶρω vel ἴρω autem concionem significat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἰρὰων προκάροιθε κ. τ. λ. & *Hesiod.* Theog. 804. Esset igitur εἰρημάγγης concionum integrarum deceptor, praestigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Eustath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Basil.* non ἐκκλησίαν tantum, sed μανικὴν etiam τὸ εἶρω ex quorundam mente ait significare, ut adeo εἰραμάγγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum se, tum alios decipit, quod quidem auctoris consilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Christianorum de republica dedita velut opera deridenda sibi sumserit. *J. M. G.*

Εἰραμάγγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hist. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειραπάντας. *M. V. La Croze.*

94. Μὴ

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ἢ καλεφλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὲ ἡδονῇ τοῖς λόγοις, ἢ τῷ χαυνῷ τ ἀκουσμάτων προσέχειν.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τῇ νόμα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, ἢ ἄσκεπτος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων προσγενόμενος, κεκαρμένος τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens,* co-

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδετος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Gyn.* c. 43.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Td] Kai male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis λόγῳ vel ὡς. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παντὶ εἰδέναι τὸ γένος τ ἀνθρώπων λόγῳ τ τεχνῶν ἐξετάζοις, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξεταστάι. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς πολυτιμήτους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνῃ ἐπιπαλοῦντες αὐτῇ τ πήρᾳ, ἢ τὴν βακτηρίαν, ἢ αὐτὸ τὸ κυνοῦν μυδὲν ὡς τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam pravissimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J. F. R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίανδρος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J. M. G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων προσγενόμενος, κεκαρμένος τὸν κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J. M. G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς τινα λυγρὸν ἀγγελίαν ἀγόμενον accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγηματικοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J. M. G.*

4. Ἀναγεγραμμ. ὄνειρα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F. G.* Non desideratur, si ἐπιδείξατό μοι ὄνειρα conjunxeris. *J. F. R.*

7. Ἀριστάνδρῳ ϵ Ἀρτεμιδώρῳ] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Post.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum I. 33. Telmissentibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρῳ] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀνάβασ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt. J. M. G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρῳ] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in dissert. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα ϵ πομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος ϑησαυρὸς λύπας ϵ μερίμνας σημαίνει, ἢ ϑάνατον προαγορεύει. *J. M. G.*

9. Τὰ χρέα πληθυνθέντ᾽] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* Il. cc. & *Aristamphychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσὸν κρατῆν, ἄκρατος ὢν ϑέλειν ἴσως sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὦ, ὅπως μὴ ὅταν πλουτῇς, λιμώττῃς ἀπο-

comam detonſus , inſculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen ; hunc auro viam inundaturum. Tum ego , *ſecundum Ariſtandri* , inquam , *Artemidorique praeceptiones , non bene haec veſtra vobis ſomnia evenient : Sed tibi quidem augebuntur debita , pro portione qua ſolutionem ſomniaſti : hic vero vel obolo , quem habet , privabitur , prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi ſuper alba rupe , ſomnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένου ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ὕτ@ τῷ χρυσῷ ἐπικλύσῃ τ λεωφόρον· ἦν δ' ἐγὼ, κ τ' μὲ τὰ Ἀριστάνδρου κ Ἀρτεμιδώρου, εὖ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲ τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τ ἀποδόσεως· ὕτ@ δὲ ἐπιπολὺ τοῦ ὀβολοῦ γε στερηθήσῃ, ὡς πολλοῦ χρυσίου εὐπορηκώς. κ ἔμοιγε δοκεῖτε ὑπὲρ λευκάδα πέτρην, κ δῆμον ὀνείρων καθαρθέν-

ἀνιγρόμῳ@. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάμιγξ λιμοῦ, καὶ τοι χρυσὸς σιν ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat , tantas eſſe dicebat, quantae in inſomniis apparere ſoleant : *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

—— ἴχω δέ τα, ὅσσ' ὸ ὀνείροις
Φαίνοι, πολλὰς μὲ οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὡσεὶ ἔλεγε ἀφθονίαν ἄφθονον, τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. κ Ὅμηρ@,

Οὐδ' εἴ μοι τόσα δαίη, ὅσα ψεύδεα οἶνοπες.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως τ ἀποδόσ.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet , ſuſpicarer illum dediſſe ἀνὰ λόγον , cum praeſertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοὰς ὸ λευκάδα πέτρην
Ἦλθ παρ' ἠελίου πύλας ὸ δῆμον ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰσέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθ@ πρὸς τῷ ἄδῃ πλάττει , ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότ@ ἢ ὸ Ἅιδ τοὺς ἐχάτας τ ἐκεῖ γῆς τόπους, ἕς εἰσὶ τ ἥλιον ἴτι Ἅιδα λευκαίνων δυσώδων. *Ariſtarchus* vacuam universam, i. e. τὴν ὠ ῥαψῳδίαν Odyſſ. obelo confixerat , & hoc inter alia argumento fuerat uſus : ἀλλ' ἔδῃ ἔοικε εἰς ἅδου λευκὴν εἶναι πέτραν ; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ῥαψῳδίας , τὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐγραμμένα αὐτῆς λευκαίνοντ Ἅιδα. Audiamus etiam *Heſychium* , qui , quae hac de re habet , ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripſiſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. Ἅιδ ταύτης λέγει τ πέτρας τ ὀκεανὸν φέρειν. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τ ἀνθρώπων. Ἅιδ τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τ τελευτώντων Ἅιδ τῷ σώματ@ ἀνέρχονται. Haec λευκὰς πέτρα forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus , *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci, per quod animae inferorum ad ſuperos manarent , qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri* , & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen , *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit , e quo populo forte ipſum hoc eſt , quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius.* *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀῤῥήκτῳ αἰδόι πύλας ὸ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων ὸ σωματοειδῶν εἶπε , νύκτωρ ἡμῶν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα ὸν ἡ Φαίνοι οἱ ὀνειροι. *Porphyr.* de antro nymph. p. 121. *Barneſ.* δῆμ@ δ' ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαί φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, τ ὕτω προσαγορευόμεν ἀπὸ τ γάλακτι τριφομένων κ. τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τ ἀέρα ψυχῶν ἔμπλεων , κ τούτας δαίμονας ὸ ἥρωας νομίζεσθαι· κ ὑπὸ τούτων πέμπεσθ ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους , κ τὰ σημεῖα νόσου τε κ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum* , ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα , voce de ſomniis adhiberi ſolita , vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &c , qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas , ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis , volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. Λ, 306.

Τρὶς δ' μοι ὰπ χειφῶν σκιῇ ἴκελον ἢ κ ONEIPΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. —— Verſu 221.
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ONEIPOΣ ἀπεπταμένη πεπότη@.

Populum , δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad noſtrum revertamur , cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia , ad illud exaggerandum ait , illos in rupe forte alba, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiiſſe, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὄσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἄπαντες, ὡς ἀποπνιγέντες ὑπὸ τῦ γέλωτος, κ τ ἀμαθίας μου καταγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος, κ ὑπ' Ἀρίσταν-δρον τ Τελμισέα, κ' Ἀρτεμίδωρον τ Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, κ τὰ νῦν γενησόμενα. ὑ γὰρ ὄνειροι τάδ' εἰσιν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσον δὲ εἰς μῆνα [a] Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ταχὺ τῦ Κράτωνος, κ τὸ ὀλιγῆρες τ ἀμαθίας αὐτῶν καταγνοὺς, ἠρυ-

rumque indormiiſſe populo, cum tantum cum 15 *eraciſſimis hiſce noctibus ſomniaſſent.*

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio riſu metus eſſet, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, 20 *ut ex comoedia loquar, neque ſecundum Ariſtandrum Telmeſſium, Epheſiumque Artemidorum, probe inveſtigavi iſta ſomnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, ſi enim potis es ut ſileas, pulcherrima te myſteria edocebo, atque* 25 *jam jam eventura. Cave enim ſomnia illa putes; veriſſima ſunt, & intra Meſori menſem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audiſſem, damnata ipſorum animi levitate erubui,

a Μεσορί] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσωρί.

22. Ἢ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖνος. *V.*

26. Μεσορί] Αἰγυπτίων. *V.*

vi adeo nocte, tantum ſomniaverint. *J. M. G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὄσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis breviſſimo & quaſi inſecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa ſomnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. Ἐνυπν. c. 17. de longo ſomnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μήκιστοί εἰσιν αἱ νύκτες. *J. M. G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philopſ* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, κ ὅλοι ἦσαν καταγινώσκοντές μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noſter paulo poſt τὸ ὀλιγῆρες τ ἀμαθίας αὐτῶν καταγινώσκ. *J. M. G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in theſauro*: ἐκρινίζω *ex Luciano aſſertur, pro naſo ſuſpendo, ſubſanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Baſileenſes*; veteres *Pollux*, *Heſychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum eſſe ab odora canum vi traductum, inveſtigandique adeo ſeu indagandi ſignificationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo eſt ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accuſandi caſu jungi, ut etiam a noſtro factum c. 21. *J. M. G.*

20. Ἀρίσταν δρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L. BOS.*

21. Τελμισία] Lege Τελμισσία. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M. du S.*

22. Ἢ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopſeude*, etiam cum expreſſa perſonae mentio adjicitur, ut, ἦ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος κ. τ. λ. *J. M. G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica diſciplina vocabulum. *J. M. G.*

26. Μεσορί] Nota ſcenam dialogi Alexandriae eſſe. *F. G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum menſe vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσαφὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μισωρὶ, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii menſis nomen, quem recte cum Auguſto comparat Scholiaſta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut oſtendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquiſſimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & diſciplina ſomniorum. Mirum igitur non eſt, Aegyptio nomine hac in re noſtrum uti. Minime vero ex hoc ſolo loco colligere licet, in Aegypto ſcriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum eſſe, ſatis oſtendimus. Caeterum ſi quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falſos deprehendet Chriſtianos, ſi quid de imperii converſione atque Imperatoris interitu praeſagierunt; (praeſagiiſſe autem probabile fecimus in diſſert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus eſt Julianus, ut adeo menſe Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Chriſtianis eſſent. Illud etiam notari obiter poteſt, non male paucis ante verſibus dictum ὅ ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὄσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Conſtantinopolin allatus, hunc dialogum ſcribendi occaſionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Chriſtianis in victoriam ſolſtitii, ubi breviſſimam ſol noctem efficit. *J. M. G.*

Μεσορί] Menſis Aegyptiacus; ſed qui etiam inter Syros uſurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diſſ. V. c. 11. *M. V. La Croze.*

30. Δριμὺ δὲ τιτανῶδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερῶς δριμύ τι δὲ τιτανῶδες εἰς ἰρὸν ἀκοὴν

bui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas, pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, ἡ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τ Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δὲ δριμὺ ἡ Τιτανῶδες ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τῆς [b] λώπους, [c] ἐσπάρασε, ῥήτρην ποιησάμενός τε, ἡ ἀφαιρούμενος ἀπὸ τῆς παλαιωμένης ἐκείνης δαιμονίης.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τ κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ἀπογενέσθαι, ἡ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῆς μυσταγωγηθῆναι. ἡ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, καὶ χαλκέους ὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πλείστας περιχυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τ Μενελάου φησί. ἡ δὴ ἅπαντα [d] ἐσκωπία-

b Λώπους] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* *c* Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάραξε *Bl. 2.* *d* Ἐσκωπίαζον] Lege ἰσκοπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρην] Ῥητραι, σωθηκαι, λόγοι, * νόμοι, ὁμολογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

* Νόμοι] Γάμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

α. τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτρην ποιησάμενος] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν ἐν τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ἀπόμασεν, ὡς παρὰ τοῦ Θεοῦ νομιζόμενα, καὶ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. ὕτω δὲ περὶ ταύτην ἐσπουδάσε τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὥστε μαντείαν εἶναι Δελφῶν νομίσαι περὶ αὐτῆς, ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur σωθήκας δὲ ἐποιήσατο, & εἶχον ἐπὶ τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δαμάγητος — ἔλεξεν, ὡς τὰς βουλὰς λαβὼν ῥήτραν, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. τ ἐπὶ μισθῷ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. *Toxari* c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν ἀποδίδωμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos XXV. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud σεσημμένον γερόντιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*
Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211. ἄμφω δ' ἰζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. *Amborum ſedentibus* &c. praeceſſerat: τῶν μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους. Addo *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρηνίνον δὲ αὐταῖς — εὐθυσι, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δήπου γεγόασιν ἡραδέντες ἢ θεὸς θνητῇ ἢ θνητὸς θεᾶς. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βακολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι ἔ χάλκεος ὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*
Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τῆ νησιώτη μειρακίῳ meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὀπισχυφότας, καὶ καλωχριωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ὅτοι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπη τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποιναποιοὶ [a] ὅπη θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἀλλήλων ἔχοντες, ἐψιθύριζον. μετὰ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης, ἀπὸ γε τοῦ σχήματος. εἶπον δ' ἐγὼ, Ὀλίγοιγε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τοὔνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; εἶπον δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσονται· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω· δυσχεῖ γὰρ ἡ πόλις. εἶπον δ' ἐγὼ κατ' αὐτοὺς γνώμην· ὑμεῖς μετάρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερκῶς

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospiciatis,*

[a] Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Gess. Abest artic. ab aliis. [b] Χαιρήσονται] Χαιρήσουσι B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλαος. V.

* Πρωτεσίλαος] Errat: de Telemacho enim sermo est. V. Hom. l. c. In Exc. G. Τηλεσίλαος. M. du S.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Ποιναποιοί] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πυκλοῦσθαι Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθονὶ πυκλοῦται ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 20. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. J.M.G.

64. Δυσχεῖ] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυσχεῖ. Schol. δυσχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσχερῶν γυναικῶν. Ἢ δυσχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γεννήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. J.M.G.

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de plenilunio velis intelligere, ad quod quidem παχυλῶς & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. J.M.G.

69. Ὁ

tis, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

κέσθαλα ϗ τάδε νενόηκαλε. πῶς δὲ τὰ τθ αἰθέρος; μθν ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κτ' κάθετον γενήσε; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσ τ Δία, ϗ ὁ Κρόνος ἀφαμετρήσ τ ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μ τθ Ἑρμθ συνοδεύσ, ϗ Ἑρμαφρόδιτους ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν [c] πολὺν ἐπισπαρνύσουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ ϗ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν ϗ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, ϗ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεσ ώθη;

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice*, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

Οἱ δὲ ὡς ἅπανλα καλωρθωκότες, καλεφλυάρων τὰ αὐτθ ἐράσμια, ὡς μελαλαγῶσι τὰ πράγμαλα, ἀταξίαι δὲ ϗ ταραχαὶ τ πόλιν καλαλήψον, τὰ σρατόπεδα ἥττονα τ ἐναντίων γενήσον. τῦτο ἐκταραχθεὶς, ϗ ὥσπερ πρῖνος καόμενος οἰδηθεὶς, ἀλέκτορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγελε, θήγονλες ὀδόνλας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πνειόν-

των

c Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* d Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* ☽ ἀφαμετροῦντος ἢ τετραγωνίζοντος ἢ συνόντος τῇ ☾. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati semimares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J.M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγω formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut κατάγειν εἰς ᾅδου ap. LXX. frequentissimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ ὄρανοῦ *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in καταβήσεται, dejicio; etsi κατάγειν longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J.F.R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸ καλούμενον ἠχεῖα, ὧν ὁ κτύπος (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Νιφ. 291.) χημαλίζεται εἰς βροντῆς ἀπήχησιν. ἔστι δὲ ἐν τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλεῖται βροντεῖον, ἀμφορεὺς μεγὰς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τ ἠχείων ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μεταλλαγῶσι] Vid. §. 34. differt. *J.M.G.*

85. Πρῖνος] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ' ὠδὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπεπλησμένος βοὸς, ad quem locum *Bisetus*: ὅτι ἡ πρῖνος καιομένη ὑφορᾶται. *J.M.G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu ἀλέκτορός τι ἀναβόησας. *J.M.G.*

87. Θήγοντες ὀδόντας] Formula *Aristophan. Batr.* 819. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πνέοντας δόρυ & λόγχας & λεοντόφυες τριφαλείας *Aristoph. Batr.* 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M. du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὑπὲ κεφαλὴν καταβήσεται, ὡς τ' παλιρίδα ὑμῶν [a] καλατρύχειε. ϗ γὰρ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, ϗ τ' πολυάχολον μαθηματικὴν κατωρθῶκαιε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τ' ἀμαθίας. γυναικῶν γὰρ εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα αἱ τ' γυναικῶν ὀπίνοιαι μετέρχον.

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τ' γνώμην, ϗ τ' ᾳφάνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἁπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπίνοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γὰρ ἡλίκης δέκα ἄσιτοι διαμένομεν, ϗ ὑπὸ πανύχους ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὸς εἶρηκας; μέγα γὰρ ἔφησαν, ϗ διπορημένον. ΚΡΙΤ.

cula spirantes, crista nitentes galeas triplicique. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut conscenso aethere ista audivistis, aut male sedulam mathematicorum artem edidicistis. Si autem vaticinia & praestigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major vestra est stupiditas. Quandoquidem vetularum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi consectari solent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad ista, o Ipulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Post decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia somniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem

[a] Καλατρύχειε] Sic pleraeque. Καλατρίχειε *F.* [b] Ἠκηκόητε] Sic Nostrae, Ἠκηκόειτε *Gesn.* melius. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo scribatur, tamen Scholiast. ad Il. Γ. 372. Τρυφαλείης exponit — τριῶν φάλων ἐχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J. F. R.*

91. Ὡς] Lege οἳ. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχειε] Proprie *vexare* est, *atterere*. Sed ipse deinde explicat per ἐπαιρᾶ ϗ τῇ πατρίδι. *J.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Astrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheſin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos esse, non opus est ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Christianos, sed κατορθῶκαιε *recte tractasse, edidicisse*. Verum fuit saltem primis temporibus ista laus Christianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infensis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic est incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* industria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. seq. concinnavit catalogum selectum scriptorum, qui astrologiam apotelesmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Christianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per posticum quasi recepta ita diu in Christiano etiam orbe viguerit? *J.M.G.*

96. Γραϊδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae sexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis est, conjuncta, superstitionum foecunda mater esse solet. *J.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonsus mente sive sententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pseudomante* c. 15. vocat τοὺς ἐγκεφάλους ϵ τὰς καρδίας πρεξυρημένους, id est, ut interpretor, ovium instar lanigerarum, tonderique solitarum, stupido hebetique ingenio praeditos: statim enim subjicit ὥσθ' ἱσοσίτους, fuisse illos σιτοφάγους ἀνθρώπους, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ ϗ πρόσωπα εἶναι ᾳφροσύνης. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀπαιδεύτους i. e. ἀπατῶντας. Nostri Germani non modo tondere, scheren ponunt pro ludibrio habere; sed quidam etiam halbiren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. est עֵדֶר הַקְצוּבוֹת, simili ellipsi reddidere ἀγέλαι τ' κεκαρμένων. In ipsa autem calvitie & raso capite videtur aliquid olim fuisse contemtui obnoxium. Unde graviter adeo irascitur Elisa pueris calvitiem sibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus essent frustratui*, quo loco utitur *Elmenhorstius*, ad illustrandum illud, quod est apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii stupidorum* (de mimis loquitur) *rasis capitibus*. Quaedam etiam in hanc sententiam annotata sunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctissimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Casaub.* ad Pers. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Soloec.* p. 744. Ne quid ta-

nem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causam ita peregi: *Etenim* vera sunt, *quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somnientibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu subridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *ista, ô sublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura sunt investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes ista deblateretis, honestissima quae sunt aversemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patriae precamini, fallacesque vestros sermones ad ipsum refertis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Θάρσει, οὐκ ἀγεννὲς, ἀντεῖπον γὼ τὰ κάλλιστα. τὰ γὼ παρὰ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, περὶ ὑμῶν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά σου παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω σου παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἦν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἄν πολὺ ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καλαπειθέντες ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, οὐ τὰ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνίνμενοι τοῦ βδελύγματος. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ πονηρὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή σου θεὸς ὑμᾶς ἐς κόρακας βάλοι, ἅμα τὸ τῇ πατρίδι ἐπαρᾶσθαι, καὶ λόγους κιβδήλους ὀπτιφημίζειν.

Οὐ-

[b] Ὀνούμενοι] An ὀνάμενοι? *Pell.*

tamen dissimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonsuram respicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοσίμων τις, ἐξ ὁρίων ὠθαγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonsuram in usu fuisse, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* constitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. καὶ τὰς ἐκείνου, inquit, κωνικὰς τρίχας ἀφεῖλεν κ. τ. λ. & ne nugari suo more putemus *Nicephorum*, praesto est *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος — ἀντὶ τοῦ θαυμασίου Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κειριφοτόμητα κωνικὸν, εὐθὺς αὐτοῦ τὰς κωνικὰς ἀποκείρας τρίχας. Nec parvi momenti sunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Episcopis, ubi ob ξύρισμα γυροειδὲς *coronatos* appellatos esse clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuisse jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmas.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J.M.G.*

4. Ἄστοι] In ipsa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abstinentia ad visiones apparitionesque sese praepararunt. Et cacozelia quadam rerum sacrarum factum est, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, lustrationibus, jejuniis, animas suas ad commercium cum Deo spiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. προφητεύουσι τῇ ἴσι. Ex recentioribus sufficiat in praesentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀστιτίαν refert. De Christianis omnium fere temporum nota res est, imprimis si in censum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non sunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illustratur. Vocabantur a Juliano Christiani, ait vir ἀνὴρ, p. 122. seq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραιδίοις συγκαθεζόμενοι & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμιθνητες, οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς πνοαῖς σάσιστι ὠθαλμοῦντες. *J.M.G.*

13. Σεσηρὸς] De iratorum canum rictibus adhiberi solitum verbum: *Aristoph.* Pace v. 635. ἐγκαμπύλους ἐπ' ἀλλήλοισι & σεσηρότας. Schol. λέγει τὴν κυνῶν ἢ μιλαφορὰν, ὅταν γὼ ἀργίζωνται σεσήρασιν ἀλλήλοις. Possis forte convertere *sarcastice subridentes*; σαρκάζειν enim & σαρκασμὸς λέγεται τοῦ σαίρειν, unde & σίσηρα. *J.M.G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id est, non ut alia somnia e somno & in lectulo ducunt originem, sed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de mysteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem constituto provenire Divina illa & futuri praesaga somnia. *J.M.G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ subaudiendum, ut scilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, posse aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* significet: ita nulla opus fuerit ellipsi. *J.M.G.*

27. Ἔνα-

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες, ἐμοὶ πολλὰ καταμέμφονται. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προσιθῶ σοι, ἄτινά με ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθίνων ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνης τὰς ὕβλεις. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ γαστὴρ, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον ληθεδανὸν ἐμπιὼν ἠρέμησα, αὕτη ἡ μνήμη οἰκήσασα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, καὶ τὴν εὐχὴν ἀπὸ παλαιᾶς ἐξάμυσον, καὶ τὴν πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς σοσὶ μακρὰ βιβὰς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι σοὶ δραμόντος γε σοσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε σὺ μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐκχέοντες. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J.M.G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐκχέοντες legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J.F.R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕβλεις forte vidimus, ſed ubi διὰ βαλεύματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J.M.G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἤκαν τὴν Δίκην, ὥσπερ οἱ τῶν γλαύκας πιόντες, ἐμφυσηματῶδες τὴν γαστέρα, ἐμοῦ διόρθου, ἰδίως λέγων ἐπὶ πολλῷ ἐπιμόνῳ ληθεδανόν τι φάρμακον, ὃν ἔπιον, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί μου ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ὁ γὰρ ἁπλοῦς, καὶ ἐπιπόλαιος τῆς μανίας τὸ εἶδος, ἀλλά τι παλαιὸν ἐνοικοῦν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέρρηξε. κ. τ. λ. *J.M.G.*

39. Τὴν ἐμὴν ἀπὸ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J.M.G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M.V.La Croza.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v.g. *Clementis Alexandrini.* Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. 11. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἰσθμαίνεις γὰρ θᾶττον. μῶν τι καινὸν πέπραχε; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν·
Καὶ Σοῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενεστάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τ' ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ὅπῃ τὰ κρείττονα.
ἡμεῖς δέ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ διαθέσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὅπῃ ταῖς ἀγαθήκαις. οἶδας γὰρ ἡ ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισίν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, ἢ ἔθνος ἡμᾶς ἢ καταπτήσῃ. ΤΡΙΕΦ. Κἀγώ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δουλευμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δύλειον ἡμᾶς ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' ἂν ἢ ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον εὑρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χεῖ-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *B*1. 2. Ἐκλήψει male *El. F. Ald. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* b Εἴτ'] Sic vett. Εἰθ' *S.* & *Amst.* Εἴτ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυύμνιον ὠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδῆς πολυυμνίου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι ὠδῆς παράλειμμα;] Vid. §. 21. dissert. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παράλειμμα;] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. Καλὴ ξυμφορίς] V. diss. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπτωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. dissert. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius, Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσῶν hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ Α in Ἀραβίας anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλήψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλήψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ἐκλ. Αἰγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔκστασ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλιον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ, & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλαξιωθέντες τοιούτου κράτους ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς, ληρεῖν ἐάσωμεν, χρεὼν ἔχοντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ τὴν παροιμίαν.

[a Οὗτος ὁ λόγος ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι τοῦ Λουκιανοῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potentati ut subjecti essemus, digni fumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

ΕΡΜ.

Περιπάτους ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιούμενος ἐν τῷ προαστίῳ, ἅμα μὲν ἀναπαύσεως τῶν ἀγρῶν χάριν βαστάσαι, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) ἡσυχίας δεόμενος. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσιὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἀνακρίνω τὸν ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ θορυβίας χάριν, ἣν εἰώθει πρὸς τὴν ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τοῦτους ἐπιπνεούσης εὐκράτου καὶ κούφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μάλιστα καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνοὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

HERM.

I FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi caussa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis caussa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae caussa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος τοιοῦτος τοῦ Λουκιανοῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B* 1. 2. Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athènes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσομεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kust.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἶδά σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχαριστῶ. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτου κράτους] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῷ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὸν τῷ κράτει, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conci-*

bis

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioso *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua caussa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum caussa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Φασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπὸ τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ ὅτι οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μετεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις παρ' ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὴν νῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. μὴ τοι γε ὑπ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῆς τε διακονουμένων, τῶν τε ἐστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῆς δυσχερεστέρας ὄν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους· πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, ἅτας ἂν ἱκανὴν καλαθοῖο τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεποιημένον αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀσταχύων, μᾶλλον δὲ περὶ τῆς δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

dis Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. *P.* in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσίοις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Tim. c. 5. & Ἰκαρ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διασίοις] In marg. *P.* additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, ἀπὸ Διὸς φυγῆς αὐτοὺς εὐχαῖς τοὺς ὕστερον, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διασίοις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τῶν ἀσταχύων] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτην αὐτοῖς καλαθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων προσκεκλημένῳ, ἐπ' ἄκροις ἴσως τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

Παρῆσαν μὲν τοῦτοι τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγαθένους, καὶ τρίτος αὐτός· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλός, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτω. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τὴν ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἄν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τούτους προῆλθετε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὰ ἄπαντα λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆναι πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι τῶν ὁτιοῦν.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέπουσί τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. σχεδὸν δὲ πάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀνδρῶν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀγνοίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τῶν ἰδιωτῶν περὶ τῶν καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praester caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Aristippus Agasthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adolescentulus tener ac delicatus, sed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio usus.

HERM. Noli, sodalis, noli laudes prius incipere, quam & causam mihi indicaveris, a qua ad hos sermones provecti estis. CHAR. Frustra nos, vir bone, moraris, qui jam toto sermone enarrato poteramus discedere. Verum quid agas, si quis amicus vim tibi faciat? scilicet quidquid sit subeundum est.

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγγρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἦ πάντα τάλλα παρόντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζειν ὑπῆρξατο μόνον τῇ ὑποθέσει τοῦ κύκλου κ. τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Διό-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hoc ce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ἡ δὴ ἡπτόμεθα τῆ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τὸ ἔπαινον τοῦ παιδὸς (ὃ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' ὑδὲ μὴν ὥσπερ ἐκείνους ὅτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστος τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἂν ἀπομνημονεύοι περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, ὅτωσὶ τὸν λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινὸν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ὅτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ οὗ σπουδάζομεν τὰ ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι τῶν τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τοῦ καλλίστου σιγῴη τῶν ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ ἐν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτοῦ λέγειν τοῦ τέλους ἡμᾶς τοῦ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν μὲ ὡς χρὴ περὶ τούτου ἐμπειρίας εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν δύνασθαι περὶ αὐτοῦ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους γὰρ ἡ πάντες μὲν ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τῆς δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τελιμηνέοντες. τεκμήριον δὲ τῶν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγεται τυχεῖν τῆς τιμῆς, Ἑλένη δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτῷ τε μεταβαλεῖν εἰς θεὰν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

[a] Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. [b] Αὐτῷ] Αὐτῇ Fl.

18. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκωροι ap. Noſtrum. V. *Dial. Meretr.* 14. J.F.R.

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τῆς ἀθανασίας αἰτία γ. &c. F.G. Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit;

πρὶν αὐτὴν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ἔνδον γῆν συνεξηταισμένοις.

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεκραλικέναι λέγεται τῶν πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀνασχέσθαι συμμεθέξειν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῆς [a] θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγούμενον εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τὴν Ἰδικὴν, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτην δ' ὑπεμέλειαν ἀεὶ πεποίηται τῶν καλῶν, ὥστε ὁ μόνον αὐτὸς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁπὶ γῆς ὤν, ὅτι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἰκασθεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic viciſſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (καὶ γὰρ ἀνθρώπων γε ἁδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δ' ᾧ τούτοις δημηγορῶν, οὕτω πεποίηται σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribiliſque in-*

dit

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θύρας *F.* *Va.* b Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λύδᾳ *F.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *F.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo., *ea ipſa hoc fecit*, *fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *J.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὴν —— συνεξηταισμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis diciſſet, ſubjicit,

Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ' Ἱππόδαμόν τε καὶ ἀγχέμαχον Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμα ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ καὶ κὰρ θνῆσιν τιμὴν παρὸς Ζηνὸς ἔχουσι
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi soleret omnia, ipsam tamen adeo perterruerit, ut satis haberet nihil aliud sibi evenire, sed intra verba Jovis iram consistere: in posteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore constituerit, terram se ipsis cum hominibus suspensurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita fit mitis, & mansuetus, & aequus omnibus, ut super reliqua omnia, ipsa Jovis persona deposita, ne insuavis amoribus suis videatur, formam sumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adspicientem possit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero solus ita Jupiter pulchritudine captus est, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius ista criminose in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri possint. Sed si quis curate rem velit considerare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi caussa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi succubuisse, pudet, sed velut honoris aemulatione de se praedicari amant, cum hoc vel illo fuisse formose,*

Θρασὺς, ϗ καλαπληκτικὸς, ὥς᾽ ἐν μὲ τῇ προτέρᾳ δημηγορίᾳ τ᾽ Ἥραν; καίτοι πρότερον πάντ᾽ εἰωθυῖαν ὑπερτιμᾶν αὐτῷ, ὅμως δ᾽ αὐτὰ οὕτως ἐφόβησεν, ὥς᾽ ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων ϛῆναι τ᾽ ὀργὴν τῷ Διΐ· τοὺς δ᾽ ἅπαντας θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέστησε φοβηθῆναι, γῆν ἀνασπάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι ϗ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, οὕτω γίγνεται πρᾶος, ϗ ἥμερος, ϗ τοῖς πᾶσιν ὑπείκων, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ϗ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καταλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, ϗ τοῦτο καλλίστου, ϗ οἷον τ᾽ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς ϗ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲ Ζεὺς οὕτω μόνος ἑάλω τοῦ κάλλους, τῶν δ᾽ ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλῳδίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τοῦ κάλλους εἰρῆσθαι· ἀλλ᾽ εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δή, οἷον τ᾽ μὲ Ποσειδῶ τοῦ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθου δὲ τ᾽ Ἀπόλλω, τ᾽ Ἑρμῆν δὲ τοῦ Κάδμου.

Καὶ θεαὶ δ᾽ ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τοῦτο· ἀλλ᾽ ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενόμενον κα-

d Δὴ] Διΐ Fl. melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemsterh.* Vid. *Davis.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi est p. 56. sive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Davis.* vero magnas de eodem auctorum discrepantias indicat, quas repetisse aut conciliasse tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide 9. xp. c. 3. *M. du S.*

34. Γάνυμαρ] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τ᾽ ἀραιὸν scilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲ γεωμόρῳ κύκνῳ —— τοῦτο δὲ εἰς ταῦρος] Pessime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo*. Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum conversus, modo in tauri specie.* Exempla videri possunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλλήνων ποιητῆς] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἀπυθίας θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷς τ᾽ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici posse.* Parum accurate; non enim οἷς est *quia putat*, sed *quae potest*, apta est. Δυνατοῦ, inquit, alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένον] Vide c. 7. & notam nostram. *M. du S.*

81. Παρι-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆνας τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τῆ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις οὖσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, ἀλλ' ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δὲ θηρᾶς· ὡς δ' αὕτως Ἀθηνᾶ χαίρειν φησὶ χωρεῖ τῆ πολεμικῶν· τῆ δὲ γάμων, Ἥρᾳ Ἀφροδίτην, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλεμένη ἀλλ' ὧν ἐρρωμένει· ἑκάστη δ' ὅτι καλλεῖ τοσοῦτον φρονεῖ, ὡ πάσας ὑπερβάλλειας δοκεῖ, ὥστε ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προβαλεῖν αὐταῖς ἢ κάλλος, ἅτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅπερ ἤθελε, κατασκήσειν· ὀρθῶς ὡ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τῆ τοῦ κάλλους ἀξιωσίαν· ὡς γὰ ἐλάβομεν τοῦ μήλου, ὡ τῆ ἐπιγραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαμβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τῆ ψῆφον καθ' αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα ἢ ἑτέρας εἴη τῆ ὄψιν, ἀνέρχονται πρὸς τὸν τῆ μὲ πατέρα, τὸν δ' ἀδελφόν τε ὡ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τῆ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ ὡ αὐτὸς ἤ τίς ἐστιν ἀποφήνας καλλίστην ὡ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, ὡ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι ὡ τῆ βαρβάρῳ, ὃν ἐπιτρέπει τῆ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ ὡ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως, ὡ σοφίας, ὡ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ποιοῦνται, ὡ σπουδὴν, ἀκούειν εἶναι καλαὶ, ὥστε ὡ τῆ ἡρώων τε κοσμήτορα, ὡ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τοῦ κάλλους πειθεῖσιν ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν οὖν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuaderint, ne aliunde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno candida brachia sua celebrari, quam dici Vene-*

ran-

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἑκάστη Fl. b Ἑτέρ' ἀμφ.] Consentit Fl.

81. Παρεχῆνας] I. e. χαρίσασθαι, *dare*. Vis dare, nec dare vis. F.G.

96. Τῆ κάλλους ἀξιωσίαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. H.V.

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptu-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utrinsque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλυ Κρόνυ· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βελτιθείη Τριτογένεια πρὸ τῦ Γλαυκώπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τῦ παντὸς καλεῖσθαι χρυσῆ. ἄνω ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' ἐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει τῶς οἱ χρείττυς ἔχυσι περὶ τῦτο, ἀλλὰ κ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. εὐκῦν Ἀθηνᾶ μὲ ἀνδρίας ἅμα κ Φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προίσταλο τῦτων· Ἥρα δ' ἁπάσης ἀρχῆς κ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγορῦντ' αὐτῇ κ τ Δία παραλαβῦσα. εἰ τοίνυν ἔτω μὲ θεῖον κ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστίν, ἔτω δὲ προσπόδαστον τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ κ αὐτὸς μιμυμένυς τὸς θεύς, ἔργῳ τε κ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲ ὁ Φίλων περὶ τῦ κάλλυς εἶπεν, ἐπιθεὶς τῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς κ πλείω δ' ἂν τύτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν ἀπίσταλο τ ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἥπτελο τ λόγων, πολλὰ πρότερον παρακληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέυς· ὁ γὰρ ἐβύλελο λέγειν, τὸ μὴ [c] Φίλωνα εὐλαβύμενος λέγειν. ἤρξαλο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τ βελτίστων, κ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲ δοκῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὺς λόγυς ὐδὲν λυσιτελῦντας ποιῦνται. κ διεληλύθασιν οἱ μὲ περὶ τ αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγύμενοι τὰ ὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τ

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλων L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J.M.G.*

16. Ἀτυπόλιτον ἡ Ἥρα] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisio A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλων, prave. *M. du S.*

τῆς ὐδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ὃς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καλλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ περὶ τ' ὄντων ὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, ἢ τὸ τινῶν ἀγνοίας τ' βελτίστων καθηγορῦντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν, τ' εὐηθεστέρων οἰόμενον εἶναι πάντη, τ' αὐτῷ λυσιτελεστάτῳ ἢ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑποθέσιν ποιήσομαι τ' λόγων, ἢ ἵν' πᾶς ὁτισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τὸς λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτῳ ἀφθονίαν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἅπτεσθαι τ' περὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶκεῖνός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τὸς ἐπαίνους, τ' ἀμείνονος οἴεσθαι πεῖραν τύχης. τὸ γὰρ οὕτω μὲν περιφανῶς ὑπὸ τ' κρειττόνων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, ἢ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς οὖσιν οἰκειότατον κόσμου, ἢ οἷς μὲν ἂν παρῇ πᾶσι πάντων σπουδαζομένων, ὧν δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ ὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τις ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μέτοχος ὡς, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δύνασθαι; ὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

tim de rebus minime necessariis verba faciunt. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere possint, videre. Quos jam ego de rebus nihil sani statuisse ratus, & alioquin stupidiorum omnino esse putans, post accusatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utilissimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi sumam, quamque unusquisque optime se habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. *Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, sufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, discedere: haec vero tantam dicendi copiam subministrat attingere volentibus, non ut infelix sit putandus, si quis non pro dignitate oratione assequatur; verum si ad multa alia ipse quoque conferre quidquam ad laudes illius possit, optima fortuna uti sit existimandus. Quae enim res manifeste adeo a Diis honorata est, ita vero apud homines divina & studio omni digna; omnibus porro, quae ubique sunt, familiarissimum decus est, adeo ut quibus ea adsit illi colantur ab omnibus, a quibus vero absit, illi exosi & ne adspectu quidem digni censeantur; quis fuerit ita disertus, ut eam rem laudare pro dignitate possit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei lau-*

64. Ἀκούειν καλλίστων] Supra jam verbo ἀκούειν ita usus est auctor, ut passim Latini suo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* significet. Claritatis caussa tamen verbo illo in interpretatione abstinui, &, quod nihil ambiguitatis habeat, posui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Aristippi oratio vel a Luciano non est, vel studiose conficta ad characterem inepti hominis ostendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime se habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod est, *pulchrum est laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, οὕτω — ὥστε (ἵνα —) ἀλλ' ἵν οὕτως — ὥστε — οὕτω ὥστε — Et statim τοσαύτῳ — ὥσθ' οὕτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando possunt, dissimulari plane non debent, si hoc praestare debet interpretatio, ut quantum fieri potest orationem, & velut speculum animi auctoris, repraesentet. *J. M. G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Glossema videtur. F. G.

89. Ὅσα θεοὶ] Pro καθ' ὅσα. F. G.

93. Ὡς' ἔτι τ' ἡλικίας ὅσαν ἐντὸς] Legend. videtur, ἐκτὸς τ' ἡλικίας ὅσαν ἐντὸς. Οὐκέτι nondum. *Hesych.* οὐκέτι οὐχί, ἢ οὔ. F. G. Quia mox dixerat, μόνον ἡλικίαν ἡμῶν, ideo & hic forsan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis est satis; quod emendandi libido accepit pro οὐ. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γιγονὸς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμισυ εἰκοσι, aliique. Et qui intra metam versatur, eam nondum attigit. *J. F. R.*

95. Οὕτω τ' ὥρας ἰδὼν ἠγάσθη, ὥς', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero angustissima & maxime divina rerum est, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus caussa agens in Peloponneso Theseus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regno firmissimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, hac si carendum esset; felicitate se praeterire universas, si haec sibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ ἐπαινεσόντων, ὥςε μόλις ἂν τ ἀξίας τυχεῖν, ὐδὲν ἀπεικὸς κ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῦ, μέλλοντάς γε μὴ Φίλωνα ποιεῖν τὺς λόγυς. ὕτω δὴ σεμνόταλον καὶ θειόταλον τ ὄντων ἐστὶν, ὥςε ἴν' ὅσα θεοὶ καλὺς τελιμήκασι, πάντα λείπω.

Ἀλλ' ὖν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, ὕτως ἐθαυμάσθη πρὸς πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς' ἔτι τ ἡλικίας ὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμενον ὁ Θησεὺς, ὕτω τ ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὡς' ὅσης αὐτῷ κ βασιλείας ἀσφαλεςάτης, καὶ δόξης μ τ τυχόσης, ὅμως ὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐςερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. ὕτω δὲ προνοηθεὶς, τὸ μὲ πρὸς τὸ παῖδος λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ γ ἂν αὐτῷ αὐτὸν ἐκδῦναι μήπω ἡλικίας ἠμμένην, τ δ' ἐχὴν ὑπερφρονήσας ἐκείνυ, κ παιδὸν, ὀλιγωρήσας δὲ κ τ ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνῆντ' αὐτῷ τ ἁρπαγῆς κ Πειρίθυν πρὸς λαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτῷ τὸ παῖδος, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ Ἀτθικῆς· καὶ τοσαύτῃ ἔσχε χάριν αὐτῷ τ συμμαχίας ταυτησὶ, ὡς' ὕτως ἐφίλησε τ ἅπαντα χρόνον, ὥςε κ τοῖς ὑπιγενομένοις παράδειγμα γενέσθ τ Θησέως κ Πειρίθυ φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει καὶ κεῖνον ἐν Ἅδυ γενέσθ, τ Δημήτρ μνηςευ-

[a] Ἠγάσθη] Constantem esse lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσθη. Nam si ἠγάσθη vere scriptum sit, oportuit & τὴν ὥραν. ut infra c. 25. Ὁ δὲ Ὀδυσσέως ὕτως ἀγασθῆναι λέγεται τούτυς, &c. *J. J.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Jens.* sed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτὸν. sic plane apud *Philostratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recusarem ἠράσθη, si qui libri exhiberent, propter sequentia, amori propria; sed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione satis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γὰρ εὖγε κ συμπαθῶς σε ἄγαμαι. & passiva illa terminatio pro ἀγάσωμαι, non sit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — κ ἀγασθῆναι, unde & patet id plus esse quam *laudare*; nam gradatio est, quando ait: Ἄξιον δὲ κ τὸ Καλάνυ τῦ Ἰνδῦ τίλως ἐπαινέσαι, ἄλλως δ' ἂν εἴποι, ὅτι ἐ ἀγασθῆναι. Si quis tamen id passive velit exponere, quia ἀγασάσθαι frequentius, is me minerit *Eustathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipsum ἄγαμαι praeterit. esse passivum, aeque ac ἤραμαι, ideoque nil mirum, si & aliis in temporibus passive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ τὸ τότε τὰῦτα. *J. F. R.*

98. Οὐκ ἄντο βιωτὸν] Subaudi τ βίον, quod saepius additur: sed & interdum omitti, idem *Steph.* satis jam docuit. *J. F. R.*

στευσόμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παρῃνῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσθαι καίπερ εἰσαῦ, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ πρέπουσαν οἰόμενος αὐτῷ καθήκειν τὴν χάριν, εἰ τῆς ψυχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσαι.

Cereris, postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum subiret.

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἐχούσης καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστευσάμην ταύτῃ, τὰς ἄλλας ἁπάσας καταρρίδοντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι πολεμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμομόχασιν ὅρκον τοιονδὶ ψήφῳ κοινῇ, ἢ μὴν ἐπικωλύσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἄν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτῃ αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. ἡ μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, ἡ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. καὶ πολλῷ γ' ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τὴν μὲν σωμάτων τὴν θεῶν ἠτιμάκει, τὴν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχήν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὴν τῆς Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο ταύτης γάμον.

17. *Reversam vero Argos, (rursus peregre absente Theseo) cum jam matura esset nuptiis, licet haberent pulchras & generosas mulieres, quas e Graecia sibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc sibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipsa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter se depugnantibus, communi suffragio jusjurandum dedere ejusmodi*, se adjutores fore ei, qui ipsa dignus esset habitus, neque permissuros, si quis injuriam vellet facere, *cum nempe putaret unusquisque se hoc sibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque sententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram esse, statim experti sunt. Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri posse posterorum neminem, hujus nuptias praeceptavit.*

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνωμένης ἐκείνης στρατείας τῶν Τρώων, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον τῆς Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἵτε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, liceretque Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Grae-*

31. Ἢ μὴν ἐπικωλύσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur *tu ταύτης ἀξιωθέντι. qui hanc dicere dignatus fuisset.* debebat: *qui hac dignus esset judicatus.* H.V.

52. Αὐτοὺς ἰόντας] Αὐτοὶ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. J.F.R.

59. Οὐκ ἀπέτρεψεν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. M. du S.

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον; F.G. Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad ἀδίκῃς ἀπολεμοῦσι, idque confirmat sequens διὰτουτῶ; ait igitur *ad hoc ipsum*, sive ob hanc ipsam causam, ut perirent, mis-

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli causssim, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

κεῖν ἢ αὐτῷ, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἐάσαιτες ἔχειν, ἀπαλλάττεαθ τῷ ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἠθελήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἂν ποῖε νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, ᾧ ἐκ ἧς ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῷ παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολουμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῶ θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῷ παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὑτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνήσαντο τῶ πρὸς Γιγάντας αὐτοῖς γενομένῳ πολέμῳ. ἐν ἐκείνῳ μὲ γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ὃ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τὰ ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ κάλλος παρ' ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὰρ ὑπὲρ μὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἁπάντων ἁβδόμῃ τὸ πρόσωπον Φαίνον διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους μόνου τοὺς υἱοὺς ἐπιδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐχ ἅπασαις ψήφοις προλιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγων περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεί, ἐφ' ἕτερον βάλομαι μεταβῆναι, ἁβδομῶς ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι καὶ τῶ κάλλους ἀξίαν, τὸ πρότερον εἰρημένων, καὶ Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τῶ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διῳκισμένους, τὸ ἥλιον προσοράν. ὡς γὰρ ἐλάβετο ἡ ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ἐν πολλῷ τῷ μέσῳ παρενεγκοῦσαν ἑώρα,

[a] Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. [b] Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. [c] Αὐτῶν] Cum spir. tenui J. Fl. P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. [d] Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς J. [e] Διῳκισμένους] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

missos. J. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An ταὐτά; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. J. F. R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. du S.

87. Παρενεγκοῦσαν] I. e. ὑπερενεγκοῦσαν. *Aristid.* Pa-

τ῀ μὲ ὥρας αὐτῆς ἀλλὰς (τοσοῦτον γὰρ αὐτῇ πεῖσαι, ὥστε καὶ τ῀ [a] γεγεννηκότ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν,) καὶ ἀφ' οὗτ' ἀξιῶν αὐτὴν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βουλόμενος δ' ἐκδιδόναι πλατόμενον αὐτὴν τῷ ταύτης ἀξίῳ, τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται τ῀ ἐπιθυμίας ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅσῳ ἐβούλετο, κακίσειν. ὥσπερ γὰρ ἅρμαλι, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος ὑπὸ τ῀ τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἠμιλλᾶτο πρὸς τοὺς μνηστῆρας τ῀ κόρης, ἆθλον τ῀ νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτεθεὶς, ἢ σφᾶς τ῀ κεφαλῆς ἀπεθέντας. καὶ ἠξίου δ' αὐτὴν αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τ῀ ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτου ἁψαμένου τοῦ δρόμου, καὶ τ῀ κόρης ἐκπεσόντος μετὰ τοῦ ζῆν, τὸ μὲ ἀποκνῆσαι πρὸς τ῀ ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναί τι τ῀ βεβουλευμένων, μειρακιώδες εἶναι νομίζοντες, τ῀ δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθανεν ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθνάναι περὶ τ῀ κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος· θεοὶ δ' ἐκείνου τ῀ πονηρίας μισήσαντες ταύτησὶ, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τ῀ κόρην ἐλεήσαντες· τοὺς μὲ ὅτι κτήματος ἀπεστέρηνται τοιούτου· τ῀ κόρην δ' ὅτι τ῀ ὥρας ὑπ' ἀκμαίου ἀπολαύσει· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

interval alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſim ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Currus enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & deſixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella excideret. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγεννηκότ'] Recte ſic P. ut Jenſ. voluit. Γεγεννηκόθ male J. H. S. Fl. Fr. B. b Ἄλλος] Ita Fl. H. Bl. P. S. Ἄλλο J.

nathen. ὁ δὲ πάντας βασιλέως παρεσεγκὼν ταῖς ἱππασίαις. F.G. Eadem ſibi adſcripſerat A.E.M.

89. Τὸν γεγεννηκότ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγεννηκόθ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. J.J.

97. Ἦν εἰς] Τὸ ἦν ejiciendum videtur. F.G.

1. Ἆθλον τ῀ νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum tranſpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἠμιλλᾶτο. Sic deinde ἀπεθέντας, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτεθείς. J.M.G.

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. F.G. Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἀπεθέντας (licet hoc ab infin. σφᾶς pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i.e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N. 21. J.F.R.

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſex-de-

lops fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potitus est, interfecto in metis victoriae socero.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

(Πέλοψ δ' ἦν θεὸς) ἀγωνίᾳ, ἅρμα τε χαρίζον τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τῆς νίκης ἀπεχόμενος.

Οὕτω τὸ τοῦ κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον ὑπὸ πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδάσθαι πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πρᾶγμα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲ δὴ καὶ Ἀρίστιππος ἀπέλυσε τὸν λόγον.

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τοῦ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσαπερ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέροις εἰρημένα, ἢ τὰ αὑτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. εἰ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τοῦ σῶν ἀκοῦσαι. ὡς, ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, καὶ κεῖνα μάτην ἔσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὰ ἅπαντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τὸν δυσχερῶν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὰ ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

ε Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῷ *f.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *f.P.* 2 *G.*

Ibid. Τριακαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρεῖς καὶ δέκα ἡδὴ πάνυ p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *f.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan τοῦτο legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῆ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως οὖ] Subaudi ὄψα, σκόπει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τὸν δυσχερῶν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἑξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκείνας καὶ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἑκάστου ἰδίᾳ λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστον ὅτι μέρους διεξέρχονται λόγον. ἑτέρῳ μὲν ἂν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων τῶν εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τῶν φαινομένων ἄρτι προσαγομένων τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μετὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπών, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἂν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς μετρίως, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] εὖ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλοὺς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὴν ὥραν, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, ὑπαγαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ θεοῖς τισιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum supersit, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res succesſerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Πειρώντας prave Fl. b Περίεστιν] Περίεστι F. V2. Fr. c Οὐ] — ἴσως L. Id est, ὦ forsan delendum esse. Sed male ὦ omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, καὶ Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. *F.M.G.*

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. *F.G.*

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. *F.G.*

67. Λέγων ἕκαστα δόξαν] Scio, δόξαν posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricosum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δόξαντα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse.

Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo ju-
cundius aliquis parnerit formae felicis homini,
quam non tali imperaverit, & gratiam ha-
buerit majorem injungenti multa, quam ni-
hil praecipienti.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus,*
non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti;
pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatie-
tas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui
cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hya-
cinthum illum pulchrum, aut Lacedaemo-
nium Narciſſum vincamus pulchritudine; non
putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne
ignari a poſteris forte ſuperemur.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, re-*
bus humanis commune quaſi, ad quod compo-
nantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque
imperatores non curant ad pulchritudinem
ſtruere aciem; neque oratores componere ora-
tionem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe.
Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis
eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam ve-
nimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo
ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque
enim Menelaus tam curabat uſum aedium,
quam ut ingredientes admiratione percelleret:
atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul para-
vit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo
conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus
eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas
cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris
filio,

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν
ᾖν [e] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ
προστάξεις τῷ μὴ τοιούτῳ; καὶ πλείω χά-
ριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλ-
λον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιοῦν ἐπαγγέλλοντι.

Καὶ τἄ μὲ ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς
ὦμεν, οὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τῦ τυ-
χεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδε πώποτε γέ-
γονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν
εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς,
ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμό-
νιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἀρκεῖν
ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθω-
μεν τοῖς ὀπιγιγνομένοις ἂν καταλιπόντες
ὑποβολήν.

Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τὸν ἐν ἀν-
θρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν ὑπόδειγμα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ οὔτε γραῆγοῖς εἰς
κάλλος ἠμέλη τὰ στρατεύματα συντάσ-
σειν, οὔτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, οὔτε
μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι.
ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος
τέλος ἐστίν· ὧν γὰ εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγ-
καίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς
ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καλασκευάζειν. τῷ τε
γὰ Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας
τῶν οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήτ-
τειν· καὶ διὰ τοῦθ' οὕτω πολυτελεστάτους
ἅμα καὶ σκευάσαι, καὶ καλλίστους, καὶ τὸ
γνώμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ γὰ Ὀδυσσέως οὗτος
ἀγαθὸν εἶναι λέγεται τοῦτο, τὴν σύστιν τοῦ
παιδὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὥστ' εἰπεῖν
Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός που τοιόνδε δ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

[e] Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιμι, ἴσως L. [f] Γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖν λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισκωμένων & ἀδὲ προσδόκησιν ἀξιωμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πράττομεν, χαίη] Lege πραττόμενα χαίη. F.G. Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα χαίη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγματα ἔχει εὖ πραττόμενα ſignificat εὖ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαροποιό τ' ἄνακτος Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M.du S.*

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. *M.du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. F.G. Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλλ-
λυ τυ χάριν μιλτοπαρήυς ἦγε τὰς ναῦς,
συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν,
ἢ ὅπως τὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔχῃ. καὶ
σχεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοι τῶν
τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ καλὸν ὁρώ-
σας, καὶ τύτυ τυγχάνειν [a] τῦ πατρὸς τι-
θεμένας.

Τοσῦτον δὲ τὸ καλὸν τῶν ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν
δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ἐστιν εὑρεῖν ὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετε-
σχηκότων ἀτιμότερον ὐδέν. μόνυς γὰρ τὺς
μὴ καλὺς ὀνομάζομεν αἰσχρύς, ὡς ὐδὲν ὂν
εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν
ἄλλων, κάλλυς ἐστερημένον.

Τὺς μὲν ἂν ἢ δημοκρατυμένυις τὰ κοινὰ
διοικῆντας, ἢ τυράννοις ὑποτεταγμένυς,
τὺς μὲν δημαγωγύς, τὺς δὲ κόλακας κα-
λῦμεν· μόνυς δὲ τὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γενομένυς θαυμάζομέν τε, φιλοπό-
νυς τε καὶ φιλοκάλυς ὀνομάζομεν, καὶ κοινὺς
νομίζομεν εὐεργέτας τὺς τῶν καλῶν ἐπι-
μελητάς. ὅτε τοίνυν ὕτω μέγα τὸ κάλ-
λος ἐστίν, ὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέ-
ρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζυσι τὸ τύτῳ
τι βραχυνῆσαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκό-
τως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσῦτον
ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντι
προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τῦτο αἰσθέσθαι δυνη-
θέντες, ὅτι ζημιύμεθα;

Ipse autem pater adoleſcentuli (Telemachi) *non alia cauſſa ſplendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſi examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laborisque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo angu[illegible] quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῦ πατρὸς τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας c Δὴ] Δεῖ male *Fl.*

20. Πατρὸς] Ulyſſes. *F. G.*
21. Μιλτοπαρήυς] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρείας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρίας. *M. du S.*

Ἀνδρείας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendatioribus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue invenire fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρεία? vel etiam ab ἀνδρεία, *virilis aetas*, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

An-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abſciſſis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti ſitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ καὶγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὑπιπτολὺ προσδοκωμένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας· ἀχεδὸν δ' ἤδη καὶγὼ ὀδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα λέγ' σέ.

60 [d Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τῶ Λυκιανῶ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca P. Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρίας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & poſteriores, ὅσα κόνις. *J. F. R.*

32. Τῆς ἰδίας κεκοινωνηκότων] Ἰδία *ſpecies*, eſt *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & univerſile, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδίας τῶ κάλλους κοινωσοῦσι vel κεκοινώκασι, qui ſub notione & nomine, ſub ſpecie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipſa pulchritudine ea nomina poni exiſtimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adoleſcentulorum formandos linguae Graecae confuſione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generoſum illud in animis honeſtum complectatur. *J. M. G.*

60. Οὐδ' ὅτῳ δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo ſequentis additum ſit ὑπόθεσις. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τῶ Λυκιανῶ] Quum *Junt.* haec verba ſuperſcripta haberet Dialogo ſequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diſerte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem poſui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant poſita loco, ut non diſtinguas ad priorem, an ad ſeq. ſpectent. *J. F. R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ϗ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ϗ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς τ Πελοποννήσυ, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττευμένοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγμασι. ΜΕΝ. Τῦτο δ' ἂν ϗ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, ϗ τὰς ὅλας θαλάττῃ πόλεις, ϗ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. ϗ γὰρ δὴ [b] κἀκείναις ἀποχρῶν ὁ οἶκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βουλομένοις ἡμῖν ἀκροά-

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

MENECRATIS ET MUSONII.

MEN.

AT Isthmum certe perfodere, Musoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res consilii tui etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuisse Neronem. Circuitus enim illos Peloponnesi supra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti stadiorum Isthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuisset, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domestici sufficiant, si res maritima bene habeat. Haec ergo, Musoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *B*2. haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H*1. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B*1. 2. *P.* Aliae omittunt inscript. person. [a] Ξυνήρει] Ξυνῆρε *P.* [b] Κἀκείναις] Bene sic *Ald. P. H.* &c. Κἀκείνας male *S.* & *Amst.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus est, quemadmodum facile omnibus vestigiis colligi potest, ac praesertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus superstite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th. M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opusculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis est hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto scabro adeo ac difficili genere scribendi usum) in eo certe non peccavit, quod supervixisse fingit Neroni Musonium. Pulchre ostendit *Olearius* ad *Philostr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Musonium, non hoc velle, interfectum esse, sed exilio ejectum & velut e medio sublatum. Porro quam commode hic ad Isthmum statuatur Musonius, inde apparet, quod idem *Philostratus* 5, 19. narrat, hunc philosophum inter vinctos illos fuisse, quorum operis fossa illa duceretur. Verba sunt, Demetrius Philosophus Μυσωνίῳ ἔφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τ Ἰσθμὸν, δεδεμένῳ τε, ϗ κελευσαμένῳ ὀρύττειν ϗ αὐτὸν μὲ ἀναφθεῖραι τὰ ὦτα· τ δ' ἔχειν τ σωφρόνως, ϗ ἁρμοττόντως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακόψασθαι δὲ λαπᾶν σε ἂν, ὦ Δημήτριε, τ Ἰσθμὸν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι; ϗ δὲ ϗ κιθαρῳδοῦντά μοι εἶδες, ἄσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀναφθεῖραι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀναφθεῖραι, *detestari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσιζηγμένον ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl.* totus hic Dialogus non conspicitur, consulto omissus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Η ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ϗ σοὶ, Μυσώνιε] Qui potest Musonius haec ista de Isthmi perfossione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* est, atque alios? Hic autem Musonius sic agit, quasi qui Neroni supervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam stili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Musonius diu vixit post Neronem. Vid. *Philostr.* & *Orig.* contra Cels. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium missus, non in-

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud serium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia abscideret illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam parvo inter-

σαις πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄξιον ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γ' οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς ὕτω θροντιστήριον ὅπου τῷ σπουδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ ὃ σφόδρα αὐτὸν πεπείκει, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾄδων. τὰ γοῦν Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ἃ τῆς ἀποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Πφ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ κἀκείνας ἀπόχρων ὁ αἶνος παρὸς, ἢν τὰ ἐπιπολάττοντα τοῦ πράττῃ] Corrige ex *Aldina* κἀκοῦσαι πόλεσι scilicet ὑπὸ τῆ μισογειᾳ, quibus abunde ait esse proventuum, si floreat res maritima. *J. F.*

11. Κἀκείνας ἀπόχρων] An κἀκείναις ἀπόχρω; *Bas.* edit. κἀκείναις ἀπόχρων ferri potest. *F. G.*

15. Εὖ γ' οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam sanam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς ὕτω θροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γοῦν Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τοῦ κλειτικῆς. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam abscideritit Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abscissam omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suasu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex persona Musonii. Caeterum qui perfossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, s. 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας εἰσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐξαίρων τοὺς ἔμπροσθεν] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Nam esse debuit

μίξαι πάντας, εἰσαῦθις τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μέν, ψαύουσι δὲ οὐδὲ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

vallo omnibus, splendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire gestiunt.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ᾆσμα δὲ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τῆς Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ὅπη τὴν ὀρυχὴν ἥξει, χροτεμβύος τε καὶ ἀδόμβου, καὶ καθηκόμενος ὁ γῆς, τρὶς, οἶμαι, τοῖς τε τὴν [c] ὀρυχὴν ἐπισταμένοις ἐγκελευσάμενος ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆλθεν εἰς τὸν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκῶν ὑπερβεβληκέναι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πέλεκέα τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ὁ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ἐπίπεδα.

3. Progressus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucothoae. Cum vero rastellum illi aureum porrexisset praeses Graeciae, ad fossam accessit inter plausus atque cantus, humoque terputo, percussa, hortatusque eos quibus cura operis permissa erat, ut studiose illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a se Herculis superatos labores, existimans. Atque ergastulorum vincti saxosa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος ἔτι σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεταγνώκοτος τὴν τομήν. ἔφα-

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Isthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abscindendi consilio.

a Τοῖς] Bene sic vett. Τὴν male S. & *Amst.* b Τοῦ] Sic P. ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam potest ὀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic esse in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγῳ ἐπιμίξαι πάντας, εἰσατο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod si omnes* Graecos *compendio isto sic inter se permiscuisset, videretur extraneis Graeciam splendido quasi epulo accepisse.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non pessimis est, rem gesserit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter se misceri possent, contra exteros splendide adeo stabilitum iri.* Proh Apollo & Musae Pseudolucianicae! Ita? εἰσθῶσα est *stabilitum iri?* Haud vidi magis: miserum Lucianum, qui sub tam lentis maxillis, & hunc Pseudolucianum, qui sic sub Luciani pelle vapulat. Ἑστιᾶσθαι autem Ἑλλάδα hic Pseudolucianus dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione se referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγῳ] An sic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγῳ ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐς τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγῳ ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τῷ, quod quale sit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσατο per *videri poterat* interpretatus sum auctoritate *Hesychii*, apud quem est εἴσατο, δόξειν. *Permiscere inter se* est commerciorum societate inter se [illegible]cere. Τὰ ἔξωθεν sunt merces facilius jam importandae. *J. M G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit asterisco hic locus, & proclamari: hic fossa est ingens! *Th. M.*

41. Ὑμνον μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philostr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An καὶ ἀ. ἐ μ. Μελικέρτῃ τε ἐ λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτοῦ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajæ. Non dixit ἐπιτροπεύσαντος, sed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc isto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Vespasian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipse ligonem porrexisset, Graeciamque tamquam in tutelam commendasset.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate scriptum sit necesse est, qua per septimanas numerari jam coeptum esset. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἐ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philostr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μεταγνώκοτος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Wes.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenso utriusque maris fastigio, non ejusdem illa libramenti deprehendisse, sed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *sinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad insulam illam appellente, plane submersa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a secando Isthmo neque Thales ille sapientissimus, & consultissimus naturae demovisset: magis enim secare illum jam cupiebat, quam *ipsum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capessiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Isthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria caussantem: maria enim pari undique fastigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipsas suburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipsi quoque heri audistis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Musoni, propter quam ita furiose Musicus est, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὰς Αἰγυπτίους γεωμέτρους ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδοις αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν ἐκ τοῦ Λεχαίου περὶ τὴν Αἴγινην δεδοικέναι. πελάγους γὰρ τοσούτου νήσῳ ἐπιχυθέντος, καὶ ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τοῦ μὲν τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς οὐδ' ἂν [e] Θαλῆς μετέσχισεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, [f] ὡς τῷ ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδύεσθαι. τοῦτο καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δὲ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσομανεῖ, καὶ τὴν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τὴν γὰρ Λήμ-

[e] Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hac priores. [f] Ὡς τῷ ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Wess. adscriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Isthmum perfodere praeter Neronem conati sint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philostratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα —— Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philostr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἱππ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor respicit. *M. du S.*

68. Καὶ ὀξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ὀξύτατος, (int. ὢν) ὡς τῷ ἐκεῖνος νῦν ἀπτόμενος, eo sensu, quem expressi. Nomen viri est non Βίνδαξ, sed Βίνδιξ, *Vindex*. De ὀξύτατος non dissimulo, mihi in mentem venisse legere, ὑπατεύτατος vel ὁ ὑπατεύτατος Exconsul. s. Exconsule, quae satis blanda fuerit mutatio. Regebatur tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & potest fieri, ut consulatu ante functus fuerit, quo respectu sit ὑπατεύτατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Augusto institutum, quos ipse in suas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Consulares essent, πρεσβευτὰς ἀντιστρατήγους τε ὀνομάζεσθαι, καὶ οὐκ ἂν ὑπατικοὺς ὄντας. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura, sed refrigeravit istum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rarissima vox ὑπατεύτατος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in versionem quidem recipere Vindicem Exconsulem ausus sum. Interim nec illud dissimulo, libellum mihi satis recentem videri, quem ὑπατεύτατος non dedeceat: sed non aliis adhuc, quam stili argumentis. *J.M.G.*

69. Ὡς τῷ ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος] Melius ὁ τῷ ἐκεῖνος νῦν ἀπτόμενος. *Tor. M.*

Ὡς τῷ ἐκείνης &c.] Malim ὁ τῷ ἐκεῖνος νῦν. Vett. Cod. inspiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ δ'] Lege ἀπὸ. *F.G.* Non opus est, si loca Urbi proxima cum *Genere* intelligas, quamvetus enim hoc historiae respondeat, non plane diiudico. In ipsa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teste etiam *Tacito*, a Gallis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, posset hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύεσθαι] *Subsidere, fundo cedere.* *F.G.*

76. Προπαίσαντος] Scripserat haud dubie προσπαίσαντος, qua voce statim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Λιβύων προστάντων] Fingitur igitur,

L l 2

μίξαι πάντας, εἰσαῖλο τ' Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιάζ[ειν] [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μὲν, φαύουσι δὲ ποτὲ καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ᾄσματα δὲ μέγα Μελικέρτη δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τ' Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ἐπὶ τ' ὀρυχὴν ἦξε, κροτούμενός τε καὶ ᾀδόμενος, καὶ καθηκόμενος ὁ γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τ' [c] ἀρχὴν ἐπιστευμένοις ἐκελευσάμην ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆλθεν εἰς τ' Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκῶν ὑπερβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ σπειρώδη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὀπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέδη τις ἐκ Κορίνθου λόγος ἔτω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεταγνωκότος τ' τομήν. ἔφα-

vallo omnibus, splendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire gestiunt.

3. Progressus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucothoae. Cum vero rastellum illi aureum porrexisset praeses Graeciae, ad fossam accessit inter plausus atque cantus, humoque ter, puto, percussa, hortatusque eos quibus cura operis permissa erat, ut studiose illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a se Herculis superatos labores, existimans. Atque ergastulorum vincti saxosa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Isthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abscindendi consilio.

a Τοῖς] Bene sic vett. Τὴν male *S.* & *Amst.* b Τῆ] Sic *P.* ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam potest ὀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic esse in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δι' ὀλίγου ἐπιμίξαι πάντας, εἴσατο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσθαι τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod si omnes* Graecos *compendio isto sic inter se permiscuissent, videretur extraneis Graeciam splendido quasi epulo accepisse.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non pessimis est, rem gesserit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter se misceri possent, contra exteros splendide adeo stabilitum iri.* Proh Apollo & Musae Pseudolucianicae! Ita? εἰσθιᾶσα est *stabilitum iri?* Haud vidi magis: miserum Lucianum, qui sub tam lentis maxillis, & hunc Pseudolucianum, qui sic sub Luciani pelle vapulat. Ἑστιᾶσθαι autem Ἑλλάδα hic Pseudolucianus dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione se referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δι' ὀλίγου] An sic legendum videtur: τὸ δι' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐς τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι τοῦτο τοῖς ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δι' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τῷ, quod quale sit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσατο per *videri poterat* interpretatus sum auctoritate *Hesychii*, apud quem est εἴσατο, δόξειν. *Permiscere* ἐπιμίξαι erit commerciorum societate inter se devincire. Τὰ ἔξωθεν sunt merces facilius jam importandae. *J. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit asteriscō hic locus, & proclamari: hic fossa est ingens! *Th. M.*

41. Ὕμνον μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philostr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾄσμα] An καὶ ᾄ. δ' μ. Μελικέρτη τι ἐς λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τῆς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, sed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc isto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Vespasian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipsi ligonem porrexisset, Graeciamque tamquam in tutelam commendasset.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate scriptum sit necesse est, qua per septimanas numerari jam coeptum esset. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἢ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philostr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μεταγνωκότος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Mess.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenſo utriusque maris faſtigio, non ejusdem illa libramenti deprehendiſſe, ſed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *ſinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad inſulam illam appellente, plane ſubmerſa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a ſecando Iſthmo neque Thales ille ſapientiſſimus, & conſultiſſimus naturae demoviſſet: magis enim ſecare illum jam cupiebat, quam *ipſum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capeſſiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Iſthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria cauſſantem: maria enim pari undique faſtigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipſas ſuburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipſi quoque heri audiſtis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Muſoni, propter quam ita furioſe Muſicus eſt, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὰς Αἰγυπτίους γεωμέτρησιν τὰς ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδοις αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν ἐκ τοῦ Λεχαίου τὴν Αἰγίνην δεδοικέναι. πελάγους γὰρ τοσούτου νήσῳ ἐπιχυθέντος, καὶ ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸν μὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς ἀλλ' ἂν Θαλοῦ μετέστησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς τῆς ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ὀλιγωρεῖσθαι ἤδη, καὶ ὑποδύεσθαι. τοῦτ' καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δὲ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσομανεῖ, καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τῶν γὰρ Λήμνῳ

ε Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hac priores. f Ὡς τῆς ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Weſſ. adſcriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Iſthmum perfodere praeter Neronem conati ſint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philoſtratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἰτιν. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor reſpicit. *M. du S.*

68. Καὶ ὀξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ὀξύτατος, (int. ἀπὸ) ὡς τῆς ἐκείσε ἢ ἀπτόμενος, eo ſenſu, quem expreſſi. Nomen viri eſt non Βίνδαξ, ſed Βίνδιξ, *Vindex*. De ὀξύτατος non diſſimulo, mihi in mentem veniſſe legere, ὑπατεύτατος vel ὁ ἐξύτατος Exconſul. ſ. Exconſule, quae ſatis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & poteſt fieri, ut conſulatu ante functus fuerit, quo reſpectu ſit ἐξύτατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Auguſto inſtitutum, quos ipſe in ſuas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Conſulares eſſent, πρεσβευτὰς ἀντιστρατήγους τε ὀνομάζεσθαι, καὶ οὐ τοὺς ὑπατευκότας ὄντας. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura, ſed refrigeravit iſtum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rariſſima vox ἐξύπατος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in verſionem quidem recipere Vindicem Exconſulem auſus ſum. Interim nec illud diſſimulo, libellum mihi ſatis recentem videri, quem ἐξύπατος non dedeceat: ſed non aliis adhuc, quam ſtili argumentis. *J. M.G.*

69. Ὡς τῆς ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος] Melius ὁ τῆς ἐκεῖσε νῦν ἀπτόμενος. *Th. M.*

Ὡς τῆς ἐκείνης &c.] Malim ὁ τῆς ἐκεῖ νῦν. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ τῆς] Lege ἀπό. *F.G.* Non opus eſt, ſi loca Urbi proxima cum *Geſnero* intelligas, quamquam qui hoc hiſtoriae reſpondeat, non plane dijudico. In ipſa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teſte etiam *Tacito*, a Gallis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, poſſet hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύεσθαι] *Subſidere, fondre ſous lui.* *F.G.*

76. Προπαίσαντος] Scripſerat haud dubie προπλεύσαντος, qua voce ſtatim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Λήμνῳ προσπλεόντων] Fingitur igitur, nili

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲ ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, ὅτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματι, ὅτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. Φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲ φύσει, καὶ βαρύ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ὅτω καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῆ φθόγγων ὑπολείπουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μὲ δή, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐτάλει, καὶ ἓ χαμὸς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μέλαν ἦναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτει, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲ γάρ, τῷ μετρίῳ πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δίχα τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam sunt, alii derisere. MUS. Verum iste, Menecrates, neque admirabilis est quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum sine reprehensione & mediocriter instruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam sonat, depresso ad interiora 85 gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo stridit ac strepit. Interim toni vocum musicarum mitigant illum, *tolerabilioremque faciunt*, cum sibi non confidit, colorum musicorum humanitate, & modulatione flexibili sane, & bene composito ad citharam cantu, & quod ubi tempus est ingreditur, & stat, & transfert se, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud solum turpitudinem habet, quod Imperator videtur studiose ac subtiliter ista tractare.

7. Quoties vero imitatur superos, vah risum! quam multus excidit spectatoribus, licet sexcenti terrores impendeant, si quis illum derideat. Nutat enim supra modum collecto spiritu, summis pedum divaricatorum digitis insistit, retrorsum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῇ Edd. priores.

nisi hic etiam aliquid corruptum est, Menecratem hunc Lemnium fuisse, neque insula illa ante haec egressum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi scriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M.du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fusca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philostr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M.du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φώνημα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuscae.* Κοῖλον igitur illud i. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depresso & introrsum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adolescentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze*. Cumque & in L. idem adscriptum, sensusque videatur postulare, non dubitavi sic edere. Interim versionem ad μὲ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δ' ὅτω κατεσκευασμένα] Nihil praecessit de praeparatis carminibus; sed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένῳ. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim sequitur βομβεῖ πως — ὑπολείπουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de mens. & ponder. mox a principio, quem observavi indicio *Casauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de septuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τῶν εἰς δύο τόπους κειμένων τὸ ὄνομα τῶν ἴτυς, ἐνὶ τόπῳ χρησάμενοι, τὴν διπλοῦν ἦχον βόμβησιν, εἰς λειότητα μετεσκεύασαν κ. τ. λ. Βόμβησις est ingratus ex repetitione sonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus sermo, semel tantum ponenda? Hoc certe discimus, βόμβος est sonus asperior, qui dicitur junctura λεαίνεσθαι. Hoc ad nostram rem satis est. Nam βομβεῖν esse *obscurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, satis constat: quod cum *fusca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῆ φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem affert illa inter φωνὴν & φθόγγον distinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινὸν τις ἀκοὴν λέγοιτ' ἂν ἡ μόνον φωνῶν αἰσθητικὴν, ἡ δὲ τῶν φθόγγων ἔτι κοινὴ, ἀλλὰ τεχνική. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιλείπουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ] Melius ἐπὶ τῷ.

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὅπλ τῆ τροχῆ. Φύσ[ει] δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῃ αὐτῷ τῇ προσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, κ) οὐκ ἐπαρκῶν τῇ φ[ύσει].

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μεσώνιε; τέχνῃ γάρ τῳ χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μέν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸ τραγῳδίας ὑποκριτικὸν, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσως γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἂν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μεσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀήκοόν τε τοῦ λόγου. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μέν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδοὺς νικᾶν. κ) παρῆλθον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην, πλείους μὲν ὁ Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, κ) θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τοῦ στεφάνου ἐρᾶν, κ) μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

d Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβεῖν. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim stylo aetatis meae vetno, nunc παρὰ τὴν ἀδικοφίαν exscripsi. *Th. M.*

94. *Μόνῳ τῷ*] Lege *μόνον τῷ*. *F.G.* Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J.F.R.*

95. *Μιμοῖτο τοὺς κριτ[ικ]ους*] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J.M.G.*

8. *Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες*] Quid sit ὑποπαλαίειν docet *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. *οἱ δὲ κόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι φιλικόν, ὑποπίπτοντες τῷ παλαίειν.* Et — *κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλλιπόμενος.* *J.M.G.*

10. *Τὸν τ. τραγ. ὑπ. ὡς Ἰσθμοῖ*] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M.du S.*

17. *Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμ.*] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Amplissimus de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. lm. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem antecesserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M.du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praelides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημα — ποιητρίας Ἰσθμια νενικηκυίας. *J.M.G.*

18. *Μήτε τραγῳδίαν*] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J.F.R.*

22. *Ἐπ' αὐτὴν*] Lege *ἐπ' αὐτῇ*. *F.G.* Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J.F.R.*

κης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τὴν σκηνήν, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὰ γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τοῦτον· αὐτὸς δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀχριῶντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὰ Ἠπειρώτῃ ἀναστήσαντες πρὸς τὰ ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὰ φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανία τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, παρ' οὗ αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράττειν ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τοῦ Πυθίου καταλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. ΜΕΝ. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam ΜΕΝ. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Salan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. *F. G.* Idem notarat *La Croze.* Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum possit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellips. τι, ci, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραῖσιν ἥδομαι, bene habet. vel ut supra οὐ omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναδήσας). Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent posterae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furiosas Neronis contra oraculum describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τὸν δὲ δὴ Ἀπόλλωνα (εἶτ' ἐν ἀγανακτήσας ὅτι λυπρά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανεὶς) τήν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφίλετο, καὶ στρατιώτας ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθράκας εἰς τὸ στόμιον, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνῄει, σφέξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620. 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλιεῖς c. 19. & Not. Respicit istud Apollinis secundum quosdam:

Με-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

νῆσαι, ϗ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ παλράσιν ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζϑ᾽ ὑπὸ τῦ θεῦ ᾤετο, ϖραώτερα τῆς ἀληθῶν ἀκύων.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ ϖροσιῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνϑ᾽ γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημῶν, καί τις ἐκ ϖρώρας ϖροτείνει τὴν χεῖρα, ϖροκελευόμενος ἡμῖν ϑαῤῥεῖν τε, ϗ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ ϖροκύω, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μυσώνιε, ϗ σαφέστερόν γε, ὅσῳ ἐγγὺς ἄπτεϑ᾽. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ ϑεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅτι γὰρ τοῖς νεμρνοῖς οὐ ϕασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

Π Ο Δ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ᾽, ὦ ϑεοῖς ϕυγούμενον,
Ποδάγρα, ϖολυϕέναχτε, κακυτῦ τέκνον,

Ἦν

[c] Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὁρέστης. Ἀλκμαίων, ματροκτόνος. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen deleudum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κάγωγ᾽ ἀναδῆσαι βούλομαι εὐαγγέλια σ᾽ ὡς ϖριστωτῶν ὀρμάθῳ, τοιοῦτ᾽ ἀπαγγέλλοντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακϑ᾽ ϗ τῦ τυφλὸν τινα ϗ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersitae laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Molichar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonum partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσχίοις,
Μέγαιρ' ἐρινὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἔστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς σ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἁμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ γραβητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,

Omnes

a Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere* „ *nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludi„ brio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam horta„ ri. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthridite fatetur, „ aitque eum cauſſam tempuſque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρου κευθμῶσι βαθυσχίοις. h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ὑ λήγουσι, *non ceſſant.* Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγένετο exponit ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt.* Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγένετο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέλω (l. ἐξέλωσεν) ἐξέτμησεν, ἐξεγείνατο, ἐξεπονήσατο ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio ſaepe apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavet* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφος, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄληκτοι, & continuatione parvum hunc foetum alterent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὑποβολίμαις III. *Iſidor. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. 8ac. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavet* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφος. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δ' ἁμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavet.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνεῶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Et ut θέσιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεῶν & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς ἐοῦσι, ὡς ἐσι μόγις κρίνω θεὸν ὅστις ἄκρις θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum vſ. 241. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum, sed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a summis ad pedum vestigia
Sanie mala atque amaro succo felleo
Violento spiritu clausis meatibus
Constitit! ut clausum dolores exacuit!
Quin viscera per ipsa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακοὺς δεδραικότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν ἀρθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μου τὸ λυπρὸν καὶ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, καὶ πικρῷ χυμῷ χαλῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε διαφίγγον πόρους
[e] Ἔσχε, καὶ [f] μεμυκὸς ἐλπτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῷ διάπυρον τρέχει κακόν,
Δίναισι φλογμῷ σάρκα πυρπολοῦσαν μου,
Ὁποῖα κρητὴς μέσος Αἰτναῖος πυρός,

Ἡ

[b] Ἰχῶρι &c.] Ἰχῶρ ὁ φαυλὸς & πικρὸς χυμὸς *Pell.* [c] Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τὸ δι *Pell.* [d] Τῷ δὲ] Τὸ δὲ *Guj.* [e] Ἔσχε] Ἔσταξε, καὶ διδυμὸς *Pell.* [f] Μεμυκὸς] Μεμυκὼς *Fr.*

23. Ὁποῖα κρητὴρ] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆ Περιγρίνε τελευτῆς. (c. 4.) *G.*

potest manere in secunda sede; etsi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inserui, ne quid omissum credas; nisi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in versione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis est notarum, *Jensii* observata in Lectt. Luc. p. 384. seq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνεῶσι βροτῶν vulgarem esse Graecismum, adeoque non opus esse βροτοῖς; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemissum ἀμαλλαπμάτων magis perspicua est: nam etsi & Latine, atque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, si dixeris *multos mortalium criminum poena manet*. Etsi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari posse scio, quid tamen opus est obscuriora sequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροφητὸν] Hanc vocem aliasque ad sexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miscell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἴδιε, ἀπὸ κοινοῦ, ex vs. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aeacum & Rhadamanthum. Alias passive dicendum fuisset προσάπτεσθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuisset, si ad subjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μου τὸ λυπρὸν] *Squallidum, squallens. F.G.* Syntaxis est: ὡς τὸ δέμας μου λυπρὸν & ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔσχε, καὶ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε διαφίγγον πόρους πνεύματι βιαίῳ ἰχῶρι φαύλῳ. i.e. διαφίγγον τῷ ἰχῶρι φαύλῳ. Τόδε διαφίγγοντος. τῷδε διαφίγγοντος. Accusativus absolutus, cujusmodi passim exempla occurrunt. *Ea vero poros stringens* ob spiritus inclusi vim &c. pro τῷδε itaque legendum est τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε scripsit, sed τοδὶ, calami puto, ac manus lapsu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Est misere cruciatum, proprie ταλαίπωρος est τάλας κατὰ πόρον, miser circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & segnes flagris caedebantur. Postea in genere est quocumque modo valde miser. Τὸ δέμας denique a δίδυμαι *ligatus sum*, semper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata est; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, sed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔσχε] *Distentum est.* *F.G.*

Ἔσχε &c.] Variis modis hunc & sequentem versum invertendo tentat Doctiss. *Gavel* in Miscell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Potest hic legi διδυκὸς, ut vs. 120. — διδυκὲς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poscebant Tragopodagra & Ocypus, sed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.F.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάπτον τὸ ποδάγρας dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, sed quod talis ejus materia, ut exitum sibi per poros quaerat, & partim propter topositatem materiae, partim propter διάφυγὴν τῶν πόρων ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viscera terrae concluſus cum terrae parietibus & superficie luctatur, adeo ut in terrae motu saepe mugitum edat; unde species quaedam terrae motus μυκητίας vocatur *Aristoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκητικὸν etiam hic edere posset materia illa luctans, si cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A caussa efficiente, quae est mala dispositio τῶν σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potissimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viscus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτῷ legi etiam posset ἀπ'

[a] Ἡ Σικελὸς αὐλὼν ἁλιπόρῳ ζεφυράγῳ,
Ὅπου δυσεξέλικτα [b] κυματούμθῳ,
[c] Σήραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
[d] Ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμθοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [e] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἁπαλῷ τελέσσιν [f] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλᾳ
Φρυγίᾳ κατ' [g] ὄρεα Τμώλᾳ,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis fossae ponto pervie;
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana stultis lactati misere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

[a] Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* [b] Κυματούμθῳ] Πυματ— male *P.* [c] Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σήραξι cett. [d] Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβήλης *P. S. Amst.* Κυβήσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. [e] Ἄτει] Ἄττῃ *Fl.* [f] Ὄρεα] Ὄρεια *Fl.* [g] Δ'] Delet *Guj.* recte. [h] Εὐὰν] Ἐὰν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μανόμθοι, ἔκφρονες. *G.*

αὐτῶν, ab ipsis visceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipsum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum angustum vix 7. stadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. angustiorem instar fistulae. *Er. Sthmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἁλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Investigatu, cautu & observatu difficile, & cujus insultuum tempora non satis praevideri possunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra scil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non est finis, sed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta sit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum esse pro πράγματι, uti *Gujeto* visum, sed proprie pro *fine*, *exitu*; suadent non solum adjectivum δυσέκμαρτον, sed & sequentia, praecipue vero ista: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμθοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. supra Ἀποφρ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui scribendum foret, idque versus respueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miscell. Obs. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίᾳ κατ' ὄρεα Τμώλᾳ] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuisse Lydiae metropolin inter omnes Geographos & historicos constat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, usus est Phrygiae nomine latissime sumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & stabiliter constituta. Nam sic *Strabo* L. 13. τὰ δὴ ἐξῆς εἰς τὰ ἑσπέρια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸ Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ ἔτι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακρίτως εἶναι, ὥστε πάντα εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confusionis, & patet Lucianum promiscue Phrygiae & Lydiae nomina sumpsisse, quando subjungit in sequenti versu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν est perperam pulsare instrumentum musicum. inde ὁ παράπληξ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percussa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτρους, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium sine casu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vs. 53. ἀκρίους γόους pro γεωρούς, similiumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non semel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut versus constet, legendum omnino: Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum existimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Basil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Pott.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι & ἐνθουσιάζουσι. Κορυβαντιᾶν habet & Noster in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Eust.* ad Dionys. vs. 524. *J. Gavel.*

39. Βριθυσπα] I. e. *Plena*, *gravida*. *F. G.*

41. Ἄϋτην] Cur ἀΐτην rescribi velim, & ita interpretatus sim, non opus est multis indicare. Proprium

&

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omnè graminoſis
Efloruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Noctурnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
[j] Ἄρεϊ κρέκουσα θούρῳ
Πολεμηίαν [k] αὐτιὼ.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
[l] Ὅτε πᾶς χλοητόκοισιν
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [l] δένδρεα [m] πνοιῆς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν στένει δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

[i] Βρίθουσα] An Βριμοῦ *Pell.* [k] Αὐτὼ] Ἄτλω Edd. [l] Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* [m] Πνοιῆς] Πνοιαῖς corrigit *Gavel.* recte. [n] Ἀδὲ] Ὅτε *Guj.* [o] Νύκτερος] Νυκτέρους *Guj.* [p] Γόοις] Γοῦς *Guj.*

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄτλω illo etiam verſus fit podagricus. *J. M. G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλωροτόκοις. *F. G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοητόκοις dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in ώς, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰς. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποίη aut ποιὴ pro herba, ſed ποά ſcripſit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παρεξυτόνως, ποίαις. *Sinapius* Epicheton hoc χλοητόκοισι ad λειμῶν retulit, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμῶν, ſed αἱ ποίαι hic χλοητόκοι dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πνοιῆς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πνοιαῖς, non πνοιῆς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri cataleſtici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοιῆς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πνοιῆς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin.* *Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοιῆς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. J.*

Δένδρεα πνοιῆς] Quid ſi πνοιαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphonelin conſtituat, quemadmodum ὄρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοιῆς magis placet. *J. F. R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτέρους, & γοῦς pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μόνη, *Luna nocturna* apud *Aeſchylum?* De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῦ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur χόα. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύοι *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ παγαὶ ἃ Λάβρω τὸ ὕδωρ δακρύουσι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Λύσατε κἀπιτύλλεσθε κ' ἀκρύετε.

Infra quoque in Noſtri *Oxypode* vſ. 132.

Στόμα, δακρύεις· ἢν δέ σοι φράσαι θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Εὐκτήμων δ' ἰδάκρυε τὸ δύσερον, οὐκ ἔτι πεῦσον,

Pa-

ΠΟΔ. Ὤμοι τόνων ἀρωγόν, ὦ τρίτε τοδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκλρον, ἐξέρεισέ μοι
Βάσιν τρέμουσαν, ἠ κατίθυνον τρίβον;
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὑπισχήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τ' ὑπώροφον τέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, ἠ πρὸς ἡλίου φάος
Αθόλωτον αὔραν, πνεύματος φαιδρῶς πάσον.
Δέκαλον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ ἧς ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἦν μοι, ἠ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὀρθὰ θύρας ὁρμηδόν.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ τόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, θεὶ παλεῖν μὲ ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νωμῶντες χερῶν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαστρεφεῖς·
[c] Τίνα δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallar*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λελογχὼς male *Fl.* b Τε βαιὸν] Βαῖον *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάει *Guj. jet.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id fit. *J. J.*

54. Ὤμοι] An ὦ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λάτε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον τέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile fit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* F. G.

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν θεὶ παλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro δὶ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παραμυθούμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boiv.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέα ſit *ſambucus*, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μάλιστα τεμνεῖν, ἢ τραγεῖν. Ita *Diſcorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hirtina tollita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Ahmed.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus de Medicina* c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida.* *Ahmed.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἀκτή, vel ἀκτίς, vel ἀκτίες etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non ineſt insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam eſt, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ὐ τέφον Δελφίδ@ φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμν@ [g] Βακχείων κωμάζε;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, κ προέσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, κ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γὰρ σε βάκτρον, κ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν τ ἀνικήτ Θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ Θεᾶς ἐπάξι@;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἄπ' αἰθέρ@,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἄλι@ ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανῦ ποτὶ παγαῖς
Ζηνὸς ποτίκοιτιν Ὀλυμπίᾳ,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἦραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτῳ
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

f Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γεραίρουσι Edd. *g* Βακχείων] Βακχίων *Guj.* Βακχείῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *A1. h* ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. *i* Ἄπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. *k* Ἄλι@] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino imposita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτία, ἀκτῆ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἦ] Ὅν requiri, si quantitas patereturr, quia nondum resciverat, essetne Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; οὐ δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ Θεᾶς ἐπάξι@] Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τ κατωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βικολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, θράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, κ ἀμίλησε καλῶ ὄντι ἐκ νέῳ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen, quia neglexere priores. Structura est λὸ παγόνων αἰθέρ@, adeoque anastrophe παγόνων ἄπο scribenda, unde ἀπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vs. 99. ἀμυτήραν, 110. τὰν δ' ὐγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ@ Ὀλυμπίων,		Saturnius, ſupremus coelitum,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.		Excitatricem belli Minervam.
Τὰν δ' ἠμετέραν θεὸν ὀλβίαν		Noſtram vero Deam beatam
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις	100	Senex in mollibus ulnis
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.		Primam generavit Ophion,
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὴ σκότιον [a] φά@,		Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,		Orereturque fulgida Aurora,
Καὶ ϖαμφαὲς ἀελίϐ σέλας,		Et lucidum ſolis jubar:
Τότε ϗ Ποδάγρας ἐφάνη κράτ@.	105	Tunc Podagrae vis apparuit.
Ὅτε γ' λαγόνων σε τεχθσα		Cum enim ilibus te enixa
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,		Parca Clotho deinde abluit,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας ὐρανῦ,		Riſit omne jubar caeli,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὔδι@ αἰθὴς,		Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,	110	Eam vero de lacteſcentibus uberibus
[c] Εὔολ@ ἐθρέψατο Πλούτων.		Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φά@] Χά@ *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασιν Edd. priores. c Εὔολ@] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔνολ@ Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρεσαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμ@, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδ@ *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδ@ gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκυδοιμ@, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμ@. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μίγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſine dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poetae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pinguelcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγ@ poet. pro γάλα, hinc εὔγλαγος, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετ@, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγ@. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. σφαλλάτησιν κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόμῳ. *Maſaeus* 158. ὠδαγατλάγξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ τόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται τροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [e] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus arcanum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ἐπὶ μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Guiet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Guiet.* male. *f* Σιτούμεθα] Σιτούμεθα *F.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδδυκὸς *Guiet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *F.F.R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nu„tricem fecit τὴν Ἀλκτὼ, ad cauſſas internas reſpi„ciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adju„vantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. divi„tiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere „immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *F.F.R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F.G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προσπόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *F.F.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter effluereret, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σωλαδικὰ metra. *F.G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alius habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato malleт προχέομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὅτι χυθὲν αἷμα βωμοῖς παρ' ἱμτόρους placare ſe poſſe adfirmat. *F.F.R.*

Ibid. Ἀτὸ τόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δίτομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύτομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *F.F.R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγις ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut* adv. Colot. & *Euſtath.* II. Ε. & Ψ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακιζει, ῥηγνύει, ῥήσει. &c. *F.G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia crudis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi ἀποκοπὴ eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέφα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐδῴει, νέμει, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τῶν καλλωργιασμῶν
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοὶ γὰρ ἥκετω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾀδῶν μέλος,
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲ αἰθὴς, ἡ γήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὀμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν
ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, ſcapulas, brachia, roſtra, carpos,
Adedit, depaſcitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea faceſſere dolorem juſſerit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Eſſe ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum myſtis ſimul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum eſto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, ſcipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitiſſima tu, famulisque tuis
Placida adeſto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.
POD.

a Μηρούς] Ἠδὲ μηροὺς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπικφυγεῖν vel ὑπεκφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἥκετω] Ἥκοι τοι γὰρ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὲν] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἠδὲ *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic verſum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀμφιδυκὸς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηροὺς] Non ſatis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae ſic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque verſus conſtabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forſ. κόχωνα. *Heſych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὁμοια. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κόρωνα *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον eſt oſſis apophyſis ſic dicta, quia roſtro τῇ κορώνῃ ſeu cornicis ſimilis eſt: praecipue ἡ κορώνη in cubito eſt. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er.Schmid.*

123. Ἐδῴει] Lege ἴδῃσι, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὰρ ἥκετω πρευμενὴς] In hoc verſu, qui revera vitioſus eſt, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἥκετω *Gujetus* ἥκετω τοι reſcribit. Si cui haec tranſpoſitio, & ejectio τῦ, γὰρ, nimia videtur, poteſt vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἥκει πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενὴς. *J.F.*

Ibid. Ἥκετω] Quidni ἱκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκετο etiam tempore imperfecto ſcribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quaſi πραυμενὴς, ex πρᾶος & μένης. Signif. *miſem, clementem.* Exſtat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Caſſ. 537. & 1055. *Er.Schmid.*

129. Σίγα μὲ] Anapaeſti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴς &c. *F.G.* Τὸ σίγα adverbium eſt. Et tamen phraſis uſitata σίγα εἶναι. *Tacitum eſſe.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἔσω λιὼς — *Ariſtoph* κάθιζε σίγα. *Er.Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* verſus ſic diſtinguuntur:

Στηριζομένη χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὀμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκεῖαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere auſus ſum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τ' ἐπὶ χθονὸς &c. *F.G.* Quibus verbis conſtructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ ναὸς ὅλος πεπερεμὸς ἀγάλματος] Hypallage pro, ὅλος ναὸς πεπερεμοῦς ἀγάλματος, i.e. ἀναθήματος. Notanda vox πεπερεμὸς, qua carent Lexica. *Joſephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non abſimilis, τῷ δὲ ἱεροῦ παντὸς, inquit, ἦν ἐν κύκλῳ στεγη-

μένα

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἢ 'ὅτι χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβῳ πρεπόμενος ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν σθένει,
Πάντων ἰατρὸς ἢ ἐν οὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γὰ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τοῦμὸν ἐκβαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ξενόγλωσσα, κἠ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, κἠ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνον [m] ἐφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβούς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τὴ-

k Ἀτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* *l* Ἀεὶ] Αἰὲὶ *Jens.* recte. Nihil mut. *Fl.* *m* Ἔφθὸν] Ἑφθὸν *Junt.* *n* Βολβοὺς] Βόλβους eadem. *o* Σίδια] Σιῶδια *Guj.*

μένα σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. saepe laudatis p. 425. Sed non satis similis mihi locus *Josephi* videtur, qui vulgari modo ita construi posset, *in νύκλῳ πάντες ἱερῷ*, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J. F. R.*

145. Ἔφυν] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J. F. R.*

Ἔφυν] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset. Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed causa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laborioси ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀριόγλωσσα] Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*; sed ea addere spatium non sinit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τέλμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψύλλιον? (Sed Clar. Observationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικῖδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἕψουσι φρύνους, μυγαλὰς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείρανται βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, ὄρχις, σπόρος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ ἓξ τεσσάρων ἄκος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτὼ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino; ranae sperma; collamphacon.
Cupressi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis stercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Assii.
Coquunt rubetas, mustelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum est mortalibus?
Quis non succus? quae non est lacrima arboris?
Animalium omnium ossa, nervi, coria,
Pingue, cruor, stercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, septemplex plurimi.

Alius

a Κικῖδα] Κηκίδα *Gnj.* b Ἀπέφθου] Ὑπέφθου male *Fl.* c Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. d Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult *Gnj.* & *Solan.* Etsi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplastrum refrigerans esse, notum. Et γυρῖνοι sunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etsi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; nisi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid sit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinosum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum esset φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid sit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni significare possit etiam aurum nativum, quod statim ante coctionem sui metalli est: sed quidquid statuas de auro ἀπέφθῳ, brassicam hic non decoctam, sed *crudam* intelligere suadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *brassicae crudae*, quasi esset ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος est παλαίοις ἐψηθὲς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis est vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἀσιος λίθος quod in Asia invenitur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* scribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Asium Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fistili vena scinditur; innutritur in eo quiddam gustu salsum, tenuissimae farinae simile, qualis in pistrinorum parietibus visitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσσίου λίθου vocatur. *Dioscor.* L. V. c. 85. Ex Asio lapide fit podagris cataplasma cum fabae lomento. — Ipse lapis Asius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota absumantur, dentibus exceptis: Vestes autem, calceamenta & similia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. scribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum selectissimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ μικρὰ *Galeni*, ἱερὰ μικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνειν autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus dissolvi & potabiles purgandis propinari solent. Etsi vero ἱερὰ subst antive ponitur, intelligitur tamen ἰατρίδιον. Haec *Er. Schmid.* additque alios μικρὰν propter versum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorsus opus credo, quia ἱερὰν anapaestus tolerari potest, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non spernerem μικρὰν, si quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄλλος ἐπ'] Ἄλλος usque ad ὁ δὲ nothi. *F.G.*

Ἄλλος ἰπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δ' ἐπῳδὴν vett. quibusdam in usu fuisse, passim liquet. Ita de Æsculapio scribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos sanaverit, τοὺς μὲν λοιμοῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσαντέα πονηραῖς ἢ γυίοις θελκτῆρι πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyss. T. 457. Ulyssis ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κέλαινον ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. scribit ex *Theophrasto* de Ἐνθουσιασμῷ, ischiadicos harmoniae musicae beneficio doloribus suis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershusii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδή. Extat inter scripta Galeni hac de re opusculum; quod tamen nothum multis videtur. Et sunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius sacro epoto purgatur pharmaco. 170 Ἄλλος δὲ πίνων τὴν ἱερὰν, καθαίρεται.
Carminibus alius impostorum luditur. Ἄλλος [c]ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζεται.
Judaeus nactus stultum excantat alterum. Ἰουδαῖος ἕτερον [f]μῶρον ἐξάδει λαβών.
Alius medicinam capit e nido hirundinis. Ὁ δὲ θεραπείαν [g]ἔλλαβε ταῦτα ἐκ [h]χράνης.
Ego vero dico plorare his omnibus, Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i]οἰμώζειν λέγω,
Facientibusque talia, & me tentantibus, 175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κἀμὲ πειρῶσί με,
Consuevi tanto occurrere iracundior. Εἴωθ' ἁπάντων μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Sed qui nihil sapiunt mihi contrarium, Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξουν ἐμοί,
Animam gero mitem, & fio placabilis. [k]Ἥπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Mysteriorum namque factus particeps Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τῶν ἐμῶν μυστηρίων,
Primo statim linguae moderari instituitur, 180 Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκει,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos, Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλους λέγων λόγους.
Ab omnibus cum risu & plausu cernitur, Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, καὶ κρότου,
Dum defertur gestatione ad balneas. [l]Ὅτε ἐπὶ λυτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Atlw

[e] Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς θελκτῶν *Guj.* [f] Μῶρον] Μωρὸν *B*1. 2. [g] Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Jens.* Ἔλαβε Edd. [h] Κράνης] Κρανίας *G.* male, ii ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* [i] Οἰμώζειν] Οἰμίζειν *J.* male. [k] Ἥπιον] Ἥπιον male *P. H.* [l] Ὅτε] Ὅτων *Fl.* ad versum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς ; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν θελκτῶν *amuletorum. F.G.* Prius recte. nimis audacter posterius : atque si spurii sunt, quid opus est emendatione? sed ἐπιθέτων saltem scribendum erat, si ab adjectivo ἐπίθετος formatum est. At si substantivum ἐπιθέτης in usu est, recte ἐπιθετῶν, & scriberetur, & optimus sensus prodiret ; *alius cantationibus impostorum deluditur.* Haec olim adieveram ; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obs. Misc. anni 1739. ex Glossis adferre ἐπιθέτης *impostor*, & versum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi posse ξένων τινῶν ϵ βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum usum in incantationibus fuisse, exemplis probat. *J. F. R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Christianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλαβε. Sed versus spurius videtur. An τὸ κρανείας ; an a *calva. Hesych.* κράνη, κεφαλή. *F G* Κρανείας non patitur versus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepisse, quasi esset pro κρήνης, quod etsi hic non verum, tamen non esse absurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram salubris in Campania meminerit. Clariss. Editor *P. d'Orville* adsentitur *Gujeto*, versus 170. 171. 172. 173. spurios esse, & absurdam repetitionem τῶν λαθῶν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus syllabis enuntiatum minus sincerum, & cum vs. 173. deberet ex sententiae nexu sequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praestigiis vel impostoribus*, tentat an talis sententia inde exire queat legendo : Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε ὧδε τὸ Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptissime, ait, duae gentes superstitiosae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & versibus & singulis sententiis ab Mahumetanis adscribatur, qui tamen non soli ex ritualibus suis libris remedium vel primi quaesivere: „ cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique „ ex Poëtis praestare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυράνις, & forte sex aliis modis. & κράνης & κυράνης sono non adeo diversa." Ingeniose. Idque si receperis, ἔλαβε non ἔλαβε revocandum. *J. F. R.*

Ibid. Παρὰ τὸ κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὧδε τὸ ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expressi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam somniavit aliquis in Miscell. Obs. Vol. 10. p. 428. aliquot saeculis junior est Luciano. *J. M. G.* (sed dum spurii habentur, possunt satis recentes esse *J. F. R.*)

Παρὰ τὸ κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed esset ita κράνης Doricum pro κρήνης ; at sic laborat versus ; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φῶμα pro φήμη. Sic κρᾶνα pro κρήνη. Adde quod Dorismo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Restitui itaque ὧδε τὸ ὠράνης. Est autem ἡ ὠράνη, notante *Hesych.* Χελιδόνων ὀροφή, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneberger* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum sanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae semen & hirundinis nidus cum sapa trita & illita fere idem praestant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praestigias, non medicamentum requirere, & Dorismos habemus vs. 98. 99. 101. & 194. *J. F. R.*

184. Ἅτλω]

Ἄτλω γὰρ, ἣν [a] Ὁμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, κοὐ βάσεις ποδῶν
Ἀπαλὰς ἔχουσα, ὥσθ' δὲ τοῖς πολλοῖς βροτοῖς
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τ' ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Παλυθενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, καλαχλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασυναγραγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, καιρίῳ γὰρ ἦντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus; ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans; Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.
Sed

a Ὁμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὁμ. inverse Edd. Εἰπ' ἦδ' *Guj.* b Παλυθενὲς] *Guj.* recte. Παλυθ. Edd. c Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθέης *Guj.* e Κωλυσοδρόμα] Καλυσιδρόμα *Guj.* f Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Pell.* Δοιδυκαφόβα, media longa *J. Fl. H. P, S.* &c. Δοιδυκοφόβα *Amst.* g Περικονδυλ.] Πυρικονδ. *Guj.*

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Nostrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi καὶ μὴν κατὰ τὸν Ὁμηρον Ἄτλω ἐκείνῳ, ἔπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' post Ὁμηρος, scribendum εἰφ' propter spiritum δασὺ, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὁμηρος, ἦδ' αὖμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὁμ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κρᾶτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρίσθε Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἁπαλοὶ ποδες, ἣ δὲ ἐπ' ὄβριν
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ὄβριν ἣ πίλναται, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto*. *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. F. G. Ἐπιδεσμόχαρις gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συμβρισμὸς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκων, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci causa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere appellat*. *Er. Schm.*

Ibid. Καταπλινοβ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δα-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas gradnum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

205 Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τ' λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γάρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμᾳ ποδί,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἐρευνῶν δόμους,
Μαθεῖν προθῶν, εἴ τις σὸν ὑ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τ' μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
210 Νικωμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ [h] τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, κ καλωμύτην,
Ὡς [i] οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτῶν σε θήσουσιν βίᾳ.
215 Διόπερ κραναιῶς [k] συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖος ἦκω, τάδια ἀγνύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς ταχυπὸς ἕπῃς, ἀγγέλων ὤκιστέ μοι.
Τίνος δὲ κ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
220 ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοῖς κλίμακα,
[l] Ξύλων τρέμουσαν ἁλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερείδον κρύμασιν.
Ὅταν ἀγνύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἔρω-

[h] Τώδε] Omiſit *Fl.* [i] Οὐκ ἔτ' ἐστί] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἐστι. Οὐκέτ' ἰ. *Guj.* [k] Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συογμ. male *F.* [l] Ξύλων] Ξύλον *F.*

[f] 200. Δειδυκοφόβα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario collisione podagris permoleſtus. Sinapius *oſſtremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλαυσαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragaperuox.* *Er. Schmid.*

201. Πεμπεκοδυλ.] An πυρικοδύλο. &c. Supra σφυροτρυπεκόρα. Πάρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυε, ἵκος γάρ] Mallem, Ἄκυε· ἵκος γὰρ, bene monet *F. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *F. Gavel*, lubens admiſi. *F.F.R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit ὑκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν, &c. Integrum ergo erit, Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον. *F.F.*

215. Διόπερ] Ἐμπαικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραναιῶς] Κραναιῷ conjicit *F. Gavel.* ut jungatur cum δεσμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *F.F.R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς. febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλῶδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιςῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσι' conjicit *F. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ἔβην reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ ῥᾳδίως ὑπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἔσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λῆγλυτος δέ μου
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Διὴς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἐρρεῖ, βάσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένην.
Ὀφὲν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ νωθρὸν ἐλαφρὰ κυφίζων πόδα,
Δόγμιος ἔβαινον [g] εἰσόδου [h] πέζαν τενὴν,
Ἕως ἀπήνη ῥᾳδάμη τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἤθενον.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Stratam silicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Post in labem delapsus lubricae viae,
Nitebar antrorsus, solutum sed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti sudor membris humidus
Fluit, per incessum soluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, sed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc ista nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam semitam viae peto,
Dum plaustrum praetereat suis actum rotis.
Mystes enim tuus nequibam currere.
POD. Non frustra, amice noster, illa res tibi
Bene administrata est. Verum studio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Istuc

a Ὀξέσιν] Restitui ex *Pell.* Ὀξέσι Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθου *P.* c Ἐκλυομένην] Ἐκλελυμ. *J. Gav.* d Ἔνθεν] Ἐνθενδὲ *Guj.* e Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Fens.* δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπειχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῆδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθου, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Διὴς] Subaudi ὁδοῦ. *F. G.*

231 Ἐκλυομένην] Ad emendationem Doct. *Gavellii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένην aperte in metri legem peccat". ἐκλελυμένος abit ab *Homerica* prosodia: sed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δίκτυον, ἐρωῆς μετὸς, ἐκλελυμένος: Adscripsit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένην suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur: ἐκλελυμένην? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* ἐνθένδε. Ego omisso in τὰδ' apostropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τἀδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Fensiana*, cui tamen locum dedi ius, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miscell. Obs. an. 1739. p. 429. sic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *F. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußſteig. Εἴσοδον hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν τενῆ. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exemplaria, πέρα. Verum cum nullum nomen Graecis sit ἡ πέρα, substituit πέζαν. Est autem ἡ πέζα, *pes*, *planta pedis*, item *fimbria vestis*: item *extremitas*, *margo*, *limen*: ut hoc loco: adscendebam angustum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit nescio; Nostrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν τενῆ forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri potest. *F. G. Gujetus* legit εἰς ὁδόν. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cujusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum *βαίνειν* exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur *βαίνειν ὁδὸν* &c. *Bavius.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι est *ad aequilibrium rependere*, *paria facere*. τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Doriensium *Sacema* nominat. Etsi autem & verbale τὸ σήκωμα in usu est, ut & compolita, ἀνασηκόω, addo ponderi quod deest: ἀγοσηκόω, pondus manu aestimo: & hoc ἀντισηκόω *rependo*: simplex tamen σηκόω nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἦν

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

[k] Ἔγω δέ σοι δῶρημα θυμῆρες τόδε,
Ἐξῆς τριετίας ποιράσῃ χέφων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίσταλοι,
Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθ κράτει;
Τῆς οὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὀπίστατ' σοφοὶ,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκλήζετο.
Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὢν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [m] Πλειοθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὢν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ πεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὢν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄνακτα [n] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα

Ἔγω

[k] Ἔγω] Ἔσαι malit *J. Gavel.* [l] Ἐκλήζετο] Κλήζετα *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* [m] Πλειοθένης] Πληθένης Edd. hac priores. [n] Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἐξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμιφῶν ἐξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κλήζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν sequatur verbum κλήζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κλήζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quae utraque expositio satis commoda; cum κλήζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐκρίατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagrae signum in eo apparuerit: & ita podarcae nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suae causae inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiae veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλήζετο] Vel κλήζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλήζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statue de κλήζεται in *Ocyp.* vs. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus.* *J. M. G.*

Ἀχιλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc respicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind.* Isth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειοθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πληθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Φιλοκτήτης. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερ-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς οὖτι χαιρήσοιλες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκαλε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα παλροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορῶμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δὴ τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με στυγὸς ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίδια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ καταρατοὶ, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χριστὸν οἶδε τ' ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τοῖσδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν τοτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τ' ἐμῆς βακχευμάτων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίδια] Λοιδία *Guj.*

τριάδων per σωίζων ſunt una ſyllaba. *J.J.*

Ibid. Λαιστριάδων Ὀδυσσία] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedicit Odyſſ. A, 135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio. J.M.G.*

Λαιστριάδων] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάστιον τ' Ὀδυσσία, aut aliquid ſimile. Λάστιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Λαὶ Ἅ, ὦ παῖ Λαρτίου, δόξαιμ' ἂν, &c. *Boivin.*

Λαρτιάδων] Ita potius lego quam Λαιστριάδων, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (*i.* quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe-vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F.G.*

262. Ὡς οὖτι χαιρήσοιλες] „Formulam loquendi pau„cis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. „(i.e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. „Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οἷα „ἱστὰς ἰχάνει". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. ἐν ᾧ. Nota phraſin. *F.G.* Ἐν ᾧ pro ἐν

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae mimuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἢ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρους
Φλέγμαινε ταρσοὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχῶρα [e] βαθῶ.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἰ ταλαίπωροι μέγα,
Ἅπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοὶ,
Λιπὼν γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονὸς,
Ἀϊστὸς, ἀφανὴς, πύμαλα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδὺ, κέχριται, κὐ καλῶς φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴ μοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὴ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μή

d Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. *e* Βάθῳ] Πάθῳ *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. *f* ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. *Ba. B1. 2.*

Ἰδύ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per. Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ὐ. Id eſt Ἰδὺ ὐ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τιθυμὸν τὸ τῆς πλευρᾶς. *Anthol.* I. c. 37. Ep. 14. Κάτθανον — ἰδὺ τὸ βέλος, ἀπ' ἰνὶ σώματι. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνῳ ἰᾶται τοῦτο δ' ἐξεχρῆσαν μισοῦντες. Ubi forte legendum τὸ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Oeyp.* vſ. 95. δεινὸν τὸ ποδῶν πάσσοφον πόνον. Haec ille. Sed ut ἰᾶ hic bonum, ita τὸ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἰᾶ vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 210. ἐδρέψατο ἰᾷ μαζοῦ. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἰᾶ δ' ὑγιείας ἐ πλοίῳ κρᾶτ' Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἴᾳ δ' ὑγ—— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἴᾳ γὰς ἐ λόγῳ ἀναστάτους. *J. F. R.*

275. Δρῶσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*: ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχῶρα βαθῶ] Per πικρὸν ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῆς ὀξείας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βαθῶ h. l. *copia.* Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *B2.* In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δεῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιπὼν γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει);
Ἢ φλαδρεχὴς ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρε, ἄνασσα, φάρμακον γὰρ οὐδ' ἐμόν,
Οὔτ' ἄλλο, δύναι σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μετανοούντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἀτεγκτος ἥσα, φαρμάκοις δ' οὐ πείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βροντᾶις, Σαλμωνέος [b] ἤρισε βίᾳ,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεᾶς φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κείνου περὶ δέρμα [d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δ' ἔριν τοκάσι ἔσχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depascitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
POD. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poenitet.
Cognoscat unusquisque, me solam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obsequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marsyas,
Sed cutis ad pinum suspensa arguta resonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amst.* solae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. Va. Ald. Fr. P. B1.2. H.* Πίτυος *S.* & *Amst.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumptisse videtur Lucianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis *Gujeto*, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. A. 377. Sed quum & aliter possit emendari versus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἢ μήτις, ut vs. 78. Ἢ μή τις ὕμνος &c. cum Doctiss. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, respexisse nostrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχέτω ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο. *J.F.R.*

303. Κενταύρου] Τῆ Νέσσου. *F.G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄνασσα] Jam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices podagrae, quam jam Reginam suam gratiosissimam agnoscunt. i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, ideoque ei se subjiciunt, & ad solam ejus misericordiam confugiunt. *Er.Schmid.*

310. Ἀτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* est; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misertam viderimus. *Er.Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μείονα. *F.G.* Bene monet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. *J.F.R.*

Ibid. Βροντᾶις Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Eustath.* ad Od. A. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J.F.R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginosi genere, vid. *Aristot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum distinctiones confundit (Odyss. Γ. 405. non invenio) H. 249. Υ. 330. *Er.Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μείονος. *F.G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er.Schmid.*

Ibid. Πίτυος] Τὸ ττ in Πίτυος hic corripitur. *F.G.*

Πίτυς] Parisina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu servarit, cujus arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmas.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; sed πίτυϊ cum *Jensio* in epist. lectt. Lucian. p. 391. inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etsi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J.F.R.*

317. Μειονᾷ δ' Ἀμύχῃ] Quia prima in Ἀμύχῃ brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgato succurri, apostrophum in δ' tollendo & δὲ reseribendo; tumque, si postremum ε in Μειονᾷ pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo ο (quippe Μειονόω Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur) si-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis auſa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, ſua nunc quoque ſtamina plicat.
Impar eſt iris ſuperorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens ceſſet, tolerabilis, ireque ſinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & conſuetudo
Podagros miſeros conſolentur.
Unde alacriter, o conſortes, deponetis

'Αλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e]Μαιονίαν δ' Ἀράχνη Τριτωνίδος ἦλθεν [f]ἐς ἔριν·
'Αλλ' ὀλέσασα τύπον, ἢ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς δράσσεται ὀξὺ μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, [g]φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβὲς, [h]ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i]εὐληκτον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπαλον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k]Μελέται δὲ πόνων, ἢ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖται.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ [l]συναύκληροι, λήσεσθε Πό-

[e] Μαιονίαν δ'] Ἀρ.] Μαιονίδ' ἀρ. *Schol.* [f] Ἐς] Reſtitui cum *Guj.* Εἰς Edd. peſſime. [g] Φέροις] Φέρεις *Fl.* [h] Ἀνώδυνον] Ἦδ' ἀνωδ. *Guj.* male, niſi tum ἀνόδυνον ſcribas. [i] Εὐληκτον] Lego εὐλειπτον' *Er.Schmid.* [k] Μελέται] Μελέτη *Boiv.* [l] Συναύκληροι] Σύγκληροι *Guj.* & *Pell.* & λήσεσθε initium faciunt verſus ſequentis.

317. Μαιονί δ' ἀράχνης] Μαιονίς. *Guj.*

ſanatus erit verſus. Addit *Schmid.* utraque ſcriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μηονία in uſu eſt, teſte *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in Μηονία ſub τῷ η inveniatur jota ſubſcriptum, quieſcens tamen illud jota eſt, ideoque Latinis etiam per e ſimplex exprimitur, parumque refert, ſcribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J.F.R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira eſt, ſed & τρόπος, mos, item propoſitum, impetus, ut h. l. *Er.Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μαίρεται, τὸ πυ in Πύθιος hic producitur. *F.G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνόδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἦδ' ἀνόδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ἢ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης *immunis*. Scriptio utraque in uſu: quam & vetus Lexicographus probat, & locus praeſens metri vi hanc per o poſtulat: tametſi *Stephanus* eam rejiciat. *Er.Schmid.*

Ibid. Ἀνόδυνον] Si ἀνόδυνον ſecunda brevi ſcribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujeti* conjectura haberet; nunc vero peſſime. Sed forſan eſt oblivio deſcribentium & ipſe ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus eſt ſpondaeum quinta ſede ejicere, quemque ipſe adgnovit vſ. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum eſſe longum in ἀθάνατος ac ſimilibus, notiſſimum. *J.F.R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M.dis S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαιστοι. *F.G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiſſ. *Gaul* in Miſc. ſaepe laudatis, p. 431.) ubi ſic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alceſt. & Bacch. in fin. Hinc ſeqq. verſus, ejecta voce συναύκληροι, hoc pacto reſtitui poſſent:

Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖται
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel ſi hoc nimis audax, aliter dirimendo ſeptem poſtremos verſus tentatos vid. ibid. *J.F.R.*

327. Συναύκληροι] Ejusdem navis ſocii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. *Er.Schmid.*

329. Εὖ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὴν παρόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοῖον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

Ω ΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀσταΐας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὀπισθορίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

a Εὗρεν] Εὗρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὗρε propter metrum. εὗρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 58. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit *PEDES AEGROS*. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. R.*

9. Προκόψας] Προκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προκόψας. Quid si legamus ὑπὸ προκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

1 Δεινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, κ᾽ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις
πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἀρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσμῴη.
Γελῶ δὲ τὰς πληγέντας [a] ὑπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τ᾽ συμφορᾶς,
Ἀλλ᾽ εἰς παταίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βιβολεῖ ψευδορμῷ,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ᾽ αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ᾽ ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὄνομα,
Πᾶσι θριαμβος ἐμβεβάσται φίλοις.
Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὄζει τ᾽ κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδέν [f] εἰμι τοῦτο δίχα μόνη.
Τοῦτ᾽ ἦν δάκνει με, κ᾽ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τ᾽ ἅπασιν αἴτιον πόνων κακῶν,
Οὐδεὶς κακέργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
Ἀλλὰ κατ᾽ ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κ᾽ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ᾽ ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
Φρονεῖ καθ᾽ ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

[a] Ὑπ᾽ ἐμοῦ] Ἡμιῶν ὕπο *Guj.* [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκῆ *J.* Τ᾽ ἀτρεκῆ *Guj* [c] Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας *Guj.* Ἤγε προσκ. *Boiv.* [e] Καὶ τότε] Καί τοι *Pell.* [f] Εἰμι τοῦτο] Τῶ δ᾽ εἶμι *Pell.* [g] Δόλων] Δόλιος *Guj.* ut cohaereat δόλιος φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ᾽ ἔτι *Guj.* Nihil mut. *Fl. J. Fr. P.* Εἶν᾽ ἡμᾶς *Pell.*

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus *F. L. Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. *J. F. R.*

14. Θριαμβος ἐμοῦ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. F. G.

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. F. G.

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. *Fceſ.* in Oecon. *Hippocr.* V. Ἅπτειν. Conf. hic vſ. 23. & 26. *J. Gavel.*

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλιος. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ἀκύτατον. *Boivin.*

Δόλων] Recte *Guj.* δόλιος, ceu δόλιος φρονεῖ γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. *J. Gavel.*

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδέν τι κατεσπληχότος. Sic εἴς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλῳ ποδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλαι πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] κλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμένον,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς ἐς [d] ποδῶν οὗτος παρῆν,
Ἀτραυμάτιστος, ἄδακτος, ἄστατος πόνος;
[d] Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, καὶ [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον, σμικρὸν χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, καὶ κύφισον,
Μή πως με πίπτων, καταβάλῃς σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμένον] Ἰκνευμένον *Guj.* Ἰξευμένον *Schmid.* c Προσέρχεται] Προέρχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στέγειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένον] Ἰκτεύμενον legend. forsit. i. e. *νοσοῦντα. Hesych.* ἱκτῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, καθάπτει, &c. *ἱκτεύμενον* pro *ἱκτούμενον* Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένον] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro *ἱκτευόμενον* mallem *ἱκτούμενον*, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχτεύμενον, &c. quum Edd. *ἰχνευμένον*, causam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον, redditurque: & biliosum aegre movens captum pedem: q. esset *a χολὴ bilis*, cum sit *ex χωλὸς claudus*. Tum pro *ἰχν*— leg. *ἰξευμένον*, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem *ἰξευμένον*, viscо captum. *ὁ ἰξὸς viscum*, inde *ἰξεύω viscо capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc ποδὸς *ἰξευμένου* est pes viscо captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a ποδὸς & *ἄγρα captura* formato, quod pedes ut laqueo capiat. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter *τείνω* nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post *βιάζεται*. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στέγειν leg. videtur, subaudito *ὁ πόνος*. *F. G.*

39. Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur *βραχεῖ χρόνῳ*, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium *γογγύζων* metrum aperte vitiat. Num ὀγκυλος γέρων, i. e. *σεμνὸς, γαῦρος*, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. Κατηφὴς τὰ πάντα μοῦσι ἐν σθένει. An potius *τὸ γογγύζων* glossema habendum *τῷ ὀγκολόγῳ*, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, ὀγκολογῆσαι exponit *γογγῦσαι*. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit; forte *ἀδύνατα γογγύζων γέρων*, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in *ἀδύνατος*. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μὴ σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per ἀνάγκας hic intellige *τὰς τ νόσου ἀνάγκας*. ἀμφιδολίαν autem sic resolve: πᾶς νέος γέρων ἐστί. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Bothius.*

Ibid.

OCYP. En teneo te sine pondere, & tibi obsequor,
Laborantemque pedem pono, & sustento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, est
Minister invalidus, querulus semper senex.
EDUC. Ne, ne quid horum, stulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Necessitatibus juvenis quisque est senex.
Audi monentem. Denique, si me subtraham,
Stabo senex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu si cadas, dolore carens, senex cades.
Etenim voluntas promta senes sequitur viros.
Nervis sed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit soleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum cursu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὺ κρατῶ σε δίχα βάρυς, καὶ πείθομαι,
Καὶ τ' ποσὶν τὰ πόδα τιθῶ, καὶ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν ἐν [g] παισὶν ἀεὶ,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μωρὲ, μή [i] με κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἔφυ νέος.
[l] Πείθυ λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἀν ὑποσπάσω,
Ἐστηκὸς πρέσβυς, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπαυσαι ἄπονος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τύτοις ὐκέτ' ἔστιν εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κἀ λέγεις οἷῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σῦ ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κῦφον ὡς τιῦ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστιλα, καὶ συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* spatium est. In *J.* omissum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐσ' *Guj.* [h] Μωρὲ] Sic *B1. 2. Μῶρε J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Με] Moi *Fl.* [k] Ἔφυ] Recepi ex *Fl.* ἐσὶ cett. [l] Πείθυ Recte sic *B1. 2. V2. P. S.* Personam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* spatium est, quo personar. nomina designantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τῶν χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔστιλα] Ἐσφηλα *Guj.* Forsit. ἔτισα, vel ἔτειλα.

Ibid. Ἐσὶ νέος] Lege ἐσὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid si, τὸν χέρ' ὧν ὑποσπάσω, vel τὴν χέρα. &c. *F. G.* Τὸ πέρας ferri non potest. Addi posset *Gujeti* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποσπάσω, si senectutem meam, id est, senectutis meae opem tibi substraxero. vel τὸ γήρους' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum existimo τὰς χέρας, ex versu 170. Δίξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρίστεται] Παρίστεταί mallet Doctiss. *J. Gavel*, vel προθυμία δ' γέρους' ἀεὶ παρίσπει), nisi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum observatt. Editor animadvertit: „ Παρίστεται deterius non videtur τῷ παρέ„ στηται, nec tribrachys deterior anapaesto. Secun„ da emendatio vim versui videtur illatura, nisi ultimam in προθυμία corripi posse ostendatur". Certe α in προθυμία longum est, aeque ac in φιλία similibusque, quia id α ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔστιλα] Ἐσφηλα legendum videtur, pro ἰσφάλην autem usurpatum. τὸ ἔστιλα hic locum non habet. *F. G.*

Ἔστιλα] Versus duplici mendo laborat. Prima enim in ἔστιλα contra metrum corripitur, secunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dedisse credo doctissimum *J. Gavel*, licet inverso ordine excusa in Observatt. sint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod sensum quidem expeditiorem facit, sed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἔστεισα, ex vs. 9. vel, si liceret, σίσικα, simplici pro composito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμμίχθην, sine augmento. Ad quae Cl. Editor rursus bene monet: commode pro συμμίγνυσθαι videtur subjici decompositum συνεμμίγνυσθ. Sed cur sine augm. legeretur, nescio. συνεμμιχθὴν pari quartaque sede tribrachyn legitime efficiet, & solemne est Librariis Latinis Graecisque secundam praepositionem negligere. Consulantur addenda ad *Liban.* Epist. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἔστιλα tentat Vir Cl. ἔτισα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illustratum vid. in Obs. p. 434. At Doctiss. *Abresch.* in animadv. ad *Æschyl* p. 242. emendat ἔτιλα. Ac τίλλειν valere ἐνίστασθαι, τελεῖσθαι, auctoritatibus probat; quare hoc forsan praestat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει χυρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δ' πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος στρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολήν.
Βάλλων σὺ πληγῆς; ψευδικυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἅπαντα ἐξ
Ὃ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀμφιτρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπουν φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, χὐ βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὢν, ἔκλυον ὑπὸ φίλου τινὸς,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀστάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς ὄντως ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, χὐ σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inſerto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inſerto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. B1. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπον, ὃς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guiet. & Pell.* d Ἵνα] Ἧν *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl. Ψευδολογῶν J. B1. H.* Ψευδολογῶν male ad quantitatem *P.* f Ἅπαντα] Ἅπαντας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὢν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm. Prov. denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, χυρέων ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire: *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἧν legendum. Ordo: Ποῖος στρατιώτης γέγονας, ἧν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαί] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πόδ' τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχ' ὡς μάθω. Εἰ γὰρ τύχοιμι μαθὼν κ.τ.λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ἐ σὸν πόδ'
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &c, λέξον Ὠκύπου σαφὲς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀληθεύω. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque ἀεὶ πάλιν. *J. Gavel.* cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴς] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſita ἐποποιῷ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγξ] Quaſi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγξ notet; ſit σάλπιγγος εἶδος. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum ta-

Si scire contingat, forsan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid est, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rursus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet pessime,
Timidum pede, non simplex, pono vestigium.
MED. Unde? ecquid passus? indica, vel quomodo?
Nam vera si medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Cursum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adest ergo gravis inflammatio
Ipso in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam si mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhausturum multum me sanguinis.
OCYP. Fac ergo, si quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῆς πάθους τ' συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, ὦ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγγος αὐτῆς [i] ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινὸς πόνος με τῆς ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐχ ἁπλῆν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πάθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον πρόσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τιν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀηδὴς ὑπάρχει φλεγμονὴ
Τόπῳ κατ' αὐτῷ, κοὐκ' ἔχεις τιν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δεσμὰ τῆς ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; [n] καθαχνήσω σε τῆς πόδα;
Ἂν γὰρ ἐθέλῃς [o] μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σε κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηστὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

IAT.

[i] Ὄνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. [k] Κοὐχ] Beno *Fl. P.* aliaeque. Κοὐκ male *J.* [l] Παθών;] Μαθών; *El.* [m] Γὰρ] Delet *Bοῦν.* [n] Καθαχνήσω] Καταχνίσω corrigit *Gavel.* [o] Μοι] Τοῦτο *Guj.* omisso μοι. Μοι τόδι *Pell.*

facile est. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pausan.* Corinth. p. 122. 43. Est autem Minerva etiam ὑγιὴς s. sospita, v. g. *Pausan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγιὴς denique eadem quae σωτειρα. Meliora lubens discam. Versionis interea rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λίμνος σωτήριχος in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος est nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine insigniatur, referendum fortasse ad τὰ ἀνακλητικὰ. *Max. Tyr.* Serm. VI. ᾧ καλὸν μὲν οὖν διάξει τὸ ἐγκλιτιστικὸν, καλὸν δὲ σὺ φυγῇ τὸ ἀνακλητικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appositione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non possum. *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) sed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ἃ φέρω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appositive. I. e. ἃ φέρω τὰ δεσμὰ τῆς ἐριδίων, ὃ ἔχει εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλὸν. τὸ μὴ φέρειν scil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἔχειν εὐμορφίαν, ᾧ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortasse τῶν τροφίων verba sunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλὴν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod fasciis illis caput ornare decorum sit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.F.R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν οὖ σε χρή; *J. Gavel.* Non. Nam longa est prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit observatt. Editor (nec juvat, si γιγνώσκειν substituas, quia & hoc primam habet longam). putatque σε semel excidisse, legendumque: Ἂν γὰρ θέλῃς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρὴ. Paroemiam σε τυὶ obviam locutionem esse. Sed confer *Gujeti* & *Pellerii* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὲ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ἐπιβαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδῶς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες ὧν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γὰρ ἄκρᾳ μᾶ.
[e] Ἦλθεν μὲν ὢν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, κ᾽ πιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὑπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος·
Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, κ᾽ [g] πάντα φόβου λαβεῖν.
Ἔλεξε δ᾽, οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατῶν ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀναβοᾷ μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεβρήνει τ᾽ πόδα.
Ἐπεὶ δ᾽ ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὗτος προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικρὰν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ᾽ ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ᾽ ἐψεύσατο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ᾽ νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲ [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὄντων.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, κ᾽ φίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit*?
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2. Tp.* cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρπον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνῃ *Amb.* & *S.* [g] Πάντα φόβου λαβεῖν] Πάντας φόβου λάβοι *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων ἀεὶ πῶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gavel*, Ἀεὶ male Edd. pristinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An semicircularem? *F. G.*
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. *F. G.*
102. Ψευδῆς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ὧν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευσθεὶς γὰρ ἔκλυες ὧν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ κλύων τ᾽ λόγων, ὧν ἀκήκοας. Vel pro ψευδῆς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐπῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβου λαβεῖν] Conjicit *Guiet.* κ᾽ πάντας φόβου λάβοι, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem κ᾽ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scriptisset *Guietus*, κ᾽ φόβου πάντας λάβοι, vel *Boiv.* πάντα ἐ φόβου λάβοι. Videndum tamen, possitne retineri φόβου & la-

Famelico similis mandenti mastichen.

MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.

Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.

OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?

Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.

MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,

Is quaelibet tum vana comminiscitur,

Haud insicius diri, cui junctus est, mali.

Et nunc modo unus est . . .

At cum pedem dein dolebis alterum,

Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:

Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,

OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?

EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.

OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.

EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.

OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.

EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.

OCYP. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*

EDUC. Est sine dira, namque parcit nemini.

Πεινῶντ' ἔοικε μαστίχην μαασσμένῳ.

ΙΑΤ. Πλανᾶς ἅπασας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,

Λέγων, πονεῖν μ', ὁ δὲ πονεῖς, ὅπῳ λέγεις.

ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν φράσω σοι τὸ πάθος ἢ συμφοράν;

Πάσχων γ', οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.

ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τὸ πόδα,

Πλάσσει τὸ λοιπὸν ὅς θέλει κενὰς λόγους,

Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευχ' κακῷ.

Καὶ νῦν μὲ [k] ἀκμὴν [l] εἷς.

Ἐπὰν δὲ κἀ τὸ ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,

Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι φράσαι θέλω.

Τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,

ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐστ' ἐκεῖνό γ', εἰπέ, κἀ τί [n] κλήζεται;

ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.

ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.

ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μέν, ὃν πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.

ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;

ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ὅπερ τέλει δεινὴν ἄγραν.

ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τὸ δύστηνον ἔτι;

ΤΡΟΦ. Δεινὴ γὰρ ἥσα, φείδεται γ' οὐδενός.

ΩΚΥΠ.

k Ἀκμὴν] Ἀκμὴ *Pell.* *l* Εἷς] Ἐξ, ἴσως L. *m* Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. *n* Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Κλήζεται Edd. ante. *o* Γέρον] Γέρων *B*1. & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *F. Gavel.*

111. Κρατῶν ἴζω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἴζω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχων. Verum haec mera est conjectura. *F. Gavel.*

112. Ἀναπαθήμῳ] Non male legeretur ἀγκαθήμενος μόνος. *F. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *F. F. R.*

115. Προσῆλθε] Προῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἰμοὶ] Θρηνῶν, πυρίσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αὐτὸν βάλων, tentat *F. Gavel* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσσων [π' ἀτρεμῆ] βάζων ἰμοί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπί. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam supplenda. *F. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἷς ποδῶν δυοῖν ἴχω legi posse proponit *F. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *F. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *F. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄντομαι substituit *F. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urgente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *F. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴς, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῦ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες 145
ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ἐδέν ἐστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χαλνὸς [e] εἰσῆλ- 150
θεν πόνος
Ποδὸς δι' ἄλλης, καί [f] μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἣ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μεθεῖναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεταῆσαι πόδα,
Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *F.* & *Fl.* Σοι cett. male. b Κἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ- *Boiv.* c Πόνον] Βίον *Fl.* si βίον haberet, reciperem. d Ἦς] *F.* Ἧς male. Ἦν *Guj.* abjecto ἂν. e Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. f Μοι] Ita correxit *Solan.* Ms Edd. priores. g Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *F. B1. 2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Guyet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχω|ρισ|τον | ποδός.
Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*
151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro με, quod in libris nostris erat. *M. du S.*
Ibid. Καί μοι συμπάσχει] An legend. καί με συμπαχθῆ κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel ἢ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς με συμπαχθῆ κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, κἂν τὸ τοῦ ἔχῃ. ait *J. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatar. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etsi licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *J.F.R.*
152. Πᾶς ὅλος] Lege ὅλος ait *J. Gavel.* An quia πᾶς praecessit? Sed aliis non videbitur satis gravis caussa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *J.F.R.*
156. Εἴτις τύχη σὺ δίων.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod δίνειαν primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posse docet, vel Εἴτις τύχη ἡ σὺ &c. vel Εἴτις τι τύχη, vel εἴτις τύχη τι σὺ δύναται. Parum abest quin illud τι τύχη edi curem, ita se commendat. *J.F.R.*
163. Ἄφισυλλον] Est asyndeton pro πάθος κακὸν ἡ ἄφισυλλον. vel lege εἰς πάθος κακόν. *J. Gavel.*
164. Οὐ γὰς] Ludit in duplici signif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴν δὲ ἡ ἐπιφάνεια (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακὴν, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *J. Gavel.*
167. Ἧς σὺ] Versus *Euripidis.* V. Oreſt. p. 1. & seqq. *M. du S.*
Ἧς σὺ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* sub init. *J. Gavel.*
169. Πόθεν μοι τρυπᾷ] Τρυπᾷ πόθεν μοι necessario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent;
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt;
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύνατ', μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μή, διόλλυμαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ προδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας θείλων λόγους ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν τὸ ὁμιλοῦντων μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάλαι, συντόμως φράσω.
Ἀφυκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλακτον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣν οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τὸ πόδα κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τοῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίου ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμί, πλὴν [i] ἰδού σοι πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

[g] Κάκην] Κακὴν Edd. priores. [h] Αἴ, αἴ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald.* B1. cum acuto *J. P Fr S.* [i] Ἰδού σοι] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσι *J.* Ἰδού, σοι B1. 2. interposito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πάθος τρυπᾷ μου &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύπημα. Eq. 1238. longa *Homero* in τρυπῶ & in τρυπάω, Odyss. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχίου ὑπ' ὠλ.] Βακχείας ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίου in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, ἀνὰ, ἐπὶ perinde ac πρὸς saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἐχθόμενον ἐπὶ τῇ δισπότῃ, κλάπτης ἅμα καὶ λίχνου ἁλωκώς, legendum ac distinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἐχθόμενον, ὑπὸ τῇ δισπότῃ — ἁλωκώς, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανοῦ εἰς τὴ ἑαυτοῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀκριδὲς ὅτι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν παῖριὸν πλοῦτον νέος ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων παῖριὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ [b] τειρόμενον πενίῃ.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πολλ' ὅτι μείλια δύς.

In Theronem prodigum.
Interprete *Grotio:*

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

a Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & S. Ed. Luciani. Τίρων male P. b Τειρόμενον] Sic P. & *Anth.* Τειρόμενον Ed. S. Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigramma, ut veroſimile fit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus:*

„ Ἄλλος ὁ Χῖος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶς πολλᾶν εἰμὶ Συρακοσσίδων.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Διακριδὸν ὅτι] Scribendum videtur ἀκρίτως a ἀκρίτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. A. ἀκρίνομαι, ἀκρίτος & ἀδιάκριτος. *F. G.* Emendatio τῦ, ἀκρίτως etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philoſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. σωφρόνως ἢ ἄνευ, & liaque ſimilia, unde vulgatum ἀκριδὸν defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀκρίδων ſcribendum autumat. ſed ἀκριδὸν recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Ἀντιπάτρου Σαμοσατέως τὰ ἐπιλείπουσα ἀλλοις. *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν παῖριὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* f. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſoporus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ὡς ſupra. „ γαμβρὸς. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὃν δὲ καὶ γαμβρὸν „ τρὸς ἐγκρατείας. *Gregor.* ὡς μὴ χαλάζειν γαμβρὸν, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαστέρα πάθεσιν. *Μαργοσύνῃ.* Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἐλαφρὸς „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τειρόμενον] Τειρόμενον, Typogr. vitium, pro τειρο-

μέ-

Ille sed, adspecto quod non speraverat auro,
Ad veteres sumtus novaque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed domum & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' [c] ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, ὃ κτλ.
κόσμου,
Τὴν δ' ἔσω μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνη.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιῤῥόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς πρωϊκά τε ᾠδάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς ἐκ ἔτι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πίστιν ἐν ἀλλοτρίοις.

In sufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τὰ σὰ ἀγαθὰν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων,
Ἐσθλὸς δ' ἀνὴρ σοφὸς ἔστω, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφαρμόσαιτο.

Εἰς ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τ' ἀνθρώπων, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.

Hi

[c] Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J.P.D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lectt. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiss. *C. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae non semper operae est in variantt. meminisse. *J.F.R.*

6. Ἐπιμοίλια] Lege ἐπὶ μοίλια. *F.G.* Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. arque ostendente, *Homeri* imitationem esse, pro ἐπίδηις μοίλια, & desiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμοίλια junctim scribendum demonstres. *J.F.R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. παρὰ φρένας, quod forte ex τοῖς φρένας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J.P.d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur saepe haec & aliae literae, quae secundum canonas abesse solent. *J.P.d'Orv.*

13. Ἐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἰδάκρυσε. *J.F.R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Solocc.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundane sit personae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τέθνηκα, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam est paullo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τέθνηκα. *J.F.R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. *Anonymi*, non Ἀνωνύμου esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καί τί μοὐτλω μοχθῶ; γυμνὸν ἰόντα τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc distichon propter in verbis lusum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἀπ' ἐρωῆς prior vox male omittitur in Vaticano. *J.P.d'Orv.*

Ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo: res vita praeterεunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράσσουσι πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis eſt felicibus: una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miſeris ingens temporis eſt ſpatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀχολάστοις Non Veneris puer eſt, laedit qui corda, ſed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνδ' ὁ ἔρως προφάσις. Praeſcribit vitiis mens male ſana ſuis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτερα· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata eſt ea gratia: ſi qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιτο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἀπάσας Pertuſus cadus eſt homo non probus: omnis in illum
Ἄρτλας τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortaſſe latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

[a] Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. [b] Θεούς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde ſequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἓς ἄγαμος, Νεμέσις, — quod Luciani eſſe, viri cujusdam docti manus adpinxit; ſed quum neſciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex God. eſſe, poſtea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 76. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & God. Vat. Sed ὅπως correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P.d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc ſenſum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Pariſienſis:

Ἡ χάρις ὃ καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μιγίστη.
Καὶ ταχέως δοῦναι, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE. M.*

Eod. modo eſt in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. niſi quod κενὴ duobus incluſum commatibus, quod imitatus ſum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma eeu ἄδηλον, ſ. ſine certo auctore exhibetur. In vſ. ſecundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P.d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποιήσας in Cod. Vatic. quod ferri poteſt. Sic paſſim Codd. & vett. Inſcriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. 1. *J.P.d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. ſ. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀρρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Selanus* con-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγῖδ' ἐπιθείου·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιόν φημι δίκαιον
Κλῄζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλάτηκε, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

e Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. *d* Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. *e* Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* *f* Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ἑῷ quod P. Luciani Ed. cum *S.* habet. *g* Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰὲὶ Cod. *Vat.* recte. *h* Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* malo occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. *i* Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J.F.R.*

Σφρηγῖς ἐπιτιθεῖσθαι] *Theognis*: Κέρσε, σοφιζομένῳ μὴ ἐμοὶ σφρηγῖς ἐπιτιθεῖσθαι Τοῖς ἄλλοις — *Herodot.* Καὶ τὰ Δήμητρος τελετῆς πάρα, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, τούτων μοι περὶ σύστασιν ἐφίστασθαι. *J.Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 431. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem ἀεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J.F.R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὴν Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄνδρ. *J.P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πόθ' ᾕρετο, καὶ πάλιν οὗτος
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως ἀδέσποτος, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ πᾶσι, φίλος εἰ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σοὶ ῥηϊδίως ἵλαον εὐξάμενος.
[c] Ἂν πταίσῃς, [d] οὐδείς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἡ ἀδόκητος ἀρετή·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους καταγεῖ.
Καὶ σοὶ τὴν ὀφρῦν, καίτοι τύφον [f] καταπαύσει,
Καὶ τὸν πολιὸν χρυσοῦ νάματά σοι παρέχει.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* b Σοὶ] Σεο *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. c Ἂν] Ἢν alii, & *Vat.* d Οὐδείς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. e Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. f Καταπαύσει] Καταπαύει *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀλλοτρίων εἰς τινα ἐγκώμιον Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταχέόμενον. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θαῦμα μὲν ἐστὶν οὐδεὶς οὐσιῶν ἄφρων. Sed versus non erit, nisi inverse legas οὐδεὶς ἐστὶν, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homericum* ex Od. 6. Θεὸς ὧδε ἕκαστα ὅδ' ἐστὶν Ὀδυσῆϊ εἰς δῆμον ἰέναι. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: οὐδεὶς ἐστὶν, vel οὔτις pro οὐδείς. *J. F. R.*

4. Ὅλως ἄδωνις] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Lucilii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praefercenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥοπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μαινίῳ δ' ἐπὶ τούτου ἐπ' ἀντιλίῳ τινὶ ῥ.

Non malvas sternit Boreas, juncosve paludes,
Sed veteris silvae robora, sed platanos.

Οὐ θρόον, ἢ καλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἢ δρυὰς ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ καλάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Consilium melius, tarde quod sumitur: illud
Quod properat, post se poenituisse trahit.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, [g] μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν [h] ἐφελκομένην [i] μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς Βίον.

Sex horas habeat, satis est, labor: ecce quod ultra est,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανάταλαι, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς Βόρον.

Manducare celer cum sis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre sed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ἀμβλὺς ὑπάρχεις, ποσὶ σὸν τρῶγε, τρέχε τῷ στόματι.

In Impossibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;

Εἰς τί μάτην [i] νίπτεις Ἰνδικὸν δέμας; ἴσχε τέχνην,

Οὐ

[g] Μέγ'] Restitui ex *Anthol.* L. c. 87. Mox' *P.* male cum *S.* [h] Ἐφελκομένην] Ἐφελκομένων *Vat.* Ἐφελκομένου *alii.* [i] Νίπτεις] Νίπτεις Codex unus.

νόστου Τμώλῳ τὸν ἰσχάσαντα δῶρα Παντωλὴς ἰδίων Κροῖσον ἀπὸ δίνων ἐφελκόμενος παλαιόζωα. Sed pertinent ad verba καὶ ποταμοὺς, quibus *Brod.* etiam adscripsit: ut Pactolus Croesо, tametsi auriferi amnes. *J. F. R.*

2. Τοὺς μὲν ἀπ' ἀὐλῶν] *Hesiod.* Ἔργ. 5. Ῥᾶιδιον μὲν γὰρ βριάειν. In hoc occupatum Deum Aesopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμοὺς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Scholion*. Ὄνειαρ δὲ τῷ Κροίσῳ ἐς υἱὸν τὸν Κῦρον νικηθεὶς πάντων ἀλιτήριος γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένην] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφελκομένων. Vulgata satis recte se habet: quamvis etiam Vaticana posset defendi. imo a *Salmasio* praefertur; nam ἐφελκομένη post se trahere. Potuisset etiam scribi ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J. P. d'Orv.*

Ἐφελκομένην] Vid. *Anthol. Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adscripsit: Ἐφελκομένην, eam statim a tergo sequentem. Non male; sed vulgatum stare potest. *J. F. R.*

XVII. Ἓξ ὧραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adscribitur: sed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adlusio ad literam ζ. septimam quasi horam indicante, facile intelligitur cuivis: sed satis frigida tamen erit, nisi notaveris literas numerales sequentes ζ. η. θ. tumque aliquid salis habebit. His scriptis video & Clar. *D'Orville* de Inscriptione haec notasse: „Ἄδηλον non solum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut nesciam quo jure „ inter Lucianea locum sibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmas.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui sex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas post meridiem corpori curando impendebant. *J. F. R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σε] Τοῖς σοῖ τρῶγε ποσὶν cum *Salmasio* malim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma est εἰς Ἰνδόν. A Cod. quodam Luciani nomen abest, in quo etiam πάντας. *J. P. D'Orv.*

1. Δίμας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem signamus. *Erasmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δυσφερὴς νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] ὑδένα γὸ πώποτ' ἐτραυμάτισεν. Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Ἔσχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ὠτίδιον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἐν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴς [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ φαδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν. Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] Μηδένα emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγωνισάμαν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege κηρύσσετο cum Cod. *Vat.* f Μ' ἐκ] Μ', omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit μηδένα; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lub.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν αὐτὶ τῦ ἀθλητοῦ ἀςόχυ ληπτέον, κ μηδένα ποτὶ καλαπυγμαχησαῖλα, ἅτι δὴ ἀμαθῆ τ τέχνης ὢ τ πυγμῆς ὧν ἦν ἰκεῖλα· Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐςὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ὡχ δὲ τοῦτο ἀπίστων. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *flatuam posuerunt.* Et ad ὐδένα, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Ἔσχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶν ὢ Θηβῶν, ὃν οὐδὲ τὴν εἰς Ἀθήνας ὢ Μέγαρα παραρρεῖ ὁ αὐτὸς Ἀσωπὸς· ἔνθα Μαρδόνιον ὢ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἐφυγαπλε Ἐλευθερίᾳ Διὶ ἱερὸν· κ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτησαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν σεφανίτην ἐπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem delevissent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, κηρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κάρυξ· κηρὺξ ἢ καυλὸς καρύσσει. κηρύσσει. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum κηρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur* alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσαν ac Πίσᾳ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ φαδ.] Ἀῤῥαί μοι φαδίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ frustra adest: ἄῤῥαι, id est ἀραὶ. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμμαϊκὴ φυσίζωος] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ὁ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύσας. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτις κατὰ κρατερὸν πεδίον ἔφυσε. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inprae. *J. Brod.*

Μῆνιν ἄειδε θεά] *Homeri* praefectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἔχρην δ' ἐ σοὶ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 19. N. 8. hic versus ita legitur: Νῶν ἔχρην ἐ σοὶ ἄῤῥε-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o salve, donatrix Musa salutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua est.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae sunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] Φυσίζοε, ἵλαθι μῶσα,
Φάρμακον [h] εὐρομύη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ καὶ σοὶ τεκαλλέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.
Καὶ γὰρ σῇ μεγαὶ πᾶσαι ὁδοί, μεγὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Exorcista olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, sed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοστόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνευ κακὸν ἢ κατ' Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσίζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὐρομύη] Εὐρομύσα Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. nott. [k] Δωρήσασθαι] Δωμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. [l] Δέκτρια] Γράφεται ἓ λίκτρια. marg. *Anthol.*

τεκαλλέα δωμήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exstrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obsop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei sit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram servent, nihil mutavi. *J. F. R.*

5. Καὶ γὰρ σῇ μεγαὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μεγὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου μεγαὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲ ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Idem repetit *Obsop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λίκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in suis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λίκτρια, pro δέκτρια stat; quam lectionem omnino stabilit Archilochi distichon in Plangonem, quod exstat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expressus:

Σοικῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐώδης ξείνων δέκτρια Νασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια. Mox δωμήσασθαι vitiose positum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δέκτρια] Omnes suscipiens atque alens. *Archiloch.* εὐώδης ξείνων δέκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obsop.* addens: pro λίκτρια, dicax, melius legitur δέκτρια susceptrix; sic enim in vetustis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λίκτρια pro δέκτρια, posito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δύν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τῆς ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Λευίλλῳ non Λευκιανοῦ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adscriberetur, docta manus adjecit, Lucilii esse, qua auctoritate, nescio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων; ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, ἡ χίμαιραν πῦρ πνείουσαν. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amisodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus grassaretur, fuisse perhibent nonnulli: dissentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπας', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θεῖα,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτης θοῦς ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice sub quovis vincis, Teleſella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

XXV. *Interprete* I. F. Reitzio.

In *Antholog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adſcriptum.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Iſthmia delatus miſer ad certamina vates

In-

[a] Σύμπας'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ᾗ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀγίλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πεμφθέντα ταύροις πυριπνόοις ἐπισάτλῃ. *Pindarus*: ᾗ βόες οἱ φλόγ' ἐκ ξανθῶν γενύων πνέον. Hos Jaſon Medeae pharmacis ſub jugum mittit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. poſt Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apoſtropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. maſculino erat; quare id emendavi, quod vel ſine auctoritate fuiſſet emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*. *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba ſuper hoc verſu, ᾗ λῆμνον ἄρδιν ἀρσένων ἐξώκισας. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Eraſmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur ſe hoc anxie non veſtigaſſe. quam enucleavit *Euſtathius* non longe a fine primae Iliados rhapſodiae poſt *Herodotum* in Erato, ex ſuperioribus *Philoſtratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνῳ σὺ ἀγαθὴ τόδε πῆμ' κακὰ ἔργα μεμηλὲι θηλυτέραις. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & *Aeſchylus* in Agamemnone. τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θεῖ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyiae in Phinei menſam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem ſaginaſſent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ita literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θεῖα, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ᾗ γλυκερὴν μελίσσαι δόσαν σωμάτεσσιν ἐδητύν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτης θοῦς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pauſan.* in Arcad. *Philoſtr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten fanatum terra Lemnia ſphragide fama diſſeminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; ſic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes eſt Latinis, Graecis θοῦς. Λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ἕτω τὸ σχοινίον τὸ κάτωθεν τῆ ἱστίῳ. *Ariſtophanis* ſcholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῶν ὀθονίων. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνιον. *Apollonii* οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσηρίας λέγουσιν, οἷς δὲ ἐχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρα μέρους ἐπὶ τὴν πρῷραν πρότονος, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Euſtathius* Od. E. & *Calab.* L. 9. ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transverſos captare notos.* *Seneca* philoſophus: quia pedem & noſtrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter ſimul ſecundus incidiſſet in pedem*, i. e. in velum, per ſynecdochen. Subit hac parte mirari *Eraſmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari ſcripſiſſe. eundem in paroemia: *omiſſa hypera pedem inſequeris*, pedem imam partem clavi vocaſſe, eundem ipſum in proverbio: *pervicacia ſtultitiae dat poenas*, πόδα *clavum* vertiſſe. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Eraſmum* reprehenſum minime velim, cui praeſertim ſubſidio ſunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. ἀεὶ γὰρ πόδα τηὸς ἐνώμων. qui a Porphyrio & Simplicio ſublevatur. ᾗ κλίνης δὲ ἡ τραπέζης τὰ βαθύζωλα πόδας καλοῦσται, ᾗ τ' νεὼς τὸ πηδάλιον. tametſi tribus his in locis pedem funem eſſe quo tenditur velum, exiſtimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus ſuffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. Fr. p. 239. *Steph.* 165. Quia verſu tertio in verſione omittere coactus ſum καὶ πάλιν αὖτε, ecce verſionem ſolutam: *Poëta veniens in Iſthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, ſe ſuperiores) *ait, jactum tumore pariſthmia dicto ſe laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rurſus invenerit* (antagoniſtas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo laboro.* Illuſtr. *Grotius* ſic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvillii* didici:

Iſthmia

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur, Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Εὑρὼν ταιητὰς, εἶπε παρίσθμι[b] ἔχειν. Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν εὗρη,

Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.
Εἰπεῖν ἐ δύνατ), ἡ παραπύθι' ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis Lolliadae Stygiam venerit umbra domum? Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere, Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυτε Λολλιανῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Περσεφόνης; Θαῦμα[c] μὴ, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν Ἤθελε· φεῦ, κείνῃ καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae, Αὖ-

[b] Ἔχειν] Forſan ἔχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὴν εἰ] Μάτην *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt,? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανοῦ ſed Κιρραλίε, ſive Κιρραλίτε „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἔχω ſcribitur ἴχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρ„ ίσθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἴσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ pratione tum quidem evaſiſſe ſibi vilus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ παραπύθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθιον, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J. F. R.*

Ἴσθμια] In *Anthol.* Fr. l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστάρχης περὶ ζώων α. μιφ. ιϛ. ἐντὸς τῦ αὐχέν- ὁ, τὸ οἰσοφάγ- (ἰσοφάγ- male legebatur) καλουμέν- ἐϛὶ τὴν ἐπωνυμίαν, ἀπὸ τῦ μήκους & τ γενότητ-. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λέ- τὴν γενότητα τ φάρυγγ- κληθείσης. τὰ ἑκατέρωθεν αὐχένος παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσ- ἐν τῷ φάρυγϛι φυομένη. *J. F. R.*

2. Εἶτε παρίσθμι' ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδες, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. Fr. 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſſiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατέδαιτο pro κατέδυτο. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίε, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J. F. R.*

3. Μὴν σιγῶσα] Unumquemque olim fugillans. malim tamen, θαῦμα μὴν, εἰ σιγῶσα, non μήν. *J. Brod.* Ego μὴν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καὶ τὶ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῦ δειπναρίε] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λυκιλίε eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χαμνοῖς δόγμασι συμποσίῳ.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλακείμενος· ἤτε παρέξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo molestus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς αἰδὴς ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ἐγὼ γὰρ βιότοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τῶ βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: sed & vitae sunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχῦς, ὡς φησὶ τῦ Πανός. XXIX. *In statuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, Φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παυλοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, τοιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα λύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre sonos.
Gaudia pastorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce sonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, ἣ ἐν Κνίδῳ. XXX. *In statuam Veneris quae est in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδες ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὕτως ὁ τὴν γυμνὴν στήσαμένως Παφίην.

Nulli nuda Venus visa est, puto. si tamen ulli,
Visa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίηπον] Πριήπου Codd. quidam.

Τὸν τῦ διπνημίν] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli suavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli nostri leges cognoscite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit esse molestus,
Nec turbet nostras ars literata dapes.

V. Obs.

Τὸν τῦ διπνημίν] Frugalis & tenuis coenae. Id est Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. versio *Grotiana* sic habet:

Si quid nostra placet tibi coenula, vespere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac superiorum jam erat confecta, eam Graecis subjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ὑ μελοποιοὺς ἐρεῖ. In hunc sensum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec crassum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inscriptio in Cod. *Vat.* Ἀσκωνῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζησαῖσα. Χρόνοι posteriorum temporum Graecis annos significant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inscribatur: ΑΟΥΚΙΑΝΟΥ, *ei δὲ*, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etsi dijudicare non valeo, cujus sit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae passura fuisset res literaria, si lucem non adspexisset. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adscribatur Luciano, vulgati libri ostendunt. Ego magis Archiae arguto stylo, quam Luciani naso convenire tales lusus censuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἀδομένην. Sed aptius est sensui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς φιλαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ φιλέβλημαι χρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ † φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat visere canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδος ἔθηκεν ἐῶ κάλλεϊ ληϊδίην.
Μείνῳ ἐνικήθη †καὶ γήραϊ, καὶ † ἔλεγχον
[z]Ἄνθετό σοι, Παφίη, † νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν φυγέει πολιῆς παναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει † σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[b] Τῆσδε] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*

Ἀσομώνω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀδομώνην, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τὴν Παφίην] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὗτος] Praxiteles. *J. Br.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Anthology.* epigr. proxime praemissо, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr.* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut mori morem sic gerat Eutychides.
Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πριάπου, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐκ τοῦ κατόπτρου τῆς Λαΐδος ἀνατιθέντος τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi aniam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τῶν αὐτῶν. quasi non Λυκιακῶν, sed Ἰλιακῶν esset. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῳ ; ϗ [a] Νηρεῖ , ϗ Ἰνοῖ , ϗ Μελικέρτῃ,
Καὶ Βυθίῳ Κρονίδῃ ϗ Σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λευκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce , tibi & Nereu , Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque , Sami Threïciaeque Deis,
Sospes ab insano Lucillius aequore , crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρῆ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λευκιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum , verum Lucillium , cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia* ; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato , p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis , quod Lucillii nomen in ipso Epigrammate occurrit , sed non ut auctoris versuum , sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λούκιλλος & Λούκυλλος exaratur ; sed Λευκίλλιος adscritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii , constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat , *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ & ἰναλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo , quemadmodum *Gellius* animadvertit , *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae* : pro ἰναλίῳ , *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet , utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius , quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius* , & *Gellius* corruptis usus sit codicibus , ἰναλίῳ pro Ἰνοῖ exhibentibus ; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῳ & Νηρεῖ ϗ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic , vel non multum diverso modo legisse videtur , quam hic exaratum sit : Νηρεῖ & Ἰνοῖ , ϗ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῳ ϗ Νηρῆϊ ϗ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ.

Νηρῆϊ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana sistit , quae forma placuit quoque Automedonti , L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τὸ Βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*. quum sit Marinus Saturnius , sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus. *J. P. D'Oru.*

1. Γλαύκῳ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur , Λευκιλλίου reponendum pro Λευκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit , Parthenii esse , videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis* , quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis , non hac barbula* , multa de coma barbaque Diis consecranda , commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait : „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos , arbitror esse Par„ thenii , quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17. *J. F. R.*

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio , maris Deo , addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμόθρηξι θεοῖς , exponunt , *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἰ τις μυηθείη , ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι ἀφαιρεῖται. quae exscribere non sum veritus. *J. F. R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας;] *Artemidorus* Oneirocr. a. ναυαγήσαντες μὲ ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες νόσου ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι , legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω *rado* , non ξηραίνονται ibi legendum , res ipsa clamat) Lucian. περὶ τῆς ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ , ϗ σωτηρίαν ἀθρόλογον διηγουμένων , οἷα εἰσὶ οἱ πρὸς τοὺς ἱερεῖς ἐξευρημένοι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.* *J. F. R.*

Sequebatur in Edd. Luciani P. S. & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi* , Ἁ Κύπρις , &c. quod cum nullo jure huc irrepserit , removimus.

EPI-

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* — Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε τὸ λύχνον μῶρος [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν ὕστερον βάψεις,

Οὐ-

a Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. b Ψυλλῶν] Ψύλλων *Vat.* c Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. d Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παραβαίνοντας, πρὸς δὲ τὸ ἀντιθέους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονὴ λέγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ καὶ πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ ἐν τοιοῦτοι βουλόμβροι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀκίνδυνος. μέθη δὲ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροιμία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία καὶ δυσαρέστησις, ἀπὸ τῆς κάρα πάλλειν ὀνομασμένη. (pro ἀντιθέους Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adserit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Εἰ πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praeposterа est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντα εἶναι,

Αἰχρὸν δ', εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.

In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νηφουσι. In 2. μούνη pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecunder, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet ψύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὑπερθε Φρέξις ἦν κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὥστε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ὄφελος. τί μαίνεαι; ὅπποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει τ' Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἁλμυρεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὥστε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ χ' ηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γυρτὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνειν Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπέναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech. vulgo Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται κ', ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἂς ὁ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζει' ἵμερος.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἕπεσιν ἵμερος. L. VI. 421. Γηραλέων συγίοι μαρτυρίην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθώ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τῶν παρειῶν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κέσηριν. σρόφιον. ἐπισθοσφενδόνιον. ἐπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. §. 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὥστε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. ε. κατὰ τὸ Δοκοῦν, ἢ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζουσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μίνανδρος δὲ ἀλλαχοῦ αὐτὰς, φησὶ, τῶν σῶν ἀπ' εἶναι τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ἢ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, μηδὲ τὰς παρειὰς φυκοῦν, μήδε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπιτιμᾷ τοῖς γυναικείοις κόσμοις φησί· μίτρας ἀναδήματα, πίτυρα καὶ σιδήριον, καὶ κηρυτρόφιον. ὄπιθεν σφενδόνη, ἐπισθοκάλυμμα, φῦκος καὶ ψιμύθιον.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic grassatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπέναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπέναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὼν' ἁπαρ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ χήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγῶται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μέμνηνται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις αἰθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Ὦ μεγάλε μυκτῆρ, ὅτ' ἂν ποταμὸν διαβαίνῃ,
Θηρεύει τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώμασι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως Βύτος ἐσὶ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκὸς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

g Τούτῳ] Τούτυ *Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* h Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γμυπνὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γμυπνὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίων] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερειναῖς] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριτεῖον πυρετὸν ἐντὸς τῶν ἑβδόμων ὡρῶν παύεσθαι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ γὰρ θερειναῖς ὥραις cum Cl. *J. J. Wetstenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat. qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae syllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦην λευκούς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae.* De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀνάφορον τῷ Ἡρώδῃ πλεονασμάτων, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοχειριάζειν ἀπηγγελται δὲ αὐτὰ παχείᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Κεφαλλῆνας ξύνθες, ξυγκρούων μὲ τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συγκλίνων δὲ τὰ μακρόμματα, καὶ μηκύνων τὰ βραχέα. ὥστε ἐκάλει αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα ποιοῦντα. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδω- ρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil

Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula ſolet;

Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum ſudet preſſa ſub auro

Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretioſa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ἀπο- ποιεῖν, Si promiſſa poteſt ſapientem reddere barba,

Καὶ τράγος εὐπώγων, εὖ γε μάλ' ἦν Πλάτων. Barbatus poterit jam caper eſſe Plato.

An-

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θᾶττον] Et hoc Luciani eſt, teſte eodem Libro. Alius Mſ. haec duo Epigrammata ſine auctore ſiſtit. *J. P. D'Orv.*

Λευκοὺς κόραξας] Proverbium eſt de raris inventu. *J. Brod.* At hoc niſi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rurſus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obſop.* ſimilia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem ſugillat Lucillius, Pauſaniam fortaſſe, cujus vitam perſtringit Philoſtratus, vel Baſilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Baſilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Chriſtiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani eſſe, e Cod. *Vat.* conſtat, in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζειν. pro *ai* verſu 3. *aî* ſcribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque ſic jam edi curavimus. *Vincentii Obſop.* notam qua verſionem ſolutam exhibet, rurſus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum ſumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri ſaepe gerunt ingentia pondera dorſo
Muli: ſed ſiccum non niſi gramen edunt.

J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκῇς. Sed ridicule pro ὠσχόλως exhibet αἰσχόλως. Platonis enim nitor in veſtitu usque ad reprehenſionem celebratus eſt. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promiſſa facit ſapientem barba, quid obſtat,
Barbatus poſſit quin caper eſſe Plato? *V. Obſ.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato eſſe poterit. *J. Br.*

Εὖ γε μάλ'] Εὖ γε μάλ' ornatum ſignificat. *V. Obſ.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abſtinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obeſſent, ſed bulbos eſitantem. *V. Obſop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Noſtrum quoque parentem habet, ſecundum teſtem ſaepe productum. In Cod. alio ἄλλως vocatur. Vſ. 2. *Vat.* habet ἰδιώτου & σοφίαν. Sed illud vitioſum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροστροφαίτῃ] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abſtinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονάδια. album. *J. Br.*

5. Βολβῶν] Bulbum. Venerem ſtimulantem. *J. Br.*

Βολβῶν] Hic & vſ. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβῶν, reponendum eſt βόλβων. Vox ex Latinitate in Graeciam translata eſt: apud Romanos enim *ſuilla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuiſſe illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et ſic emendavit dudum magnus *Salmaſius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipſum audi. „ Vide Lector, & ride ſimul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono ſtomacho fue- „ re, ut concoquerent illum βολβῶν, cum adjecto ge- „ neris ſequioris [βολβῶν τρυφῶν] tanti non erat bul- „ bus, ut omiſſis lupinis & rapulis repente ad illius „ occurſum adſurgeret cynicus ille φυσιφρατίας, & „ repente gulam ſuam proderet. At vulva ſane tan- „ ti, quam in delicatiſſimis cibis poſuere veteres gu- „ lones". Neceſſe autem fuit, cum haec ſcriberet *Salmaſius*, ut ipſi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergenſis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus ſuffulſiſſet, quod inde quo-

que

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῷ πωγωνοφόρῳ κυνικῷ τῷ βακλροπροσαίτῃ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ [h] μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μ' ἢ πρῶτον ἀπέχελο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετιλύ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[e] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ὃ πίνυτον ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἥπτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔπραγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν [h] ἀρετιλὺ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπλουτε θεὰ, μύνη πολύτε δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιταμένη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεϊ.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίη πόμα Βάκχου.

Τοῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδομεν male *Vat.* *d* Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* *e* Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* *f* Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. *g* Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. *h* Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στρυφνὴ, *auſtera*, *adſtringens*. quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ὃ poſt στρυφνὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J. P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στρυφνὴν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πίνυτον ob caeſuram producitur. Nec στρυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἐπίχω. *J. F. R.*

6. Στρυφνὴν] Marg. *Wech.* στερὴν, ἰσχνὴν, αὐστηρὴν, πυκνήν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J. F. R.*

Στρυφνὴν] Στρυφνὴν νόον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τὸν νοῦν maſculinum eſſe? *J. F. R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοὶ. E. βόλβῳ πικρῷ. *J. J. Wetſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo cum ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i. e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J. F. R.*

XIII. Μισόπτωχε θεὰ] Podagra. *J. Br.*

Μισόπτωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J. P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτε ποδὸς μοῖραν λιλογχὲς βάκτρον. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τοῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J. Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J. Br.*

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται ἐδέσπολε.
Τοὔνεκα [a] κἀ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οὐδόν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egeſtatis furioſum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, κἀ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
Νῦν δ' εἴπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· ἃ δέομαι γὰρ
Οἶνος τοιοῦτος, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Saepe merum mihi miſiſti, gratesque peregi,
Sparſus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas poſthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adſcriptum: ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίσσαι τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαι ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Ἀχάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἄν τι *Vat. Gr.* ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα κἀ] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον οὐδόν. quae ſcriptura merito arriſit *Salmaſio.* ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati poſtes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non inſolitum eſſet. Simul *Homero* ſaepe celebratus χάλκεος οὐδὸς reſpicitur. *J.P. D'Orv.*

Πενίης — οὐδόν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque noſtrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἄν τι πλούτου. In alio codice ῃ in raſura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, niſi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' ὑπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Γρ. προπόδεις. At qui προπόδεις vel ſenſui vel metro congruant, non perſpicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν — (quod ſupra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J.P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, ſubaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut ſic: τέρπῃ δ' εἰσερχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infeſtas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & ſimplex expoſitio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (ſcil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non ſemel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inficetus. *Obſop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ὑπλοφορεῖν ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum podagricorum tantum reſpici crediderim, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. *J.F.R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Παίζων λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς ἐ ἀσελγείας ποδαγρῶσι. κἀ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες ἐ γαστρώδεις, κἀ πανχύκημοι, κἀ πίονες ὑπὸ ἀσελγῶς.

PALI-

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi ſequentes, Luciani non ſunt, neque Graece ſcripti etiam: ſed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praeſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBſecro te, ô Charon, ſine me ut jam navim conſcendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectaſti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipſe ſum. Sed crede coeleſtium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & oſſa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque inſuper ſolennia ſtatuerunt. Quare te oro, ô juſtiſſime Charon, patere tandem ut ingrediar. ſic proſpera ſemper ſit navigatio tua, ſit ſolida navis tua, atque inconcuſſa. CHAR. Rem juſtam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis deſiderii? Expectate tantiſper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuiſti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaſti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominaſti, qui & ſuper omnes, quos unquam viderim mortales, viſus eſt mihi ſingulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magiſterium: Par enim ſibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares ſit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jam dudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque ſedis tuae. Neque licebat tibi ſuccurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam niſi humato prius corpore tranſportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, ſubjectusque alienae poteſtati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias neceſſe ſit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, & meum relevare dolorem ſalva lege officii mei poſſum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perſpiciebam tot te graves aſſiduosque labores perferentem ſine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis ſolent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri poteſt, ſi angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam ſuſtinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus ſciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Fruſtra propter me dolebas, Palinure: nam nihil moleſta mihi eſt ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque ſenectus eſt mihi? Memini haud unquam ab ipſa, qua jam omnium annos ſupero, longaeva aetate mea pertaeſum me eſſe laboris mei, qui quotidie inſto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi perſuadeas. Eſt enim communis hic morbus mortalium, ut ſortis ſuae quemque diſtaedeat ſemper, vivatque contentus nemo ſtudiis ſuis, laudent vero longe, ac

beatiores existiment omnes, qui diversas a se artes atque actiones sequuntur : verum falluntur maxime opinione sua. Nam si recte intueri velint, cognoscent perspicue, nullum esse in vita eorum statum, qui non magnis scateat miseriis, quem non magnae gravesque perturbent undique molestiae & vexationes. Et si detur aliquando, ut alter in alterius studia transferatur, quam videas tunc sua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accusabat : contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque si bene consideres, Palinure, non est ita gravis mea conditio ut censes, neque propterea quod nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem secutus, dego contentus ac laetus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quod desudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant potestate : non ipsum Ditem, quamquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiae, & majores forte, quo & majore regiminis sarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet : mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat : quod liquido tibi probarem, nisi quod vereor ne taedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. CHAR. Imo summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non est tibi injucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriorem ullam, quam nautarum sortem : quod tibi facile persuadebo, si animadvertas, quos aestus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas, quoties eos torqueri fame & siti; quoties squalore etiam teterrimo consumi contingat : si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub divo semper, & inquietas : taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium : quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil est in vita dulcius) conjugis sobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta navigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitae usque discrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod saepe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est, qui idoneus magis quam ego testis adhiberi queat : qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quae me ex Sicilia in Italiam navigantem invasit, tam saeva atque horrens, ut horrori sit adhuc mihi ejus recordatio. Non possum certe, ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tempestatis; sed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigisset, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortissima, a Diomedis gladio se ereptum extitisse. Crudelem equidem tum illuxisse omnibus ultimum, neque ex numero nostro quenquam putavi evasurum, non ipsum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe dissectas, ad summumque pene exitium adductas, nescio quae vis illa nisi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras : haec ea ipsa die resciv. PAL. Quo id

mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Hæccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel *parturi*tionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo satis unquam meo judicio enarrare possit, sed magnum doloris argumentum praestant, & gravissimas caedes, & ingentia quae saepe propter corruptas uxores bella exarserunt. PAL. Hoc plus quam vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam præ miseratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidisse ea praeditas honestate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi esse confiteor, sed eas quidem quae optimis honestissimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis sobrios & castos mores: quae sanctis parentum suorum exemplis educatae, vitam instituerunt: peccare castigatae, sapienter ad mansuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compositumque regimen rei familiaris. Quae se a thyasis, saltibus, jocis, quae se a spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra sanctitatem, quae malis institutis, perversisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, assuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quae praeterea oculis suis hauserunt matrum praesertim obscoenitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis instituant moribus, vel sancto invitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsae consecrasse videantur. Et quae secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur scelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam ostendant suam, pudicissimae tamen in vita habeantur! Quantas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscoenos amores, quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes! At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quasi pudicitiae principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes scribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam castitatis fideique earum sempiternam. An haec tristia & amara esse censes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea severitate & acrimonia recensuisti, ut caetera laeta, fausta, deliciarumque plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidissem. CHAR. Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum usum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod si ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante pervenisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis degustavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, quæ plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint inimicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare; discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectæ sellæ, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiæ commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suæ si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantæ istæ eorum deliciæ, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quæ distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quæ quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curæ & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quæ sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos præ caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatæ naturæ Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quæ pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illiciat eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suæ gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quæ plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

surgi sibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes suas, & rerum bene gestarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi potest quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere potest Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui se certo invisos omnibus esse sciunt? A quibus si laudentur, si audiantur, si sibi assurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel assentationis vel timoris caussa id fieri? Quare non est ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorsio magis quam exhibitio. At vero dulcior is est qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera ista gloria, verus iste honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video caussam cur tantopere imperia desiderentur, desiderataque conserventur: nisi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, ædificiorum, oppidorum, acquirere possit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaestum & majorem rerum cumulationem dulcescat. Ita quum tyranni super omnes plus possideant, super omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis tristia sint atque peracerba. CHAR. Neque istud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati vitæ sufficiat. Is abunde est locuples, propter honestum, quod facilius implere potest, desiderium: quod quum & impleverit, liberatus est ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiscit, pluribus indiget, quia perseverante acquirendi insatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis crescit multarum rerum possessio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non est judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: sed vel rerum magis implemento, vel necessitate. Nam si multitudinem excedunt sumptus, quomodo potest is credi dives, qui minus habet quam necesse esset? Quare cum necessitatem saepius magnam patiantur qui tantam imperii molem administrant, indigentiores etiam putandi sunt privatis hominibus: quibus licet tenues sint opes, at necessitatibus saltem suis vel pares sunt, vel superiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaestoribus suis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti sunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum suarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos saltem homines liberos esse constat, qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & attentius omnia intueri possunt. Dicamus vero curas & labores quos in administrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros esse necesse est ad sustentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque distribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hostium tum populorum suorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta soliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus est tanta valetudo, tantum robur, qui se tam vasto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus est adeo æquabilis & moderatus animus, adeo perseverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quassari, nunquam quoque confringi possit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem esse, vel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: vel Plutonem, tam lati tamque immensi regni tyrannum? Intelligo, etsi taceas, quale de hoc sis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum suo statu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos conciſat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus feliçitatem. Nam ſi me deficere contingeret hûic navicularío miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas poſtea luci reſtitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Reſtant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam iſtud credam, poſſe his quæ modo dixiſti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non poſſum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidiſſimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidiſſimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam ſoleo, demoratus ſum: ſed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua ſunt dicenda, proſequi poſſis. CHAR. Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te ſcire velim, quod plurimum miſeram reddit mortalium vitam inſtabilitas ſcilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam ſibi polliceri queat. Quomodo is beatus cenſebitur, cujus ſummam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis diſturbatio violare & auferre poteſt? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia ſint, nulla tamen infirmior ſors eſt atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo, major eſt proinde, quum mutari eos contingit, caſus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, everſiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaſerit, qui non vel regno depulſus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & peſſima morte caeſus vel peremptus ſit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (ſi tamen illa felicitas appellanda ſit) tam triſti poſtea tamque amaro fine conſumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales ſubjectos malis eſſe, ſenſimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita ſit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique præſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſſimus haec regna penetravit: perfregit fores, invaſit regem, exterruit reginam, quam & ante ſocii ejus rapere adorti erant, abſtraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concuſſit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipſos judices fecit: me quoque non modicum laeſit, quem erepta cymba conto hoc meo percuſſit, impulſumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc deſolatum iri barathrum totum. Credidi tunc ſupremum Plutoni finem adveniſſe regni ſui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad ſuperos, quam tartareum canem: ſed paulo humanius cum eo actum eſt, quam opinabar. Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt: neque tamen ita conſultum eſt, quin tricipite cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quod ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuiſſem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi poſſit. privatus etiam fuiſſem rege meo: ſed quotquot alios voluiſſem reges, procul dubio inveniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſervitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quod pro vetuſto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amiſiſſet: quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ ſupra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus suis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum tristius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum suorum. Vidit eversam funditus & incensam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipse quoque, quod ultimum restabat illi senectutis suæ solatium, Pyrrhi ense confossus, & crudelissima morte consumptus est. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac scapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem suam seriatim perdidici. Notus est abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo casu non potui non dolere: notus est Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota est caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota est infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc descendisse, quam illo: quo ita lassatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba sufficeret plane. Quid opus est tibi monitore ad aperiendas eorum miserias, quas tu subjectas oculis tuis habuisti? Quod si pro angustia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus crescceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud possum, quod certo scio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidisse unquam tyrannorum huc descendentium (descendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & sanguinolentæ alicujus mortis horrida signa præ se ferret. Ita mirum est videre tot ac tantos necatos, confossos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc se tantis in malis tyrannum unquam esse optabit? Quis imperia assequi quaeret, quæ jam certius certo cognosco magis fugienda esse, quam Medusaeum caput? CHAR. Audisti quibus apud superos tyranni malis torquentur: sed si intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorresceres & longe magis eorum sortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, scelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita esse? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum est igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum post mortem & respondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: si tu, Palinure, artem tuam navicularem vivens male exercueris, si in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiseris, si inaudiens dicto suo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, similes poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, scio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, nisi somnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me gessi. Nam magno in periculo navim simul & dominum, quem vehebat, meum reliqui; nisi vigilantior ipse & cautior melius sibi consuluisset: sed poenarum satis tum ob hoc crassum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimisero, ad severos judices nostros, qui examinant & censent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, scrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ subjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam statuent. Nam quum somno peccaveris, aeterno etiam te somno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: nisi gravius sit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non sit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo nisi somni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque asinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris gravissima existimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum stridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

boſi, inquit. Non enim decet ſervos Deorum cauſſam ſuſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle ſuadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa ſua gladiatoria oſtendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculſi metu, fuga ſibi propere conſuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias ſcalpro, aut Archimedes horoſcopo, aut caeteri inermes adverſus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis ſuetos, bello ad ſeſe tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipſis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, deſertam, pugnis ac calcibus totam confregere, veſtes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conſcendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, menſis elapſus eſt: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adſint. Quid? Igiturne vero aliquid ſemper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus ſuſcepit curam dudum, ne cucurbitae ſiti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi ſumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui ſemper apud Deos ipſos interpres extitiſti, ut cauſſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio, te ſupplex oro. In te omnis mea ſita eſt ſpes atque expectatio. Da quaeſo operam, ne dum a vobis excludor, ipſis quoque mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametſi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere noſtra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem cauſſam te adverſus Fortunam ſuscepiſſe. Nam & Jupiter ipſe, ut caeteros omittam Deos, cum ſe ob accepta beneficia nimium Fortunae debere ſentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis aſcenſum praeſtitit: atque ubi velit, valens ſua armatorum manu ejiciet. Qua de re, ſi ſapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum ſit, latebis. VIRT. Aeternum latitandum eſt. Ego & nuda & deſpecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Baraterio dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χριστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant* ἐξισωταί, *& voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul caussis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam insectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia insectandi libidine non abhorreat. Olim enim effecisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi* 164. *Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. *Grabii*.

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat, quod non illo imperante ſaevierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quiqui tam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (a) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. *Ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δι' ὕδατος ἡμᾶς ἐνεπαίκισεν, κ. τ. λ.* His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur *Γαλιλαῖος, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας*; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter *περιφράζει*. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor, (ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.) Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(a) Quin urbis *κατ' ἐξοχὴν* mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse :* Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oratulum recitat Cleolaus :* πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν, κ.τ.λ. *Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Cesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est καταφύγετον. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ χθὼν Ἀραβίας, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supersest argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisse deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτάγε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM ὀνειροκριτικῶν scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : οὐ κατὰ Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ τὸν ΕΦΕΣΙΟΝ ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. IX. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 2. Ita in Persii 5. 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus* quas assentatorie in majus extollerent Poetae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (*a*) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia xxx. minimum anni intercesserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (*b*) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (*c*), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (*d*) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (*e*), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κακογλύμματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(*a*) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(*b*) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(*c*) Lib. de anima c. 36.

(*d*) Bibl. Gr. 4. 13. p. 402.

(*e*) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet: οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adscripta, & post ab aliis repetita sunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, si generatim illud spectes, ut ad irridendam cum superstitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus insit, si dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid si vero insuper negem, illam saltem dialogi hujus partem, ubi vanissima spe tot victoriæ, triumphi tot spondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam sententiam amplectare, contigit, cato illi Samosatensis naso ex asse convenire? Certe a prudentia non tantum viri, sed a magna ad credendum res etiam satis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie sunt Luciani, similitudo, tantum abest ut a me negetur, ut potius paullo ante ea usus sim ad probandum, Trajani aetate non videri scriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxisse, imitatione nimirum, satis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus nostris constare volenti potest, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua persequemur.

XIII. Victoriam de Persis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipsam esse, quam celebrat sub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos supra laudavi, viri doctissimi, aliique complures. Quibus assentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod secus factum oportebat, si ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium administrasse, notius est, quam ut dici a me debeat. Nec est quod Lucium Verum solum celebrari dicamus, qui nimirum solus id bellum confecerit, solusque gloriam inde sibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia sunt gesta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut testis est JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam est paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) testimonio potest, triumphum pariter utrosque celebrasse. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae sibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum est Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est.* Illud forte dici ab adversa parte posset, Imperatorem Verum, cum ista scriberentur a Luciano, jam tum fuisse extinctum, solique adeo Marco hic applaudi. Et sane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artissime. Sed certum est, intercessisse aliquot annos inter triumphum istum atque mortem Lucii: nec quae scriptor brevitatis studiosus narratione conjungit, tempore ideo sunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaestione careant, apud eos certe, qui aliquam cum historicis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non possum quin adjiciam, non videri Cleolaum nostrum, qui sui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut distinctarum magni imperii partium, suosque sibi regulos habentium) mentionem fuisse omissurum, cum de futuris audacter adeo spondeat, si modo materiem epinicio illi tum praebuissent, quod Marco imperante contigisse modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale esse meminerimus, ut si nihil etiam sit, quo labefactari convellique possit, (quod tamen minime ita se habere, est, puto, luculenter a nobis ostensum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίφασιν nihil obstare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere statim necesse est, si vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non possit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perduravisse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob causam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες, inquit, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: δυστοκεῖ γὰρ ἡ πόλις, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, ὀξυδερκέσατα νοεῖν illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: Ἡμῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν· & paullo post: τοῦτο ἐμοὶ τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ κατακτήσεται. Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi praeluisse Lucianum, praevias persecutioni κωμῳδίας memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

constare potest, tum ipse indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo post laudabimus, novam sententiam defendendam suscepérit, scriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Persis Odenathus retulerit. Quae deinde pro nostra dicemus sententia, ea huic conjecturae evertendae putamus sufficere.

XVI. Perduxit nos ordo disputationis institutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non esse foetum Philopatrin, colligi posse putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem suadeant, his subjuncturos nos esse diximus. Ad hanc igitur classem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctissimos, disputata sunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani scriptis, Christianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digressiones, quas vocant Rhetorum filii, perspicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptissimis declaret, quo ipso, quanquam interdum non taedium lectoribus, si qui sunt delicatiores, creare non potest; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima discas, ad omnem historiam, populorum ritus, clarorum virorum pernoscendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis disciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipsa ratio est, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniissimum, opera ejus summo possint jure vocari. Profluxit ista scribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui est ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam superans: partim, (non est enim infitiandum) ex ostentatione quadam, Polymathianque demonstrandi studio, quod quidem in Sophista, id est eo, qui dicendi artem pro genio seculi profiteretur, non ferri facilius poterat, sed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere secta, hominum fere genus nullum est, cujus non historiam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα consignata ab eo literis deprehendamus: Philosophorum autem cujuscunque sectae, rhetorum, adulatorum, parasitorum, divitum, pauperum, senum, juvenum, superstitiosorum, atheorum, Romanorum, Athenienssium, Scytharum, impostorum, histrionum, lenarum, meretricum, militum, rusticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorsum ista disputem, quaeret fortasse aliquis? Nimirum ita rationem subduco: quia Lucianus ostentandae occasionem doctrinae nullam solet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, sententias, verbis cuique rei propriis & quasi solennibus describit: probabile non videri, si tantam habuisset Christianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam prae se tulisse; atque eo magis, cum occasio in his ipsis, quae habemus ab eo scripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Christianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pseudomantin illum ab oraculo suo Atheos, Epicureos, Christianos omnes removeri procul jussisse tradit. Verba ipsa subjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abesse voluerit, declarat, sed de nostris tacet, nec rationem ullam cur exesse illos sacris suis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a se paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Christianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium disciplina petitis utitur ad res ipsorum designandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Christianorum miscere negotia videtur, & in universum ita loquitur, ut satis appareat, neque libros sacros legisse unquam, neque etiam aliunde sanctissimae disciplinae rationes satis habuisse cognitas atque per-

(a) In *Pseudom.* c. 38.

(b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (a) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλλήφθεὶς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a Jo. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας* & *γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (b). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *θιασάρχην* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Paulli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἐνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἐνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (c). Ad verba (d): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ὄφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(a) c. 11.
(b) e. g. de *Sacrif.* p. 369 T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(c) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(d) p. 570.

Palaestina hominem, novorum auctorem mysteriorum, spretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipsamque adeo mortem, subire non recusant, ut potius ultro eam deposcant. Praeterea pro fratribus invicem, sic jubente primo illorum Legislatore, se habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter superstitionem suam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magistratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis suis legunt, si qui autem sunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges suas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (a). Christiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caelestem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui est lux incorruptibilis, invisibilis, incomprehensibilis, creavit, (ut didicerunt a Mose tardilingui) cum alta nox abysso incubaret, lucem, quae tenebras & vastitatem illam omnem abegit: tum terram super aquis stabilivit, caelum expandit, stellas formavit, cursus earum disposuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non essent, ut esset aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur singulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris describit, ac retribuet ex justo singulis, qua die ipse constituit. Praeterea per aquas sese renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum vestigia collocari credunt; quidam etiam in tertium se caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec si quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata sunt, conferat, simulque illud consideret, verbis propriis & ex Christianorum disciplina, quin ipsa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti solent nostri homines, loqui, cognoscet profecto, Lucianum ut de re parum sibi cognita, & quam non nisi aliis temere narrantibus audisset; hunc vero, ut qui aut ipse coetibus Christianorum interfuisset, aut satis accurate omnia pervestigasset, de hac secta exposuisse.

XXI. Petrus Daniel Huetius, *Demonstr. Euang.* 3, 20. postquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Christianorum essent dicta, laudi ipsis esse potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inscribitur Philopatris, & Luciani nomen prae se fert: Christi quippe & Christianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypsi Johannis, ex actis Apostolorum, & ex epistolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Christum appellat Chrestum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam disputasset, concludit: *Ex Christianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani scriptis elucet, colligi potest, eum alterius esse auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adscribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Christi siquidem & Christianorum *nominatim* meminisse dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chrestum* pro *Christo* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio respicit vir summus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκαράττουσι; Respondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis districtus secure nimium secutus est Huetius: *si quidem & inter gentes* Chrestus *fuerit.* Neque vero is ego sum, qui Chrestum & Chrestianos pro Christo & Christianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a nostris, omen accipientibus, dictos fuisse negem, sed illud dico, non videri Triephontem Christum vel Christianos verbis, quae modo adducta sunt, significare, tanquam proprio nomine voluisse. Di-

xe-

(a) c. 12. 13. 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὡς ἔασιν ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Christianorum Deum ac religionem sese convertere, ut *& ipse inscribatur in caelestibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εἰ πάντα ἀναπεπλεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν, (supra enim jam de libris caelestibus, & in iis inscriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε, & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus, & in librum illos BONORUM inscribat? Quidni inscribat*, respondet Triepho, *si modo BONI sint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis scriptores, praesertim eum, quem noster est imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης ἀπὸ γε τοῦ σχήματος, *Nam frugi esse appares utique ex habitu?* Praeterea nescio, an exemplo probari possit, χρηστὸν dictum pro Christiano. Nam Christum quidem ipsum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat, pro genere hominum, quod plures sub se complectatur, vocem poni, & hanc esse verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *si modo contingat esse inter Scythas aliquem &c.* Nec Christi igitur, nec Christianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri censeo ; quod quorsum pertinet infra videbimus. Hic illud notari velim, quidquid etiam de Chresto sit, Lucianum ita non videri scripturum fuisse, cum Christianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuisse, ex *Pseudomanti* pariter atque *Proteo* satis constet.

XXII. Venio ad argumentum satis firmum, ut ego quidem arbitror, sed quod neque tractari bene, neque intelligi nisi ab eo potest, qui ad ingenium his rebus aptum usum etiam aliquem adjunxerit. Modestia hic nos decebat, cum primum scriberemus ante hosce XXV. annos : versabatur enim in animo illud LONGINI s. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit, annotationes nostrae testantur : & non exstabat, cum haec scriberemus, index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare ista oportet, recentes sumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortasse aliquis, agnosci a nobis posse vocem & sermonem antiqui a triginta pene annis sodalis, quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris esse debent, quam si quis dicat, lubricum esse quod a stilo sumitur argumentum, & similes huic loquatur sententias. Sed in rem praesentem veniamus, &, quantum ejus potest fieri, argumentum, quod melius sentitur & gustatur quasi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS, non esse Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis stili, quas paginis omnibus dicit occurrere. Istae vero stili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato, infeliciter sublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non assequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητος incidit quam saepissime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis, qua de caussa indutae leonis exuviis simiae simile interdum fieri necesse est. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum stilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in suos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, sed quasi flumina, adeo quidem, ut cum male quaedam applicasse videtur, vel inflexione depravasse, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli caussa adferam : est Euripidis versus decantatissimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν ; Ἡ φρὴν, inquit, (*a*) σοὶ ἀλγήσει, ἡ δὲ γλῶσσα ὅσα ἀνάλγητος. Quam festive illud Homeri (*b*) :

Ὡς φρήτρη φρήτρῃφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις ;

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9.

(*b*) Iliad. B. vers. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (*a*): ξυναρπάσωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγει, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕβλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Proponticle excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀτίσωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἀπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (*b*) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἦ οἵη πὸτ' ἄρ' ἦγε Ἀριστανέτου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευνηθῆναι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελανχρόοις, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὄρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιάσῃ καλῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ἴσκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(*a*) Anach. c. 1. (*b*) c. 41.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις ſibi velit, non apparet: ſi legas θέμιστι, & ſenſus concinnior paullum erit, & metrum hac parte conſtabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & poteſt reponi, ſi tantum μὲν poſt κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνειόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaeſtico Ariſtophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora ſ. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas,

Metro erit conſultum; ſententia ut non ſit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis ſuavitatis Poëticae videt. Quam abſurdum illud ſit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi verſus non facit, utitur Auctor, malo ex ipſius lectione dialogi, notationumque noſtrarum cognoſci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauſeam lectoribus, ſi qui fuerint, creari.

XXIV. Copioſus mirum quantum eſt Lucianus, & varie unam rem, ſi ſaepius recurrat, effert. Hic noſter autem, quanquam copiam aliquam affectat, & ſub initium ſtatim, tum alias etiam exergaſiis utitur: tamen quaſi effuſa ſemel omni ſupellectili, eo ſubinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconſulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra verſus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis verſibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem diſtant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςτε ἐάτωμεν τούτους. ὥςτε ἔαται καὶ ταύτην. ὥςτε ἔαται ἅπαντα. ὥςτε ἐάτατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λῆρεῖν ἐάτωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad oſtentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως compoſito, quis ferat? Creationis Univerſi hiſtoria bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente neceſſitate, narratur.

XXV. Hiſtoria porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehenſi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeſo impedita eſt, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indiſſolubilibus cum Venere vinculis conſtrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore ſilentibus, equeſtris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a muliercularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ σῴζει τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptiſſima, ut in qua per quatuor verſus αὕτην ſemel, ταύτην ter repetitur, & quae ſeparanda erant, pueriliter miſcentur. Quae illa quaeſo inſania eſt, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura ſibi Critiae narratione, & is tamen ſtatim poſt jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo exiſtimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipſum locum. Statim ſequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντισῴφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel ſimile eſt omiſſum. Parum etiam Atticum hoc eſt Lucianeum, illud eſt, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non ſingulare verbum, ſed plurale conſtruitur. Quae hactenus a nobis allata ſunt, ſingula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris ſcripto poſſe occurrere, longiori praeſertim, non nego: poſſim enim quam plurimis praeſtantiſſimorum hominum locis, ubi ipſorum humano errore, (neque vero librariorum ſemper a talibus culpa abeſt) aliquid peccatum manifeſto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo*, (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem, Arabiam & Suſam brevi vincendam, ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. P. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Pvecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim poſt fluctuationem aliquam ponit, referri poſſint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo noſtro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Perſicæ tempore, quemcunque demum illi annum aſſignes, collegam habuit poteſtate ſibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum obſervabatur, neglectum a Sophiſta famelico, quod genus plures adulatione complecti ſolet. Deinde ſenex illa tempeſtate fuit Diocletianus, eamque cauſſam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud poteſt confici. In fine Philopatridis autem non ſibi tantum, ſed liberis ſuis ad felicitatem ſufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum eſt in ſene imperatore dicere, qui ſibi Caeſarem jam aſſumſerat. Sunt caetera in illa parte hiſtoriæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris ſummis diſputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad noſtram cauſſam pertinent, controverſiam, quod ſciam, non habent. Sed puto, ipſum Moylium, ut erat vir in ſumma doctrina candidiſſimus, ſi viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, ſua ſententia relicta ad noſtram tranſiturum eſſe.

XXVIII. Occaſio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, ſcena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc ſcenam Conſtantinopolin, Chriſtianorum μέγαν οἶκον ἀνάκτων, ut ille ait (*c*), fuiſſe ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata ſunt βαρβαί τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέσρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ δλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον ἀνέχήτουσι, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipſam Propontidem & auſtrum, a tergo Euxinum Pontum & ſeptentriones habent. Si enim ſpiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita ſe habeant, fieri non poteſt. Igitur ad Boſporum Thracicum res geſta eſt, ſeu anguſtias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Conſtantinopoli. Non improbabilis autem conjectura eſt, hunc dialogum in ea ſcriptum urbe eſſe, quæ tum caput rerum & ſedes eſſet imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis ſolet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Conſtantini profuſum aedificandi & exornandi eam urbem ſtudium, Byzantii fuiſſe, mihi non fit veroſimile, licet moenium robora olim celebrata ſint. Neque Aegyptii menſis nomen, Meſori, ab hac me ſententia poteſt dimovere; quare enim eo utatur Auctor, ſatis puto, eſt ad c. 22. indicatum. Si igitur in Conſtantini urbe ſcriptus eſt Philopatris, certe actus eſſe fingitur; non poteſt non ſaltem Conſtantini aevo eſſe ſuppar, Luciano autem ſesquiſaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus eſſet, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud poſſet imbui, ab auctore dialogi imaginem Paulli Apoſtoli in templo viſam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non ſolitas: conſequens igitur eſſe, ut poſt id tempus ſcriptus ſit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO aſſumtum, apparet. Illud forte majorem ſpeciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum ſeu baſilicam deprehendere ſibi viſus eſt in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείσας περιπυκλωσάμενοι, ἐς χρυσοροφῆ οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Perſ. c. 18. qui etiam paſſim *ſenem* & *ſeniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiſcum Numeria. c. 14 miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiſcebatur imperium, i. e. A. CCLXX, ſe poſt multos a ſe apros interfectos nondum conſecutum eſſe promiſſum ſibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionyſ. Perieg.* verſ. 355.

(*d*) Quod viſum eſt *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A. C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπιπεπωφότας καὶ κατοχλωμένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aerae vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde causae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomediensi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταστιώμενοι· πάλιν κἀνταῦθα θεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμπε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsae Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Ablancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano ſcriptoris, aut antiquiſſimi indicium credimus: cum vero antiquiſſimum non eſſe, vel ſolus Artemidorus in eo laudatus arguat, conſequens eſt ut recentiorem dicamus. Sed & hanc diſputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάτχολος μαθηματικὴ vocatur, inſolito bonis ſcriptoribus duplicandi ſeu componendi genere, & neſcio quid affectatæ fucataeque dictionis ſapiente, quæ ſeculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a priſtino candore deflectentem irrepere coepit. Ξυνωρὶς apud antiquos, quantum conſtare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud noſtrum in fine dialogi ὦ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni ſcripſit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Baſilii amicitia, & ſaepius deinde apud ſequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipſo fine libelli poſitum ex Nazianzeno illuſtravimus. Sed de uſu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta ſcriptorum Graecorum copia poteſt, quibus legendis vix aetas ſufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis ſi non ſoleat ſcripto omnia obſervata ſua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quæ ſingula quidem poſſent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis eſſe impudentis, omnia velle repellere, praeſertim ſi quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin ſit, quo ſententia, quæ hoc modo probatur, everti poſſit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quæ dicere mihi propoſueram, caput, idque in tota hac diſputatione praecipuum. Nempe ſub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant noſtri, vel Apoſtatae imperio, & eo quidem tempore ſcriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Perſicæ ſucceſſu Conſtantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophiſta & ipſo, Lucianeo certe more, qui Chriſtianorum ominibus praedictionibusque exploſis, Imperatori victoriam Perſicam gratulatus, felices porro ſucceſſus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum iſta ante hoſce xxv annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam ſolent ex hoc dialogo oſtendere. Hoc jam opus eſſe non puto. Niſi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, fruſtra veniam mellitiſſimis etiam verbis poſtulem. Quare ſtatim ad probandum quod ſuſcepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminiſſe te, mi Lector, velim, ſupra probabile admodum factum a nobis eſſe, in Conſtantini urbe, quæ jam tum ita vocaretur, ſcriptum eſſe Philopatridem. Nunc addendum hoc eſt, nunquam auſurum fuiſſe gentilem hominem, Chriſtiano Imperatore, acerbe adeo Chriſtianos, & ſcripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque ſibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque ſuppliciis in gentiles, ſi quiete alias ſe gererent, animadverterint ſanctam noſtram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuiſſe paſſuri, ut aperte quis illam conviciis proſcinderet. Si enim capital eſſe juſſerunt Conſtantius, Theodoſius, Imperatores alii, ſi quis gentili ritu ſacrificaret, aut haruſpicinam exerceret (*c*): ſi capite puniendum cenſuere Theodoſius & Valentinianus (*d*), qui ſervum ſeu ingenuum, invitum ſeu ſuaſione ex cultu Chriſtianæ religionis in nefandam ſectam ritumve traduxiſſet: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Chriſtianis eſſet auſus? Relinquitur igitur, ſub Imperatore Conſtantinopolitano, qui idem gentilis eſſet, venenum ſuum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniſſ. 1092. ξυνωρὶς τέκνων. Et tamen puto, uſum noſtri auctoris ſuo id eſt quarto ſeneſcenti ſaeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & ſacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apoſtatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12–29. res gestas Juliani, ἐτέθνεων, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας κατασήσας ἐσχάτης. Et c. 28. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ὀχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβοημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, οἷς ἔδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda. & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στηλιτ. II. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus solliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄκρου· illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐαλογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου φυγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν στρατιὰν ἐπὶ Σούσους ἐπινῆσαι Περσῶν οὐκ ἐχόντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur: ἄδει μὲν, ὦ παρόντες, ἄπερ ἠλπίζομεν ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νῦν καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐναίων γῆς Ῥωμαίους ἅπαντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμους ἡμετέρους κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν φόμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἄκουσον ἡγγελε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἠδόμεθα, πιστεύοντες, & δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*): nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita sua p. 45. A.

(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt: de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Bulentarum illis attributum*. Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περινοουμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris EZ. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐνδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum: ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetæ, jejuniis, vigiliis maſis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetari multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχὴ τὴν πό-

λιν

(*a*) Apol. *pro Merced Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 213. n. 3. p. 267.

λιν καταλήψονται, τὰ κρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. Dodwellus, ita se rem habuisse, e Tertulliani Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi Dodwellus mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac ratione Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. Eusebius enim (*a*) & Hieronymus (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut Dodwellus interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneretionem defeciisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in Gregorii Nazianzeni *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita Libanius (*e*) speravisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speravisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ut-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt : *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiæ horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet : *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicæ) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & pernicioſum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes : & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quæ a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid ? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quæ in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quæ fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, ἐγὼ δὲ, subjicit, τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μιᾷμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς Φράσω. Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν. (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quæ ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumelioſe Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochiensium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspicioſa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum causse meæ & sententiæ praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (a): Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (b) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, imposuti mentionem injecisset: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviss Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (c), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS d), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse sufficerit, Κωνσταντῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλέσας προθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ ἐπαθόντων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(a) Voce Ναζωραῖοι.

(b) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(c) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δύο φύσεις ὁμολογούντων ἔχειν τὸν Χριστὸν κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Mayium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem novimus, qui Galilaeorum appellationem instaurarerit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(d) Orat. 111. quae est invectiva 1. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: *ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ Φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα διατάγματα κ. τ. λ.* Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus *ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους*, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe *τούς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν*. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. *Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἀνέγραψεν αὐτῷ* (Trajano) *λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς Φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπισεγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει.* Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem inciderit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A.C. 56. n. 3.

(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. xx. p. 212.

(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.

(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de *τοῦτο* hujus epiſtolae vel *γνησιότητι* diſputantur apud *Baronium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum pluralium de uno Trajano.

(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.

(*f*) V. *Τραϊανός*.

(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἐπισκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam ficulneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Iov-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐσκέπασαν αὐτὰ μύθοις παραδύξοις, ἵνα ἀφ' τῆς παραδύξου, κὴ ἀπεμφαίνοντος τὸ πλάσμα φαιρεθὲν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς τῆς ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄπιστα & ὡσεὶ ὀνείρατα ποιητικῆς Μούσης ἐνθυμήματα vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῆς ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E. 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀστασίαν Deas comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lipsi.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδικῶ συνεχῶς ἐπισέλλων, ἀντεδικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quæ Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam, ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quæ non iisdem pene verbis in iis, quæ Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſupersedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quæ in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quaſi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quæ utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quæ cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligar, niſi quis utraque συγγράμματια inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publice propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendæ nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam deferendæ; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, ſed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem Tho. Eckardi viri ſane docti, &, quod aeque magnum eſt, modeſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſculis contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum nihil ſit, ad quod non vel in annotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator, III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252,
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, ſ. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpſionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polyſtrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diverſorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Proteſilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Proteſilai. 426.
Diogenis & Mauſoli. 429.
Nirei, Therſitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tireſiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Soſtrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Meliſſa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Muſarium. 295.
Ampelis & Chryſis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philoſtratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Droſe. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëſſa, Pythias, & Lyſias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipſades. De Dipſadibus. III. 234.
Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro ſ. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muſcae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epiſtola ad Nigrinum. I. 37.
Epiſtolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, ſ. Somnium. II. 703.
Gymnaſia, ſ. Anacharſis. II. 883.

H.

Halcyon, ſ. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, ſ. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, ſ. Praefatio. III. 82.
Heſiodus. Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Hippias, ſ. Balneum. III. 66.
Hiſtoria quomodo Conſcribenda. II. p. 1.
Hiſtoriae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Hiſtoriae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hoſpes, ſ. Scytha. I. 859.

Hy-

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia, I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Here.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh. ſ. Caus.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom. Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Eun.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.

Axon. II. *Eun.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoïcus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Herc.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III. *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt.* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Kup. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Laſſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heliodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Hef.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & 2 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Laſſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Lucl.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Hef.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Laſſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Lucl.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *More. Pr.* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hyptcrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iiis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum.* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor.* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi affectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis caussae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Asin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2–6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabulose scripsit Homerus. II. *Hist.* 40. ejus clypeus. II. *Salt.* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praesignificata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poëti, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio auliciis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpsion, Chariades, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom.* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegy-

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando deprae liantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag.* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus; ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Cont.* 23. Ajax alter. II. *Salt.* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Pontica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox.* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Siſinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione vivrent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens*, *Anima*.
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & aetas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antiochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingenioſa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Laſſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D. Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mentis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Neptuno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere eod. *Dial* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Iſeud.* 48.
Arabiam cavam ſerere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Arganthonii Tarteſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticuloſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos Iûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ.* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, olor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi; cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulcra non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 25.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Dear.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Lapſ.* 17.
Auguſtus Aſandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum liſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas, aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed vaide adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D. Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind.* 5.

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 28.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

Cabaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cons.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acheruſius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in ilius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Cheiidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos infectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 2.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 26.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu exſtincti. III. *Diſſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Ziris clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philoſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleonae. I. *Cont.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Lucl.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Gallaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curiosi. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. naturae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. 2. *Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat se ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba faceta. III. *Trag.* vs. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. seq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. 2. *Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Icar.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum meminisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adsuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paras.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt.* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adsuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt milites. III. *Meretr.* XV. 1.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius surdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres consecrat aureos. I. *Cont.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. sq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae τοῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. *Q. Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisci philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

DAdis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 12. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Daudamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam aceusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox.* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poëtica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 28. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Laſſ.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae; adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic profit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Q. Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Gali Herculi, ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 31. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ornarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu exſtinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poetis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines*, *Demoſthenes*, *Salaria*, *Praemia*.
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus.*
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in conſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae*, *nomen*, *honor*, *fortuna.*

Fœmina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronoſ.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo ſe conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipſ.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 31. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aet.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Goaeſi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gym.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poeſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. iftius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii paralitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus causa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem conficit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cons.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diss. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 10.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Meretr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia, Tragoedia.*
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cont.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. disq. e prooemio nolit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historiis omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 54. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus pereunt. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Therstten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Hesiodus a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis paratum suum effecere melioretm. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita.* homines a se invicem diversi. I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines defiguarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Gyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gym.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen, divitiae, aurum, felicitas.*) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione profectus honor. I. *Somn.* 21. (v. *laus, notitia, eruditio, Aeschines, Demosthenes.*)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Meretr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hyrcratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iacere aleam. II. *pro Imag* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Var. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non extinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificantes Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cauc.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacriiegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienfium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 39.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—29. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrorum*, & *statuae*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Philops.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus*.
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus*. Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 225. 179. 239.
Injusti. v. *Mali*.
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio*, *disciplina*, *adolescentia*.
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Merc.* 32. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amillus* fit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 2. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Horo edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18. Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Theseа inservit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Harm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden. ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Juno opum donatrix. III. *Merc.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 12.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf.* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expoſitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paranitus. I. *Tim.* 58.

Lachesis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.

Lerneae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam dici iter actus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19. 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Diſſ.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae σ. actio contra τ. I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob.* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius ictius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. eximinibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. III. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 21. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monitorium. ib. deridet cum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaca, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Sals.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes canicolae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia actionum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendoceus. II. *Sals.* 43.
Menecles. II. *Aſſin.* 49.
Menocrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori ademto reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menocrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 2. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migraverit. ib. 8. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dom. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* fine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſurripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Conv.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Merctr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Medeſtiam finxerunt. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Cleoarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Me-

Maeotis verſutior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aët.* 8. Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cens.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mneſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Moeotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, monte praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cont.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

Naſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix. nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloeciſmus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nycterion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

Obolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Canc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *indoct.* 5.
Olympiae victoribus quaes ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Conſt.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Calliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Conſt.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Conſt.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Conſt.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 1. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Dipſ.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Paeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis inſidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, mulicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laicivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Paraſiticam excoluere multi philoſophi. II. *Par.* 32. ſeq. Paraſitus bello ac paci idoneus. ib. 39. ſeq. it. 51. iſtius nomen unde. ib. 60.
Parcae ſtamina fuſo deducunt. I. *Cons.* 16. ſecus ac natura de vitae tempore conſtituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum*. Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non poſſe. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum*.
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus*, *ſepulcrum*.
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Par. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae cauſſa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formoſus. ib. 3. judex pulcritudinis conſtituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recuſat arbitri. ib. 7. ſeq. ad promiſſiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. ſeq. ejus judicium rurſus. III. *Charid.* 17.
Parrhaſius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrheſia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Parthenope, femina libidinoſa. II. *Salt.* 2.
Paſiphaë, aſtrologa. II. *Aſtr.* 16.
Pater filio amanti uxorem ſuam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noſter vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, auguſtius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque ſuam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria eſt honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum eſt. ib. 5. ut patriae utilis ſit unicuique opera danda eſt. ib. 7. patriae obliviſcitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire ſtudet. ib. 9. indigenis non deſunt laudes patriae. ib. 10. in patria ſepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur paraſitus. II. *Par.* 46. ſeq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus diſtractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conſpecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. veſtes eorum cribro & reti ſimiles. ib. 24. eorum cibus naſturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos deſpicere decet adparatum divitum. ib. 29. ſolamen paupertatis, quod divites mortui nil ſecum ferant. ib. 30. Diviſionem opum a Jove petunt. ib. 31. ſine pauperibus urbes habitari non poſſunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn* 4. & 5.
Pauperum ſolatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis cauſſa. I. *Tim.* 5. ſeq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. ſeq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas ſervitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. eſt perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum ſtatus melior, quam divitum. III. *Gall.* 21. ſeq.
Pauſon pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare eſſe hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum*, *divitiae*.
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 2.
Pelias quid ſperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo ſuperimponitur. I. *Cons.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pſeud.* 6.
Pellem inſidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto ſocero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluſiotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an caſta. II. 2. *Ver. Hiſt.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 22.
Pentheus. I. *Piſc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera ſuſpenſa philoſophorum geſtamen. III. *Fug.* 14. & paſſim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hiſt.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* & ſeq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum inſilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Chriſtianorum ſapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aſpaſiae egit cauſſam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipſe injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Enn.* 3.
Perithoi atque Theſei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Icar.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Perſae demiſſo vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. ſacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Perſarum reges ubi ſint in acie. ib. 31.
Perſeus quomodo pingatur. II. *Pſeud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus ſervatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Meduſae amputat caput. ib. 2. adverſus Gorgonas in certamen exit. ib. Perſeus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.
Perſpicuitati ſermonis danda opera. II, *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protuliſſe Corintho. II. *Q. Hiſt.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam geſtari praeſtat. ib. 17.
Peſtilentia, Athenis graſſans, quando deſitura ſit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, ſaltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinoſa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 18.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Gyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mors miſera. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paraſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Scepticus. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. mult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Ocyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib. Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Dem. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 2.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 2. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 2. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcherrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Mort.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Mort.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Prae-

Praesules quinam Thessalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. seq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conscendunt altissimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, saltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Bosporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aet.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine insigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina respondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem restituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demosthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proserpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protesilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad superos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, saltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. seq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Ait.* 4.
Prudens praesentibus est contentus, nihilque eorum tale existimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Psittopodes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Psyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis spectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Thespin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum sorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo se gerat adversus Apellem absurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. seq.
Ptolemaeus Dionysus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & synonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes suffundi, moderati est animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narcissi. ib.
Pugna philosophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac seq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum studioso. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros semper Diis gratos fuisse. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non semper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praestantissimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare specimina, non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum spectator. III. *de Domo* 2. earundem adspectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. seq. de pulchritudine dissertatio. III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes esse cupiunt, sed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mansuetum. ib. 8. de pulchritudine sua Deae magnifice sentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei studetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulicisagittarii. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Pulicum vestigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnasiis subjiciantur. II. *Gymn.* 28. seq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram gestat summus sacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum destinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit statuam Veneris. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Orestae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. seq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreste.*
Pylius, senex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum supervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, saltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat esse judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. seq. Epirota ab adulatoribus circumscriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices subiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potissimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Isidis edidicit. ib. sequaces ejus. ib. in Aspasiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philosophus. ib. 20. hospes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injuriose dicuntur. ib. fabarum osor. II. 2. *Ver. Hist.* 24. de transformatione istius. ib. 21. quomodo salutare consueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus scientiae. ib. 2. cujas, ubi institutus. ib. 3. transmigrationem animae statuit. ib. 5. aversatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiscitur. ib. 13. superbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. sophista. ib. 18. fabula de Pythagora sacris Eleusiniis interesse prohibito. III. *Pseudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promissa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanissimus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colossis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cont.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poesin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. superstitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Alt.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaethus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaetho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum adficit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando deprecantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum, saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. opo hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat: ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia inaurata e Pataris. III. *Merctr.* XIV.

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piscis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. sapientis a sophista differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Assyriorum pessimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnasse. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia festum septem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronos.* p. 393. seq. otium in hoc festo imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exsecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Astr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni sacerdos & sacrificium. III. *Saturn.* 1. septem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos se devorasse negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. sed senex & podager sponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia sponte nascebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronos.* 10. & 11. Castravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum descriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. scapham dicere scapham. II. *Q. Hist.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vs. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis similes vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hist.* 36.
Sciron, justitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Scyphis se impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta severitas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. sagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhospitales, agrestes. ib. 8. cur sacrificent Orestae atque Pyladi. ib. 5. & 6. seq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non spectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter se fides. ib. 39. seq. it. 61. pellem insidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. supplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo distent ab Alanis. ib. 51. sagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. sagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incursiones reprimi, in votis est. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae sine examine spernantur. I. *Herm.* 34. cui similes, qui uni se plane mancipant, ceteris valere jussis. ib. v. *Philosophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. seq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidisse conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. simulacrum ejus in templo Junonem ostentans colendam, non se. ib. 39.
Semivocalibus secundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pseudolog.* 27.
Septem diebus a templo abstinent qui mortuum sepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pseudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) sepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. sepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi sunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pseud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipsad.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi sciunt dominorum & honesta & turpia. II. *Asin.* 5. serviisse ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo responsum. II. *Pseud.* 27. de eo. II. *Q. Hist.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, saltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr.* 4.
Sidonius, sophista. II. *Dem.* 14. istius quoddam inventum rejicitur, utpote spem praetergredi visum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Astra.*
Sigilla solvendi genera. II. *Pseud.* 21.
Signum. vid. *statua, simulacr. imago.*
Silenus saltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus senex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia est simia, quamvis aurea gestet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii saltare docti. I. *Apol.* 5. simium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. saltare docentur. I. *Pisc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pseudolog.* 2.
Simonides ordine collocasse dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum spectatores ubique respiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt.* 4.
Sirenum fabula. III. *de Dom.* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Sisinnidis & Toraris amicitia. II. *Tox.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, reipublica. ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera iam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt.* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Hale.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc.* 6. Solis boves affati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione. v. *hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Soloecismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. 2. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo extructa, ubi nomen inscripserit. II. *Q. Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equus. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Meret.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae sudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Lucl.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribiigo verborum. III. *Soloec.* 12, &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Susa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rhcae multa similis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major sacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, erro. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Cont.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienses, pro patria mortuus. I. *Cont.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cauc.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Miletius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zenx.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Thersagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Therstites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae duriorjs, III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, serviisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol.* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienses encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Herm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tireſias, ejus loquendi cupidus Ulyſſes. II. *Aſtr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Aſtr.* 11. cur duplicis naturae fuiſſe dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compenſata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & ſapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tiſiae ars. III. *Pſeudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annoſus. I. *Herm.* 50. eum ipſum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philoſophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philoſophi ad cutem rafi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probroſum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris deſcriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae cauſſa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mnetippo amicitiam. ib. 62. ſeq. ejus cum Sifinnide amicitia. ib. 57. litteraturae cauſſa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. ſeq.
Trachon. II. *Tox* 49.
Tragicae veſtes intus pannoſae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharſidi peregrina. II. *Gymn.* 23. ineſt tragoed. ſuum ſaltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale ſpectaculum. ib. 27. in ea ſoloeciſmus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, ſpernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, perſonarum ornatum actionibus dehoneſtantes. ib. 14. Tragoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. ſeq.
Triangulum triplex quid ſignificet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pſeudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & paſſim.
Tricolor gemma. III. *Meret.* IX.
Triephontis perſona. III. *Philopat.* 2. & ſeq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philopſ.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & ſeq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pſeud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conſpecta filii caede, ſe quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet eſſe generoſum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus ſub perſona Megapenthis. I. *Cat.* paſſim.
Tyroëſſa. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25.
Tyrrheni, arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rurſus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop* 2. & 27.
Venus coeleſtis. III. *Dea Syr.* 32. Venu, ejus ſtatuam deperit adoleſcens temerarius. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, i. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus ceſtus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei ſurripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaeſtu ei fit ſacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant ſtudium. I. *Cont.* 21. a Croeſo veritas temta. ib. 11. ſeq. quaedam ejus epitheta. I. *Piſc.* 16. ſociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Veſta. per Veſtam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Veſtis, vid. *amictus.* veſte quidem ſuperbiens, ſcite admonetur. II. *Dem.* 41. Veſtes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim. Pauperum, cribro ac reti ſimiles. ib. 24. ſplendidae nil proſunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum eſt. ib. 16.
Via tutiſſima quae trititſima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis ſine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum ſollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in guttando eo non eſt opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 1. laus moderate ſumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeſchylus tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, ſed creſcunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adoleſcentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non ſemper una habitant. II. *Imag.* 15. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. vise ad eam diverſae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam ſit. ib. 12. eam ſemel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. ſeq. e media ad iſtam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perſeverandum. ib. aſpera & longa ad illam via. ib. 2. ſeq. virtutis ſtudium in quo non conſiſtat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmium. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβουλτηρία I. Cont. 11. 505.
ἀβρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμείνω inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς . ἀμείνω I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἰσμειν᾽ εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς . . ἀμείνων ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾶν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. σὺν ἀγαπᾶν] σὺν ἀμουσίᾳ I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάτωσαν] ἀ. τὸ τῷ ἀρκεσθῆναι I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελον I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων τὸ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγειροῦλις τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγενησία I. Prom. 9. 193.
ἀγίφωχον II. Aſin. 40. 608.
ἀγιστία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλον. τοὺς μὲν Ἀγκύλας λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὼς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγον. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγορά. ἐς τὴν ἀγορὰν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγοραστὴς I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδα γενόμενόν ποτε, νῦν δὲ Μιτίπα· τὸ πάλιν ἐξ ἑτέρα βήσομαι εἰς ἕτερον· τὸ γὰρ ἐκεῖνον ἔχειν μοι πόσ᾽ ἦν, τὸ πάλιν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰμὶ δ᾽ ὅλως ἀθλιος, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεῖς I. Tim. 51. 166.
ἀγχόμαλον I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἦδον al. ἰδὼν II. Gall. 18. 729. ἄγω . . ἄξως al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑστάτῳ δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδὴς . παρὰ τὸ ἄδδε I. Cont. 1. 487.
ἀδικεῖν I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικον. πῶς ἂν ἐκ ἀδίκου, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τ᾽ ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητον. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμον al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδράστεια III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρον. ἄδωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
αἰεὶ Jenſ. αἰὲν III. Tragop. p. 653. conf. αἰέν.
αἰθροκόραξ al. ἀεροκόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀὴρ] an ἀέρ; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
αἵματος I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγον II. Lexiph. 2. 321.
αἰνὴς Edd. ἀεθὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀθηράτευτον I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖον I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλιος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόον I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπειδὴ γὰρ . . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἴας II. Gall. 17. 728.
αἰγιὸν . Αἰγιεῖς Edd. ἀρχεῖς II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. Solan. Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδεσθῆς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδιον . ἀίδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. J. Gavel. ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν—τ᾽ Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὁμοματι I. Cont. 24. 523.
αἱρίττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρεῖν . ἡρέθη al. ἠρέθη al. ἠείδη I. D. Deor. XXII. 3. 272. εἷλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἴσσω . ἧξαν Edd. ἦξαν III. Mort. Per. 37. 358.
αἴτροπον I. Catapl. 4. 614.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ᾽ αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπιπόνθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ Schol. invenerat in ſuo codice ἀκμῇ I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 638.
ἀκέραιον II. Aſin. 33. 603.
ἀκέρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκεσρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήρυκτον I. Piſc. 36. 605.
ἀκίνητον II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαιακῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ . . ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολαθεῖν al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλον I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούοι al. ἀκούει I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητε. Geſn. ἠκηκόειτε. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιον al. ἀκυσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβεῖς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρῖσι ex emend. Soulii. ἀκτῖσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 230.
ἐν ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀκρό-

ἀπάδηνα I. Necyom. 7. 465.
ἀπροσδιτ[ ] ἄκρα ποδῖτις J. I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονία al. ἀλαζονία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἀλαπαδνὸς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλεκτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀλεκτρύονα II. Bis Accuf. 5. 798.
Ἀλέξανδρ μ ἐπιθύμησεν III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεῖπαιεν III. Calumn. 17. 148. ὑγιοῦσθαι τῶ Ἀλεξάνδρου II. pro Imag. 9. 489.
ἀλεξίκακε II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἀλίσαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἄλίσατ I. Catap. 3. 613.
ἄλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἀλισκόμενα II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιδάμαντα βόλῳ III. Conv. 12. 426.
Ἄλκυὸν I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' inſertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ ϵ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ὅτ al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκας I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλέσζ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ . τρόπ al. ἄλλου τρόπου I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλου. alii male ἄλλῳ I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλῳ μ διηθεῖτι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλα, ex emend. Geſn. ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλοις al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 26. 765.
ἄλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἄλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἀλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἀλωπεκῆθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἅσαι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία . ἀμαθίας al. ἀμαθιάς I. Cont. 21. 518.
ἁμαρτήματα . ἁμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυώττω . ἀμβλυώττουσίς I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμειδὴς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμειλίκτ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμειρισίας . . ἀμειρίς I. Tim. 30. 144.
ἀμείλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμείλει al. ὥστ I. Necyom. 15. 477.
ἀμειλίσ I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμείλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμειλήσασίς τῶ ὀλκοῦ I. Herm. 79. 823. ἀμειλούμ δὲ . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμειλέτητ . . ἀμειλέτητον al. ἀμειλῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμειλὴς ἐς I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμειρ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηχίτη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμμα Edd. pr. ἅμα II. Aſin. 9. 577.
ἄμορφος reſtitut. ἀμορφότερος Edd. II. Gall. 14. 724.
ἀμούγδαλ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμύμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφηκὴς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοιῇ δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀμφικολίας σκάμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδίξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex *Fl.* II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex *Hom.* κ' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μὴτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἀν— μήθ' ὑστερτίθεται al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλεψε vulgo ἐνέβλεψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκλω II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγεγράφθαι al. ἀνεγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδὺς . ἀνέδυν] ἐξεφάνην I. Zeux. 11. 849.
ἀναδῦναι Edd. δῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδὺς . ἀνάδυθι al. ἄνθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῶ ἀναθήματ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδῶς al. ἀνιδῶς II. Amor. 28. 429.
ἀναιρῶ . ἀνελόμεθα al. ἐλόμεθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλῶν . ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τ' Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακινδάξιδ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ἀναιφῶν. I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω . ἀνακωκύσει al. addunt κ' ἐκτεύσει I. Cat. 14. 637.
ἀναλαβὼν *M. du S.* mavult ἀναβαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀναλωκότ Edd. ἀνηλωκότ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμιστρῶν I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμνήσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεῦσον II. Amor. 8. 405.
ἀναπήφω I. Somn. 13. 18.
ἀνακ. τοῦ Ἀνάκειον id eſt τῶ Διοσκούρων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξ al. male ἄξ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀναξ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω . ἀναπείσομεν al. ἵνα πείσωμεν I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπομπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεω al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναρριπίζω . ἀναρρίπισας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησόμος Edd. ἀναρτησάμενος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβῶ . ἀνασοβουμένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρέφεσθα. Edd. ἀνασρέφεσθα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατινῶ I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατεμόμην, lege ἀνατεμούμην I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι, ἀνατίθεμαι τὰ καθηγορούμενα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατριχομένας ex O. ἀνατριπομένας Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀνατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττων ἀντὶ τῦ ἀνειλίττων κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφιρσῆις *Solan.* vult ἀναπφοῆις II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἀχ ὡς Ἀνδρομάτι αὐτῶ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium significat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμμίστως nulla reprehensione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμόω. ἀνεμωμένον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
ἐγὼ Ἀνεῖχεσον ὑδὲ καλλιλίπιτας II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνήχομαι al. ἀεὶ ἀνήχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τις II. Tyran. arg. 141. ἀνιλθεῖν Edd. ἐπανιλθεῖν II. Ver. Hist. I. 6. 74.
ἀνίφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνέχω. ἀνέξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνήκεις I. Pisc. 4. 574.
ἀνθόσμιος III. Epist. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωτον . γίνεται ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hist. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σέβουσι τὸν ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῆς al. ἀνεῖς I. Tim. 57. 174. ἢ ἀνίστασι I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνίσασι al. ἀνεῖσασι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνίσασι C. ἀνίσασι II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
ἄνιπτος. ὃ μὲν ἀνίπτους II. Dem. 4. 376.
ἄνοδον O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε ἀνολύζων I. Somn. 4. 6.
Ἄνυβις al. Ἄνουβις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀνταῖος I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας *f.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντιρείδω I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδυσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομίαι II. Astr. 12. 366.
τῦ ἀντίθυρος nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Pisc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἴασον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπριστεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλος I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρος. ἀνύδρων al. ἀνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Asin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 611.
ἀνυπόστατος II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Pisc. 47. 614.
ἀξένους ex emend. *Sol.* ξένους Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιος. ἀξίως i.e. ἰσώνως II. Q. Hist. 28. 37.
ἀξιόω. ἠξίω al. ἠξίου I. Nigr. 31. 72. σὺν ἀξίωσι I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Astr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἐξοίκιμον II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγίλλω I. D. Mort. I. 2, 331.
ὡς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτῶ III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαντᾶν. ἀπαιτοῦντων *F.* ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαιτοῦντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἀπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ. ἀπὸ τῶ οἱ ταῖς ὁδοῖς τεθυμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπαξ ἀπάντων ὧν Edd. male ἅπαξ ἂν II. 1. Ver. Hist. 40. 102. ἅπαξ al. ἁπλᾶς I. D. Mort. XII. 2. 381. ἅπασαι *S.* & *A.* ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπασαις al. ταῖς πάσαις I. Pisc. 39. 608.
ἀπατᾶν. ἀπαίτων male, *f.* recte ἀπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῆμι omnes Edd. prave ἀπίμι I. Sacr. 3. 518.
ἀπίτησαι ὦ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειρόκαλος I. Tim. 23. 136.
ἄπειμεν. ἀπειμεν' Edd. ἄπειρεν II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεκύστο ex *Fl.* ὑπεκύστο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπεμψα al. ἀπέπλευσα II. 2. Ver. Hist. 32. 127.
ἀπέπω. ἀπεπασθαι O. ἀπεπάτει I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπερυθριάω II. Lex. 4. 327. ἀπερυθριάσεται al. ἀπερύθριατ I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεσφάξε Edd. forsan ὑπεσφάξε III. Calumn. 14. 144.
ἀπέχομαι al. ἀπεύχομαι II. 2. Ver. Hist. 41. 134.
ἄπιθι I. Catap. 9. 630.
ἀπιῶς Edd. ἀπιοῦς vult *Solan.* III. Musc. Enc. 2. 92.
ἀπίχθη I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις ὁ μόσχος I. Sacr. 15. 538.
ἅπλιτον II. Asin. 31. 600.
ἁπλᾶς. in ora *AIW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τῶν II. Astr. 7. 363. ἀφ' ὧ I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐνηχόμεθα II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
ἀποδιδράσκω. ἢ ἀποδράσεις] ἀποδράσεις παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδράσεις al. ἀποδράσεσθε ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπέτημα I. Tim. 3. 104.
ἀπόδυω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμενος al. male ἀποδησάμενος II. Gall. 19. 730. ἀποδυσομένου Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τῆ ἀποθλίψιος ἐπάρχει τῆ ἐμαυτῦ al. ἐπὶ τοῖς τῆ ἀποτρίψιος ἐπάρχει τοῖς ἐμαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκηρύττω. κατ' ὃν ἅτις μοι ἀποκηρύξει βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀποκηρύττει] *Jensius* vult ἀποκηρύττοι II. Abd. 159.
ἀποκλείω. ἀποκέκλεικέ μοι al. μου al. ἀποκεκλεισμένου τὸ θάλασσαν I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλειόμενα al. ἀποκλειόμενοι I. Necyom. 12. 473.
ἀποκνίω I. Catap. 16. 638.
ἀποκόπτω al. ἐκκ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω. ἀπόκρινε I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

λόπ.

λαλείπω . ἀπολιφθέντα al. ἀπολειφθέντα I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
λάλλυμαι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
λαλλυμένων reſtitut. II. Par. 12. 851.
ἅπας μὴ λάλοιτο III. Conv. 46. 449.
λελογίσμαι I. Piſc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολόγια . . ἐν τῷ τίλει τ' Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀσυλογίας III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hiſt. 7. 8.
λόνοια] ὕβρις II. Aſin. 45. 612.
λόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum Fl. expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξίω I. Vit. Auct. 10. 550.
λάξυρ. Edd. ἀπόξυρ II. 2. Ver. Hiſt. 30. 126.
ἀποξύω . φασὶ γοῦν καὶ τὰ ἀποξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
λαπήγω. ἀποπεπηγμόν reſtit. ἀποπεπαγμόν vulgo III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
ἄπορα I. D. Mort. I. 1. 331.
μᾶτε ἀποῤῥίπτου II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἀποῤῥίπτω. ἀπεῤῥίφθαν al. ἀποῤῥίφθαν male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀποῤῥίψαιλα al. ἀποῤῥίψαιλας I. Herm. 23. 761.
ἀποσείω. ἀποσεισάμενον al. ἀποσεισαμένους al. ἀποσεισάμενον I. Herm. 23. 761.
ἀποσκιλίαι I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκιναζω. ἀποσκινάσῃ τὸ ἀχολίας ὦ θεράτιον I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμυγέντες al. καθαγελασθέντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσωσιν al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθῆναι al. τὸν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποσάσιος II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποσιάζω. ἀπεσίαξε Edd. forſ. ὑπεσε— III. Calumn. 14. 144.
ἀποσῤῥῶσι . ἀπεῤῥάφη al. ἀποσραφήν I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποσροφὴ receptum. ἀποσροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω . ἀπετάκησαν, al. ἀπετάθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὰς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαιοι II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω . ἀποφαίη, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφέρω . ἀπένεγκαι al. ἀπένεγκε I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφιλῶ Edd. ἀναφιλῶ malit *Geſn.* III. Fug. 1. 365.
ἀπούσεθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τ' Ἀποφράδ III. Pſeudol. 1. 161.
ἀποφράτω . ἀποφρατιομένους al. ἀποφρατιομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψυχω. ἀποψύξω III. Philopat. 1. 586.
ἅπραντος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
σὺν Ἀπροσδιόνυσον al. ἐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσδόκητ . . τὸ ἀπροσδόκητον κέρδ I. Somn. 9. 14.
ἄπτω I. Sacr. 1. 526.
ἅπωδε II. Icar. 17. 772.
ἀπωθίω . ἀπωσάμθ κύδιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτάτω II. Aſin. 4. 571.
ἄρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργὴ al. Ἀργ I. Sacr. 10. 534.
τ' Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργῶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἀργ. πέμψω γὰρ Ἀργ II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ἐ ῥαθύμε ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρίγω I. Piſc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φίλ γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτ III. Philopat. 2. 587.
ἀριστᾶ I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀρισίας . Ἀρισίᾳ al. Ἀριστᾷ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίστιππ I. Necyom. 13. 474. I. Piſc. 1. 571.
Ἀριστότιλας I. Tim. 30. 144. Ἀριστότιλαν II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφανει I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pſeudol. 3. 164.
Ἄρκας . κ τὸ Ἀρκάδων ἀπλίκιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἀρκεῖν I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἄρρενα κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρρυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄρτ . ἐπ' ἀρίτῳ] ἐπὶ σοφᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαν abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
κ Ἀρρίαν γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἀρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτ αὐστηρίτης I. Piſc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρᾳ φύσει II. 2. Ver. Hiſt. 13. 112.
ἀρύω . ἀρύσωμαι al. ἀρύσομαι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] αὐόητον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρίαν ἀρχὴν παραλαβών I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τ' ὅλων II. Icar. 9. 760.
ἄρω . ἄραρε decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἄρραφα . ἀραμάτων al. ἀκραιμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφείας al. ἀσφαλείας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφὴς . ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβῶν I. Piſc. 33. 602.
ἀσθενὴς γὰ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμ II. Amor. 35. 435.
ἄσπονδ I. Piſc. 36. 605.
Ἀσάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀσασίας Edd. priores ἀσαρίας II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀστὶ . ἐ γὰ ἀστεῖόν γε τὸ θέαμα II. Icar. 4. 755.
ἀστικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀστράβης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Aſtr. 1. 360.
ἀσύμφυλ II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφόδιλ I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτ εἰ *Vorſt.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἄτεγκτ II. Alex. 25. 233.
ἀτίκμαρτ II. Icar. 4. 756.
ἄτικ . τ' ἄτικον τ' πλούσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτιρπὸς . ἀτιρτὴ, al. ἀτιρτὰς I. Prom. 16. 199.
ἀτιχῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοκ . ἀτοκώτερος al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπωτάτου I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτ I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρι-

ἄτρεπτ᾽ al. ἄτρες᾽ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ατλικὸς . αἱ ἐ Ἀτλικόν με ἐπαινῶν εἶπας τ᾽ Σύρον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ᾽ I. Catap. 4. 625.
αὐθέκας᾽ II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ᾽ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μετειτ᾽ al. αὐθεως μεἰλειὐτε᾽ I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μεἰλησθαι II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπ᾽ . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ἔτ᾽ I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὐτῇ II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ᾽ ὀργῆς al. αὖ τὸ τ᾽ ὀργῆς κιφάλαιον ἠλίκον ἐςὶν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτῷ Edd. omnes F. F. R mavult αὐτῇ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ Ψ. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὄντα al. ὄντα τ᾽ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὴν Edd. ἄτλῳ III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μοῦσοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὴν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ *Solanus*, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte *B2*. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοτελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὐτὼς III. Pſeudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρῶ . ἀφαιρούμθοι I. Tim. 18. 129. ἀφαιρῶμθον, al. ἀφαιρῶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῆ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρεμθέω τ᾽ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
σὺκ ἀφανῶς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὶς al. ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηιάζω . ἀφηιάζησιν εὐθύς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηιάσαθαι II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθον᾽ I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. *Fabr.* & *Solan.* ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκετο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετο ib. 9. 364.
ἀφίξαι F. ἀφ.ξαι *J.* ἀφίξη I. Necyom. 1. 456.
Ἀφόδων Edd. ἀμφόδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης κ᾽ τῦ Ἄρι᾽ II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτ᾽ I. Cont. 8. 500. ἄφυκλα Edd. male ἄφιλλα I. Herm. 79. 823. ἄφυλλον Edd. ἄφιτλον II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἔτι Ἀχαιῶν Αἰγιυῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορ᾽ III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ᾽ I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδιζε I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζης al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λίψαν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάθ᾽ *Guj.* πάθ᾽ III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεα al. βαθυκύτεα I. Tim. 26. 139.
βάκηλ᾽ II. Eun. 8. 356.
βάκτρου II. Gall. 17. 728.
βακχαρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαρυαερισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρυαρ᾽ δὲ I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρυαίρων ex emend. *Gron.* Edd. & M. βάρυαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλκὸν I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς . κ᾽ τ᾽ βασιλέα εἶδον I. D. Mort. XX. 1. 413. βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ἐ ᾠδὴ βασιλέως I. pro Lapſ. 13. 736. ᾠδὴ τῦ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. *Notas* III. de Dipſ. 2. 235.
βάτραχ᾽ I. Piſc. 9. 577.
βατλαρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδέλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βίβηλοι al. βεβήλοις I. Sacr. 14. 537.
βιλόση . ὦκ βελόσης emend. *Hemſterh.* pro ὦκ βλόσης I. Halc. 1. 176.
βίᾳ. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ᾽ ἑκάς᾽ ε βίον ἐπὶ τ᾽ σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιετεύω . βιετεύσωμεν al. βιετεύσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακεύσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλὰξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλέπω . βλέψεσθ᾽ al. κλέπτεσθ᾽ I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθέω . τοῖς φίλοις βοηθῶν ὦ ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 515.
βόρβορ᾽ al. βάρβαρ᾽ male I. Prom. 1. 23.
βορρᾶν Edd. pr. male βορὰν III. Hip. 7. 73.
βυθὸν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ᾽ I. Piſc. 49. 617.
βυλεύομαι . ἐβυλεύσατο al. ἐβυλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βυλευομένοις] βυλευόμοις, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βυλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βουλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι Edd. excepta *J.* βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βυλομένοις Edd. δεομένοις II. Alex. 5. 210.
βυλυτὸς I. Catap. 1. 621.

Βούσιμις Edd. male βούσυρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
βρεθυομαι I. Tim. 54. 170.
βροτεῖς Edd. pl. βροτοῖσι III. Trag. p. 644.
βρόχῳ. πρίασθ βροχον I. Tim. 20. 131.
βρυτίῳ al. βρυττίας, al. βρυττίους II. Alex. 21. 228.
βρυχάσομαι. βρυχωμένῳ al. male βρυχωμένῃ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λαβὸν I. Tim. 54. 171.
βυρσοδέψιν corrigend. βυρσοδέψην I. Tim. 30. 144.
βῶμα βεβωμένοι I. Catap. 5. 626.
βωμὸς ἢ Ἑλίκη βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλίκη II. Dem. 57. 393. εἰ γὰ εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρίθων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ restitutum pro κὴ II. Salt. 73. 307. γὰρ Solen. γὸ II. Dem. 3. 376. γὴ Edd. δὲ II. Anm. 51. 619. γὰρ abest in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ absens infertum II. Salt. 79. 308. τὸ γὴ τοιοῦτον II. Q. Hist. 17. 26. γὴ κὴ al. δὴ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γαστὼν III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστρὶ. τὸ τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστρομαντικὴ II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
γε al. γὴ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημενους Fr. γεγενημένῳ al. III. Conv. 20. 434.
γεγενηκόθ', male Edd. pleraeque γεγωνηκόθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάσω. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλοι ὃ γελοῖ ἀμφίβιοι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ὀφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ III. Pseudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pseudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epist. Sat. 22. 404.
γενναῖος ὦ γενναῖε I. Cont. 21. 518.
γενναῖ II. Phal. Pr. 5. 192.
γένησιν Edd. γένησιν II. Salt. 44. 294.
γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον scutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 393.
γέρρα αἰσυῖνα scuta vimínea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμετρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τῆ Ἡλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τῆς γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ὑπὸ γῇ al. ὑπὲρ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γινὸς al. γενόσθ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιτο, al. γένοτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι F. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γνάφαλλον. φασὶ γνάφαλλα τὰ ἀκροδρύα I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνώμης Pell. γνάμαις II. Par. 27. 857.
γνώμων I. Harm. 3. 855.
γνώριμος deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γοητεῖαι προηγοῦσαι I. Tim. 55. 172.
γοητεῖαι. γοητευομένων Edd. priores γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γοργὸς II. Asin. 8. 576.
γόργος. γοργὸς marg. Ar. III. D. Meret. 15. 323.
γράμμα. τὸν τοῖχον γράμμασιν III. de Domo 9. 195.
γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, P. & L. γραμματεία Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματίσης. γραμματιστῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ Fl. sola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψεις al. γράψῃς I. Nec. 2. 458.
γρίφος I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθος I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύτλειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 95.
γρυπόπολις II. Lexiph. 3. 323.
γύαρος II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππος II. Q. Hist. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνῆ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδερκίσομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικεῖος I. Pisc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλους I. Scyth. 2. 860. ὡς ἐκ γυναικός τις III. Philopl. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐλάδιον II. Gall. 29. 748. τὸν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναῖξιν τ' ἐμαῖς F. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκτυ. δακτὺν al. ἴχαν I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύων I. Cat. 12. 634. δακρύστις Pell. δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμοσσίας Edd. δαμάσιος II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τε κὴ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δαναὸς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανειστὴς. Βλεψίας ὁ δανειστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abest ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* insertum III. Philopat. 14. 600. δὲ τι μὲν omitt. τε in Edd. ib. 9. 595. δ' ἐκ Edd. δὲ sine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Mercil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipsad. 1. 234.
δεῖ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. εὖθὺ γὰ δεῖσει μοι ταῦτα ἔχοντα III. Navig. 44. 276.
δείδω. δείδιτι al. δείδιτε I. D. Deor. V. 216. ἐδεδίκεσαν not. III. Conv. 12. 426. δειδίστας Edd. δειδίστε II. Par. 55. 878.

δύκνυμι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδειξεν *Pell.* an ἔδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδείχθη δὲ μοι I. Nec. 17. 481. δειχομένην, *Jenſ.* δεχομένην cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.
δικάς. τῇ Ἀτλικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.
Δικελικαι II. Amor. 24. 424.
δίημα. διήμαῖα al. male διήγμαῖα I. Cont. 15. 511.
δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δινα δὲ ὅπως ἰδὼ I. Vit. Auct. 19. 558. τ̃ δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δῖνα μύντος II. Bis Acc. 23. 822.
δεινός. δεινόν τινα φ̓ις τ̃ ἔρωτα II. Gall. 6. 711.
δίομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. διόμεθα II. Tox. 63. 567.
Δλτ☉ I. Tim. 21. 131.
Δελφικός. ὃν τ̃ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.
Δελφοί. ὃν Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἒν Δελφοὺς ἔτω II. Alex. 8. 216.
δεσποσίοις II. Bis Acc. 8. 800.
δέχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.
δέω I. Prom. 3. 187. ἐδέησαν non potuerunt II. Icar. 5, 757. δεδεγ̃ I. D. Deor. XVII. 2. 246.
δηθεν Edd. δοθεν II. Amor. 32. 432.
δὴ al. δεῖ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δεῖ III. Indoct. 20. 115.
δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλα πλάνη. II. Salt. 38. 291.
δημήγορ☉ I. Tim. 30. 143.
Δημητρι☉ II. Salt. 63. 301.
δῆμ☉ I. Herm. 82. 827.
Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.
δημοποίητ☉ I. Scyth. 8. 868.
δημοτικῶς ἐσαλμέν☉ I. Scyth. 5. 865.
δημοτοινία II. Phal. Pr. 3. 190.
δηόω. διδηωμέν☉ I. D. Mort. X. 11. 374.
Δηοβάλλω II. Alex. 35. 242. Δηοβάλλομεν emendatum διαλάβομεν Edd. III. Nav. 32. 269.
Δηαγγέλλω I. Piſc. 14. 586.
διαίνω. ἐδίην' al. male ἐδίηνεν I. Merc. Cond. 20. 675.
Δηάφρα. δῖρκε I. Vit. Auct. 7. 548.
διακονέω II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.
Δηακορέω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακόψας Edd. ἀπερρίψας II. Bis Acc. 21. 817.
Δηακρίνω. Δηακρίνεις al. διακρίνεις I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
Δηαμάτ☉ I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ Δηαμάτοιτε al. εἰ μὴ Δηαμάτητε al. εἰ μὴν Δηαμάτοιτε I. Prom. 1. 25.
Δηάλογ☉ I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.
διαλύω I. Piſc. 8. 578.
Δηαμέων recte ex P. διαμείβ☉ Edd. II. Bis Acc. 33, 833.
Δηάμητρ☉. ὃν Δηαμήτρα I. Catap. 14. 636.
διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.
Δηανεύω τὸ θεραπεικὸν I. Tim. 49. 162.
διανεγρόμ☉ II. Tox. 61. 565.
Δηανέω II. Lexiph. 2, 323.
διανύσαῖας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.
Δηαπείρω. ἀμφότεροι διαπαρέντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.
διασιάω I. Tim. 7. 113.
Δηασκευάζω. διεσκεύασε al. ἐσκεύασε I. Nec. 16. 478.
διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
Δηασπείρω I. Tim. 21. 131.
Δηασύρω I. Piſc. 27. 597.
διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.
διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.
διατριβ̃ I. Prom. 16. 199. διατριβ̃ν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβ̃ς II. Tox. 34. 543.
διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διατρέψῃ I. Scyth. 8. 867.
διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ἁρώτων III. Dem. Enc. 43. 521.
διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μηδεμίαν διέφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφύγοιεν *S.* διαφύγειεν al. II. Imag. 21. 479.
διαφθείρω. διεφθαρμέν☉ τ̃ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.
διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.
Δηάφορον I. Herm. 81. 825.
διαφόρᾳ Edd. Δηάφορα II. Amor. 8. 405.
διαφυλάττον al. διαφυλάττειν I. Tim. 1. 100.
διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
διδάσκω. διδάξαιτό μι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. διέξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.
διδάσκαλ☉. εἰς διδάσκαλον πέμπω. I. Somn. 1. 2.
διδοχ̃ al. διδοχ̃ I. Merc. Cond. 8. 664.
διείρω II. Alex. 26. 234.
διεξειμι reſtit. ex W. διεξίκμι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.
διεξέρχομαι. διεξεληλυθοτες al. ἐξεληλυθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχον̃ II. Jup. Conf. 2. 627.
διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719, διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.
διέφθοντο II. Eun. 2. 351.
διευκρινῶν I. Herm. 7. 747.
διεχθαίρομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.
διηκεκῆς. διηνεκῆ κεκτημένος τ̃ φόβον I. Jud. Voc. 2. 84.
διΐστημι. διαστήσας al. διαστάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. διΐστημι. διαστήσας ib. ἃς διεστῶν III. Conv. 33, 441.
δίκραιον] δίκραια πτύα τινὰ ἐ συνεχῆ &c. I. Tim. 12. 120.
δικάσητε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.
δίκασαι abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.
δικαίας Ϛ ἀμοιρῆς III. Calumn. 8. 136.
δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνης *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.
Δικταῖ☉. Δικταῖον ἔντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.
δημοφίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.
Διογένης I. Piſc. 23. 592.
διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.
Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
διομολογέω. ἀφ' ἑαυτ̃ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγω I. Nigr. 26. 66.
Διονύσια I. Piſc. 25. 596.
Διονύσ☉. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τ̃ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.
διορύττω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διωρύξας al. διαρρήξας I. Tim. 53. 169.
δίπλεθρ☉ II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
δίψα. δίψης al. ἰλύ☉ I. Nigr. 16. 55.
δίψᾶν. δίψᾶντα κεκραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.
Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.
δοκεῖν I. Piſc. 15. 586. ἔδοξεν Edd. & M. ἔδοξε I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δέδοκται al. δόξεται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δ-

δοκῶ. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδοκοῦν I. Tim. 25. 138.
δοκὶς ex W. δοκάνι Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δοκοῦντι Edd. male δοκῶντι III. de Domo 23. 204.
δοκῶ al. δοκεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ℗] ὅτομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δορᾶτιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορίαν, δορυφορήσαντες al. δωροφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχεῖον II. Aſin. 27. 596.
δράματ℗ Edd. πράγματ℗ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δράω I. Piſc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. ſed legendum διηκομένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δρμύ τι Ϲ τετανώδες II. Icar. 23. 778.
δρόμῳ W. Edd. δρόμως II. Aſtr. 17. 367.
δρώμῳον forſan ἐρώμῳον dicit *Solan.* III. Muſc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμῳα *B.* δυνάμεθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεται emendatio *Geſn.* δυνήσετ᾽) vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. διησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνανται al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνίον. ἰδίνιον Edd. ἰδίνιον male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τ᾽ γᾶς δύνας I. Piſc. 38. 607.
ᾗ δύο τινὶς II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσίλιγγ℗ I. Piſc. 17. 588.
δυσίρως. οἱ δυσίρωτες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθικτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκληδόνις℗ II. Amor. 39. 140.
ὦ Δωδώνη τιὰν II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδᾳ ex emend. *Solan.* pro δωσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἑάω. ἐμὶ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλης εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἐοδόμῳ Ϲ πεμπτῷ III. Ner. 4. 638.
ἐγγελᾶται Edd. an ἤγγελται III. Adv. Ind. 15. 118.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγὺς. ἐγγυτάτῳ an ἐγγύτατοι I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελις. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλοιῶν I. Piſc. 12. 581.
ἐγχίω I. Piſc. 24. 594.
ἐγχυθύτ℗ Edd. ἰκχυθύτ℗ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυτόμῳον reſtit. ab *Solan.* ἰκχυτάμῳον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἔγω. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μὲ I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ὑμῖν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Piſc. 30. 599. ἰμὸ γὸ Edd. ἔχομαι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Geſn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. μὲ ex emend. *Solan.* deerat in Edd. II. Aſin. 16. 583. ἡμεῖαν II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἰμὲ Edd. ἰμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδοσα W. αἴδοσα II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἔδ℗ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακεῖν. ἐθελοκακεῖ] ἐθελοκολακεῖ *F.* adſcriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτοι ἐθέλωσιν &c. ſeptem ſeq. verba in Edd. omiſſa ſunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἴγ᾽ γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθ℗. κατὰ τῦ οὐ ἔθει λεγομένῳ κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἠθῶν I. Tim. 42. 155.
ἔθω. εἰώθει ex P. εἰώθη Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. ſed ἐ legendum adſcr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ ᾗ in *G.* deeſt ᾗ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ ᾗ II. Gall. 28. 745.
εἰ σθένειν Edd. εἰπερ ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσαις leg. ὁπόσαις vel εἰ πολλαῖς dicit *J. F. R.* II. Aſin. 3. 570. εἰ omiſſum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἴγε al. ἔγε al. ἤτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδῆ ubique legitur II. Aſin. 11. 580.
εἰδίχθης I. Piſc. 48. 616.
εἰδόντες. εἰδότες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. ὃ ᾗ οἶδ᾽ ὅπως III. Calumn. 21. 151. εἰδὲ *F.* οἶδα I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδὼς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδήμει. εἰδῆναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδὼς. εἰδότες al. εἰδέτης I. Tim. 15. 126. οἶδα γοῦν τινας ib. 26. 139. ἴδῃς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. ἰδῆν al. ἰδεῖν ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἴδῃς al. οἶδας ib. XV. 1. 325. ἰδὸν al. ἂν ἰδὸν I. Piſc. 51. 618. οἶδα *B.* εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795.
εἶδε Edd. εἶδε quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκὼν. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἴκοσι Edd. ἑπτὰ Ϲ ὀκτὼ II. Q. Hiſt. 20. 28.
εἰκὼς ἔτι Edd. & M. εἰκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἶκω ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴρματα reſtit. ὄμματα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐνσεσικὼς ᾖ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐσι deeſt in *F.* I. Nigr. 14. 53. ὃν *Fenſ.* vult ὅτως III. Calumn. 16. 145. ᾧ ὄντων *F.* τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ἂν in al. deeſt I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Piſc. 6. 576. εἶναι al. εἶμαι al. ἐκεῖνο al. ᾗ I. Herm. 73. 815. εἶεν I. Catap. 1. 620. ἔσι μὲ ᾗ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ᾽ ἂν *Solan.* ἔσι, ἂν I. pro Lapſ. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσαι ex L. & W. ἐσιν Edd. III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς εἶδ᾽ εἰκεῖν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἰρκτὴ II. Aſin. 41. 609.
εἰρω. ἐρεῖν al. ἐωρακέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνεία I. Piſc. 22. 592.
εἰς. μείαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς ᾗ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

αἰσθάνομαι. ἠσθέσθατο F. ἐκθέσατο I. Necyom. 10. 471. αἰσθέσθομαι I. Tim. 37. 139.
αἰσθῦθις al. ἐς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
αἰσκομιζομένω al. ἐκκομιζομένω II. Gall. 12. 720.
αἰσσέχομαι. αἰσήρχοντο ἀπαγριώμενοι leg. ἐξήρχοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀλ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. sed ἀλ τ habent pro τ ἀλ I. Herod. 2. 833. ἀλ πρώτης δικυὺς μονάδ᾽ II. Alex. 11. 219.
Ἀμάθη I. Sacr. 2. 528.
ἀμάση al. male ἀμάσῳ I. Herm. 52. 793.
ἄμας᾽ *Jens.* ἀμάσης I. Herm. 26. 765.
ἀμάστοτε II. Asin. 29. 598.
Ἀμάτη I. Cat. 7. 628. Ἀμάσης δῆτον I. D. Mort. I. 1. 331.
ἄν γε Edd. ἄν τε II. Tyran. 14. 152.
ἀνεῖν᾽ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἀκεῖνο al. ἀκεῖνον III. Calumn. 15. 145. ἀκείνης ex Mf. Gr. ἀκείνῳ Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἀκείνη τῳ al. ἀκείνης τ᾽ I. Merc. Cond. 42. 704. ἀκείνῳ W. & L. ἀκείνοις Edd. II. Q. Hist. 26. 34. ἀκεῖνῳ recept. ex *J.* ἀκεῖνον Edd. II. Par. 52. 876. ἀκεῖνοι sic Edd. ἀκείνοι vult *Solan.* III. de Domo 23. 203.
ἀκηλεύω. ἀκτεθηλυμμένω effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἀκθάρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἀκκικώφωται. Edd. ἀκκικώφηται II. Bis Acc. 1. 792.
ἀκκεκόω. ἐξεκεκέατο L. & *P.* ἐξεκέατο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἀκκόπτω. ἐξεκέκοπτο Edd. ἐξέκοπτο II. Jup. Trag. 16. 662.
ἀκλελοῦσαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἀκλεισχόντας receptum pro λαείας Edd. III. Sol. 5. 763.
ἀκρίαι I. Pisc. 10. 579.
ἀκτὸς deest in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἀκτρεψαίης Edd. ἀντρέψαιης III. Mort. Per. 25. 349.
ἀκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἀκφορεῖν. ἐξενέγκαι] ἀπήτλει, ἐξένεγκε I. Tim. 12. 120.
ἀκφυω. ἀκπεφυκότα al. ἀμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἀκχύν. ἀκχυνησόμενα al. male ἀκλυθησόμενα I. Cat. 27. 640.
ἀκων. ἀκοντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἀλαποσίας al. ἀλώκοσίας II. 2. Ver. Hist. 26. 823.
τὰς ἀλαγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῷ Ἄλεϊ δωμῶν II. Bis Acc. 21. 818.
τ᾽ Ἀλεφαντίνων II. Gall. 6. 712.
ἀλίφας. ὅτι τ᾽ ἐξ Ἰνδῶν ἀλίφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἀλλείπω. ἀλείψωμεν O. ἀλείψομαι I. Pisc. 24. 594.
Ἄλλων. τὴν Ἑλλήνων σωτηρίαν II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἄλλησιν deest in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Aliptis adverbii ἄλλα, in τῶν᾽ ἀγαθοῦ ἀπὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 5. 103.
ἀλλίπης II. Salt. 81. 312.
ἀλλόδοιον. ἢ ἀλλόδοιον ἡμῶν γένη III. Deor. Conc. 7. 532.
ἀλπίδας Edd. ἀλπίδα III. Epigr. 2. p. 675.
ἀλπίζῃ Edd. ἀλπίζει II. Q. Hist. 39. 52.
ἀμαυτῆς. ἀμαυτὸν al. ἀμαυτῶ I. Prom. 4. 188.
ἀμβάται. ἀπὸ τ᾽ ἀμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἀμβαίνω. ἀμβαίοις al. ἀμβαίης al. ἀμβαίης I. D. Mort. X. 8. 370.
ἀμβοησωμεν ex O. ἀκβοησωμεν Edd. III. Nav. 10. 255.
ἀς τὸ ἔμπαλιν I. Cat. 15. 638. ἔμπαλιν ἢ al. ὁ Παλκην᾽ ἀ III. Nav. 3. 249.
ἀμπαρώνσαι ex emend. *Solan.* ἀπαρώνσαι Edd. III. Conv. 2. 419.
ἀμπιμπλᾶς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἀνπίμπραμαι. ἀνπιμπράμεν al. ἀνπιμπράμην I. Cat. 12. 634.
ἀμπίπτω. ἀμπεσῶν Edd. ἀμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
ἀμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἀμπορία. ἀμπορίαι *F.* ἀμπαρίαι I. Cont. 11. 504.
ἀμπρίω. ἀνίστρις al. σωίστρις I. Somn. 14. 19.
ἀν Edd. pr. ἀπὶ II. Asin. 17. 585. deest in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit *Solan.* II. Astr. 10. 365. ἀν Edd. sed G. L. ἀνὶ rectius II. Q. Hist. 12. 17. ἀν γειτόνων restit. ex *P.* ἀν γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἂν ex M. ἀν Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἄν τι ἰκάση M. Imag. 16. 475.
ἀ᾽ ἀναγκ᾽ ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἀνάλι᾽. ἀνάλιοι ἀλόγοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἀναντίωμα. ἀναντιώματα *Jens.* ἀναντιώτ. I. Herm. 21. 765.
ἀναπτι᾽ I. Pisc. 20. 590.
ἀναποθησκω. εἶτα οἱ μὲ ὑμῶν ἀναποθήσκ. I. Herm. 75. 817.
ἀναυλ᾽. φωνὴν ἀναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἀναύσ. ἀναυσάμ᾽ al. ἀγαυσάμ᾽ I. Tim. 6. 112. ἀναυσαμένε C. male ἀκαυσαμένε I. Prom. 18. 201.
ἀνδικνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἀνδιὼς al. ἀνδὶς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἦδον additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἄνδοξ᾽ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἀνεδύσατο ex M. & S. ἀνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἄνεκα. αὐτὸς ἄνεκα πάντα ἀπτηνδίοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἄνειμι. ἀπὶ al. ἂν I. Tim. 8. 115. ἐς ἀπὶ II. Icar. 11. 763. ἀπὶ μὲν μοι III. Dial. cum Hes. 4. 242. ἀν τ᾽ ἀνιόντων II. Phal. Pr. 5. 192.
ἀνθυσιασμος III. Dem. Enc. 5. 494.
ἀνὶ Edd. ἀτὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἀνμάκρου᾽ I. Tim. 56. 173.
ἀνῶτεκαι *G.* ἀνῶτεκαι III. Merc. 1. 82.
ἄνοπλ᾽. ὁ ἄνοπλ᾽ I. D. Mort. X. 7. 367.
ἀνοχλῶ al. ἀν ὄχλω I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἀνοχλίαν. μὴ ἀνόχλει ἀν O. addit τ᾽ μηδ᾽ ὑπὸν κακεπιφόνου μάστλω I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἀνσεία I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἀντεμνο I. Scyth. 1. 859.
ἄν τι *AIW.* τὰ ἀν II. Q. Hist. 6. 8.
ἀντοδεῖ I. Vit. Auct. 26. 566.
ἀν τοσοῦτον III. Conv. 15. 428.
ἄντιχρ᾽. ἐντιχνοι *V.* ἄτιτοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἀνυγχόνω. ἐντυχοῦμαι al. ἀντυχω I. Tim. 5. 110.
ἀντυτόν. τὰ χρήματα τ᾽ φαίνεται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντεταμένα φέρων I. Somn. 8. 12.
ἀνύπνιον] τ. κατα ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ᾧ δίκα I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἱρατ᾽ al. ἐξαίρατ᾽ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγορεύω I. Pisc. 33. 601.
ἐξαγώνι᾽ II. Abd. 26. 782.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 605.
ἐξαμβλόω. τὴν ἔννοιαν τ᾽ ἱερηφόνον ὥστε ταχέως ἐξέμβλακεν I. Somn. 8. 12.
ἐξανθεῖν I. D. Mort. XX. 416.
ἐξαπατάω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξαρι᾽. σὺν ἐξαρι᾽ γένοις I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἐξεσνοι ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἐξεῖναι I. Cr. 8. 630. ἐξῆσαι al. ἐξῆναι I. Herm. 47. 788. ἐξεῖναι ἰφῶντι II. Bis Acc. 4. 797. ἐξεσι. ἐξῆσαι al. ἐῶσαι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασάμεθα al. ἐξειργασόμ. I. Cont. 4. 496.
ἐξέρχομαι. ἐξελθὴ v. notas III. Pseudol. 27. 184.

ἐξίτασις I. Prom. 12. 195. ἐξιφόπαιον I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταῦτα ἐξῆρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισταμένοις al. ἐξοπλισαμένοις II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξορκίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βάλης III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωθεῖς al. ἐξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἑὸς. ἑοτῖρας ἑάων al. ἑάων I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμοὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐὸ I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπάγετο B. male ἐπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαναίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσαι I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσεις Edd. ἐπαινέσεις II. Amor. 37. 439. ὅτι μὲν πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινῆ variat καπεινῆ, ἐπεινῆ, & αἰδοσῆ I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρεν al. ἠπῆρεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἔπαιτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακουε. ἐπακούσας al. ἐπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειεν al. ἐπαμύνειν alii addunt αὐτοῦ δόντα I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπαναπαύω. ἐπαναπαύσας al. ἐπαναπαύσας I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπανεστὰς Edd. ἀπανεστὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπανλις H. Asin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἶτε ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπεὶ γὰρ ἐπέβην τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπεὶ δὲ ἔβην τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισεκυλίθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκυλισθῆναι Kuſt. vult ἐπεισκυλισθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπειρεσιδρυίην II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισταίω. ἐπεισέστασαν ex emend. Kuſteri, ἐπεισέστασαν Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω ſperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβᾶς al. ἐπεισβᾶς I. Tim. 56. 174.
ἐπέρριψα Edd. ὑπέρριψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδι al. ἐπ' Εὐφρατίδι I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπεγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήκουσα Solan. vult ὑπήκουσα III. Philopſ. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπῆκεν II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pseudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pſeud. 7. 169 ἐφ' ᾧ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ δίκῃ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. Geſn. ἐπίσης ἀξίως Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κεφαλὴν al. male Ἐπικηρίων II. Q. Hist. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἐδὲ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβήσασ. Pell. ἐπιβήσῃ III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβᾶσας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβαίνοις al. ἐπιχωρεῖς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάτης. ἐπιβατᾶν al. ἐπιβατᾶν ὁδιοφλῶν I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπιβουλεύσας al. ἐπιβούλεσον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπιβουλος. ἐπιβουλότατον al. ἐπιβουλευτότατον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπιβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπεγίγνετο Edd. ἐπεγίγνετο II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
ἐπιγιγνώσκω I. Herm. 70. 812.
ἐπιδιάκυμι. ἐπιδιάξαι al. ἐπιδιάξαις I. Tim. 6. 112. ἐπιδιακινῶμαι I. Harm. 3. 855. ἐπιδιαξόρμῳ al. ἐπιδιαξάμενος II. Asin. 52. 620. ἐπιδιάξῃ III. Dea Syr. 25. 47 2.
ἐπιδικάσιμος I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξῳ Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημίω. ἐπιδήμησεν T. H. mallet ferme & merito ἀπεδήμησεν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρονίω I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπικαιρὸς τύπος λέξεως II. Gall. 23. 737. ἐπικαιρὸν τὸ ἐς μητρίον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπικαίρως II. Astr. 15. 367.
ἐπικαιρῶς I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμάομαι. ἐπικαλαμησόμενοι Edd. ἐπικαλαμησόμενοι II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλέω. ἐπικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικίρνη I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλυσθῆναι Edd. pr. ἐπικλισθῆναι III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούρει. Ἐπικούρειος W. Ἐπικούρει I. Herm. 36. 779.
Ἐπικουρεῖ I. Pisc. 43. 611.
ἐπικυρίω pro ἐπικυγχάνω II. Astr. 2. 361.
ἐπίκοτον. ἐπικότῳ al. ἐπικότῳ I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπείληπτο al. ἀπείληπτο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμενοι al. συναπιλαβόμενοι I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλανθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλανθόμην I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλελησμένοι al. ἐπιλελησμένοις male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρίω. ἐπιμετρήσωσι III. Philopſ. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινεύω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοέω. ἐπινοήσας Edd. ἐπενοήσαμεν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσεις] ἐπινοεῖ Mſ. Gr. ἐπενοῆσαι Edd. & M. II. Q. Hist. 10. 14.
ἐπινῶς Schol. & Fl. ἐπημονᾶς ali II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπιὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίσηρ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίσταν ὅταν al. ἐπισταμένων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπισκαίρειμι. ἐπισκαιρόντ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπιπλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισκάσσω. ἐπισκάξαι al. ἐπισκάξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπισκέλικα. ἐπεσκελεγμένον al. ἐπεσκελισμένον I. Cont. 16. 512.
ἐπίσπουσα. ἐπισπούσῃ al. ἐπισπούσῃ I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπισπολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπίσπολὺ I. Pisc. 2. 572.
ἐπισταίνω. ἐπισταίη al. ἐπισταίεν I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπίστρίω. ἐπίστρει al. ὑπίστρει I. D. Mort. IX. 2. 360. τὸ ἐπιστρίοντ I. Tim. 18. 129.
ἐπίσημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσταμαι I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημος al. ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπίσκοπον al. ἐσκόπει I. Somn. 15. 20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπισκοπεῖς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41. 784.
ἀπὸ σκοποῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16. 415.
ἐπίσκοπος ἔσα I. Piſc. 21. 591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμενος al. ἀγαγόμενον I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμενος Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισείω. ἐπέσειλε al. ἀπέσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδες. ἐπίτηδες al. ἔτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθε al. ἐπίθες I. D. Mort. XX. 12. 263.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρέφω. ἐπιτέθραμμεν III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχεῖ] ὅρα τὸ ἐπιτυχεῖν κείμενον ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν, ἢ δοτικὴ συντάσσεται I. Nigr. 2. 140.
ἐπιφέρω. ἐπενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφωνίζω al. ἐπιυφωνίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιχθονίομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἐπίχειρον. τὰ ἐπίχειρα] μισθούς, τὰ ἀφ' ἑαυτῶν κερδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπεχείρησε al. ἐπιχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπιχρίω al. ἐπίχρυσον I. Tim. 28. 141.
ἐπιψυχάζω. ἐπιψυχάσασαν al. ἐπισκιάσασαν I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμην Edd. male ἐπωμοσάμην I. Tim. 47. 160.
ἔπ. ἐπὼν al. ἐπαίνων I. Harm. 4. 857.
ἐποχέω. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη I. Prom. 6. 32.
ἐπὶ τὰ ἐκ τῶν ἀπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἐπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἐραμίζω v. notr. III. Philopat. 4. 590.
ἐραστὰς Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσ) Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργασαζ ex emend. *Jenſii*, ἐργάσασζ Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσεζ *Fl.* ἐργάσαζ al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρεσχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐὸν Ἐρέω III. Dea Syr. 28. 474.
ἐρημία. τὴν Πισαίων ἐρημίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἕρμαιον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῆν al. Ἑρμῶ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
τῷ Ἑρμῶν ὑιος II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμηδίον al. Ἑρμαῖδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμος Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἤν ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2.* leg. ἔχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐχόωμαι *Gron.* ἐπόρθμοι I. Herm. 5. 745.
ἐρώτων βεβαιοτάτης II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἴσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλος ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσειμι. ἐσιοῦσι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἑσθῆς. ἑσθῆτι μιλαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέραι al. τὰς ἑσπέρι al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15. 21.
ἑστία. πρὸς τὴν Ἑστίαν I. Herm. 35. 776.
ἑστίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταίρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίρας al. ἑταίρους I. Tim. 12. 121.
ἑταίρους Edd. ἑτέρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτερεῖ v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερον I. Tim. 43. 155. θάτερον τὸ πειθὸν III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσιος M. διετήσιος I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐανθέα II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὐαρχος II. Lexiph. 1. 319.
εὔγαμος I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμωδὰν ex emend. Gr. εὐδαιμώδα Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονὶς I. Prom. 12. 195.
εὐδία Edd. εὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμος alii εὐδοκίμοις legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξίας al. εὐγλωττίας I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτης. εὐεργέτ' ὦ λῷστοι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐζωνος I. Catap. 15. 637.
εὔηρης I. Catap. 19. 641.
εὐθὺς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. παρὸ Εὐκλείδῃ I. Cat. 5. 626. ὥσπερ τὸ παρὰ Εὐκλείδῃ ἀρχόντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογος II. Lexiph. 1. 319.
εὐμιλὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρέως II. Aſtr. 29. 373.
εὐμηχανος al. ἀμηχάνου I. Prom. 1. 24.
εὐμορφότατα priores Edd. male ὠμορφότατα I. Tim. 46. 159. εὐμορφότερος al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὐνοῦς Edd. ἔνοος III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφος I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοΐαι I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
εὖκ εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐποτμίαι I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυδάκωτα Edd. ἐμπυδάκωτα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὔρημα P. εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὕρημα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὐρίθη marg. *AIW.* εὐρίθης II. Amor. 1. 397.
εὐσάβεια I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐχήμως. Edd. male εὐχημόνως III. Dem. Enc. 47. 515.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὶς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ al. εὐπρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐυδρος *f.* ἔνυδρος I. Herm. 25. 765.
Εὔφορος γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορέω II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῃ II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστέω I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχέω. εὐωχεῖσθαι al. εὐωχοῦτο I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφαλος II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφέσια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Merc. V. 291.
Ἐφεσίδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφ-

ἰφιτρὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἰφιτρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἰφίημι. ἰφιῶσι Edd. ἀφιεῖσι II. Amor. 51. 454.
ἰφίαμαι I. Piſcat. 14. 585. ἰφιάμενοι αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596. ἰφιείσης O. ἰπιούσης ib. 26. 596.
ἰφίστημι. ἰπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἰπίσω Edd. ἰπίσθω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἴφορ☞ I. Vit. Auct. 15. 555.
ἴχιο☞. ἰχίων ſ. ἰχίων I. Piſc. 51. 618.
ἴχω. ἴχει al. ἴχειν al. err. typ. εἰχειν I. Halc. 6. 182. ἴξεμεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμεθα] ἀντὶ τοῦ ἔνοχ☞ ἦν I. Nigr. 1. 38. ἴξεις ex *Fl.* ἕξεις III. Conv. 4. 421. ἴχοι Edd. ſequiturque τρίφει II. Aſin. 1. 568. ἴχοις al. ἴχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἴχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἴχων forſan ἴχον *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἴχουσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἴχοῦσις Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἴχον recte al. male ἴχων, ἴχειν vel ἴχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἴχων, ἴφη II. Icar, 24. 780.
ἰψάω. ἤψω Edd. G. L. ἤψησα II. Gall. 14. 723. ἠψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἴψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πολὺν τὴν ἰωλοκρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἴωλο☞ I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἰώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἴως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ καὶ ϛ'. σάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορ☞ II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μισεῖ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. εἰς Διὸς ἔλθετε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 26. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκώπει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχ☞ II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζωπύρ☞. ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

H deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* ᾗ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλῃ τινὶ reſt. ex G. Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον. al. ἠδίως S. ſola ὡς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ὀκτὼ Edd. ᾗ ὀκτὼ II. Alex. 23. 231.
ἠγηδὸν I. Vit. Auct. 14. 554.
ἠγοῦντο Edd. ἐδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη σωμύλα & ἐπιτροχα. jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἢ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, ᾗ ἐφ' ὅσον τις τῆς λύπης ταύτης καρπὸν ὀρέπεται, ᾗ ὅτι μέχρι τοῦ φάρυγγ☞, ᾗ τούτου μηδ' ἐπὶ τεττάρων διακτύλων μῆκ☞ ἐκτεινομένης I. Nigr. 33. 75. ἡδονὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἥδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἡδομαι. τὸ πᾶν ἡδὺ ζ I. Necyom. 4. 460.
ἡδύς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθ☞ I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθ☞. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἦκων vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλέκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165.
ἡ γὰρ Ἡλιάδης II. Amor. 2. 399.
ἡλιὰς II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατ☞ I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίθι☞ II. Phal. Pr. 5. 192.
ἦλ☞ I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλαι ἦλαι ἐκκρούειν τὸ ἦλον I. pro Laſc. 7. 733.
ἡμέρα. μιᾶσι ἡμέραις I. Piſc. 14. 586. ἀποφρὰς ἡμέρας I. Tim. 43. 155. ἡμέρᾳ ἄδικ☞ II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτέλης I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλεια τῶν καιρῶν ἐδίδοτο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδοὺ al. ἠνιδὼ al. εἶεν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡνίτρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπυ al. μῆπυ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἔαρι I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικ☞ Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἦσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. θάμβει ἅμα χειδίσαι al. θάλπει ἅμα συχιδᾶσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατ☞ *Geſn.* θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμάσι☞ I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμαστὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θεάσομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θέατρον. μήπω δὲ τῷ θεάτρῳ καθαλαμβανόντων I. Tim. 49. 162.
θεῖον pl. male θέον III. Meret. IV. 288.
θελγήθρων I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. θεὸς ὁπ μηχανῆς ἐπιφανεὶς I. Herm. 86. 831. θεὸς ἀτιμῶ☞ I. pro merc. Cond. 42. 704. θεὸς ἡ βροτός τις εἶναι φαίνῃ) I. Vit. Auct. 6. 546. σοῦ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. θεὸν *Hom.* θεῶν II. Amor. 23. 424. τὸ θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ θεοὶ ſ. C. monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας☞ I. Tim. 30. 142.
θερμουργὸς] θερμουργὸς ὁ παρακεκινημένῳ☞ & πάντολμο☞ I. Tim. 2. 103.
θεσμὸς. θεσμῶν Edd. θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
θεσπέσι☞ I. Necyom. 6. 464.
θεσμοφόρ☞. θεσμοφόρῳ] τῇ ἑορτῇ &c. I. Tim. 17. 128.
θεσπιωδὸς II. Amor. 17. 417.
θέτις. εἶδα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν Θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὸν al. Θετταλικὸν ib.

Θεω-

Θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
Θηπω. τεθήπασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήπασιν I. Piſc. 34. 603.
Θηραμένης II. Amor. 50. 453.
Θήριον. ἢ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
Θηρ. Θῆρες Ποντίοι II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμετέρου Θησέως II. Bis. Acc. 20. 816. ἢ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
Θητικὸς. εἰ τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
Θιασώτης Solan. Ἀθασώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
Θλίβω. Θλίβουσι τοῖς οἰκέταις] αὐτὶ τοῦ, Ἀφ' οὗ πλῆθος τῶν οἰκετῶν στενοχωρεῖν ποιοῦσι I. Nigr. 13. 52.
Θνήσκω. τεθνηκὼς ἀνεψιὸς τοῦτον I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. εἶναι ib. XXVII. 9. 444.
Θνητὸς. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
Θολερὸς al. Θολερῶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 2. 325.
Θρᾷξι καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
Θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
Θριαμβῶ II. Q. Hiſt. 31. 40.
ἡ Θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
Θύλαξ. Θύλακα I. pro merc. Cond. 39. 700.
Θυμιλὴ II. Salt. 76. 309.
Θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
Θυννοκέφαλος al. κωνοκέφαλος II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
Θυρὸν Edd. Θηρίον III. Conv. 20. 433.
Θυρεῖν. Θυρεῖν al. Θυραρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
Θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
Θυω. Θύω χάριτι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάκχῳ W. Edd. male Ἰάκχου II. Salt. 39. 291.
ἰαπυξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῶος I. Herm. 1. 740.
ἰγνυς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδα. τῆ Ἴδης εἰ τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. Di Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. Ἰκαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρῶσι. ἱδροῦσιν Edd. ἀλείφουσιν III. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἰάομαι. ἰᾶσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερεῖων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. ἱερὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 11. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. κακὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἱκαρομένιππος II. Icar. 1. 751.
Ἱκαρίῳ I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν ἦν Ἰκαρος II. Icar. 3. 754. τὸν δὲ Ἰκαρίῳ τῷ γεωργῷ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκετεύομαι. μὴ ὄφελόν σε ἄρα ἱκέτευον II. Salt. 5. 270.
ἵκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἵκταρ ἱμονίκας II. Lex. 21. 346.
ἵλιγξ. ἵλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱμονιὰς II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξύδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλεφαρον Edd. τὸ βλεφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἰποστοιὸς I. Prom. 2. 26.
Ἰαποκλείδης ὁ φρονιστὴς III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ἐς πεδίον τὸ ἵππιον I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἵασι L. ἵστι Edd. & Harm. 2. 853.
ἵστη δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδαίτης Edd. ἰσοδαιστὴς Solan. ἰσοδαίτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδαιστὰς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μηνόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσῶς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἴσος τῶν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὼν Edd. ἰσὸν II. Jup. Conf. 26. 638.
ἰσχαμος I. Tim. 46. 160.
ἴσχιατο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰτεαμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμώτατος II. Icar. 30. 789.
ἰὼς τὸ Ἰωσὴφ αἰνίττεταί μου δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρῶς II. Demon. 40. 389.
καθευδησαιμὶ vide notam III. Conv. 47. 450.
καθηδυπαθεῖν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. καθοῦ II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθεῖτο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθῆσεν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίσημι. καθασπαίρομεν Edd. κ—ώμεθα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. καὶ al. καιτὰ ib. 2. 103. καὶ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. καὶ in al. deeſt ib. 1. 389. καὶ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. καὶ Guj. & Geſn. conjiciunt καὶν II. Par. 49. 874. καὶ al. γὰρ I. Prom. 20. 203. καὶ al. ἢ καὶ ib. 2. 26. καὶ — Ἀνδονίδης I. Tim. 30. 142. καὶ ς I. Cont. 8. 500. καὶ ὅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. καὶ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὴν al. καὶ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὸς P. Catap. 26. 648. καινῶς II. Ann. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καίτοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. εἰς ὃν καιρόν τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
καιρὸν. καιρίδης al. καιομένης I. Sacr. 5. 539.
κακὸν. κάκιον P. male κακῶν S. κακίων I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκλιν Edd. pr. κακὰν III. Ocyp. p. 673. κακαγορῶν I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλίαι II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω. I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄτομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμος. καλάμου al. καλάμη I. Nigr. 2. 41.
Καλλιοικὸς emendatum pro Καλλισικὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαύροψ. καλαύροπα al. καλαύροπος I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλὸν. κάλλει κύτος II. Bis Acc. 17. 813.

Καλλίας ὁ Μειδίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργίαν I. Nigr. 26. 65.
Καλλιστίνης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. κακοὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιων Edd. male καλλίων & ἐρασμιωτέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλωδίῳ II. Asin. 24. 593.
κάμακι III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμοῦσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηλόρ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπνὸς. λάπτουσι τὸ ἀναθυμιώμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καρεῶτις II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρηβαρίαν. καρηβαρεῖν Edd. καραιβαρεῖν II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. εἰκόθειν ἐκ τῆς Καρίας I. Herod. 1. 832.
καρπόων. καρπουμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφος II. Aftr. 29. 373.
κάρχαρος II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσιτεια II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μενίππου al. ἐς Μενιππον I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπιὼν II. Icar 14. 769.
καθαβαρίαν. καθαβαρίσειν al. καθαποπησειν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγελάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγελῶν τὰ Edd. καθαγελῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγελάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγινώσκω II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καθαγιγνώσκης Solan. καθαγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατάαγα τῇ κρανίῳ I. Tim. 48. 161.
καθαγοητεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καθαχθεὶς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καθαδύεσθαι al. καθαλύεσθαι I. Nec. 20. 483.
καθαδύω I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντος] καθαπλέοντος, καθερχομένῳ I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμβάνω. καθαλαμβάνομεν al. καταλαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλέγω. κατέλιξε recept. pro κατέλαξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείπω. καθαλειπόμενον al. καθαλειπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλέλειπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλειπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείπειν rescriptum, καθαλιπεῖν Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καθαλεύω I. Piscat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult κατάθλιξις III. Philopat. 4. 589.
καταράτος I. Pisc. 1. 570.
καθαταλμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθατρυφῶντα ὑφ' ἡμῶν II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφάγω. κατέφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημένος III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατεσπασε II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχων ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαν I. Pisc. 22. 591. κατηγορίαις Edd. κατηγορεῖσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφεῖ mallem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατόπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. κακώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τὸν Καφηρέα II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύης admissum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κειμηλιον al. καμηλε I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖος I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὅτι ἐν χρῷ κέκαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσος. ὦ φίλτατε Κελσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφος. κελύφη al. κελύφινα II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμῶσιν II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. καινοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ἐν Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνὸς. κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκυων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ τὸ κεφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιωδῶς ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἑκάστου ἔτι III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλέω. κεκηλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστηρις. κιστήρεως al. κισήρεως I. Jud. Voc. 4. 86.
κὴρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τῶν τῆς κηρύκων ἀγῶνος III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἤν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῆς Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γέγονε I. Tim. 3. 106.
κιθαιρὼν II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσε ex emend. Solan. ἔκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένων al. κλαθμυριζ. I. Herm. 23. 761.
Κλειάνθῃ Edd. Χρέμητα Palm. Κρεμώνθῃ Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλειανθ I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρόνη v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλεῖθρον ex emend. *Solan.* κλεῖτρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλειτίας. ὁ τῆ Κλειτίᾳ I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλεῖς ὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτ☞. κὴ γὰς Κλεῖτον I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλεπτικὴς al. κλεπτικως I. Prom. 7. 35.
Κλεόκριτ☞ *B.* Θεόκριτ☞ I. Catap. 9. 630.
κλήζεται *Gmj.* κλῆζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρου. τῷ — κεκληρωμένου I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωτεύω I. Catap. 1. 622.
κνιστᾷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνιστᾶν I. Prom. 19. 202.
Κόδρ☞ I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινος Ἑρμῆς. κοινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab.* vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακυλικὸς. κολακυλικώτερος *Fl.* κολακικώτερος I. Pisc. 34. 603.
κολακεύων ☞ τὸ μετρίᾳ I. Necyom. 13. 474.
κόλακ☞. κολακεῦς al. κολάμις al. κολάκης al. κολάκεις I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλλοψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλλοπας II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκυνθη. τ̃ κολοκυνθης al. κὴ τ̃ κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδ☞ II. Icar. 12. 765.
Κολοφώνι☞ Edd. Κολοφών☞ II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπ☞. ἐς τ̃ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομῶ Edd. καμῶ III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῆ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. καμψὰς male I. Prom. 8. 191.
κονδυλ☞ I. Prom. 10. 193. κόνον II. Q. Hist. 34. 45.
κοπταφόρος emend. *Solan.* al. κοπτοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόρυζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μεμιγμένη ☾ μυξώσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόρυβ☞. ταῦτα Κορύβων τινὸς III. Philopf. 3. 32.
κόρ☞. εἰδὲ ἐς κόρον τῶ φωτὸς ἀφικόμην II. Alex. 16. 224.
Καρύβας. φίλος Κορυβάντες I. Tim. 41. 152.
κορυβαντιᾶσθης. κίνημα κορυβαντιᾶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύθων ἐδέοντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v..not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότυ☞ I. D. Mort. XI. 3. 378.
κότυλ☞ III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κυρίνη v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυριᾶ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρανίον II. Q. Hist. 3. 5. συντριβέντας τ̃ κρανίων I. Cont. 5. 496.
Κράτων I. Piſcat. 19. 589.
κρεας. κρειῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἄρτια II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεπάρι☞ II. Q. Hist. 15. 21.
κρηπὶς I. Necyom. 16. 479.
κρυφύγετ☞ I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρύσις. θεῶν κρύσις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὡς Κροκόδιλ☞ I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνον II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν☞ I. Prom. 3. 187. ☾ ἀπὸ Κρόνου βελῶς ἂν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσι☞ I. Piſcat. 10. 579.
κρύσ☞ πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμενον *Geſn.* κρυπτόμεν☞ III. Meret. V. 291.
κτᾶσθαι. δεῖται κεκτῆσθ☞ τ̃ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. ☞ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ☞. ὡς εἶδε ἴσον κύαμον I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυβίστητὴς Edd. κυβιστὴς. II. Salt. 13. 275.
κυμεῖον II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλωψ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυματαγὴ. κυμαϊαγὴν Edd. male κυματαγὴν I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρ☞ II. Demon. 53. 392.
κῦτ☞ ſic *Fl.* κῆτ☞ ceterae II. 1. Ver. Hiſt. 31. 35.
Κυπρία. κυπρίαν Edd. Κυνοσουρίαν II. Icar. 18. 773.
κύφωνα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελίδους☞ II. Lex. 1. 318.
κώαν deeſt in al. in quibusdam κώαν &c. I. Piſcat. 48. 615. ὁμοίως γέ σοι τ̃ κώνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κῶδυ I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Piſc. 7. 576.
κωλυθυσώμβρας Edd. plurimae κωλεσθυσώμβρας II. 2. Ver. Hiſt. 25. 123.
κωμικὸς. τ̃ κωμικὸν] Σημαίνει τὰ τῆ Βοιωτίᾳ L. Εὐπόλιδ☞ I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδῶν I. Piſcat. 14. 585.
κώπη. τῆ κώπη I. Catap. 19. 641.

A.

Λαῶν I. Herm. 73. 815. λαῶν τινας II. Icar. 10. 761.
Λαβύρινθ☞. ὁ λαβύρινθ☞ ἐπίκλην III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγωὸς I. Piſc. 34. 603. λαγὼς διπλοῦν ἄγων ζῶον I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ διπλοῦς αὐτίτης] ib. λαγὼ βίον ζῶν ib.
λαθρηδὰ III. Calum. 21. 151.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
ὁ Λακεδαιμονίων τινα II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Piſc. 2. 572.
λάλ☞. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμπει I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. *Gron.* λαῖζειν I. Piſc. 48. 616. λαθηδίας al. male λαθηδίας I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134. λέληθε O. λέληθας I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λὰξ πατησας II. Lexiph. 10. 336.
λάπιθαι III. Conv. 1. 418.
λάρ☞ I. Tim. 12. 121. λάρ☞ al. λάβρακ☞ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Aſin. 27. 596. λαφύσσω. κὴ λαφυσσόμβ☞]

ἀντὶ τῆ λαφύσσειν ἢ ἐξαντλεῖν ᾠδηχωρούμην I. Tim. 17. 128.
λιθοδόλια I. D. Mort. III. 1. 339.
λίγω. λέγειν al. λίγων I. Prom. 3. 27. λίγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων *f.* male λόγων I. Halc. 8. 184. λίγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλιγεν III. Mort. Per. 41. 362. λίγω ex *Fl.* λέγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγον Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγοι III. Pſeudol. 7. 169. λέγονται I. Piſc. 42. 610. πρὸς τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτουργία II. Salt. 79. 310.
λείψαντα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδου ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβώναξ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ᾠδὴν σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσσω. λεύσσουσιν Edd. λεύσσειν II. Amor. 23. 423. λεύσσει apud *Homer.* λεύσσει I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ὕρις II. Amor. 2. 399.
πάνυ ληρῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρ. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τῆ ὕδωρ, εἰ μὴ μόνον ψόφον ποιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ὕδη τῷ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιθοβολεῖν I. Piſc. 10. 578.
λημῶν. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὶς. λιπαρὲς al. ἁλιπαρὶς I. Herm. 24. 763. λιπαρὸς Edd. pl. ἁλιπαρὲς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Aſin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγῳ I. Tim. 43. 155. ὁ λόγῳ Cl. *J. J. Wetſten.* conjicit ὁ λόγιος III. Herc. 5. 84. λόγῳ al. τρόπῳ I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῆ λόγῳ II. Alex. 9. 217. συ λόγους al. συλλόγους I. Piſc. 4. 574. τῷ λόγων al. τῆ λόγῳ I. Merc. Cond. 2. 654. λόγοις Edd. λαικοῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ὃ τοὺς λόγους P. ὅτος ψόγους I. Piſc. 32. 600.
λοξὸς ὢν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hiſt. 56. 65.
λόχμια Edd. δόχμια III. Philopat. 10. 595.
λυκαυγὲς diluculum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Piſc. 52. 619.
λάκιε. λυκίῳ δένδρῳ εὐτυχέστερον II. Amor. 31. 431.
λύκῳ χαῖνον II. Gall. 11. 718.
λόξα Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 20. 201.
λυτέον I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχῳ I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσειν. λύσειν II. Tox. 15. 523.
λύχνῳ. τῆ λύχνῳ II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τυμβωρύχος I. Piſc. 14. 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.
μαγειεῖον I. D. Deor. 206.
μάγιστρος συλοπάκας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μαζῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μίμημα al. ἢ μίμημα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία πάνυ I. Herm. 71. 814. πάνυ μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὴν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακαρὸς. μακαρὰ al. μακαρὲς I. Tim. 37. 149.
μακαρὰν al. μακρὰν I. pro Lapſ. 2. 727.
μαλάβαξ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μανδρόβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. εἰ μαθεῖτε al. ἢν μαθῆτε &c. I. Piſc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμενοι II. Aſtr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτύρομαι. μαρτυρόμενοι II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. οὐκοῦν ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχαίλη. ὕτερος μαχαίλη I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῆ μαχῆ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μεγαρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. οἷς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μὴ I. Nigr. 1. 39.
μειζοσί γε τ' μικροτέροις I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ἢ πλέον πᾶσθε I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τ' αὐχῆς μαζόνως al. σὺ τύχης μείζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μιθέτω II. Aſtr. 13. 366.
μιλιάδων I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ὃν ἰμειδίσσας II. Jup. Conf. 4. 628.
μίλας. μίλανας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελίαγρῳ III. Conv. 31. 439. ejus Ἀφάλυσις I. Sacr. 1. 526.
μίλτι. ὕδωρ μίλτι Ἐπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μιλιτάων mire variat I. Prom. 5. 189.
Μίλιτος emend. pro Μίλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μιλίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μιλιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μίλλω. ἴμιλλε Edd. ἴμελλον III. Conv. 47. 450. ἰμέλλησας al. male ἰμείλησας al. ἰμίλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μίλος. μιλῶν al. μωρῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. infertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ τῆ O. μὲ ὄντ τῆ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μίνιππος I. Piſc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μόνον. μόνοσιν al. μὲ ὄσον. μοίνας δὲ II. 2. Ver. Hiſt. 29. 125.
μιριζόμβος Edd. λογιζόμβος II. Gall. 22. 735.
μυρμυρίζω Edd. male μορμυρίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μύρος. μυρῶν al. μύρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μύρος σανδαπραττόμενον I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μύρος] ἀντὶ τῆ ὄσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ τῷ μύρει I. Piſc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μυσαυτάτῳ III. Cronoſ. 18. 400.
Μυσορὶ emend. pro Μυσορὶ III. Philopat. 22. 610.
μύσος. μύσοισι al. male μύσεσι I. Piſc. 41. 609.

μεταλαμβάνουσι al. μεταλαμβάνωσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω. μεταμαθήσῃ Edd. male μεταθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξύ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεταστέλλω. μεταστειλάμβρος II. Phal. Pr. 6. 192.
μέτειμι. al. μέγιστόν ἀσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενέδυσε I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευσίου III. Fug. 22. 376.
μετεωρίζω. ἀφ' ὑψηλοῦ μετεωρίζεσθαι I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφίστης I. Prom. 6. 33.
μετοικέω. μετοικήσομεν al. μετοικήσωμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικ Θ. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ μὴ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτριων editum pro μετεώρων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῷ μέτρῳ φησὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μὲν Edd. vulgo μοι II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσειας v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μὴ & μὲ confusa I. pro Lapsu. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ ἔχει πρόβατα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat sexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ ἕν τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
οὐ Μοῖρα II. Q. Hist. 30. 40.
μηκέτ' & μήθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hist. 33. 128.
μηλοδοτῶ κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μοι III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. ὦ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μηνιγξ. ὑπὸ τὴν μηνιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηριον. μηρία] infertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς κατακοπῶ III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μησαρχῶ II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχανη. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopf. 29. 55.
μιαρὸς. μιαρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίθρης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. ὦ ὡς μικρὸν ἀποστήσεται I. Merc. Cond. 4. 712. μικροῦ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μικυλλῶ II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινυας μόλω II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρνέω I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. μνᾶν τριῶν εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἓξ μνᾶς ἑκάστου II. Jup. Trag. 25. 670.
μνημῶ] ἀντὶ κατὰ μνημῶ III. Dea Syr. 6. 454.
μνημονευω. μνημονεύειν al. μνημονεύσειν I. Prom. 8. 192.
Μνησαρχῶ II. Gall. 4. 708.
μογις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι μόλις ἡ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἔξω τῆς νόμου τῶν Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μοῦ I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἐντιμόν τε βαρύνου I. Cont. 11. 504. μόνα Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ὧν μόνων I. Halc. 1. 176.
μουσεῖον II. Q. Hist. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῆ μουσικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσαργία I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν Θ III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapsu. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μύθῳ Θ II. Icar. 7. 758.
μυκληρισμὸς. μυκληρισμὸν ἡγητέον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρολατῶ I. Merc. Cond. 8. 664.
μυρτων II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Pisc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστῶτος I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίων. ναίοιμι al. νέοιμι I. pro Lapsu. 6. 733.
ναυωδὴς II. Q. Hist. 23. 32.
νάπυ II. Asin. 47. 615.
ναύσαθμῶ I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἐναυτιῶν al. ἐναυτίων I. Nec. 4. 461.
νεακλὴς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pseud. 19. 176.
νεόγις & νευρὶς confusa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἶ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. τῶν νεκρῶν λόγων I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεκυομαντεία I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐστὶ τόπῳ II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητῶ I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογελὼς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τὰ νεογνῶν pro νεογνὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία II. Phal. Pr. 3. 190.
νέῳ τῃ II. Lex. 1. 317. νέων restitutum ex W. Fl. πῶν Edd. H. Salt. 52. 298.
νεόρια I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία restit. pro τῇ ἡδονῇ Edd. II. Amor. 42. 441. νὴ τὴν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρηΐς. Νηρηΐδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νήσους additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθορᾶμεν II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
νήφω. νῆφε ὦ μείμνησο ἀπιστῶν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deest in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικᾶω. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νεικικίας al. male νενικυίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρῳ al. καινηφόρου &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τῇ νικίᾳ ὁμοία II. Par. 34. 862.
Νικόστρατῶ II. Q. Hist. 9. 12.
Νίσῳ. καὶ τῇ νίσῃ ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενόμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζον Edd. ἐνόμιζεν II. Astr. 25. 371.

νόθ-

νόῳ. τῷ νοῦ al. νίῳ I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νομᾶς. νεμᾶν al. νομᾶν II. 2. Ver. Hist. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Pisc. 23. 593.
νυξ. μίσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ὐδὲ νυξ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμοι & νώνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξεναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις restit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξεστοτονίαν I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Pisc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μιγνυσα al. ξυναναμίγνυσα I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνω. ξυνεπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Pisc. 48. 615.
ξυράω. ἐξυρημμένων al. ἐξηγημμένων I. Sacr. 14. 537.

O.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens insertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ γὰ αὐτὸς al. ὁ γὰ αὐτοὶ al. ὁ γὰς αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὴ forsc. ὧδε III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hist. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ rest. pro τῷ μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. ᾧ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* frustra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τῷ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτὲ al. τῷ al. πῶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. τῶ πάντων Edd. τῶν πάντων III. Cyn. 13. 546. τ restit. pro τῷ III. Pseudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. S. 466. οἱ δὲ ⊖ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. ταὐτὰ rest. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τῷ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῇσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὀβολὸς. ἕνα ὀβολὸν ἴσχοῦσας ἥκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὀβολὸν φέρουσις II. de Luct. 10. 926.
ὁδοιπόρ⊖. ὡς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι κατιδίωσι I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὁδυρμὸν al. ὀδυρομένη I. Sacr. 15. 539.
ὀθνεῖ⊖ II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀθόνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀθόνῳ II. Asin. 42. 610.
οἰκείαν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκειότης I. Sacr. 10. 534.
οἰκέτης. οἰκέτῳ. Q. οἰκείοι. recte *Solan.* οἰκοθεν I. Piscat. 26. 596.
οἰκέω. οἰκηθείη al. οἰκιωθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομέω. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι νεὼς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσασ⊖ Edd. οἰκοδομήσασ⊖ II. Q. Hist. 51. 62.
οἰμωγη. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν *Coll.* οἴονται φασὶν II. Q. Hist. 5. 6. ᾤμην al. ᾤμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἶηται al. οἴεται I. Tim. 25. 138. οἰηθῆς Edd. male οἰηθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε *F.* οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἷονται I. Cont. 22. 519.
οἰστοῖ⊖ vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰστοῖτης II. Q. Hist. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλύθη I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ἔκνει Edd. male ἄκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὁλμιος III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλ⊖ al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *F.* ὅλ⊖ I. Cat. 11. 633. I. pro Lapf. 5. 730.
Ὅμαικα. Ὁμαικῶν emend. pro ὁ Μάικων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὁμηρ⊖ II. 1. Ver. Hist. 17. 84. Ὁμηρ⊖ ἐκεῖν⊖ ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τὸ Ὁμήρε ῥητωρ III. de Domo 17. 200. ἐν ἀρχῇ τ Ὁμήρε ποιήσιος I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρε ἀοιδὴν II. Astr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλ⊖ II. Asin. 37. 605.
ὁμογένων al. male ἀμογέρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὁμοιος. ὁρᾶς ὅμοιος al. ὁρᾶς ἀχ ὅμοι⊖ II. Q. Hist. 18. 27.
ὁμοιον, sed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίας al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίας al. ὁμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμφακίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμ⊖. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνούμοι an ὀνάμοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀναίμιλν al. ὀναιμιλν al. ὀνάμιλν I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hist. 41. 54.
ὄτ⊖. ἑκατέρων οἱ ἑνοι II. 1. Ver. Hist. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντ⊖ ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ὀνυχ τ ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυήκο⊖ II. pro Imag. 20. 500.
ὅπερ Edd. ὁσπερ II. Sal. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅπου τότε I. Pisc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφ⊖ I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομ⊖. τ ὀπισθόδομον ὀρυξας I. Tim. 53. 169.
ὁποῖ⊖. ὁποίων κ ὁποίσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάπους. ὁποσάτων τὸ στοιχεῖον τῶν II. Gall. 9. 716.
ὁπότων II. Q. Hist. 53. 63.
ὁπότε Edd. ὡς ποτε *Toll.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὁ πρότερον al. καθ' ὁ πότερον I. Prom. LI. 194.

ὅπῃ al. ὅπαι I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ὀπτεμῶσιν al. male ὀπτομῶσιν I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὀπύιες al. ὄπυες II. Alex. 50. 255. ὄπυιεν reſtit. ex *Fl.* ὄπυεν al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ δ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. ὐχ ἑάρων forſ. ὐχ εὕρων III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὅρα σὺ δὲ al. ὅρα δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρῶν ἤδη II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρῶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ἑρᾶμεν ſic *Fl.* ἑωρᾶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταὐτὸν II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντες *Graev.* ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργή. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρχια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
ἐκ ὀργίλων ἐπιδοὺς III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρεοπολέω I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθιάω. ὀρθίαν deerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὁρίσθαι I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὀρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ἑρμὴν Edd. ὁδμὴν *Geſn.* III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισαίλης emend. pro ὁρμήσαιλες III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θρήνων al. ὀρνιθοθρῶν I. Halc. 8. 184. ὄρνεον al. ἀειρῶν I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχεθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομανήσοιλα reſtit. pro ὀρχησομανήσοιλα II. Salt. 85. 315.
ὀρχησύς. ὀρχησύν τε Edd. ὀρχηστήν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. ὡς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν *S.* ὅ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ἃς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημύραι. ὁσαι ἡμέραι *f.* I. Nigr. 20. 58.
ὅσ☉ I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον κὴ αἰχροῖς al. ὅσων κὴ αἰχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσα Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσον III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ἠδὴ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ὥπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσοι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀσφρανίζομαι. ὀσφρανίσθαι I. Tim. 30. 142.
ὄσφρησον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφρόομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ἠδὴ III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτ☉. ὅτε al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὅττικιν *Solan.* ὅ, τι κιν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὁττοῦ☉ ἢν ☾ κόνι☉ II. Q. Hiſt. 22. 30.
ὑ al. ἠδὺ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὑ al. ἠδὺ I. Jud. Voc. 11. 96. ὑ γὰρ forſ. ὑ II. Aſin. 30. 599. ὑ μὲ κὴ] *V.* μὲ (μὼτοι). I. Tim. 6. 112.
ὑδρωοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
ὑδὲ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ὑδὲ Edd. ὑδὲν II. Jup. Trag. 19. 664. ὑδὲ ἔν τι & ὑδὲ ἓν I. Vit. Auct. 6. 545. ὑδ' Edd. ὑδὲ II. Amor. 37. 439. ὑδ' ἴτι emend. pro ὑδέ τι III. Calumn. 25. 156.
ὑδὶς I. Cont. 6. 497. ὑδὲν γὰρ ἔτω II. Jup. Conf. 2. 617. ὑδὲν πρὸς τ' Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. ὑδὲν *D'Orv.* veriſſime μηδὲν III. Epigr. 20. 680.
ὑδίτερ☉ III. Adv. Ind. 20. 115.
ὑδὸς. ἴξω τᾶ ὑδοῦ ἔτι Edd. ἴξω τ' ὁδοῦ ἐτμὸν I. Herm. 77. 820.
ὑθὶς III. Meret. XIII. 315.
ὑκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ὕμμιν al. ἡμῖνοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
ὑν al. τοινῦν I. Jud. Voc. 6. 89. ὕν ex L. ὑ τῦν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ὕν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ὑρὼ recept. ex O. ὑρείω Edd. III. Nav. 13. 257.
ὑς. ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
ὕτ☉ I. Tim. 55. 172. ὕτ☉ Edd. ὕτω I. Harm. 3. 855. ὕτ☉ al. ὕτως I. Tim. 48. 161. ὕτ☉ δὲ *Geſn.* emendat ὑτός δὲ II. Par. 49. 874. αὕτῃ Edd. αὐτὴ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τᾶ πατρὸς ſic *Fl.* rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τοιοῦτον II. Gall. 17. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτω deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὕτως δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὀρᾷ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. κὴ ταῦτα an κὴ τὰ αὐτὰ rogat *J. F. R.* II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. *Solan.* vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ὑδὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτως Edd. pler. οὕτως male II. Amor. 21. 421. ὕτω Edd. omnes. ὕτ☉ melius eſſe *Solan.* conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὕτως ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὕτως ex emend. *Solan.* Edd. ὕτ☉ II. Alex. 11. 219.
ὑχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὄφιλ☉ II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τᾶ ὀφθαλμοῦ al. τ' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καί μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν κατηλεημέν☉ II. Icar. 15. 770.
ὄχνιον I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθ☉ Edd. πόθ☉ II. Amor. 15. 413. αἰταλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθος Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδίας al. παιδίας I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδίαις Edd. pleraque παιδίας II. Salt. 23. 281.
Παιδία Edd. παιδία *Marcil.* recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία *B.* τ' παιδὰ I. Cat. 8. 630.
παιδότριψ] παιδοτρίσης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. οἷον τοῦτο πέπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

παλάθας τ' καρπῶν I. Vit. Auct. 19.559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17.19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34.434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43. 611.
παλλακὶς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36.778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Παὶ τοῦτο I. Tim. 42. 154.
εἰὰν τὴν Παυδίον ὄπτης II. Imag. 13.472.
τ' παυσαμένου ὕπνου II. Gall. 5.710.
πάντας I. D. Mort. X. 13. 376. πάντως al. πάντων vide notas I. Pisc. 13.583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraeque πάντη II. Alex. 20.228. πάνυ μὲν ἦν II. Jup. Conf. 2.628. πάνυ Marc. τὸ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13.411. ὑπὸ al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confusa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hist. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ S. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. ὑπὸ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρα αὐτῆ II. Tox. 32. 541. ἐν παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μοι ὑπὸ τοῦτο φῆς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ἀλλήλων I. pro Lapsi. 2. 726.
ὑποβαίνω I. Pisc. 30. 599.
παράδυσον. ὁ ὑπόδυσε πυ I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παρίγραπται II. Jup. Trag. 21. 665.
ὑπήκοος II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
ὑποθεωρίαν I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παρὰ relict. pro ὑπὸ III. Pseudol. 27. 184.
παρανύσταις δὲ εἶσται al. ὑπανύσται δίνοι ὄντες II. Q. Hist. 5. 6.
ὑπαιρῶ. παρήρται III. Saturn. 9. 392.
παραιτῶ I. Pisc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
ὑπακαθίζω. παρακαθισταμένη al. ὑπακαθιζομένη I. Pisc. 12. 580.
παρακλαύσαι. παρεκλάσατο F. παρεκανύσατο I. Nec. 8. 466.
παρανῶν I. Tim. 2. 103. ὑπανεψιὸς τὴν γνώμην III. Navig. 45. 278.
ὑπαυρῶν I. Pisc. 9. 577. ὁ ὀθόνη ὑπαύραται I. Cat. 1. 620. ὑπαυρώμενα I. Tim. 57. 175.
ὑπαλαμβάνω I. Pisc. 6. 575.
παράπηλος I. Pisc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογος νόσος II. Abd. 6. 164.
ὑπομείδεσθαι III. Epist. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὑπομένω. ἢ τόγε τοιοῦτον παραπορεύσαιμεν I. Tim. 45. 158.
ὑπόπαιδα I. Herm. 27. 767.
παραπόλυμαι. παραπολούμενον al. παραπολόμενα I. Herm. 21. 760. παραπόλυται al. παραπόλυται al. παραπόλλυται I. Nigr. 13. 52.
ὑπορύττω II. Icar. 1. 751. ὑπορύσσας II. Q. Hist. 24. 32.
ὑπόσιον. ὑπόσιον v. notas III. Nav. 5. 252.
ὑποτίθημι I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
παράδοξοι II. Phal. Pr. 1. 187.
παρειμι. ὑ παρὴν II. 2. Ver. Hist. 25. 123. παρὼν εἶναι τῶν III. Dem. Enc. 43. 522. τ' παρούσης ὑποθέσεως II. Q. Hist. 6. 8. παριστήσιν al. προσίστησιν I. Merc. Cond. 42. 702.
παρέλκω. εὐ τῷ παρέλκοντι II. Amor. 25. 425.
παρεξίσημι. παρεισηξη Palm. παρεξεισήσῃ II. Imag. 14. 473.
παρέρχομαι. παρελθόντ' I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμέω I. Herm. 51. 792. I. Pisc. 19. 589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Pisc. 10. 578.
παρίχον forsan παρέχει III. Cyn. 1. 539.
παριχόμην an παριχόμην II. Tyran. 18. 155.
παρθενών. ἐπαρθένευσε εἰς χαλκοῦν τινα Θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίστημι. ὑπεστάθη II. Icar. 17. 772.
Παρμένοπα, vulgo Παρμένοπα III. Meret. IX. 302.
παραπορία εἰς τοὺς ὕπνους I. Somn. 9. 13.
παροχέομαι. παροχεμένου al. παρεχούμενός τι I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχεμένου II. Tox. 24. 533.
πάρχω I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βιώσας III. Macrob. 8. 213.
παρωδῶ. οὗτος παρωδεῖς I. Cont. 14. 510. πεπαρώδηται Solan. pro πεπαρώνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26. 265. παντὸς al. πάντων I. Halc. 2. 179. τὸ παντὸς τιθεμένας III. Char. 25. 634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Παὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάντη τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα εἴδος III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντως I. Pisc. 35. 604. πάντες Edd. πάντις Gron. III. Cronos. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forsan πασὶ II. Astr. 1. 360.
πάσσω. πάσῃ in al. deest II. Q. Hist. 13. 18.
πασὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχω. πάθη al. πάθει I. Cont. 2. 491. πάχοις, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθης al. μὴ πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. ὦδ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῶν I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάττυσίν τι II. Gymn. 2. 885.
παύω. ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα βέλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26. 596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipsad. 4. 236.
πεδοῦ καταβαλὲ II. Lex. 1. 319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζός. ὅτε πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9. 260. πεποίθατε al. πεποιθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείσθημεν Solan. ἐπιπίθημεν II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πείθου &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ὃ πειθόμενον al. οὐκ ἐπιθόμενον I. Herm. 24. 762. πειθόντες Edd. προθύτες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιοῦς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐκ Πειραιῶς I. Pisc. 47. 614.
πειράω. πειραμένης & πειραμένοις I. Herm. 75. 818. μὴ πειρᾶσθ' ἄλλα ἀνδρὸς ib. 34. 776.

Πει-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάριοι I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενιῇ δεδμημένος I. Merc. Cond. 5. 659.
πενταγραμμος I. pro Lapſ. 5. 730.
πεντακοσιομεδίμνους II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μοίρας al. πέντε καὶ δέκα I. Catap. 9. 631.
Πεντελῆθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκοντορος I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίσεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τὸ πέρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro ὡς I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Piſc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. περι al. περὶ I. Herm. 20. 759. περι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
περιάλλοντες al. περιαλδόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περιεκτικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιεργίας reſtitut. pro περιεργασίας II. Aſin. 15. 583.
περιεχω. περιέχονται al. ἀντίχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιεχυθη al. περιεχύθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγίομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίημι. περιεῖ al. περίεσι I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθεζομαι. περικαθιζόντες al. περι— al. παρακαθεζόμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περικειμήν al. ἐπικειμήν I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαε an Πέριλαε II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιλιχμήσατο al. male περιλικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περίμετρον al. παράμετρον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περίοικοι III. Hipp. 4. 69.
περιπίτομαι. περιπιτομένας al. περιπίπτομένας al. περιπατομένας I. Cont. 22. 519.
περιῤῥαντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Piſc. 50. 617.
περισπειραθέντων Edd. περιπειραθέντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
περισσὸν Edd. περὶ σεσὸν III. Dem. Enc. 9. 497.
περιτρέψας. Geſn παρατρέψας III. Dem. Enc. 27. 510.
περιχύω II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὸ Πέρσω δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθαι τὴν μυΐαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τὸ πετρῶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὴν II. Phil. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγνύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὥσπερ τα ἰσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ἔτ᾽ ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547. πήρη I. Piſc. 1. 570.
πῆχε. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκε. Ἡρακλῆς φασι τὸ πίθηκε I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελεστέρα III. Conv. 43. 447.
πινακὸς] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πίνων I. Merc. Cond. 26. 685. πίνωμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνων ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πίστης. πίστητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίστα II. Icar. 24. 780.
πιστεύω. πιστευτέα al. πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πιστοὶ ἐπ᾽ ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀναπίπλησαι II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπποκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυϊ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλατειαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτειαν Geſn. voluit πράτειαν II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀμίσων Πλάτων (ſc. ἐποιεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοδένης Edd. Πληοδένης III. Tragop. p. 659.
πλειονεκτέω. μηδὲν πλεονεκτούσης τ᾽ ἀφοβίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλειονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ Δήματεμεὺς I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλήθος πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλήθω. πλήσειεν Edd. πλησίσειεν *Pell.* III. Fug. 20. 375.
πλημμέλημα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμος I. Sacr. 15. 539. τινὸς πλοκάμους Π. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in εσαν v. in ειδδοίκεσαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιος. πλουσίῳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτίνδην II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδώτειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτος. πλούτε al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τῶ Πλούτωνος C. male πρὸς τῶ Διονύσε I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνύξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδῶν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθεν. πόθον al. Πιθὼν I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιεῖν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιῶν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εὖ ἐποίησαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιήσειν al. ποιήσας I. Nigr. 27 67. πεποιημένων al. πεποιημένος II. Salt. 21. 280. ἐποίησατο Edd. ἐποιήσατο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμενος an πριάμενος III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τὸ ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμεραῖον II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὸς τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἡνίκα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλος. ποικίλου Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτῳ reſtit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλην II. Dem. 14. 381. ὁ τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικίλῃ male III. Meret. X. 306. Ποικίλην II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμὴν. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμος. ὁ πόλεμος κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμιος ὢν II. Gall. 17. 728.

πο-

πολιὰς II. Lex. 12. 385. vel potius 339.
πόλος ὠνομάσθη I. D. Mort. X. 7. 367.
αἱ πολλάκις al. ἢ εἰς πολλάκις I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύπλειτος III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς, πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ πρωτεῦσαι II. Par. 26. 856. πολλοῦ al. ἔλαττος I. Herm. 32. 772. αἱ πολλαὶ an αἱ πολλοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῦ II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῆς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύσει al. πομπευσοῦς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὸς al. σπουδὴς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας τὸ ὕδωρ I. Cont. 19. 515.
πονῶ. πονοῦ τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
πορφυρὸς II. Alex. 16. 224. πορφύρεος al. πορφυροφόρος I. Piſc. 27. 597.
πούρους εἶχεν II. Alex. 16. 224. πούρους & πορφῦς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόπανον I. Catap. 2. 622.
πορεία II. Aſin. 49. 617.
πορθμεῖον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὸ πορθμεῖα al. πρὸς τ' πορθμεῖα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πόρος an πόθος; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεῖς. τοῖς πορφυροῦς II. Tox. 18. 526.
πόλεμός ἐστιν ἡ πόλεμον τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότηρ I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτροπλόης II. Lex. 7. 333.
ποτιάομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτιόμβρος III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πυλυσθενὶς Edd. πολυσθενὶς III. Tragop. p. 656.
πρὸς. εἶτα τῇ πόδι I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τῇ πόδι I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. ἢ ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. πρὸ Edd. πόλει II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρῆκεν II. Gall. 2. 703.
πραγματικὰ. πραγματικὰς ὑπομνήσεις al. περὶ, ὑπ' ἀμαθίας ὑπομνήσεις I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραιτάρμα reſt. pro πράτορμον III. Charid. 23. 632.
πρόσθεις forſ. προσθέσεις III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πραγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴρ fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπος I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὀδοῦ ἴσχ &c. II. Gall. 1. 704.
προάπειμι. προαπίτωσαν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφῶν al. περιγράφω I. Tim. 51. 164.
προδιδασκάω. προδιδασκομένη Edd. προσδιδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδωκότες anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προικὸν, Solan. προσικὸν I. Herm. 15. 754.
προίλευσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 33.

προιλθόντες reſt. pro προσιλθόντες II. Aſin. 47. 615.
προιξιτάζω. προιξιτάσας al. προιξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλῶν I. Vit. Auct. 7. 547. προκαλέσῃ pro al. προκαλέσομαι I. Tim. 46. 160. προκαλεῖται pl. προσκαλεῖται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκοπος. πρόκοπον ἴσχων τὴν ἀρχὴν I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενῶ I. Scyth. 7. 866. προξενῶ ἂν vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Gont. 12. 507.
προπίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προπολὶς. προπεπολισμὸς Edd. πεπωκὼς II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόπος. πρόποσι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἔτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. ἡ μνημόσυνα πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὲρ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομαι & προσάγωμαι II. Jup. Conſ. 5. 630.
προσαιτῶ III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάλλω II. Salt. 76. 309.
προσβιβάζω. προσβιβάζῃ Edd. priores ἐμβιβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάω. προσγελᾷ al. προσμειδᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσείκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσειμι I. Piſc. 13. 582. προσίωσι al. προσίωσ I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. ἃ ἡδὺ πρόσεστιν III. Soloec. 3. 558.
προσεπιμετρῶ I. Merc. Cond. 29. 688.
προσεταιρίζω. προσεταιρίζετο III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσήκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 9. 650.
προσήμι. προσήσθαι al. προσέψασθαι I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλῶ I. Catap. 26. 648.
προσκυνῶν. προσκυνήσας al. προσκύνησας I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπος al. πράκτωρ I. Cat. 19. 641. πρόσκοπος I. Cont. 1. 490. F. πράκτωρ ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπαίλειν I. Cat. 13. 635.
προσρέω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμενος cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προσιτέον, al. προστέον I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφυὴς II. Icar. 2. 753.
προσφυὲς. προσήνεγκε al. προσοίγνυε I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. πρόσωπα Edd. πρόπα II. Amor. 52. 454.
Πρωταγόρας I. Piſc. 19. 589.
πρωτίθημι. πρωτιθῆναι Edd. πρωτοθῆναι II. pro Imag. 5. 486.
πρωτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρῶτος II. Jup. Trag. 47. 695.
πρῶργον I. Herm. 79. 823. πρῶργα III. Dem. Enc. 22. 507.
ἡ πρῶλα III. Adv. Ind. 14. 111. πρῶλα al. πρῶτερα I. Tim. 47. 160.
Πρωτεὺς I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτείων al. πρωτείων I.Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14.111. τῶ κακοδαίμονι Πρωτέως III. Mort. Per. 42.362.
πρῶτον lege πρὸ τῦ III. Nav. 15.258.
πρῶτος. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13.337. πρώτως forsan πρῶτος II. Tyran. 21. 157. τῶ πρώτως P. δεῖ ἓν τὸ πᾶν ἀναβεῖναι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2.451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ἐστιλβωμένος II. Gall. 23.737.
πτίλον. πτίλοις Edd. πλήθοις I. Herm. 79.823.
Πτολεμαῖον σωώντα II. Icar. 15.769.
Πυθαγόρας ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς an Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2.541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πύλας Edd. πύλον III. Dem. Enc. 35.517.
πυλὼν. πυλάνων al. προθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ὃν τῦ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀναπαίοντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρεῖον. τὰ πυρεῖα στωτρίψαντες II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρετὸς I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τῦ τὸν Πυρρίᾳ I. Tim. 22. 133.
πυρρίχη. τοῖς πυρρίχοις I. Pisc. 36. 605.
πυρριχίζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρος] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πᾶς δεῖ ἱστορίαν intellecto συγγράφειν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνος ἀπήμεσε τ' ῥαψῳδίαν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνυμένου II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδιος. ὅσον τῦ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόος. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλικὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. ὦ ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque ὦ I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσὺς. Σαγαλασσέως *Spanh.* vult Σαγαλασσεύς II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ἡ σάγαρις ἡ γέρρον II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σατρὸν II. Par. 4. 842.
σακκομάφιον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιθος I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ἡ ἁλὴ σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμιος. ἀντὶ Σαμίᾳ Ταραγαῖος II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπέρδης II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδαναπάλου I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυρώδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Lapsi. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τ' Σεβαστὸν I. Pisc. 26. 596.
σεῦίζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σαλιηνὸν Edd. Σιληνὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρὴν. οἱ τ' Σειρήνων μύθοι III. Calumn. 30. 159.
Σείριος. οἱ τ' Σείριον κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σεμνῶς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεύω. ἐστόμφου I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον ἄλλο σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρας. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σής. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σίβυλος II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in π. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνιος. τὸ Σικυώνιον πεδίον II. Icar. 18. 773.
σιλληφορία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνου al. σιλλαίνου I. Prom. 8. 198.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκαίρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκαίωνις ἢ Πιτυοκάμπτας II. Bis Acc. 8. 799.
σκελιτὸς I. Necyom. 15. 477.
σκευασὸς II. Alex. 21. 228.
σκήνη. τ' ἐπὶ τ' σκηνῆς ἐκάστου βίου II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίωνος al. Σκιπίωνος I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῆψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰς. σκιᾶς al. σοᾶς I. Nec. 13. 474.
σκιοδάλαμος III. Diss. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapsi. 6. 731.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπὲω. σκόπει δ' ὦ Ζεῦ] πικίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. ἀπὸ τ' σκοπᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπίαζον lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύθαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 650.
σκύμνη. *Hemst.* σοῦμη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφος II. Q. Hist. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀλλὰ Σισύφῃ τι βάρος III. Nav. 23. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τ' σοφῶν ἐκείνης III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπένδω. ἐσπείσμην II. Phal. Pr. 3. 189.

στό

σπήλυγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπουδάζω. ἐσπουδάζετο ἀρχαῖον I. Tim. 49. 162.
σπουδὴ. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Cont. 17. 513.
σάδιον. φέρει 2/3 τῆ σαδίε μίσυ I. Cont. 8. 500. & masc. σαδίες τριχιλίες II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σαθμὸς II. Icar. 1. 751.
σίγω. σίγειν ὁ δωσμένε I. D. Mort. XI. 4. 379.
σίλλω. ἴσιλλα v. not. III. Ocyp. p. 667. σίλλιος Edd. σύλος II. Alex. 11. 219.
στέφανος. τῆ σφάνε al. σφ. τινες I. Nigr. 32. 74.
σιγματίας I. Catap. 24. 645.
σλιγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοὰ. τὴν σοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
σοβᾶς II. Asin. 22. 589.
σόμα. λὰξ σόματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
σρατιάς Edd. σρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
σρατιᾶ Solan. pro σρατιᾷ II. Alex. 27. 236.
σρατιώτικοι. σραϊωτικῷ al. σράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στραϊονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
σρόλη I. Nec. 14. 475.
σρόλος I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἐσι μόνων al. Στωϊκὸν ἐσι μόνον al. Στωϊκῶν ἐσι μόνον ib. 36. 770.
σωμύλος I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σε al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σε al. σι I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σε restit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῖν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῖν al. ἡμῖν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότος Edd. male συγγεγραφηκότος II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιλα marg. AIW. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκεκαπνωμένοι Solan. συγκεκομμένοι Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκείμενον al. συγκινούμενον I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκροτέω. σωκρότει II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκρῖμα I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαιμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβολος. κὴ συμβούλες τὸς σίας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συνάγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συνακτέον Edd. σωτακτέον II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συνηλίσθησαν Solan. συνηυλίσθησαν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναστάω. συνανάσπασον al. συνάρπασον I. Cat. 18. 641.
συνδιαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῆν al. συνίη I. D. Deor. XXII. 2. 270. καλαγιλῶν al. σωὸν καταγιλῶ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συναπιλαμβάνω. συναπιλαμβάνος al. σωναπιλαλίζ I. Prom. 13. 195.
σωεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
σωεχὴς I. Pisc. 22. 592.
σωηγορέω. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συνήθη III. Calumn. 23. 153.
σωηρεφὴς II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνίντις al. ἀνίντις al. συνίντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὲ, οἷας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνίσαι restit. pro συνῆναι II. Salt. 64. 303.
συνίσυκας Edd. σωίσυκας III. Philopat. 1. 584.
σωοικεῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωοικία I. Cat. 15. 637.
σωουσίας II. Bis Acc. 11. 804.
σωτάσσω I. Pisc. 23. 593.
σωτέμνω I. Pisc. 10. 579.
σωτίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
συντυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τὲ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σύριος volunt al. λάρος alii. III. Macrob. 22. 224. κακάσσας τῷ Σύρῳ II. Bis Acc. 14. 808.
σύφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συτπειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρία I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφίτερος. σφιτέρῳ sc. ὁδὸν II. Astr. 29. 372.
σφηνοκώγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφριγάω. σφριγῶντα Edd. male σφρυγ. II. Amor. 12. 409.
χιλιάζειν III. Philopf. 4. 167.
χῆμα. χήματα ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲ τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σώπολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονεῖν II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονήσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκος I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταχειρὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντεύω I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
ὦ τὰν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλος I. Catap. 29. 650.
ταπεινῶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπαλίω I. Nec. 17. 480.
Ταρτήσιος. Ταρτησίων Edd. pr. Ταρτησίων III. Macrob. 10. 214.
Ταΰγιτος. τῆ Ταϋγίτῳ al. τὸ Ταΰγιτον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 200. ταύρων ἰνία I. Sacr. 2. 528. ἐν Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. σῆς ταφῆς al. τὴ ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 118.
τάφος. τάφοι τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τάων vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τιφισίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τεῖχ⊙. τὸ τοῖχ⊙ καθηγοῦτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τειμαίρω I. Herm. 1. 739.
τείχεσι. τείχεα τῷ Ἡρακλέϊ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τεκταίνω. ἐτεκταίνετο II. Icar. 8. 759.
τελευτὰν adverb. I. Herm. 67. 809.
τελέω. τελεῖν al. ἐλθεῖν I. Tim. 20. 130. τελῶν εἰς ἐτετέλεσται ὕτη III. Macrob. 10. 215. ἐτελεσθημεν III. Navig. 11. 255.
τελέσης I. Necyom. 11. 471.
τεμαχίσομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τερατουργία II. Icar. 6. 757.
τερετίζω. τερετίζοντ⊙ al. τερττίζοντ⊙ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τερψιχόρη II. Imag. 16. 485.
τετμακτὸς I. pro Lapſ. 5. 731.
τέτλαμεν improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέχνη. τὴν τέχνα al. τὰ τέχνα I. Piſc. 20. 590.
τηλικοῦτ⊙. τηλικοῦτον al. τηλικαύτῃ δύναμιν I. Halc. 6. 181.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τθεί⊙ reſtit. pro Τῖνος III. Meret. IX. 304. Τίθε⊙ II. Gall. 29. 747.
τιθασσὸν I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ⊙ Solan. Ἀτίμαρχ⊙ III. Philopſ. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντες reſtit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δὲ τις ἀδ πάλαι I. Nec. 4. 461. τῆς pro τις Guj. III. Tragop. p. 661. τε al. τοι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι, ὅ, τα interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὲ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τισί γε. Gr. τῇ σιγῇ; I. Herm. 80. 824.
Τίτιας III. Pſeudol. 30. 189.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τιθρήσειεν al. τετρωθήσειεν an τι τραθήσειεν; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πῖδον al. aliter III. de Dipſ. 6. 238.
τοιοῦτ⊙. τοιαῦτα al. τοιούτου I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτοι al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχε ἄρχου II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάμενοι I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ⊙. τόποι, Solan. τροπὼ I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ⊙. ὸ τοσούτω II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοιαῦτα confuſa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτους & τοιούτους I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε reſtitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τότε Hemſt. πότε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὸς ἐδὲν Τραγικὸν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίκις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς. οἱ τραγῳδὸ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τραῖς μοναῖς III. Pſeudol. 29. 186.
τράπεω. τραπόμβρα al. τραπέμβρα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίβων I. Merc. Cond. 7. 662.
τριβώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλόχω III. Pſeudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τρικέφαλ⊙ III. Pſeudol. 29. 185.
τριπλόο⊙. τὴν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τριῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόπ⊙ leg. χρό⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπόω. τετροπῶται I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ οὐκ λαίβητ⊙ II. Gall. 5. 710. τροφὲς al. τροφῆς III. Pſeudol. 18. 176.
Τροφώνι⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίων I. Tim. 54. 171.
τρυγάω. I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτ⊙ III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνει Edd. τυγχάνω II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχ⊙ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίσμα I. Somn. 12. 17.
τυραννίων I. Catap. 6. 627.
τυττίω. τιτυσθημέν⊙ II. Dem. 16. 382.
τύραννο⊙ I. Cat. 1. 620. τυράννων καθηγορίας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς οὐ Σικελίας τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννους σοφοὺς ποιοῦσι γυῖαι II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118.
τύφ⊙. λαβὼν ὁ τύφ⊙ I. Tim. 28. 140. τύφου al. πλοῦτου I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχη. τυχῶν] γράφεται, τειχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίαν. ὐχ ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδατι ἐπιτρεπόμενον I. Herm. 68. 810. ὑδατ⊙ μολιβδαίων I. Piſc. 10. 579. ὑ παῦ' ὕδατ⊙ I. Cat. 21. 643.
υἱοὺς. τοὺς Ἀλωέως υἱέας δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοῖ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Πηδαλιμίωνα υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ⊙. ὑμετέρας al. ἡμετέρας I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπαχώμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαλλάττειν Graev. ἐναλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχὴ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὑπάρχω. βί⊙ τὸ ἀρκέων ὑπῆν I. Nigr. 26. 64. ὑπῆεν I. Sacr. 11. 535.
ὑπίσταμαι. ὑπισταῖεν al. ἐπισταῖεν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὑπὸ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Piſc. 5. 575. ὑπὲρ τ πόδα II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἑκάστου I. Piſc. 24. 594.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερᾴρω al. ὑπὲρ ὤνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπερβόλ⊙. Ὑπερβόλῳ τάχα ἢ Κλέωνι I. Tim. 30. 142.
ὑπερβιατεύω II. Eun. 2. 351.
ὑπερβιατεύομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερ-

ὑπερειπίνει. ὑπερπονῆσαι ᾗ πεφῶν solvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερίμερ☞ I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφαν☞ quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπεπαίνω I. Catap. 27. 649.
μικρ' ὑπερτίθεσ☞ al. μικρ' ἀνασ☞ I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπνίσμι☞ I. Sacr. 6. 531. I. Hatm. 4. 857.
ὑπνητης I. Sacr. 11. 535.
ὑπιχνούμι☞ al. ὑπιχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. λὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἰφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπο Jenf. ὑποστυτούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῶ al. ἐν αὐλῶ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβαλλω. ὑποβαλλόμ☞ al. ἐπιβαλλόμ☞ I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλλόμ☞ αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρίχω. ὑποβρίχιγμ☞ II. Gall. 8. 714.
ὑποδιίκνυμι. ὑποδιῖξαι al. ὑποδεῖξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδιχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑποδοχὴν al. ὑπόδοσιν II. 2. Ver. Hist. 34. 130.
ὑποδραματουργίαι II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Pisc. 26. 596.
ὑποκιλεύω I. Cat. 19. 642.
ὑποκριτόμου III. Calumn. 22. 154.
ὑπολαμβάνω. ὑπολαμβάνουσις III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπ☞ al. ἐπίλοιπ☞ I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμωρ☞ II. Icar. 29. 786.
ὑποστίλλω. ὑποβὶς νόμου II. Astr. 19. 368.
ὑποπέπταμαι. ὑποπεπταμένου III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτερ☞. ὑποπτήων al. ὑπόπτερα I. Somn. 15. 20.
ὑποφρονῶν Solam. al. ὑπηφανῶν III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποστοιβάζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνουσι] C. ὑποφαίνου V. ὑποφαῖ I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπέφαινε al. ἀπέφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕσπλαγξ I. Catap. 4. 629. ἔστιν ὁ ὕσπλαγξ I. Tim. 20. 130. ἡ ὑσπλαγγ☞ III. Calum. 12. 141.
ὕσαλον τὸ μέγα III. Pseudol. 9. 169.
ὑφωμία. ὑφωμίαι antea male ὑφαμῶν I. Prom. 9. 192.
ὑφίλαον. ὑφίλαον al. ὑφαλὸν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνοχέω. ὑφηνόχει al. ὑνόχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστησομαι al. ἀναστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 796.
ὑψιβρεμέτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίθων. πόσοι φαέθοντες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Pisc. 8. 577. φαίνομαι. φανέν al. φανὲν male I. Prom. 7. 39.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
φαλήριον Schol. scribit ἐν τῷ φαληρικῷ I. Halc. 8. 184.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
φανὸς. φανώτατα Edd. φανότατα II. Q. Hist. 44. 57.
φανταζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάρ☞ Boiv. Χάρ☞ III. Tragop. p. 650.
φάσμασιν I. Tim. 55. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Pisc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φιδίδω emendatum pro φιδίδας II. Gymn. 35. 915.
φιλὸς II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
φίμω. φίμει λῷ τῷ σαδὶ μίσει I. Cont. 8. 500. ἢν μή τι φίμει δῇ II. Icar. 20. 775. φίμασ☞ al. σύμασ☞ I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φινεμάμου I. Tim. 43. 155.
φύγω. ἴφυγε reſt. pro ἴφαγε I. Herm. 81. 825. ἴφυγεν ἐπικλίναντες al. ἐπαυσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hist. 27. 84. φύγειν exſulare. II. Tox. 17. 526. φυγῖῶ al. φύγην I. pro merc. Cond. 4. 712. φιύγων ἐκεῖθι II. Par. 43. 868. τὸ φεῦγον al. τῷ φεύγοντι II. Aſin. 51. 619.
φημὶ. φῇς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φῇς al. ἴφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ δ' &c. I. Cont. 8. 500. φασὶ Solam. pro φησὶ III. Calumn. 14. 144. ἴφη Edd. ἴφη II. Amor. 29. 429. ἴφην al. ἴφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἴφη, ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. φῆσι ex J. φησὶ al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. σὺν ἂν φθάσοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ σὺν ἂν φθάνοι τις I. pro merc. Cond. 11. 720. σὺν ἂν φθάσοιτε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάσας III. Conv. 2. 419. ἴφθιν & ἴφθιν I. Pisc. 29. 598.
φθειριζῶν v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθίνω Edd. Forſ. φθίσω III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλόσαρ☞ II. Tox. 7. 514. cum φιλόσυρ☞ confuſ. III. Macrob. 12. 216.
φιλίᾳ confuſ. cum φιδίᾳ III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλαπίδης al. Φιδιππίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
φιλόσαιρον & φιλόσυρον II. Icar. 24. 780.
φιλοφρυίᾳ II. Abd. 4. 162.
Φιλοπάτης. Φιλοπάτης al. Φιλοπάτωρ☞ I. Tim. 6. 112.
φιλομουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλ☞. τοὺς φίλους al. τῷ φίλων I. Tim. 8. 114. τίς δ' ἦν σοι φίλ☞; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσασθε & φίλον ποιήσαιτο I. Scyth. 11. 871.
φιλοσοφίαι. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφία. φιλοσοφίᾳ al. φιλοσοφίαι I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίαι Hemſt. μισθοφορίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαι δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφ☞ I. Tim. 55. 172. φιλοσόφου al. φιλοσόφων al. φιλοσόφῳ I. Prom. 7. 39. ἄρτου ᾗ φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτησία I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτησίαι III. Conv. 15. 428. φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ὑπεκπεπτωκώς III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονίσομαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύναις III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχορ☞ I. Pisc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινία recept. pro Ἰφία II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοίνιξ. ἢν μὴ φοίνικ☞ ἴτη βιάῃ I. Herm. 53. 793.
φοιτάω. φοιτῶν Ἀττικῶς αὐτὶ τῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φόλ☞. τῷ φόλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονῶ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνω Pell. φθόνον III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ☞ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσαι al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρυάγης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον. φροιμίῳ al. προοιμίῳ II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724.
φρυξ. Φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τῆ φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φύκ☞ I. Pisc. 12. 580.
φυλάκι☞ al. φυλάκιος al. φυλακήσεως I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσεις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιρεφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. τῷ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ὦ χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τῶ χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμωνιον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. τῷ χάριεν al. χάριόν τι al. τῷ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαρισάμ☞ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμών. τὸ χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον τὸ τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. τύχῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χηνίσκ☞ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῆ III. Pseudol. 1. 162.
χρᾶν. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἱ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητ☞ al. Χρέμιδ☞ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρὴ. σὺκ ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν al. τί γὰρ ἐχρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. ῥητῶν ἕκαστον χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καὶ ἀφροσυνῶν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ὡς παμπαίσμων III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ☞. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρᾶ☞. τὸ χρᾷ I. Pisc. 46. 613.
χρυσάμσι pro χρυσίοισι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσῆ γὰρ εἶμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τατὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsi. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο εἴδωλον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ☞ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι ποτραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρίον I. D. Mort. VI. 3. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

ψιθὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 431.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψῆφ☞. τὰ δῦρα τ' ψάφυ al. τ' νίκης I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορίαν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ☞ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίαν al. ψευδολογίαν I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρως II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὦπαι I. Herm. 55. 796.
ὠδίνω. ὠδίνω ὄρ☞ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθέω. ὠθεῖτε al. male αἰτεῖτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ☞ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ὦ II. Astr. 3. 361.
ὠνήσομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 25. 566.
ὄπι☞ I. Sacr. 2. 528.
ὥραι. μὴ ὥραισιν ἐοίκειεν II. Salt. 5. 270.
ὡραίζειν Graev. ὡαρίζειν II. Par. 43. 868.
ὡράτη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὡρέα Edd. ὡρέω II. Astr. 27. 372.
ὡρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυομένοιν I. D. Mort. X. 13. 375.
ὠρῶν vulgo ὁρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227. ὡς Edd. ὡς *Marcil.* III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὡ male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. καὶ I. Tim. 55. 171. ὡς ἔπαυσαι al. ὡς ἐπαύσω ἐδόκει II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ὡς infertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τ' ἐμὲ μὴ III. Ner. 5. 639. ὡς τις non ὥς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ὁδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥστε lege ὥστ' III. Philops. 32. 59.
ὡς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλειαι I. Nigr. 26. 65.
ὠφελῶ. ὠφεληθῆναι al. ὀφεληθῆναι male I. Cont. 20. 517.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατος. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίθην. — Ἐφίσω I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἀβροχος III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλίης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. σὺν ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. σὺν ᾧ ἀγαθῷ I. Somn. 17. 22. ἦν τὸ καλὸν, καὶ ἀγαθὸν ἀεθῶν ib. 12. 16. τὸ ἄριστον ψήφῳ δοκιμασθεὶς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίονος I. Cont. 12. 506. ἐδείκνυτο ὡς τινα τῶν κρειττόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστος κατὰ παιδίαν I. Harm. 4. 857. τὸ ἄριστον τῶν γραφίων Ὅμηρον II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γναμίζειν, vel ἐυδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τῶν ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τὸ ὥρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγανακτέω I. Tim. 9. 115. ἀγανακτῶ ἢν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἀγανάκτει πεζὸς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπᾶμαι contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τὸ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ὧν ἀπὸ πλοῦτον ἀπειρίσιον καὶ χρήματ' ἄγειραν I. Prom. 1. 25. ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλειαι. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη πυρίτης III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννὴς. ἀδὲν ἀγεννὲς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ διλίαται συγκαλασπάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοιαι. ἃ γάρ σφισιν ἀγνοίαισιν ἐπίρχεται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγνωμον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν III. Philopſ. 10. 38. οἱ ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνίαν. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνᾷ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἔχουσα τὴν ἔννοιαν τῶν γιγνομένων, καὶ κατάμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιαὶ. πᾶσαι μὲν ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. ἀδίκοτε ἄγες I. Tim. 3. 104. ἤξει Edd. ἥξει II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀττίφιλον II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μὲ ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγων πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπὶ τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδῃν Προμηθέος, ἄδῃν Πηλεῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούων ἄδην vel ἄδῃν. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τῶν ἄδου τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδῃν II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκε I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. ὑδὲν ἡμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνῄδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντες III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος. ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πῶς ἂν σὺν ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδινὸς III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, σὺν ἁπλῷ III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατος. ἀδυνάτου ἰσχὺς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἄδω. ὁπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ᾄδῃ I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γάρ τι I. Prom. 12. 195. ὡς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀειπέλιος. ἀειπελίῳ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροπέλαδος I. Prom. 7. 36.
ἀεροπόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀερόπη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ἐπότε ἦθη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τὸ ἀετῶν πτῆσις II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ ἀφ' ἑαυτοῦ δόξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατος ib.
ἄθεος I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὑδ' εἰ αὐτή μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνεφγάζετο I. Prom. 3. 27. τὸ Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾶ χρατίῳ III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναίους II. Q. Hist. 15. 22.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλον. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ὑπεναλῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυρμάτιον ἅρπτε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἰγιμ- III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. παλαιθέρ- ἡμᾶς ὁ αἰγιαλᾶς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτι-. ἀπὸ Αἰγύπτῳ ἐνέχυρα γενόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτ- I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπίη. ἐπ' Αἰθιοπίῃ vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. τομὰς ἐ καινὰς ἐκομοῦσαι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταὐτὸν αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰδὼ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μὴ γῆν ἐπείχεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρ- μεγάλῳ I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπεύς. μετ' ἀμώμους Αἰθιοπᾶς I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιοπικὰ. λαὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾧ οἰκεῖος ἦ ἡ Αἰθιοπικὴ διάγνωσις II. Salt. 44. 295.
αἰθὼ I. Tim. 41. 153.
αἰλ- I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ἐκ αἵματα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματ- II. Tox. 52. 557. τῷ κοινῷ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάσσω. αἱμάξει τὴν δακτύλῳ II. Gall. 26. 742.
Αἰόλ-. αἰόλῳ τῷ Ἕλλῳ- ξυγατέρα I. Halc. 8. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἱρίομαι. ἕρπε I. Herm. 85. 829.
Αἰσχίνης II. Imag. 17. 476. ὃ δὲ Αἰσχίνης ὁ Ῥήτωρ οὕτως I. Somn. 12. 16.
Αἰσωπ- II. Icar. 10. 761.
αἰτία. αἰτῶν τὰ γιγνόμενα I. Tim. 49. 163. αἰτιάσεις III. Meret. IV. 288. αἰτιάσεται ᾧ αὐδὲ ἓ συσπασιατῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γυνὴ III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μὲν τι ταῦτα αἰτιᾶμαι I. Tim. 14. 124.
αἰτιᾷ antea male αἰτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσωθαί τε III. Pseudol. 4. 166.
αἴτι-. τί ἔν ἡμεῖς αἴτιοι A. D. Mort. III. 1. 338.
Αἴτνη. ὑπὸ τῷ Αἴτνῃ I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
αἰχμαλωτός. ἐλυσάμην αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὴς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἀκμὴς. ἐν ἀκμῇ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. ἐν ἀκμῇ τῆ πατρὸς ἡσης III. Philopat. 21. 610.
ἀκμαιαῖ- II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκμάτιον II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκρατ- II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
Ἀκροκόμης II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκρόπο. ἡ ἀκρόπολις ὑπὸ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκροάζομ. ἀκροᾶζόμενος I. Somn. 9. 13.
ἀκρ. ἄκρη ὑγιοῦσα σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκρατ- I. Somn. 10. 15. ἀκρατέσ- ib.
ἄκρατα melius ἀκράατα II. Icar. 3. 754. ἀκρατ- ὑσμ- I. Somn. 10. 15.
ἀκρατ- II. Icar. 3. 754.
ἀκρίδι-. ἀκρυδυτάλῳ II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθια III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παρελθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλεως- I. Catap. 5. 626.
ἄκλη-. ἀκλήρους κ' ἀΐδιος I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἀκμὴ I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴς. οὐκ ἀκμὴς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
τὸ ἀκοντίον II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλην ἀκὴν II. Asin. 4. 571. νῦν πόλεμος κ' θεοῖς ἔχθρα ἀκούειν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούουσι II. Q. Hist. 10. 14. ἀκούσῃ III. Deor. Conc. 1. 528. ἔκπωμα αὐτοῦ τότε παφλαζόμενον II. Jov. Trag. 41. 688. κ' τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούειν II. Asin. 58. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλλίστην dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκούειν II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούειν ἀ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὸ πρὸς τοὺς ἀκούοντας ἦθος III. Calumn. 24. 156. ἀκούῃ III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτε III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβᾶς. ὃς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκριβ. ἀκριβῶν III. de Dipf. 3. 236. & 237.
ἄκριτ-. ἀκρίτως τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσῃ ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροατὴν τιν I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτὰς III. Tragop. p. 648.
ἀκτί. ἀκτῖνα παρατεθεγμένην III. de Dipf. 2. 235.
ἀκτίσσω II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλαβάρδων ἵππος III. Dea Syr. 48. 484. ἀλαβαρδῶν κάππι II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεαλίζειν ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Λιβυστιχίτῃ II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopf. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν πρατεῖσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς ὑμεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἔρχῃ I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαριεστὴ ib. 38. 440.
Ἀλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἀλιήρδιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκομ. ἁλισκόντως III. Philopf. 2. 30. ἔστ ἔμοιγε ἁλῶναι μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἅλκηστις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τινὰ Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλα. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ γὰ ὅ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ γὰ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλοκοτος metathesis pro ἀλλόκοτος; I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλα τε II. Jup. Trag. 2. 644. μιτέχειν τῶν ἄλλων τῶν βελόμενον II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο εἶδος II. Asin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος τὰμὰ I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἠρόμην nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγιστος τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὴς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Festum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωάδων υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λέγων II. Gall. 10. 717.
ἀμαθία μὲ θράσος, & ἀμαθίας ἀγκάθης τὸ θράσος I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἄμαξα τὸ βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρός. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόσωμον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἔργον I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατασκέδασιν I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελίαν I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελιῶν I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ καὶ φέρων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμεταστρεπτὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμιὸς. ἐς τὴν ἀμιδὰ ἐνηροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἀμορφος I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιρύτη. νήσῳ τῇ Ἀμφιρύτῃ I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πίσω I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθαι τὴν πρόσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιῶναι. ἀναβιῶναι αὖριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀνεγνωσμένους I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶν ἀνάγκῃ — προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη — ὁρμᾶται II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἴσχοις I. Nigr. 22. 61. ὑπὸ ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ἐργάτης ἀναγεγράψῃ I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀναγὼ I. Nigr. 8. 47.
ἀναδῆσαι. λύσει τὰ ὧτων ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδυσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορίαν I. Prom. 4. 29.
ἀναθορνυμαι. ὑπὸ τῆς λίχνης ἀνεθόρνυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἢ μὲ τὸ πέτρας ἀνέθορεν ib. καπνὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδέστατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρω. ἀναλῶν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ὕστα III. Pseudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτιᾶσθαι I. Prom. 4. 188.
ἀνακείρομαι. ἀνακείσθω ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἀνάκειμαι. τοῖς ἀνακειμένοις III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προθέρμους κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν ὑπουργεῖν δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένῃ II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλουθον in καθασκευάσαντί σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί κε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρίων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τὸν λόγον ἀνακρωμένη I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρουόμενος & ἀνακρουσθῆναι ib. 46.
Ἀνάκτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀναπήδων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ εἰρημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκε I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων πεκορμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνέλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀνεμωτρίαν I. Nec. 18. 482.
ἀναμνασομαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην I. D. Mort. XIII. 2. 391.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.

Ἀθηνᾶς II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθηνᾶς II. Alex. 38. 244.

Ἀθηναίους II. Q. Hist. 15. 22.

ἄθλητῆ II. Gall. 8. 714.

ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.

ἆθλ- ἆθλόν τινα τοῦτον τῇ βασιλεῖ ὑπεναλῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.

ἀθυρμάτιον ἅρπτε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.

Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.

Αἰγιαλ- III. Electr. 2. 88.

αἰγιαλός. παλαιεμβ- ἡμᾶς ὁ αἰγιαλὸς II. Alex. 57. 260. & 261.

αἰγίς I. Tim. 3. 104.

Αἰγύπτι-. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνίσχυον νενόμιμος II. de Luct. 21. 933.

Αἴγυπτ- I. D. Mort. XIII. 3. 392.

αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.

Αἰθιοπίη. ἐπ' Αἰθιοπίδα vide notam III. Dea Syr. 16. 462.

αἰδοῖον. τομὰς δ' καὶ ἐκτομὰς ἐποιοῦντο περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.

αἰδὼ II. Phal. alt. 12. 206.

αἰδὼς μὴ γὰρ ἐκδείκνυται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.

αἰθέρ- μεγάλῳ I. Halc. 7. 183.

Αἰθιοπεύς. μετ' ἀμώμους Αἰθιοπᾶς I. D. Prom. 17. 201.

Αἰθιόπια. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾧ οἰκεῖα ἡ Αἰθιοπικὴ διήγησις II. Salt. 44. 295.

αἶθω I. Tim. 41. 153.

αἰλ- I. Jud. Voc. 7. 90.

αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ἐκ αἵματ- III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματ- II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.

αἱμάσσω. αἱμάσσει τῷ δακτύλῳ II. Gall. 26. 742.

Αἰόλ-. αἰόλῳ τῷ Ἕλλῃ- δυγατρὶ I. Halc. 6. 177.

αἰτίολον I. Catap. 3. 623.

αἴρομαι. ἥρησο I. Herm. 85. 829.

Αἰσχίνης II. Imag. 17. 476. ὃ δὲ Αἰσχίνης ὁ Ῥήτωρ αἴρεται I. Somn. 12. 16.

Αἴσων- II. Icar. 10. 761.

αἴτιον. αἰτῶν τὸ γινόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτιούσης III. Meret. IV. 288. αἰτιώτατον ᾧ αὐδὶς ἔ συσσιωτῶν II. Salt. 84. 315.

αἰτία γυναῖ- III. Char. 6. 621.

αἰτιάομαι. πάλαι μὲν γε ταῦτα αἰτιᾶ- I. Tim. 24. 124. αἰτιᾷ antea male αἴτια II. Abd. 21. 177.

αἰτιάσασθαί σε III. Pseudol. 4. 166.

αἴτι-. τί δ' ἂν ἡμεῖς αἴτιοι λ. D. Mort. III. 1. 338.

Αἴτνη. ἐν τῇ Αἴτνῃ I. Tim. 19. 129.

Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.

αἰχμαλωτός. ἰλασάμενον αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.

Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.

ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.

Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.

ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.

ἄκαρης. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. ἐν ἀκαρεῖ τ' ποιητὸς ὤσης III. Philopat. 21. 610.

ἀκαριαί- II. Q. Hist. 7. 8.

ἀκάτιον II. Q. Hist. 45. 57.

ἄκατ- II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

Ἀκαρνανικὸς II. Alex. 36. 243. & 244.

ἀκέστρα. τῇ ἀκέστρᾳ ὑπὸ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.

ἀκκαλιάζω. ἀκκαλιάζουσιν I. Somn. 9. 13.

ἀκμὴν. ἀκμὴν ἐγένοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.

ἀκμάζ- I. Somn. 10. 15. ἀκμάσι- ib.

ἄκματα melius ἀκράατα II. Icar. 3. 754. ἀκράτ- ὠσμ- I. Somn. 10. 15.

ἀκρατ- II. Icar. 3. 754.

ἀκριδιν-. ἀκριδινοτάλαν II. Asin. 44. 611.

Accusativi rarior terminatio in Σειδία III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παρελθόντας III. Char. 19. 630.

ἄκλαυς- I. Catap. 5. 626.

ἄκλης-. ἀκλήρους καὶ ἀοίκους I. D. Mort. XV. 3. 401.

ἄκμη I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.

ἄκμης. σὺν ἄκμῃ II. Lex. 2. 321.

ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.

ἐν ἀκουσίῳ II. Q. Hist. 12. 16.

ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλην ἀκούεις II. Asin. 4. 571. νῦν πόλεμος καὶ θεοῖς ἔχθρα ἀκούειν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούουσιν II. Q. Hist. 10. 14. ἄκου σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τότε παιφάσκοντος II. Jov. Trag. 41. 688. καὶ τῶν' ἀκούεις μόνον II. Abd. 6. 164. πακῶς ἀκούειν II. Asin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλῶς dici pulcherrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκούειν II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούειν ἃ ὦν I. Nigr. 13. 32. τὸν πρὸς τοὺς ἀκούοντας τόνον III. Calumn. 24. 156. ἀκούεις III. Bacch. 5. 79.

ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτου III. Macrob. 25. 227.

ἀκριβῶς. ὃς ἀκριβῶς οἶδε III. Conv. 4. 420. & 421.

ἀκρίς. ἀκρίδων III. de Dipf. 3. 236. & 237.

ἄκριτ-. ἀκρίτως τινὰς III. Calumn. 8. 137.

ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθ' ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.

ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.

ἀκροποδιτί πως I. Prom. 1. 186.

ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.

ἀκτὰς III. Tragop. p. 648.

ἀκτίν. ἀκτῖνα παρατεθηγμένην III. de Dipf. 2. 235.

ἀκτίνεσιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.

ἀλαλήμενον ἰρὸς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλαλήμενον κάκιστ' II. Gall. 1. 702.

Ἀλεξανδρεωλικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.

μητὶ Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀθηνοτεκίτου II. Alex. 1. 208.

Ἀλεξικλῆς III. Philopf. 14. 41.

ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.

ἀληθῆς. τἀληθῆς εὑρεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθῆς ἴξεσθ' I. Pisc. 15. 586.

ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαρακτὴρ ib. 38. 440.

Ἀλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.

ἁλισὶς I. Pisc. 1. 570.

Ἀλιῤῥόθιος II. Salt. 39. 291.

ἁλίσκομαι. ἁλωκότας III. Philopf. 2. 30. ὅστ' ἰρὴν ἑλόντα θεὸν μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.

ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.

Ἄλκηστις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμογυῖ μου Ἄλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τε-

τινὰ Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ κ᾽ ἢ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ κ᾽ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δ᾽ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπὸν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metathesis pro ἀλλότοκος; I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα *T.H.* rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλῃ τι II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τῶν ἄλλων τῶν βυλόμενον II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο ἰδοὺ II. Asin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριον τάμνε I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἠρόμην nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἱερεῖαν ἐπιδικάζῃς III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογον. ἀλόγως τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὲς δὴ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἁλῶα Festum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωέως υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλαστικῶθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λέγων II. Gall. 10. 717.
ἀμαθία ἢ θράσος, & ἀμαθίας ἀγκυρῶν τῶν θράσους I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἄμαξα τὸ βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρός. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόσομον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἔργον I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατεσκίδασεν I. Nigr. 3. 41.
ἀμείλιξ I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητον I. Cont. 7. 498.
ἀμελείᾳ I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελείᾳ I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ καὶ μὴ φέρων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλητον I. Nigr. 27. 67.
ἀμεταστρεπτὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμιὸς. ἐς τὴν ἀμιδὰ ἐμπροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφον I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχον II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτον. νήσῳ τῷ Ἀμφιρύτῃ I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερον. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πίσω I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλειν I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενον I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιῶναι. ἀναβιῶναι αὖρίον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀναγνωσμάτοις I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. κἂν ἀνάγκῃ — προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη — ὀνόματα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἔχοντες I. Nigr. 22. 61. οἱ ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ἐνεργέστερα ἀναγεγράφθαι I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. *Geſn.* III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδῆσαι. λύσῃ τῶν ὅτων ἀναδησάμενον I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδοσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορίᾳ I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρνυμαι. ὧν τῇ λίχνῳ ἀνεθόρνυτο I. Prom. 4. 29.
ἀνάθορε. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἡ μὲν πέτρας ἀνέθορεν ib. κακὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδέστατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρει. ἀναιρεῖν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ἔσται III. Pleudol. 5. 167.
ἀναίτιον. ἀναίτιον αἰτιᾶσθαι I. Prom. 4. 188.
ἀνακείμαι. ἀνακείσθω ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακας. τῶν ἀνάκων III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προβέβλημαι κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν ἐνεργέστερον δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλυθον in καίτοι σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί σε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρίων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τὸν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τὸν λόγον ἀνακρουόμεθα I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρουόμενον & ἀνακρούεσθαι πρύμναν ib. 46.
Ἀνάκτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖν III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀναπίπτων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ εἰρημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκε I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων πεπομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνῆλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμιτρίᾳ I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσομαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναιτεύω I. Somn. 13. 19.
ἀναιτιαγόνις I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάιτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἀναξ χειρῶν, μοναις ταις χερσὶ δεσπόζων I. Somn. 9. 14. τοῦ ἀνάκτου III. Conv. 9. 424.
ἀνάξιος I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἂν ἄξιος, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀνάπαισον ὑπὸ τῦ χεροῦ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀνάπαισα συγκρετῶν ib. ἀνάπαισα εὐκρετα ἐπιλείγοντες ib.
ἀναπαύω. ὅτε ἀναπαυσις σεαυτὸν διαχυθὴς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπίτας. ἀναπεπταμένην ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπίτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσῃς v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίτα. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλέω. ἀναπλεύσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ἀπολυζιν ἀνατνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδιστος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναρπάζω. ἀνήρπασας, τὸν Θεὸν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρρίπίζω. τὸ ποιητικὸν ἐς μουσικὸν ἀναρρίπισον I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτίω. ἀναρρίπτοῦσι Ἡ. Gymn. 27. 909.
ἀναρρίπτω. παραδόλως ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενος II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκλοπίζω. ἀνασκλοπίσῃ III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖστον ἀνέστων τὸ ἡδονὴς I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαν τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. τὰ βαθρα ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασταυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρίπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφανεῖτε σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφέρεσθαι II. Alex. 25. 232.
ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφράδητος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδίσης I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρείας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſic. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδρίας. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδρίας προσκαθίσειε I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοι τοὺς ἀνδριάσιν ἐλαστελεῖτε ib.
ἀνέρχω I. Prom. 7. 34.
ἀνθρωκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνθρολογίαν II. Tox. 58. 563.
ἀνθρώδης. ἀρετὴ ἡ ἀνθρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείρω. ἀνεγρόμβω I. Tim. 41. 153.
ἀνειλίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνελκω. εἰς τὰς ῥίνας ἀνέλκωλε τὸ πτεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνεμος. τοὺς ἀ ἐμοὺς ἐπιτεμπτέω I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμοῶν I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπάγγελτος II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπάδης I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀιερχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρυω. ἀνευρύονται ὁδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. ἀ μὴ ἀνέχη τὴν διατριβὴν I. Herm. 56. 796. ἀνέξεσθαι al. ἀνασχέσθαι II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνήκεις I. Pric. 4. 574.
ἀνήκω I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ἀπόστολος ἀνὴρ ἅγιος &c. ib. XXVIII. 1. 445. ξυγγραφεὺς ἀνὴρ III. Soloec. 12. 583. κυρίδιον ἀνδρα I. Halc. 1. 178. ἄνδρας I. Tim. 58. 175. οἱ ἀνδρες II. pro Imag. 11. 490. προὔχοντα ἀνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἀνδρας μιαροὺς III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήροτα καὶ ἄσπορα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθέριξ. ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἄνθεσι. ἀνθεῖ πολλαῖς τε ἐξ ἀγρίας ἐπεμνήσθη multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοβαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθραξ I. Tim. 41. 153.
ἀνθράκινος. ἀνθρακινάτερον ἀκίφημας I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀνθρώπινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος ἐυδαίμων I. D. Mort. XX. 5. 418. θέμις δὲ τὴν καλεμένων ἀνθρώπων Salan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem *Geſn.* III. Cyn. 19. 551. ἀνέκλασαν τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 13. 195. ἀνθρώπους μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζων ἐπὶ παισὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιαρὸν. ἀνιαρὸν ἐπὶ τινὶ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς σὰ ποσὶ ἀνιαρὸν ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
καὶ τάχ' ἀνιόντες εἰς τὰς ἁμαίας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀναστῆσαι τοὺς κύνας. I. Tim. 4. 107.
ἀνίστασθαι τάφρας ἐπιχυθείσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀναστήσας II. Dem. 22. 384.
Ἀννίκηρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἀνοια. γοητεία ἐς ἀνοίας ὀνομαζομένης I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμοιον. ἐξ ἀνομοίων συνιστὰς I. Prom. 5. 30.
Ἄνυτος I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἄνταρξ I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντίας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξεταζόμενος II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pleudol. 25. 182.
ἀντιδοίτω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιδόξαν. ἀντίδοξα τῷ κυρίῳ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μονοχείροντα II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγω. III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ ἐμὲ δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἐπὶ τὸ ἀντίθυρ v. notas III. de Domo 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμολπὸν. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὁλολυγῆς μέγαν ἐκκλὼ I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιέω. ἐ μὴν ἀλλὰ τὸ σπέρμα.. ἀντιποιεῖται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντιποιεῖθ' μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. δεῖ γὰρ ἀντιποιεῖσθαι σῶν πόνων I. Prom. 3. 29. φιλοκαμμίων σπέρματος ἀντιποιεῖται ib.
ἄντυξ. ἰχνεῖο τ' ἄντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυπόδητος & ἀνυποδήτους II. Aſin. 16. 584. quales carcei jumentorum, ib.

ἀνω-

ἀνυπόστατος I. Halc. 4. 180.
ἀνυσιμώταλος ὁ ὄν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσω II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω ϵ κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διὶ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. νῆσος αὕτη ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξίνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. τὸ ἐπ' ἀξίας τινὸς I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίας εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σπάνις ἀξίους ἀνούμενος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξιος ταῦτα ἀνήσω vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ἔσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιόω I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφέλιμον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος τῷ θυμῷ πρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορτος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορτος al. ἄορτις ib. 398.
ἀπαγγίλλω. ἀπαγγίλλωσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορίων I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ὅτι φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγορεύων I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ἄνθρωπε I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω. τὸ ἱστορίας ἀπαθανατίζουσης ἀρετάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαίροντας ἀπέτας, & ἀπό τε ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρρησίαστος III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχίων τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἄπας. ἅπαντα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἀπειλὰ ἐκείνου — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἁπάντων ἤδη πειρωμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπειλάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπειλάζων I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἔοικεν ἐμοὶ αὐτὸν ἀπειλάζειν I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἠπείλεις vulgo ἠπείλης male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπεσιν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπαλλύσῃ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ὦ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπελαύνω I. Jud. Voc. 6. 89. ἄγε, ἀπελαύνωμεν I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολέω I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολοῦντες II. Tox. 28. 537.
ἀπενανταύτως καὶ ὑπεναντίως I. Nigr. 36. 78.
ἀπευωνίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπίθανος ὢν I. Tim. 2. 102. ἀπίθανος τῇ ὑποκρίσει III. Pseudol. 5. 167.
ἀπικνέομαι. ἀπικέσθαι εἰς Ῥώμην III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστέω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστήσασι μὴ οὐχὶ III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἁπλοικὸς I. Tim. 56. 173.
ἀπὸ τίνων II. Astr. 7. 363. ἀπὸ τῶν διδασκάλων II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Astr. 21. 368. ἀπ' ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τούτου ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἀφ' ὁπόσων παλαίτερον II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀπολάμψεται I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικήν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας εἰς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ἔστι ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μήλα ἀποδακόν III. Meret. XII. 311.
ἀποδείκνυμι I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ἂν σοφὸν ἀποδεῖξαι σόφωσ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδειξεν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδέξαι pro ἀποδεῖξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδέχομαι. ἀποδιδέχεται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδρᾶντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδύομαι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapi. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀποδύει II. Asin. 5. 572. ἀπόδυθι τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πᾶς ἀπόθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢν δὴ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμῶμεν ἀποθνήσκοντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκείμαι. ἀπεκείατο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκρύπτω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλασσαν al. ἀποκέκλεικε μοι .. ἀπέκλεισε οἱ κὴν θάλασσαν. & ἀποκλείειν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλίω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τῷ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύσαι τῆς ἁμαίας I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολάλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὴν συνεργὸν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολαυπόμενοι τῆς μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολιφθεῖσα al. ἀπολειφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπελίμπανεν III. Diff. cum Hef. 9. 246.
ἀπολιθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνίρων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπολλύμενα II. Afin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος ὁ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογίομαι. τὰ μὲ ἀπολογούμενον I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας σὺν ἀποχήσω III. Diff. cum Hef. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονον ἀποφαίνων II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀπόξυω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόρυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπύω. ἀποπύειν τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλέοντες καταγελάσαντες II. Tox. 2. 509.
ἀποπτύω I. Tim. 13. 122. ἀποπτυεῖς ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα παντελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀπορρίπτω I. Herm. 23. 761. ἀπορρίψας II. Gall. 9. 717. ἀπορρίψαντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἀπορρίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπερρίφθαι al. ἀπορρίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβεσαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſiopeſin poſt ὦ θαπολοῦ αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκευάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλέω extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. σὺν ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμῶ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀπεσπάσας πάμπολυ τῶν νεφῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπώμενον I. Piſc. 14. 585.
ἀποσπείρω. ἀποσπείραν τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποστέλλω. ἀπέστειλε al. ἐπέστειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus neglegitur in ὅτι ἱρέων & ſaepius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαττομένης al. ἀποφραττομένης II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτείλω I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποτείλῃ τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἠχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτίμημα. κεφαλήν γε ἀποτιμωσῶσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro *ſacro*, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτίκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτικοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτός τι καὶ ἔστιν I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρίπω. ἀποτρίπτετε ὦ θεοί, τὸ δεινόν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χεῖρας τῶν ἱρομεγλύφων καὶ ἱερογλυφικὰς τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνουσα al. ἀποφανῶ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξαντες τὰς ὀπὰς III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω ſubfugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀπόχμη I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη, κοίλῃ Ἀραβίῃ I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργυφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργῆτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥραν τὴν ἐν Ἄργει ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἀργύρεος. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρειος πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρέσκει. ὑδὲν ἐθέλεις ἀπεῖν οἷόν ἄν μοι ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Piſc. 38. 607. ἀρετήν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἰδρῶτι II. Bis Acc. 21. 819. σὺν τριάδι τῶν ἀρετῶν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσαρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀρισάρχου φαλῆρες ib. 1. 82.
Ἀριστίδης II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ δὲ Ἀριστείδης I. Tim. 24. 137.
ἀριστεῖον I. D. Deor. XXII. 3. 272.
σὺν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεύς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνει II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸν Ἀρίστωνα ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτῳ σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἐπεσκεύασε I. Zeux. 10. 848.
Ἀρμένιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰ τ' γε λόγῳ φάρμακ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῷ παντὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμονίης. ἐπὶ τὴν ἁρμονὴν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμονὴν II. Tox. 17. 525.
ἄροτος. ἐπ' ἄροτα παίδων γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτρον I. Tim. 17. 127.

ἀρ

ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἁρπάζων. τ' ἁρπάζοντα δὲ πρωτίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἀρριανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἀρτημένας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμίδωρος III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτῆς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικιῶ III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτος ἐγκυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτον II. Asin. 21. 588.
ἀρχαῖος II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀποδίξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι Λυκοῦργοι ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖος pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερος τῶ Ἰαπετοῦ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχίμορος II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδείξαι ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχετύπων καλλιτεχνασμένα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμίσυ παντὸς ib. ἐκοῦν οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μίγιστον ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. ὑδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φημι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. ὑδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίου II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάνος II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτέκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ὰπ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενος I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένους ἔργου III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τι, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγεια. δι' ὧτων καὶ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄση III. Cyn. 1. 539.
ἀσώτους. ὅτι οἱ ἀσωτεῖς III. Calumn. 19. 150.
Ἄσια. τῆ δὲ Ἀσίᾳ πόλιον III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιτος. ἄνθος ἀσῖτον λίθῳ III. Tragop. p. 654.
ἀσιτεῖται III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτος, μὴ μύοντας τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἀσκεῖν. ἤσκηται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεδούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπεῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νέος II. Alex. 43. 248. διασπάρων τὰ τῦ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δηρεῖν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλήρη αἵματος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθαι φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμενος τὸ Ναύπλιον ἀπέπεμψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπὶς. ἀσπίδι Ἥφαιστος II. Aſir. 22. 369.
ἄσπορος III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα καὶ ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πεῖσος μεριζόμενον II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μειράκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἀστὴρ I. Hale. 1. 178. ἀστέρα στὶ I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπεσπάσαμεν τὸ ἀστέρων ib. XX. 5. 256.
ἀστικὸς. τῶ μὲ ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀσχολία. τὴν πρὶν ἀσχολίαν ἐβιράπιυν II. Amor. 16. 415.
Ἀσωτία II. Lex. 2. 320.
ἀσφαγικὸν. ὰπ τῶ ἀσφαγέλου μάσιγι II. Aſin. 38. 607.
ἀσφαλὴ συνοχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄσυ I. Tim. 8. 115. ἄσεως II. Amor. 6. 404. ὅσις ὰπ ἄσει σιδηροφορεῖν II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυνάναξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυλογίας σὺκ ἀπορήσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολος III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφηλος III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαπλικῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. ἐς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλίσασθαι II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς ἀπορρίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ὥσωτος I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτερος τὸ ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτέρπης I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἄτθις II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μιγνύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄττ' II. Amor. 17. 418. ἄττα II. Lex. 21. 346. ἄττα Η. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. σὺ τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ἐδόκουν Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δριμύτης τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in εὐδοκιμῶν II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλεῖν. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τῖος αὐλούμενος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὅμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἤδη αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοδωρίας I. Tim. 54. 170.
αὐτόκης I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. καὶ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐστι Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἂν rectius ἢ αὐτοὺς ὧν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ἢ αὐτὴ ὅσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Salan. vult αὐτοῖ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτῶν ἀνεῳγέναι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ II. Q. Hist. 15. 23. αὐτὲ περὶ ἑρανοῦ II. Astr. 1. 360. ὧν τ' αὐτὸς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῷ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. σὺ αὐτῇ] σὺ αὐτῷ σὺ ἑαυτῇ sana. I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Selan. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ἢ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὡς τι ἢ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δίζῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν διστοῖν II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ θαρρῶν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν ἐκ. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτῶν II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲ ἀγνοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὲς I. Pisc. 32. 601. αὐτὴ δ' ἔτως ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτουργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχεῖν. ἠὐχεν II. Alex. 42. 248.

αὔχημα μειλίχιον II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμεῖν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κεἰνῳ pro ἐκείνῃ vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρεῖν. ἀφῄρητο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεῦμαι I. Tim. 22. 132. μαχόμεθα τὸ μόγις ἀφαιρούμεθα αὐτοῦ, ἢ μᾶλλον παρακλῆται I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφεικτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτος I. Somn. 10. 15.

ἄφθορος I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ἐκ τίνος ἀφῆσω αὐτὸν ἐδὲ ἄκεμμοι I. Somn. 7. 10. ἀφῆτας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφεῖθη II. Gall. 3. 707. ἀφεῖνται δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῶν ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδος. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἑταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὸν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτος. ἀφυίστατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτος II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. σὺ ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνος I. Halc. 1. 176. ἀφωνότερος τ' σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 525.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρηστος. σοὶ ἄχρηστος ὢν σοι I. D. Mart. XIII. 1. 391. ἄχρηστα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 772.

ἀψίκορος III. Calumn. 21. 151.

ἀωρί II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρος. ἄωρα ἂν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ἢ κοιμᾶσθε ὁμοίως ἢ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμιος I. Tim. 54. 170.

βαίνω. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος III. Mort. Per. 35. 356. ἡ βάθος -- τεταγμένη I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νὺξ II. Asin. 34. 602. & 603. σὺ εἰρηνῇ βαθεῖ. α II. Tox. 39. 544. ὕλης βαθὺ II. Salt. 81. 313. βαθείας καὶ ἀφόρου I. Tim. 4. 152.

βαίνω. εὐρύθμως βαίνει I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ σωτηρίων II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ἢ ὁ βαλὼν II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσος. πᾶς τεχνίτης ἀλλ' αὐτὸς ἐργαζόμενος I. Somn. 1. 2. τέχνη τ' βαναύσων ib. βάναυσος ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπτει. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτὸς. βαπτὸν ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζοντα πάροσσα πάντα I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. Βάρβαρος ἦν ἢ ὄλεθρος I. D. Mort. IX. 4. 361. Βαρβάρου δὲ ib. XII. 3. 385. Βαρβαρὸς τις ἀνὴρ ῥωμαῖος leg. βόρβορός τις I. Prom. 1. 23. τ' μεθὶ Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν οὐ ταῖς βαρυτάταις ἀσήμοις I. Somn. 2. 3.

βάσανος. Pythagoras βασάνοις τε ψυχολωτάτοις & πλάσεσι, ἢ ἀτεκμάρτοις πυρὶ ἢ σιδήρῳ στοιχειώμασι διεπειρᾶτο dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 21. 50. βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ὁ τῆς λύγος III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆ III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τινι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖ -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τῆς ἀνθρώπου II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βατίλισσα, & βασίλεια, & βατίλεια I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανος ὅστις τυγχάνει II. Asin. 11. 579.

Βάσσος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipsad. 2. 234.

βάτταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χερσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος καίμενον ἢ ἰσίαις ὕλαις I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βεβυθ. ὑπὸ τῶ βέβρωται I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βί-

βίλος. ἴζω βιλῶν, & ὐπὸ βιλέων I. Nigr. 28. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλος. ἀπὸ τῦ θεσπεσίυ βηλοῦ I. Cont. 2. 488. θεσπεσίυ βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων & ἀρετῆς I. Jud. Voc. 2. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Enc. 29. 512.
βιαίως τῆ καρτερίᾳ I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀνέγνωκας βιβλίδια I. Herm. 82. 827.
βιβλος. τὸ βίβλου III. Mort. Per. 21. 333. βίβλους τὰς Ὁμήρυ II. Gall. 18. 728.
βίος ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκυλμὸς βίυ I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τὸν βίν I. Pisc. 29. 598. τῦ μέσυ βίυ II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλος τῦ βίυ I. Cont. 10. 502. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαγὼ βίου ζῶν I. Somn. 9. 13. λάρυ βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον πωλῶ I. Vit. Auct. 2. 541. ἅτοι βίῳ ἐσόχων εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸ βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαμαδριοῦ τινα βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ὠφέτηρται τὸ ξυπνῶν βίων I. Nigr. 13. 52. βίων πρόσις I. Vit. Auct. 2. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. ὁ ὅσους ἰδιότευσε βίοις II. Gall. 5. 710.
βιοτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημίαι I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλως ἀμοίρους II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἴδλιπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρός. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρος. βόθρον ὀρυξάμενοι I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ὁ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορος differentia βόρβορον inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. ᾗ τῷ ὅτι ὁ βορβόρος βαρβαρικῇ τινι ib.
βορός. βορώτατε I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὸ κλῆρον — βόσκεται I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχος. καθειμένους βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοίτας. τὸν Βυθοίτην παρισομεν αὐτοῖς I. Somn. 17. 21.
βυθυτέω. λιτὴν ἐβυθύτησε λαβὼν ἐβυθύτει I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐβυλεύσαντο al. ἐβυλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βυλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βουλήσις. βουλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. ᾗ εἰ μὴ τοῦτο ὃ ἡ παροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὲ ἐδὲν ἧττον ὁ νόμος εἶναι τῦ ὄντος εὐθύνεις ib. ἃ ἦ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βεβούλημαι ὦν II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτός. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἀρετῆς I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχος I. D. Deor. II. 2. 207.
Βραυρώνιος II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχύς. ὐ βραχυ. χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενδύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθυόμενος fastum prae se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρίφος. ὀλολύζων ὥσπερ βρίφος I. Somn. 4. 6. πικρῷ βρίφει III. Tragop. p. 644.
Βρόμιος. ἐραστὰς κατ' ἀγυιὰς Ἐτάπτει ἀραῖον Βρομίῳ χόρον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντή. βαρύβρομος, & Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντῆς γεγονυίας σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ὑπὸ βροντῆς ἐτοίησαι αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτός. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχος. πρ. αλλ. βρόχον I. Tim. 20. 130.
βρυαλόεις III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τείχος III. Dem. Enc. 53. 515.
βυθός. ὐ βυθῷ δύξαι ποικίλον τὴν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. τὰ βυρσᾶν τὰς ἐπιβολὰς III. Nav. 4. 250.
βωλος. τοῖς βώλοις I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμός. Ἐλέᾳ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν εἰδὼς ὐ τῇ Γαργάρῳ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλαι ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνῃ λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμετὸς. φυγόντων γαμετῶν II. Salt. 43. 294.
γαμέω I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὅτι γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμῳ τοιούτῳ I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμοι II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Alin. 36. 604.
Γαυρακήνης ὁ τῦ Δαρδάνυ III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. νῦν γάρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τὸ Ἴδης ὐ τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μετρεῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Fere. vult σὺ II. pro Imag. 23. 503.
γείτομαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει σὺ γυλωνὸς τινος I. Somn. 12. 17.
γείτων. ὐ γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν ὐ τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ὁ δυναμένως κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γενειον. τὸ γενειον ἀπάπλους I. Tim. 54. 170.
γενεᾶ. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in τὸ φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενεάδες I. Catap. 1. 622.
γενεὰν τὸ ὃ γενεάριον ὃ γενεῶν τε μεγαλόφρονας I. Somn. 17. 21. γεγενημένων II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ ᾗ μεγαλοφυῆ ἤδη ἢ ὠκέα I. Somn. 7. 9. γενικὸν ὄνομα ib. γενικὰ στοιὰ μάρτυρα ib.

γενε-

γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γένος. ἀξίως τῆς γένους I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γεραιὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρανος II. Alex. 26. 234. γέρανον ὀρχεῖζ II. Salt. 34. 289.
γέρων II. Alex. 30. 238. γέροντας II. Abd. 30. 185.
γεύομαι. ἀπὸ τοῦ πρώτου γεύματος I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος καὶ ἄψυχος, & Λιβύης διψάδα γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τὸ κυματῶδες γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐν τῇ III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τὸ ὁρκίον ἀναμεμοίχθαι I. Prom. 9. 192. ὦ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὰς γῆν ἅπας ἐστὰς ἀνέργαστον I. Prom. 11. 194. ἔλιπον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόης II. Tox. 62. 566. τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τούτου ἀπορῶν I. Somn. 2. 2. γίγνεται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω ὥσθ' πολὺ γίγνεται ἄν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένους III. Conv. 20. 433. & 434. τῇ τυράννῳ γενέζ Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγαντα. γεγονὸς τι ἀναθοῦσας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ἃ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκου III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαύξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλυφὴν ἀστέως δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ὦ γλῶσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλαστον ἔχε γλῶτταν, αἰχίστην ὁσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτετμῆσθαι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφαλὸν. ἀμφὶ κόρσας μαλθακὸν γναφαλὸν I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τῆ γνώμης μονῇ II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνόφος. γνόφος καλαδάντος III. Mort. Per. 43. 363.
γναρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γναρίζοντα I. Somn. 11. 15.
γναρισμα. τὰ γναρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοὴ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόνιμος III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἰταγάγω ib. 7. 630. τῶν μίγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμμασι παιδάζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματα I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμμάτευε Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεὺς. οἷον οἱ γραφῆς τραγελάφους ἢ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικῶς συντελεσθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφιδα γράφει II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὧν χωρὶς οὐδὲν καλὸν τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γράψεται γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορεῖν. ἐγρηγόρας I. Herm. 1. 740.
γρίφος. γρίφους σωτηρίους I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυπὸν I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγου χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' τῶν γυμνασίων αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίου τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῦ γυμνασίου III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπιδεικνύειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὸν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰ τὰ πρόσω I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὸ τῶν δακτύλων γεγυμνωμένου II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖος I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεία τις II. pro Imag. 13. 491. γυναικείᾳ τῇ σίτῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vorst. γυναικεῖαι II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωνος τινος καὶ βαρβάρου γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμενος τὸ πρῶτον III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκας I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναικί τ' ἐμοῖς I. Halc. 8. 184.
γύψ ἀναπτάμενος III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδουχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαίμονος τὴν σοφίαν III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῷ κοντίῳ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δακρυω I. Cat. 12. 634. ἐδάκρυε μᾶλλα γελοίως I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτυλος I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τῶν δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίς αὐτῶν μεσάτους I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίς βαρεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδικτὼν I. Somn. 11. 16.
δάκτυλος I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντιμοῦντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθιεκλικὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλῳ προτείνοντες I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλὸν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοξένου I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύσας I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἐς τὴν τῶν Δαναϊδῶν pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τῶν Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶν. Δᾶνι πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖος. Δαρεῖος II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δῆς. δῆλ II. Alex. 47. 252. δῆδις ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti ſubjungitur accuſativus III. Elect. 3. 88. f.

δάφ. ἡ φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ δάφνης III. Diſſ. cum Heſ. 1. 240. δάφνῃ αὐτὴν καλοῦσιν II. Aſin. 17. 585.

Δάφνιδα v. notam, ſi de accentu ſolicitus es III. Meret. VI. 293.

δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Aſin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντιδοσιν δὲ τινα ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. κ᾽ πεδίον δ᾽ ἐκάησαν II. 1. Ver. Hiſt. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα I. Piſc. 42. 611.

δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν συγγνωμοσυνάστῳ ἐδίδου II. Salt. 63. 301.

δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέσομι — ἐπήρκων τοῖς δεομένοις τ φίλων I. Tim. 5. 109. ὑ γὰ δεῖ, F. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδέ. το γὰ Χαιρίας III. Meret. VII. 296. ὑδὲν δέησει μὲ ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.

δεῖγμα I. Prom. 2. 25.

δειδω. δείδιας μὴ ἐνδεᾶς τ θεοῦ ἀποβάσης ; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδιεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἅπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. δείδιὼς κ᾽ τρέμων I. Somn. 9. 13. δείδικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

δείκνυμι. εἶαν Πολύκλειτ ἔδειξε λευκάλεον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἀ ἕδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προστοιούτας. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δειξάτω II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δειξάτω κατὰ τὴν παγκάλλω I. Somn. 8. 11. δειχομένῳ II. Alex. 13. 220. & 221.

δειλινός. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.

δειλὸς. λαγωῶν δειλότ I. Somn. 9. 13.

δεῖνα. ὁ τ δεῖν I. Somn. 11. 15. το δεῖνα I. Vit. Auct. 19. 558.

δεινὸς II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ὑδὲν δεινὸν πάσχῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.

Δείνων III. Macrob. 15. 218.

δεῖπνον III. Epigr. 27. 683. & 684.

δεῖπνου φορὰ — — φορὰ τ τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζ II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἀφτι σωτικομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

δεκάπηχυς κέρατος I. Tim. 4. 107.

δεκάς. τῇ Ἀτ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.

δέκτρι III. Epigr. 22. 681.

δελεάζω I. Piſc. 47. 614.

Δῆλος I. Tim. 22. 136.

δῆλ. ἰς δῆλον ἐμβαλόντις I. Tim. 21. 131.

Δελφοὶ. κ᾽ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.

δέμας Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.

δένδρον. ἐπὶ τὸν κάμπτω τ δένδρων II. 2. Ver. Hiſt. 42. 134. & 135. δένδρα πτεροῖς III. Tragop. p. 647.

δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθ I. Tim. 43. 156.

δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

δεξιῶς ἐνήγκατ III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξένιζον II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.

δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὧ δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἡ φύσις δῶτα ἐ χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1.

2. δεῖσθαι τύχης ib.

δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. ὑδὲν δέον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γυναῖ ib. ξυνιδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν ἀφανεῖ ὂν δεινότατ ib. τὸ δέον παραυτίκα ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖον ἀφεῖσθαι τὸ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.

δεῖ & δέομαι. δέησιν II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δέησιν II. Tox. 47. 553.

δέρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

δέρμ. ἀσκὸν δερμᾶν I. Nigr. 27. 67.

δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τ δεσμῶν II. Tox. 29. 538.

δεσπότης ὀλιγοχρόν I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. υἱὸς δεσπότῳ III. Bacch. 2. 77.

Δευκαλίων. Φαίθοντες ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.

δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχόμεθα ἡδ I. Piſc. 42. 611. δέξαισθ᾽ ἄν III. Mort. Per. 24. 346.

δέω. δέων, pro δέον I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε ἐ δέων III. Pſeudol. 2. 162. κ᾽ ἐδέοντο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδέσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένου τὼ χεῖρ I. Nigr. 19. 57. δεδὼν II. Amor. 32. 432.

δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δή, ἰὲ δή, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἅπιτε δὴ ib. παλαιοὶ δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

δῆγμα. δήγμαῖα II. Gal. 25. 740.

Δηλι. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120. & 121.

δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Δημάδῃ III. Dem. Enc. 15. 503.

Δημήτρι II. Salt. 63. 300. Δημητρίῳ II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

δημιεργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii ſunt οἱ τ Καδμον κ᾽ Παλαμήδης τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

δημοκρατία I. Tim. 57. 175.

Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένῃ ib. 2. 492.

δημοσία. II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσ. α II. Gym. 22. 903.

Δημωνακ. περὶ δὲ Δημωνακτ II. Dem. 2. 375.

Ἀφ᾽ τ παιρι III. Patr. Enc. 6. 230. Ἀφ᾽ τὴν ῥητορικὴν κ᾽ παιδείαν I. Somn. 12. 17.

Ἀφ᾽ ὁδὸν. ἐπὶ συνίσι διαβεβοημένοι I. Nec. 6. 43.

διαβολὴ. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολὴ III. Calumn. 1. 124.

Ἀφ᾽ ὁκολίαν I. D. Mort. V. 2. 344.

διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.

Ἀφ᾽ ἥμαν I. D. Mort X. 4. 365.

διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

διαζευγνυμι. ἀλλ᾽ ὑδὲ πάλ ἥτις ἂν διαζευχῇ τ σωτηφείσης, ῥᾳδίως ἂλλοι ζυγὸν I. Jud. Voc. 7. 91.

διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

Ἀφ᾽ ἡκη. διὰ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

Ἀφαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.

διαιρέω. διηρημέν II. Bis Acc. 2. 794.

Ἀφαίρω. διῃρημέν πατρίδα II. Tox. 55. 560. διῃρημένοι τοὺς ἄκοντας ib. 40. 548.

δίαιτα I. Herm. 86. 830. μοιρήης δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. κ᾽ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μιτεδιήτησεν ἑαυτόν. I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τ διαίτης I. Nigr. 12. 51.

Ἀφιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

αὐτὸς ἂν rectius ἐξ αὐτοὺς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ἐξ αὐτῆ ὅσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ *Solan.* vult αὐτοῖ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνεῳγέναι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνῃ II. Q. Hist. 15. 23. αὐτέᾳ περὶ ὁρατοῦ II. Astr. 1. 360. ἐκ τῶ αὐτῆς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῷ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῷ ἐν ἑαυτῇ *sana.* I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν *Solan.* vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ἐξ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὡς τι ἐξ αὐτὸν ἀποκλῶσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δείξῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν διασπάσῃ II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ θαῤῥῶν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ ταύτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν sc. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν *Solan.* vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτίων II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam *Gesn.* III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲ ἀγαστὸν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Pisc. 32. 601. αὐτὴ δὲ ἔτως ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτυργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχὶν. αὐχὴν II. Alex. 42. 248.

αὐχμηρὰ μυλίχρων II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμιὸν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κεἰνὴν pro ἐκείνην vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρῶν. ἀφῆλετο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132. μαχόμενον τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ, ἐξ μάλιστα παράκλητον I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφικτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτον I. Somn. 10. 15.

ἄφθορον I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ἐκ τέλους ἀφήσω αὐτὸν ἐδὲ ἄπαμαι I. Somn. 7. 10. ἀφῶντας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφείθη II. Gall. 3. 707. ἀφειῶντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῶν ἀπεσησόμενα I. Tim. 40. 152.

ἄφοδον. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμὰ. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἰταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφὴν I. Pisc. 48. 616.

ἄφυνς. ἀφυέστατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτον II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνον I. Halc. 1. 176. ἀφωνότερος τ' σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρης. σὰς ἄχρεως ἐν σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἄχρησα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 27. 772.

ἀψίκορον III. Calumn. 21. 151.

ἀωρὶ II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρον. ἄωρα ἂν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ἐξ κοιμᾶσθε ὁμοίως ἓ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμον I. Tim. 54. 170.

βαθὺ. ἐς ἀργυλίην τὸ βαθὺ III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βαθὺ -- τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846.

βαθυς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖαι νυξὶ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν εἰρηνῇ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ὕλας βαθὺν II. Salt. 81. 313. βαθείας καλαφόρου I. Tim. 4. 152.

βαῖνω. εὔρυθμα βαῖνε I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ σωτηρίων II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ἐξ ὁ βαλθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσον. πᾶς τεχνίτης ἀλλ' αὐτὸς ἐργαζόμενος I. Somn. 1. 2. τέχνη τ' βαναύσου ib. βαναύσους ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτὸς. βαπτὸν ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα πάροικος τῆκει I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. Βάρβαρος ἢν ἐξ ὅλεθρος I. D. Mort. IX. 4. 361. Βαρβάρου δὲ ib. XII. 3. 385. Βαρβαρὸς τις πατρὸς μητρὸν leg. βορβορός τις I. Prom. 1. 23. τ' μυθὸν Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν σὺ τοῖς βαρύτατα ἀκήκοαμεν I. Somn. 2. 3.

βασανος. Pythagoras βασάνους τε ποικιλωτάτας ἐ κολάσεις, ἐξ ἀνακοπὰς πυρὶ ἐξ σιδήρῳ σωτελουμένους διεξεμβαστῆσαι dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ὁ τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆ III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τινι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖ -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τῆς αὐθρας II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλεια I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανος ὑπὸ τυγχάνου II. Asin. 12. 579.

Βάσσος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipf. 2. 234.

βάταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χερσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος καίμενον ἢ ἰσίαν δηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβυμε. ὑπὸ τῦ βέβρωκε I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βί-

βίλ⊙. ἴξω βιλῶν, & ἐκ βιλέων I. Nigr. 28. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλος. ἀπὸ τῦ ϑιστισίε βηλοῦ I. Cont. 1. 488. ϑιστισίε βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδικεῖν III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ παρὰ φῶς I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀνέγνωσαν βιβλίον I. Herm. 82. 827.
βίβλ⊙. τῦ βίβλου III. Mort. Per. 21. 333. βίβλους τὰς Ὁμε II. Gall. 18. 728.
βίῳ ἀπράγμονι I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκυλικὸς βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τὸ βίε I. Pisc. 29. 598. τῦ μέσυ βίε II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλ⊙ τῦ βίυ I. Cont. 10. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λοιπὸν βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λάβε βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον παιδὸς I. Vit. Auct. 2. 541. ἅπαντες βίον ἀσχολον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸ βίου πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαμαδρίου τινὰ βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ὠφεστηκότες τῦ ξυνεχῶν βίων I. Nigr. 13. 52. βίων πρᾶσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. ἐν ὅσοις ἰδιότυπος βίοις II. Gall. 5. 710.
βλακὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημίαι I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλως ἀμοιρεῖς II. Eun. 2. 350.
βλίτου. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλιτον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλησίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρός. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ⊙. βόθρον ὀρυξάμενος I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ἐ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τῦ ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορ⊙ differentia βόρβορον inter & πηλον I. Prom. 1. 24. κὴ τῷ ὅτι ἐν βορβόρῳ βαρβαρικῷ τινι ib.
βορός. βορώτατε I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὸ κλῆρον — βόσκονται I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ⊙. καθειμένους βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυβλίτας. τὸ Βυβλίτου παρισοῦσθαι αὐτοῖς I. Somn. 17. 21.
βυθοῦ. λευκὴν ἐβυθοῦ λαβοῦσα ἰβυθοῦ I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐβυλεύσαντο al. ἐβυλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βυλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βούλησις. βυλήσεως II. Alex. 4. 212.
βεύλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. κὴ εἰ μὴ τοῦτο ἐ ἦν παροιμία βουλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βουλεται δὲ ἐδὲν ἧττον ὁ νόμ⊙ εἶναι τῷ εἴτ⊙ εὐρέσις ib. ἐ γὴ ἐβουλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βυλόμην ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτός. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἄροτηρ I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ⊙ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχύς. ἐν βραχεῖ. χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενδύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενδυόμενος factum pro le rens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενος τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρεφ⊙. ὀλολύζων ὥσπερ βρεφ⊙ I. Somn. 4. 6. πικρῷ βρίφει III. Tragop. p. 644.
Βρομι⊙. εὐρυχόρῳ κατ' ἀγυιὰς Ἑλάτῃσι ἀραῖῃσι Βρομίῳ χόρον ἄμωμον πᾶσιν I. Nigr. 16. 54.
βροντὴ, βαρύβρομ⊙, & Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντῆς γινομένης σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ἐ ἴυφρονας ἐποίησαι αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτός. βροτᾶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ⊙. πρὸς βρόχον I. Tim. 20. 130.
βραμολόχους III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθός. ἐν βυθῷ δύξει ποικίλον τὴν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσην τῦ βυρσᾶν τὰς ἐπιβολὰς III. Nav. 4. 250.
βουλος. ταῖς βόλοις I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμός. Ἐλεὺς βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν ἱδρῦς ἐν τῷ Γαργαφῷ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλαι ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνη λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρός. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὥστε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμων τοιούτων I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμοι II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Asin. 36. 604.
Γανυμήδης ὁ τῦ Δαρδάνυ III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. τῶν γὰρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τὴν Ἰδης ἐν τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μετρεῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε *fens.* vult σὺ II. pro Imag. 23. 503.
γείνομαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει ἐκ γυλωνός τινος I. Somn. 12. 17.
γείτων. ἐν γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν ἐν τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ὁ δυνάμενος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀτάκτως I. Tim. 54. 170.
γενεά. ἓξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in var. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rariſſimus in ῦ φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενάδας I. Catap. 1. 622.
γενάσας. τὸ ἐ γενόμενον ἐ γενῶντα μεγαλάφρετως I. Somn. 17. 21. γεγενημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ κὴ μεγαλοφυῆ ἤδη ἐ ἄδηλα I. Somn. 7. 9. γενικὸν ἄστρον ib. γενικὰ τέλη μάρτυρα ib.

γενε-

γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γένος. ἀξίως τὸ γένος I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γεραιὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρανος II. Alex. 26. 234. γέρανον ὀρχεῖσθαι II. Salt. 34. 289.
γέρων II. Alex. 30. 238. γεροντίας II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. ἀπὸ τοῦ πρώτου γεύματος I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος καὶ ἄψις, & Λιβύης διψάδα γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὐτὴ πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τὸ κυματῶδες γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐκ τοῦ III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τὸ ἔρανον ἀναμεμίχθαι I. Prom. 9. 192. ὦ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὸς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνήργασεν I. Prom. 11. 194. ἔλιπον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰ ἐσᾶ τοῦ Γηρυόνου III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τούτου ἀπορῶν I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίων πολὺ γίγνοιτο ἂν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένους III. Conv. 20. 433. & 434. τῷ τυράννῳ γενέσθαι Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγαντα. γιγαντός τι ἀναβοήσας II. Gall. 1. 702.
γιγνώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ἃ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκου III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαύξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλυφεῖον ἀσείως δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶττα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλαστον ἔχε γλῶτταν, αἰχίστην ἰόσσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώττης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτετμῆσθαι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γνάφαλον. ἀμφὶ κόρσας μαλθακὸν γνάφαλον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τῆς γνώμης μοίρης II. Tyr. 14. 152. κεκραμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνῶθι. γνῶθι καὶ σεαυτὸν III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζομαι I. Somn. 11. 15.
γνώρισμα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοὴς I. Vit. Auct. 6. 545.
γόνιμος III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τὴν μίγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζοιτα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματος I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμμάτευεν Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεύς. οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφους ἢ τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικῶς συντελισθῆν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνιδα γράφει II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ἂν χαρὶς εἶδέν καθόλου τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γραπτὸν γράφειν ἀσπίδας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορεῖν. ἐγρηγόρως I. Herm. 1. 740.
γρίφος. γρίφους σωστικοὺς I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυψ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγης χρυσίου II. Par. 58. 881.
Γυθικὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' οὗ γυμνασίου αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίου τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῦ γυμνικοῦ III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπιδεικνύναι χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰς πλευρὰς I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὸ τοῦ δοκεῖν γεγυμνῶσθαι II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖος I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 13. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vorst. γυναικείων II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωος τινος καὶ βαρβάρου γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμενος τῷ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκας I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναικί τ' ἐμαῖς I. Haic. 8. 184.
γὺψ ἀναπτάμενος III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδοχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμόνιος τὴν σοφίαν III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τὸν κωνεῖον I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δάκρυα I. Cat. 12. 634. ἰδάκρυε μᾶλλον γελοίως I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάξειν III. Elect. 1. 87.
δακτύλιος I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τῶν δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτύλιος αὐτῶν μεσίμνοις I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτύλιος δαφεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδεικτεῖν I. Somn. 11. 16.
δάκτυλος I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντεμόντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθεσκληκὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλους προτείνοντες I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλόν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοίζειν I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύειν I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἰς τὰ τῶν Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τῶν Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶν. Δᾶνι πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖος. Δαρεῖος II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δῆς. δῃῖ II. Alex. 47. 252. δᾳδὶς ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti subjungitur accusativus III. Elect. 3. 88. f.

δάφ. ἡ φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diss. cum Hes. 1. 240. δάφνῃν αὐτὴν καλοῦσιν II. Asin. 17. 585.

Δάφνιδα v. notam, si de accentu solicitus es III. Meret. VI. 293.

δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Asin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀστιδοσὶν δὲ τινα ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. ἢ πιθὼν δ' ἐπαίνησαν II. 1. Ver. Hist. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα I. Pisc. 42. 611.

δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν ὑγιαμουσεστάτῃν ἐδίδου II. Salt. 63. 301.

δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικερῆσαι — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέομι — ἐπήρκει τοῖς δεομένοις τῶ φίλων I. Tim. 5. 109. ᾧ γὰρ δεῖ, J. Br. δῆ ib. 28. 141. ἐδέετο γὰρ Χαιρίας III. Meret. VII. 296. ὑδὸν δέησει μὴ ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.

δεῖγμα I. Prom. 2. 25.

δειλὸν. δειλὰς μὴ ἐνδεᾶ τῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς ; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἐδείλιασι &c. I. Nec. 10. 470. δειλὰ τοίνυν ἅπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. δειλὸς γὰρ τράμων I. Somn. 9. 13. δειλὸν δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

δείκνυμι. οἷαν Πολύκλειτος ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄφρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προσεικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δειξάτω II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δειξάτω κατὰ τὴν παγκράτιον I. Somn. 8. 11. δειχομένῳ II. Alex. 13. 220. & 221.

δειλινὸς. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.

δειλὸς. λαγωῶν δειλότερος I. Somn. 9. 13.

δεῖνα. ὁ τῦ δεῖνος I. Somn. 11. 15. τὸ δεῖνα I. Vit. Auct. 19. 558.

δεινὸς II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ὑδὲν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.

Δείνων III. Macrob. 15. 218.

δεκτάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.

δεῖπνον φορτικὸν — δορυφορεῖν ἐς τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζειν II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἅρτι συνιεμίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

δεκάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.

δεκάς. τῇ Ἀττικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.

δέκτρι III. Epigr. 22. 681.

δελεάζω I. Pisc. 47. 614.

Δέλεαρ I. Tim. 22. 136.

δέλτος. ἐς δέλτον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.

Δελφοὶ. τῷ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.

δέμας Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.

δένδρον. ἐπὶ τὸν κόμβον τῦ δένδρου II. 2. Ver. Hist. 42. 134. & 135. δένδρεα πυκνὰς III. Tragop. p. 647.

δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθαι I. Tim. 43. 156.

δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

δεξιῶς ἐνήγκατο III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξένιζον II. 2. Ver. Hist. 34. 130.

δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὧ δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἢ φόρτος δεῖται ἐ χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1.

2. δεῖσθαι τύχης ib.

δέος. τὸ δέος I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέος II. Gymn. 34. 914. ὑδὲν δέος I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. ὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέος γενέσθαι ib. ξυνιδῶν δὲ τὸ δέος ὅτι οὐ ἀφανεῖ ὁ δυνόστατος ib. τὸ δέος παραινέσεως ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξει ib. πλεῖστον ἀφεστῶτων τὸ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.

δεῦ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δεήσειν II. Tox. 47. 553.

δέρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

δέρειν. ἀσκὸν δερεῖν I. Nigr. 27. 67.

δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς II. Tox. 29. 538.

δεσπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. εὐσὶ δεσπότῃ III. Bacch. 2. 77.

Δευκαλίων. Φαίθοντίς ἢ Δευκαλίωνις I. Tim. 4. 108.

δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἤδη I. Pisc. 42. 611. δέξαισθ' ἄν III. Mort. Per. 24. 346.

δέων. δέων, pro δέον I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε ἐ δέων III. Pseudol. 2. 162. ἢ ἐδέετο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδίσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένων τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεδὲν II. Amor. 32. 432.

δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δὴ, ἰδὲ δὴ, δῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἅπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

δῆγμα. δήγμασι II. Gall. 25. 740.

Δηλιῶν. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hist. 23. 120. & 121.

δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Δημάδου III. Dem. Enc. 15. 503.

Δημήτριος II. Salt. 63. 300. Δημητρίῳ II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

δημιεργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii sunt οἱ τ Καδμου ἢ Παλαμήδης τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

δημοκρατία I. Tim. 57. 175.

Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένῃ ib. 2. 492.

δημόσια II. Dem. 67. 396. οἱ δημόσια II. Gymn. 22. 903.

Δημώναξ. περὶ δὲ Δημωνακτος II. Dem. 2. 375.

ἀφὰ τ παιδιῶν III. Patr. Enc. 6. 230. ἀφ' τὴν ῥητορικὴν ἢ παιδείαν I. Somn. 12. 17.

ἀφεδέαν. ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένους I. Nec. 6. 43.

διαβολὴ. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.

ἀφεκπολέω I. D. Mort. V. 2. 344.

διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.

ἀφάθημα I. D. Mort X. 4. 365.

διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

διαζυγνύμι. ἀλλ' ὑδὲ πάλιν ἥτις ἂν διαζυγῇ τ σωτραφέσης, ῥαδίως ἔλαβε ζυγὸν I. Jud. Voc. 7. 91.

διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

ἀφήκη. διὰ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

ἀφαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.

διαιρέω. διῃρημένῳ II. Bis Acc. 2. 794.

ἀφαίρω. διῃρημένῳ κοπίδι II. Tox. 55. 560. διῃρημένοι τοὺς ἄκοντας ib. 40. 548.

δίαιτα I. Herm. 86. 830. μονὴρης δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. ἢ δίαιταν τὴν Μυσικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν. I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τ διαίτης I. Nigr. 12. 51.

ἀφαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διαπόντιος. διαπόντιος II. Gymn. 19. 898.
Διαφορίω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διαφορὸν II. Amor. 3. 400. διαφορὸν ἐστι νόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hist. 32. 44.
Διαλλάττω. ἀλλὰ καὶ εἰ σμικρῷ διαλλάττεται I. Prom. 21. 25. οὐ δὴ τούτῳ διήλλαξον ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε Ib.
Διαλλάττω. διαλλάττουσας II. Abd. 10. 168. διαλλάττουσ II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογος I. Prom. 5. 30. Λεκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διαλύω. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμάχομαι I. D. Mort. XXI. 1. 421. περιτρίψατέ με μὴ διαμάχεσθαι I. Nigr. 10. 49.
Διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διανέμω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διανεμαὶ III. Nav. 24. 264.
Διαπείρω. διαπείρας τῷ ὀϊστῷ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
Διαπέτομαι. διαπεπαμβύες I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσας I. Somn. 8. 12.
Διαῤῥήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασείω. διασεισαμένη II. Bis Acc. 1. 793.
Δίασια festum Jovis I. Tim. 7. 114. τῶ Διασίοις III. Char. 1. 619.
Διαστάω I. Prom. 8. 191.
διασκευάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύροντες τοὺς τραγικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχέζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασώζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
Διατάττω. διατάττουζ II. Jup. Trag. 38. 686.
διατελέω. τοῦτο τὸνομα διετέλεσεν I. Somn. 2. 3. φιλῶν γὰ διατελέσω I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθεῖτο II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη ἐμὲ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά μοι διατίθης III. Pseudol. 25. 181. διατιθέντων II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρίχω. διαδραμεῖν III. Philopat. 17. 603.
Διατρίβω. τὸ μεσαγρίῳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
Διατρίβω. ἤδησε διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διενέγκομεν v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἦθα ἢ πολιτικὰ διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. ἐδημόσια μηχανὴ τῶ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διεφθορότα ἄσωματα I. Nigr. 15. 54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξονται II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαψύχω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλος ὢν III. Conv. 6. 422. εἰς διδασκάλου usitatius esse quam διδασκάλους I. Somn. 1. 1.
δίδωμι. ἐγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς γὰ τὴν ὕτέραν (χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δοίη τις ἀνδρὸς, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ὧν τινα αὐτῷ τύχοιμι δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείρω. διαφορέων Gr. mavult διαγορέων at non opus II. Tox. 33. 541. διείρων ib. 43. 551.
διεκδύνω. πειρᾶ διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διελαμβάνομαι. διειλημμένων III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. γὰ ὡς ἐπιτρεπτὸς τὸ κάλλιον ἐπιδιέξατο διεξιών I. Merc. Cond. 37. 696. διεξιόντος III. Philopf. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξηται & διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξέλθοι II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύναι τα ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διευκρίνω. διευκρινοῦντα II. Gymn. 25. 908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16. 416. τί ἐ διηγῇ μοι. I. Herm. 13. 752. διηγούμεθα II. Amor. 42. 444.
διϋφαμῶ. ποδιδάκτων διϋφάμων I. Tim. 46. 159.
δίϊσημι. δίϊσησιν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊχυρίζομαι I. Herm. 31. 771.
δικανικὸς. φαντικὰ μὲ, γὰ δικανικὰ, ἀλλὰ δὲ I. Somn. 17. 21.
δικαστήριον. τὸ τῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. ἀντὶ δικαστηρίου σανιδίῃλθεν II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκελλα. ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Pisc. 40. 608. δίκη φονικῶτων I. Jud. Voc. 1. 82. ὦ δίκη τ δίκης III. Philopat. 16. 602. μόνη δίκαι δικάσης III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκαι αἴρειν II. Asin. 23. 591.
δίκρανον I. Tim. 12. 120.
δικωπία I. Cont. 1. 490.
δίμοιρίτης III. Cron. 15. 397.
Δίογενης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴν ἐλευθερίαν I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὴ II. Salt. 22. 280.
Διονύσιος I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λόγῳ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσος III. Mort. Per. 4. 328. ἐδὲν γὰ πρὸς τ Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπτὴς II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Δῖος II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δὶς. δὶς διὰ πασῶν I. pro merc. Cond. 11. 719.
διφθορὸς. τὴν διφθορὸν III. Philopf. 18. 45.
δισπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διστολογία. ἐ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
δισύλλαβα II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἐναφάλλω διφθέραν ac simil. I. Tim. 6. 110.
διφυὴς I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
δίψαλος. δίψαλον θραμμάτιον I. Tim. 14. 124.
δίψα. δίψῃ I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. δίψῃ πειρῇ II. de Luctu 16. 929.
διώκειν II. Gymn. 19. 898. διώκοιτις II. Amor. 21. 422. διώκοιτις ἐ κατίλαθον I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ἐστὶ Δίωνος &c. I. Nec. 13. 474.
δόκησις. κεῖνοι τ δόκησις III. de Domo 27. 206.

δοκῶ I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκῶ μοι &c. I. Herm. 63. 805. ᾗ τὸ δοκεῖς γραμμάτων &c. III. Cyn. 13. 546. δοκέει II. Astr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ἀμύητος εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπεδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν αἰσθεὶς δεῖν III. Philopſ. 39. 64. δόξασά τι ἢ Παὶς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. ᾗ δόξαι II. Amor. 11. 498. λέγειν ἔκαστα δόξαι III. Char. 22. 632. δεδόχθω I. Tim. 42. 154.

δόκιμος. λυκίοις τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμος I. Somn. 2. 4. τῶ δοκιμωτάτῳ I. Scyth. 3. 863.

δολιχός II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμος ἡμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὰς Λιβυκῆς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορία I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτῆρ. δοτῆρας ἐάων I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλία πολυιστὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλος. δοῦλοι γάρ II. Aſin. 5. 572.

δοχεῖον II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροντοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἴφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμιτρον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τὰ βιβλία v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καί τοι τὰ δραμάτων ὧν ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης γιγματίας. ὡς γὰρ τὰ δραπέτου τὰ σίγματα, ὅταν τὴν μοιχαλίδα δίκνυται τὰ ἀνθισμαῖα I. Tim. 17. 128.

δρέπω. ἐδρέψατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῶ δριμέος III. de Domo 9. 195.

δριμύτης. ἐς τὴν Ἀτ̃ικὴν δριμύτητα τῶν σκορμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. ᾗ δύνατα I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεαι σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμῳ II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ἐν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας ὔσας I. Halc. 8. 183. δυνάμει II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. ᾗ ἄκρως δύο I. Prom. 2. 187. δὺ ὄντες I. Cont. 4. 195. δὺ ὀβολὼ II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. ἐς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διεκόπη II. Tox. 54. 559.

δυσάντητος. δυσάντητον ἐ ἀπροπαίον I. Tim. 5. 110.

δυσίλεκτος I. Piſc. 17. 588.

δυσφορᾶς. σοῦ δυσφορᾶσας I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητος ἦν περὶ τὰς διαλήξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυστυχὴς. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυστυχέσι I. Nigr. 24. 63.

δύσνους. τίπτ' αὖτ' ὦ δύσνους -- ἦλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυσχερὴς. ἐπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind, 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἔᾳ σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρος ἦον ἰσαμέριον I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ ἀπὸ τοῦ, ᾗ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν ib. 13. 52.

ἑαυτῦ. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ *Solan.* ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἐώρων ὄντα II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἐάω. ἐᾷ λέγειν, ἐπισάκις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμῳ III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖος II. Alex. 13. 221.

ἐγὼ. ἐμοῦ ἔτος III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστρίθυος II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγγυητὴς I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφεδρεύων I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ἔστω II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἄλκησιν τελευτήσαντα ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένον I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαίομαι γύμνοις. λευκὸν ἐγκαίομένῃ φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκιράνυμι. χρωμάτων ἐγκιρασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλος II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ὀδυρμοῦ -- τὴν φωνὴν ἐνέκοπτε I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσαι III. Hipp. 6. 72.

ἐγκυτάζομαι III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχαίνειν ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελις I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχέζω. τὰ ἐγχέζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graev.* II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ἐν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ ἐδ' αὐτὸς &c. ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκεῖν II. de Luctu 5. 924. λαβόντες με II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν *F. G.* ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμῶν I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῖν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῖν τὸ πιστὸν III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἕζω. ἐπὶ Διὶ δίξιος ἧσαι I. Somn. 2. 4.

ἐθέλω. ἔστι ἐθέλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἐθελοκακίω. ἐθελοκακεῖ al. ἐθελοκολακεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἔθος. ἔθους τῷ μιγίστῳ II. Dem. 51. 392. ἔθη ὅλα μακροβιώτατα III. Macrob. 5. 210. τὸ ἔθεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μείμνημαι I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἴ δ' τις II. Par. 42. 865. εἴ πω III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὑρομεν γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἰ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὸ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἰσεῶσι δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. κ᾽ μὴν τὸ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἀπαυλίες αὐτὸν ἤδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμων. ἠδίσαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ με εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπως I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. εἰδότα πως κ᾽ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι I. Cat. 29. 650. ἰσέον δὲ κ᾽ ὅτι ὁ πάνυ ἰύρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδῶ γράφεσι III. Herc. 1. 82.

εἰδῶ I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἶδεν ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲ γ᾽ εἰδεῖς II. Salt. 5. 259. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδ' ὁσα τε ἔσται ὀπίσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἰδὼν μόνων I. Tim. 43. 155. ὅπως ἰδῇς al. εἰδῆς I. Somn. 15. 20. εἰγε κ᾽ ἰδεῖν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶ θεῶν εἰκονας ἢ μόνον ἰδὼν, ἢ μόνος δείξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἦν ἰδού I. Pisc. 51. 618. εἰσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταυρῳ εἰκάσας ἑαυτον I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopsf. 24. 52.

εἰκαίης. τῶ μελλόντων — ἄρις ἐκ εἰκαίης I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἐστι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρίξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι ϵ ὀκτὼ II. 1. Ver. Hist. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hist. 40. 53. εἰκότως τῶ καθαράτω τὰ ἔπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic est πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἰκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ φέρτατά μοι λέγειν ἐοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Sait. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαυτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18 478. ὁ φειδιητης τ᾽ εἰκόϵ III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς τὴν εἴλω διρεαζ II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἴμεις I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐσὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapf. 11 735. εἰ μηκετ' ἐσιν II. Tyr. 11. 148. χρεὼς ἐσι II. Amor. 42. 444. ὁποῖά ἐστι I. Herm. 61. 802. ἰσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ὃ γὰρ ἦν καλαθὰς II. Ann. 30. 598. & 599. προσθοῦ ἴσῃ πιστοποιὰς II. Gall. 1. 704. ἐσαι παντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἶη II. Par. 6. 844. εἶν I. Pisc. 22. 591. εἶν ἐπιδικουζ I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapf. 5. 730. item I. Scyth 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νὺν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἶομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Pisc. 6. 576. ὁ δὴ σαυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ὃ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Asin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἐσι sed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ἂν III. Dem. Enc. 47. 525. οἷα τυγχάνει ἔσα τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. σὺ μὴ ὅταν III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἶπα II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἶπερ τὸ ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε θεραπεῦσαι II. Asin. 47. 615.

Εἰραμάγης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσία τ᾽ πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη ἡ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικος. εἰρηνικώτερόν ἐστι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἴητε εἴρωνες σὺν τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθρόως εἴρωνες σὺν τοῖς λόγοις ib.

εἰρωνεία I. Prom. 1. 24.

εἷς εἰμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ὢν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς ὢν τῶ πολλοῦ δήμου I. Somn. 9. 13. μία στεφὴ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἐν in Edd. σὺν male III. Dea Syr. 35. 480. ἑνί τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντ᾽ ὢν μορίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὡς ἐ λόγῳ μὲ ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀταρίζομεν τ κυσὶν I. Harm. 3. 855. ἓν ἑνὶ ϗ ἐφεῶκειν II. Q. Hist. 2. 3. ὧν ἕνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro σὺ II. Asin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδών II. Icar. 23. 778. καλαλύομεν εἰς II. Asin. 17. 585. ὑπερίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μυσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλοῦτα III. Epigr. Omiss. p. 692. εἰς διδασκάλα usitatius quam εἰς διδασκάλας I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅστις τι εἴη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσίδω. εἰσιδών μοι III. Herc. 8. 86.

εἰσιέμι. εἰσιέναι II. Tox. 37. 546.

εἰσιρχομαι. εἰσῆλθε δέ μοι φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθοντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιέω. ἐσποιεῖτε φίκρεῖς αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. εἰς τὸ εἴσω τῶ φορμίε I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι πῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶ σκελοῖ II. Gymn. 1. 884.

ἕκαστος ἑφιεῖς I. Herm. 26. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hist. 15. 81. II. Astr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἕκατι I. Pisc. 3. 573.

ἑκατόμβη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας scil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hist. 41. 103. δῆμε παιγνιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.

ἐκδήμει. ἐκδημῶ τινος Ἐρωῆ I. Somn. 12. 18. ἐκδιδύσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδοτ᾽ II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖ I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνος ἐσι I. Herm. 41. 784. ἐκεῖνη II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης ἐν ἀπίχομαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνε τε φέρτατόν III. Pseudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνοι II. Asin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δ' σι φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκεῖνες F. Br. ἐκεῖνης I. Nigr. 23. 61. ἐκεῖνες ἐπισκοπᾶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθήσκω II. Q. Hist. 20. 28.

ἐκθορίω. ἐκ μητρῶων λύθρων τοιοῦτος ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ἐκ δ' αὐτῆς ἄζωος ὃς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.
ἐκκαθαίρω τὸ βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἔκκαυμα. ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.
ἐκκλησία. προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.
ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.
ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.
ἐκκρεμαννύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαννύμενοι II. Tox. 6. 512.
ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. attoniti &c. ἐκκαφῆν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.
ἐκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.
ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.
ἐκμάσσω. τὴν ποιητικὴν αἵματι ἐκμεμάχθαι ἐν τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.
ἔκμετρος. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.
ἐκμυζέω. ὡς παῖδες ἐκμύζει ἔριφον — ἡ γάστις ἕλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προστίφυκὸς ἐκμυζᾷ ἐς κενόν I. Tim. 8. 114.
ἐκνέω. ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἐκπίπτω. ἐξέπεσες ἐγὼ δὲ ἐσύρισθον I. Nigr. 8. 48.
ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι δὲ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.
ἔκπυος al. ἐκείνος III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκποδὼν vel ἐκ ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἀνδρὸς κακοῦ πρέσσοντος ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.
ἐκπροθεσμος τῶ ἀγῶνος II. Gymn. 39. 920.
ἐκπροθορία I. Prom. 4. 29.
ἐκστεῖον. ἐκστεῖον τὸ ἄλλων I. Tim. 43. 156.
ἐκσάδω III. Nav. 39. 273.
ἔκτοπον. ἔκτοπον al. ἐκπαγλον I. Jud. Voc. 6. 90.
ἐκτοῦσιν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐκτραχύνω. φιλοτεκνίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνας I. Somn. 2. 3.
ἐκτυχόω II. Tox. 30. 539.
ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομένης I. Nigr. 34. 76.
ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.
ἐκφθείρω. ἐκφθείρε III. D. Meret. XV. 323.
ἐκφυσόω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμενον ἐστὶ τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.
ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.
ἔλαια. ἔλαιαν ἐκ τῆς μορίας II. Gymn. 9. 889.
ἐλασεῖον. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.
ἐλαύνω. νεοζυγὲς ἅρμα ἐλάσαι Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τὸ ἐφηβεῖν' &c. II. Abd. 13. 171.
ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.
ἔλεγχος. προλόγων εἷς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.
ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐληλεγχμένων. — ὁ Σωσθένης αἰδεῖται ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀγνοούμενον II. Imag. 11. 469.
ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.
ἐλεύθερος. τύττεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.
τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.
ἐλιφάντινος ὦμος Πέλοπος II. Salt. 54. 298.
ἐλίφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τὸν μὴ τὸν Λάγου πρῶτον ἐλιφάντων θήραν συνήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν ὁμωνύμων I. Prom. 4. 29.
ἕλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.
Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.
Ἑλλὰς, τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.
τὸ Ἑλλάδος ὅρισμα III. Dem. Enc. 10. 498.
ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.
Ἕλλω. κατὰ τὸν Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.
Ἑλληνικὸς, τῶν Τρώων ἦσθα Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.
Ἑλλήνι III. Herc. 2. 83.
Elliptin verbi ἄγω vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis ἀπὸ vel ἐκ ante τὸ τίκτειν vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἰμὶ post εὕρωσιν in nota III. Cyn. 4. 541. τῷ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῷ λέγει post μὴ μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῷ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι II. Gall. 18. 730. voculae ὁδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τίνα ταύτην. τῷ ὁρᾶτε v. in nota ad ᾧ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμων εἶναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.
ἐλπὶς τῶ φόβῳ II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ ἢ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.
ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνακωθωνίζω II. Alsn. 20. 587.
ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι ἐν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.
ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.
ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.
ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον I. Tim. 1. 99.
ἐμβροντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῷ ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.
ἔμβρυον ἐπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.
ἐμεῖ I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.
ἐμεῖν. ἐμεμηκὼς I. Tim. 45. 159.
ἐμμιστρέω. ἐμμεμιστρημένος II. Gall. 27. 744.
ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος — τὸ μέντοι ἐμὸν — τόγε ἐπ' ἐμοὶ — τὸ δὲ ἐμὸν — τέμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.
ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.
ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.
ἐμπαροινέω. μίμησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινοῦσι. & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινᾶν I. Tim. 14. 124.
Ἐμπεδόκλης. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.
ἐμπειρία δὲ λογισμὸν φέρουσα θρασύνοις ἥκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 13. 553.
ἐμπήγνυμι. κοκκάδας ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
ἐμπίπλημι. εἰς ἑσπέραν ἐμπεπλάδμοι & μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλασμένης II. Bis Acc. 21. 820.
ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.
ἔμπις I. Cont. 8. 500.
ἔμπορος. ἐμπόρῳ τῷ Κάδμῳ III. Deor. Conc. 4. 529. καὶ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἐμπρέθω. τὸν ἀκριβέστερον ἐντέτμησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐντέτμησι al. σωσίπρι I. Somn. 14. 19.
ἐμφθέγομαι I. Nigr. 25. 64.
ἐμφράττω. εἰ μὴ ἐμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυτον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχος I. Prom. 1. 25. ἄμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omittum ante ὀφθαλμοῖς II. Afin. 52 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemst.* I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μεγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύθῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἐν τῷ ῥαδδῷ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν δοντι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἰσι III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiſſ. 687. ἐν δὲ ἕ ἄλλα ξέανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Aſin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἔναγχος II. Q. Hiſt. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγωνίοις ποσὶ II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνυπνίῳ, εἰγε πτηνος &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοντες ἐμοὶ II. Par. 2. 839. in Προξενίδες vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἴσι vide III. Cronoſ. 11. 393.
ἐναντίος. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πλείστῳ ἐναντίος τῇ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν, ἣν εἶπον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἐναργὴς I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὲς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλος, ὁ ἐντὸς τῆς αὐλῆς. ὅθεν ὁ λόγος ἔναυλος ὁ ἐντὸς ὢν τῆς ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδικος. κατίδωρθον ἴστι ἔνδικος I. Somn. 4. 7.
ἐνδίκως. πᾶν γὰρ εἰδέναι ἐνδίκως I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδίκως; III. Cyn. 3. 540.
ἐνδελίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδέω. ἐνδεῖν Fl. ἐνδεῖς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἐνδίδωμι. ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακισθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδωσιν II. Salt. 10. 273. ἐνδώσω II. Tox. 11. 518. ἐνδιδοῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδότω II. 1. Ver. Hiſt. 29. 93. τοὺς ἐνδιδόντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδοθεν pro ἔνδοθι III. Char. 25. 633.
ἐνδόσιμον. τὸ ἐνδόσιμον λαβὸν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐσθῆτα ἐκείνῳ ἐνδεδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνεῖδον σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τοῦ ἐόντων II. Pral. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη ἐ νία I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθεν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ ἐν &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύσιος I. Tim. 56. 173.
ἐνοέω. σὺν ἐνοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔνοια. ἀνυπόστατος ἔννοιαι τῇ ἂς σὺν αὐδὲ φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔνομος II. Salt. 2. 267.
ἔνορος. ἔναρμα ποιησάμενος III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτὸς τις ἐνεχος III. Calumn. 24. 156. ἔνοχος τῷ ἀφιλοσοφίᾳ II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνσπάρω. τοῖς ἀνηκόοις ἐνσπαίρει τὸ θεῖον πάμφυρμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεστῶν II. Amor. 33. 433.
ἐντελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντέμνω. ἐντεμνησιν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντεχνος I. Merc. Cond. 7. 662.
ἔντος τῆς ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐντρίψατο ſc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεὸς I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλιος ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνυπνίου δικαικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῶν ἐνυπνίων ib. 1. 1. τὸ ἔρωτα τῶν ἐνυπνίων θεῖόν τινα φύσιν II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνωχία al. εὐωχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἐξ κ δίκα I. Prom. 20. 202. ἐξ ἔρας III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευεν πρός με I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξερχεῖσθαι II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, *ſenſ* ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μὲ ἀρεσιοῦσι ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντούτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσιοι. ἐπὶ τῶ ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲ ἢ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατᾶσθαι male pro ἐξαπατῶσι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένος II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hiſt. 37. 101.
ἔξειμι. ἐκοῦν ἐξεῖναι σοι ὁ χρόνος I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἐξειμενεῖδης ἐξελκομένου I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμαστὰ πολλὰ ἐξεργάσασθε I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pſeudol. 27. 184.
ἔξεσι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξεῖσι III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξετασμὸς ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Piſc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξισωτὴς III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδος. ἐξόδοις πολλαῖς τεθυμμένοις III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχίομαι I. Piſc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῆ πατάγυ pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τῦ ἀεἰσαίν I. Conf. 18. 514.
ἐξωγκόω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Nec. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρος I. Tim. 22. 132. ἔξωρον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐτνίσια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὴν δὲ πρὸ τῆ ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hiſt. 21. 30. ἐπάγειν σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ — κρίνον ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὸν σφαγὸν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγωγεῖον I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῷ τιμῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τῷ ἐπαίνῳ ἀφαλείμματος III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινῆ Παρεισφόρησα I. Nec. 9. 469.
ἐπαινίω I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινεῖν τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. σὺν ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονται σε I. Somn. 7. 10. τὴν μὲ τέχνην ἄπαιδες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρίσθαι I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον δὲ τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναφέρομαι. ἐπανηνεμένη III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆκε πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκουον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδή. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάορος δὲ I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπὶ male pro ἐπὶ I. Puc. 42. 609. ἐπὶ τοῖς καταπτυσμοῖς &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς' ὧδ' ἐπῆκε αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῆκε δ' ἓν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῆκε II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλῶν. ἐπεισκληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισέπεσον III. Conv. 12. 425.
ἔπεισε (l. ἔπλασεν ὁ φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰς ἔπεισε II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπίλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπιλαύνω. ἐπελαύνουσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμβαίνω I. Tim. 56. 174.
Epentheſis, per Epenthelin συγκῦψαι pro συγκῦπαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέρας δὲ I. Prom. 5. 31. ἐπέρασεν Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεταί μοι παράφρων ἐλεγχος I. Prom. 2. 26. σκυθὴν δὲ μοι ἐπελήλυθεν μανικρίσεως ib. αὐτίκα δὲ ἂς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμῶν τοὺς δὲ μή. ib. διαπράττεσθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφρατίδης δὲ I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπεωνίζω. νόμος ἐστὶν ὃς ἐπεωνίζων τοῖς πένησι τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τῇ πλήθει τῶν δημοσιευμένων πολὺ πᾶσα ἐπεωνίσατο — ἐπεωνισμένων τῶν πυρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπεωνίζόμενοι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἐχυρᾶς al. ὑπ' ἐχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ πληρούμενα I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & ὑπὸ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ὃν οἷς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπεὶ πείρᾳ II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τετράων ᾗ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῶν θεῶν ἀφιγμένος II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Πενίᾳ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὸ θέατρον III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτων II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῷ μαλάκτων &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπεβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸ ὀφθαλμὸν II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπίβλεψει II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλιον δὲ I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσει μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντα δὲ III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος δὲ I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβύω I. Tim. 9. 117.
ἐπεγίνομαι. ἐπεγένετο I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἄπαιδες προτέρου ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξασθαι καὶ διεξέλθοι I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδέομαι II. Salt. 34. 287. ἐπέδησαν II. Aſin. 45. 613.
ἐπεικεῖας II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπίαν I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζημιοῦσθαι τοῖς χρημένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθορυμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμέω. τὸ δὲ Πίσῃ Θεσσάλῳ δὲ Δία γοῦν ὃς Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεῦσαι ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπεκέιται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικειρτομῶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλείω. ἐπικλειοθῆναι leg. ἐπικλυοθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλώθω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπικοπῶ. ἐπικόπτῃ ἀναβάθρᾳ χρυσάμβῳ pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκυρος δὲ I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκυρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρου II. Alex. 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβηται II. Gall. 23. 736. ἢν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλίγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄπορον ἐπιλίγδην γράψαι δὲ οἱ ὄγκον ἄχρις ib.
ἐπιμελέομαι. ἐπιμεμπτέαι σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανής. ἐπιμανεστέρα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἰχθὺς ib. 7. 36. σὺν τελεσθέντος δὲ ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὡσὰν τὸν Ἐπιμενίδην & τετυφωμένον σοφιστὴν λέγοντα Ἐπιμενίδην τινὰ Κρῆτα κεκοιμῆσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμορίου I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθὺς ἁμαρτίνοϑ I. Prom. 7. 37.
ἐπιμηκεις σόλυς III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμύκησον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κ᾽ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρι τὸ ἐπιξέσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλα τινος αἰφνιδίως ἐπιπαροντοϑ I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδαν J. Br. legit ἐπιπηδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσαντων τ᾽ Λιβυης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλῆξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφία κ᾽ λόγων ἴριδες ἐπιπόλασαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονοϑ ιὐη II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥοντος I. Herm. 61. 803. χεῖδν ἐκχυθησομένῳ τῷ ἐπιῤῥεοντϑ I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥιπτοϑ III. Philopat. 12. 597.
ἐπισιεῖν I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημοϑ. εἰ μη ᾽πίσημοϑ ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμϑ II. Icar. 11. 762.
ἐπισκευόμϑ νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπὼν I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ὡς ἐπίστασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολή. ἐπισολαὶ πρισβυτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπισολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισισυρμὸν III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτλῳ ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχυσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ϖᾶϛ δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιοϑ II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθήναις Δεκέλειαν - - τυραννίδα ἐπιτείχισεν item ἐπιτειλειχικὸς τῷ λογικῷ - - ἐπιτειχίσαντες τὰς ψευδεῖς δόξας κατα τ᾽ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ᾽ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν - - ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. καϑασκευαζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀτϑιδα - - φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς καϑαιρεσιν τ᾽ χώρας & ſimilia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτηδὲϑ ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηροῦσιν εἰ πω III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπὶ γῆ ἐπέϑηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιοϑ I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμοϑ II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζϑ I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριτοϑ. ἐπιτριτότατι I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τε πράττεις ἐκεῖνον ἐπιφημίζεις I. Prom. 1. 24. θεους ἐπιφημίζων. ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρέω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπιχείρον. — τὰ ἐπίχειρα — τὰ τ᾽ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τ᾽ ἀκαίρῳ παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ᾽ οὐσίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) οὐκ ἐκ πυραίων τὰ ἐπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρισιϑ I. Tim. 28. 141.
ἐπίχρω II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψεκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἐπόμαι. εἵπετο μεθ᾽ ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπε μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἐπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἐποιωῶν I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπϑ. ἔπεια πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχεῖον. ἐποχεῖῳ τοῖς ἀπορρήτοις I. Prom. 6. 32. ἐποχευμενη al. ἐπηχημένη ib. ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχεμένη ib.
ἑπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἑπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἕπω. ὃ δὴ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλῳ εἰπὼν τϑ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κ᾽ τοῖς καλάμοις κατὰ τ᾽ μῦϑον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἶπα τις I. Herm. 31. 772. ὑπερεῖ ἃ εἶπεῖν I. Tim. 8. 114. σὺν εἰς τὴν βουλὴν, σὺν εἰς τ᾽ δῆμον εἶπὼν I. Prom. 6. 33.
ἐπῳδή. τὴν ἐπῳδὴν ἐκανίζω ὡσποσϑορύσας I. Nec. 7. 466.
ἐπώνυμα. ἐπωνυμίαν σωιελϑεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πειλάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τ᾽ νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἔραϖϑ I. Tim. 45. 159.
οἷς τους ἐράνους συνδιενεγκάμενον III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιοϑ II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐράω I. Nigr. 38. 81. ἐρᾶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνατων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνεράστων I. Tim. 27. 141. τ᾽ ἐραμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ᾽ ἐράμενον πέτεσϑ II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθως I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. ἐργάσεσϑ I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμϑ II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μικρὰ I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὴ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμβολᾶς I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τῷ ἔργῳ διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἐρεισμα τ᾽ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 263.
ἐρήμη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδες I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμαραγϑ I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον. τῷ κρείττονϑ ἕρμαιον ἂν I. Somn. 9. 13. κἀμοὶ ὧν ἕρμαιον ποιήσεταί σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ἡ ἑρμηνέως II. Jup. Trag. 30. 677.

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς οὐ γίνεται I. Somn. 12. 18.

ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.

ἑρμογλυφος I. Somn. 12. 18.

Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.

ἔρομαι. ἤν ἔρηται II. Afin. 33. 602.

ἐρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.

ἔρχι II. Amor. 49. 452.

ἔρχομαι. κὴ ἐλθὶ ἤδη I. Somn. 15. 19.

ἔρως. τίς δὲ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἐρωῖες δὲ ὠδαπιτώμμοι I. D. Mar. XV. 3. 326.

ἐρωτᾶω. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.

ἐς Διὸς εἶσι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπέμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὑπαῖα pro εἰ τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Afin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος λαοδυσόμμοι II. Gymn. 36. 917.

ἕσαιμι. ἐσιόντων III. Dea Syr. 34. 479.

ἑσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἑσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. κὴ λευκὴν ἑσθῆτα λαοῖσι ἐδεύτει I. Nigr. 14. 53.

ἑσθίω. ἑσθίων τι τῶν λαπήρητων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.

ἑσπέρα. ἑσπέρια δυτικὰ μέρη I. Somn. 15. 20.

κὴ μέσῳ ἔσιαι &c. II. Amor. 36. 437.

ἑστιᾶν II. Dem. 33. 387.

ἑχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἐχατιὴν τραπόμενον ib. 6. 110.

ἔχατος. ἐν ἐχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.

ἐσωτερικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.

ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.

ἑταῖρα. ἑταίραις σιωὴν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄνθινα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σταθήσας τὴν ὑσίαν ἐς ἡμᾶς τοὺς ὠδαπιτώμμους κὴ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.

ἑταῖρος. ποῖος γὰρ ὁ κόλακος, ἢ τί πλέον ἔχ ἑταίρου περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τῶ ἑταίρου τις ὁρᾶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶ ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.

ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.

ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Ὠσῆν. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.

ἔτι κρέπεῖνο τέτειν ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγγοιῶν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.

ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀφ' πέντε ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.

εὖ. Φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἦκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λυκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopſ. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapſ. 5. 730.

εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.

εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.

εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.

εὔαρχος II. Lex. 1. 319.

εὐγένεια II. Jup. Trag. 26. 672.

εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.

εὐγενῶς II. Afin. 20. 586.

εὐγλάγιστος III. Tragop. p. 650.

εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.

εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.

εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.

εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρω κὴ μάλα εὐδοκιμοῦντον I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.

εὐδόκιμος. εὐδόκιμον ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.

εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.

εὐεργέτης ἀναγραφὴ I. Cont. 24. 524. ἀνακάρυξιν εὐεργέτου I. D. Mort. X. 6. 367.

εὐήτριος II. Lex. 9. 335.

εὐθὺς. εὐθεῖαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῆ πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.

εὐκλὴς. βίος εὐκλεέστερος I. Somn. 12. 16.

Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.

Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτης τοῦ πάππου III. Philopſ. 5. 32.

Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.

Εὐμένης ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapſ. 8. 734.

Εὐμολπίδης II. Alex. 39. 246.

εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.

εὔμορφος. πότερον εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.

εὔοικος I. Merc. Cond. 19. 674.

εὔπεις. νὴ Δία, εὐπειθὴς I. D. Mar. VII. 2. 306.

εὔπεις ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.

εὐπους ἐκ Κιλτῶν II. Eun. 7. 356.

εὐπρεπὴς II. Imag. 21. 479.

εὐπροσίτους II. 2. Ver. Hist. 44. 137.

εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.

Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.

Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.

εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρηται I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Afin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ὁμοίας ἔσαι ἀρχαίας εὕρισκον I. Somn. 2. 4.

Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.

εὐρυθμία ἐν τοῖς πραγμάτων II. Salt. 80. 311.

Εὔρυτος I. Piſc. 6. 576.

εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.

Εὐρώπη. τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.

Εὐρώπος. τὸν Εὐρώπην II. Q. Hiſt. 28. 36.

εὐρωτιᾶν I. Nec. 15. 476.

εὐσεβὴς. κὴ εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.

εὐτέλεια κὴ ἀγοίνεια I. Prom. 9. 192.

εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.

εὐτυχέω. ηὐτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχοῦς — ὁρᾶς II. Amor. 7. 404.

εὐφημέω. εὐφημεῖ I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.

Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.

Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.

Εὐφρήτη III. Dea Syr. 18. 466.

εὐφυὴς. εὐφυᾶ II. Alex. 5. 213.

εὐχαριστέω. εὐχαριστήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τ εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὐξαῖτ ἄν I. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμ γενέσθ I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ κ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔων. νόμισμα τιμιον ἢ εὔωνον — ατως εὔωνα πανάχη τὰ καλὰ — εὔωνον ῥᾴστετε τ λόγον — ατως εὔωνον ὄντως κ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσ — ἐκ ἀδικίας πορισμ τε κ εὐωνισμ — εὐωνότερος τ ἀπεκκηρυγμένων I. Nigr. 23. 62.
εὐωχέω I. Tim. 43. 155.
ἐφέδρ II. Gal. 9. 715.
ἐφελκομένην III. Epigr. 16. 679.
ἐφέρια III. D. Maret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήδομαι. ἐλαυνειν τ ἐφεδεῖτ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφιέναι σε τὰ τοιαῦτα ὁ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφίστημι. ἐπίστατει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπίστησας ἐμαυτὸν — ἐπίστας αὐξομένα — ἐπιστάντες σιωπῇ — την πορείαν ἐπίστησας — ἐπίστησαι τ σόλον, την φυγην — ἐπὶ το κατα μερος λεγόμ οι αὐτος αὐτὸν ἐπίστησας — κῶς οὐκ ἄξιον ἀναμάζειν ἐπίστησαν — ἰδοὺς ἂν ἐπίστησας — κὰν ἐπίστασις διατράπουσιν — ἐννοεῖν μ ἢ ἄφνω μη ἐπίστησας — ἄξιον δὲ ἐπίστησαι πρᾶγμα — ἐπίστησας την ἀφνοιαν — ἐπίστησαις τοῖς πράγμασι τ νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφίσταμ ἐφ ᾧ την ἀνάμνησιν ἀθρόσαι εἰν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὡσ ὁ ἐχίδνης δηχθείς III. Philops. 11. 39.
Ἐχιναδῆς II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τε νῦν ἔχω — εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγνοῶν ὅτι — ὅπως ἔχει πίστεως ἐ σπουδῆς κ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκειρισμένα — κ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — ὡσθ' ἡν χρῆναι την ἐμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — ἐχ ὅτω τρόπῳ μόνῳ ἔχεις — ὅτω δ' ἔχοιτο γνώμης I. Nigr. 1. 38. ὃ μόν σοι ποτε ἴσον ἔχω γνώμης I. Somn. 9. 14. ὃ γ' ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. ὅπ ἔχομεν εἰπεῖν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Asin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. ὅπ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε πάνυ ὑπ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τους ἄμως ἔξεις καρτέρους I. Somn. 7. 9. ἐχίτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχοιμι ἄλις vulgo, sed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἄλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ νοῦν ἔχει I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἡ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν στρατηγικην II. Q. Hist. 37. 49. ἀλλ τὸ μη ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχησα III. Nav. 5. 251. καλπῶς ἔχοιμ I. Nec. 14. 476. ἔχοιμ II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκ' ἔχοιτ I. Nigr. 22. 61. τῇ πομπευειν ἔχοιτε ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπρ. ἔχομένης αὐτῶν ἑορῶν I. Nec. 5. 462. ἔχιτο Jem. vult ἀπίχιτο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἴψεα. ἤψεν II. Gall. 14. 722.
ἴψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἰωβὴς I. pro Lapsi. 1. 725.
ἴωλ ᾗ ἡ ψυχολογία I. Somn. 17. 22. ἴωλ μνήμη I. Prom. 8. 391.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τ παλαιῶν γραμματικῶν ἡ τὸ ζωίφρα ἐ τὸ ζωικρὸς ἀφ τῷ ζ κατηρχετο καθαρεύοντος παρα τ ὑστερον τῇ αὐτ θέσει τῷ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. το δὲ Ζ I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λαγὼ βίον ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τα φύσει καλα ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν αἰὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζωστι restituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζωστα ὦν al. ζωά γ' ὦν I. Prom. 1. 25.
Ζωγίτης. ἐν τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζευγνυμι. ζεύξει το ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεύγ. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκων εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κόδ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, πανκρατὲς αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενικτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἱλιγχόμ II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλακτὴς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίᾳ Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τῶ Διος I. Cont. 2. 492. τὸν Διὸς γονὸς ὀρχουμενὸς τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τ Ἕκτορα (στίχ γε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μιγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. φιλίας ἐσπείσε τ Διὶ I. Somn. 8. 11. *Diodotus* dicit τ Διὰ μισγομένου Ἀλκμήνῃ τρπλασίαν την νυκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τι ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ κατηρχομαι II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τροφεῖα I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλε ib. 1. 98. ἡμέτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνέσταται III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτα σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιοῦν I. Nigr. 27. 67.
ζητῶν. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζιρις. τ Ζιριν ἑορὰ II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγραφ. ζωγράφι III. Epigr. Omiss. 689.
ζωγρεῖν I. Pisc. 3. 572.
ζῶσ. ὡς ζῶσα II. Asin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασῴζουσαι ζώπυρα τῆ Πελασγικῆ γενει — ζώπυρα ἄττα ἐξελιπόμενα τῆ παλαιᾷ γενει I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωροτερον ἐμβαλὼν ἐς πύλινα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζῶω. ζώης ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν εἰπεῖν II. Q. Hist. 17. 26.
ἢ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέως οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἥδιον οἰμώξω ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγιομαι. ἡγίαται II. Astr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δ' ἐρᾷ ἔστι ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἤδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥδου γὰρ τῷ βίῳ ἡδεῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gal. 20. 733.
ἡδονή. ἡδονὴ τ τρυφῆς, μοίχρι τ φαρυγγ εὐφροσυνης μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰ δεῖν τι ἐ πρᾶξαι πρὸς ἡδονὴν ib. 22. 61.

ἐπ

ἥκω νεκρῶν καυμάτων &c. I. Nec. 1. 456. ἧκε γὰρ ἂν σοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἧκεν ἡ Διονυσία III. Adv. Ind. 15. 113. ἥκετε v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸ βίον II. Gall. 16. 726. εὖ ἥκουσας II. Imag. 11. 469.

ἥλεκτρον. περὶ τοῦ ἠλέκτρου III. de Electr. 1. 86. & 87. ἠλέκτρου II. Amor. 26. 426.

Ἡλιαία I. Tim. 51. 165.

ἡλίας ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.

ἡλίκια ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσωπον τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τὸ ἡλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.

ἥλιον. Διὸς καὶ Ἡλίου I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸ ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίῳ III. Philopat. 4. 590.

ἥλιον I. pro Lapsi. 7. 733. ἥλιε τὸ ἥλιον ἐκκρούων I. pro merc. Cond. 9. 716.

ἡμέρα ἐπιτηδείου opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάτερον &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.

ἡμεροδρομεῖν I. D. Deor. XXIV. 1. 275.

ἡμέτερον I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμετέρα al. ὑμετέρα I. Prom. 19. 202.

ἡμίθεον II. 2. Ver. Hist. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.

ἥμισυς. πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντος ib. ἡμισέη μὲν γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.

ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.

ἡμίτομον I. Pisc. 49. 617.

ἡμίφωνον I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.

ἦν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἦν, ὠδὺ I. D. Mort. X. 10. 374.

ἠπίαλον II. Gall. 9. 715.

Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.

Ἡρακλῆς I. Pisc. 31. 599. ἦ Ἡρακλῆς ὅτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὁ κατὰ τὸ Ἡρακλέους μῦθον I. Som. 17. 21. ὁ γὰρ Ἡρακλῆς ἄτης III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέης ὦν ἀέθλησι καλῶν II. Salt. 78. 309. πρεπέτω Ἡρακλέος III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέος γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hist. 9. 12. & 13. τὸ Ἡρακλέος III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα ὦν τὴν Οἴτην καλακαυθέντα I. Herm. 7. 746. οἷον τὸ Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.

ἡρέμα καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.

Ἡριδανός. ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ III. de Electr. 1. 87.

ἠρίον I. Cont. 22. 518.

Ἡρόδικος II. Q. Hist. 35. 46.

Ἡρόδοτος τὸν Λυδὸν v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philops. 2. 30. & 31.

ἦρως. ἥρωας ἐπὶ τὸ ἠῖον II. 2. Ver. Hist. 23. 120.

Ἡσίοδος I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τὸ παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδος ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τὴν Ἡσιόδου Θεογονίας ᾠσὴν II. Icar. 27. 785.

ἧστον. ἧστον II. Tyr. 12. 150.

Ἥφαιστος λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος λημόθου III. de Domo 29. 206. Ἡφαιστίωνος II. pro Imag. 27. 505.

ἠχὼ. καὶ τί φωνὴς ὁ ἠχὼ I. Nigr. 7. 46.

ἠχὼ I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν Θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. τὴν καὶ γῆν ϵ Θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.

Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.

Θαλός. Θαλοῦ σιφόνα I. Pisc. 46. 613.

Θάμινος. τῷ Θαμινεῖ ἅμα χειδίσα I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τῶ σφοδρὰ Θάμινος II. Amor. 14. 412.

Θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καλαφρονεῖν Θανάτου ib. 23. 346. Θάνατος. τῷ βελτίονι Θανάτου I. Cont. 17. 512. συνελάμβανεν ἐπὶ Θανάτου I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸ Θάνατον ἐρχούμενον II. Asin. 19. 586.

Θανατοῦσα II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

Θαρρέω I. D. Mort. XVII. 2. 408. Θαρρεῖτε I. Pisc. 9. 577. & 578. αὐτὸ Θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.

Θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.

Θάτερον. κατὰ Θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.

Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.

Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ χαλκοῦν Θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὸ Θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι Θαυμάζειν ἔτεισι I. Prom. 2. 26. ἔλεγέ τε Θαυμάζειν τὸ καλασκευαζόμενον I. Somn. 13. 19. Θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη MSS. ἐθαυμασσώθη ib. 8. 11. Θαυμάζεσθαι ἄξιος ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις Θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.

Θαυμάσιος. ὁ Θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας III. Convit. 35. 442.

Θεά. τί ἐν αἰ Θεαὶ, ὦ Παιόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ ταῦ Θεᾶν III. Meret. VII. 296.

Θεαγένης II. Q. Hist. 35. 47. I. Cat. 6. 627.

Θεάμενα. Θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι I. Nigr. 19. 57. Θεάματα ἄλλα ϵ ἀκούσματα ἑνὸς &c. II. Salt. 68. 305.

Θεαταὶ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.

Θεάομαι I. Cont. 22. 518.

Θεατής. πᾶς Θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.

Θεῖος I. Somn. 10. 15.

Θέλω. εἰ γὰρ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς Θέλουσιν II. Amor. 13. 412.

Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ἡ Θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.

Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.

Θεοποιῶ. Θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.

Θεόπομπος II. Q. Hist. 59. 67. Θεοπόμπου III. Pseudol. 29. 185.

Θεοπρόπος II. Alex. 41. 247.

Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ἂν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς αἰτίου I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἐκ μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἔστω Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ Θεοὶ ὅ σῖτον ἔδουσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jupp. Trag. 18. 662. τῶν τελείων Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τ̃ θεῶν I. Somn. 8. 11. θεῶν βυλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι θεῶν συνήντηκας III. Philopat. 1. 585. περὶ θεῶν al. ὡς περὶ θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾶς ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἵκασε II. pro Imag. 19. 498. ὄχ ὅπως θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δωδεκα θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τους θεους I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. θεραπεύειν τὸ σκληρὸν τῶ λόγω I. Prom. 3. 27. βούλονται τ̃ μακαρίων τινες θεραπεύεσθαι πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. θερίζοντος λόγυ ib. 25. 566.

Θερμαύθρίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμὸν ἔταξ ν &c. lege θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοὶ I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρία. ἐθεώρησα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώην ἔλαχε τὸ θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ θῆλυ τῶ ἄῤῥενι ἐγκαλαμίξας I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θῆπα. τεθηπε I. Tim. 28. 142.

Θηριόδες. ὄρχις θηριώδης III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀνασπάσαντων τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. θηρίων δυσκληδονίσων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακεῖται I. Somn. 2. 4.

Θητεύω. θητεύσεις κάτω τετευκὼς I. Somn. 13. 19.

Θῆβη. ἐν Θήβαις al. ἐν Θύραις alii malunt Θήκαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θήσκω. τεθνεᾶσιν III. Tragop. p. 644. Θήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμεθα III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης δὲ ἐν αἰτίᾳ II. Q. Hiſt. 26. 34. κ̃ τὸ τὸ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θράσος ἀλλὰ Θάρσος III. Muſic. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα θρασύνεσθαι ἤκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸ I. Halc. 8. 184.

Θριαμβος. ἔθεν κ̃ πομπὴ ὁ θριαμβος, ἐν προέλευσιν ἡ καινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνη. ὠκύπτερα θριδακίνοις φύλλοις προσεοικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ὁ τριχὸς ἄφιτο &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τε μέτωπον ἔπληξε, κ̃ τ̃ τριχῶν ἔτιλε I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινα λαβοντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον ἐλαίῳ I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατὴρ. Αἰόλε τῆ Ἑλλην θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος Ἀθηνὸς al. male θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21.

Θύμον I. Tim. 56. 173.

Θυμος. θυμοῦ κρατῆσαι I. Herm. 12. 751. ἅτε θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυννοκέφαλος II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ἐκ μυχοῦ τ̃ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὡς θύραν & ἀθίζεσθαι περὶ τὰς θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ̃ πολυ δυναμένων ἐπιέναι θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρα III. Philopat. 4. 589.

Θυρόω. τετυρωμμένοι ἐξόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυραῖος συγίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλὴν τοῖς θυραίοις σιωσιν ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ἔτι θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θῶκος II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάκχου παραγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἴαμβος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καλέσας ἀπὸ τ̃ ἰαμβείων I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθαι κιλινόμβῳ II. argum. Abd. 159.

Ἰάσωνι. τ̃ Ἰάσωνα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ. τὸ δὲ τ̃ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ̃ ἁμαρτημάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλιας φοιτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ ἐξ ἔργου ἰατρὸς νομίζεσθαι I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πάμψας ὡς Ἄμασιν αἴτιε ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατρούς. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνὺν Gr. vult ἰγνὸν II. Tox. 60. 564.

Ἰδία. τ̃ Ἴδης ἐν τῆ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ̃ Ἰδαίων Δακτύλων ἕνα &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδέα. πολλὰς ἰδεῶν φύσεις I. Halc. 4. 180. τ̃ ἰδέας κινουσῶν ηκότων III. Char. 26. 635.

Ἰδιοξενος II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδιότης. ἰδιόν τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίωμα ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτῶν τινα βίον ib. 67. 808. οἱ μὲ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἰδρῶσι. ἱδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐσιωσῆ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Piſc. 47. 615. ἱέρειαν τῆ θεσμοφόρῳ — καθάπερ ἐχ ἑταίρα, τ̃ δὲ θεσμοφόρῳ ἱερειά τις ἔσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερηίος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Peſ. 12. 335. σὺκ, ἀλλ' ἱεροί εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμμάτων III. Philopſ. 34. 61. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐκτεθήκατε II. Tyr. 19. 156. ἱεράτατα III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱστρικὴ II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱκανὸς ἔσῃ I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ Περικλέης &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἰκαρίῳ I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὴν Ἰκαρίᾳ λέγω Πενελόπῃ ib. XXII. 1. 268.

ἱκισιῷ I. Pisc. 3. 572.

ἱκέτης. ἱκέτιν II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκνέομαι. μὴ ἀφικοίσιο ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἰκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προοιμίῳ καιμένη I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἰκτὶς v. notas III. de Dipsad. 3. 236. & 237.

Ἰλίκης. βῆτα τῆς Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἱλιγγίᾳ I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἰλιεὺς I. Pisc. 38. 607.

ἰλὺς I. Nigr. 16. 55.

ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἰμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἰμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.

ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronos. 13. 396.

Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδὸς. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ᾶν cur Frater non subscribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μενύειν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

ἰξάλης I. Tim. 29. 142.

Ἰόλεις. Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰωνικὸς. ἡ τὸ Ἰωνικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰὸς I. Nigr. 37. 78. σὺ δ' ἰῇ I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος III. Macrob. 24. 226.

Ἰππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἰππίᾳ III. Hipp. 3. 68.

ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνως πλήθει τινὶ καὶ ἀτοπίᾳ τερατολογίας φύσεως vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥαψῳδία ἐξ ἁπάντων τῶν μύθων ib. ἱπποκενταύρου δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ ib. 31.

Ἱππόνικος. Ἱππονίκου καὶ Καλλίᾳ I. Tim. 24. 137.

ἱπποπόλος II. Q. Hist. 49. 59.

ἵππος. de equorum insano studio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λυκὸς I. Scyth. 2. 861. εἰς παῖδιον τὸν ἵππον I. Pisc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.

ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱροποιεῖσθαι II. Q. Hist. 19. 27.

ἱστηγορίαι δὲ ἀπριῶν I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἰσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῦ III. Nav. 20. 262.

ἰσοδαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

ἴσος. ἐν ἴσῳ κεῖσθαι τῇ φόσσᾳ — ἐν ἴσῳ μαχεσάμενος — λαβόντες δὲ ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη — ὅ τι μὴ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ — ἐν τῷ ἴσῳ φαίνεσθαι — εἰς ἴσον φανῆναι — εἰ μὲν ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διαίσαν ἔχει — τὴν δύναμιν τῶν λόγων ἐξ ἴσου μοι καθίστασι — ἐν ἴσῳ τοῖς γονεῦσιν ἄγειν — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς ἐν ἴσῳ θέαρον ἄφωνον ἵστησιν ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἐδὲν ἴσον κύαμοι I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἴσην I. Tim. 44. 157.

ἰσόπους. τῷ ἰσίῳ παραστὰς πυρετοῖς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσορίᾳ. ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὁκόσα ἰσορίῃ ἐμοῦ πρεσβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἱστορίᾳ vide notas ib. 32. 479. ἱστορηθῆναι III. Macrob. 18. 221.

ἱστορίᾳ II. Q. Hist. 9. 13. ἱστορίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hist. 1. 70. ἱστορίαν II. Amor. 15. 414. τὰ ἱστορίων I. Herod. 2. 833.

ἴσχαιμος I. Tim. 46. 160.

ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰσχυρὸς I. Nigr. 36. 78. ἐδὲν ἰσχυρὸν II. Jup. Trag. 50. 698.

ἴσχω II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰταμὸς II. Asin. 6. 573.

Ἰφιεὺς. Ἰφιέα pro quo Φιτέα restit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς ἐν ταγήνῳ III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνεύω. ἰχνευμῶ, *Schmidius* bene vult ἰζευμῶ III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμένου ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἰχὼρ ἐδὲν I. Cont. 23. 522. τὰ ἰχῶρα τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώσηπος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hist. 46. 139.

Κάδμος ὁ ησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.

κάδος I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philops. 31. 58.

κάθεδρα. ἡ τῆς καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθείργω. καθείρξας II. Jup. Cont. 12. 636.

καθεύδω. Φρύγιος δὲ τὸν Διὸν οἰόμενοι χειμῶνος καθεύδειν, item ὡς εἷς μόνος Διὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθευδόντες εὐνοχούμενοι II. 2. Ver. Hist. 35. 130.

καθευδήσεις III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκω. καθήκουσίς ἐραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89.

καθήσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθίζοντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ πρῶτης II. Icar. 25. 731.

καθίημι. καθίετο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνέομαι. καθικόμην ἐν τῇ ῥάδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καίπερ κτίσας I. D. Deor. XX. 5. 257.

κάθοδος. ἄπιμεν εὐθὺ τὴν καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. ἐστὶν δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ὁπόσῳ δήποτε ἀργυρίῳ καθυφεῖς τὸν ἀγῶνα — καθυφιεμένου τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφιεμένου τι τῶν πραγμάτων — ἐδεῖτο τῶν σωτηρίων ὑμῖν καθυφηκάμην — δῶρον ἐκ ληρημάτων αἰσχρῶν καθυφέντος τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.

κὴ. εἴγε ἐ ἰδιῶ I. Cont. 5. 496. κὴ δὴ I. Halc. 3. 180. κὴ εσχ ἀν I. Jud. Voc. 4. 85. κὴ μὴν κὴ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κὴ γὰρ αν II. pro Imag. 7. 487. καί τι κὴ, leg. καί τοι κὴ I. Somn. 16. 21. καίτοι ὅ γὰρ &c. II. Q. Hist. 36. 48. κὴ ὡς ἐδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐποίουν ταῦτα I. Somn. 7. 9. κὴ εἰ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. κὴ πρὸς abundat κὴ II. Eun. 7. 357. κὴ λέγε superfluum hic est κὴ II. Par. 44. 869. κὴ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κὴ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. κὴ τ ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Asin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινότλον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Asin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἱ αἱ τάλαινα θηλαμὼν πεκαυμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μι.ζονῳ I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβαλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργῳ I. Prom. 16. 198.

κακωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμῳ. ὐκ τ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλεῖ. ἐκάλει δ' ὅν μοι II. Lex. 10. 336. κεκληκὼσι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὰν τ κεκλημένων τις ἐκλίπῃ την σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχῳ II. Q. Hist. 57. 65. & 66.

καλινδεῖν. ἐκαλινδεῖτο ὐν τῷ πειρᾶζ αὖθις βέλτιον παιῶ I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλισιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατῳ III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλῳ. ἐς τὸ κάλῳ ἔχαιρε I. Pisc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρῳ II. Alex. 57. 261. κὴ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ὐ καλῷ τῷ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. ὅτε ὀλιγαρχῆς τ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ καλῶν ἦν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλεῖν δὲ ἐ ἁρσμιωτέρων II. Imag. 22. 480. καλλίστη ib. 2. 461. τ καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κώλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖα III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τ κεφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὁσᾶ κακαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κἀμηλῳ βακτριανὴ I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὐπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Asin. 4. 570. κἄν τινας ἑτέρας I. Nigr. 38. 80.

Καυδαύλης. ὥσπερ Καυδαύλῃ II. Asin. 28. 597.

κάνθαρ. καυθάροις ἐνίοτε II. Icar. 10. 762. ὅ μᾶλλον ἢ κάνθαρῳ III. Picudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλῳ I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλισσομένη περὶ καπνῷ I. Prom. 19. 202. κὴ καπὸς πεπηλικὸς ἀτεχνῶς ἔξω τῦ σωτάγε τ στομάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ἐ κύματῳ II. Q. Hist. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

καρδάμου I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιώττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμωνητα ὡς ἀληθῶς κάμηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φυλλοις III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μὴ τ καρίδῳ I. Merc. Cond. 3. 655.

κᾶρῳ ὁ ἀφ' Ἡρακλέους II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non *fructus*, sed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερίω. καρτεριῶν III. Conv. 41. 447.

καρυκτίζω II. Salt. 10. 272.

καρχαρῷ I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασανδρεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπιον. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Καστιέτισα II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατα δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βιῳ II. Dem. 1. 374. κατα δὲ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hist. 43. 136. κατα τ κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ Σεῖσμον II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὐτὰ II. Asin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχῃ κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καλαυσάλω solvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πίστε ὀσαλὸς ἐγὼ κατεσαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καλαβολὴ. καλαβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καλαγέλας ἐ II. Salt. 29. 285.

καλαγελάω. κὴ προσέτι γε ἐ κατηγέλας I. Tim. 14. 123. καλαγελῶντα an καλαγιλῶν τὰ male cum accus. III. Mort. Per. 40. 361. sed consule Addenda. καλαγελῶντας μὲ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καλαγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατεγνωσμένον II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hist. 20. 117.

κατάγνυμι. κατέαγα τὸ κρανίον I. Tim. 48. 161. καταξῶ v. notas III. Nav. 34. 270.

καταγραφῷ I. Cat. 28. 649.

κατάγω. καταξεσι F. G. καθαράξουσι III. Philopatr. 24. 613. καταγόμενοι ὑπὸ σοῦ II. Asin. 4. 571.

καλαγωγὴν τινα σκιψάμενος II. Tox. 57. 562.

καλαδρθία. περὶ μὲ πρῶτον ὕστερον κατέδαρθον I. Somn. 4. 7.

καλαδύω II. Gall. 16. 726.

καταδύμι I. Nec. 20. 483.

καλαθνήσκω. κάτθανε ὁμοῖς I. Cont. 22. 520.

καλαθύω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντες ὔνθα μὴ δεῖ—καταίρουσαί τε ἐ ἀφιεσαι ἐλπίδος —ἐπειδὴ δὲ καταίρωσιν εἰς λιμένα — κατήραμεν, ἤλθομεν — μίλιστα ἐπὶ θύμῳ καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καλακλείω. καλακλείσαι dicunt Phidiam εἰς τ Δία τὸ τῶν τ ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καλακλείσας παρθενεύει I. Tim. 17. 127. καλακλειοῦσι ὐ II. de Luctu 18. 931.

καλακλίνουσι II. Gall. 11. 719.

καλακλῶθε v. notam III. Philopat. 14. 600.

καλολαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυτυχίᾳ καταλῆξι τ ἐῶν βίων &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καλαλαμβάνοιεν ἀτυχή-

ρσις βλασφημία I. Somn. 12. 16. καθελκυσθῆναι ὑπὸ τὴν ἐκείνην ἐξουσίαν ib. 16. 21. καθαλαυθῆναι καὶ τὸ πατρῷον ib. ἀλλὰ καὶ καταλαῦσαι I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυνος καθαλαμβάνῃ τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ἐν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλαβὴ ib. ἂν μὴ τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω ὑπὸ μιᾶς καὶ αὐτῆ I. Somn. 9. 12.

καθαλείπω. καθαλείπει ἐλλειπασμούς III. Philopat. 20. 606.

καθαληττικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ἐκ καθαλήψεων συγχυμασμάτων II. Paras. 4. 841.

κατάλογος I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καθαλύω. καθαλύσεις τὴν τυραννίδος II. Gall. 23. 737.

καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταιτλέω. καταιτλήσας τὸν λειπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπιτάομαι. καταπτᾶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.

καταπίπτω. καὶ πῶς καταπεσών III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.

κατάρχομαι μὲν, σφάγια δὲ ἄλλοισι μέλει I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάστρωμα. ἐπὶ τῶ καταστρώματος I. Cont. 1. 490.

κατατείνω. κατατείνας ψύτταν II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλιόμαι. κάθησαι καταυλούμενος II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. τὴ χέρα δὲ κιφλὴν κατιφίλεν — τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι δὲ ἐωπεῦσαι δ' ἐπαίνω I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. ἐ θέμις ἐσί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντος I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲν τῶν πολλὰ κεκτημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατιχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψευδόμαι I. Somn. 12. 17.

κατειλέω I. Prom. 2. 187.

κατεπείγω II. Q. Hist. 50. 60.

κατερύκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ἢν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅσις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορᾶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορος. εἰ τῶ μὲ κατηγόρω III. Calumn. 8. 136.

κατισχύω. εὖ ἂν κατίσχυσε III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζομένῳ πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.

κατορθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

κατυρόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα ἀπεπίνων II. Gall. 28. 745. & 746.

καταχριάσω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασος I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς δὲ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυστήριον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρεαὶ III. Nav. 32. 208. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κείμαι. κεῖται δ' ἐν μέσοισι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμενος κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδην κεῖσθαι I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένους III. Meret. XIII. 317.

Κεῖος I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρασθαι τὸ ἦπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῷ κεκαρμένους III. Fug. 27. 378.

κέκραγα II. Icar. 31. 788.

Κεκροψ I. Tim. 23. 137.

κελεύω I. Prom. 1. 24.

κέλευσμα I. Cat. 19. 642.

κενὸς. κενὴ μακαριότης I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν εὑρεῖν τὸ κακὸν III. Diff. cum Hes. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τῆς κεραίας II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. εἰς τὸ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀναφύεις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύουσιν I. D. Mort. I. 2. 332. κέρατα ἐλεφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράσας, οἷα III. Bacch. 1. 75.

κεραυνὸς. ἔχων τὸν κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ἓ τὸν κεραυνὸν μὴ χεῖρα σύμβολον τῆς δυνάτητος I. Tim. 2. 100. δικάπτυχον κεραυνὸν ib. 4. 107.

κέρδος. ἴσα τὸ κέρδος I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδαίνω I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖος ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκωψ. κέρκωπα ἀντ' ἐλευθέρου γίνεσθαι I. Prom. 1. 25.

κερσιάζω. τὸν κερσιάκων III. Nav. 4. 250.

κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσθαι ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. ἐκ τῶν φησι κεφάλαιον τῶν πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἑκάστη ἕτερος III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἑκατὸν φορεῖν III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖσα III. Musc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κληθμός. κληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρὸς. κηρὸν, ὡς ἐπιπλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνδρὸς κηροῦ τοιοῦτον ἀκούειν δυνάμενος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ ἐκ τοῦ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύττω. κηρύττεσθαι δήσεις καθάπερ ἀποδράντας I. Cont. 2. 491.

Κῆυξ I. Hale. 1. 178.

κίβδηλος I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 100.

κιθαιρὼν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. κάμοὶ -- κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κινάβρα. κινάβρας ἀτίζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδος III. Pseudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυνος. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τότε μέγιστος II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινούμενοι ὑπὸ τῆ τῆς τιχύτε δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ἐν τοῖσι κινουμένοισι II. Astr. 6. 363.
Κίστηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρος. ἐν Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ καὶ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλείω. ὅπως κλείοις III. Diff. cum Hes. 1. 240.
κλείωμα Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλεῖς δὲ μοῦσαν I. Haic. 8. 183.
κλεπτικός, τὸ γὰρ τῆς κλεπτικῆς ἄπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἐκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἡ ὠδὴ τε γὰρ ἂν ἐκλέπτοιμι; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χαίρειν πεύθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρος. τὸ κλῆρον ἐν σφίσι ἐλχρημένοι βόσκου) I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυρόποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερῶαίων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. εὖγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσαι τὸ ὄς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμῃ γαστέρα III. Philopat. 3. 588.
κνισσάω. κνισσᾷ ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθορνος II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ὄς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς F. Er. καινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. ἀπὸ τῆ κοινοῦ βοηθησοῦσις III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τὸ κοινὸν ἁπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνίαν I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες καὶ κόλακες — κόλακες καὶ θηρῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ἔστε κόλαξ θωπεύων. ib. ἐξελέγεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κολλάσθω. κολλάσθω ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκυνθη. ὑγιὲς ερος κολοκυνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίου II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπος. ἐκ μέσων τῶν κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττεὺς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομᾶν. κομῶσι, τρυφῶσι. τὸ γὰρ ἐπὶ τῆ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι καὶ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμην ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασεσεμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμην ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τὸ καλὸν κομήτου ρῶ crum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἐρατήματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς δ' δεσποίνης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλος. κονδύλους ἐνέτριψαν I. Prom. 10. 193.
κοιμίζω. κεκοιμισμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἡμῶν κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόνη barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπαφορ III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἔκοπτον τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμαντινον III. Tragop. p. 656.
κοραξ I. Nec. 11. 472. κόρακι ἢ λύκοις ὠδηγεῖτις ἢ ἀλώπεκας I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κορη ἔνοπλος I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κορινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ πράνειον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κορσικὸς III. Philops. 3. 32.
κοροπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶν I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ εἰλικὼς τοὺς Κορυβάντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τὴ κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117.
κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τινας δὲ κορώνας Menag. Scribit χιλιάδας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. οὐκ ἐκ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμίου. ἀλλὰ κοσμιῶ ἐ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 216.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄθλημα καὶ σόφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. ἐν τούτῳ δὲ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνη) τοὺς ἐπιτύφους λευκοὺς γίνεσθαι — ὑπαίθριος χειμῶνα διάγων, κόνυχος· ὅπερ ἐστὶ κόσσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρνέου. κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κόττανος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ ἐν χρῷ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καθάπερ τὰ Κυρήτων βέλη χρίεται — ἅλις δὲ Κυρητίς γε περὶ πρύλιν ἠρίζησαντο τευχέα ποικιλόγυπτα· ἃ δὲ Κούρητες ἔσκεπλον ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βριφὸς φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας σεσείκουον — τούτους δὲ μιμεῖσθαι Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ἀρχησεως ἀποδιδόντας, προσκτησάμενοι μῦθον τε περὶ τὰ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑπερογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανεῖον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σε κατὰξας ἀφλύσω τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. διυτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τὸν κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρά-

πράτης. τοιούτου πράτους III. Philopat. 29. 618.
πρίας. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰ πρία I. Herm. 11. 750.
πριπώ II. Q. Hist. 15. 21.
πρίω. περὶ πρίνιν ἰσιδίαν II. Salt. 24. 282.
πρωτίς. τ' πρωτίδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Πρὸς τ' Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτλιν ἄγονον εἶναι θηλίων ἀλεκτρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτλιν καλέουσιν III. Philopat. 9. 594.
πρικατὸς I. Nigr. 2. 40.
προπρόσωπ I. Sacr. 14. 536.
πρίσις. ἡ πρίσις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν πρίσιν III. Char. 10. 624.
πριτάριον II. Bis Acc. 25. 823.
Πρόῖς III. Philopat. 5. 591. τ' Προίσιο υἱὸν ὀξυπεδώτερον II. pro Imag. 20. 500.
προκόδιλος I. D. Mort. 1. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρόκος al. πρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
προκατὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Κρονίδης. βυθῷ Κρονίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λευκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνε σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδιΐξαι I. Nigr. 3. 41.
προτέω. τ' μὲ πυότων ἰνίων δὲ προτούτων I. Nigr. 31. 72. προτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
πρότος al. πρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. πρότων. τ' ἀμφὶ πρότωνα I. Vit. Auct. 6. 546.
προῦμνα. ὑπὸ προύμνοισι II. Salt. 2. 267.
προύω I. Jud. Voc. 10. 95. προύεζ τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναι προυσάμβοι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
πρύπτω. κίκρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτάομαι. ἔτοι τὰ χρήματ' ἰδία κέκτηνται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένην II. Asin. 11. 580. καί μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτείνω I. Pisc. 3. 573. πτείνομεν II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
πτῆμά τε — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησίβιος III. Macrob. 22. 224.
κτυπέω. ἡσυχίαν ὠλεγγυείλας τοῖς κτυποῦσι II. Salt. 63. 302.
κύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τ' κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὠλεγὲ τὸ εὐ Κυβέλλα πόλει Φρυγίας τιμᾶζ — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρακλεώτης δὲ Κυβέλλῳ φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελ I. Jud. Voc. 7. 90.
κύω. ἀναῤῥίψομεν τ' κύοντ I. Harm. 3. 855.
κυδοιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλος III. Macrob. 1. 208.
κύκλος II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικώτερον τ' κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλῃ τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήνη III. Epigr. 26. 683.
κυματωγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισά τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις III. Cronol. 12. 395.
κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγετέω. κυνηγετήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπρος τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρτεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον αὐτοῦ κτηνικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ ἐστὶ κυριώτατον sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον & ἡγεμονικώτατον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρος. ἐδόκει θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχαρῆσαι τ' ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτος I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτος II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τῶ κύτες μὴ ζεύγοντες I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελόδυσος II. Lex. 1. 318.
κύω. osculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων ὁ φάσγη I. Tim. 14. 123. ἐδὲ ἡ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἕλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀναζῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρυγὸς κύων ὅπερα Κάππαρος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μίγαν κωκυτὸν I. Somn. 4. 7.
κωμασεῖς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν δρυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς δρυφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεζ III. Ner. 9. 641.
κωμῳδοῦς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. ἡ κωφοῦ σιωπῶντος II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσιος λαχὼν θεαζούσης ib. 2. 5.
λαγώς. ἡ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου, καὶ ἑρπετοῦ, καὶ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Pisc. 5. 575.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοιτα εἰς τ' ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλέω. λαλέοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τρόπις II. Salt. 52. 298. λαλίστερος III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδάρια λαμβάνει τ' ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φάτνην λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεται μου II. Asin. 23. 591. τῇ ῥέᾳ λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνεζ — οἱ ὑπὸ τ' δαιμονίων λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. ὁ μέσῳ ληφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δ' ἔρωτα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λῆσιν ἥλπισας I. Pisc. 48. 616. λελαθότως furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον λῇζῃ I. Somn. 9. 13. εἰλῆφθαι (κίγφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τ' ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀφρόνων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς

σύνθεις φαμὲν ἕτω δὲ ϵ κίπφους — λάμου βίου ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάροι I. D. Mar. III. 1. 295.

λάσιος. ὁ λάσιος ὁκ τοῦ σκελοῦ II. Bis Acc. 9. 800.

λατρεύω I. Nigr. 15. 54.

λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἂν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγος II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἡκουσα τοὺς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμοὶ II. Par. 2. 839. ϗ μὴ λέγοιλας ἀτρικὴ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.

λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἦαρ τῶ πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τῶ λειμῶνος εἰς την ἁρμιλλαν I. Nigr. 13. 52.

λειπόντως qui navem deſerit I. Cont. 1. 487.

λειριόεις III. Herc. 4. 84.

λεκιθοπωλις II. Lex. 3. 323.

λέξις πολιτικὴ II. Q. Hiſt. 43. 57. λέξεων lege λεκτέων dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.

Λεξ.φάνης II. Lex. 1. 316. & 317.

λεοντὴ. ὑπὸ τῆ λεοντῆ III. Philopſ. 5. 34.

λέπιδ. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.

λεσβιάζω III. Pſeudol. 28. 184.

Λεσβώνακξ II. Salt. 69. 305.

λευκός. την λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. θᾶττον ἴη λευκους κόρακας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.

λέων πρόκη δεθεὶς I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριόσπερ vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.

Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.

λημάω I. Tim. 2. 104.

λημνία. την λημνίαν II. Imag. 4. 462.

λῆμν. ἐν τῆ λήμνῳ σύσσιτον I. D. Deor. XV. 3. 242.

ληρίω I. Herm. 81. 826.

λῆξις II. Amor. 22. 422.

λῆρ. ϗ λῆρον ὁκ ὀλίγον, ϗ ὕβλας &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆροι ϗ φλήναφοι I. Somn. 7. 10.

λῆτις I. D. Mort. XII. 4. 386.

Λητὼ. Λητοὺς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.

Λιβανίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.

Λίβυς I. D. Mort. XIV. 5. 398.

λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.

λιθοκόπ I. Somn. 12. 18.

λιθοξό. ἀγαθὲ πορίζῃ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.

λίθ ἀλληλιμμάδιος II. Alex. 30. 238. λίθε τὲ Δελφανοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθε ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.

λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.

λιθουργικὴ. ἄριστ την λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.

λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.

λιμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῆ λίμνη ἑσὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.

λῖνον I. Tim. 22. 132.

λιπαρὶς II. Q. Hiſt. 1. 1. ϗ τὸ λιπαρὶς I. Herm. 24. 762.

λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.

λίπ. ὁκ λίπως αἰγείᾳ II. Alex. 22. 230.

λίστομαι. λίστιτο III. Dea Syr. 19. 467.

λιχανὸς I. Tim. 54. 170.

λιχνεία. ὁ, τι περ λιχνείας ϵ ἔσχατόν ἐστιν ὄρεγ I. Tim. 55. 171.

λογίζομαι I. Cont. 18. 515. εἰ πρὸς ὑβρίζοντά τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ἔπεσθαι τι ϵ λογισμῶν ἐν αὐτοῖς μᾶλλον τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.

λόγι I. pro merc. Cond. 2. 709.

λογισμός. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα, θραττόμεθα ἤκιστα εἰώθειν I. Nigr. 1. 38. τῶ λογισμῶν μηδὲν &c. II. Amor. 23. 423.

λόγ. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγ ἀποδέοντα II. Abd. 8. 166. παλαιὸς αἰθρώπους μεμόθηται λόγ I. Halc. 1. 177. τῶ λόγω II. Q. Hiſt. 13. 19. τὸ τῶ λόγω quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγῳ τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγω ἐργειᾷ, ἐκκλείδᾷ, ἢ τυχῶ ib. λόγῳ μᾶ I. Harm. 3. 855. ἐν ἄλλῳ λόγῳ τιθέναι II. Jup. Trag. 26. 665. διῆξαι τὸν λόγον I. Scyth. 10. 869. ϗ πολὺ πρότερον τῶν λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον H. Aſin. 10. 578. κατὰ τὸν χείρω λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγως πολλοὺς ϵ θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϗ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Piſc. 32. 601.

λοιδορέω. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδορεῖσθαι τοῖς II. Icar. 30. 787.

λοιπός. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθέσαλον I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Aſin. 20. 588.

Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ τῶ πρώτιον I. Nigr. 1. 37.

Λουκι II. Aſin. 1. 566.

λούω, λουομένου τινὶ παρεσκεύαζε I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 34. 98. λουσάμενον II. Gall. 7. 713.

λύγδινο κλαίειν I. Somn. 4. 7.

λυγίζω III. Tragop. p. 651.

Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τ Λυγκέα I. Herm. 20. 759.

Λυδία. ἐν Λυδίᾳ που I. D. Mort. XVII. 1. 406.

Λύδ. ὑπέκρικόν τι τ Λυδῶν III. Meret. XV. 322.

Λυδὸς. ἐπὶν Λυδὸς I. Cont. 12. 506.

λύζω. ἀπάγον αὐτὸν λύζοντα μειλιχῦ I. Somn. 4. 7.

Λυκῖν I. Herm. 48. 789. Λυκῖν ϵ Θεόμνης II. Amor. 1. 396.

λύκ. τοὺς μονιοὺς τ λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.

Λύκουργ II. Aſtr. 25. 371.

Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.

Λυκωρκς I. Tim. 3. 106.

Λυπάκη vide notas III. Pſeudol. 16. 174.

λυπέω. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυπῶνται γὰρ ἐ μικρῶν στερούμενοι I. D. Mort. II. 1. 336.

λυπρός. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.

Λύσανδρ I. D. Mort. XIV. 4. 397.

Λυσίμαχ I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.

Λυσιων II. Tox. 12. 518. & 519.

λύσις. ὡς ἀπὶ μικρᾶς λύσιως II. Amor. 34. 435.

λυττᾷν III. Philopſ. 40. 64.

λύχνος. τ λύχνον ϵ την κλίνην I. Cat. 27. 648.

λύω. λύσιντο χρησμούς II. Alex. 51. 256.

λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

Μ

Μὰ γὴ τ' Ἄνημον II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δι' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρος I. Prom. 10. 193. μαγείρων II. Salt. 29. 286.
μάγος II. Aſin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ἢ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν εἰς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματικὴν III. Philopat. 25. 614.
μαθητὴς. γελῶ τὸς — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδριος I. Nec. 16. 478.
μαινίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνομαι. εἰ μίμημα I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονία δ' ἀρχὴν III. Tragop. p. 662.
μαιόμαι. μαιώσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελλα. ἀσείτις μακέλλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακέτις II. Alex. 6. 214.
μακρὰ αἰωρεῖν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. ſed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν. ὃν εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac ſaepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλαξ II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τὴν Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχειν I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hiſt. 25. 91.
μᾶλλον δὲ κὴ αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα ὃν ἂν δύναιτό τις σωιδέναι, τί πότε φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — σαθρὸς μάλιστα τετσαράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος ib. τὴν ἄνδρα ὃν τοῖς μάλιστα ib. στέον) ὅμοια τοῖτι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδραβάζου I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα πεθευδεις — ἀλλ' ἐδὲ ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκότι, — οἷον ὃν μανδραγόρᾳ κεθευδότας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους παιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω ὑπ' ἐκείνοις I. D. Mar. II. 4. 293. μεμάθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις; I. Herm. 61. 802. ὅτω μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, εἰγε ἐλπὶς II. Q. Hiſt. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικὸς. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανιάριον III. Meret. VI. 292.
μανττίας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε ἀπὸ τῦ ἄερος &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ ὦδε μαντεῖον ἀκοῦσαι II. Aſtr. 23. 371.
Μαραθὼν. Μαραθῶνι κὴ Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν πεῖραν ἐκαλέσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Maſculinam termin. feminino generi junctam in τελείᾳ ἀρχᾷ v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγέτας III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασσιγόω I. Piſc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξὰς II. pro Imag. 24. 504.
μάσιξ. ἀφ' πληγῆς κὴ μασίγων πειρᾶς I. Nigr. 27. 67. μασιγῶν III. Mort. Per. 28. 351.
μασός. οἱ μασοὶ ἀπιτάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τῶ μασῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ἢν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματήν γε ὔσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Piſc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μεγαθος III. Dea Syr. 28. 473.
Μεγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχίαν I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλεργίαι III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλεφωνότατος τῶ ποιητῶν III. Muſc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφρονήσας II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπένθης I. Catap. 8. 629.
Μεγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρος. ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τόδ' ἦν μέγα λέγω — ἐγὼ μὲ τὸ θάνατον αὐτῷ μέγαν τε κὴ καλὸν γεγονέναι — μέγα τι ὑμῖν ἐγένετο ὅτος & ſimilia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγας & θαυμαστὸς pluribus vide ib. τί μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.
μέγεθος. κὴ τὸ μεγέθης τὸν λόγον I. Zeux. 5. 842. τὸ μεγέθος κολοσσαῖον II. Imag. 17. 477. μέγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὰ μεγέθη ib.
μεθύσκω I. Tim. 57. 175.
μεθίσταμαι. μεθαστήσομαι III. de Domo 14. 198.
μεθύσκω I. Nigr. 6. 43.
μεθύω. μεθύων ὑπὸ τὸν λόγων — ἔρωτι μεθυσκόμενος — μεθύων ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μεθύων ὠδεῖς I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀσσύριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ἁρπᾶα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελαγχρῖες. τὴν Αἰγυπτίαν μελαγχρίειον ὔσαν I. Somn. 2. 3.
Μελίαγρος II. Salt. 50. 296.
μέλει. κέδεινός αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἔμελεν αὐτῷ II. Q. Hiſt. 29. 40.
μέλλον al. μέλαν I. Nigr. 9. 48.
μελιτᾶν I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 23. 263. θεῖα μέλιτος I. Halc. 7. 182. κὴ τὸ γλυκίον μέλιτος II. Imag. 13. 471.
μελίζω. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μειλίκραιον I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μελίτιμα. μελιτίμαν σοφὴν I. Halc. 7. 182.
μελιτιστριφὴς I. Jud. Voc. 8. 93.
μείλικα. ὕτω ἴμειλες I. Harm. 3. 854. ἐμείλικησας al. male ἐμείλησας al. ἐμείλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μειλήσας II. Abl. 5. 163.
μείλ⟨ος⟩. τὸ μειλῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μείλη ὕτω κατισκευασμένα III. Ner. 6. 640. τὸ ἐν αὐταῖς μειλῶν II. Dem. 12. 380.
μειλωδὸς I. Halc. 8. 184.
Μείμιοια ἠχοῦντα III. Philopſ. 33. 60.
Μεμφίτης ἀὴρ III. Philopſ. 34. 61.
μέμφομαι ὅκοσοι σοφοὶ II. Altr. 1. 361. μέμφεται τὴν ταύρου τ' δημιουργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμο.ρ⟨ος⟩ I. Tim. 55. 170.
μὲ τῷ I. Herm. 43. 784. ἃ μέ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἔστι μὲ III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μέν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. II. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. ἐν ἐκείνῃ γε ἔμεινεν II. Q. Hiſt. 15. 22. μένουσαν al. μὲ οὖσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμενον πάνθ⟨ος⟩ II. Salt. 58. 299.
μερ⟨ὸς⟩. τὸ ἐμὸν μέρ⟨ος⟩ — ὅσον εἰς τὸ μέρος τὸμὸν βεβοήθηκας — ὅτι τὸ ἐμαυτοῦ μέρ⟨ος⟩ ἀδοξοτέκαν τὴν πόλιν ⟨ὑ⟩πεσκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολλοστὸν II. Alex. 4. 211. ἐν μέρει I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημερία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκ⟨ος⟩ II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτι⟨ος⟩ II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσ⟨ος⟩. τέτμεσε II. Abd. 29. 184.
μέσος I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ⟨ἐ⟩ τὰ εὐρύχωρα τῆ πόλιων τῆ καθέκαστα ἐξηγεμόνων I. Nigr. 16. 54.
μετά. μ⟨ετ⟩ὰ θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν εἶπετο III. Nav. 1. 247.
μεθαβυκλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεθαγινάσκω. ὕτω λέγεται μεθαγενῆναι III. Calumn. 4. 130. μεθιγνωκὼς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεθαδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεθακινεῖν ὅλον τὸ Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεθαλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεθαμαιθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μεταίτειρα I. Prom. 1. 24.
μεθαξὺ πραϊὰν I. Herm. 1. 739. μεθαξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεθαξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μεταπεμπτ⟨ὸν⟩ II. Dem. 31. 386.
μεθαρσιόω. ὅπως μεθαρσιοῦσ⟨ι⟩ ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μεθατίθημι. κἀπείθε δὲ ἡμᾶς μεθατίθεσ⟨θαι⟩ &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μείτειμι. μείτεισι τῇ τιμωρήσει I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεισιν II. Alex. 10. 217.
μετειδόω I. Nec. 16. 478.
μετέρχομαι. μεθιλεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετέχω. ἐν τῷ μεθαχεῖ videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέχομεν Geſn. vult μετέχομεν II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρ⟨ος⟩ ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετέωρα πάντα II. Jup. Trag. 4. 646.
μεθεωροφέναξ I. Prom. 6. 32.
μεθοικέω I. D. Mort. II. 1. 336.
μεθοικίζω. τὸ Κρόνου καὶ Ῥέας ἐς τὴν γῆν ὑπὸ Φιδίου μεθοικισμόν I. Somn. 8. 11.
μεθοπομπεύω. μεθοπομπεύσεις I. Tim. 22. 135.
μετρίως. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν — τὸ εὐδαίμονα γαστρὶ μετροῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μετρῶ I. Nigr. 15. 54.
μέτρου ἐπέρω πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τ' γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μέτρον ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πέρα τοῦ μέτρου II. pro Imag. 17. 49. παραμετρῆς τοῦ οἰκείου μέτρου ib. 21. 502. μέτρα ἀναλωκὼς II. Q. Hiſt. 28. 36. ὕτε ἐπὶ τὸ μέτρον βῆκα II. Bis Acc. 33. 833.
μέτωπον. ὑπὸς τὸ μέτωπον ἐπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 375.
μέχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203. μὴ πρόϊτις III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῶς &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατίσθη III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀλλότριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πόστα II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδίαι I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδίς. ἄχρις ἂν ἢ μηδὶν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὶν ὂν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὂν τὸ τῆ ἐρχητοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδὲν in L. ἴσως μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μᾶλλ⟨ον⟩. μᾶλλα τῶ ἱερῶν τῆ θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μᾶλλ⟨ον⟩ ἀποδιδηγμένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρίον. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἵκανα — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηρία καίομεν ταύρων ὠ⟨δ⟩ αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηνύω. μηφύσω πάνυ ἀναγκαῖον I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρός. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ ἔχω II. Aſin. 24. 593. μηρῶν τε τ' σῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μήθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητήρ. τάχα τ' μητρὸς ἐσι αὐτοῦ ſubaud. ἐμήτια I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεσρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μηπραλοίας. μηπραλοίᾳ υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἐδέμνια τῷ Αἰφυγεῖ I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μεταβάλλεσθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι τῇ θείᾳ τῇ ἀνθρωπίνῃ δίκαια I. Prom. 1. 25.

μι-

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ἐ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀπορύσασ II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μιλήσιος. ὁ Μιλήσιος μόνος II. Alex. 2. 209.
μίξις ἁρμονίου I. Prom. 5. 30. ὁ ἀσελγέστατος ἔοικε μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούειν τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopſ. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μυᾶ. ὦ δὲ μυᾶν, ὦ δὲ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μυέσθαι. μίμησαι] ὅρα σύνταξιν τοῦ μίμησαι I. Nigr. 9. 48.
μυημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μύγις I. Jud. Voc. 4. 86. μύγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὲ τῶν μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοίρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολυβδαίνου II. Alex. 25. 233.
μολυβδίνου II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μοναγρίου. σὺ μοναγρίῳ ποιεῖται τὰς ἀλφιτριδας I. Nigr. 18. 57.
μονονυχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ὄργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνον. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monosyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδία II. Q. Hiſt. 1. 2.
μονώσεις. μονώσειν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.
μορφή. μορφὴ τῷ ἠκούσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφι II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἔσαινον I. Somn. 15. 20. αἱ δὲ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἀφανὴς I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὴς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσομάντης I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυσῶν III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλός. ἀποξύσας τὸ μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδᾶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυείσθαι σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμυθευται λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιβυὸς II. Salt. 21. 278. τὸ Ὑδρας μύθου II. Gymn. 35. 916. μύθου ἀντὶ μύθῳ ἀμείψαι II. Imag. 12. 470. μυθοις ὁμοίοις II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μία μύκων I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλὼν. τὸ μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριὰς. μυριάδες ἑπτὰ II. Q. Hiſt. 20. 29.
μύρα I. Piſc. 42. 610. μύρια II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρρίνη F. G. conjicit μυρίκη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὸν I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλαις II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυσιλάσομαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μῦων. ἐμβλῆθη μύων I. Scyth. 8. 868. εἰ μύοντες βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶος pro ναὸς, ut Φοινίσσας ἀπὸ νάσου, & νᾶσος ἱερὰ Θριπτιφαι Τύρου ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τῶν Διοσκούρων ἐγίνετο I. Tim. 3. 105.
ναυηγὸς. ἀπὸ ναυηγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυπηγὸς I. Somn. 12.
ναύπλιος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πεντήκοντα σόλος hic praeſtat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυτολέω II. Lex. 2. 320.
νεβρὸς τὸ λέοντος I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. τὸ Νεῖλον ἀναγέτου I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸ Νείλου ἕκτον ἤδη μῆνα ἀνεπιπλεύκει II. Tox. 27. 536.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ ἀλλογοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς σκιλάμβοι III. Philopſ. 32. 58.
νέκταρ. πρῶτον τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῷ νέκταρος τετάρτῃ ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνός. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. σύφνις νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττιὰς I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετριγότες οἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέρων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέσορα σὺ δ' οὐκ ἔλαθες ἰαχὴ III. Mort. Per. 31. 352.
νεῦσ. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ὄργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνώμας αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νεφέλη I. Prom. 6. 34. τῶν νεφέλης παίδων &c. II. Salt. 42. 293.
νεωλκέω. νεωλκήσας, τὸ πεφθαρμένον ὑποβρύχιον navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νεώνητος I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νεὼς I. Tim. 4. 106.
νεὼς Gujet. vult ναὸς III. Nav. 40. 274. νεὼς γὰρ μεγάλης φορτίδος ἰσοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

τὸ Δία II. Gall. 11. 718. τὸ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.
ἀνδρυμ. Δία δ' οὐκ ἴχει πάλιμος ὕπνος I. Tim. 6. 110.
ὑπνώδης II. Salt. 79. 310.
ὑπν. τῷ ὄντι γὰρ ὑπν. ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπ., καὶ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.
Νηρὴς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.
νησιώτης ἐκεῖν. I. Scyth. 9. 869.
νῆσ. I. Cont. 14. 509. τὴν νῆσον τὴν πλανωμ. I. D. Mar. X. 1. 314.
νήφω. νῦν νήφω & σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νῆφε I. Herm. 47. 783.
Νιγρῖν. I. Nigr. 1. 37.
νικᾶω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.
Νῦν. ἡ Νῦν μ' ἀπόλωλεν ἡδή I. Cont. 23. 521.
νεμάδι λίθῳ ἀλεκτοροκτήμονος III. Hipp. 6. 72.
νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.
νόμιμος. νόμιμον δὲ ἡ προφανὲς ἀδύ I. D. Mort. XII. 6. 387.
Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ σὺν αἰτήσεμεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρεκτείνασις vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἐμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκυρ. λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.
νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τὸ νομισμάτων II. Par. 4. 842.
νόμ. I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμῳ γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐποιοῦντο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.
νόν. ἀτενεῖ νόῳ I. Nigr. 4. 43. τῷ νῷ II. Abd. 17. 174. τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸ νοῦν ἐπέχειν II. Alex. 4. 212.
νοσέω. νοσεῖν χολάζεσι I. Nigr. 22. 61.
νόσ. νόσῳ ξυνοῦσα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
νόσιμ. ἅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.
νουμηνία. ἀπὸ τῆ μεγάλης νουμηνίας τρίτη III. Pseud. 7. 168.
νοῦσ. I. Somn. 4. 7.
νύκτερ. ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.
νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε καὶ σὺ πάλιν ἐλεῖ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.
νύξ. νυκτὸς μὲ ἐξεπεφόβηκεν I. Nigr. 22. 60. νυκτὸς προτερήκει III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.
νύνυμ. II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε καὶ Μυρτοῖ I. Halc. 8. 184.
Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.
ξεναγέω I. Cont. 1. 488.
ξενία κελεοῦ II. Salt. 40. 291.
ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.
ξένον. ξενίοις ἐργαζόμ. αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.
Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.
ξέν. μὴ τὸ ξένον I. Prom. 3. 28.
ξέν. μὴ ξένοι προσιόντ. I. Vit. Auct. 10. 559.
Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.
Ξενοφίλ. πότε & ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.
Ξενοφῶν I. Somn. 19. 28. II. Q. Hist. 25. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.
ξέω. ξέων λίθους I. Somn. 12. 18.
ξιφ. ἐπὶ ἀδὸς τὸ ξιφ. αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 481. ξιφὶ ἐλεφαντόκωπα II. Gall. 26. 742. τῶς ξίφεσι ἐτίμητο τοὺς ἀκμῆς II. Asin. 37. 605.
ξόανον. ξόανον δὲ τοὺς μάλιστα ὁμοίους ἔστιν ἀρχαίων I. Somn. 2. 4.
ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.
ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καθικνεῖσθαι II. Tox. 29. 538.
ξυλοχίσης I. Somn. 12. 18.
ξυμοσάνα. τοῦτο ξυμοσάνα I. Herm. 67. 808.
ξυμπαρεῖναι I. Pisc. 12. 580.
ξυμπας. ταῦτα μὲ οἱ ξυμπαῖες &c. I. Herm. 33. 775.
ξυμπλεῖς καὶ συνδιάτας ὢν I. Cont. 1. 488.
ξυνάγω. ἐπὶ ὃν ποιῶν αὐτὰ ξυναγωγεῖ I. Prom. 7. 36.
ξυναγωνίζ. ἡμῖν II. Jup. Trag. 4. 646.
ξυναμφοτερ. I. Prom. 5. 31.
ξυναρμος. λέων ἐγάστης καὶ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυν. ἡμεῖς μηδὲ ξυνεῖς I. Cont. 8. 500.
ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ἔτοιμ. ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.
ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένοι τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.
ξύσις exponitur ἐνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὁ, τι II. Abd. 20. 176. ἃ, τι δοκεῖ III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὶς — ὦ θεοί τε καὶ ἀνθρωποι; — Ἀρκεῖ μὲν οὖν παντὶ τῷ εἶναι φιλοσόφῳ, εἰ δὲ ὁ δοκεῖ βουλεῖ, τῷ εἶναι, σεαυτῷ φαῦλ., καὶ ἱκανὸς ἴσθ' I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ καὶ χαλεπὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλεῖ. I. Herm. 26. 765. τὸ τῆ ἄρα Τελίφα — τῷ τ. Περσέως — τῷ τι ἄλλο γαμέτῃ τῇ Νιόβῃ — τῷ τινὸς οἰκετῶν εἶναι — τῷ τινι γαμβρῷ — τῷ τίνι πλουσίῳ — τῷ εἷς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ἃ δὲ ὀσφῦς &c. II. Asin. 6. 573. τῷ μὲ — τῷ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὃ μισῶ τὸ ὦθος τοῦς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τάνδρ. II. Top. 15. 522. τῷ δὲ τῷ I. Somn. 14. 19. τῷ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῷ τρίτῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούω τὸ λόγου al. τὸ male III. Pseudol. 4. 166. τὸ τοιοῦτο II. de Luct. 2. 922. τὴν τῦ ψυχὴν II. Alex. 34. 241. ὁ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Asin. 14. 366. τὴν ἑσθῆτα δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 496. ταύτὰ I. Herm. 59. 799. & 800. ὅτε δὲ τὰ τοῦτου γυναῖ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τὸ δὴ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τὸ εἶπεν ἡμερῶν v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τοὺς δὴ Phal. Pr. 11. 199. καὶ τὰδὲ φασὶ καὶ τάδε I. Pisc. 20. 590.
ὄβολος. ὄβολὸν μὴ ἴχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τὸ ὑπὲρ λῶν τὸ ῥῆτον II. Icar. 30. 787. τὸ ἐλπιζομένου ποτὲ ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697. δύ' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πότερ' ὀβολὸς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.
ὄγμι. III. Herc. 1. 82.
ὁδοιπορίαν I. Herm. 2. 742.
ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ πάρεργον I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὰν ὅτου τῆ ὁδῷ

ὁδὸν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὴν ὁδὸν τῶ ἀκοντίῳ ὑπελθὼν I. Nigr. 36. 78.

ὁδοὺς III. Musc. Enc. 3. 93. dicitur πρίεσθαι, ἐμπρίειν, ἀμπρίειν, ἐμβρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναρράξαι II. 1. Ver. Hist. 30. 94. ὀδοῦσι τῇ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρόκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τοῖς ὀδοῦσι dicitur. ib.

Ὀδρυσαι, Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆς χειρίας II. Par. 11. 849. Λαερτιάδεω Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.

ὄθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἐσκελμένῃ ταῖς ἐθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδαλ. τὸ Οἰδάλε I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖας II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτε δεσπότῃ (προϊέναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τὸ οἰκετῶν ἀποκλειόμενοι ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικικυφότα ib. 34. 76.

οἰκέω. οἰκῶ μὲ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιστον δίκτυον II. Aſin. 3. 570.

οἰκήσεις Ἀλκμαίωνος II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ σὴ οἰκία θυραῖον σὸν εἶχεν I. Nigr. 22. 60. εἶναι εὐκαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκος. καὶ σὺ οἰκίσκον III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἰκοθεν πλούσας I. Herod. 1. 832. πῶλόν μοι ἀφελεῖν οἰκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμβους οἴκοι τὰ πολλὰ καθεμένης I. Nigr. 18. 57. οἴκοι δίκονται III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. ἢ οἶκοι ἀνάσσοι III. Calumn. 1. 126. μοίσῃ ἐσίμεν τὸ οἶκον II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μηκέτι οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.

οἰκουρέω I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Eid. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ ἢ τὸ &c. I. Nec. 16. 479. ᾤετο ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἶει II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ὁ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τὸ οἶνον οἱ ἐκ ἀλόης χρατίζοντες & κινναμώμους & κρόκους ἐφηδύνοντες — λαμπτῆρων δὴ τόσων, ὡς ἀποπίπτῃς, οἴνου πολλοῦ μύρῳ, κρόκῳ I. Nigr. 31. 73. τὸ οἶνον ἐν τοῖς συμποσίοις μὴ κρόκον τε καὶ ἀρωμάτων ἐγχεόντες ib. 72.

οἰόμοι ἀκούσῃ III. Bacch. 5. 78.

οἰόπεδος II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ σὴ III. Conv. 41. 446. οἷος γὰρ ἂν ἦς I. Somn. 9. 14. εἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷον ἐστὶν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷα τὰ ὁρῶντα προσαγαγεῖν III. Chr. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἷός. οὐκ οἷόν I. Tim. 40. 150.

οἰσύϊνη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ἐκ τῆ Οἴτης ἐναυσάμενος — κατέσρεψε τὸν βίον ἀφ' ὧ ἐν Οἴτῃ πυρᾶς κεκηδευμένος I. Tim. 6. 112. ἐν Οἴτῃ I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεταί σε λαὸς ἅπας ἀναθημάτων I. Scyth. 11. 871.

Ὀκιλλος I. pro Lapſ. 3. 729.

ὀκνέω. ὄκνει II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὄλβος. δίκης τ' ὄλβου I. Tim. 34. 146.

ὄλεθρος ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθροι II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκὴς. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγε δέοντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγου ὅσου ἡμιςάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγῳ ἀλίφροι II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλούσιος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη & ζηλωτὴ δυκοῦσα ἐν ὀλίγοις ib. παμπόνηρον ὑπομεῖναι ἐν ὀλίγοις ὑγιαμύσαι ib.

ὀλιγοχρόνιος διατάτης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγωρίαι II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλιθος. τὸ ὄλιθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὁλκὸς I. Herm. 79. 822.

ὄλλυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόπληρος II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλος. ὅτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐπίστα & τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἰκῆ μὲ I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τὸ ὅλον μεμνῆσθαι I. pro merc. Cond. 15 722. ὅλας πριθὰς II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια σφίσιν II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κιχρημένου πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμου ἀγωνίσασθαι Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας τρέσιν I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὀλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὅμαιρα III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ἐμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὅμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θαυμαζούσης I. Somn. 2. 5. Ὁμήρε Ὠδυσσεῦς II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὁμήρε ἑδὲ ἀνηκοος II. Par. 44. 869. τῷ τὰ Ὁμήρε Διὶ ἐοικέτω II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλέω. ὅπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίας ὁμιλητὰς II. Salt. 2. 266.

ὁμογένων I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. οὐκ ἴσι δὲ ὃς εὐξαιτ' ἂν ὅμοιός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. τῇ τοῦθ' ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ τῇ τέμνων ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τῶ Θρακῶν ὅμοιον τοῖς μάλιστα τῷ βαρβαρικῷ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲ γὰρ ἄλλα οὐκ τῷ ὁμοίῳ ἕκαστον I. Prom. 1. 25. ὁμοιοι λόγοι — ὅμοιος πόλεμος — ὅμοιον γῆρας — ὅμοιος θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὅμοιος I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὅμοια τοῖσι πλησιαίτατοισι I. Somn. 2. 4. ὅμοια τὰ ὁμοῖα κοινὰ I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενεῖ δὲ τῇ χρήσασι τῷ πρώτῳ Περσίων I. Somn. 2. 4.

ὁμοι-

ὁμολογίαν. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τ' ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκιον II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότιχον I. Prom. 7. 35.
ὁμοτράπεζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχρονίαν II. Q. Hiſt. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιόμενος ὑπὸ τ' Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμον I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλεκτῶν II. Gall. 1. 704. κἀδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολέω. ὀνειροπολήσας τὴν θωρῆκα ἀνηγράφθη I. Som. 4. 7.
ὄνειρον. τριῶν ὄντων ἐν ὕδασι ἔτι εἶδον τ' ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυμαστοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hiſt. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὅτως ὀναίμην τούτων III. Philopſ. 27. 54.
Ὀνησίκριτον II. Q. Hiſt. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. λαὸς τ' πτῆσιν τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνότατον ἐ πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρᾶτίων ἐπ' ὀνόματι τ' θεῖόν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Aſtr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομασαὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτωρ I. Merc. Cond. 10. 665.
ὀνος ἐν Κυμῃ I. Piſc. 32. 600. περὶ ὄνε σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνε ἀφειγγίας II. Aſin. 56. 625. λύρα ἐ ὄνῳ I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀληθινὸν II. Aſin. 15. 583.
ὄνυξ. τ' ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυρεγμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξὺς. ἢν μὴ παὺ ὀξία I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διδρκὼς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὁπερ ἐ αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομον I. Tim. 53. 169. τ' ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πιζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. σὺ τοῖς ὅπλοις II. Salt. 8. 272. σὺ τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορῶ III. Epigr. Omiſſ. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπτίτιον I. Prom. 11. 194.
ὅπα I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπα quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτᾶν I. Nec. 14. 475.
ἔπτομαι. κάλλιος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαρίεντα — αἴσχιος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ ἀμφίρυτοι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπτα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπύω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ᾗ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. ᾗ ὅπως ſc. ὁρᾶ I. Prom. 5. 189. ἔχ ὅπως ib. 8. 192.
ὀπωσοῦν II. Q. Hiſt. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἄλλως τι ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς τ' ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μᾶλλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τ' Δημοθένους ἅμα μοὶ βίον I. Somn. 12. 16. ὁρᾶμεν II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ὁρᾶν δὲ πολλοὺς I. Piſc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τ' ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθήκοντις ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὃς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρᾷ τι δεινὰ II. Bis Acc. 1. 703.
ὄργανον. μᾶλλον τ' ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργὴ. εἰδὰ πηλίκαι τοῖς παλοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύσει III. Calumn. 24. 153. δοξασά πε ἢ Πατὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἰργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ἔτω μ' ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Piſc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρῖξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρέσης. εἰς τοὺς Ὀρέσας τε III. Ner. 10. 642.
ὀρεωκόμος al. ὀρεοκόμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὄρθιον. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc. 11. 804.
ὀρθὸς. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὁρίζω. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁριζεις I. Nigr. 27. 67.
ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μίσγεσθαι III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶς τῆ ὁρμῆ II. Q. Hiſt. 2. 4.
ὁρμῶ II. Salt. 12. 274.
ὄρτυγα Νομάδικον I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρτυγα σὰ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρτυξ. τ' ὀρτύγων al. ὀρτύγων I. Tim. 20. 130.
Ὀρείτης I. Cont. 14. 510. Ὀρείτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ἔτος ἀκριῶς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὁπόσους ταῦτα ὄρος II. Imag. 11. 470. ὄρει Cippi, III. Macrob. 14. 218. τ' ὄρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρος. τὰ μιγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὀροφὸς. ἀνεφλιγη ὁ ὀροφὸς I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιτὼν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεὺς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δὲ ποτε Ὀρφέα ἰδῇς &c. II. Aſtr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστὴς. τ' ὀρχηστὴν δεῖ παλαχόθεν ἀπηκριβῶσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὄρτο ἐς φάος ἀνθρώποις I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipſ. 6. 237. ὅς τις ἢ γένος —ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γελᾷν I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὑρηται I. Herm. 67. 809. ἃ γὰρ ἐθ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἐσιν ὅτ', τινα σὰ αἰκεῖν ἐνόμιζε I. Somn. 9. 14. ὧν ἴσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὧς μὴ τᾶ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίαι εἰς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μοὶ δ' ὅσιον οἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapſ. 12. 735. ὅσον ἐδέκτω II. Icar. 22. 777. ὅσον ἐ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον ὕδατι I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύητρήτον ὅσην I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νώτοιμοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὁσαγι I. Tim. 52. 168. ὁσας ἴχοιτις III. Ep. Sat. 20. 403.

ὁστιρ. ὅπιρ *f.* ὥπιρ I. Pisc. 47. 614.

Ὀσρόης II. Q. Hist. 19. 27.

ὀσιον. ὁσᾶ παραθεὶς I. Prom. 7. 34. ὁσᾶ καλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.

ὅσις II. Imag. 3. 461.

ὁσρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφραινόμοις τῦ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὁτάνης ἦν Φαραάσβιω μὲ παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι κῇ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲ ἔν scr. ὅ, τι μὲ ἔν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὁτιπιρ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

ὅ γε I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὅ γε ἦν καλαβὰς II. Asin. 30. 598. & 599. ὅ γε ἀλλ' II. Par. 49. 873. ὅ γε ἂν I. Tim. 7. 113.

ὅ μάλιστα II. Lex. 24. 348. & 349. ὅ μᾶ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὅ μὴν II. Amor. 37. 438. ὅ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὅ πάνυ τι ἦ ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὸς.

ὁδαμᾶ II. Astr. 6. 362.

ὁδὲ γὲ ὁδ' II. Q. Hist. 51. 62. ὁδὲ II. Alex. 34. 242. ὁδὲ ἔν τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὲ al. ὁ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὲ γὲ II. Amor. 36. 436. ὁδὲ γὲ ὁδὲ — ὁδὲ γὰρ ὁδ' ἄκων ὁδὲν ἔθηκεν ὀρθὸς ἴχον — ὁδὲ γὲ ὁδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ὅτι τοὺς ἀστοργοὺς — ὁδὲ γὲ ὁδὲ ἐνδέχιτο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπουδαῖον μὲ ὁδὲ commentatores volunt ὁδὲν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὁδέποτ' III. Epigr. Omiss. 688.

ὁδεπώποτε II. Dem. 7. 378.

ὁδὲς I. Vit. Auct. 27. 568. ὡς ὁδὲν ὅλον frustra, I. Prom. 4. 189. ὁδὲν I. Pisc. 52. 618. ὁδὲν & ὁθὲν II. Par. 3. 840. ὁδὲν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὲν ὅ μὴ III. Philopsi. 40. 65. ὡς ὁδὲι ὀφελῷ III. Conv. 34. 441. ὁδὲν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὲν ἔτ' ἔτ' αὐτοὶ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῦ ὁδοῦ ἐσι I. Herm. 77. 820.

σὸκ ἐσι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σε σὸκ ἤδεισαν III. Pseudol. 22. 179. σὸκ ἂν ἐπὶ παίδων II. Amor. 27. 428. σὸκ ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. σὸκ ἂν ὀλίγα εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. σὸκ ἐσιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. ὡχ ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὡ.

ὠκεῦν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

ὠλαμηφόρῳ ψυχῇ I. Somn. 17. 21.

ὠλὴ I. Somn. 3. 6.

ὠλοχύτης I. Somn. 3. 6.

ὤμοιν I. D. Mar. XIII. 2. 320.

ὠμὸς II. Asin. 39. 608.

ὠτομα. τὸ ὠτομα III. Dea Syr. 1. 451. ὠτόμαλα ib. 2. 453.

Οὐολόγισῳ II. Q. Hist. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coeliçolae II. Icar. 2. 753.

ὠρανός. τὸ μέλι σὺ τῦ ὠρανοῦ III. Fug. 17. 374.

ὤρῳ II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

ὡς. ὥτα μιγάλα III. Bacch. 2. 76. ἀποφράσσιν τὰ ὦτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὦτα κωφῷ φακελλίῳ I. Nigr. 19. 57.

ὥτε τι I. Merc. Cond. 5. 658. ὥτε χίμαιρα III. Epigr. 24. 681.

ὦτις I. Cat. 14. 636. ὥτε II. Salt. 85. 315.

ὦτῳ I. Pisc. 32. 600. ὦτῳ ἰκτῖνες I. Somn. 11. 16. ὅτι ὦτος μὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὲ ὠτός ἐσιν II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κῇ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κῇ τοῦτό ἐσιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο —ἴχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο *F. G.* vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτῃ τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῳ I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ ὦτῳ II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κῇ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

ὠτοσὶ II. Eun. 10. 358. ὠτοσὶ μὲ, ὅτι Κέρβερός ἐσιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

ὥτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. ὥτω γὲ κῇ I. Prom. 13. 196. ὥτω — ἰμέλλις I. Harm. 3. 854. ὥτω ῥᾷσον II. Tyr. 15. 153. ὥτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

ὥτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. ὥτως ὅλῳ ib. 2. 740. ὥτως *f. Br.* vult ὦτῳ I. Tim. 33. 146.

ὡχ ὥτως II. Abd. 18. 175. ὡχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in ὡ, & σὸς.

ὄφελῷ. μύγα ὄφελῷ I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθῳ τὸ σὺ τὰ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τὸ ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένῳ II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμὸς βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδιδυκότων I. Tim. 17. 128. τὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὥτα ὀφθαλμῶν ἀκριβέστερα II. Q. Hist. 29. 38. ἡ γὲ ἀσύλγεια κῇ δι' ὥτων κῇ δι' ὀφθαλμῶν κῇ παιδαγωθεῖ εἰσδύεται — ἡ τὸ ἀσέμνων διαμάτων κακία, ἡ ἀφ' τὸ αἰδοιηρίων τὸ ὀφθαλμῶν ὃ τ' ἀκοῆς, ὥσπερ ἀφ' τινων θυρίδων τὸ λογισμὸν ἐπισάγυσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. σὺ ὀφθαλμοῖς II. Anal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχίω. ἐπὶ δὲ τὸ ἐλπίδῳ ὀχούμθοι ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῦ ὀχήματος I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημθοι ὡσθὲ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τὸ ὄγκον, κῇ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πιζὸν ἀφ' φύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπτῆρος ὀχήματος τὸ φλογμὸς πορευόμθου δηλῖ τὰς ὁδὸς I. Somn. 15. 20. κατεῖδεν ἀπὸ τὸ μέτρων, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἱστορία I. Prom. 6. 32.

ὄχλῳ ἀκολουθεῖν I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ δείλην ὀψίαν ἐπαναστὰς II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. σὺ ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδιεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

II.

Πάθῳ. ἐπὶ τῷ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδεία. παιδείας περὶ II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδείαν II. Salt. 23. 281.
παιδεραστῶν δὲ ἐφείσω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδεύω. δημοσίᾳ πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιά. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ὦ παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδαῖον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρασκάλλω III. Philopſ. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τὸ τυχόντος παιδισκαρίου I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τὸ κτήμωνα δαιμόνιον ὁ κῆ τὰ ἄλλα χλιύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ἐς παιδιὰν πεποίηται I. Nigr. 20. 58. παίζεις ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τῶν ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. ὦ παῖ II. Sat. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφὴν παίδος I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ὦν παῖδων II. Tox. 27. 536. ὦν παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλάθη τῶν καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰχάδων I. Piſc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τῶν πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιστικός. παλαιστικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τρὶς' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. ἢ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ἐς τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμιγέθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. παντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖν I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τοῦτο ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Πανάθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
παναρίστη III. Fug. 30. 382.
Πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμου III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῇ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. τὴν τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τὴν Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλωβητὸν II. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανουργία. ὦν τῇ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντευχία. παντευχίαι σωρηδὸν προεκομίζοντο — σωρηδὸν μιῶν δρακτῶν φορμηδὸν — ἁρμαμαξαι ςοιχηδὸν ὑπὸ μιαν ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ἐ πάνυ μορφὴς εὐφυῶς ἔχοντες I. Somn. 2. 4. ὐδὲ πάνυ καρῖερῶς II. Q. Hiſt. 4. 5. ὦν τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρα γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ἕτα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον ἁλῶναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρα τὸ βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ἐ μεῖον τὸ παρα τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. πηγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſaepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλῆτα. εἰ μὴ ἐγω παραβλῆτα Μαίητις ἕλης vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παραβύω. ὦ παραβύσῃ πυ I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμενος II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παραγίγνεται gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ὦν τὸ Ἡσιόδου I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προθέμενον II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσησαν I. Somn. 18. 23.
παραδοκεῖν ἰσοφάρι II. Amor. 15. 414.
παραθεωρίαν I. Herod. 8. 838. & 839.
παραίνεται I. Nigr. 31. 74.
παραιτοσία II. Q. Hiſt. 62. 68.
παράκαιρος. ἡ γὰ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παρακέκμακα. παρακέκμακε III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διτλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μὴ τι παρίλιπε II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παραοιεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομίαν I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθαν I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγίαν. παραπαιδαγωγῶν ἐ συχματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κῆ τὸ ῥῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ τὸ εὐξύλλεκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρισσότα ξυνδιασσότα τῇ ληρεῖν ἐ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παραπέμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπόντων III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παραπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραῤῥύω. παραῤῥυὲν λάθη III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτίας II. Par. 37. 863.
παράσιτον II. Lex. 6. 331.
παρισκαίομαι. τεθηγμένον παρισκαυσμένον τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάῤῥου παρασυρῶσι. — ὡς ὑπὸ ῥεύματος παρεσύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρίπω. παρατρίψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παρα-

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θαλερῶν τινων χειμερίων I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
πάρεδρον. θεῖ παρίδρα III. Calumn. 17. 149. πάρεδρον II. Phal. Pr. 1. 187. παρέδρας Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
παρειμι. τὸ παρὸν εὖ θέμενος I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἃ πάντα τάλαι παρόντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὸν Mſ. παρὸν πεσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισωδύω. παρεισῳδυσε III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάρεργον — τὰ θεῖα ὁ παρεργον τίθεται I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρέρχεται εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται δ' ἔν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεία I. Tim. 13. 123. καλλωπίσας παρθενείαν ib. 17. 127.
Παρθενῖος III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριεν I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίστημι. τὸ δὲ παρισάμβων I. Cont. 13. 507. θεσπεσάμβους τ' ὑποκριτὰς III. Salt. 84. 315.
παρισωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
παρῳδῶ II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρῴδᾳ I. Nigr. 33. 76. χολῇ δὲ λογογραφῶν συνεχεῖς ἐκωμῴδουν τὰς παρῳδίας I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθέω II. Gall. 26. 742.
παροπτέω. ἐ ᾗ παραπτέω III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενος πᾶραν τῆς μητρὸς — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (T. H. vult legi παρα) τῶν ἀντὶ παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδία II. Jup. Trag. 14. 657.
παρῳδία I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς ἐστὶ πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῶ παντος univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ὁκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης δὲ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πέντες III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδιὰν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. παντα καλαπίπτοντα II. Alin. 22. 590. πάντων Fl. παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἡ πάντων I. Harm. 4. 857. ἡ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. ἀπὸ πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἴσχυε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad παρεισρέω vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. πεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. νοῦς πεπαθὼς φύσεως II. Phal. init. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τῆς πατάγου τὴν ὁρμάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γαῖος II. Aſin. 55. 622. & 623. εἶναι τῇ τῆς πάλης ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατρὶ II. Alex. 56. 260. πάλαισιν ἐπιβουλεύσει I. Prom. 16. 199.
πάλικῆς δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. πάλιδας σίργυσι III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ὥσπερ ὑπόπτερος γεωργὸς, πᾶσαν χειρὸς ἐπίδρομιν τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ἄ, παῦε, παῦε, παυσάμενοι τοῦ κοπίου I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. εὖ πεπαυσόμενος, an εὖ ἔστω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τ' ἰὼν III. de Dipſ. 4. 237.
πεῖσα III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέης II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπίκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπείσθη I. Somn. 9. 14. ἐπείθημεν Solan. vult ἐπειθόμην ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τῶ ξένω αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἔνικα II. Salt. 5. 269.
Πειραεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καὶ ἀφροδίσιος ἐπειρώμενον II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλαγος τ' ναυτηγικὸν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτῃ ἢ γέρρῳ I. Herm. 74. 816.
πέμπω. ὁ πέμψας I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένης συνεχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίᾳ λέγω Πενελόπῃ I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πέπων I. Nec. 14. 475.
πεπθέω. ἔοικε πεπθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πέπθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πεπλοκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἑ ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τ πεντήκοντα νέον τόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τ ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τῆς μητρὸς II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲ &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τ Περιγρίνου τελευτῆς III. Mort. Per. 1. 324. & 325. Perfecti paſſivi terminationem in ατμαι v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τ βιου I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τους ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περίανδρος. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιεσκολέου II. Bis Acc. 11. 804.
περιθάλλω I. Herm. 6. 745. περιθαλλε — τὸ ἀραιόμενον I. Zeux. 7. 844. περιθαλλόμενος II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περιόλειπτ☞ I. Nigr. 21. 59.
περιομοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περίρχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιοδία II. Lex. 23. 348.
περίχω. περιεχημένον I. Tim. 31. 145.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίημι. ἐς γαλεῶν περίεση τὰς γνάμας II. Q. Hist. 1. 2.
περ; ἡτας πορφύρεόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθίζομαι. περικαθεδοῦντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικείρω. τοὺς πλοκάμους περικειρόμ☞ I. Tim. 4. 107.
Περικλῆς Ὀλύμπι☞ Ἥραπτ', ἱερόντα, σωσικύκα τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περσία☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περιόδ☞. ἰατροῖς παρίχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιμένω. ἐλπίδα περιμένουσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ὀκ περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☞. ὁ Περιπάτω II. Icar. 21. 776.
περιπείρω I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περιπέτομαι I. Cont. 22. 519.
περιπίπτω. μὴ περιπίπτῃς σαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περισπειράω II. Q. Hist. 29. 39. περισπειρᾶσθαι III. de Dipsi. 6. 238.
περισπουδας☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτέμνω. οἷας περιτεμνέμεν I. Nigr. 9. 49.
περιττός. εἰ περιττά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περιχρῖαι ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἔπαινε I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλοις καὶφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῶν παρειῶν τῶν μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ☾ Ἀσσυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτιζ III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδι πέτρῳ III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἐλαμηφόροις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμέν☞ III. Philopf. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τὸ πηδαλίου II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκον ποτὲ σεαύξαιεν III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶ χυτρέων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κορσπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶ πλινθυργῶν I. Prom. 1. 24. ἄσβολο Προμηθε☞, ἄσβολ πηλοῦ ib. 2. 26. ὁ πηλῶ ἔτσί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πῆρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημέν☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πῆρη I. Pisc. 1. 570.
πηρόω I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανός. ἐξυπνοχύσαι πιθανὸν ὄντα τὸν πρᾶξιν ὑπὸ δόξης — εἴτι πιθανὸς δοκῶ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς ☾ ταῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πίλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τὸ λεπτογεωμετρίας χημάτων I. Nigr. 2. 40.
πιναρός. τ' ἐσθῆτ☞ τὸ πιναρὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☞. τῶ Πινδάρω II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἔωθεν ἔπιεν III. Calumn. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίνοτα τ' ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμ☞ τῶ ἐλπιδόρω II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἠξίωσα πιπρᾶσ☞ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῶ μύτρω I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κιφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτουσιν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστας ἔσεσθαι ἵππους I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστυτίαι pro πιστεύειν I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑπόπηλ☞ II. Gall. 24. 739. ὀκ πίττης Βρεττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦ☞ III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπ☞. Πιτυοκάμπαι τὴ τραγίλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταῦρε τε καὶ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ὀ μόσῳ ἀλαζονείας ☾ φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάω. ἄλλως πλανώμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. μαθικὸς πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιικῆς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνις☞ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμασὸς I. pro Lapf. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μέμνηται I. pro Lapf. 6. 733.
πλεῖστος III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τ' λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae καὶ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκοθεν οἱ Καμβύσης I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγή. πληγὴν λαμβάνειν I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλήθ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμυρίδ. ὑδὸν ἐπλημμύρησα II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριότη☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλη-

πλημμύστην II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῆ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσω. ἀεὶ πληγήσιαζ προσδοκᾶν I. Somn. 9. 13.
πλίνθος I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσαντες II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμος τοὺς πλοκάμους ξηρομυρόμους I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἑκάτερος γραφὴν vide III. de Domo 23. 203.
πλούσιος ἢ αὐτὸς ὢν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐφιδιώκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτίω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλιξάμενοι I. Nigr. 1. 37. Ἀφ' τὸ πλουτῶ ib. 23. 62. ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλίσκοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. Σκηπτικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τι καὶ δυναμένους τῶν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτῳ I. Herm. 9. 748. εἰς Πλοῦτον III. Epigr. Omiss. 692. καὶ Πλούτῳ II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτων ἐθρίψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῷ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
ποθεινός. οὐκ ἔτι ποθεινὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν γὰρ — πόθεν, ἡρεσκέ μοι ῥύσασα; ποθεν; — ποθὲν, ἀπό τινος μέρους· ἢ μαθ' ὑποκρίσεως αὐτὴ τῷ ὄντι I. Tim. 8. 115.
ποιέω, ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ὅτοι δὴ τί ποιήσουσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσωμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειεν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς οὐδὲν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεποίητο ἄν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γὰρ, ὥσπερ τοιούτῳ ῥήτορι ἁρὰ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμῳ πεποιημένῃ II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορα ποιησάσθαι III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὄρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικὸς. κατὰ τὸ ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλος παῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλα εἴδη I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς καὶ Ἐρινύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστου ἐπιβουλεύσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποία δή τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμίω I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πολεμος ἀπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰς II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τῶν Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχλω II. Par. 43. 866. & 867. ἡ πόλις v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τῆς πόλεως I. Cont. 22. 518. εὖ χρῆσθαι τοῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλεως II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολίτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορίᾳ ὑδάτων II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδέψιος I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου ἢ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18. 46. ὁ τῆς Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθὴς II. Salt. 33. 287.
πολυπραγμοσύνη II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδι ὠμῷ I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλῇ II. Par. 14. 852. Ἀφ' πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὑ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγειν I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορεῖσθαι, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκώπτειν — πολλὰ καθαρᾶσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶν πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλεῖω II. Asin. 10. 577.
Πολύστρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολυτίμους ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῷ πομπεύειν ἐχούσης ἐλπίδας I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
πονῶ. τῷ σώματι πονῶν I. Somn. 9. 12. πονεῖσθαι τῷ πόνῳ I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονηρὸς ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόνος. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνου πονηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυκήτεα πόντου I. Tim. 26. 138. ἐς τὸ μέλαινα πόντου III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον ὦ θεράπαινα nauclum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμία II. de Luct. 10. 926.
πορπάω. καὶ τήνδε (ὠλένην) νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ὑ πόρρω τῆς πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος πόντος II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 41. 292.

πορφυρᾶς. ὁ τὴν πορφυρίδα ἱστοῦ. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν πρωΐδρυτε III. Deor. Conc. 14. 536.
πόσιμος ὐ ὀλίγοισι μίγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμενα ὐ τῷ πόσιμῳ I. Nec. 9. 468. ἄνω τὸ πόσιμου I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πόσιμων I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότι I. Merc. Cond. 39. 699.
πότ῾ vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότ῾ σωκρατίτης II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πῦς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τὸ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὁ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα αὐθις ἐπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ὐκ ποδῶν ὐ χειρῶν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πρώραν II. Jup. Trag. 47. 694. ὐκ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐὼς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ὐ ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ὐ ποσί μοι — ξυλίνης ἀσφαγάλης ὐ ποσὶ, contrar. ὐκ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ὐ ποσὶν ἐνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ὐ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τὸ πράγματ῾ ἀφεῖκεν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ὐκ τὸ πράγματ῾ I. Merc. Cond. 28. 686. μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχειρίας ὅτας ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τι ἦν τὸ βάδισμα ὁ σεμνὸς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοτικὸν ὐ πρᾶον γενέσθ῾ I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τε πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ᾽ αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ ἀφροδίτας; I. Pisc. 47. 614. ἀμείλει ὐ πράττων ταῦτα διετέλει I. Nigr. 26. 65. ἀφτελεῖ τὰ ἄριστα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Asin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πεπραττόμενα χοὴ III. Charid. 23. 633. πεπραγμένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρίπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσθυς. πρίσθεις Gesn. πρισθίνης corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισθύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμενὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ῾ παῖδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμ῾ ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πριάπ῾ II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἡ πρὶν ἀσχολία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ὕρκους &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκ῾ II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τοῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐς προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμην ῾ III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγον῾. ἴμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰς προγεγραμμένας ἀμβλυτῆτας II. Q. Hist. 42. 56.
προδικασίαν II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προόντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προελευσις. ἡ πομπὴ ὐ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προλαύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προέλευσιν ib. 32. ὅθεν ὐ πομπὴ ὁ θρίαμβ῾, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελευσις ποιεῖν τῷ βασιλεῖ ib.
προεξερχομαι. ὐ δεῖ τινα προεξελθόντα ἁψαλχθῆναι τῷ δήμῳ τι μικρὸν ὕψιται I. Prom. 6. 33.
προερχομαι. ἔξω προελθεῖν — προιλθεῖν ἐς ἀγορὰν — ἔτ᾽ ἂν ἴσως προιλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην νίστατα ἐξ ἴσης ὁδοῦ ἁφορᾶν σφίσιν ἐπὶ τὴν θέαν προιλθεῖν ib. ὡς ἐκκλησίαν καλούμ῾ παρεσκευάσατο προελθεῖν ib. τῆ ὑποκρίτῃ προερχομένῃ ib. προιλθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ὐ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τῆ Κικέρωνος προελθόντ῾ ib.
προέχω II. Q. Hist. 55. 64. προὔχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγυμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων πράσσειν II. Amor. 9. 407.
προθυσις. ἐὰν δὲ προθύσεις ὐκ προθύσεων ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθυσμία I. Nigr. 27. 67. τ῾ προθυσμίας ὑστέρους II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προϊημι. προϊέναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προϊστάναι II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκαταγω. προκαταχθήσομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω prio.e loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
προκειμαι. προκεῖται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. προκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ὐ μέσῳ ὁ πυθμὴν τι τ῾ ἐπὶ γεωμετρίας χαράκτων κατεγγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκοπτω. ἐπὶ τ῾ ὡς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δὴ προκεκριᾶ I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπ῾ III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ῾ μαντικὴν τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμηθεια ὐ τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθεὺς δὲ ὑδαμῶς ib. 14. 196. ἄνδρα Προμηθ῾, ἀσῶν Πηλεῦ ib. 2. 26.
προμηστρια ὁ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόν῾ III. Dea Syr. 30. 476.
προνοίαι. τῇ μὲ λίθῳ προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ὐκ προνοίᾳς I. pro Lapsi. 14. 737.
προνομαία II. Abd. 23. 179.
προξενίαι. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόοδ῾. πρεμνίσειν δεῖ καταπεμπόμενον τ῾ πρόοδον τὸ τύφημα I. Prom. 6. 33. τὸν πρόοδον alii τὸν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. σύτελης τὸν πρόοδον I. Prom. 6. 33. ὁ γὰρ ἐπ᾽ ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖται τὸν πρόοδον ib. σωτῆρας δὲ τὰς πρόοδους ποιοῦνται ib.
προοιμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προσ-

προοίμιον. τὸ προοίμιον τῆ Ἰνδικῆς ἡδὺ συντέτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω ἓ μισόγαια τῆ μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προοράω. τὸ, τι ἄμεινον ἡ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προορᾶν μάλιστα I. Somn. 10. 15. προιωρώμην δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρισκευασμένος al. male προπαρασκευασμός, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρισκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματι III. Mort. Per. 28. 351.

προπέμπω. ἡ προπεμψις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπίοντες III. Cron. 18. 400.

προπομπίαι II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

παρρησις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. ἡ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρου vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἕτερον ib. 19. 227. ᾠδὴν πρὸς ἕτερον I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ἓς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀπίχοντα τῆ ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἑκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ᾠδὴν πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῖν ποδοῖν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτὸν II. Icar. 21. 777. πρὸς τὸ ἀντιπάλων ἀγχόμβοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί με I. Herm. 53. 792. ἅμιλλα τάχα μοῦσα ἓ αὐτὸ τοῦτο προσάγει αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσαναστέλλω II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαιτες τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσαρμοσαι τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσδοκία. ἐν προσδοκίᾳ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσεικὼς. ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ἀν I. Zeux. 1. 839. τῆ προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσικῷ III. Mort. Per. 18. 341.

προσέρχομαι. προσέρχεται τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τὸν νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηβον τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ἔτι πρόσηβον ib. 2. πρόσηβον κοῦρον ib. 1. πρόσηβον — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηβον ib. παῖδες πρόσηβοι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an πραγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημῆναι dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τῶν γενησομένων ῥάμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθετον II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσίεσθαι II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τὸν Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρῆκε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

προσοδος. πρόσοδον ποιεῖται I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τῆ γῆ βυλῆς τῆ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ προσόδου ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον ib. ἔτ' ἂν ἐδέησε προσόδων ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαταλεύω I. Cit. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τὸν Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.

προσπτύσσω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῆ ἡδονῆ nunc exhibetur melius πισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφέρεσθαι forsan προφέρεσθαι III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσπεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τῆ ἐμαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50. προσωπείοις μεμιμημένους III. Philopsf. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτεραῖον II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερον. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερον ἔφη ἱερεῖον II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 9. 486. προβάλλομαι II. Imag. 17. 477. προβάλλομαι ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότονον II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτην I. Somn. 18. 23.

προφανὴς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τῆ Ἀμμωνίου προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάλμαι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πράρχος ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωΐαγωνιστὴς III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτον II. Amor. 20. 420. I. pro Lapf. 3. 727. ὦ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ ᾧ πρῶτον I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρησῷ ἓ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μὲ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. ἔχει πρῶτον μὲ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τῶ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερόεις I. Plic. 35. 604.
πτερῶν. ἐπτέρωται ὁ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῶ τοῦ Πτολεμαίου νεῶ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ἔπποτ' Ἀχαιοὶ Τρώων σκέπαρνον' εὐναιόμενον πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγή. ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βύσασμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρου II. Alex. 40. 246. ἡ Πυθαγόρα II. Gal. 4. 709.
πυθέα III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμήν. τῶ πυθμένος σεῖσαι ὁ δυνάμενος I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθώ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλη. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καλεδέχεις I. Nigr. 16. 54. πύλῳ *Solan.* dicit, lege πόλιν II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μονόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρίων I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνη; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυθάνεσθ II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶ χειρῶν ἀπορριπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῦ πυρὸς ἀπεικάσαντο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλεψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρεταίνω I. Scyth. 2. 862.
πυρετὸς καύσων σφοδρότερος III. Philopſ. 25. 52. πυρετῶ ἐχόμενοι ib. 20. 48.
πυρίττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὶ ἐπιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυρρίᾳ I. Tim. 22. 132.
πυρρίχιζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. οὐχ ἑωρακέ τω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ἐν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκτετάσας τ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθειμένον III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ἂν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μὲ γὰρ ὁμολογέσται συγγενεῖς — πῶς γὰρ ; I. Tim. 2. 103. ἔτ' ζῶν μὲ ἤδη ἐσόλον ἔδακε τῷ Σίμωνι· πῶς γὰρ ; ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἥπτετο τ χρημάτων ib. 102. πῶς ἄν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μιλεῖ δέ σοι πῶς ἀπίθανον ; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάδ I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥᾴδιος τ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾴον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ἔτι I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾴων II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἔσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾳδ. οὐ σὰ τῶ ῥᾴδει I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδίαι I. D. Mort. XII 3. 385.
ῥάκη ἤδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδία μικτὴ ἐξ ἁπάντων τ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ἐνθάδε, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει ; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεύματα ἱδρῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀποτείνειν I. Prom. 6. 190. ὥσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ μελετήσαντα I. Nigr. 6. 45. δεῖ γὰρ μὲ λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντες σὲ τοῖς ὀδυρμοῖς ib. 11. 50.
ῥητήν τινα προεῖπεν II. Alex. 19. 227.
ῥητήρ. ῥήτῆρες μύθωντε, κὴ σὺ ἀγορῆσιν ἄρ. σι Νέστορα τ' ἰθύνειν κὴ τειρομένοισιν ἀρήγειν I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῦ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόνον τ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγόω I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρος I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμος I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τ ῥινὸς ἕλκειν I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῆ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς σίφειδαι I. Nigr. 32. 75. κορυζᾶς τε ῥῖνα μισεῖς I. D. Mort. VI. 2. 347. πέπεισαι ἐνίοτε τὴν ῥῖνα ἔχοντες I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀναλίσκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιναυσεῖον II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνη ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥωμύλος II. Alex. 39. 245. Ῥωμύλιος II. Alex. 30. 237. κὴ τ Ῥωμύλιον ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμός· σὺ ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. κὴ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτίς. ἐκτατὰς ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖος. οἱ πλείους τ Ῥωμαίων συμπροῖστας ἔχουσι τοὺς πλείους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδακλάκχα II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακκόφακος v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μιμεῖς ἐρίψας Σαλμωνέως φλέγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τ σαρκὸς ἀόχλητον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρος I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρος ὁ Σ. I. Nec. 16. 479.
σαφὴς, πασῶν σαφὴς I. Somn. 8. 11.

σῖτος II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σισαρᾶς. κατὰ τὸν Σισαρᾶν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σισύφιος II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σισύφιον θάψας ib. 26. 34.
σιφῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὴν σιφὴν τῆς Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σιφαῖς III. Herc. 3. 83.
Σιφνὶ I. Nigr. 3. 41.
σίλλος. ἐπὶ τὰς σίλλους II. Lex. 3. 323.
σιλλὴν. τὸν σιλλῆν ἐκλείψεως II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ἀπὸ τοῦ τὸν σιλλῆνα III. Conv. 41. 447.
Σιμωλὶη ἀλαφθείρεται ὑπὸ τῶν πορῶν I. Somn. 9. 14.
σιμοὶς. παρὰ τοὺς σιμοὺς θεούς II. Bis Acc. 4. 797.
Σεντιμιανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. εἰς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμοιρῆ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σῆς. τοὺς σῆας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίελος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὲ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδᾶν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίελος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικινὶς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σιναρθοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀπεκτάνας τὴν Σίνιν τὴν πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφου II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις τὴν πρυτανικὴν I. Prom. 4. 188.
σιωπὴ. ὑπὲρ τὰ ὀρχηστικὰ πρόσωπα σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπαίναν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτε ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τοῦ σκελεῖν λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκευὴ μοι ἦν πολυτελὴς II. Alin. 48. 616. σκευὴ — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκευῇ ἐκ κιβάρας I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνὴ. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τὰ σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὰς καὶ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γινομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐπῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκινδαλαμῶ III. Diff. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδης. ἀπὸ τοῦ Σκιρωνίδου I. D. Mar. VIII. 1. 307.
σκληρῶδες πῖτυρα I. Somn. 12. 18.
σκοπὸν. ἅμα τοίνυν μοι σκοπῶ I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. ἀπὸ τῆς σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλα. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεφέλης I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. δημόσιον Ἀθήνησι τὸ σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμαραγδος. ἡ σμάραγδος III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... ἐν τῇ ὀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμοὺς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπικλάδους I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφισὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀπεσκολοπισμένον σοφιστὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστῶν III. Philops. 16. 43. σοφισταὶ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφωνότεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐστὶ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις ἀλητρίδυσι I. Nigr. 22. 60. τινὸς τῶν σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπανὸς I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἀνάδυσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοὺς τινας ἀναβεβλαστηκίνας III. Philops. 3. 31.
στείρας τινὰς ἐπισυρόμενοι II. Tox. 19. 528.
σπειραῖον. ἐσπειρημένης III. Philops. 22. 50.
σπεύδω. σπεύδοντα τὸ αὐτὸν ὠθοκαλεῖς — τί μοι σπεύδετε τὸ αὐτὸν ὀτρύνεις; I. Nigr. 6. 44.
σπίλος II. Amor. 15. 413.
σπιθὴρ. σπιθῆρα ὀργῆς — ὃν τὸ ὑδνὰ φυλαττούσης σπιθῆρα τίφρας — ἐξέφλυξε τὴν πόλιν ἐμοῦ καλοῦ σπιθῆρα μικροῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζῶδες (ῥιζοῦδες) τὸ ἐνόντος αὐτοῖς σπιθῆρα τῆς κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σπονδὴ. σπονδὰς ποιεῖσθαι II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τῶν κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπυθίζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπυθίζειν ὑπὸ τῶν γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπυθᾶν II. Icar. 4. 755.
σπυθὴ μοι ἐπελήλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἦττον φοβεῖται I. Harm. 4. 858.
στάδιος. στάδιοι II. Icar. 6. 757.
σταδίους III. Nav. 16. 259.
σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σταυρὸς. ὃ δὴ σταυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ἐκ τῶν σταυρῶν III. Philops. 17. 45.

σείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
σείω. ἐσάλμενος I. Scyth. 3. 863. σείσειε II. Alex. 11. 218.
σέμματα II. Alex. 58. 263.
σενος. βίῳ κομιδῇ σενός, I. Somn. 1. 2.
σενοχωρέω. ἃ λὰ σενοχωρῶν εἶπεν I. Nigr. 13. 52.
σέφανος I. Tim. 43. 157. σεφάνῃ τ τόπον (μὴ ἴσασι) — ὅστις δ' ἀνθέων ἐκείνων σεφάνῃ δ' οἷος (Casaub. legit ὅπως) πυκάζῃ τὰ μ. τ. μ. πίκαιεν. — τὴν κεφαλὴν τοῖς σεφάνοις δῆθ. μοῖ I. Nigr. 32. 74. & 75. σεφανοῦσθαι ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐσεφανωκότων III. Dem. Enc. 45. 523. σέφθηναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῆθος. τὸ σῆθος ἢ τὴν δεξιὰν καθαφιλῆ I. Nigr. 21. 59.
σήλη. σήλῃ παλαιοῦ ιερ. ὑπτίαν I. Tim. 5. 110.
Στησίχορος II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σίγμα. σίγματα ἐπὶ τ ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας ῥαπίτης I. Tim. 17. 128.
σίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφώνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σοιέαζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὁποσαπὲρ τὸ σοιχεῖον εἴη II. Gall 9. 716. τὸ σοιχεῖον ἑξαπὲρ III. Cronos. 17. 398. & 399.
σόλος. ἐπιμηκεῖς σόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ χημαϊσμὸς τὰ σόματος I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα αἰσιξας &c. III. Philopsc. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ἡμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Citap. 4. 624.
σοχαστικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιώτης. ἢ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στρατιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στραϊονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατοπεδὸν. διὶ στρατοπέδῳ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνὸς. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξιῶ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μέν σε ταῦτα αἰτιῶμαι I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὲν Jens. corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοὶ II. Salt. 4. 268. ἐγῶ σοὶ II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐσί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε ἡ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ Στεῶν &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἰδίων γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἀχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενης I. Tim. 49. 161.
συγγνώμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμματιστὴν I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραφέως προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφει II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαίσπιαν. συγκαίσπᾶν ἑαυτοῖς ἄλλης — Φρυγία πρότερον εἰς τὴν Συρων ἐπικράτειαν συγκαίσπασθεντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαλαφλέγω I. Nigr. 30. 72.
συγκειμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω. τῇ μνήμῃ συγκικομισμένῳ — κάλλιστον δὲ πάντων ὃ πολιμικώτατον κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκαταθέσθαι I. Nigr. 10. 49.
συγκρετέω. συγκρετῶν III. Conv. 18. 43. συγκικρᾶμένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωσεσίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σύκινος II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾶν τὰ ἤδη ἀπατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλαῖος I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλαμβάνω. σωιλάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. σωιληφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Συλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. σωιλοχότα II. de Luct. 20. 932. σωιλιγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. σωιληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. σωιεβουλευόμην τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consularis. II. Phal. Pr. 5. 191. σωιεβουλεύσατο ἂν ib. 193.
συμμαχίαν. Ἀθηναίοις συμμαχίσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαριεδρεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
συμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ συμποτῶν II. Asin. 7. 575.
συμπολικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπροέρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφίαν I. Herm. 11. 750.
συμφορὰ. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφύω. ὑ συμπεφυκυῖα III. Musc. Enc. 3. 92.
οἱ σωναγωνισάμενοι III. Epigr. 20. 680.
σωναστράω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωναρμοστῇ II. Tox. 32. 540.
συνδεῖπνον I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσμος I. Jud. Voc. 6. 90.
συνδιάτορος I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένον II. Imag. 9. 467.
σωνεκπίπτω. συνεκπίπτει δᾶμα I. Nigr. 8. 48.
σωνεπιλαμβάνω. σωνεπιλαβέσθαι al. σωνεπισβαλέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνειδῶ. μηδὲν κακόηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέρχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύνεσις. πολλῇ τῇ συνέσει χρώμενος II. Alex. 22. 229.
σωνετὸς. τὰ πολεμικὰ συνετὸς ὢν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. ὁ σωνετώτατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ὠμὴν I. Jud. Voc. 7. 91.
συνήθης. σύνηθές τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δεχῶ I. Prom. 5. 31.

σύνθημα. ὡς ἐδέξαμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
σωίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνεῖναι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιναι al. συνεῖναι II. Q. Hist. 37. 49. συ ὶς δι, οἷας II. Alex. 32. 240. συνίσι leg. συνης δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνεναι II. Salt. 64. 302. συνισομενας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνίημι. συνίεσθαι ὁρᾶῖς III. Philopf. 29. 56.
συνεδιατορέω I. Herm. 13. 753.
συνοικέω. συνοικεῖ κιοῦ &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τας συνεσίας II. Jup Trag. 4. 646.
συντασσω II. Enn. 3. 352.
συντίθημι. ἅτα ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντριφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίσω. μη ἓ συντρίψω πω σισὶ τ ὥρια, ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφ. φιλοσοφ. ἓ πενία σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲ αἰεὶ σύντροφος ἐσι I. Nigr. 12. 51.
συφορὶς παλικη I. Tim. 50. 164.
σύρδη, την σύρδιν τύρδιν λέγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν ἓ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξεπλῆξεν, ἐγω δὲ ἐσυριττον ib. 48.
Συρ. τ Σύρον τ &c. III. Pmiopf. 16. 43. Σύροι μεν ἐσμεν III. Tr gop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνεσπακὼς τους δακτύλους — ὁρᾷς τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ἐν τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλαμυ ſphaerae hujusm. κρικωτοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μη σφαλεὶς τ ἀλληλίας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ὥσπερ σφῆκας I. Cont. 15. 511.
σφίγγιον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμια σφίγγι II. Afin. 10. 578. & 579.
σφυρήλατ. III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χεδία. ἐπὶ τ χεδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. χῆμα δυλοπρεπὶς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημ. ἀπὸ τῦ χήματ. — κοσμι. ἀπὸ τῦ χήματ. I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τῦ χήματ. ib. 24. 64. τῷ χηματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα εὐσκλὴς I. Tim. 54. 170. χήματά μοι τ φαινόντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σημαινει I. Somn. 5. 8.
σῴζω. τὸ σῴζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σῶσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Afin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψυ III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἰμάντων λιθοξόῳ την τῦ πατρὸς τέχνιν I. Somn. 12. 17. Σωκράτης εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτης ἐρασης I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιςης ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἀνθρωπ. εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῷ μὲ σώματ. I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τῷ σώματ. τὸ εὐτελὲς, alii melius χήματ. legunt I. Somn. 8. 10. τῳ γῦ τουτω σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα κἀιανεγκάζειν I. Nec. 4. 461. διεφθαρμεν. τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπέρογκ. ἦν τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τα μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόν. I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam σωρὸς sepulcrum, ib.
Σώσρατ. I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴς I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἓ εὐεργέτην I. Tim. 5. 110.
Σωτηριχ. III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ ὁσιοπρεπῶς I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐσὶν I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τεταγὼς I. Cont. 1. 488.
ταχεῖῶς ἀνεγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαινοι. ἀπὸ τάλαντων πάντε, ὧν εἶχε II. Tox. 23. 532. περὶ τάλαντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Ταλαὸς. ἔνιοι δ τ Ἀταλαντης Παρθενοπαῖον φασὶ στρατεῦσαι, ἀλλὰ τ Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι ἀφ τῦ κ Καλαον προσαγορευσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopf. 19. 476.
ταμιεύω I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ω τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλ. I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως κ ἡ τάξις τ γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξεσι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνάμψιν I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖν. τ Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον vestis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττουσι τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τασσω. τετάχατο I. Ver. Hist. 13. 80.
Ταύγετ. I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρ. I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρ. ἐκέτι ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταυρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύραν τε κ αἰγὰν I. Tim. 9. 117.
ταφὴ. τ ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 113.
ταφ. I. Vit. Auct. 9. 548. ταφ. ἔμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὴς. ταρφε. ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
ταφ. I. Cont. 23. 523.
ταχ. II. Q. Hist. 56. 65.
ταχὺς. θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
ταχισα I. Pisc. 29. 598. ἐπειδὰν τάχισα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνυ σικτὸς, οἷον ταὼς. I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑτοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ὑρανοῦ, ἀμφί τε ἀτέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αυτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχ. τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσοάλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76. 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμήραιτ I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τ καλάμων II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλει. τελειῶν θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσιλλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέτρια frustra Olear. pro τυμπανίστρια. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορίαν I. Prom. 5. 30.

τελωτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελωτῶν II. Par. 46. 871.
τελωτὴ Νικίᾳ II. Q. Hist. 38. 51. ἔνθα τελώνης ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ᾧ ἔζευξε τὴν τελωτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελῶν II. Q. Hist. 35. 48. τελῶν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μὴ τυμπάνων τελεῖν I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦντες ἀλλὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τῆ βίᾳ I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἡδὺ τερπνὸν σὺ αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 13.
τέρπω. ἐτερπόμην σὺ αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ σ' εἰς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τέρακις III. Mort. Per. 35. 356.
τέρακτὸς I. pro Lapf. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τερπαποδιστὴ I. D. Mar. VII. 2. 307.
τετράρες. ἃ σὺ δοκεῖς τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα I. Herm. 36. 778.
τετραρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοὺς ἄλλοισι καὶ σὺ πολίοισιν ἀγῆται τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Hulc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴτερ τέχνη σὴ δύναται III. Ocyp. p. 672. ὥσπερ τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μίτει τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὸν τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς μὲ ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τῶν ἐννέα I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικαύτας I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τῆλινος II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν λαθεικότας II. Tox. 1. 508. & 509. τὸ χορὸν ὦ 'πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἢ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τῆς ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τὸ τε γὴ Τίμωνος ib. 15. 124.
τιμωρέω. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἔη; ἰχρῆ I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστιν; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἔη ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κέρτερον an τό; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μᾶν ἢ σύ τοι ἔστιν ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ ἢ ἐσε; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινας πᾶ I. Scyth. 2. 862. τινὰ αὐτῶσας I. Merc. Cond. 16. 672.
τῆ Τισίᾳ τὴν τέχνην εἶδα III. Pfeudol. 30. 187.
Τιτανῳδὴς. Τιτανῳδὴς βλέπων I. Tim. 54, 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρασκω. ἐπὶ τ' τρώσειλα — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔστασ. — τὸ τῦ λόγυ, ὁ τρώσας ἱάσεται I. Nigr. 38. 82. τιτρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapf. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαχθες II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. κὴ ὅμως τοιοῦτο ὄντα αὐτὸν ἀφεδάλλεσι I. D. Deor. XV. 1. 241. τάγε τοιαῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχε ἄρχω τῦ δξιοῦ III. D. Moret. XIV. 320.
τοιχωρυχία II. Gall. 28. 744.
τοκας κιφαλὴν τοκογλύφος I. Nec. 11. 472.
τόκος. ἀποδίδασι γὰς αὐτῷ καὶ πλέον τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τῦ τόνυ ἰφαμμῦ III. Philopf. 8. 56.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρις. καὶ ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξε II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. σὺ τοσούτῳ — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη. ἀκούσασίν σὺ τοσούτῳ φυλάσσειν τὸ πέλαγος — ἡ ἵρις δὲ σὺ τοσούτῳ — σὺ τοσούτῳ σ' ὑπεκφύγων I. Tim. 10. 129.
τοσοῦτον & τοιοῦτον II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τόσε τοσοῦτον ἐπέκεινα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους ἃς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. ποῦ γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγυ ἑαυτὸν ἀπέκεισεν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδία ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἀφεσπαῖς III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς. τραγῳδὸς καινὸς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τραπέζα ἀλφενὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνον I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς τὸ Σικελίας I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τ' τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι J. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δὲ ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τέθραμμαι τὸν χρόαν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γενναῖως I. Somn. 7. 9. τρέφει II. Ann. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν πάγκαλα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πῶδεν ὁ ἀφιστὰς θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. θραμὼν πρὸς τ' ἀρχοῖα II. Ann. 54. 622.
τριαινα. κατάξας τῇ τριαίνῃ I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν I. Cont. 7. 498.

τριακόσιοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τριῶν II. Dem. 48. 390.
τριῶνιον ἔχων πολίνδυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ἐντελὲς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τριπλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριέτηρος I. Somn. 17. 21.
τριηκοσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριήρεις καλαφολίξας III. Hipp. 2. 67.
τρίκκη II. Alex. 11. 218.
τρικυμίας I. Merc. Cond. 2. 653.
τρικῶδες I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμος I. Prom. 1. 24.
τρισόλβιος. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα διερχθέντες τέλη Μόλωσ' ἐς ᾅδου· τοῖς δὲ τῷ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτος. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτη II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. ἐς τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριτωμοιρίτης II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάνης ὁ Κωμικὸς εἷς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τὸν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦτο τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τοιοῦτος ὁ τρόπος I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τέλυπημένην II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφῶσα μοῦσα I. Tim. 43. 155.
τρυφή. τρυφὴν καθεῖμεν II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτός ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὃ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ τούτῳ τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐσχόλου τι & μεγαμουσικῆς & φιλοπόνου τυχών, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τε διξῆς τέλυχηκὼς ib.
τύλος. τύλων ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὥστε τισμαπόλας τέλυλῶμαι ὄνθοι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβος. *Solan.* pro ἑκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς σὰ τυμπάνου I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπαλαγεῖτε III. Bacch. 4. 78.
Τύνδαρις. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννέω. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τύρσις. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυφὸς ὁπὸ Γυθέως III. D. Meret. XIV. 320. τυφὸν & αὖθις πάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὁ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. ὁδὶ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς III. Calumn. 1. 126.
τυφλόω. ἔχει τὸ σῶμα ἐς τὸ τυφλοῦν τὴν ψυχὴν, ἀπ' ἧς τροφῆς. I. Prom. 7. 35.
τυφόω. τέθυφωμένος, ὁ ἐπηρμένος καὶ ἀλαζών, ἴδιον φρονῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην αὖτε τοῦ θεοῦ ἢ δαίμονος — τῇ τύχῃ λογιστέα — τῆς τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τάμυρις I. Cont. 13. 508. Τάμυρις ἐκεῖνος ἐστὶ I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλος. ὑάλῳ ἐοικότες II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὑβρίστατος. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστάτη μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβριστάτου *Jac. Bryn.* placet ὑβριστικωτάτου ib.
ὑγιὴς I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τῆς ὑγιείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιεινὸν I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρὸς. ὑγραῖς οὐ ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δὶ ὕδατος & μυκήματος III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἀκχίας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιξθρεμένου I. Merc. Cond. 35. 694. ὑδάσι ψυχροῖσι χριόμενον III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετὸς. ὑετοὶ τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. τὸν ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν εὐ ἠλικίᾳ II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πεισθῶσι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρᾳ al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ μὲ ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμιττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ὁ ναὸς ὅλος v. III. Tragop. p. 652.
Ὑπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοιμι. βίᾳ ὑπαρχόντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τῆς πλουσίης I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἀνθρώπου I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τοῦ ὑακίνθου III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τοῦ θεραπεύειν ἐλπίδα II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς προτάφους II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεραυτλέω. ὑπεραυτλούμενοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπεραυτλος ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τῆς θαλάσσης ἡ ναῦς γενομένη — μὴ τὸ σκάφος ὑπερανῆλον γίνηται — ὁλκάδος ὑπεραύτλου γενομένης — ὁρᾷς ὅτι ὡς ὑπεραυτλος ἐστὶ I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράνω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπεράνω γενόμενος II. Dem. 3. 376.
ὑπεραυτλικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπέρβολ☞. ὑπερβόλῳ τάχα ἢ Κλείωνι I. Tim. 30. 143.
ὑπεγγραπτος I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπερείδω. ὑπερειδὼς τὸ πίττον τῆ μίτρᾳ I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπερειδοῦσα ἀεὶ νῦν εἶναι φαίνει I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετέω. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερέχω. πρὸς τὸ ὑπερέχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Sat. 27. 284.
ὑπερηφαν☞. ἢ προσαγορευσης ὑπερηφανε] ἢ προσαγορεύσεις ὑπερηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζάω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφορέω I. Cont. 13. 509.
ὑπερῷον οἴκημα II. Afin. 45. 612. & 613.
ὑπευθυν☞ II. Sat. 27. 285.
ὑπέχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπήκοος ☞ I. Sacr. 6. 531.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν *Pell.* conjicit ὑπερίττων II. Icar. 10. 762.
ὑπισχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπισχνούμ☞ III. Mort. Per. 21. 344.
ὑπν☞. μικρὸν σὺ' ὕπνω λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνω II. Afin. 7. 574. ὁ Ζεὺς ὥσπερ ὁ Ὠκεὰ τῷ καμψῶ Ζεὺς ἐκ τοῦ μακροῦ ὑπνω διυπνίσας I. Tim. 6. 110. ὑπνος κοίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Afin. 42. 610. ὑπὸ τῆ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῆ παιδὸς ἀπίθανε II. Gall. 25. 741. ὑφ' ὑσσοῦ I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὲ (al. δὴ) ῥεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. ᾧ ὑπὸ τὸ ψιῦδ☞ πλαγμῶν III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπου III. Diſſ. cum Hel. 2. 241. χαλκυργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλησίον στωμύλλ☞ III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὑτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίας ὑπ' ὠλένας III. Ocyp. p. 673. λίθοι ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρέχω. ὑποδιερεγμοῖν☞ III. Philopat. 4. 590. ὑποδιβρεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστρι☞ σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὼ ὀφθαλμὼ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαῦρα ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ἐκ Σικυῶν☞ III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδιφθερ☞ I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδὺνας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑποθεσις. τὴν μυγίσκω ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αὐτὴν τινὰς ὑποθέσεις III. Pſeudol. 4. 166.
ὑποθορυμαι I. Prom. 4. 29.
ὑπεθυμιῶ Ϲ ὑποθυμιάσθε ϛιφανοι παρ' Αἰολεῦσι Ϲ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχήλους ϖεριετίθεντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ Ϲ συντρίψω πᾶσι πᾶσιν τ' ἤρωα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰνομάου κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας ib. 11. 50. ὑποκρινούμενον προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτης I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοι☞ I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργιοῦσθαι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτὴ κακῶς λέγοντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν, &c. ib.
ὑποκρουω. ὑπεκρουσεν III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπεκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβῃς rectius legatur ὑπολαβοῦσι *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. ϖάντα ἕνεκα τούτων ὑπομένοῦσις I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμνήσκω. ὑπομιμνησκοῖες αὐτον τ' ἐν Ῥώμῃ τροφὴς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμνησκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑποσεσις III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρω. ὑπεξυρημε☞ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863.
ὑπίξυρημέν☞ τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δάκρυσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερ☞ I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑπώπτευον μὰ Δι' II. Abd. 3. 161.
ὑποπτήσσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑπορρέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑποχέομαι II. Sat. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑποσασις. κατα τὴν ὑποστασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσίλλων II. Icar. 12. 765.
ὑποχεσις. ὑποχισιν I. Hipp. 3. 68. τὴς μὲ ϖ ὑποχέσις I. Herm. 76. 819.
ὑποταραττία. ὑπεταρττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτιθημι. ὑποθεις την σάρισσαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωρεῦμεν ἐπόντας II. Tox. 36. 544.
ὑπωπιον. τα ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὑπωχρ☞ I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοσόφης II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίης III. Macrob. 16. 219.
ὕσπληγξ I. Tim. 20. 130. τ' ὑσπληγγ☞ III. Calumn. 12. 142.
ὕστερ☞. ὠδὲ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀττικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλ☞ II. Salt. 48. 296.
ὑφίκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφοράομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψ☞. ὑψισι πάνυ ὀπτόμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαῶρῖ☞. λὰξ Φαῶρίνε II. Dem. 12. 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαίδων I. Tim. 4. 108.
φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Piſc. 8. 576. οἷα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπε πραχθέντα πομπὰ φανεῖη I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ἴτι I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δὶ' ὀμμάτων ἐθέλοι φανῆναι I. Somn. 8. 11. χὴ ταῦτα φαίνεϛ I. Prom. 1. 24. ἔλεγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακὴ. τὸ τάριχ☞ ἐς την φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hiſt. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάσ☞ ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρμακον — τὴν μισοπονηρίαν III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δυσεπονία II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσκα I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ὁ φαῦλον σωτηρίας ὑπόδειγμα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸν Φάωνα III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίαν III. de Dipl. 9. 239. v. notas.
Φείδομαι. φείδου μὴ I. Cont. 5. 497.
Φειλός. ἐπὶ φειλῶν καθήμενοι II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae frustra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
Φέρω. τοῦδε φέρω Διὸς &c. I. Tim. 35. 147. Φέρεσι *Solan.* vult Φορίεσι III. Dea Syr. 10. 457. Φέρε δὴ ἤδη I. Somn. 14. 19. οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεικε III. Dea Syr. 16. 462. Φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. Φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. Φέρων ἐνεόκαλον II. Icar. 13. 766. Φέρουσιν ἐπιτρέπουσι I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσποιεῖτε Φέρωνίες αὐτούς I. D. Mort. VI. 3. 349. Φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. Φέρεται III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
Φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φεύγειν I. Somn. 12. 17. Φεύγων Αντίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
Φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
Φημὶ. ὡς φὴς I. Cont. 18. 514. Φησὶ Edd. Φήσει vult *Solan.* III. Pseudol. 13. 172. Φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν ἐκεῖ III. Calumn. 27. 158. ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφω II. Q. Hist. 55. 64. πρὸς δὴ τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἦ σ' ὃς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφα I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐκεῖνος ἂν φαίης. II. Q. Hist. 15. 23.
Φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. Φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοι κρίμις μάντιν λέγων III. Diss. cum Hes. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ὠνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. εἰγε μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
Φθείρζω III. Ep. Sat. 26. 408.
Φθείρω. φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Asin. 56. 624.
Φθόγγος. τοῖσι τῶν φθόγγων III. Ner. 6. 640.
Φθονέω I. Nec. 2. 458. ἐφθόνησε τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
Φθόνος. ὑδρὶς φθόνου I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸν φθόνον III. Calumn. 5. 132.
Φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. Φιαλίτρου III. Macrob. 12. 216.
Φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
Φιλάνθρωπον. οὐ τῶν μύθων &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
Φιλανθρωπος ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
Φιλέω. ἀπὸ τοῦ φιλῶ I. Pisc. 20. 590. Φιλήσας — δεξιὰν I. Sacr. 12. 536.
Φιλήκοος I. Somn. 5. 8.
Φιλήμων I. pro Lapsi. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ἠμιπροσωπήσας I. pro Lapsi. 3. 727.
Φιλίππη Μήθας III. Dem. Enc. 5. 494.
Φιλισοφίαν I. Prom. 4. 29.
Φιλοῦσι I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου τοῦς III. Epigr. 24. 682.
Φιλομουσία. ἐπαινῶ τὴν φιλομουσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
Φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
Φιλονεικία. φιλονεικῆτε II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
Φιλόπικος al. φιλόκαινος quod melius. II. Icar. 24. 780.
Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸ Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
Φιλόπονος. βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
Φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. Φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hist. 1. 1. τὸν φίλον II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopsi. 24. 52. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 206.
Φιλοσοφία. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Pisc. 37. 606. τὸ φιλοσοφεῖν προσποιουμένων I. Nigr. 24. 63.
Φιλοσοφία. φιλοσοφίας ὁ παρουσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς ib. 33. 76. Φιλοσοφία — ὁμιλητὴς II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐταινίσαι — τὸ γὰρ βέλτιον καὶ πιστὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημὶ εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
Φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. Φιλόσοφος βίος — ἦθος, ᾠήσω I. Prom. 7. 35. Φιλόσοφος ὠδὴ I. Vit. Auct. 27. 568. Φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. Φιλοσόφου τὸ χρῆμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκροι φιλόσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. Φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ἤτοι μὲν φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τὸ φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἰδὴ τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυμμένον περὶ τὰς αὐλὰς ἢ πρόθυρα σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. Φιλοσόφου παρασιτικὸν σκυθρωπασίας ἔδειξα II. Par. 37. 863.
Φλύναφος. λῆροι καὶ φλύναφοι I. Somn. 7. 10.
Φλύκταινα pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
Φοβέομαι. εἰσῆλθε δέ μοι οἷον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
Φόβος. ἐν ἴσῳ κεῖται τῷ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ δὲ συνεχεῖ φόβῳ καθιζάνοντες, καὶ ἀκπλιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβου λαοῦ III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas frustra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
Φοινικίζω III. Pseudol. 28. 184.
Φοῖνιξ. καθάπερ οἱ Φοίνικες II. Icar. 1. 752.
Φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτᾶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
Φοιτητὴς de discipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
Φόλος. ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
Φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
Φονικὸς. τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν φονικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
Φόνος. ἱμὸς ὁ Φόνος II. Tyr. 11. 148. Φόνους ἐργάζονται II. Astr. 23. 370.
Φορὰ. Φοραὶς ἀντιδέξου II. Par. 29. 859.
Φορτικὸς. ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μὲν, καὶ δικαιικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
Φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoristo imperativi in ἐπινεύσω v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum i. circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

Φρα-

φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρετήρης. ὡς ἂν φρετηρὴς III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
φρόνημι. ὅ, τι φρονοίην II. Amor. 50. 453.
φρόνησις I. Halc. 6. 182.
φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μέρους φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
φροντίσης I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντίσης ἀπεκαλούμενος ib.
φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίϊ I. Harm. 1. 850. Φρυγίϊ κατ' ὄρθιον Τμώλῳ III. Tragop. p. 646.
Φρύη I. Catap. 22. 643.
φυγή. ἐν φυγῇ ὢν I. D. Mort. XII. 6. 387.
φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμυθίου καὶ φύκους I. Pisc. 12. 580.
φυλάκιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φυλάττω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλαξαμένη δὲ ἑπτὰ ἡμερῶν &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττω μοι II. Asin. 4. 572.
φυλέτης. φυλέται δὲ καὶ φράτορες I. Tim. 43. 155. ὡς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
φυλὴ I. Tim. 49. 162.
φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγεγράφθαι τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
φῦλον I. Nigr. 16. 55.
φυσάω. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
φύσις δεξιὰ I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Nec. 6. 640. τούτων μὲν φύσει ἡδονὴς ἐσμεν κύριοι I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀλλοτρίᾳ φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μεγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
φῶς. ὅτε εἰς τὸ φῶς προάγοιλας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
φὼς vir οἱ παλαιοὶ φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωσφόρος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτι Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
χαίρω. ὡς ὅτι χαιρησοῦσις III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δή' ὕμμιν &c. I. pro Lapf. 2. 726. χαίρειν κελεύων ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν ἡ Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖοι. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ὁδὸν χαλεπὴν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. ἐν τοῖς χαλεπωτάτοις δίκαις I. Somn. 2. 3.
χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκειον ὁδὸν vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
χαλκός. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
χαλκοῦσα II. Alex. 9. 216.
χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδιδάσκαλος. ὡς χαμαιδιδασκάλῳ φατῶντι I. Somn. 1. 2.
χαραδριός. χαραδριοῦ τινα βίον λέξιν I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαριέστας honestos, II. Jup. Trag. 48. 696.
χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαρισαμένους I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χαρίτες. ἁρμόσασα τὰ Χαρίτων φορήθρα I. Somn. 15. 20. ἑπτὰσαι Χαρίτες II. Imag. 9. 467. Χαρισὶ θύειν II. Lex. 23. 348.
Χαρμιδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάρωψ & Χάροπος aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τῷ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χείλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὸν πιεῖν II. Demon. 10. 379. πιεῖν τις ἐκπιθίζειν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὄνειρος I. Somn. 17. 21.
χειμών. μέσῳ χειμῶνι I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀμφίρυσας ταῖς ὑδρίαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὰν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐκτεῖναι καὶ I. Scyth. 11. 872. ταῖν χεροῖν II. pro Imag. 9. 488. χειρῶν ἄναξ. vid. χειράναξ. ἐν ταῖς χερσὶ τύλας ἔχοντα I. Somn. 6. 9. ἐν χερσὶ — χάρτην ἀμφὶ χειρὶς ἔχοντα — ἔχων βιβλίδιον μετὰ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερεῖχεν αὐτὴν τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν sed *tutari*, *imminentia mala avertere*, quod multis probatur contra *Cuperum* & *Gronov.* ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὀρέγοντα III. Calumn. 5. 131. ὡς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροσομία II. Salt. 78. 309.
χειράναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄναξ μάσεως ταῖς χερσὶ διεστόζων ib.
χελιδὼν ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χελώνη. τῇ χελώνῃ II. Jup. Trag. 30. 677. χελώνης II. Jup. Conf. 14. 637. διὰ χελώνης II. Asin. 53. 621.
Χερρόνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χῖρα. χῖρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον πικρὸν ὃ χῆμα δηλοπρεπὲς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἐχόμενος τῆς χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμυδὶ II. Amor. 49. 452.
χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῦ Χοάσπε ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χαρίτη περὶ ταῖς κνήμαις II. Q. Hist. 23. 31.
χορδή. ἐπὶ τὰς χορδὰς I. D. Decor. VII. 4. 224.

χάρ pro χᾶρ I. Nigr. 16. 54.
χραομαι. ἐοῦτι δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ἀ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσατο I. Nec. 16. 479. πατρίδι τύχῃ χρᾶσθαι τῇ λυπρικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τ̃ πραγμάτων χρῆσ τῷ βελτίσ I. Prom. 2. 26. συμβιωταῖς χράμενος I. Nigr. 18. 57. χρωμένου sed requiritur accusat. II. Tyr. 11. 148. χρωμένους II. Astr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυνθῆναι III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δανειταῖς ἀποδόσει ib. 20. 607.
χρεια I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένε I. Herod. 5. 834. πάντοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσεύρετον ὅταν χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἐ χρηματίζεσ τ̃ ἐπιμιξίου τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρῆν γ̃ κ̃ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρηναι — εἶναι III. Philopf. 7. 36.
χρησιμ I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὃ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὃ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρησίμως II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diff. cum Hef. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρισμῷ II. Alex. 36. 243.
χρησὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρησὸς ἂν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μ̃ Χρησὸς III. Calumn. 10. 139. χρησ̃ ἀνγραπτι II. Alex. 55. 259.
χρησότης. χρησότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χρυσανος II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰ. τέθραμμένος τὸν χροὰ I. Merc. Cond. 42. 703.
χρὸν I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μ̃ σώματα διέλυσεν ὁ χρόν I. Nigr. 18. 57. τ̃ αὐὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνον, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρῶς, cutis. ὑ χρῶ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ, χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μουσῶν ἴδωσιν I. Somn. 15. 20.
χρυσ. χρυσοῦν ἀπέδειξεν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δξιὸν ἡμίτομον II. 2. Ver. Hift. 21. 119. χρυσοῦς ἀπασήσασ ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀνασήσαι I. Tim. 51. 164. χρυσία χρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀπεπώμενον I. Pisc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππ I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς vestis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. ἀλλ' οἶμοι γε μητε χρυσὸς ὢ δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ κ̃ ἐλεφαντ ξυσιργασμέ II. Gall. 24. 738. & 739. γυιξ χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδωκε πολλὰ ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὸ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαν III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τᾶ μύρα II. Afin. 52. 619. Cont. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 5. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἔχῃς II. Gall. 15. 718.

χωρίον. ὅπως μ̃ ταῦτα χωρίσει ἄδηλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ἑτέρου χωρίου &c. II. Afin. 31. 600.
χωρίον ἐπιδημοῦσι II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλέξανδρ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀπίστους ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίστης III. Pfeudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μηδέμοῦ τ̃ πραγμάτων ψευδῆναι I. Somn. 10. 15.
ψιῦδ. κ̃ ψιῦδ I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίστης III. Soloec. 1. 552.
Ψευδφίλιππ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μ̃ ἔστι σοὶ τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφοροῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμυθίου I. Pisc. 12. 580.
ψιττόποδες II. 1. Ver. Hist. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήματα — ἀπορῶ' ἔστι Καιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαι ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἅλλαστο — ψυλλῶν πηδήματα παλαμναπόμβους I. Prom. 6. 34.
ψυλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύλλος III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαν I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. ἡ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς καθαρσιν ταμιεύσ I. Nigr. 27. 67. λύει ψυχῆς ἔχειν III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων πτῆμα ἐς τὰς ψυχὰς συγκομίσωσι I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίᾳ ἅλ I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὠδὴ πολυώνυμ ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ᾠδή τις ᾠδὴ πρόσεστιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδίτω δὲ κ̃ ὅταν πρὸς τινας ἐξιατ I. Nigr. 6. 44. ᾠδήσεσθαι II. Gall. 19. 732.
ᾠδικὸς I. Nigr. 29. 68.
ᾠκεῖσθαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ὠλένας τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμος v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. καὶ ἡγόρου πολλήν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὧν pro ὃν II. Astr. 3. 361.
ὠνῆ δ' ὧμαι III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠνῖ ὠνητὴ I. Nigr. 29. 64.
ὠὸν τὸ τε ὠὸν I. Hale. 7. 182. ὠὸν ὰ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὦρα. ὥρα δὲ σοι recte mutatum in ὦρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. sed ὥρα σοι κ̃ τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἑκάστου II. Gall. 7. 713. ὥραν III. Hipp. 8. 74. ὥρα — μὴ ὥραιον ἄρα ἐκείνῳ II. Sat. 5. 270. & 271. μὴ ὥραιον ἔσοιτο mihi pareat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραΐζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡραῖ I. Nigr. 16. 54.

Ὠμῶν φέρει τ' Κηδαλίωνα III. de Domo 28. 206.
Ὥρᾳ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἀδὲν ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τ' Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — καὶ τοῦτο ὀλίγον ὡς πρὸς ἀρετὰς ἄσκησιν — παῖδας εὖ ἴσθι οἴσην ἅπαντας ὡς πρός σε, & similium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γένους — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. καὶ ὀξύτατα ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐτοιμάζετο III. Philopat. 21. 608.
ὥσπερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι II. Q. Hist. 51. 62.
ὥστε μὲ II. Asin. 42. 610. ὥστε τ' μὲ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὠφελον III. Fug. 11. 371.
ὠχρᾷ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὠχρὸς καὶ ἄμερφα III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῦνον pro δυνὸν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρην quum in textu ἐχρῆν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. ᾧδέ τε edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τε, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. ᾧδέ τε habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τε pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῶ πατ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἵμερα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῶ φίλων πεύσεσθε; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τε & τῳ ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ—ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum δίψης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba διψᾶν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foeſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκεπτέον εἰ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσος) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν νοσήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπήνθει ὠχρόλευκος, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliique adfert idem *Foës.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξηνθηκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς γὰρ ἀπισύρη τὸ δέρμα, καὶ φλυκταίνας ἐπινωτίους ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλοῖς ἐπανθησαύλη; δόμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθος & νόσος ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθος ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αὖθις ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμεῖν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut θεῖ-

de

de omni magno ac laudando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ἐρέω· Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐπ— & ἐξανθεῖν, non vero in ſimplici ἀνθεῖν ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθρωπίνων, leg. ἀνθρωπίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. Ἀλφεῶσι] δαικῶσι etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἄρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Jenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ ὦ & περὶ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. B1.* & 2. *P. S.* Περὶ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπισκ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. ὦ καλλαδίκης δίψῶσι, τῷ ὕδατι· αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντι·. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: δίψῶσι τῷ ὕδατι·, & ſic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένων ait fore δικλικῶς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi φεύγων ὕδωρ.

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰκὴ l. εἰκῇ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἴ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αὐτῷ ΤΩΝ ΔΕ ἀπτροκὴν λαῶν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἔχοιμις ΟΤΟΥ ὀνήσεσθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ἃ τυχεῖν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν τὸ ἡμίφωνον ἐπαυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ἡμίφωνον, tentabam ἡδύφωνον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ἡμίφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἐπαυλοῦν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἴξιος cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καλαμασησάμενος, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνῳ pro ſanguine Plin. 21, 16. f. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi* ſanguineum ſuccum *funderet. Qua de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲ γλῶσσα ἀτέλευτος ἡμῖν ἴσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀτέλευτος· idque Εὐριπίδιόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάσοις ἀνούμενος vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἁλιατρ. c. 22. κατεχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἴστι.

P. 576. 24. ἀχαριστίᾳ l. ἀχαριστίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμαίμην. leg. ἀποσμώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμᾶν, ſequiturque etiam κὴ σιλπνότερον ποιεῖ τὸ ἄνδρα. Quare jam & illic ἀποσμώμενον reſtitutum vellem pro ἀποσμήμενον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπολήσειν. Ita ex P. remanſit. Sed lege ἀπημπόλησιν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπολήθη χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, ημπ— non ημπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Sim„ ſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſ„ ſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „ Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eu„ rip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „ interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „ via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Ca„ lo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχειρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὖων eſſe κύων legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυτὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἰρῶ, καὶ καθεισόμεθα Ϲ ἀναπύσομαι Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ βέλτιστε, σὺ μὲν τούτων ἐπιθήμων, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio n°. 42. Γαλέται. l. Χαλίαινι.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ἄδικ. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυ— l. ἐγκ—

P. 633. 48. εἰ οἷόν τε εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ οὐ χρηστὸ παρὰ τοῦ κέρδους — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑπακουστικὸν, l. ὑποκομ— Et in nota ad id, pro Ὑποκοίζασι, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερον & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατέστηθι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philopſ.* c. ult. οὐδὲ ἂ μὴ ταράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπέρτερον. l. ὑπέτερ.

P. 663. b. Ἐχέτω τινὰ συγγράμμ.] Expoſui *habeto*, ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *credores*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παραγιγνώσκ pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipſe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum δόξ. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφοις. l. Εὐπαρύφους. *Ibid.* vſ. 3. λωκὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγῳ, l. λόχῳ.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμάμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῷ πηλοῦ ἀναπλώσθῃ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλαστὸν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Tyndm. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλαν, pro Μανδροβούλαν; poſtea vero frequenter etiam Μανδρ. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλαν *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laert. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρ. habent *J. Ald. Fl H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλαν. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλαν, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέταις· vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu ποιήρως, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πονηρῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etli συμπεριθεὶς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπεριθεὶς corrigendum erat, quia eſt *circumcurſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὠφελώμενον legendum ut in textu, non παραψώμενον. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παραψώμενον. certe legendum λιμοῦ ὠφελώμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὠφελώμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τινὸν tolle, & poſt ἐπιτραφόντ pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπιλλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταύτη.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. ψυγμένων; emenda ψυγμόν.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ὃ φροντὶς Ἱππαλεκτρύων operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλήρη pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱκοὶ τί ἐϛι.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγρηγόρως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ἐπιπλᾶς, l. ἐπιπλᾶς.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατῶς, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετῶς mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὠφελαλῶ retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* l. c. 71. f. ἐν μιγίϛαις πλάτεσι ἴχον, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt ποιεῖϛ.

P. 782. b. In not. *Bourd.* εἰδ, l. εἰδ.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit post οἶδ.

P. 793. 93. post ὧν potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. f. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero molestus esse pergas, forte etiam aqua irl perfusum.* J.M.G.

P. 799. a. & b. versus fin. notae meae male expressum καυκαλικὸς & καυκαλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλική.

P. 800. 53. post *mansisse* omissum, *Ulyssis illius instar.* J.M.G.

P. 803. 13. in versione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἷσθ' ὅν ὁ δράσεις;] Doct. *Abresch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeschyl. T. I. p. 510. ut sit per hyperbaton, pro δράσον ὅν, ὃ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα τῶν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec displicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem nostram hic cum Graecis contulerit, illum nihil absurdi amplius in iis deprehensurum. Sed clariora erunt Graeca, si primo observes, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμενον, deinde, si post αἰτιᾶται incidas; Latina autem illustriora erunt, si in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas simpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de se quidem loquitur, quo respectu *me* mihi in mentem venit, sed loquitur in tertia persona. J.M.G.

Ibid. 60. punctum minus excidit post ἐπισκοπῶντα.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, insere ἤδη.

P. 814. 78. comma illud ante φατὸν delendum.

P. 816. 44. τοῦτο σωστέον. Clar. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* l. c. 12. n°. 31. legit τοῦτος, me non contra nitente, quia ab sequente σ facile absorptum sit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter τοῦτο & τοῦτος de qua *Ammon.* non observatur. Sed quia longe frequentissime tamen observatur, praestat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam suscepi, illud etiam favet, quod ea, quam restitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, si inventa esset in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuisset vel personam adscribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planissimam, in τινί γε mutare. Si quid in hac arte firmum est, illud profecto est, non mutatam esse lectionem planam, facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diversam. Neque sic errant descriptores, neque sic emendant. J.M.G.

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adspirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπωχεῖ, l. ἐπωχαΐ.

P. 830. a. frustra miratus sum cur *Graev.* dubitet quid sit ἤρετο; nam ille non de ἤρετο, sed de ἤρετο dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit post γνῶναι. Pag. seq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ὑ ex Par. male remansit; sed omnino leg. ὗ, ut recte aliae.

P. 835. 82. παμφαγωνὶς l. παφλ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare possum τὸ μέτρον ἐπέκτασιν πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae sine dubio in partibus est, licet expressa partium mentio non fiat. Etiam qui μέρων habent libri, ipso accentu produnt, fuisse in Archetypo μέτρων. J.M.G.

P. 843. b. med. *Atticismus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περσεὰς — ἢ ἀράμβους] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hist. I. 4.

P. seq. a. vers. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In versione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vs. 3. notae meae dixi: *sine accentu scribevam.* Adde: sed quia usus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apostrophum, bene καὶ' scribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Gesner. Pandionidem fabulam intellige.* Sed Cl. *Wesseling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus sit, & conf. *Demosth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Gesnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum post πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jensii* adde: *Wopkens* in Lectt. Tull. p. 306. refutat *Jensium*; at non satis similibus exemplis, saltem non ubi ἤ adsit. Quare adhuc *Jensio* adsentior, quia ἤ hic non conjungit, sed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & vicissim ib. vers. seq.

P. 857. 29. Ἑκαίτων στιαὶ sunt etiam apud Michaëlem Apostolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipse Luciani locus videtur respici. Sed recte, ut puto equidem, ἐκῶν ex Luciano restitui jubet *D. W. Trillerus* observatt. Critt. p. 52. operis elegantissimi, & auctorem suum ex asse referentis. J.M.G.

P. 859. 13. in loco Thucydidis scholion bis positum, priore loco delendum. J.M.G.

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν ἐ πίμπλειν. Abit a *Gesneri* sententia *Wessel.* ad *Diod. Sic.* l. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, sed participio utendum. Immo & Infin. usitatus. *Long. Past.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* πέμπειν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφερεῖν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τῇ τοξείᾳ. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῇ γράφειν.

P. 862. 61. ἀμόγλωσσον, l. ἀμόγλωσσον.

P. 865. 21. *sit.* l. *sis.*

P. 868. in var. lectt. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. sub init. ηεισοτης l. ηεισότης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma post ξύν.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδῦσ.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vs. 55. ἐκσοῦν ex P. relictum. l. ἐκσωῦν ex aliis, ut sensus requirit, idem igitur ib. in not. sic emenda.

Ibid. b. in notae vs. 6. γλῶσα, l. σάμα.

P. 15. 51. ἰσκιασμάων, l. ἰσκιασμάσιον.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδη μὰ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, *& inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus & induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιμμένοι probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιμμένον τὸ δίρμα. Et ex *Paus.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ὀρθίαν (quod forte correctori *Juntinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J. M. G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ὐχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδος, l. Ἀτθίδος.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τιθηγμένον, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J. M. G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τεθιγμένον, l. τεθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατεπείγῃ hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J. M. G.*

P. 64. 15. γίνεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γίνηται.

P. 72. 41. τῇ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφοιλις pro συγγρ.

P. 75. 15. ὁμοιοτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῃ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μή τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τοῦ χεῖρε, l. τὸν χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυνίᾳ ἱκάλων] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sis.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξύλα, ſcil. δᾶδα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἅπαν τὸ ποταμιον, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe *μίγα* gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J. M. G.*

Ibid. b. notae ad κῦτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῦτος τῆ γαστρὸς, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πυρσια, l. πυρσίας.

P. 97. 15. ἀστανδροι, l. αὐτανδροι.

P. 100. 88. τοὺς φωλεοὺς, frater monet leg. ταὶς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντήχει τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντέχει τὸ κῦτος, quod κῦτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῆ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Eccho, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμηλακέναι, l. ἐλελ—.

P. 112. init. *evecta*, l. *erecta*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἔμελον, l. ἔμελλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἀμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελόντων, l. μελλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poetae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J. M. G.*

Ibid. 54. προσαιταιτῆς, l. προσαιτ.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J. M. G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ἔτος μὰ, l. μα.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῦ.

P. 172. 64. συγκάμνω l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολόγων l. ἀμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem*. *J. M. G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γενομένης. excidit ν.

Ibid. 7. γυμνὴν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ἐσχίσειν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, κόλασιν, εὐθύνας ὑπείχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J. M. G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαιλε.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſummi viri*. *J. M. G.*

Ibid. Nondum poenitet τῦ τύλος in verſione ſervati.

vati. Sermo est de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio satirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδιξομένων, l. ὑποδιξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ἐλεύθερε adde. Sic iterum subst. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλίθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pseudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non sit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμέρας esse genitiv. pro *interdiu:* sic noster solet ponere, ut 1. *Ver. Hist.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vs. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur εἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. vers. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἔχρε Edd. ἔχρη, non ἔρχη ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma post ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum post εὐθύς.

P. 246. 93. in versione, *patratum est*, l. *p— esset.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσε, l. ἐπιχρύσε.

P. 249. 71. Μι, l. Μη.

P. 256. 19. adde comma post *φωνῇ.*

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omissus.

P. 262. 59. μετανομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expressum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vs. 14. pro IA. 16. leg. Isthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίας vs. 5. leg. γυμνοπαιδίᾳ γυμνοπαιδίαν substituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. θριτίσμασι, l. τριτίσμασι.

P. 278. 91. διξιλήλυθα μέ, l. junctim διξιληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. suam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phrasis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὸς, l. εὐθύς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit versionem accommodare, *tertia assumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. vers. penult. leg. *Pontanus* pro *Juntanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀπλικῆς, l. Ἀτλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non est, & alias a nobis quoque ostensum, Latinis etiam *Spartos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vs. 6. a fin. pro *Apollod.* leg. *Apollon.* & mox ἴαχεν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In versione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. καφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipso init. punctum excidit post ἐσιάσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λεκιθόπολις, l. λεκιθόπωλις.

P. 325. a. notae ad ψύτλαν adde: sed ψύτλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προσαισθόμενον ψύτλας παρά τινος φύγῃ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθύς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rursum posuere operae 333. & sic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum est, ut uterque numerus, & verus & falsus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vs. 6. leg. Psilothris, & ἀνακάταξις, itemque ὀτοκάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam nostram de λάλης θηγάνῃ libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipso init. post ἐμεῦ punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ὠκυρρέντρια festinatione quadam Cl. *Hemsterh.* nomen positum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum post αὐτᾷ.

P. 362. 46. malim & ibi ὀνόματα, ut paullo ante. Ibid. vs. 52. adde comma post ἤγειραν.

P. 369. 22. Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὅμηρον putide abundare dicit, sed optime reprehenditur a Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὅμηρον τὸν ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto subscr. quia ab ἀΐσσω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν posset stare.

P. 378. 75. προσωμιλήσαντας, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρκισ. l. *an* Ἀρκισ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vs. 1. θεπανισθῆναι l. θωπ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν λακωνίζειν sana credo, & αὐτὸν masculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum respicere; licet enim minus obvium λακωνίζειν τινὰ pro εἰς τινὰ, tamen Scholiastae stilo hoc dandum, & propemodum sic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε καὶ λακωνίζοντας τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non satis esset, ad usum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυώμενον, l. ὀφρυώμενον, vel ἀφρυωμένου.

P. 401. b. n°. 77. vs. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo sanari possit hic locus, me visurum promisi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidisse credo; & despero de sanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀκαρῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφίτου. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum scripsisse ὑπογαφίτου. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte construxisse credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vs. 4. ἀποκρύπτομαι, l. ὑποκρύπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξαρχοῦντο, quod pro ἐξορχοῦνται jam interpretando substituendum indicavi, puto; quodque alteri imperfecto ἠκροτηρίαζε respondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. versio: *a nobis invicem, quasi interjecto pariete, abstineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; sed sibi sumere Chariclem τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τοῦ γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetstenius* suspicatur, in Graecis p. 429. vs. 85. sive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνε legend. Κρόνε — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut τοῦ Διόνυσου.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas,* re-

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. *νομίζομεν.* Frater junior *Carolus* malit *νομίζωμεν.* cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud *μὴ*, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, recteque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, *Θιωτὴς* & *Θιὸς*, cui omittendo *Θιωτὴς* occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. *δυσίρωτα κῶμον* omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum *κῶμος* ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano *ψευδομ.* c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt *διηγώμεθα*, illud adoptaverim prae conjectura mea *διηγοῦμαι*, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter *οὐδὲ* & *οὐδ'* negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro *κούφην* facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro *κοφὴν* vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum; quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. *Εὔνικα*] Adde noſtrum *de Dem.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub *ἀναργῆ*.

P. 459. 23. *Εἰρηνικώτερον* puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שָׁלוֹם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in *ἅτις*, illudque pro *ἥτις* poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad *Σμυρναῖον*, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M. V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. *παιδλαν*, l. *παιδίον*.

P. 476. 92. *μιμηλάτατοι*, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen *μιμηλότατοι*.

P. 514. in *Schol.* ad *φιλίτερ*, pro quo *φιλέταιρ* malebam, notat frater. Quidni a *φίλος* & *ἕτερος* derivemus, quod idem erit ac *φιλέταιρος*.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. *ὁ δὲ Λάκαινα ἀρίστην ἐκάλει.* ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. *τοὺς δὲ πολίτας βοᾶν τε τὴν ἐλευθερίαν.*

P. 550. a. in not. vſ. 1. *ἀναμάτους*, l. *ἀναμότους*.

P. 555. 84. *Τράχων*, dederam *τράχαν*, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. *ὁμομοτοῦμεν*, l. *ὁμόμοτ.*

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam *διῃρημένον* eſt a *διῃρέω divido. διῃρωμένον* a *διῃρέω tollo.* vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph.* Aj. flag. 80. *εἰς δόμους μονοῦ.*

P. 578. 41. *videns*, l. *ridens.*

P. 580. 77. *Ἐπὶ τούτοις in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. *πρὸς*, l. *πῦρ*.

P. 591. 74. *οἰσόμεν*, l. *οἰσόμην*.

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici *λευκὴ λύκη τὸ ὕπνου*, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. *ἡ λακεδαίμων μου τὸ πρόβατον.*

P. 596. 21. *Καιδύλη*. Forſan & hic *Ταντάλῳ* legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weſſ.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt *ἴδιε* addere, & poſt *ἐκεῖνος* delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *hinc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. *ἰχθύοιλον ἐπὶ τῷ δεσπότῃ.* Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat *ὑπὸ τῷ δ.*

P. 622. 40. *γιγωνὼς*. Frater monet emendandum *γεγωνὼς*. etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed recte jam credo *Horrenm* Obſ. Crit. p. 42. exponere: *πᾶς ἄνθρωπος ἐγὼ συμφορή.* omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per τοιαῦτα*, l. *pro τοιαῦτα*.

P. 638. 92. *ἀπειτωνὼς*, l. *ἀπειτονοὺς*.

P. 641. 56. *ἐπίτονον*. Cl. *Weſſel.* conjicit *ἐπίκτονον* probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. *καθιζήσθωσαν*, l. *καθιζέσθωσαν*.

P. 659. 18. *ὅσον*, l. *ὅσον*.

Ibid. 24. *ὑφαντιώντας. Geſn.* in ſua correxerat *ὑφαντιῶντ'*, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. *παραχόντος* reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius *παραχόντας* cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. *ὑφαντιῶντας* habet. Vulgatum tamen non novi, quia *παραχόντ'* ad *λιβανωτὸν* relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. *Ὦ θεὰ Σαλαμὶς*, l. *θεὴ*, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. *Εὐρυσθὺς*, l. *Εὐρυσθῆς*.

P. 675. 32. Mihi satis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀναδέξασθε *recipietis, aequi bonique consuletis.* Ἀνέξασθε tamen nec ipsum damnare ausim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνέξασθε] vs. 8. ἄρνας, l. ὄρνις.

P. 683. 52. ἀπόκρισις ex *P.* male expressum, l. ἀπόκρυσις.

P. 687. 45. 46. ψευδῆ. Dele punctum subscript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic *P.* sed ἐμβάτας *J. Bl. H.S.* Ergo sic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἐμβάδαι male operae pro al. Sed rectius haec distincta & expressa *Adv. Indoct. c. 6.* & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Gesn.* adscripsit *Wessel.* V. *Hesych.* Φαληρικὰ & *Dion. Chrysost.* p. 412. D.

P. 694. vs. 95. & 96. in versione omissa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque servavit.*

P. 695. b. a fin. vs. 5. ὑπεργικῶς, lege ὑπεργ—

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὐτοῦ. *J.M.G.*

P. 703. a vs. penult. Schol. ἐφῶτε, conjiciebam ἐφοῖα, Cl. *Wessel.* melius ἐφ' ᾧ τε.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῆ περδῶς, l. Ἑρμῆ ῥᾳδῶς.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Wesseling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνῶν hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus scenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori subjice. Sed & *Liban.* Ep. 8. ἐκείνως δὲ παντάχοῦ προσκυνῶν. Conf. not. *Wolfii.* p. XI. Ita ut Lucianus etiam pro stilo sui temporis hoc verbo usus videri possit, non respiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄνυκι] l. Ὄνυκι.

P. 733. not. 69. & seq. Ter Διοσκόρῳ eum puncto subscr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. τ' ἐς τὴν γῆς ἔτι μᾶλλον ἢ πολλὴν, καὶ σίτου ἐκκόμισιν.

P. 740. 34. verba καὶ ἐννοίας πολυπλόκου, neglecta in versione: insere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀριστείᾳ, emenda Ἀριστείᾳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάτων leg. quia e tragicis sermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte administratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in versione: *infelices*, omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μυσάρος εἰμὶ — & ὡς τὸ ὕστον ἀπημένον. Adde *Const. Porphyr.* de Leone Armenio l. 25. τὰς σκιὰς τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ἀληθῶς ὁ ὅλος ἤρτητο, καὶ ἐκρέματο ἐξ ὕστου, ὥσπερ τι κρεμαστὸν ἀγγεῖον τοῖς λόγοις τῶν μοναχῶν. Ita scripsisse existimo *Libanium* Epist. 559. ubi de Rufino: ἐπὶ τῶν ἐκπέμπεται τὸ ἀγγεῖον (l. ὕστον) καὶ τὸ αὐτὸν ἴδοις ἂν τῶν μὲ γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς ἀεὶ φαινόντα λόγον τὸν γνάμῳ τριπέδιον. *J.J. Wetst.*

P. 761. a. Schol. 16. vs. 3. κάκιστον ἄθλιον τόμα. *J.J. Vetstein* recte conjicit emendandum κακίστου &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me nescire, cur *Sal.* τὸν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbasse propter sequens ἀλλαγόμενον; sed tum temporis credebam Cod. qui τὸν exhibet, etiam ἀλλαγομένῳ certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidisse ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *solus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* posuissem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Thessalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jasonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. –8. πρῶτον τυράννων ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλύς. Alexander vero Polysperch. non in Thessalia, sed Peloponneso regnavit. *J.J. Wetst.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτην ἐμοιχᾶτο νέον ὄντα ὁ Δημήτριον ὑπὸν, ὁ πατὴρ, οὐκ ὄντων αὐτῷ πω' ὥραν, ἀλλὰ προσηνεστέραν λαβεῖν· ἀπροβούλως δ' ἔχοντι &c. quod Luciano suspicionem praebere potuit. Non obstat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuisse, cum esset junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epist. I. 2, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *ominibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gujetus* ait τὸν Δωδὼν *Midam* esse; sed *Croesus* est.

P. 797. 27. ἀπαλαμῶν, l. ἀπαλαμῶν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Gesn.* l. *quam Gesn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, sed Polemonem. Causam interserit, judices allocuta, ὅπως καλαμάσθητε, ὦ τρόπον ἀλάμενοι πρὸς ἐμέ, quae verba, re denuo perpensa, jam sic de *Erasmi* sententia, interpretanda arbitror, *uti discatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus sit*, qualis jam homo sit, postquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξετάζεται, l. ἐξετάζετε.

P. 817. b. vs. 6. a fine positum video *i.e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, scribe τριώβολον, quod melius; etsi utrovis more scriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμαλικὰ ἱματήματα] Adde, quod me humanissime monuit Cl. *J. J. Wetstenius*, Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *est, & quasi per sententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem semper admoneo Lectorem, ut non superstitiosis adquiescat interpretationibus, & quae* commatice *pro fingentium dicuntur arbitrio; Sed consideret priora, media & sequentia, & nectat sibi universa quae scripta sunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienses respicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque suam profitentur.* *J.M.G.*

P. 851. 29. Quid si πολλὴ refertur ad τύχην; & αὐτὴ ad totam phrasin τοὺς καιροὺς ἀπολαμβάνουσι. *J.M.G.*

Ibid. post γῆς ponendum fuisse comma, ex nota subjecta adparet.

P. 855. 23. βασιλέως, l. βασιλεύς.

P. 880. 82. διημάλλητας, l. διημίλλητας.

P. 885. 39. adſcripſit frater πατραχθόνῳ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura πολαχθόνι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὴς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερον. Frater optimus *C. C.* conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *fatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263. 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμενον bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀπάζεσθαι notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολον tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολον. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ δ' ἦν μάχεσθαι, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείονος ποιεῖσθαι huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὑ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν ἢ ἐλευθερίας quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἐψαμώνης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκηψαμώνης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διεξιόντες ad Ἕρμωνας referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὸν δυσκόφορον ὄδον abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χαῖρε facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερμάτην, l. ὑπερμάτην.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa καὶ περιττὸν τῇ ἄλλῃ εὐπρεπείᾳ κεκοσμημένον. *& praeterea cetero adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἴσχυες· εἶφον οὐπαγὸς, καὶ &c.

P. 102. 76. *noſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T. I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πάθους, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ὦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάτου ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάτας ὁ Χίος, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλέμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μιαίνομαι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. καὶ ἀντὶ γλώσσης ὅσα καὶ χειρί. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem amplius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro πάνυ vel παντί. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξαλύθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαύσατο τῇ ὁρμῇ. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔρυθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ὃ

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ἡ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυμος, l. ἀντίθυμον.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzii doctiſſime*, illud τί ad ὅπως adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὑπέρτατι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τὶ τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χαραδρίους. Sed *Steph.* de urb. Χαράδρους prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀβῶτας. Vid. *Steph.* Ἀνιάδων, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Σωφρονιλῆς. anne Σωφρόνους; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ἐξαπίνης, & ἀλεκτρυόνων.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς οὐκ ἐπεχειρῶν. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi muſae.* Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet sententiae de παραστὼ s. παραστὼς nostrae, postquam tuo indicio, Vir praestantissime, de Cl. *Hasaei* sententia edoctus sum. Ἱστίον non *malus* est, sed *velum*. Scholiastae auctoritas pene nulla. Παράστιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & si lubet omnino a verbo παραστὼ derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *suppara*, *Nulla res aeque adjuvat cursum, quam summa pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praestiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράστιον, unica vocali mutata, & transpositis literis, fuerit στιπάριον, aut στυπάριον. Res ipsa de *suppara* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἱστοῦ legitur pro ἱστίῳ, nescio errore ne typogr. an sic in Scholiasta ipso, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὅτοτὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro sphalmate tantum Hagenoënsis libri haberem illud ι intrusum, quod olim, nescio meo an superioris alicujus possessoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγγυον, l. ἐχίγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi potest ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἰφ' ἱπποδάμοισιν ἰόντες, & ex *Aeschyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πίμπει, atque *Evang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiss. *Abresch.* animadv. ad Aesch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἢ σὺ ὦθεν τὸ φαντῆς τὸν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam sententiam*, i. e. tuum est jam ferre sententiam. Si quid mutandum sit, possis ἢ σοὶ πάρα τὸ φαντῆσθαι τὴν γνώμην, *tibi adest*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in versione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare constituta sunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam restitutum ἐκράδη. Vertam, *ultra stadia enim* tua decem, *puto, tibi jam processit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inseratur Latinis persona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦς.

P. 306. 54. Supple in versione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἕστω, l. ὅστω.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Gesn.* dedi; quod in varr. Lectt. jam sic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in versione: *sibi*, l. *siti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίᾳ, l. Μυσονίᾳς.

P. 361. 40. καλαγυλῶν τὰ τ' ἀνώτατα. Igitur καλαγυλῶν etiam accusativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accusativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγύλια ἄνθρωπον ὅτου τὸ πικρίας. Sic multa similia a κατὰ composita & genitivo & accusativo junguntur; ut observat etiam Doct. *Abresch.* in anim. ad Aeschyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi casu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; sed veniam oro, quod *Solani* mentem festinans non viderim, & recte sentientem castigarim.

P. 362. initio. post ἴλιγγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipso fine annotationis meae ad vs. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis signari volebam, EPM. ut constaret ratio corruptionis ex prima syllaba vocis ἱστορία. *J.M.G.*

P. 380. ad vs. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum scriptum esset Δισ. ὃ τοῦ, legit librarius, Δισσ, τοῦ. Quanta similitudo esset in Mss. quibusdam inter ϖ literam, & inter ϖ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Montefalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. στοιχῶν, l. στοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum sub γῇ.

P. 405. 2. ἢ πω, l. ἢ πού.

P. 430. no. 57. pr. ἐπιπόκοι, l. ἐπιπόκοις.

P. 433. b. vs. ult. *Denico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιῷδε sublato puncto subscr. malim τοῦδε, accusandi casu, ut referatur ad ἐψεύσατο, ait frater. Nondum video quare necesse sit.

P. 477. init. tolle punct. subscr. sub χρυσῷ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίστως, ἀπαιμάτως scribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. sub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vs. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dedisse operas *aquae*, quod sensum turbat. Sed bene est, quod qui haec legere tanti putant, possunt etiam Graeca inspicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμώντον ex *P.* remansit, l. ἀμόντον, bene monuit frater, licet & in *H.* & sua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμόντον.

P. 544. a. extr. pro *sed e tyrannide* leg. *seu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Assentior *Solano* ipse quoque. Sed illud *recte sane*; quod in versione posui, ita intelligebam, *Recte sane ntuntur*: quod si rem ipsam spectes, eandem vim habet, ac si posuissem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluisse, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inscriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expressus ex *Paris.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσω ex *P.* descriptum. Volui πρόσσω, & sic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde versioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adscripsit frater: usitatius Γοργούς. Sed & hoc indicium puto, non scriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vs. 4. ἐπιδιξεται, l. ἐπιδιξεται—.

P. 637. 15. βυλομένους, *Gesn.* videtur legisse βυλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis sic volentibus*; sed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κόμμα. Pollux vero aliique κομμὰ, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordaceum,
Crambes folia &c.

J.M.G.

P. 655. 173. B.F. quod in viam me reduxiſti, *Reitzi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J.M.G.*

P. 667. 48. ἐϛὶ, l. ἐϛὶν, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦν, l. ἁπλοῦν.

P. 672. 146. πρόχωλον Cl. *Geſn.* refert ad πόσθωνα. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Αἰ, αἰ, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaereſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γρυπὸς recte; at unde in notis p. ſeq. bis γρυπνὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.